Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

VI.C.8a

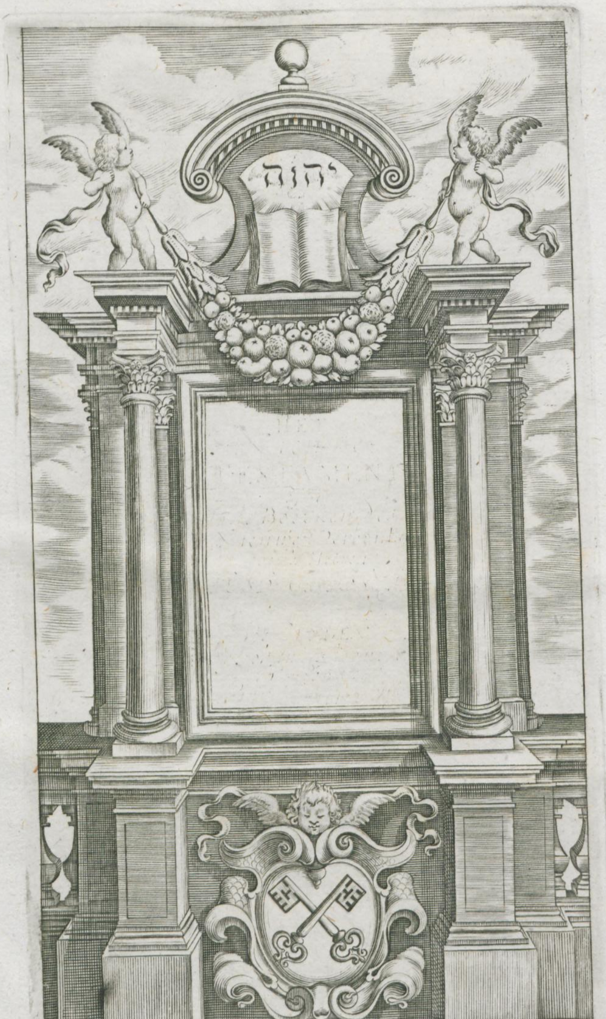
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

~~VI 8 12~~

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

186 C 5 KW 186 C-5

ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

CENTVRIÆ XXI PROVERBIORUM

Ex optimis Auctoribus Græcis collectæ

à

MICHAELE APOSTOLIO, BYZANTINO.

CVM

V. C. PETRI PANTINI, Tiletani, verſione & notis ipſius ac aliorum doctorum, quibus adagia illuſtrantur & ſuis auctoribus aſſignantur.

Cum Indicibus locupletibus.

ITEM

PATRIARCHÆ GREGORII

Cyprii Proverbia.

LVGDVNI BATAVORVM,

Apud JOHANNEM & DANIELEM ELSEVIER.

cIɔ Iɔc LIII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

KONINKL.
BIBLIOTHEEK
TE 'SHAGE.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Ampliſſimo & Clariſſimo Viro,

JANO RVTGERSIO,

CONSILIARIO REGIO,

Fratri cariſſimo,

DANIEL HEINSIVS S. D.

ESSE ſapientiam aliquam, multo & Platone & Ariſtotele antiquiorem, ſed vulgarem magis, teſtantur tum alia, tum philoſophorum antiquorum ᾀδόμενα, quæ à Laertio vocantur: teſtantur Parœmiæ quas vocant. quæ nihil ſunt aliud, quã ſapientiæ quæ libris non comprehenditur, & quaſi per manus, inſtar ſupellectilis ad vitam expeditæ traditur, reliquiæ contractiores. quas nec fœminæ ignorant neq; imperiti, & parentibus, ὡς πατροπαράδοτον σοφίαν debent liberi. Et hæc & ipſa, cum de iis agit, Ariſtotelis confeſsio eſt. Nam

& quædam ſunt de rebus naturalibus: & nonnullæ, morales: neque paucæ, hiſtoricæ. quæ cum omnes temporis antiqui obſervatione aut præceptis inſtruant, Grammaticis nihilominus, quod moroſum eſſe genus hominum ac putidum non neſcis, crucem figunt. quia quanquam uſus patet omnibus ad vitam, origo tamen & occaſio ab iis quæritur in ſingulis, ad oſtentationem. Idque ab iis qui libenter eruditionem venditant, cum de reliquis ſecuri eſſe ſoleant. Atque eo, in hoc genere potiſsimum, Græcorum profecit ambitio. Cæterum, præter antiquos illos magni nominis autores, qui in colligendis atque interpretandis veterum Parœmiis, non inanem plane poſuerunt operam, & noſtratem Deſiderium Eraſmum, fuit & Michael Apoſtolius: vir doctiſsimus, & inter Græcos

illos,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

illos, qui poſt funditus everſas res & literas Græcorum, Romam denuo Athenas invexerunt. Scripti hujus utiliſsimi, vitioſum plane ac contractum ante annos plurimos compendium habemus. Ipſum autem, inter reliqua κειμήλια, diu admodum Vir Reverendus, & amicus olim noſter, Petrus Pantinus ſervavit. Quem Bruxellis olim cum viderem, ut interpretationem ei daret, ipſum autem beneficio hoc ornatum, ὅλον καὶ ὁλόκληρον in lucem ederet, ſerio hortatus ſum. Quod ab illo cœptum eſt feliciter, feliciſsime is abſolvit, cui infinita, inter alia autem, & Parœmiographos Græcorum omnes, pridem eruditi debent. Is Andreas Schottus eſt: Vir humanitate tanta, ut cum publica utilitate ſit doctiſsimus, neque quicquam ulli homini invideat, quia nemine inferior

rior

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

rior eſt iis quibus invidere ſolent homines. Eſt enim invidere, alium ſuperiorem ſe fateri, ideoq; male illi velle. Idem Notas maxima ex parte auxit, neque contemnenda addidit. Ipſum autem, infinitis locis vitioſum, infinitis peſsime deſcriptum, ut & verſionem nondum ab autore perpolitam, recenſeri atque emendari à nobis voluit. ea lege, ut hoc totum cum autore tibi cederet. Quid præſtiterim, nec ille neſcit, & tu, præſens, ſæpius vidiſti. omnium autem optime typographi noverunt. Vnum dicam, pæne emendandi tædium, utilitatis ſtudium viciſſe. Nam & ſinguli autores, è quibus ſua deſumpſit ille, percurrendi, omnes qui Parœmias ſcripſerunt, evolvendi, atque ex omnibus, unus qui dein, ſed attente & ex tempore, reſtituendus fuit. Nullum enim tempus niſi inter operas dabatur. Cæterum hoc

opus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

opus, ut jam dixi, tibi ut inſcriberem, idem ille ſuaſit, cujus de humanitate plurima jam dixi. Quam tu toties agnoſces, quoties in manus hunc autorem ſumes. Mea expectabis, cum ad ſapientiæ ac literarum elegantiam rediero. Nunc enim, longe alia nos tenent. Et ut verum dicam, ex quo noctes etiam partiri cœpi, multum de induſtria remiſi. Quæ ingentem dicam tibi ſcribet. Quamvis enim valde mei ſtudioſa ſit, ut noſtî; tamen, ut eſt ſexus iſte, omnium & popularium & tribulium meorum facile me pigerrimum eſſe patitur. Vale, mortalium ſuaviſsime ac amiciſsime. Inter occupationes publicas, & quidem moleſtiſsimas, quæque nihil cum his ſtudiis commune habent.

CAN-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

CANDIDO LECTORI
PETR. PANTINUS TILETANUS.

VT THEMISTOCLEM *Miltiadis trophæis excitatum ſomnum vix capere potuiſſe Tullius atque Plutarchus referunt; ita me aliorum in argumento, quod pro virili illuſtrarem, deligendo exemplum eſſe libenter ſecutum niſi profitear, ingratus haberi; ſi vero inficiar, mendacii argui merito queam.* SCHOTTVM *noſtrum (cujus me lateri hæſiſſe peregrinationiſque ac ſtudiorum fuiſſe ſocium, non injuria mihi gaudeo,)* PROVERBIA *è Græcorum fontibus, editis nuper* Zenobio, *Diogeniano, itemque Suidæ atque Heſychii collectaneis Græcè,* Plantinianis *ornaſſe typis cum animadvertiſſem; eſſetque penes me* Michael Apoſtolius *Byzantius, qui poſt Græcos illos in* Joniâ, *hoc eſt* Violario *ſuo, (ut opus ſuum inſcribendum duxit) non* Sententias *modo* & Apophthegmata *antiquorum Græcè, ſed &* PAROEMIAS *collegiſſet, optimum factum exiſtimavi ſi & illum à me deſcriptum & Latina donatum civitate,* SCHOTTI *exemplo, foras darem, ac publici juris facerem: quod eſſet multo locupletior duploque amplior, quam olim Baſileæ quaſi* ἐν ἐπιτομῇ *evulgaſſet Hervagius: Codice, ut conjicio, auctoris manu, vel certè eo inſpectante Græcè eleganter conſcripto: cum fruſtra etiam exſpectaremus hactenus majorem* Adagiorum Apoſtolii *editionem à Rob. Conſtantino Lexicographo in Tigurina bibliotheca pridem promiſſam. Non contentus itaque Græce velut ex pelago hauſiſſe, Latinè etiam reddere placuit, quo ad plures, Græcè etiam imperitos, manaret utilitas:* NOTAS *etiam in rem præſentem adjiciendas curavimus, partim ut interpretationis noſtræ rationem in dignis vindice nodis exponerem; partim vt uſum* Proverbii *cujuſque, auctoreſque qui uſurparint, digito veluti demonſtrarem: originem denique cujuſque à capite arceſſerem: adjutus non parum, fatebor enim,* SCHOTTI *ejuſdem recens tunc editis ad Parœmiographos illos veteres Græcos Notis, doctis Iupiter & laborioſis. Adhibui, ut debui, ſuis etiam locis, quas Græce longe doctiſſ. David*

Hæſchelius

Hæſchelius Auguſta Vindelicorum ad nos, dum viueret; miſerat Obſeruationes in Græcas παροιμίας *: ratus, quod res eſt, ingenui eſſe hominis, per quem profeceris, libenter agnoſcere, neque alienum quid arrogare velle. Quid præſtiterim, aut certè voluerim, æquus rerum arbiter exiſtimabit, & quo hæc ſæculi abundat felicitas, numeroſus eruditorum grex judicabit.* Equidem Apoſtolium, *etſi antiquum non eſſe ſcirem, inſuper habendum non judicaui, quòd è Paræmiographis antiquis, Suida potiſſimùm, pleraque hauſerit. Qua vero ætate vixerit maiorum memoria ſic habeto:* Beſſarionis *enim Card. Nicæni, & Conſtantinopolitani Patriarchæ æqualem atque aſſeclam Romæ conſtat fuiſſe, in globo doctorum Græcorum, qui capta, prô dolor à Turcis Conſtantinopoli, in Italiam, vt in aſylum, portum, atque perfugium ſe recipientes, Græcas inuexerunt litteras, & per Europam inde diſſeminarunt: nimirum*

Græcia capta ferum victorem vicit, & artes
Intulit agreſti Latio ----

Secuti Beſſarionem ſunt tanquam coryphæum æui ſui doctorum, præſtantem in Latina & Græca linguis, tum in Philoſophia, præſertim Platonica, ac Theologiæ ſcientia: (vt Florentino in Concilio generali ſub Eugenio quarto Pont. Max. orationibus habitis, quæ leguntur, oſtendit:) Secuti inquam eum Emanuel Chryſoloras, Demetrius Chalcondyles, Conſtantinus Laſcares, Grammatici: Philoſophi vero Gemiſtus Pletho, in Platonicis Beſſarionis præceptor: Ariſtotelei vero Theod. Gaza, Joan. Argyropylus; & Georgius Trapezuntius Rhetor. breui omnes Latine ſcribendo ſic exercitati, vt & Gaza Romani ſermonis pomeria in Animalium Ariſtotelis hiſtoria ſic protulerit, vt quem illi comparem vix habeam, præferam vero neminem. Horum æqualis & contubernalis Michael Apoſtolius *fuit, cujus & alia Philoſophica habemus opuſcula, & Orationes ſunt, panegyricæ vna in Germanicis hiſtorijs nuper edita; altera vero apud me* ἀνέκδοτος funebris laudatio Beſſarionis, *vt & Panegyrica extat Platinæ, Vterque Trapezunto oriundum & Plethonis auditorem Præſulem illum faciunt, ac Platonis potiſſimum ſectatorem:*

 vt Gaza

vt Gaza & Argyropylus, ac Trapezuntius Peripateticæ ſectæ fuere ſtudioſi. Quare ſub Nicolao Quincto Romam Beſſarion hâc cinctus Græcorum doctorum corona venit, & ab Eugenio quarto Cardinalis creatus, obitis pro Eccleſia aliquot legationibus, ſtudio libriſque editis clarus, vita tandem deceſſit Sixto quarto ſedente, anno, opinor, MCCCCLXXII. Capta jam Conſtantinopoli anno MCCCCLII. in ipſis Pentecoſtes ferijs: conditusque jacet, elogio ornatus Græco, Romæ in æde ſacra XII Apoſtolorum. Huic vero Michaeli Apoſtolio, vt etiamnum recenti, non ſatis æquus exſtitit Eraſmus: forte quod liuor nondum deceſſiſſet, aut ob ſimilis argumenti æmulationem, ὡς κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, qui copiâ, dum Chiliades adornat, vincere facile poſſet, meliuſque Græcos Paræmiographos Græcè prius edidiſſet. Michaël Angeli Politiani æqualis etiam fuit, à quo etiam nominari alibi, niſi is Michael Verinus ſit, creditur: Vt Deſiderius in Adagio meminit: Morſus aſpidis. Rurſus in Prouerbio: Pardi mortem adſimulat. Item: Lutum niſi tundatur, non fit vrceus: è vulgi fæce hauſtum ait, ab homine ingenio non perinde eleganti atque palato, vt à domeſtica illi familiaritate noto accepiſſet. Verum enimvero integrum hunc Apoſtolium ab Eraſmo viſum, ſed Epitomen duntaxat Heruagianam, vt credam nondum à me impetrare potui. Dedicat vero Apoſtolius hæc Adagiorum ſelecta, etiam in Baſilienſi editione Heruagiana anni eius ſæculi XXXVIII. nimis compendioſa, Gaſpari Oſmenſi Epiſcopo, Romæ tum forte degenti: cuius vel in contubernio Michael hæſerit, aut beneficus hic erga Græcos exſules exſtiterit. Oſma autem, ne erres, hodie in Hiſpania vrbs eſt, olim Vxama dicta, Caſtellæ veteris Epiſcopatus. Vxama autem Plinio, Ptolemæo vero οὔξαμα ἀργέλλαι Areuacorum eſt opidum in Hiſpania Tarraconenſi: niſi, forte in Ptol. legendum ἀρεβακῶν, pro ἀργέλλαι. Addit Plinius nomen hoc crebro alijs in locis vſurpari. Nam & Vxamabarca, Autrigonum eſt vrbs in ea ipſa Hiſpania. Dicta & AVXIMA, Floro lib. III. Hiſtoriæ Rom. cap. I. quæ Vxama eſt Paulo Oroſio, & Auxuma Iulio Exuperatio. In antiquis marmorum Inſcriptionibus interdum & VXSAMA

ſcalptum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ſcalptum videri monuit Abr. Ortelius in Theſauro Geographico. In Inſcriptionum Gruterianarum pag. 693. hæc Compluti à nobis viſa leguntur, & ab Ambroſio Morali ſunt allata:

LICINIVS IVLIANVS
VXAMENSIS
ANN. XX. H. S. EST
IVLIA MATER F. C.
S. T. T. L.

Olim etiam Epiſcopum habuit Didacum Azebedium, qui vna cum S. Dominico contra Albigenſes diſputauit, obijtque an. 1207. Et Petrum, Oſmenſem cognomento à ſua ſede: cum Victoria in Cantabria eſſet oriundus. Quæ & noſtra memoria Epiſcopum habuerit egregiè doctum virum Honoratum Ioannium, Valentinum, à Ludouico Viue celebratum, præceptorem à ſtudijs Caroli Principis Hiſp. Philippi II. è Læſita conjuge filij. Suidæ ſanè emendando Adagijsque illuſtrandis incredibiliter hic labor, vt ſpero & opto, prodeſſe poterit: quem Lectori laborem Lub. mer. *defero dedicoque: Vos æqui bonique vt conſuletis, majorem in modum rogo, obteſtorque.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ΠΑΡΟΙΜΙΑΣ

ADAGIA, PROVERBIA

collegere, & exſtant,

Græci Græce:

ZENOBIVS, *ſeu* ZENODOTVS.
DIOGENIANVS.
SVIDAS *&* HESYCHIVS *in Lexicis Græc.*
EVSTATHIVS *in Homerum.*
IOAN. TZETZES *in Chiliadib.*
MICHAEL APOSTOLIVS BYZANTIVS, *nunc quaſi primum editus.*

PAROEMIAS

Qui collegerunt, & interciderunt.

1 ARISTOTELES, *teſte Laertio in eius vita.*
2 THEOPHRASTVS. *citat Apoſtolius in Adagio:* Ἀρχὴ ἄνδρα δεικνύει.
3 THEÆTETVS *apud Suidam in Prou.* οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.
4 CLEARCHVS, *apud Zenobium in* Οὗτος ἄλλος Ἡρακλῆς.
5 ÆSCHYLVS: *apud Zenob. in* Σαρδώνιος γέλως.
6 CLEANDRI *Liber II.* Παροιμιῶν *citatur ab Apoſtolio in Adag.* οὐδὲν ἱερόν.
7 ARISTIDEM *citat Athenæus agens de Adagio* Ἀβδηλωὸν ἐπιφόρημα.
8 DEMON *citatus ab Apoſtolio in* Μυσῶν λεία, *&* *ab Harpocratione in Rhetorum Lexico.*
9 LVCIVS THARRÆVS *ab Apoſtolio nominatur* ἐν τοῖς παραλεγομένοις.
10 DIOGENIANVS *quoque ab eodem in* Πολλὰ μεταξὺ κύλικος, *ſed quæ hodie non compareat: vt plura etiam appareat ſcripſiſſe, vt & ipſum conſtat Apoſtolium, his iam editis longè quam edita Baſileæ ſunt, locupletioribus.*

LATINI Recentiores.

DESIDERIVS ERASMVS ROTERODAMVS *Chiliades* IV. *& Cent.* II.

HADRIA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

HADRIANVS IVNIVS HORNANVS, *Centurias propè* IX.
POLYDORVS VIRGILIVS VRBINAS, *ſacra & externa.*
Vt Hebræa IO. DRVSIVS.
Ex Vet. Teſtam. MART. DELRIO *Soc. Ieſu.*
IOAN. ALEX. BRASSICANVS.
GILBERTVS COGNATVS NOZERENVS.
PETRVS GOTHEFREDVS CARASONENSIS, *Pariſ.* 1555.
IOACHIMVS ZEHNERVS *Adagia ſacra, Lipſ.*

EPITOMEN ADAGIOR. EX ERASMO concinnarunt.

HADR. BARLANDVS ZELANDVS: *qui &* Virgiliana Prouerbia *collecta explanauit.*
IOAN. SARTORIVS BATAVVS.
IO. SERVILIVS GVERTEIVS.
VICTOR GISELINVS, *typis Plantin.*
TACITVS ZEGERVS, *Flandrica Adagia.*
Germanicè, EBERHARDVS TAPPIVS, *Lunenſis, an.* 1545.
IOSEPHVS LANGIVS CÆSARIMONTANVS, *per locos communes, an.* 1596.
HIERONYMVS MEGISERVS *varijs linguis, Lipſiæ, an.*1605.
Hiſpanicè FERDINANDVS PINTIANVS, *Salmanticæ, &* CÆSAR OVDINVS, *Bruxellis, an.* 1608.
PETRVS MALLARA *cum Comm. Hiſpali, in fol.*
IOAN. GRVTERVS BELGA, *cum Gnomologia Græcolatina Tom.*III. *his lingvis Europæis:* Italicè, Hiſpanicè, Germanicè, Belgicè *& Anglicè, an.*1611.

Elenchvs Avctorvm,

Qui in hoc Prouerbium opere ab Apoſtolio citantur.

Prior numerus Centuriam, poſterior Prouerbium indicat.

Ælianus 12, 14. 19, 61
Æſchines 11, 24. 16, 63. 17, 34. 18, 48
Æſchylus 6, 30. 8, 30. 11, 3. 20, 65
Æſopus 9, 16. 12, 41
Agatho 6, 37
Alcæus 1, 51. 15, 83
Alcmæon 8, 56
Alcman Lyricus 2, 54. 14, 87
Alexis 17, 44
Ammonius 19, 82
Anacreon 18, 14
Anaximenes 3, 4. 4, 30
Andocydes Pythagoreus 17, 33
Andron 17, 25
Antagoras 5, 82
Antimachus 1, 40. 21, 4
Antiphanes 4, 14. 8, 37. 19, 44
Apollodorus 11, 76. 18, 23
Archidamus 7, 64
Archilochus 11, 44
Ariſtarchus 16, 60. 18, 22
Ariſtides 9, 16. 13, 12
Ariſtius 4, 7
Ariſtophanes 1, 15. 1, 61. 2, 23. 2, 31. 3, 73. 3, 82. 4, 1. 4, 69. 6, 47. 7, 22. 8, 85. 9, 6. 9, 9. 12, 35. 14, 40. 14, 50. 15, 59. 15, 60. 15, 74. 15, 93. 17, 28. 17, 35. 20, 39
Ariſtoteles 2, 51. 3, 39. 5, 13. 5, 65. 7, 44. 7, 72. 9, 16. 9, 33. 9, 41. 10, 64. 12, 68. 13, 58. 14, 70. 15, 93. 17, 25. 18, 89.
Aſclepiades 6, 46. 11, 98

B.

Bacchylides 3, 82

C.

Callimachus 1, 55. 20, 14
Callipides 15, 39
Calliſthenes 1, 79. 17, 26
Camon 20, 29
Cantharus 4, 22
Cato 10, 100
Caucaſus 11, 96
Chamæleon 4, 7. 15, 13
Charmidas 15, 36
Chilon 6, 78. 19, 48
Chreſtodemus 18, 42
Chryſippus 13, 68
Cicero 16, 69
Cleander 15, 8
Clearchus 6, 36
Clitarchus 20, 22
Clitodemus 8, 42
Crates 20, 6. 20, 1. 21, 24
Cratinus 2, 48. 7, 20. 8, 80. 9, 58. 10, 77. 12, 70. 15, 69
Craton 11, 2
Cteſias 20, 6

D.

Demades 19, 46
Demagoras 2, 51
Demetrius Scepſius 1, 4

Demo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ELENCHVS AVCTORVM.

Democrates 2,92. 8,29
Democritus 5,59. 7,14. 12,63. 12,64. 12,89. 15,77. 19,10. 20,5. 20,49
Demon 7,44. 13,36. 17,28. 20,27
Demoſthenes 2,82. 15,28. 19,49. 20,4
Didymus 18,40. 19,41
Dinolochus 20,5
Diogenes 9,59
Diogenianus 2,39. 9,39. 16,28
Dion 9,42. 15,3. 19,24
Dionyſius 18,25
Diotimus 9,33
Diphylus 10,96. 13,68
Diſſocritus 6,19
Dorotheus 20,13
Duris 9,33. 11,75. 17,30

E.

EMpedocles 14,85
Ephorus 3,74. 4,30. 6,74. 7,37. 8,85. 15,98
Epicharmus 1,19. 1,44
Epictetus 4,63
Epicurus 16,95
Epigenes 15,8
Eubulus 10,29. 20,91
Eudemus 5,96. 9,27. 9,33. 12,9. 20,39
Euphorion 11,12
Euphronius 15,60
Euripides 2,20. 3,15. 3,42. 4,7. 6,37. 10,6. 10,12. 10,94. 13,56. 14,1. 14,7. 16,29. 16,70. 17,49. 19,75. 19,82. 19,98. 20,26. 20,92
Euticles 5,76

H.

HArpocration 2,31
Hegeſiander 2,51
Heraclides Ponticus 12,35
Hermogenes 8,36
Hermophroditus 19,80
Herodianus 12,50
Herodotus 6,22. 9,28. 15,59. 20,25
Heſiodus 6,28. 9,6. 12,88. 20,13. 20,80. 20,82
Hierocles 8,20. 11,90
Hieronymus 11,41
Hippocomes 16,41
Hippocrates 9,2
Homerus 2,6. 2,12. 3,82. 8,91. 11,31. 12,21. 14,95. 20,21. 20,63
Hyperides 9,6. 16,2. 18,11
Hypſæus 10,18

I.

IAmblichus 9,72
Iſæus 1,47. 5,20. 8,20
Iſocrates 19,41
Iſtrus 16,1. 18,23. 18,77

L.

LAcon 13,72. 17,91
Leonides Bizantius 19,61
Leucippus 15,54
Libanius 17,3
Lucianus 3,22. 3,93. 10,38
Lycophron 17,34. 18,40
Lyſias 2,89. 4,30. 5,85. 8,21
Lyſimachus 17,25

M.

MAximus Tyrius 13,19
Menander 1,92. 2,4. 2,42. 2,59. 4,16. 4,21. 4,22. 7,60. 11,75. 12,7. 13,77. 19,83. 20,43. 21,16
Metrodorus 13,58
Moſchion 10,11

N.

NEoclides 13,58. 13,58
Nicander 9,33

Olympio-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

O.

Olympiodorus 19,82

P.

PAlæphatus 2,86
Phanodemus 8,42
Pherecrates 3,26
Philemon 1,56. 1,75. 10,77. 13,78. 79. 16,50. 17,29.
Philiſtus 1,51
Philochorus 2,51. 17,32. 18,34. 18,77. 19,51.
Philoxenus 7,70
Phocyllides 5,55
Pindarus 3,30. 14,88
Pittacus 3,92
Plato 1,92. 2,32. 3,19. 4,1. 4,25. 4,73. 6,33. 7,48. 8,20. 9,78. 10,60. 12,31. 13,54. 14,84. 17,3. 17,83. 18,40. 19,55. 19,69. 19,85. 20,91.
Plutarchus 5,30. 6,29. 9,38. 18,39
Polemon 18,25
Procopius 12,83
Proxenus 11,76
Pythagoras 9,99. 10,61

S.

SImonides 2,51. 15,68. 15,97
Socrates 19,4. 20,61
Solon 4,53. 12,41. 17,64. 17,82. 20,47
Sophocles 1,89. 2,28. 6,37. 6,63. 7,48. 7,83. 9,45. 10,23. 10,97. 12,42. 13,13. 13,31. 13,46. 14,10
Soſicrates 7,37
Soſtratus 11,83
Sotades 7,55
Staſimus 10,50
Stratis 14,89
Syneſius 20,44

T.

TAurus 2,98
Theocritus 9,57. 10,15. 18,71. 20,8
Theophraſtus 4,51. 6,36. 13,58
Theopompus 3,4. 6,74. 7,37. 17,25
Theſpides 1,53
Thucydides 3,29. 4,28. 8,20. 11,80. 17,24

X.

XEnagoras 11,24
Xenocrates 18,88
Xenophon 13,44

ΜΙΧΑΗΑ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

Τῷ αἰδεσιμωτάτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου, ΚΥΡΙΩι ΓΑΣΠΑΡΙ.

MICHAEL APOSTOLIVS BYZANTIVS

Rmo D. Gaſparo Oſmi Epiſcopo, S.

Ἃ μὲν ὑπέστην ἐν Ῥώμῃ σοι, τὴν τῶν Παροιμιῶν συναγωγὴν καὶ συνθήκην, σὺν αὐτῷ γε τοῦ καὶ ὅθεν αἱ πλείους ἐσχήκασι τὰς ἀρχάς, ταῦτα μὲν ἐν Κρήτῃ διανυσθέντα, ἰδού σοι πέμπεται, ἀνὲρ αἰδεσιμώτατε καὶ σοφώτατε. εἰ δὲ βραδύτερον ἢ ἐβούλου, οὐχ ἡμῶν γε τουτὶ, ἀλλὰ τῆς τύχης δή που καὶ τοῦ καιροῦ· ὅτῳ γε δὴ καὶ ἡμῶν ἀκόντων ἅπαντα συμπεραίνεσθαι δοκεῖ. ἄλλως τε κρεῖττον ἂν εἴη, βραδύναντας τὸ βουλόμενον κατορθῶσαι ἄξιόν τινος λόγου, ἢ ταχ[illegible]ντας οὐδενός. τὸ μὲν γὰρ οὐ τίμιον· τὸ δ' οὐκ ἄτιμον. ἔχεις τοίνυν λαβὼν τὰ ὑπεσχημένα σοι. κἀμοὶ πέρας εἴληφε λαβὸν τὸ ἐπίταγμα. εἰ μὲν δὴ καὶ ἀρέσκειαν καὶ βούλησιν ὑμετέραν, θεῷ καί σοι χάρις· εἰ δ' οὐ· κοινωνεῖν σε δίκαιόν μοι τοῦ πάθους· κοινὰ γὰρ εἶναι τὰ τῶν φίλων τοῖς σοφοῖς πεπαροιμίασται.

QVÆ tibi Romæ, de Parœmiarum collectione à me concinnanda, & vnde pleræque originem accepiſſent explicando, promiſeram; ea in Creta deniq; abſoluta, vir Reverendiſſime ac ſapientiſſime, en tibi mittuntur. Quod ſi tardius quam voluiſſes; nequaquam id nobis, ſed fortunæ potius, atque adeo ipſi tempori eſt imputandum: quo etiam inuitis nobis omnia terminari videntur. Et ſatius alioqui fuerit, id quod animo intendimus, vel cum cunctatione aliqua, exactè perficere; quàm feſtinantes, minimè ex rei dignitate. Hoc quippe nequaquam laudabile: illud verò haud extra laudem. Habes igitur tu quidem promiſſi mei fidem; ego verò iuſſionis tuæ ſummam confectam: ſi ex animi tui ſententia ac voluntate, Deo tibique gratiam debeo. Sin minus, æquum eſt te quoque partem aliquam imbecillitatis meæ in te ſuſcipere. Amicorum enim inter ſe rationes eſſe communes ſapientibus prouerbij vice eſt celebratum. Nequis autem familiarium nos fortè re-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

tè reprehendat, quod quum Parœmijs colligendis operam impendamus, Parœmiam ipſam non definierimus (in quo & ſapiens Cicero Panætium, GræcumRomanus, culpæ coarguit, quod quum de officio ſcripſiſſet, quidnam illud reipsâ eſſet, nuſquam illo in opere prodidiſſet) ipſa nobis Parœmia eſt deſcribenda : vt quidnam illa ſit, ſtatim initio habeamus. Eſt ergo Parœmia, *Sermo, rem manifeſtam obſcuritate tegens : aut, per res ſenſiles eas quæ intelligi tantum poſſunt, ſignificans : aut, abſconditam alioquin veritatem manifeſtans.* Aut rurſum hoc modo : *Parœmia eſt narratio celebris, ſeu verbum vſu multorum tritum, quodque à paruis paucisque quibuſdam, ad plura ac maiora eiſdem ſimilia transferri poteſt.* Aut : *Sermo moribus ac vitæ humanæ accommodatus iuxta hominum conſuetudinem.* Ac denique hoc pacto : *Parœmia eſt Sermo vtilis, ſeu vitæ conducibilis, ſub mediocri integumento multum fructus in ſe continens* : Vel : *Sermo ad exhortationem ſeu ſuaſionem aptus, cuius per vniuerſum vitæ curriculum vtilitas dimanat.* Differt autem ab AEno, quod *AEnus, ſit ſermo fabuloſus ab animalibus rationis expertibus, vel plantis, ad hominum inſtitutionem prolatus.* Aut : *Sermo quo quid optamus, vel ad rem quampiam adhortamur, ex popularibus præceptis ſiue officijs, memoriæ proditus.* Aut, *Parœmia narratione fuſius explicata, ſenſum abſoluens.* Vel : *Sermo iuxta tritum fabularum vſum ab animalibus brutis ſeu plantis, ad homines pronunciatus* : vt ait Lucius Tarrhæus libro primo de Parœmijs. Et quidem ab animalibus ratione carentibus, vt apud Archilochum : *AEnus quidam hominum hic eſt, quomodo vulpes & aquila lucri ſocietatem inierunt*, quæque ſequuntur. Et rurſum : *referam vobis AEnum ô Cerydice mœrenti Scytale.* Deinde infert:

Cœtu ferarum ſegregatus ſimius,
Deuia ſolus adit :
Aſtuta vulpes cui ſit obuiam, catis
Ingenioſa dolis.

Ἵνα δὲ μή τις τῶν ἑταίρων ἡμῶν ἐπιλάβοιτο, ὡς μὲν συναγωγὴν Παροιμιῶν ποιουμένων, τὴν Παροιμίαν δὲ μὴ ὁριζομένων. ἧ δὴ καὶ ὁ σοφὸς Κικέρων ἐπελάβετο Παναιτίου, Ῥωμαῖος Ἕλληνος, συγγεγραφότος μὲν περὶ τοῦ καθήκοντος, τί δὲ ὄν ἐστιν οὐδαμοῦ εἰπόντος αὐτοῦ τοῦ συγγράμματος· ὁριστέον ἂν εἴη Παροιμίαν, ὡς λαβόντες ἄνωθεν ἔχωμεν. Παροιμία τοίνυν ἐστὶ λόγος ἐπικαλύπτων τὸ σαφὲς ἀσαφείᾳ· ἢ δι' αἰσθητῶν πραγμάτων σημαίνων πράγματα νοητά. ἤ, ἐπικεκρυμμένην τὴν ἀλήθειαν ἐπεμφαίνων. Καὶ ἔτι, τόνδε τὸν τρόπον· Παροιμία ἐστὶ διήγημα παροδικόν, ἢ ῥῆμα τετριμμένον ἐν τῇ χρήσει τῶν γε πολλῶν· ἀπό τε μικρῶν τινῶν καὶ ὀλίγων, ἐφ' ὅμοια πλείω καὶ μείζω μεταληφθῆναι δυνάμενον· ἤ, λόγος ἐπιτετηδευμένος τοῖς ἤθεσι καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ζώντων. καὶ ἔτι γε οὑτωσί· Παροιμία ἐστὶ λόγος ὠφέλιμος, ἤτοι βιωφελής, ἐπικρύψει μετρίᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχων ἐν ἑαυτῷ· ἤ, λόγος προτρεπτικός, παρὰ πᾶσαν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν χρησιμεύων. Διαφέρει δὲ τοῦ Αἴνου· ὅτι ὁ μὲν Αἶνός ἐστι, λόγος μυθικός, ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν. ἤ, λόγος εὐκτικός, ἤτοι παρακλητικός, ἐκ δημιουργημάτων καὶ κατορθωμάτων μνημονευόμενος. Ἤ, Παροιμία ἐξηπλωμένη μετὰ διηγήσεως, ἀπαρτίζουσα τὸ νοούμενον. ἤ, λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικήν, ἀπὸ ἀλόγων ζώων καὶ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος· ὥς φησι Λούκιος Ταρραῖος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Παροιμιῶν. Οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ. Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε· Ὡς ἄρ', ἀλώπηξ καἰετὸς ξυνωνίην Ἔθεντο. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ πάλιν· Ἐρέω τὶν ὑμῖν αἶνον ὦ Κηρυδίκη Ἀχνυμένη Σκυτάλη· εἶτ' ἐπιφέρει· Πίθηκος ᾔει θηρίων ἀποκριθεὶς Μοῦνος ἂν' ἐσχατιήν· Τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο Πυκνὸν ἔχουσα νόον.

Καὶ

Καὶ Ἡσίοδος·

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω, νοέουσι καὶ αὐτοῖς·
Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.

ἀπὸ φυτῶν· ὡς ἔχει τὸ τοῦ Καλλιμάχου·

Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον, ἔν κοτε Τμώλῳ Δάφνην ἐλαίᾳ νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοὶ λέγουσι θέσθαι. Ἡ δὲ Παροιμία τὴν ἀπὸ * κεφαλαίου ἐπὶ τὸ χεῖρον διαφορὰν ἔχει, ἐνδέουσαν τοῦ αἴνου, καὶ τὴν ἔξωθεν ἐνδεχομένην μετάβασιν· οἷον· μένε βοῦς ποτε βοτάνην· καὶ ὁ κισσὸς μετ' ἀνθεστήρια. Ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ μὲν αἶνος, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ τέρπω καὶ διαχέω. ἰαίνεται γὰρ καὶ διαχέεται ἡ ψυχὴ τῇ διηγήσει τῶν τοιῶνδε λόγων· ἴαινος, καὶ ἀφαιρέσει, αἶνος· ὁ τὴν διάνοιαν ἰαίνων καὶ περιτέρπων. Ὅμηρος· ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω. Ἡ δὲ Παροιμία ἐκ τῆς παρὰ προθέσεως καὶ τοῦ οἶμος, ἡ ὁδὸς Παραοιμία καὶ Παροιμία· ἤτοι τὸ παροδικὸν τρίμμα τε καὶ διήγημα. ἐν γὰρ τῇ ἀρχῇ ἔτι τῶν τρίβων ἀσήμων οὐσῶν, διὰ τὸ τοὺς ὁδεύοντας μὴ ἀποκάμνειν τῷ μὴ γινώσκειν πόσον τῆς ὁδοῦ διήνυσαν καὶ τί λείπεται), τὰ νῦν προσαγορευόμενα μίλια πρὸς Ῥωμαίων, ἤτοι σημεῖα καλούμενα, οἱ παλαιοὶ κατά τινας τῆς ὁδοῦ τόπους ἐτίθεσαν· καὶ τούτοις ἐπέγραφόν τινα ζητήματα. τοῦτο δὲ ἐποίουν, δυοῖν ἕνεκεν, τοῦ τε γνωρίζειν τὸν ὁδεύοντα τῆς ὁδοῦ τὸ ποσὸν, καὶ τοῦ αὖ γινώσκοντα τὸ ἐπίγραμμα, καὶ περὶ τὴν τούτου σαφήνειαν καταγινόμενον, τοῦ καμάτου ἐπικουφίζεσθαι. περιέχει δὲ παίδευσιν ἠθῶν, καὶ παθῶν ἐπανόρθωσιν, καὶ τῶν πρακτέων πυκνὰς ὑποθήκας. Περὶ μὲν οὖν ἐτυμολογίας καὶ διαφορᾶς αἴνου καὶ Παροιμίας, ἔτι τε περὶ τῶν ὅρων τῶνδε αὐτῶν ἔχοντες φάναι καὶ ἄλλα, ἱκανά γε ὅμως εἰρημένα τοσάδε.

Et Heſiodus:

Hunc quamuis gnaris referam nunc Regibus AEnum,
Quem retulit variæ accipiter quondam Philomelæ.

A plantis verò, vt eſt illud Callimachi:

AEnum aure conde. Laurus in Tmolo, vt ferunt
Lydi vetuſti, tempore quodam ſibi
Oleam duello prouocauit---

Parœmia autem id diſcrimen cum *AEno* habet, quod capiti ad manus eſt; breuior *AEno*, quæque externam digreſſionem admittat. Quale illud: *expecta bos aliquando herbam.* Et illud: *hedera poſt antheſteria.* Ratio autem nominis *AEno* παρὰ τὸ ἰαίνω, quod eſt oblecto ſiue diffundo (oblectatur enim ac diffunditur animus huiuſmodi narratione ſermonum) quaſi dicas, ἴαινος & ablatione ι, αἶνος. quod mentem oblectet, lætitiaque perfundat. Hinc Homerus: ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω:

Illius tacitum tentabant gaudia pectus.

Parœmia verò originem habet à præpoſitione παρὰ & οἶμος quod eſt ὁδὸς ſiue via. Eſt enim parœmia, quaſi παραοιμία, nempe, obuia vſuque trita narratio. Initio enim quum ſemitæ adhuc eſſent incognitæ; ne viatores, quod ignorarent quantum itineris confeciſſent, quantumque ſupereſſet, laſſarentur: quæ nunc apud Romanos miliaria appellantur, tum ſigna vocitata veteres quæſtionibus quibuſdam inſcripta, certis ſpatijs diſponebant. Quod duplicem nimirum ob cauſam ab illis factitatum: tum vt qui iter faciebat, quantum id eſſet intelligeret: tum, vt quod inſcriptum erat legens, & ſenſu eius indagando occupatus, itineris labore alleuaretur. Continebat porro illa inſcriptio morum inſtitutionẽ, affectuum correctionem, ſeu denique rerum agendarum crebra documenta. Et quidem de originatione & diſcrimine *AEni* & *Parœmiæ*, inſuper de definitione vtriuſque quum & alia adferre poſſimus, dicta tamen à nobis hactenus, ſufficiant.

EX EPISTOLA ARISTOBVLI, APOSTOLII MICHAELIS FILII,

ΙΝ ΓΑΛΕΟΜΥΟΜΑΧΙΑΝ ΑΔΗΛΟΥ.

TAnquam præconem quendam præmittere viſum eſt Violario, poſt non ita diu edendo: in quo ſtudij plurimum parens meus [Michael] contulit. Nam cum olim vitam Romæ degeret, Gaſpari Reuerendiſſimo Epiſcopo Oſmenſi, Adagiorum collectionem compoſiturum ſe promiſit. Sumpto itaque à Prouerbijs initio, Sententias quoque memorandas, Apophthegmata, & Præcepta antiquorum, ſapientiſſimorumque virorum, vna collegit. Sunt enim inter ſe affinia, Prouerbia, Sententiæ, Hypotheſes & Apophthegmata. Equidem librum hunc ſtudioſis adoleſcentibus perutilem fore exiſtimo: quod tu quæ multo ſtudio variaque lectione Comparari poſſunt, ab eo cui librorum copia ſuppetit; hæc, inquam, omnia ibi coaceruata, vt in horto flores apibus, omnibus erunt ſine ſudore parata.

Quin Violarium prælo breui committentes mox publicabimus. Vnde non ſolum voluptatem, verum etiam vtilitatem maximam ſtudioſi conſequentur.

ΟἿΟΝ τινα κήρυκα προεκπέμψαι ἔδοξεν τῆς οὐ μετ᾽ οὐ πολὺ τυπωθησομένης Ἰωνιᾶς· ἐφ᾽ ἣν πολλὴν σπουδὴν ὁ ἐμὸς πατὴρ κατεβάλετο. Τὰς γὰρ διατριβὰς ἐν Ῥώμῃ πάλαι ποιούμενος, Γασπάρῳ τῷ αἰδεσιμωτάτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Ὀσμοῦ, Συναγωγὴν Παροιμιῶν συνθεῖναι ὑπέσχετο. Ἀρξάμενος δὲ Παροιμιῶν, συνυπεμνήσθη καὶ Γνωμῶν, Ἀποφθεγμάτων τε καὶ Ὑποθηκῶν ἀρχαιοτάτων καὶ σοφωτάτων. Ἀδελφὰ γὰρ ἀλλήλοις εἰσὶ Παροιμίαι καὶ Γνῶμαι, καὶ Ὑποθῆκαι, καὶ Ἀποφθέγματα. Νομίζω δὲ τὸ βιβλίον τοῖς φιλομαθέσι τῶν νέων ὅτι πλείστην παρέξειν γε τὴν ὠφέλειαν. Ἃ γὰρ ἂν διὰ πολλῆς σπουδῆς τε καὶ ἀναγνώσεως ἠρανίσαντο, εἴγε τῶν βιβλίων εὐπόρησαν· ταῦτά γε πάντ᾽ ἐκεῖσε συνηγμένα, καθάπερ ἐν Ἰωνιᾷ ταῖς μελίσσαις τὰ ἄνθη, ἐξέσται τοῖς πᾶσιν ἀνιδρωτὶ ἀποδρέπεσθαι. Mox:

Οὐ μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ καὶ τὴν Ἰωνιὰν ἐκδώσομεν ἐντυπώσαντες· παρ᾽ ἧς οὐχ ὅπως εὐφροσύνην, ἀλλὰ καὶ μεγίστην ὠφέλειαν οἱ σπουδαῖοι καρπώσονται.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ΜΙΧΑΗΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ

ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Α.

1. Ἀβυδηνῶν ἐπιφόρημα.] Ἐπὶ τῶν ἀηδῶν εἴωθε τάττεσθαι. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Ἀβυδηνοῖς, μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σκονδὰς, προσάγειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν πιτθῶν τοῖς εὐωχουμένοις· κεκραγότων δὲ τῶν παίδων, καὶ θορύβου γινομένου, ἀηδίαν πολλὴν εἶναι τοῖς δαιτυμόσιν.

2. Ἄβυδος ἐστίν.] Ἐπὶ συκοφάντου τάττεται· διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνούς.

3. Ἀβασάνιστος ἄνθρωπος εἶ.] Ἀγύμναστος, ἢ ἀνεξέταστος, ἀδοκίμαστος. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν.

4. Ἅβρωνος βίος.] Ὁ πολυτελής. Ἅβρων γάρ τις ἐγένετο πλούσιος· ὅθεν καὶ Ἁβροδίαιτος· τοιοῦτον καὶ Σικελικὴ τράπεζα, καὶ Συβαριτικὸς βίος.

5. Ἀγαθῶν θάλασσα.] Ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων τάττεται. Λέγεται δὲ καὶ

6. Ἀγαθῶν πόντος.]

Καί·

7. Ἀγαθῶν σωρός.]

8. Ἀγαθῶν μυρμηκιά.] Ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας, διὰ τὸ ἐνεργὸν καὶ πολύμοχθον τῶν μυρμήκων. Φασὶ δὲ αὐτοὺς τὴν ἑαυτῶν γεωργίαν ἐργάζεσθαι σκολιωτάτην· τοῖς ἐπιβουλεύουσί σφισι τῶν θηρίων τὴν πάροδον δύσπορον, ἢ καὶ παντελῶς ἄπορον, ἀποφαίνοντες· τὴν δὲ γῆν, ἣν ἐξορύττουσιν, ἀλλὰ καὶ ταύτην ὑπὲρ τοῦ στο-

MICHAELIS APOSTOLII

PROVERBIORUM

CENTVRIA I.

1. *Abydena bellaria.*] De rebus inſuauibus poni ſolet. Moris quippe Abydenis fuit, poſt conuiuium & libationes iam factas, vnà epulantibus pueros cum nutricibus inducere: quibus vociferantibus quum tumultus excitaretur, plurimum conuiuis moleſtiæ creabatur.

2. *Abydus eſt.*] De Sycophanta dicitur, quod Abydeni Sycophantæ eſſe exiſtimentur.

3. *Inexploratus homo es.*] Non exercitatus, non examinatus, non probatus. Sumpta locutio à lapide Lydio, ſeu coticula, qua auri experimentum capiunt.

4. *Habronis vita.*] Hoc eſt, ſumptuoſa ac delicata: Habron enim diues quiſpiam fuit. Vnde & Ἁβροδίαιτος, qui lautè viuit. Huic Germanum, *Sicula menſa*. Et, *Sybaritica vita.*

5. *Bonorum mare.*] De multis magniſque bonis vſurpatur. Dicitur etiam

6. *Bonorum pontus.*]

Et:

7. *Bonorum aceruus.*]

8. *Bonorum myrmecia.*] De numeroſa felicitate, propter formicarum indefeſſum in laborando ſtudium. Ferunt autem illas ita ſuos ſub terra ſulcos, ſeu foſſas, ducere, vt aditum ad ſe, animalibus ſibi inſidiantibus, quàm tortuoſiſſimum, & acceſſu difficillimum, ſeu potius omninò impenetrabilem, conſtruant. Terrâ porrò, quam egerunt, ſuper cauernæ ſuæ os

circumiectâ, velut muros quoſdam conficiunt: ne aqua ex cœlo præcipitans ipſis perniciem afferat. Septa item quædam, quæ latibuli ſui ſtationes invicem diſpeſcant, interſcindunt. Sunt autem illarum claſſes tres: quarum primam velut virorum diuerſorium exhibent. In qua viri, & quantum cum ipſis fœminarum eſt, agunt: ſecundam autem, in qua grauidæ formicæ pariunt, inſtar cuiuſdam gynæcei. Tertiam denique aliam penum ſeu ſcrobem collectis ſeminibus ſecernunt. Quando autem ad annonam ſibi comparandam prodeunt, minores quæ ſunt, natu grandiores ſequuntur, quæ illas inſtar præfectorum exercitus ducunt: quumque ad ſegetes iam ventum eſt, iuniores ſtipulæ onus ſubeunt; ductores autem adrepentes capita ſeminum, οὐραχοὺς vocitata, abrodunt, populoque inferiùs conſtituto projiciunt. Aliæ denique circumeuntes ſpicarum ſummitates præcidunt, folliculoſque frumentum incluſum contegentes expediunt; non triturantis, aut ventilantium opera, neque ad diſcernendas paleas ab ipſo fructu, ventorum impellentium flabris indigentes: alimenta ſic ſua, quamdiu homines arant ſeruntque, parata habentes. Ferunt etiam vita functas à propinquis ſuis, in frumenti glumis, vt parentes cæterique neceſſarij ab hominibus, in conditorijs, ſepeliri. Hoc item: in plenilunijs ne nocte quidem torpeſcere aut quieti indulgere, ſed labore diſtineri. O homines mille interim occaſiones ac prætextus ad ocium agendum comminiſcentes.

9. *Agathonia ad tibiam modulatio.*] Quæ neque laxa neque acris; ſed commodè temperata ac ſuauiſſima. Alijs verò, mollis ac diſſoluta. Ab Agathone tibicine, qui moribus quidem probus fuit & amicis charus; ob mollitiem tamen muliebrem comico ſale exagitatus.

10. *Poſt panem eſt & bona maza.*]

μίᾳ περιβάλλοντες, οἱονεὶ τείχη τινὰ ἐργάζονται· ὡς μὴ τὸ ὕδωρ, τὸ ἐξ οὐρανοῦ καταθέον, ἐπικλύσαν αὐτοὺς ἀπολέσῃ. Αἱμασιὰς δέ τινας, διειργούσας ἀπ᾽ ἀλλήλων τοὺς χηραμοὺς, διαφράζουσιν. Εἶεν δ᾽ ἂν οἱ χῶροι τρεῖς· καὶ τὸν μὲν ἀποφαίνουσι ὅσον ἀνδρῶν εἶναι· ἐν ᾧ διαιτῶνται οἱ ἄῤῥενες, καὶ ὅσον σὺν αὐτοῖς θῆλυ. τὸν δὲ ἕτερον, ἔνθα ἀποτίκτουσι κύουσαι μύρμηκες, οἱονεὶ γυναικῶνα. τρίτον δ᾽ ἕτερον θησαυρόν τε καὶ σωρὸν ἀποκρίνουσι τοῖς ἠθροισμένοις σπέρμασιν. Οἱ δὲ μύρμηκες, ὥσπερ οὖν ἐπισιτίσασθαι περιϊόντες, τοῖς μεγίστοις ἕπονται· οἱ δὲ ἄγουσι στρατηγῶν δίκην, καὶ ἐς τὰ λήϊα ἐλθόντες, οἱ μὲν ἔτι νεαροὶ, τὴν καλάμην ὑφεστᾶσιν· οἱ δὲ ἡγεμόνες ἀνέρπουσι, καὶ τοὺς καλουμένους οὐραχοὺς τῶν καρπίμων διατραγόντες, τῷ δήμῳ τῷ κάτω ῥίπτουσιν· οἱ δὲ περιελθόντες, τοὺς μὲν ἀθέρας ἀποκόπτουσιν, ἐκλέπουσι δὲ τὰς τὸν πυρὸν στεγούσας καὶ περιαμπεχούσας θυλακίδας. καὶ μήτε ἀλοητοῦ δεόμενοι, μήτε ἀνδρῶν λικμῆσαι δυναμένων· μήτε μὴν ἐπαγομένων πνευμάτων, ἀποκρῖναι καὶ διασεῖσαι τὰς ἄχνας· καὶ τὸν καρπὸν, ἀνθρώπων ἀρούντων τε καὶ σπειρόντων, τροφὰς ἔχουσι. Καὶ τοὺς τεθνεῶτας δὲ μύρμηκας οἱ προσήκοντες ἐν ταῖς τῶν πυρῶν κηδεύουσι θυλακίσιν, ὡς πατέρας, ἢ πᾶν τὸ φίλιον ἐν τοῖς σωροῖς οἱ ἄνθρωποι. Φασὶ δὲ αὐτοὺς, ὡς ἐν ταῖς πανσελήνοις οὐδὲ νύκτωρ βλακεύουσι, οὐδὲ ἐλινύουσι· ἀλλ᾽ ἔχονται τῆς σπουδῆς· ὦ ἄνθρωποι, μυρίας προφάσεις καὶ σκήψεις εἰς τὸ ῥᾳστωνεύεσθαι ἐπινοοῦντες.

9. Ἀγαθώνειος αὔλησις.] Ἡ μήτε χαλαρὰ, μήτε πικρὰ, ἀλλ᾽ εὔκρατος καὶ ἡδίστη· ἄλλοις δὲ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένη. ἀπὸ Ἀγάθωνος αὐλητοῦ. οὗτος ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον, καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις· ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς θηλύτητα.

10. Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ᾽ ἄρτον.] Ἐπὶ τῶν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

τῶν τὰ δεύτερά τισι διδόντων. Ὁμοία τῇ, Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.

11. Ἀγαθὸς ψάλτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός.] Ὡς οὐδὲν διάφορον ἢ δι᾽ ὀργάνων φωνὴ ἡδονὴν ἐμποιεῖ, τῆς δι᾽ ὄψων καὶ ζωμοῦ σκευασίας. Ἀρχίδαμος γὰρ ὁ Ζευξίππου, πρὸς τὸν συνιστάντα ψάλτην καὶ εἰπόντα, οὗτος ἀγαθὸς ψάλτης ἐστὶν, εἶπε· παρ᾽ ἡμῖν δέ γε οὗτος, ἀγαθὸς ζωμοποιός. πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρῳδὸν καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, Ὦ λῷστε, ἔφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσται· ὅταν οὕτως ἐπαινῇς.

12. Ἀγαθοῦ δαίμονος.] Ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ, μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν ἀγαθοῦ δαίμονος, ἐπιρροφοῦντες ἄκρατον καὶ τοῦτο δὲ τρίτον. καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς οὕτως ἐκάλουν· καὶ ἐν Θήβαις ἦν ἡρῷον ἀγαθοῦ δαίμονος.

13. Ἀγαθὰ Κιλίκων.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν οὐ προσηκόντων πλουτούντων. Προδότης γάρ τις ὢν Κιλίκων, Μίλητον προδοὺς εὐπόρησεν. Ὁμοία ταύτῃ, καὶ ἡ, Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖ.

14. Ἀγέλαστος πέτρα.] Ἐπὶ τῶν λύπης προξένων· ἐπ᾽ αὐτῆς γὰρ ἐκάθισεν, ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην, ἡ Δημήτηρ.

15. Ἀγναπτότατος βάτος αὖος.] Ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

16. Ἁγνότερος πηδαλίου.] Ἐπὶ τῶν ἁγνῶς βιούντων· παρόσον ἐν θαλάσσῃ ἐστὶν ἀεὶ τὸ πηδάλιον.

17. Ἀγαθῶν ἀγαθίδες.] Ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν λέγεται.

18. Ἁγνὴ γάμων.] Ἐπὶ τῶν σωφρόνων γυναικῶν· εἰρωνικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν μὴ σωφρόνων.

19. Ἀγρὸς ἡ πόλις.] Ἐπὶ τῶν παρανομούντων. Ἐπίχαρμος· Ἀγρὸν τὴν πόλιν ποιεῖς.

De, ijs, qui ſecunda aliquibus dant. Huic ſimile, *Accipit & glebam erro.*

11. *Bonus cantor bonus cupediarius.*] Hinc dictum, quòd non minorem voluptatem inſtrumentorum muſicorum ſonus excitet, quam quæ ex obſonio ac iure eſculento ſcitè paratis conciliatur. Archidamus enim Zeuxippi filius quum quidam illi cantorem commendaret diceretque, Bonus hic cantor eſt: At apud nos, inquit ille, bonus cupediarius. Alij rurſum citharœdum laudanti, eiuſque in ea arte facultatem admiranti, Quodnam, inquit, præmium apud te vir optime hominibus probis erit, quando tu iſtum ita dilaudas?

12. *Boni genij hauſtus.*] Veteres pro more habebant, poſt conuiuium bibere boni genij nomine, trina vice vinum meracum obducentes. Qui & ſecundam menſis diem ita appellabant. Inſuper Thebis templum ſeu monumentum erat Heroi cuipiam dedicatũ, quod, *boni ingenij*, dicebatur.

13. *Cilicon bona.*] In eos, qui vnde minimè oportebat, diteſcunt. Proditor enim quidam, Cilicon nomine, Mileto abs ſe hoſtibus tradito, ad magnam opulentiam peruenit. Huic ſimilis parœmia: *à mortuis tributum cogit.*

14. *Riſus expers petra.*] De ijs, quæ triſtitiam conciliant. Illi enim petræ Ceres, dum filiam quæreret, inſedit.

15. *Rigidiſsimus rubus aridus.*] In hominem aſpero arrogantique ingenio.

16 *Purior clauo nautico.*] De ijs, qui caſte viuunt, quod illud continuò ſit in mari.

17. *Bonorum glomi.*] Vſurpatur de multis bonis.

18. *Pura à nuptijs.*] De mulieribus temperantibus; & per irriſionem etiam intemperantibus.

19. *Ager vrbs.*] De ijs, qui peruerſè quid faciunt. Epicharmus: *Agrum vrbem facis.*

20. *Forum*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

20. *Forum lupinum.*] De celeriter venditis : tranſlatione ſumpta à lupo animali rapace.

21. *Forum Cercopum.*] De improbis & morum prauorum. Cercopes enim Epheſi fuere quidam impoſtores : qui etiam Iouem ipſum fallere conati ſunt. Simile huic : *Lyci decima* : &, Crobuli iugum.

22. *Agyrrhius eſt, Pronomi barbam habens.*] De ijs, qui, cùm iudicijs præſint, turpiter tamen molles atque effæminati ſunt. Agyrrhius præfectus militum Lemni fuit, qui poëtarum mercedem accîdit, & primus concionalem præbuit. Pronomus verò tibicen fuit, magnam habens barbam.

23. *Fures feſtum agunt.*] Venuſtiſſima ſyntaxis, & pro comico lepore ſatis docta : dicitur autem de intrepide furantibus.

24. *Canis per curiales ductus.*] De ijs, qui, vbi non oportet, inueniuntur. Canis enim inter curiales inuentus, vapulat.

25. *Geometriæ ignarus nullus ingrediatur.*] Hoc eſt, Nullus iniuſtus, ſiue iniquus. Geometria enim æqualitatem ac iuſtitiam quærit.

26. *Agri podex.*] De ijs, qui diligenter & aſſiduè rei cuipiam aſſident.

27. *Agreſti olea infructuoſior.*] De inutilibus. Eſt enim ἄγριππος, agreſtis olea, ſiue arbor infructuoſa.

28. *Agreſtem ne contemnas oratorem.*] Admonet, ne viles quidem eſſe contemptui habendos.

29. *Certamen non admittit cauſationes.*] De illis, qui tergiuerſando nihil proficiunt.

30. *Inflexibilior rubo arido.*] De homine ſicco & moribus aſpero.

20. Ἀγορὰ λύκιος.] Ἐπὶ τῶν ταχέως πιπρασκομένων· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου· ἁρπακτικὸν γάρ.

21. Ἀγορὰ Κερκώπων.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γάρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οἳ καὶ τὸν Δία ἐξαπατῆσαι πεπείρανται, ὁμοία τῇ, Λύκων δεκάς· καὶ, Κρωβύλου ζεῦγος.

22. Ἀγύῤῥιός ἐστι, Πατρονόμου πώγων ἔχων.] Ἐπὶ τῶν ψηφιζομένων καὶ ὀπυομένων. οὗτος στρατηγὸς ἦν ἐν Λήμνῳ καὶ τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμε, καὶ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸν δέδωκεν. οὗτος δὲ Πατρόνομος αὐλητὴς ἦν, μέγαν ἔχων πώγωνα.

23. Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται.] Χαριεστάτη ἡ σύνταξις, καὶ ἱκανῶς πεπαιδευμένη, κατὰ κωμῳδικὴν χάριν. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀδέως κλεπτόντων.

24. Ἀγόμενος διὰ φρατόρων κύων.] Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δεῖ εὑρισκομένων. ἐν γὰρ τοῖς φράτορσι κύων εὑρεθεὶς τιμωρεῖται.

25. Ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω.] Ἀντὶ τοῦ ἄδικος καὶ ἄνισος. ἡ γὰρ γεωμετρία τὴν ἰσότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην ζητεῖ.

26. Ἀγροῦ πυγή.] Ἐπὶ τῶν λιπαρῶς καὶ ἐπιμόνως ᾧ τινι δὴ ἔργῳ προσκαθημένων.

27. Ἀγριππου ἀκαρπότερος.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν· ἔστι δὲ ἄγριππος, ἡ ἀγριέλαια, ἢ δένδρον ἄκαρπον.

28. Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.] Ὑποθετική, ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν.

29. Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνιναμένων εἰ σκήψαιντο.

30. Ἀγναπτότερος βάτου αὔου.] Ἐπὶ τοῦ ξηροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

31. Ἀγα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

31. Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον βλεπόντων.

32. Ἀγαμέμνονος θυσία.] Ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. θύοντος γὰρ Ἀγαμέμνονος, ὁ βοῦς φυγὼν, μόλις ἐλήφθη. Ἢ ὅτι τὴν ἑαυτοῦ ἐβούλετο Ἀγαμέμνων θυσιάσαι θυγατέρα, ἡ δ' ἔφυγε.

33. Ἀγαμεμνόνεια φρέατα.] Ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων. Ἀγαμέμνων γὰρ περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν ὅλην Ἑλλάδα φρέατα ὤρυξεν.

34. Ἄιδε τὰ Τέλληνος.] Ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν. Τέλλην γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο, ὃς παίγνια κατέλιπε χάριν ἔχοντα.

35. Ἅδου πρωκτῷ περιπέσῃς.] Ἤγουν τελευτήσῃς.

36. Ἄδικος δικαστὴς μεμολυσμένη συνείδησις.]

37. Ἀδικείτω μοι πλούσιος, καὶ μὴ πένης.] Ῥᾷον φέρειν γὰρ κρειττόνων τυραννίδα.

38. Ἄδακρυς πόλεμος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾷστα καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων. χρησμὸς γὰρ ἐδόθη Λακεδαιμονίοις, ἄδακρυν μάχην νικῆσαι. ὅθεν οὐδὲ εἷς τηνικαῦτα τούτων ἀπέθανεν.

39. Ἀδεὲς δέος δέδοικας.] Ἐπὶ τῶν μάτην δεδιότων.

40. Ἀδράστεια νέμεσις.] Ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων, ὕστερον δὲ δυστυχησάντων. τῶν γὰρ ἀπογόνων Θηβαίοις ἐπιστρατευσάντων, μόνος Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο Ἀδράστου παῖς. Ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὴν Ἀδράστειαν εἶναι τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει· λαβεῖν δὲ τοὔνομα ἀπὸ Ἀδράστου τινὸς βασιλέως, ἔκ τινων μαντικῶν ἱδρυσαμένου ἱερὸν Νεμέσεως· ὃ προσαγορευθῆναι μετὰ ταῦτα Ἀδραστείας, ὡς Ἀντίμαχος ἐν τούτοις δηλοῖ·

Ἔστι δέ τις Νέμεσις μεγάλη θεός· ἣ
τάδε πάντα

31. *Vir bonus in lachrimas facilis.*] De hominibus in commiſerationem valde propenſis.

32. *Agamemnonis hoſtia.*] In homines quibus non facilè quid perſuadetur, & præfractos. Agamemnone enim ſacrificante, bos fugiens, vix receptus eſt. Aut inde parœmia quod cum ſuammet filiam ille immolare vellet, illa aufugerit.

33. *Agamemnonij putei.*] De hominibus liberalibus. Agamemnon enim in Aulide totaque Græcia puteos fodit.

34. *Cane Tellenis cantiones.*] In dicaces. Fuit enim Tellen tibicen, qui lepidos quoſdam ingenij luſus reliquit.

35. *In Orci podicem incidas.*] Hoc eſt moriaris.

36. *Iniuſtus Iudex, polluta conſcientia.*]

37. *Iniquus in me diues eſto, non inops.*] Potentiorum nam minùs graue eſt iugum.

38. *Sine lachrimis bellum.*] De ijs, qui facillimè & præter ſpem negotia ſua rectè conficiunt. Oraculum enim Lacedæmonijs datum fuit, fore vt pugnâ ſine lachrimis eſſent ſuperiores: vnde nec quiſquam illorum tum temporis occubuit.

39. *Timorem timoris expertem timuiſti.*] In fruſtra metuentes.

40. *Adraſtea Nemeſis.*] De ijs, quorum quum antea res proſperæ fuiſſent, poſtea in calamitates inciderunt. Bellum enim in Thebanos Adraſti poſteris monentibus ſolus Ægialeus Adraſti filius in eo perijt. Alij Adraſteam eamdem cum Nemeſi eſſe dicunt, nomenque ab Adraſto rege, qui oraculis quibuſdam admonitus, Nemeſi huic templum ædificauit, accepiſſe aiunt, quod poſteà Adraſteæ eſt appellatum. Id quod Antimachus his verſibus declarat:

Eſt Nemeſis Dea magna: tenet namque omnia Diuûm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Munere. Cui *pingues aras exſtruxit Adraſtus,*
AEſopi primus liquidas ad fluminis vndas.
Hîc colitur Diua , & nunc Adraſtea vocatur.

Demetrius verò Sceptius, Adraſteam Dianam eſſe, aſſerit, ab Adraſto quopiam, qui templum illi condidit.

41. *Cantas.*] Hoc eſt, temerè nugaris.

42. *Cantas ad myrtum.*] Moris erat, vt, qui in conuiuio canere ad cytharam non poſſet, lauri aut myrti ramo ſumpto, ad illum accineret.

43. *Adonidis horti.*] De hortis parum durantibus & præmaturis, quique radices non egerunt. Propterea enim quod Adonis, vt eſt in fabulis, Veneris amore captus, ante pubertatem perijt: Ideo viri mulieresque Orgia Veneri celebrantes, hortos in vaſis ſeu receptaculis quibuſdam plantabant. Qui quum radices non haberent, celeriterque emarceſcerent, Adonidis hortos illos appellarunt.

44. *Manus manum lauat.*] Epicharmi apophtegma in Auaros.

45. *Canis tamquam Delum nauigans.*] De illis, qui voluptatibus addicti & abſque ſollicitudine ſunt.

46. *Frater viro adſit.*] Neceſſarios præ reliquis honorandos eſſe.

47. *Iniuria probos afficit, qui malis parcit.*] Qui iniuſtos puniunt, alios, ne iniuſtitiam committant, prohibent. *Iſai.*

48. *Currus edax.*] De edacibus.

Et:

49. *Edax triremis.*] Nempe ſumptuoſa.

Sic:

50. *Edax lucerna.*]

Πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμὸν δέ οἱ εἵσατο πρῶτος
Ἄδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσήποιο.
Ἐνθάδε τιμᾶταί τε, καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται.

Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος, Ἄρτεμίν φησιν εἶναι τὴν Ἀδράστειαν, ὑπὸ Ἀδράστου τινὸς ἱδρυμένην.

41. Ἄιδεις ἔχων.] μάτην λέγων ληρεῖς.

42. Ἄιδεις πρὸς μυῤῥίνην.] Ἔθος ἦν, τὸν μὴ δυνάμενον ἐν συμποσίῳ ᾆσαι, δάφνης κλάδον ἢ μυῤῥίνης λαβόντα, πρὸς τοῦτον ᾄδειν.

43. Ἀδώνιδος κῆποι.] Ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων, καὶ μὴ ἐῤῥιζωμένων. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ἄδωνις ἐρώμενος ὤν, ὡς ὁ μῦθος, τῆς Ἀφροδίτης, πρὸ ἥβης τελευτᾷ· οἱ ταύτῃ ὀργιάζοντες, κήπους εἰς ἀγγεῖά τινα φυτεύοντες, ἢ φυτεύουσαι, ταχέως ἐκείνων διὰ τὸ μὴ ἐῤῥιζῶσθαι μαραινομένων, Ἀδώνιδος αὐτοὺς ἐκάλουν.

44. Ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει.] Ἐπιχάρμου ἀπόφθεγμα κατὰ φιλαργύρων.

45. Ἄιδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.] Ἐπὶ τῶν φιληδόνων καὶ ἀφροντίστων.

46. Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη.] Ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους.

47. Ἀδικεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ὁ φειδόμενος τῶν κακῶν.] Ὅσοι τοὺς ἀδικοῦντας κολάζουσιν, οὗτοι τοὺς ἄλλους ἀδικεῖσθαι κωλύουσι. Ἰσαίου.

48. Ἀδδηφάγον ἅρμα.] Ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων.

Καί·

49. Ἀδδηφάγος τριήρης.] Ἡ πολυτελής.

Καί·

50. Ἀδδηφάγος λύχνος.]

Καί·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Καί·

51. Ἀδδηφάγον πεντηκόντορον.] Φίλιστος. Λέγοιεν δ' ἂν οὗτοι, τὰς ἐντελομίσθους καὶ πολλὰ ἀναλισκούσας· ἔοικε δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν λέγεσθαι, οἵ τινες εἰώθεσαν ἔδμεναι ἄδδην, κατὰ τὸν Ποιητήν. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ κωμῳδοτραγῳδίᾳ τοὺς πότους λύχνους, ἀδδηφάγους εἶπεν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον.

52. Ἁ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθᾶς πλεῦρα δωρεῖται φίλοις.] Ἐπιχάρμου ἡ γνώμη.

53. Ἀδαπάνητός ἐστι τῆς εὐποιΐας ὁ πλοῦτος.] Ἐν τῷ διδόναι γὰρ λαμβάνεται, καὶ ἐν τῷ σκορπίζειν συνάγεται. Θεσπίδου.

54. Ἀεὶ κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίοις προσομιλούντων. Οἱ περὶ Ἀδρίαν οἰκοῦντες Ἐνετοί, ὅταν ἀρότρου καὶ σπόρου ὥρα ἦν, τοῖς κολοιοῖς ἀπέστελλον δῶρα, ψαιστὰ καὶ μάζας. βούλεται δὲ τὰ δῶρα, μειλίγματα τοῖς κολοιοῖς εἶναι, καὶ σπονδῶν ὁμολογίαι· ὡς ἐκείνους τὸν καρπὸν τὸν Δημήτριον μὴ ἀνορύττειν, μηδὲ παρεκλέγειν καταβληθέντα εἰς γῆν· καὶ οἱ μὲν ἀναχωροῦσι· τὰ δὲ τῶν κολοιῶν νέφη, δύο ἢ τρεῖς, κατὰ τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐκ τῶν πόλεων, πέμπουσι, κατασκεψαμένους τῶν ξενίων τὸ πλῆθος. οἵπερ οὖν καὶ ἐπανίασι θεασάμενοι, καὶ καλοῦσιν αὐτοὺς ᾗ πεφύκασιν, οἱ μὲν καλεῖν οἱ δὲ ὑπακούειν· ἐρχόμενα δὲ κατὰ νέφη, ἐὰν μὲν γεύσωνται τῶν προειρημένων, ἴσασιν οἱ Ἐνετοί, ὅτι ἄρα αὐτοῖς πρὸς τοὺς ὄρνιθας τοὺς προειρημένους, ἔνσπονδά ἐστιν. ἐὰν δὲ ὑπερίδωσι καὶ ἀτιμάσαντες ὡς εὐτελῆ μὴ γεύσωνται, πεπιστεύκασιν οἱ ἐπιχώριοι ὅτι τῆς ἐκείνων ὑπεροψίας ἐστὶν αὐτοῖς λιμὸς τὸ τίμημα. Ἄγευστοι γὰρ ὄντες οἱ

Et:

51. *Edax nauigium quinquaginta remorum.*] Philiſtus : Dixerint autem illi ἀδδηφάγους triremes, quæ integras mercedes accipiunt, quæque multa conſumunt. Videtur autem hæc locutio à tranſlatione equorum præſtantiorum, quorumque in certamine vſus eſt, duci: quod plurimum edere iuxta Poëtam conſueuerint. Alcæus autem in Comœdotragœdia, non ἀδδηφάγους ſed πότους λύχνους, hoc eſt bibulas lucernas, dixit: vt etiam Ariſtophanes in Nubibus: *Cur enim mihi bibulam accendiſti lucernam?*

52. *Exercitatio probæ naturæ, latera præbet amicis.*] Epicharmi ſententia.

53. *Benignitatis numquam opes abſumpſeris.*] Largiendo enim accipit, & diſpergendo colligit. *Theſpidæ.*

54. *Monedulæ ſemper monedula aſſidet.*] De iis, qui cum ſui ſimilibus verſantur. Veneti qui ad mare Adriaticum accolunt, quum iam tempus aratri & ſementis faciendæ adeſſet, monedulis dona mittebant, placentas & liba: quibus quidem donis hoc agebatur, vt velut placamenta quædam eſſent & induciarum pacta conuenta: ne illæ Cereris fructum terræ commiſſum effoderent ſublegerentque : quo facto illi quidem diſcedunt, ceterum monedularum nubes, duas aut tres iuxta morem legatorum qui ex vrbibus mitti ſolent, hoſpitalium munerum copiam inſpecturas, ex ſuis amandant. Quibus inſpectis, redeunt, atque illas qua voce inter ſe vti atque inuicem intelligere innatum eſt, accerſunt. Venientes autem nubium inſtar, ſi quæ diximus guſtauerint, intelligunt Veneti ſibi cum volucribus illis confœderationẽ eſſe: ſin illa contemſerint, & tanquam vilia cum dedecore deſpexerint, minimèque guſtauerint; credunt indigenæ, talem illarum deſpectum, famem ſibi pro mulcta allaturum. Quippe ieiunæ monedulæ, quæque, vt ita

vt ita loquar , muneribus illis ſeſe corrumpi non permiſerunt, ad arua conuolantes, maioremque ſatorum partem acerbiſſimè iracundéque effodientes indagantesq; , deprædantur. Monedulæ etiam, quando inſtar accipitrum, nunc quidem ſublimius, nunc verò demiſſius volant, frigus pluuiamque denunciant.

55. *Semper puſilla Dij puſillis conferunt.*] Callimachi.

56. *Agricola ſemper in futurum diues eſt.*] Philemonis. De ijs, qui continua ſpe aluntur, fore vt malis ſuis liberentur ; in eadem tamen rurſum incidunt.

57. *Semper Iouis feliciter tali cadunt.*] De ijs, qui omnino fortunatè agunt. Alij verò de ijs, qui meritò pœnas luunt, mutata dictione εὖ πίπτουσι, in ἐμπίπτουσι.

58. *Aquilam volare doces.*] De ijs, qui quoſpiam docere ea aggrediuntur, quæ ipſi meliùs ſe docere volentibus norunt.

59. *Aquilam cornix laceſſit.*] Parœmia aperta eſt. Cornicibus enim ſtudio eſt aquilas prouocare: illæ autem eas contemnunt , & inferiori volatu ferri ſinunt , dum æthera ſuperiorem velociſſimis ſuis pennis ſine vllo metu ſcindunt. Quomodo enim metuere quis illas dixerit, qui earundem robur pernouerit? Sed propria animi quadam magnitudine faceſſere infra ſe ſinunt.

60. *Semper Leontini apud crateras.*] De ijs, qui ſemper ijſdem rebus dediti. Leontini enim in Sicilia aſſiduè poculis ſeu crateris indulgebant. Quos vt bello Phalaris deuicit, in ipſos crateras [ſcilicet Ætnæ] iniecit. Vnde & parœmia orta fuit.

61. *Aquila non venatur muſcas.*] De ijs, qui rebus minimis non attendunt. Et contrà, citra negationē, de ijs qui circa minutiſſima occupātur. Dicitur etiam aquila id quod in ædiū faſtigio eſt, quod quidam

περιῃρημένοι, καὶ ἀδέκαστοί γε, ὡς εἰπεῖν, ἐπιπέτονταί τε ταῖς ἀρούραις, καὶ τό τε πλεῖστον τῶν κατεσπαρμένων συλῶσι, πικρότατοί γε ἐκεῖνοι σὺν τῷ θυμῷ, καὶ ἀνορύττοντες καὶ ἀνιχνεύοντες. Οἱ κολοιοὶ δὲ ἱερακίζοντες καὶ πετόμενοι, πῆ μὲν ἀνωτέρω, πῆ δὲ κατωτέρω, κρυμὸν καὶ ὑετὸν δηλοῦσιν.

55. Ἀεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί.] Καλλιμάχου.

56. Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.] Φιλήμονος. Ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ τρεφομένων ἀπαλλαγῆναι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων.

57. Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.] Ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων, μεταγεγραμμένου τοῦ εὖ πίπτουσι, εἰς τὸ ἐμπίπτουσι.

58. Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων διδάσκειν τινὰς, ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν.

59. Ἀετὸν κορώνη ἐρεσχελεῖ.] Ἡ παροιμία σαφής. ταῖς γὰρ κορώναις ἔργον ἐστὶ τοὺς ἀετοὺς ἐρεσχελεῖν. οἱ δὲ ὑπερφρονοῦσιν αὐτῶν, καὶ ἐκείνας μὲν ἀπολείπουσι τὴν κάτω φέρεσθαι πτῆσιν· αὐτοὶ δὲ τὸν αἰθέρα ὑψηλότερον ὄντα τοῖς ὠκίστοις τέμνουσιν αὐτῶν πτεροῖς, οὐδέπω δεδιότες. πῶς γὰρ ἂν τοῦτο εἴποι τις, τὴν τῶν ἀετῶν ἀλκὴν ἐπιστάμενος; ἀλλ᾽ ἰδίᾳ τινὶ μεγαλονοίᾳ ἐῶσιν ἔρρειν ἐκείνας κάτω.

60. Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκειμένων· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι περὶ πότους ἐσχόλαζον· Φάλαρις δ᾽ αὐτοὺς καταπολεμήσας εἰς τοὺς κρατῆρας ἔρριψεν. ἀφ᾽ οὗ ἡ παροιμία.

61. Ἀετὸς μυίας οὐ θηρεύει.] Καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἐπὶ τῶν σμικρολόγων. λέγεται ἀετὸς καὶ τῶν οἰκοδομημάτων τὸ κατὰ

τὸν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

τὸν ὄροφον, ὃ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν.

62. Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.] Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. οὐ γὰρ ἁλίσκεται ἐν νεφέλαις ὁ ἀετὸς, καὶ δίψους ἀμείνων ἐστὶ, καὶ καμάτου φάρμακον οὐκ ἀναμένει προσαχθὲν ἔξωθεν· ὑπερφρονῶν δὲ καὶ ὑδάτων καὶ τῆς ἀναπαύσεως, τὸν ἀέρα τέμνει πολὺ, καὶ ὀξύτατα ὁρᾷ ἐκ πολλοῦ τοῦ αἰθέρος. τῶν δὲ νεοττῶν αὐτοῦ ἐὰν μὲν σκαρδαμύξῃ τις, τὴν αὐγὴν τῆς τοῦ Ἡλίου ἀκτῖνος δυσωπούμενος, ἐξεώθη τῆς ἑστίας. εἰ δ᾽ ἀντιβλέψῃ καὶ μάλα ἀτρέπτως, ἀμείνων ἐστὶν ὑπονοίας, καὶ τοῖς γνησίοις ἐγγράφεται. ἐπεὶ αὐτῷ πῦρ τὸ οὐράνιον ἡ τοῦ γένους ἀδέκαστός τε καὶ ἄγραπτος ἀληθῶς ἐγγραφή ἐστιν.

63. Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης.] Παρόσον καὶ γηράσκων ἀετὸς κρείττων ἐστὶν νεάζοντος ὄρνιθος. Λέγεται τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφειν, τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χείλους πρὸς τὸ κάτω, χρόνῳ συγκαμψάσης.

64. Ἀετὸς θρίπας ὁρᾷ.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τῶν μικρῶν.

65. Ἀετὸς εἰς θήραν.] Ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείως πρός τι ἐχόντων.

66. Ἀεί με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν. ὁμοία τῇ, Ἐγὼ πολλῶν θηρίων ψόφους ἀκήκοα.

67. Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐξευρισκόντων τι νέον κακόν.

68. Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται.] Ἐπὶ τῶν κακῶς ὑπό τινων πασχόντων. τὰ γὰρ ὠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζει κυλίων ὁ κάνθαρος.

69. Ἄζηλος πλοῦτος, ὅτι τυφλός.] Ἐπὶ τῶν κεκτημένων τι καλὸν ἄδηλον.

70. Ἀζαναῖα κακά.] Ἐπὶ τῶν κακοῖς διηνεκῶς προσπαλαιόντων. Ἀζανὴ γὰρ τόπος σκληρὸς καὶ τοῖς γεωργοῖς ἀπροσπόριστος.

ἀέτωμα vocant. Ariſtophanes in Auibus: *Veſtras domos ad culmina tegemus.*

62. *Aquila in nubibus.*] De rebus captu difficilibus. Neque enim aquila in nubibus capi ſolet; cùm nec ſiti vincatur, neque adhibito exteriùs contra laſſitudinem medicamine vtatur. Pluuiam autem contemnens & quietem, continuo aëra ſcindens volitat, & acutiſſimè è longinquo æthere cernit. Pullorum autem ſuorum ſi quis ad fulgorem ſolaris radij oculis nictetur, illum ſuſpectum habens, ex nido expellit & deturbat. qui autem contrà oculis immobilibus illum intuetur, omni ſuſpicione maior inter germanos adſcribitur: cũ illi cœleſtis ille ignis, generis incorrupta veraq; ſine inſcriptione adſertio ſit.

63. *Aquilæ ſenectus, Corydi iuuentus.*] Nempe quod aquila etiam vetula præſtantior ſit hac auicula, licet iuuene. Dicitur autẽ aquila vitam amittere, quando roſtri pars ſuperior quæ adunca eſt, ad partem inferiorem cum tẽpore incuruatur.

64. *Aquila thripas videt.*]De ijs qui parua deſpiciunt.

65. *Aquila in venationem.*] De ijs, qui ad rem quampiam perficiendam ſunt aptiſſimi aut inſtructiſſimi.

66. *Tales me ſemper perſequantur hoſtes.*] De ijs, qui quoſpiam contemnunt. Huic ſimilis: *Ego multarum belluarum ſtrepitus audiui.*

67. *Semper Africa aliquid fert mali.*] In eos, qui ſemper aliquid noui mali comminiſcuntur.

68. *Aquilæ ſcarabæus obſtetricatur.*] In eos, qui damnum & iniuriam ab alijs accipiunt. Scarabæus enim aquilæ oua euertendo perdit.

69. *Diuitiæ cæcæ nõ expetendæ.*] In eos, qui præclari quidpiam, ſed ſecretò, poſſident.

70. *Azanæa mala.*]De ijs, qui perpetuò cum malis colluctantur. Azane enim locus eſt aſper & agricolis infructuoſiſſimus.

71. *Accizare mihi videris.*] Acco mulier quædam fuit ob ſtultitiam traducta: quæ cum ſeſe in ſpeculo contemplaretur, vmbram ſuam, tanquam aliam quampiam, alloquebatur.

72. *Luciniæ confabulationibus inſidentes.*] In verboſos garruloſque.

73. *Minervæ felem.*] Parœmia in eos vſurpata, qui perperàm meliora deterioribus comparant propter paruam aliquam ſimilitudinem: vt ſi quis quòd cæſius ſit ælurus, illum cum Pallade conferat.

74. *Os oſtio carens.*] In garrulos.

75. *Immortale malum eſt fœmina & neceſſarium.*] Philemonis.

76. *Athos obumbrat Lemniæ latus bouis.*] Quod in Lemno bos eſſet ex albo confectus lapide, quem Athos mons obumbrat. Dicitur autem in illos qui moleſtia aut damno aliquos afficiunt.

77. *Tranquillum aërem remigio pulſas.*] De fruſtrà laborantibus.

79. *Charetis promiſſa.*] In eos, qui promptè aliquid facturos ſe pollicentur.

79. *AEgiſtei ſaltus.*] De magnanimis. Calliſthenes, libro ſecundo transformationis hæc de illo alibi refert: quod quum Celænis Phrygiæ vrbe ob iram Iouis Idæi, terræ hiatus, aquæ illuuione factus, multas domos vnà cum hominibus in profundum traxiſſet; populo periclitante Midam regem oraculum accepiſſe, terram ita demum coituram, ſi in illam voraginem, quod in vita humana eſt præſtantiſſimum, projiceret. Celænitibus autem aurum, argentum, mundumque muliebrem eò conjicientibus, neque malo tamen deſinente, Ægiſteus Midæ filius ſecum reputans, nihil in vita pretioſius

71. Ἀκκίζεσθαί μοι δοκεῖς.] Ἀκκὼ γυνή τις ἦν ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη. ἥτις, ἐσοπτριζομένη, τῇ οἰκείᾳ σκιᾷ, ὡς ἑτέρᾳ, διελέγετο.

72. Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι.] Ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων.

73. Ἀθηνᾷ τὸν αἴλουρον.] Ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι, διὰ μικρὰν ὁμοιότητα, ἡ παροιμία εἴρηται. ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ συμβάλλοι.

74. Ἀθύρωτον στόμα.] Ἐπὶ τῶν πολυλόγων.

75. Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον, γυνή.] Φιλήμονος.

76. Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός.] Ἐπεὶ ἐν Λήμνῳ βοῦ λευκοῦ πεποιημένην λίθου ὁ Ἄθως τὸ ὄρος ἐπισκιάζει. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν λυπούντων τινὰς ἢ βλαπτόντων.

77. Αἰθέρα νήνεμον αἱρήσεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

78. Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις.] Ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων ποιῆσαι τόδε ἢ τόδε τι.

79. Αἰγιστέου πήδημα.] Ἐπὶ τῶν μεγαλοψύχων. Καλλισθένης ἐν δευτέρῳ μεταμορφώσεως ὧδέ πῃ περὶ τούτου φησίν· ὅτι κατὰ Κελαινὰς πόλιν τῆς Φρυγίας, διὰ μῆνιν Ἰδαίου Διὸς, χάσμα μεθ' ὕδατος γενόμενον, πολλὰς οἰκίας αὐτάνδρους εἰς τὸν βυθὸν καθείλκυσε· τοῦ δὲ δήμου κινδυνεύοντος, Μίδας ὁ βασιλεὺς χρησμὸν ἔλαβε, συνελεύσεσθαι τὴν γῆν, ἐὰν εἰς τὸ βάραθρον βάλῃ τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ· τῶν δὲ Κελαινιτῶν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ τὸν κόσμον τῶν γυναικῶν εἰς τὸ χάσμα ῥιψάντων, καὶ μηδ' οὕτω τοῦ κακοῦ λήγοντος, Αἰγίστεος ὁ υἱὸς τοῦ Μίδα, λογισάμενος μηδὲν εἶναι τιμιώτερον ἐν βίῳ ψυχῆς, ἀναπηδήσας καὶ δοὺς περι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

περιπλοκὰς τῷ γεννήσαντι, καὶ ἀποταξάμενος τῇ γυναικὶ Θιμοθέᾳ, μεθ' ὁρμῆς ἔφιππος εἰς τὸν τόπον τοῦ χάσματος ἠνέχθη.

80. Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.] Ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτελῶν καὶ μικρῶν. ἐρωτώντων γάρ τινων, τίνες κρείττους τῶν Ἑλλήνων· τοῦτό τινες ἀπεφθέγξαντο, Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.

81. Αἰγὸς τρόπος.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακά· ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας·

82. Ἡ αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν.] Οὕτω γὰρ λέγεται, Κορινθίων Ἥρᾳ Ἀσκραίᾳ θυόντων, ἣν λέγεται ἱδρύσαι Μήδειαν, οἱ ἐν τῇ παρόχῳ μεμισθωμένοι, γῇ κρύψαντες τὴν μάχαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι. Ἡ δὲ αἲξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευεν. Πτύελον ἀνθρώπου θανατηφόρον εἶναι λέγοντες ζώῳ ἑτέρῳ, καλῶς ἴσασιν αἶγες, καὶ φυλάττονται. μέλλουσα δὲ ἡ αἲξ ἀποσφάττεσθαι, σαφῶς οἶδε· καὶ τὸ μαρτύριον, οὐκ ἂν ἔτι τροφῆς προσάψαιτο. Λέγουσιν Ἄραβες, ὅτι τὰ παρ' αὐτοῖς ποίμνια πιαίνεται ὑπὸ μουσικῆς μᾶλλον ἢ ὑπὸ τοῦ χιλοῦ. τὸ δὲ ἁλμυρῶν ἐσθίειν, ἥδιον· ποιεῖται γὰρ τὴν τοιαύτην τροφὴν, ποτοῦ ὄψον. Τάγε μὴν πρόβατα κἀκεῖνο οἶδεν, ὅτι αὐτοῖς ὁ Βορρᾶς καὶ ὁ Νότος συμμάχονται πρὸς τὸ τίκτειν, οὐ μεῖον τῶν ἀναβαινόντων αὐτὰ κριῶν. οἶδε καὶ, ὅτι ὁ μὲν Βορρᾶς ἀρρενοποιός ἐστιν, ὁ δὲ Νότος θηλυγόνος. καὶ ἐὰν δέηται τοῦ γόνου τοῦδε ἢ τοῦδε, ὀχευομένη ἡ ὄϊς πρὸς τὸν ἀπέβλεψεν ἢ πρὸς τόν. Ἀχιλλεὺς μὲν οὖν, ἵνα ὁ φίλος αὐτοῦ κείμενος ἐπὶ τῆς πυρᾶς καυθῇ, καὶ εὐχῆς ἐδεῖτο, καὶ ἡ Ἶρις παρεκάλει τοὺς ἀνέμους αὐτῷ, ὦ καλὲ Ὅμηρε. αἱ δὲ ὄϊς ἀπραγμόνως τοὺς ἀνέμους εἰς ὠδῖνα σφετέραν ὑπηρέτας ἀκλήτους ἔχουσι. σκοποὶ δὲ ἄρα τούτων καὶ ποιμένες ἀγαθοί.

anima, patrem amplexus, & Timotheæ vxori valedicto, cum impetu ſeſe in locum, quo terra diſceſſerat, equo inſidens, præcipitauit.

80. *AEgienſes neque tertij, neque quarti.*] In homines viles, ac prorſus nullius neque frugis neque pretij. Nam cum quidam percunctarentur, quinam Græcorum eſſent præſtantiſſimi; reſponderunt illis: Ægienſes neque tertij, neque quarti.

81. *Capræ mos.*] De ijs, qui ipſi ſibi exitium & interitum accerſunt. A Corinthiaco deſumptum prouerbio, quo dicitur:

82. *Capra gladium præbens.*] Fama eſt, Corinthijs Iunoni Aſcreæ, cui Medea ſtatuam poſuiſſe fertur, ſacrificantibus, eos qui in vicinia habitabant, mercede conductos cultrum occultaſſe, modiſque omnibus vt lateret annixos: quem tamen capra pedibus fodicando eruit. Saliuam hominis alijs animantibus eſſe noxiam, quum exactè ſciant capræ, ab ea ſibi cauent: quin & quando iam mactanda ſit, manifeſtè nouit capra. Cuius rei argumentum eſt, quod tum non amplius pabulum attigerit. Aiunt Arabes, greges ſuos muſicâ magis quam cibo pingueſcere. Salſis autem veſci, illis iucundiſſimum. Fit enim, vt talis alimonia eis in potum ſit condimentum. Eſt & hoc ouibus cognitum, Boream Notumque ad fœtum concipiendum non minus ipſis auxilio eſſe, quam ipſos arietes à quibus ineuntur. Item hoc, Boream maſculo fœtui generando; Notum autem fæminino adminiculari. Proinde quando huius aut illius generis indiget, ouis ad hunc aut illum ventum gradiens aſpicit. Et Achilles quidem, quo amicus in pyra iam poſitus cremaretur, prece, votiſque indigebat; & Iris ventos illi aduocabat, bone Homere: oues verò ſine labore ventos etiam non inuocatos ad partũ ſuum adminiſtros habent. Cuius rei paſtores etiam curam gerunt.

83. Capra

83. *Capra Scyria.*] Multum quidem lactis ferunt illæ capræ; cæterùm dum mulgentur, mulctras euertunt.

84. *Oedipi imprecationes.*] In eos, qui maximis infortunijs diuexantur.

85. *Sanguine flere.*]De ijs, qui, quum omnia facerent vt aliquid cuipiam perſuaderent, tamen id facere non poſſent, veteres hoc modo loquebantur: Non perſuadeas illi, vel ſi ſanguine fleas. Dicunt etiam, Vel ſi ſanguine quis gemat, non perſuaſerit.

86. *Tolle calcar.*] De ijs, qui in vindictam imminent.

87. *Pedem luto extrahere.*]In illos, qui, quo ſe difficultatibus expediant, conſultant. Dicitur etiam:

88. *Pedem extra culpam ſiue crimen aut accuſationem extrahere.*]

89. *Inutilis rebus pudor nempe in malis.*] Sophoclis admonitio.

90. *Semper anteriora meliora.*] De ijs, qui, cùm primò proſpera vſi fuerint fortuna, poſteà aduerſa exagitantur.

91. *Statuis ab ipſis hic farinas exigit.*] In eos, qui nullo compaſſionis & commiſerationis affectu tanguntur.

92. *AEzioneus alius.*] *AEzones populus* erat familiæ Cecropidæ. Comici autem in maledicos torquebant. vnde & maledicere αἰζωνεύεσθαι vocabant. Vt Menander in Ciſtophoro. Plato autem in tractatu de Fortitudine: Nihil ad iſta dicam, quum tamen poſſim; ne me dicas Azonea eſſe; nempe maledicum. Hinc ergo parœmia.

93. *Tollam citò.*] Hoc vti ſolent ij, qui operâ ſuâ alijs adeſſe & ſubuenire ſunt parati.

94. *Reuereor amicitiam ſeneſcens.*] De ijs, qui in ſenecta ætate munditer ſe gerunt

95. *AEthiops non albeſcit.*] In eos, qui mutari nequeunt.

96. *Captantes capti ſumus.*] In eos,

83. Αἲξ Σκυρία.] Πολυγάλακτοι δὲ αὗται. ἐν τῷ καιρῷ δὲ τῆς ἀμολγῆς ἀνατρέπουσι τὰ ἀγγεῖα.

84. Αἱ Οἰδίποδος ἀραί.] Ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων.

85. Αἵματι κλαίειν.] Ἐφ᾽ ὧν μὴ δυνάιντο πεῖσαι πάντα πράττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ παλαιοί. οὐδ᾽ ἂν πείσῃ αὐτὸν, οὐδ᾽ αἵματι κλαίων. λέγουσι δὲ καὶ, οὐδ᾽ ἂν αἵματι στένων, πείσειεν.

86. Αἶρε πλῆκτρον.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἄμυναν ἀντικινουμένων.

87. Αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ.] Ἐπὶ τῶν βουλευομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ καί·

88. Αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας.

89. Αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.

90. Αἰεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.] Ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν εὐδαιμονούντων, ὕστερον δὲ δυστυχούντων.

91. Αἰτεῖ καὶ τοὺς ἀνδρίαντας ἄλφιτα.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμπαθῶν.

92. Αἰζωνεὺς ἄλλος.] Αἰζωνεῖς δῆμος ἦν φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ εἰς βλασφήμους· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν, αἰζωνεύεσθαι ἔλεγον. Μένανδρος ἐν Κανηφόρῳ. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησίν· Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γε, ἔχων εἰπεῖν· μή μοι εἴπῃ Αἰζωνέα εἶναι· ἤτοι βλάσφημον. ἐντεῦθεν ἡ παροιμία.

93. Αἱρήσω τάχα.] Οἱ πειρώμενοι μετελθεῖν ἔργῳ τινὰς, εἰώθασι ταύτην λέγειν.

94. Αἰσχύνομαι τὴν φιλότητα γηράσκων.] Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας διακοσμιῶν.

95. Αἰθίοψ οὐ λευκαίνεται.] Ἐπὶ τῶν ἀμεταβλήτων.

96. Αἱροῦντες ᾑρήμεθα.] Ἐπὶ

τῶν

τῶν ἐλπισάντων κρατήσειν τινῶν, εἶθ' ὑπ' ἐκείνων ἁλόντων.

97. Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.]

98. Αἰθίοπα σμήχεις.] Ὁμοία τῇ·

99. Χύτρας ποικίλλεις, Ὠὸν τίλλεις.

100. Αἰσχύνη πόλεως, πολίτου ἁμαρτία.] Ἐξ ἀποφθέγματος.

qui ſe victores aliorum fore ſperantes, in eorum mox poteſtatem redacti ſunt.

97. *Turpe eſt & manſiſſe diu vacuumque redire.*]

98. *Aethiopem lauas.*] Simile huic:

99. *Ollas exornas, ouum vellis.*]

100. *Dedecus vrbis, ciuis delictum.*] Ex Apophthegmate.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Β.

1. Αἰσώπειον αἷμα.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων· οὐ γὰρ ἐνδίκως ἐκτείναντο Αἴσωπον οἱ Δελφοί.

2. Αἴρειν μασχάλην.] Ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων ἀγροικῶς.

3. Αἶρε δάκτυλον.] Ἐπὶ τῶν νενικηκότων. ἐπαίρουσι γὰρ τὴν χεῖρα, σύμβολον τοῦ νενικῆσθαι.

4. Αἰγιθάλου τολμηρότερος.] Σαφὴς ἡ παροιμία. Ὁ δὲ αἰγιθαλὸς ζῶόν ἐστι, καὶ τῶν μὲν μικρῶν ὀρνίθων ὑπερφρονεῖ· ἐπιτίθεται δὲ ταῖς αἰξὶ κατὰ τὸ καρτερὸν, καὶ μέν τοι τοῖς οὔθασιν αὐτῶν προσπετόμενος, εἶτα ἐκμυζᾷ ἐκ τοῦ γάλακτος, καὶ τὴν τιμωρίαν τὴν ἐκ τοῦ αἰπόλου οὐ δέδοικε· καί τοι πονηρὸν αὐταῖς μισθὸν ὑπὲρ τῆς πλησμονῆς ἀποδιδοὺς· τυφλοῖ γὰρ τὸν μαθὸν ὅταν σπάσῃ, καὶ ἀποσβέννυσι τὴν ἐκεῖθεν ἐπιρροήν· Αἶ, αἶ τὸ ἡδὺ θεῖον ἀνθρώποις κακόν. Ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μή. Ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοιν, Δήμητρος ἀκτῆς πώματος θ' ὑδρηχόου, Εἱμαρμένων δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων, Κακὰς ἀμοιβὰς ἔστι καρποῦσθαι βροτοῖς. Πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων Σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείττονες πεφυκότες. Μενάνδρου.

CENTVRIA II.

1. *ÆSopicus ſanguis.*] De ijs, qui iniuſtè necantur: Delphi enim Æſopum per nefas & contra æquitatis leges ſuſtulerant.

2. *Tollere axillam.*] De ijs, qui ruſticè admodum tripudiant.

3. *Tolle digitum.*] De ijs, qui in certamine ſuccumbunt. Manum etenim in altum ſuſtollere ſolebant, quo quaſi certiſſimo argumento ſe victos eſſe innuebant.

4. *Paro audacior.*] Aperta ſatis parœmia eſt. Ægithalus enim animal eſt audaciſsimum, quod reliquas minutas aues omnes præ ſe contemnit. Inſidiatur autem vel maximè capris, & vberibus ipſarum aduolans, lac inde exſugit, neque à paſtore ſibi propterea metuit. Improbam verò & iniquam pro exhibita ſibi ſagina mercedem reponere ſolet. obſtruit enim vber quod ſemel apprehendit, prohibetque omnino lactis exinde fluxum.

Heu, heu, Dei mortalibus nectunt malum,
Quando bonum videt quis & non vtitur.

Hæc ad hunc locum non videntur ſpectare: neque omnes ſunt verſus Menandri, neque eodem pertinent. Primus autem inſtar parœmiæ notatus erat. Reliqui tanquam ſoluta oratio, eiuſque interpretatio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

5. *AEſopicus ſanguis.*] De ijs, qui ſceleribus numquam expiandis aut eluendis ſunt obnoxij. eò quod Deus Delphis, quòd iniuſtè Æſopum de medio ſuſtuliſſent, iraſceretur.

6. *Aquilæ gratiam referam.*] De ijs, qui citò ingenti remuneratione gratiam referunt. Quum vndecim homines ardente ſole triturarent, ſiti fatigati, vnum ex ſuis ad fontem vicinum, aquam allatum miſerunt: qui abiens, falcemque meſſoriam manu tenens, vaſque aquæ hauriendæ aptum humeris gerens, vbi ad fontem peruenit, aquilam deprehendit à ſerpente fortiter cauteque circumplicatam, ac ferè iam ſuffocatam. Quamuis enim fortè fortuna aquila in illum inuolauerat, non tamen ſuperare illum, aut nexu ſe illo expedire, neque iuxta Homericum illud, natis ſuis eſcam afferre potuerat: ſed ſpiris illius detenta, non illum perditura, ſed ipſa hercle iam iam peritura erat. Videns ergo agricola, ſiue etiam auditu edoctus, auem illam Iouis eſſe nunciam, ſerpentemque malam beſtiam eſſe ſciens, falce ſua illum ſcindit medium, aquilamque vinculis alioquin inextricabilibus diſſoluit. Deinde hauſta aqua redit, vinoque admiſcens, omnibus præbuit: qui ſæpiùs in prandio bibēdi vicem gnauiter repetierunt. Quumque ille quoque deinceps eſſet bibiturus (nam hactenus pocillator tantùm illorum, non autem compotor fuerat) poculumque labris admoueret, aquila illa ab ipſo ſeruata, ſalutis obtentæ illi præmium rependit, felicique eius fortuna adhuc in illo loco hærens, in calicem incidit, & potum effundit. Quare ille offenſus (nam & ipſe ſitiebat) agnita aue, Si tu, inquit, talis es, talemque gratiam ſalutis tuæ auctoribus refers, quiſnam deinceps ſtudium ſuum in alium oſtendat, ob Iouis reuerentiam, gratiarum præſidis atque

5. Αἰσώπειον αἷμα.] Ἐπὶ τῶν δυσαπονίπτοις ὀνείδεσιν ἐνεχομένων. ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς ἀδίκως ἀνελοῦσι τὸν Αἴσωπον, ὠργίσθη ὁ θεός.

6. Ἀετοῦ χάριν ἐκτίσω.] Ἐπὶ τῶν ταχέως μεγάλαις δωρεαῖς ἀντιχαριζομένων. Ἀλοῶντες ἄνθρωποι τοῦ ἡλίου καταφλέγοντος, δίψει πιεζόμενοι, τὸν ἀριθμὸν εἰς καὶ δέκα, ἕνα ἑαυτῶν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτονούσης κομίσαι ὕδωρ. οὗ κοινῷ ἀπιὼν, τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμητικὸν διὰ χειρὸς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἀγγεῖον, κατὰ τοῦ ὤμου ἔφερεν. ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει ἀετὸν ὑπό τινος ὄφεως, ἐγκρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντος, ἀποπνιγόμενον ἤδη. ἔτυχε γὰρ ἄρα καταπτὰς μὲν ἐπ' αὐτὸν ὁ ἀετὸς, οὐ μὴν κρείττων γενόμενος * οὐδὲ τῆς ἐπιβουλῆς * κρείττων γενόμενος ἐγένετο. οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν, τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαῖτα ἐκόμισεν· ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου σπείραις περιπεσὼν ἕρμασιν, ἔμενεν οὐ μά δί' ἀπολεῖν, ἀλλ' ἀπολεῖσθαι. εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς, ἢ καὶ ἀκούων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον, εἰδώς γε μὴν κακὸν θηρίον τὸν ὄφιν, τῷ δρεπάνῳ διακόπτει τὸν θῆρα. καὶ μέν τοι τῶν ἀφύκτων δεσμῶν τὸν ἀετὸν ἀπολύει· ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ, ἧκε, καὶ πρὸς τὸν οἶνον κεράσας, ὤρεξε πᾶσιν· οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον καὶ ἀμυστὶ, καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐκείνοις πίεσθαι. ἔτυχε δὲ ὑπηρέτης κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, ἀλλ' οὐ συμπότης ὤν. ἐπεὶ δὲ τοῖς χείλεσι τὴν κύλικα προσῆγεν, ὁ σωθεὶς ἀετὸς ζωάγρια ἐκτίνων οἱ, καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου, ἔτι διατρίβων ἐπὶ τὸν χῶρον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι, καὶ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε· καὶ γὰρ ἔτυχε διψῶν, καὶ λέγει· εἶτα μέν τοι σὺ ἐκεῖνος ὢν (καὶ γὰρ καὶ τὸν ὄρνιν ἐγνώρισε) τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σωτῆρσι τὰς χάριτας· ἀλλὰ πῶς ἂν καὶ ἄλλος σπουδὴν καταθοῖτο εἴς τινα, αἰδοῖ Διὸς, χαρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου;

καὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἴρητο· ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεὶ τοὺς πιόντας, ἀσπαίροντάς τε καὶ ἀποθνήσκοντας. ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβαλεῖν, ἐμημεκὼς ἐς τὴν πηγὴν ὁ ὄφις, καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἰῷ. Οὕτως ὁ ἀετὸς τῷ σώσαντι ἀμοιβὴν τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν. Τὸν δὲ χρυσάετον, ὡς δ' ἄλλοι φασὶν, ἀστερίαν, οὐ μόνον νεβροῖς, ἀλλὰ καὶ ταύροις ἐπιτίθεσθαι κατὰ τὸ καρτερόν· ὁ μὲν γὰρ κεκυφὼς κάτω νέμεται ὁ ταῦρος· ὁ δὲ ἀετὸς ἐπὶ τῷ τένοντι τοῦ ζώου καθίσας ἑαυτὸν, παίει τῷ στόματι συνεχέσι καὶ καρτεραῖς ταῖς πληγαῖς. ὁ δὲ, ὥσπερ οἰστρηθεὶς, ἐξάπτεται, καὶ ᾗ ποδῶν ἔχει φυγῆς ἄρχεται. καὶ ἕως μὲν εὐήλατα, ὁ ἀετὸς ἥσυχός ἐστι. καὶ ἐπιποτᾶται παραφυλάττων· ὅταν δὲ τὸν ταῦρον θεάσηται πλησίον κρημνοῦ γενόμενον, κυκλώσας τὰ πτερὰ, καὶ ὑπερτείνας αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐποίησε τὰ ἐν ποσὶ μὴ προϊδόμενον, κατενεχθῆναι βιαιότατα· εἶτα ἐμπεσὼν καὶ ἀναῤῥήξας τὴν γαστέρα, ῥᾳδίως χρῆται τῇ ἄγρᾳ εἰς ὅσον ἐθέλει. θήρας δὲ ἀλλοτρίας οὐχ ἅπτεται κειμένης, ἀλλὰ χαίρει τοῖς ἑαυτοῦ πόνοις· κοινωνίαν τε τὴν πρὸς ἄλλον ἥκιστα ἐνδέχεται. κορεσθεὶς δὲ, εἶτα τοῦ λοιποῦ πονηρὸν ἆσθμα καὶ δυσωδέστατον καταπνεύσας, ἄβρωτα τοῖς ἄλλοις τὰ λείψανα ἐᾷ. καὶ μέντοι καὶ ἀλλήλων ἀπῳκισμένας οἰκοῦσι καλιὰς, ὑπὲρ τοῦ μὴ διαφθείρεσθαι ὑπὸ θήρας, καὶ λυπουμένους λυπεῖν. ζηλωτυπώτατος δέ ἐστι ὁ ἀετὸς πρὸς τὰ νεόττια. ἐὰν γοῦν θεάσηταί τινα προσιόντα, παίει τοῖς πτεροῖς αὐτὸν, καὶ τοῖς ὄνυξι λυμαίνεται.

7. Αἰτναῖος κάνθαρος.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων τῷ σώματι.

8. Ἄϊδος κυνῆ.] Ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτοὺς διά τινων μηχανημάτων. ταύτῃ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργὼ ἐδειροτόμησεν.

inſpectoris? Sic ille: cõuerſusq; ad alios qui biberant, palpitantes emorienteſque animaduertit. Conſciſſus autem, vt conjicere licet, ſerpens in fontem delapſus, aquam veneno ſuo infecerat. Sicque aquila ſeruatori ſuo parem mercedem reddidit. Aurea autem, ſeu vt alij dicunt, Aſteria aquila, non ſolùm in hinnulos, ſed & in tauros aſſiduè impetum facit maximum. Nam cùm taurus capite inclinato paſcatur, aquila in collo illius ſeipſam locans, roſtro ipſum plagis continuis fortibuſque cædit: qui proinde tanquam oeſtro actus incenditur, quaque pedes ferunt, fugam occeptat. Et quamdiu quidem per plana fertur, aquila ſe quietam tenet, illique inequitat: quum autem præcipitio proximam videt, alis in circulum conformatis, & ob oculos eius expanſis, viſum illorum quæ ante pedes impedimenta ſunt, illi eripit; vtque ſumma vi in illa feratur efficit. Deinde illum inuadens, ventrem eius diſrumpit, & facile venationis ſuæ præda ad libitum vtitur. Alienam nunquam tangit: ſed ſuo labore partis oblectatur, minimeque ipſa communicationem cuiuſquam admittit. Poſtquam autem iam ſatura eſt, tetrum anhelitum ac peſſimè olentem ſpirans, reliquias cibi inutiles alijs permittit. Aquilæ aliæ ab alijs ſemotæ nidificant, ne ob venationem contendere, moleſtiaque affectæ, inuicem illam reponere cogantur. Pullos ſuos aquila ſumma in omnes æmulatione amat. Si quem enim eo accedentem viderit, illum alis verberat, & vnguibus lædit.

7. *AEtnæus ſcarabæus.*] De ijs, qui vaſto ſunt corpore.

8. *Orci galea.*] De ijs, qui ſe arte quadam tegunt & occultant. Tali enim Plutonis galea Perſeus vſus, Gorgoni caput amputauit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

9. *Ardes in peplo,* ſiue, *Ardens peplus.*] In illos, qui ſeditionem excitant, & clam adurunt. quod Deianira peplum ſuum Herculi miſerit, in quo & exuſtus fuit.

10. *Gratiæ non in cœlo.*] Subaudi, *ſed & in terra.* Dicitur de valdè liberalibus. Tres porrò ſunt Gratiæ, Aglaïa, Euphroſyne, & Euterpe.

11. *Nudæ Gratiæ.*] Quòd oporteat munus liberaliter, nec cum iactantia, lárgiri, monet.

12. *Vir ſubdolus in foueam incidet.*] Nempe, maleficus improbuſque. Αἰόλος enim tria ſignificat: Prauum, vt hîc: Varium, vt apud Homerum, κορυθαίολος Ἕκτωρ: & nomen proprium viri, qui ſummam ventorum peritiam habebat: atque hinc ventorum Deus eſt habitus. Hic Telepora Læſtrygonia in vxorem ducta, ſex filias ex illa ſuſtulit, & totidem filios. Et maſculis quidem nomina hæc: Iocaſtus, Zuthus, Phalacrus, Chryſippus, Pheremon & Androcles. Puellis autem, Iphthe, Æole, Peribœa, Dia, Aſtycratea, & Hyphæſtia.

13. *Littori loqueris.*] De ſurdis.

14. *Ibyci grues.*] De ijs, qui præter expectationem ſcelerum ac delictorum ſuorum pœnas luunt. Ibycus enim à latronibus interfectus, viſas grues teſtes aduocabat: poſteà latrones in theatro, viſis gruibus, inter ſe Ibyci grues eſſe dicebant, & condemnati, pœnas dederunt.

15. *Olerum additamenta.*] De rebus, quæ nihil proſunt.

16. *Aiacis riſus.*] De ijs, qui temerè & impudenter cachinnantur.

17. *Nondum enixa capra eſt: iam ludit in ædibus hædus.*] De rebus nondum natis, ſeu factis, ſed quæ adhuc im-

9. Αἴθεις ἐν πέπλῳ, καὶ αἴθων πέπλος.] Ἐπὶ τῶν στάσεις ἐγειρόντων καὶ ὑποκκαιόντων· ἡ γὰρ Δηϊάνειρα πέπλον ἔπεμψεν Ἡρακλεῖ, ὑφ᾽ οὗ ἐκαύθη.

10. Αἱ χάριτες οὐκ ἐν οὐρανῷ.] Συνυπακούεται τὸ, καὶ τῇ γῇ. λέγεται ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐεργετούντων. τρεῖς δέ εἰσιν αἱ χάριτες, Ἀγλαΐα, Εὐφροσύνη, καὶ Εὐτέρπη.

11. Αἱ χάριτες γυμναί.] Ὅτι δεῖ τὴν δωρεὰν ἀφειδῶς ἢ ἀκενοδόξως χαρίζεσθαι.

12. Αἰόλος ἀνὴρ εἰς βόθρον ἐμπεσεῖται.] Ἤτοι ὁ πανοῦργος καὶ πονηρός. Αἰόλος δὲ σημαίνει τρία. τὸν πονηρὸν, ὡς ἐνταῦθα· τὸν ποικίλον, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ, κορυθαίολος Ἕκτωρ· καὶ ὄνομα κύριον. ὅστις ἦν ἀνὴρ εὐστοχώτατος τὰ περὶ ἀνέμους, κἀντεῦθεν καὶ θεὸς τῶν ἀνέμων ὑπειλήπται· οὗτος Τηλεπώραν γήμας τὴν Λαιστρυγόνα, ἐγέννησε θυγατέρας ἕξ, καὶ ταύταις ἴσους υἱούς· εἰσὶ δὲ τοῖς μὲν ἄρσεσι τὰ ὀνόματα Ἰόκαστος, Ξοῦθος, Φαλακρὸς, Χρύσιππος, Φερήμων, καὶ Ἀνδροκλῆς· τῶν δὲ παρθένων Ἴφθη, Αἰόλη, Περίβοια, Δία, Ἀστυκράτεια, καὶ Ὑφαιστία.

13. Αἰγιαλῷ λαλεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀνηκόων.

14. Αἱ Ἰβύκου γέρανοι.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως κολαζομένων ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν. Ἴβυκος γὰρ ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρούμενος, γεράνους ἰδὼν ἐμαρτύρατο. εἶτα οἱ λῃσταὶ ἐν θεάτρῳ γεράνους θεώμενοι, Αἱ Ἰβύκου γέρανοι, ἔλεγον, καὶ ἀνακριθέντες ἐκολάσθησαν.

15. Αἱ λαχάνων προσθῆκαι.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων.

16. Αἰάντειος γέλως.] Ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.

17. Αἲξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ᾽ ἐπὶ δώματα παίζει.] Ἐπὶ τῶν οὔπω τεχθέντων ἢ

γεγο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

γεγονότων, ἀλλ' ἀτελῶν ὄντων, καὶ τὰ τῶν τελείων ἐθελόντων ποιεῖν.

18. Αἰεὶ γέροντι νέαν προσβάλλει κόρην.] Ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων, βουλομένων δὲ νέαις συνδυάζεσθαι.

19. Ἀκεσσαίου σελήνη.] Ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων πρᾶξαί τι. ἦν δὲ κυβερνήτης, ὃς, ῥάθυμος ὤν, ἔλεγε διὰ παντὸς ἀναμένειν σελήνην, ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς αὐτῷ γένοιτο.

20. Ἄκαιρος εὔνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει.] Ἱππόλυτος εἶπε τοῦτο πρὸς τὴν Φαίδραν, λέγουσαν αὐτὸν φιλεῖν ὑπὲρ ὅλους.

21. Ἄκλητοι κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.] Ὅμοιον αὐτῷ ἐστι, τὸ, Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτα, ἴασιν, ἐπὶ τῶν αὐτομάτως παριόντων που.

22. Ἄκουε τοῦ τέτταρα ὦτα ἔχοντος.] Αὐλητὴς ἦν, περὶ οὗ εἶπεν ἡ Πυθία τισὶ, ὡς παραφυλάττοιντο· οἱ δὲ ἠμελήσαντο. ἔνιοι μὲν ἐπὶ τοῦ πολλὰ εἰδότος ἢ ἀκούοντος· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀληθευόντων· ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃν τετράχειρα καὶ τετράωτον καλοῦσιν.

23. Ἀκεσίας ἰάσαιτο.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ χεῖρον ἰωμένων. καὶ Ἀριστοφάνης· Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο.

24. Ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρά.] Ταύτης τῶν κινήσεσιν οἱ ἀγροῖκοι προστρέχουσι, καὶ μαντείας ἐξ αὐτῶν ποιοῦνται. τίθεται οὖν ἐπὶ τῶν φαύλως μαντευομένων.

25. Ἄκις ποταμός.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν. ψυχρὸς γάρ ἐστιν οὗτος.

26. Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις.] Οἱ τὴν Αἴγιναν οἰκοῦντες, ἐκπεσόντες αὐτῆς διὰ πόλεμον, ἐχρήσαντο τῷ θεῷ· ὁ δὲ τὸν χρησμὸν τοῦτον εἶπεν. καὶ συμβάλλοντες, τὸ ἀκρωτήριόν τι κατασχόντες, κατὰ μέσον ᾤκισαν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν δυσνοήτων.

perfectæ ſunt, quæ tamen,ea, quæ perfectarum ſunt rerum, affectant.

18. *Semper ſeni da virginem iuuenculam.*] De ijs, qui licet ſint ætate ferè decrepiti, nihilominus tamen iuuencularum concubitus appetunt.

19. *Aceſſæi luna.*] De ijs, qui res indies procraſtinando differunt. Fuit hic Aceſſæus Nauclerus ignauus & negligens, quique perpetuò in ore habebat, Lunam expecta, quo cũ lumine ſemper nauigaret.

20. *Importuna beniuolentia nihil ab odio differt.*] Hippolyti ſententia eſt ad Phædram, dicentem ſe illum præ cæteris mortalibus amare.

21. *Conuiuæ amicis non vocati amici eunt.*] Simile huic: *Sponte bonis mos eſt conuiuia adire bonorum.* De ijs,qui non vocati alicubi ſe immiſcent.

22. *Audi quatuor habentem aures.*] Tibicen talis fuit, de quo vt ſibi cauerent, Pythia quibuſdam edixit. Quo illi neglecto,perierunt. Nonnulli accipiunt de eo, qui nouit ſiue audit multa. Alij verò de veracibus, velut ſi de Apolline res eſſet, quem quadrimanũ & quadriaurẽ vocant.

23. *Aceſias medeatur.*] In illos, qui in peius medicantur. Ariſtophanes: *Aceſias podicem medicatus eſt.*

24. *Viridis locuſta non facilè mouetur.*] Ad huius motus agricolæ concurrunt, & ſuas vaticinationes exinde coniectant. De ijs vſurpari ſolitum, qui vanè atque etiam falsò vaticinantur.

25. *Acis fluuius.*] De vehementer frigidis. Gelidiſſimus enim ille.

26. *Vt obtineas medium, ſummum cape.*] Æginætæ vi belloque patriâ eiecti, Apollinem conſuluerunt, qui eiuſmodi reſponſum reddidit. Illi ergo oraculum interpretantes, editiori quodam loco occupato, in medio eius habitarunt. De rebus obſcuris atque intellectu difficilioribus vſurpatur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

27. *Aceſæi & Heliconis opera.*] De rebus admiratione dignis. Illi enim primi Mineruæ peplum confecerunt.

28. *Non ſponte qui delinquit, haud eſt improbus.*] Sophoclis ſententia.

29. *Audi quæ ex corde dicuntur.*] De ijs, qui apertè quæ ſentiunt explicant.

30. *Acanthia Cicada.*] In mutos & amuſos: neque enim canunt ibi cicadæ. Cuiuſmodi & illud: *Rana Seriphia.*

31. *Ab Academia venis.*] Perinde eſt ac ſi dicas, ſapiens ac ſerius es. Academia porrò gymnaſium erat Athenis nemoribus conſitum, in quo Plato verſabatur: ſic dictum ab Hecademo quopiam Heroe, ac proinde anteà etiã Hecademia vocabatur, vt & Ariſtophanes auctor & Harpocration. Tria porrò gymnaſia fuerunt, Lyceum, Cynoſarges, & ipſa Academia; ita vocitata ab Academo qui illam dedicavit.

32. *Sine capite fabula.*] De ijs, qui imperfecta & mutila loquuntur. Plato: *Sine capite reliquerim fabulam.*

33. *Non mouenda moues.*] De ijs, qui valdè abſurda deſignant: quòd non conueniat, neque buſta, neque ſepulchra, neque ædium culmina mouere.

34. *Hedera poſt antheſteria.*] De ijs, quæ ſeriùs fiunt.

35 *Summo digito attingere.*] De non bene in re quapiam exercitatis.

36. *Incus fragoris maxima haud timet ſonos: Cordata nec mens irruentis vim mali.*]

37. *Inuitus quidem vt Iupiter nouit.*] De ijs, qui inuiti aliquid promittunt; nempe iuxta illud: *Tamquam qui cupiat animo minimè cupienti.*

38. *Nouaculam ſaginas.*] De ijs, qui multo alimento vtuntur, nihil tamen in corpus dimittunt. Alij de impoſſibilibus interpretantur.

39. *Salem vehens dormis.*] In eos, qui vel in maximo periculo conſtituti,

27. Ἀκεσαίου καὶ Ἑλικῶνος ἔργα.] Ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. οὗτοι γὰρ πρῶτοι τὸν τῆς Ἀθηνᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν.

28. Ἄκων δ' ἁμαρτὼν, οὔτις κακός.] Σοφόκλεια ἡ γνώμη.

29. Ἄκουε τὰ ἀπὸ καρδίας.] Ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως ἃ φρονοῦσι διεξιόντων.

30. Ἀκάνθιος τέττιξ.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων. οὐκ ᾄδουσι γὰρ οἱ ἐκεῖσε τέττιγες. Ὡς καὶ τὸ, Βάτραχος Σερίφιος.

31. Ἀκαδημίηθεν ἥκεις.] Ἤτοι, σοφὸς καὶ σπουδαῖος ὑπάρχεις. Ἀκαδημία δὲ ἦν γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις ἀλσῶδες, ἐν ᾧ διέτριβε Πλάτων, ἀπὸ Ἑκαδήμου τινὸς ἥρωος· πρότερον δὲ Ἑκαδημία ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, ἔτι δὲ καὶ Ἁρποκρατίων. Ἀκαδημία τρία ὑπῆρχον γυμνάσια, Λύκειον, Κυνόσαργες, Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτοῦ Ἀκαδήμου.

32. Ἀκέφαλος μῦθος.] Ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων· Πλάτων· Ἀκέφαλον καταλίποιμι μῦθον.

33. Ἀκίνητα κινεῖς.] Ἐπὶ τῶν λίαν παράνομα πραττόντων. ὅτι οὐ δεῖ κινεῖν τύμβους, μηδὲ τάφους, μηδὲ ὀρόφους.

34. Ἁ κισσὸς μετ' ἀνθεστήρια.] Ἐπὶ τῶν βραδέων.

35. Ἄκρῳ ἅψασθαι δακτύλῳ.] Ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων.

36. Ἄκμων μέγιστος οὐ φοβεῖται τοὺς ψόφους· Καὶ νοῦς ἐχέφρων πᾶσαν ἕλκουσαν βίαν.]

37. Ἄκων μὲν ὡς Ζεὺς οἶδεν.] Ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπισχνουμένων τι. ὡς καὶ τό· Ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

38. Ἀκόνην σιτίζεις.] Ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς σῶμα ἐπιδιδόντων. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

39. Ἅλας ἄγων καθεύδεις.] Ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ τινὶ κινδύνῳ καθευδόντων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

των καὶ ῥᾳστωνευομένων· ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσαντος, εἶτα καθεύδοντος, τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι, καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας. Ὁ δὲ Διογενιανὸς οὕτω φράζει τήνδε τὴν παροιμίαν·

40. Ἁλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη.] Ἔμπορος γάρ τις ἅλας ἄγων καὶ ἀποκαθευδήσας ἀπώλεσεν αὐτοὺς, τῆς ἀντλίας ἐπαναβάσης. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἅπερ προσεπορίσαντο ἀπολλυώτων.

41. Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν.] Δήλη ἡ παροιμία. Φίλοι γὰρ ἐκ τούτων γινόμεθα.

42. Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ.] Ἐπὶ τῶν ἀληθῶν, οὐ πιστευομένων δέ. Σάγρα τόπος τῆς Λοκρίδος. Μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ. Λοκροὺς δέ φασι τοὺς Ἐπιζεφυρίους, πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνιάτας, αἰτῆσαι συμμαχίαν Λακεδαιμονίους. τῶν δὲ στρατὸν μὲν οὐκ ἔχειν φησάντων, διδόναι δὲ αὐτοῖς τοὺς Διοσκόρους, οἱ ωνισαμένους τὸ κερτομηθὲν, τήν τε ναῦν ἀποστρέψαι, καὶ δεηθῆναι τῶν Διοσκόρων, συμπλεῖν αὐτοῖς. Νικησάντων δὲ αὐθήμερον, καὶ τῆς φήμης διαγγελθείσης εἰς Σπάρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῆναι· ἐπεὶ δὲ εὑρέθη ἀληθῆ, ἐπιλέγειν, τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν, οὐ πιστευομένοις δέ.

43. Ἀλεκτρυὼν ἐπιπηδᾷ.] Ἐπὶ τῶν εὐγενῶς ἀναμαχομένων τὴν ἧτταν. οἱ ἀλεκτρυόνες ὑπεράγαν οὐκ ᾄδουσιν ἐν τοῖς ὑγροῖς χωρίοις, καὶ ἔνθα νοτιώτερός ἐστιν ὁ ἀήρ. ψυχροὶ δὲ ἄρα ὄντες τὴν σύγκρασιν οἱ τέττιγες, εἶτα μέν τοι πυρουμένου τοῦ ἡλίου ᾄδουσιν· ἀλεκτρυόνες γε μὴν καὶ ὄρνιθες αἱ ἐθάδες, πτερυσσόμενοι ἢ φευατιόμενοι καὶ ὑποτρύζοντες, χειμῶνα δηλοῦσι. Πετόμενοι δὲ ὄρνιθες εἰς ἀλλήλους καὶ δι' ἀλλήλων θέοντες, χειμῶνα ἐσόμενον οὐκ ἀγνοοῦσιν.

dormiunt, aut alioqui negligenter agunt. Mercatore enim quopiam, poſtquam nauem ſale oneraſſet, dormiente, accidit vt ſentina ſuperueniens, ſalem corrumperet. Diogenianus autem ita parœmiam effert:

40. *Sal abijt illuc vnde dimanauerat.*] Mercator enim ſalem vehens, dormienſque, illum perdidit; ſentina illi ſuperfuſa. Vſurpatur igitur in illos, qui quæ priùs ſibi acquiſierant, illa ipſa amittunt.

41. *Salem & menſam ne prætereas.*] Aperta parœmia. Illis enim duobus amicitiam nobis conciliamus.

42. *Veriora quàm quæ apud Sagram.*] De ijs, quæ vera ſunt, licet ijſdem fides derogetur. Sagra locus erat Locridis. Meminit & Menander in Dedicata huius parœmiæ. Ferunt autem Locros qui ad Zephyrum incolunt, quum bellum aduerſus vicinos ſuos Crotoniatas haberent, auxilium à Lacedæmonijs petiuiſſe. Illis verò, exercitum ſe quidem non habere, dare autem ſe illis Caſtorem & Pollucem dicentibus; Locrenſes ſcomma in omen vertentes, nauem ſoluiſſe, & Iouis illos geminos, vt vnà ſecum nauigarent, oraſſe. Quumque eodem die viciſſent, eiuſque rei fama Spartam vſque perlata fuiſſet, primò quidem minimè fuiſſe creditam: poſtquam autem vera inuenta eſt, de veriſsimis quidem, quibus tamen non creditur, dici cœptum eſſe.

43. *Gallus Gallinaceus inſilit.*] De ijs, qui poſtquam victi ſunt, generoſè pugnam redintegrant. Galli non valdè canunt in locis humidis, aut vbi aër humidior eſt: cicadæ autem, cùm frigida ſint temperatura, ſole inardeſcēte canunt. Galli porrò gallinæque cicures, alas concutientes, ſeſeque efferentes ac ſubmiſsè quid cantillantes, tempeſtatem prænunciant. Eædem volatu mutuo in ſe incurrentes, ſerenitatem ſignificant. Cæterum circa paludes aut ripas fluminum congregatæ, tempeſtatem futuram non ignorant.

44. Sal

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

44. *Salſuginoſum auditum lauit poculento ſermone.*] De ijs, qui à prauo ad honeſta ſe conferunt.

45. *Aliud remi genus.*] De ijs, qui mores ſuos immutarunt.

46. *Molita vita & macerata.*] De ijs, qui in rerum neceſſariarum abundantia degunt, aut de re, quæ prompta & ad manum eſt. Huic ſimilis parœmia: *Sine ſatione & oratione*

47. *Aliam quercum excute.*] In illos, qui indeſinenter aliquid petunt, aut qui ab ijſdem ſemper mutuantur. Veteres enim glandibus victitabant, Illis ergo, qui quercus circumſpiciebant, plenæ ne an inanes eſſent, *aliam quercum excute*, dicebant.

48. *Vulpes corrumpitur donis.*] De ijs, qui donis & muneribus facile corrumpuntur. Cratinus in Legibus: Inter vos vnuſquiſque vulpes muneribus corrumpitur. Et contrà verò:

Vulpes non capitur donis.] De ijs, quibus data aut munera non facile oculos præſtringunt. Vulpem quo minùs echinos terreſtres ſuperare queat, ſpicula illorum vel maximè prohibent: illa autem ſenſim & molliter ore ſuo ſubuertit & ſupinos reclinat, tum fiſſo ventre facilè deuorat. Piſciculos porrò minutos aſtutè nimis vulpes venari ſolent: Ad ripam fluminis accedunt, caudam in aquam demittunt; adeoque omnes qui adnatant, piſciculos denſitate pilorum irretitos atque implicatos capiunt. Tum poſtmodũ, quando ſe eo modo eoſdẽ tenere ſentiunt, ex aqua ſe proripiunt, & iam in ſicco conſtitutæ, caudas ſuas excutiunt, ſicque tandem piſciculi excidunt, vulpibuſque prandium lautiſſimum præbent. Experimentum autem, num locus periculoſus ſit nec ne, ita capit vulpes: aurem glaciei admouet, & ſi ſenſerit fluxum ſubtus non reſonare, neque ſtrepitum tacitè in fundo audiri, tanquam ſtabilitæ iam glaciei confidit; ſin minùs, numquam illam inſcendit.

44. Ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτίμῳ λόγῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀπό τινος φαύλου εἰς καλόν τι μεταχλιναύτων.

45. Ἄλλο γένος κώπης.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὸ ἦθος ἐνηλλαγμένων.

46. Ἀληλεσμένος βίος καὶ μεμαγμένος.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων, ἢ ἐπὶ τοῦ προχείρου καὶ ἑτοίμου. ὁμοία τῇ· Ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα.

47. Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε.] Ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς αἰτούντων τι, ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν ἀεὶ δανειζομένων· οἱ παλαιοὶ γὰρ βαλάνοις ἔζων. πρὸς οὖν τοὺς περισκοποῦντας δρῦς, εἴτε πλήρεις εἶεν εἴτε κεναὶ, Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε, ἔλεγον.

48. Ἀλώπηξ δωροδοκεῖται.] Ἐπὶ τῶν ῥαδίως δώροις ἁλισκομένων. Κρατῖνος Νόμοις. ὑμῶν εἷς μέσον ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται· καὶ τὸ ἀνάπαλιν· Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται.] Ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως πειθομένων. τοὺς χερσαίους ἐχίνους καταγωνίσασθαι θέλουσαν τὴν ἀλώπεκα, ἀνείργουσι αὐτῶν τὰ κέντρα, ἡ δὲ ἡσυχῶς καὶ πεφεισμένως, τοῦ ἑαυτῆς στόματος ἀνατρέπει αὐτοὺς καὶ κλίνει ὑπτίους, ἀναχίσασά τε ἐσθίει ῥαδίως. τὰ δὲ μικρὰ ἰχθύδια διαθηρῶσαι πάνυ σοφῶς, παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἔρχονται, καὶ τὴν οὐρὰν καθιᾶσιν εἰς τὸ ὕδωρ· τὰ δὲ προσνέοντα ἐνίσχεταί τε καὶ ἐμπλάσσεται τῷ δάσει τῶν τριχῶν· αἱ δὲ ἐνισχόμεναι, τοῦ μὲν ὕδατος ἀναχωροῦσιν· ἐλθοῦσαι δὲ εἰς τὰ ξηρὰ χωρία, διασείουσι τὰς οὐρὰς, καὶ ἐκπίπτει τὰ ἰχθύδια, καὶ ἐκεῖναι δεῖπνον ἁβρότατον ἔχουσι. πεῖραν δε ποιεῖται τοῦ μὴ σφαλεροῦ τόπου, οὕτως· παραβάλλει τὸ οὖς ἐπὶ τῷ κρυστάλλῳ, κἂν μὲν αἴσθηται μὴ ὑπηχοῦν κάτω τὸ ῥεῦμα μηδὲ ὑποψοφοῦν ἡσυχῇ εἰς βάθος, ἤδε ὡς ἑστῶτι τῷ κρυστάλλῳ θαρσεῖ· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἂν ἐπιβαίη.

49. Ἄλμη

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

49. Ἄλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.] Ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς καὶ ἀναρτύτου.

50. Ἀλιτήριος εἶ.] Ἐπὶ τοῦ μετὰ βίας τι ποιοῦντος· ἀπὸ σιτοδείας. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους. ἥρπασαν οὖν τινες ἀλώμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων, καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. ὁ δὲ λιμὸς ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικοῦ πολέμου.

51. Ἀλκυονίτιδας ἡμέρας ἄγεις.] Ἐπὶ τῶν ἀταράχων καὶ ἀνεπηρεάστων. περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις, ἕνδεκά φησιν αὐτὰς, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων· Δημαγόρας ἑπτά· Φιλόχορος ἐννέα. τὸν δὲ ἐπ' αὐταῖς μῦθον, Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς περὶ Ὑπομνημάτων λέγει, οὕτως· Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν, Φωσθονία, Ἄνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππη, Παλλήνη, Δριμὼ, Ἀστερίη. αὗται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἀπὸ Καναστραίου, ὅ ἐστιν ἄκρον τῆς Παλλήνης, ἔρριψαν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν· Ἀμφιτρίτη δ' αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε· καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκυόνες ἐκλήθησαν· αἱ δὲ νήνεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι, Ἀλκυονίτιδες καλοῦνται.

52. Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει.] Τάττεται ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον ἀποβαινόντων· ἢ ἐπὶ δολερῶν καὶ μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλα καταγωνιζομένων ἄφρονας. Αἱ ἀλώπεκες ὅταν θεάσωνται σφηκίαν εὐθηνουμένην, αὗται μὲν ἀποστρέφονται τὸν χηραμὸν ἐκδύουσαι, καὶ τὰς ἐκ τῶν κέντρων τρώσεις φυλαττόμεναι· καθιᾶσι δὲ τὴν οὐρὰν, δασυτάτην τε οὖσαν καὶ μηκίστην τὴν αὐτὴν, καὶ διασείουσι τοὺς σφῆκας. οἱ δὲ προσέρχονται τῷ τῶν τριχῶν δάσει· ὅταν δὲ ἀναπληθῶσιν αὐτῷ, προσαράττουσι τὴν οὐρὰν, ἢ δένδρῳ ἢ τοίχῳ ἢ αἱμασιᾷ· παιόμενοι δὲ οἱ σφῆκες, ἀποθνήσκουσιν. εἶτα ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ τοὺς λοιποὺς

49. *Non eſt ſalſugo in illo.*] De inſuaui & inſulſo.

50. *Aliterius es.*] Hoc eſt, ſceleſtus es. De illo, qui per vim aliquid committit aut delinquit, ob annonæ inopiam. Fames quodam tempore Athenienſes inuaſerat. vnde contigit, vt quidam molitas farinas diriperent. Ab illis ergo, per abuſum, improbos, Aliterios vocabant. Fames porrò illa accidit per Æolicum bellum.

51. *Alcyonis dies agis.*] De ijs, qui ſine vlla perturbatione atque inoffenſè vitam degunt. In horum dierum numero diſcrepant auctores. Simonides enim in Pentathlis, vndecim illos eſſe ait, vt & Ariſtoteles de animalibus: Demagoras ſeptem, Philochorus nouem. Fabulam autem, quæ de hac re eſt, Hegeſiander in libris Commentariorum ſic refert: Alcyonei gigantis filiæ fuerunt, Phoſthonia, Ante, Metone, Alcippe, Pallene, Drimo, Aſterie; quæ poſt patris obitum ſeſe ex Canaſtræo, quod eſt promontorium Pallenæ, in mare præcipitauerunt. Amphitrite autem illas in aues conuertit. & de patris nomine Alcyones ſunt appellatæ. Vnde dies ſereni ac tranquilli, Alcyonij vocantur.

52. *Vulpes bouem incitat.*] De ijs vſurpatur, quæ non iuxta rationis præſcriptum fiunt. Aut de ſtaturâ & mole quidem exiguis, ſed doloſis atque aſtutis, qui magnos ſed amentes, expugnant ſubjiciuntque. Vulpes viſo veſparum examine copioſiore, ſeſe recipientes, latibulum declinant; aculeorum quibus illæ præditæ vulnera euitantes: caudam autem quam denſiſſimam longiſſimamque habent, quaque veſpæ diſcutiuntur, eo demittunt. Veſpæ interim pilorum denſitatem accedunt, cui quando ſeſe implicauerunt, illæ caudam arbori, muro, ſiue maceriæ, allidunt. Percuſſæ autem veſpæ, moriuntur. Deinde vbi ad antra veniunt, reliquas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

reliquas item colligant, occiduntque vt priores. Quando autem iam animaduerterunt, quod reliquum eſt, pacem eſſe ociumque ab iſtarum aculeis, prono ore, abſque vlla deinceps turbatione & ſuſpicione, veſpis veſcuntur. Marina autem vulpes propter intemperantiam ab eſcæ illecebra non abſtinet. Cæterum hamum contemnit, & capta jam cum impetu ruens, illius vim deradit. Vulpanſer habet quidem aſpectum anſeris, aſtutia tamen planè vulpi reſpondens; & breuior anſere, ſed animoſior, quique cùm illo congredi valeat. Quin & aquilam & felem vlciſcitur.

53. *Piſcator ictus ſapiet.*] De ijs, qui experimento ſapere incipiunt, veluti etiam piſcator ſemel percuſſus, poſt vulnus cautè deinceps piſces tractat.

54. *Salſuginoſam viciniam eminus aſpice.*] Oſtendit, malum eſſe maris viciniam habere, eaque vti. Similis eſt alteri illi, *Quando terra iter facere poſſis, ne mari facias.* Salſuginoſa porrò vicinia mare dicitur. Eſtque locutio Platonica. Vſus eſt eadem Alcman lyricus.

55. *Alij ſerunt, alij metent.*] In illos, qui aliena conſumunt.

56. *Ipſa dies quandoque parens quandoque nouerca.*] De ijs, qui interdum fauſtos, interdum infauſtos dies ducunt.

57. *Piſcator cùm ſis, tragœdos conduxiſti*] De ijs qui inepta prorſus, & minime ſibi conuenientia aut decentia agunt.

58. *Alijs mederis, ipſe plenus vlcerum.*] Deſumpta eſt ex tragico, eſtque aperta ſatis & manifeſta.

59. *Mancipium ſale emptum.*] Hoc eſt, parui pretij, ac ſale comparatum. Vnde Menander: *Generoſus es Thrax, ſale redemptus ſcilicet.*

προσαναλέξασαι καὶ ἀποκτείνασαι κατὰ τοὺς πρώτους· ὅταν δὲ ἐννοήσωσι λοιπὸν εἰρήνην εἶναι, καὶ ἀπὸ τῶν κέντρων ἐλευθερίαν, καθῆκαν τὸ στόμα, καὶ τὰ σφηκία ἐσθίουσι· μήτε θορυβούμεναι, μήτε τὰ κέντρα ὑφορώμεναι. Ἡ δὲ θαλασσία ἀλώπηξ δι' ἀκρασίαν τοῦ δελέατος οὐκ ἀπέχεται, καταφρονεῖ δὲ τοῦ ἀγκίστρου, καὶ ἁλοῦσα ἀνέθορε, καὶ ἀπέκειρε τὴν ὁρμήν. Ὁ δὲ καλούμενος χηναλώπηξ, ἔχει μὲν τὸ εἶδος τὸ τοῦ χηνὸς, πανουργίᾳ δὲ δικαιότερον ἀντικρίνοιτο τῇ ἀλώπηκι· καὶ ἔστι μὲν χηνὸς βραχύτερος, ἀνδρειότερος δὲ, καὶ χωρεῖν ὁμόσε δεινός. ἀμύνεται γοῦν καὶ ἀετὸν καὶ αἴλουρον.

53. Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει.] Ἐπὶ τῶν μετὰ πεῖραν εἰς γνῶσιν ἐλθόντων. ὥσπερ καὶ ὁ πληγεὶς ἁλιεὺς εὐκόλως μετὰ τὴν τρῶσιν τοὺς ἰχθύας μεταχειρίζεται.

54. Ἁλμυρὸν γειτόνημα ἔκβλεπε πόῤῥω.] Δηλοῖ δὲ, ὅτι κακόν ἐστι, τὸ γειτόνημα τῆς θαλάσσης ἔχειν ἢ χρῆσθαι. αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῇ· Ἐὰν δύνῃ ὁδεῦσαι, μὴ πλεύσῃς. Ἁλμυρὸν δὲ γειτόνημα λέγεται ἡ θάλασσα. ἔστι δὲ ἡ λέξις Πλατωνική· ἐχρήσατο δὲ ταύτῃ καὶ Ἀλκμὰν ὁ λυρικός.

55. Ἄλλοι μὲν σπείρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμήσονται.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια ἐσθιόντων.

56. Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.] Ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δὲ δυσημερούντων.

57. Ἁλιεὺς ὢν, εἶτα τραγῳδοὺς ἐμισθώσω.] Ἐπὶ τῶν μὴ προσήκοντα ἑαυτοῖς δρώντων, ἀλλ' ἀνόμοια.

58. Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων.] Ἐκ τοῦ τραγῳδοῦ, καὶ σαφής.

59. Ἁλώνητον ἀνδράποδον.] Τὸ εὐτελὲς καὶ πρὸς ἅλας ὠνηθέν. ὅθεν καὶ Μένανδρος· Θρᾷξ εὐγενὴς εἶ πρὸς ἅλας ὠνημένος.

60. Ἁλῶν μέδιμνον ἀποφαγών.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίςων.

61. Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι δ᾽ ὤναντο.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἐλπίδα τὰ τῶν ἄλλων κληρονομούντων.

62. Ἀλωπηκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπηκα.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾷν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.

63. Ἄλλως ᾄδεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

64. Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.] Ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις ἀσυμφωνούντων, καὶ ἐριζόντων τοῖς κρείττοσιν.

65. Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ᾽ ἐπιῤῥέει.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

66. Ἀλλότρια βάλλειν.] Ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων.

67. Ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ᾽ ἂν οὑτοσί.] Ἐπὶ τῶν παραπαιόντων. Φησὶν οὖν· οὐ τὰ τυχόντα οὗτος ὠφεληθήσεται διαβρεχθεὶς ἁλσίν, ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος· οἵ τινες σμηχόμενοι ἁλσί, βελτίονες γίνονται· ἅμα δὲ καὶ παραφρονοῦντας ὑπὸ μέθης βρεχόμενοι ἐλαίῳ καὶ ἁλσί, καὶ ὠφελοῦνται. ἢ ὡς παχύδερμον αὐτὸν χλευάζει. τὰ γὰρ παχύτερα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων ἁλσὶ μαλαττόμενα, εὐρύτερα γίνεται· ὄναιτ᾽ ἂν οὖν φησὶν ἀποβάλλων τὴν παχύτητα· τὴν ἀρχὴν δὲ φασὶν εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν, ἀπὸ τῶν κεραμείων, ὅσοις ἅλες ἐμβάλλονται, ἐπὶ τὸ μὴ ἐξίστασθαι τὸν οἶνον δυσχερῶς.

68. Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνους τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις παρεχομένων. Λεύκων γάρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀσκοὺς εἰς φορμὸν ἐμβαλών, ἐκόμιζεν εἰς Ἀθήνας, κριθὰς τοῖς φορμοῖς ἐμβαλών, ὡς ὀλίγον εἰσπραχθησόμενος τέλος. Τοῦ δὲ ὄνου πεσόντος, οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι, ἔγνωσαν, ὅτι μέλι ἐςίν.

60. *Salis medimnum deuorans.*] In ingratos.

61. *Alij laborabant, alij autem fruebantur.*]In illos, qui præter ſpem aliorum bona conſequuntur.

62. *Cum vulpe vulpinari.*] In eos, qui ſui ſimiles fallere atque decipere elaborant.

63. *Fruſtra canis.*] De fruſtra laborantibus.

64. *Aliud noctua, aliud cornix ſonat.*]De ijs vſurpari ſolet, qui, cum inter ſe vel maximè diſcordent, tamen cum præſtantioribus & peritioribus certare non verentur quicquam.

65. *Aliam exhauſimus, alia rurſum affluit.*] De ijs, qui fruſtra laborant.

66. *Aliena jacere.*]De ijs, qui ſpe ſua excidunt.

67. *Tantum ſale hunc perungas, adiuuabitur.*] In vecordes, hoc ſenſu: Non mediocriter ille iuuabitur, ſi probè fuerit ſale perfuſus: tanquam de vtribus ſermo eſſet, qui ſale terſi, meliores redduntur. Quin & ebrios ſale & oleo humectamus, & confeſtim reſtituuntur. Vel etiam ſcommaticè & per irriſionem aut ſubſannationem potius dicitur in hominem pingui illotaque cute, hoc eſt, rudem atque ſtolidum. Denſiora enim propter adipem coria ſale ſubacta, extenduntur: quare poſita, inquit, ſpiſſitudine, iuuabitur. Ferunt autem parœmiam originem ducere à vaſis teſtaceis, quibus ſal injicitur, ne vinum facile vim ſuam deperdat.

68. *Fert aliud Leucon, aliud Leuconis aſellus.*] De ijs, quorum ſermo à factis diſſentit. Leucon enim ruſticus, melle vtres plenos in ſportulis impoſitos, Athenas ferebat: ſed quo minora tributa aut vectigalia ab ipſo exigerentur, hordei parum ſuperimpoſuit. Verùm cùm fortè aſinus collapſus fuiſſet, publicani auxilio eſſe volentes, mel illud eſſe deprehenderunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

69. *Alijs lingua, alijs verò molares.*] In garrulos, & voraces.

70. *Alienam meſſem metis.*] In illos, qui in alienis rebus negligentes ſunt; aut qui ex alienis rebus fructum percipiunt.

71. *Alceſtidis magnanimitas.*] De fortibus.

Et:

72. *Alceſtidis in vitam reſtitutio.*] De ijs quæ planè fieri nequeunt, aut omnino incredibilia ſunt. Circumfertur enim fabula tragica, quòd quum Admetus iam morti eſſet proximus, hæc loco illius mori elegerit: quodque Hercules pietate ipſius permotus, ab inferis illam ablatam reduxerit & Admeto reddiderit. Mihi vero, neminem ſemel vitâ functum reuiuiſcere poſſe videtur. At verò huiuſmodi quippiam accidit. Quum Peliam filiæ ſuæ occidiſſent, & Acaſtus Peliæ filius ipſas perſequeretur, nec tamen comprehendere poſſet, Alceſtis Pheras profugit ad nepotem ſuum Admetum, qui domo ſe ſua tenens, noluit illam Acaſto petenti reddere. Ille magno exercitu ad vrbem admoto, incendio illos deuaſtauit. Nocte autem Admetus cum ducibus egreſſus, viuus comprehenſus eſt, ſeque illum interempturum Acaſtus eſt comminatus. Qua re audita, quodque ſua de cauſſa è medio iam eſſet tollendus, progreſſa, ſeipſam tradidit; qua recepta, Acaſtus Admetum dimiſit, illâ comprehensâ. Hinc Alceſtis ob virilem animi magnitudinem celebrata, vt quæ vltrò pro Admeto mortem oppetijſſet. Quum interim nihil quale fabula refert, acciderit. Sed ſub idem tempus Hercules Diomedis equos agebat. illum iſtuc euntem Admetus hoſpitio excepit. Deplorantem autem Alceſtidis infortunium Hercules recreauit, & cum Acaſto congreſſus, exer-

69. Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι.] Ἐπὶ τῶν λάλων, καὶ φάγων.

70. Ἀλλότριον ἀμᾷς θέρος.] Ἐπὶ τῶν κατολιγωρούντων ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις, ἢ τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

71. Ἀλκήστιδος ἀνδρεία.] Ἐπὶ τῶν καρτερῶν.

Καί·

72. Ἀλκήστιδος ἀναβίωσις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀπίστων. λέγεται γὰρ μῦθος τραγικώδης, ὡς δὴ μέλλοντος Ἀδμήτου θανεῖν, αὕτη εἵλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον· καὶ Ἡρακλῆς αὐτὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀφελόμενος, καὶ ἀναγαγὼν αὐτὴν ἐκ τοῦ ᾅδου, ἀπέδωκεν Ἀδμήτῳ. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, μηδένα ἀποθανόντα δύνασθαί τινα ἀναβιῶσαι· ἀλλ' ἐγένετό τι τοιοῦτον. ἐπειδὴ Πηλίαν ἀπέκτειναν αἱ θυγατέρες, καὶ Ἄκαστος ὁ Πηλίου ἐδίωκεν αὐτάς, οὐ λαμβάνει μὲν, Ἄλκηστις δὲ καταφεύγει εἰς Φερὰς πρὸς Ἄδμητον ἀνεψιὸν αὐτῆς· καὶ καθεζόμενος ἐπὶ τῆς ἑστίας, οὐκ ἐβούλετο Ἄδμητος Ἀκάστῳ ἔκδοτον ἐξαιτουμένῳ δοῦναι· ὁ δὲ πολλὴν στρατιὰν παρακαταθίσας ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐπυρπόλει αὐτούς· ἐπεξιὼν δὲ ὁ Ἄδμητος, ἔχων καὶ λοχαγούς, νύκτωρ, συνελήφθη ζῶν, ἠπείλει δὲ Ἄκαστος ἀποκτεῖναι αὐτόν. πυθομένη δὲ ἡ Ἄλκηστις, ὅτι μέλλει ἀναιρεῖσθαι Ἄδμητος δι' αὐτήν, ἐξελθοῦσα ἑαυτὴν παρέδωκε. τὸν οὖν Ἄδμητον ἀφίησιν ὁ Ἄκαστος, ἐκείνην δὲ συλλαμβάνει. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, Ἀνδρεία γε ἡ Ἄλκηστις, ἑκοῦσα ὑπεραπέθανεν Ἀδμήτου. Τοιοῦτο μέν τοι οὐκ ἐγένετο, ὡς ὁ μῦθος φησί. κατὰ γοῦν τὸν καιρὸν τοῦτον Ἡρακλῆς ἧκεν ἄγων ἔκ τινος τόπου τὰς Διομήδους ἵππους· τοῦτον ἐκεῖσε πορευόμενον ἐξένισεν Ἄδμητος. Ὀδυρομένου δὲ Ἀδμήτου τὴν συμφορὰν τῆς Ἀλκήστιδος, ἀγανακτησάμενος Ἡρακλῆς ἐπιτίθεται τῷ Ἀκάστῳ, καὶ τὴν στρατιὰν

αὐτοῦ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

αὐτοῦ διαφθείρει. καὶ τὰ μὲν λάφυρα, τῇ αὐτοῦ στρατιᾷ διανέμει, τὴν δὲ Ἄλκηστιν τῷ Ἀδμήτῳ παραδίδωσιν. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐντυχὼν Ἡρακλῆς, ἐκ τοῦ θανάτου ἐρρύσατο τὴν Ἄλκηστιν. τούτων γενομένων ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

73. Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι.] ὅτι προσήκει ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν ἐν οἵοις ἂν τόποις γένοιτο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων. οὗτοι γὰρ ᾗ ἂν πλησιάσωσι πέτρᾳ, φόβου κατεπειγόμενοι, εἰς τὸ αὐτῆς εἶδος ἑαυτοὺς μεταβάλλουσιν. ὅμοιον τῷ, Πουλύποδος νόον ἴσχε πολυχρόου.

74. Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς.] Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ κραταιῶν.

75. Ἅλα καὶ κύαμον.] Ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ εἰδότων δέ. οἱ γὰρ μάντεις, ἅλα καὶ κύαμον τιθέασιν. ὅθεν καὶ τοὺς ἀπορρήτων κοινωνοῦντας, τοὺς περὶ ἅλα καὶ κύαμον ἔλεγον.

76. Ἅλις δρυός.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἑτέραν δίαιταν βελτίονα μεταβαλλομένων. παυσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοί, μετεῖχον σίτου καὶ οἴνου.

Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον μεταβαλλομένων.

78. Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τῆς ἐπινοίας.] ὅτι οὐ δεῖ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλεύεσθαι· οἱ γὰρ ἱερεῖς, τὰ ἱερεῖα προσάγοντες οὐκοῦν μετὰ τὸ καλλιερῆσαι βουλεύονται.

79. Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ.] Λείπει τό, ἁλώσεται. ἐπὶ τῶν πονηρῶν.

80. Ἄλλο γένος κώπης.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὸ ἔθος ἐνηλλαγμένων. Ἡρακλῆς γὰρ διαπεραιούμενος ἐπὶ τὰς Ἐρυθρείας βοῦς, ἱστίῳ τῇ λεοντῇ ἐχρήσατο, ἱστῷ δέ, τῷ ῥοπάλῳ· ἐφ' ᾧ καὶ ἐλέχθη.

81. Ἄλλη τορέλλη.] Σκῶμμα γερόντων, ἐκ τοῦ * σωρὸς γίνεται.

cituque eius deleto, ſpolia Admeti copijs diſtribuit, & Alceſtin illi reddidit. Hinc ille inter mortales ſermo, Alceſtin Herculis fortè ſuperuenientis operâ fuiſſe à morte liberatam. Exque huiuſmodi facto fabula conficta.

73. *Interdum varius, regio vt quæque exigit, eſto.*] Quod locis, in quibus quis verſatur, ſe adaptare debeat. Sumptum à polypodibus, qui cuicunque petræ adhæſerint, timore incitati, in eius ſpeciem ſe transformant. Huic ſimile: *Polypodis verſicoloris mentem obtine.*

74. *Alter hic Hercules.*] De fortibus ac robuſtis.

75. *Salem & fabam.*] De ijs, qui ſe quidem ſcire rem aliquam ſimulant, quam tamen ignorant. Vates enim ſalem & fabam opponunt. Vnde factum, vt qui rerum ſecretarum quempiam participem reddebant, circa ſalem & fabam eſſe dicerentur.

76. *Satis quercus.*] De ijs, qui in lautiorem quampiam victus rationem tranſlati ſunt. Veteres enim, relictis glandibus, tritico & vino vti cœperunt.

77. *Alia vita, alius victus.*] De ijs, qui ad lautiorem viuendi rationem tranſeunt.

78. *Ad altare nihil opus conſilio.*] Non oportere in ipſo opere, ſed antè deliberare. Nam qui victimas ſacrificaturi adducunt, poſtquam litarunt, non iterùm conſilium ineunt.

79. *Sed non iterùm vulpes.*] Nempe, *capietur.* In prauos.

80. *Aliud genus remi.*] De ijs, qui à rebus quas anteà agere ſolebant, temerè deſciſcunt. Hercules enim in Erythream inſulam ad armenta illinc abigenda trajiciens, leonis exuuijs pro velo, clauo pro malo vtebatur. Vnde quoque orta parœmia.

81. *Scomma ſenile.*] A loculo, ſeu ſepulchro, formatur.

 82. *Non*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

82. *Non id quod magnum eſt, pulchrum eſt; ſed id quod pulchrum, magnum.*] Demoſthenes aliquando conſpicatus ineptum quendam tribunum plebis, magno clamore vtentem, hoc apophthegma in eum protulit.

83. *Aliena iacere.*] De ijs, qui quod affectant non aſſequuntur, ſiue id ſit in alea ludenda, ſeu in alio quopiam.

84. *Fruſtra aquam conſumis.*] In ineptè loquaces. Ductum ab illis, qui in iudicijs ad aquæ menſuram dicunt.

85. *Sed non ſortita bibiſti in littera.*] In ebrioſos. Athenienſes iuxta litteram ſortiebantur Iudices de tribubus, quæ decem erant: quarum prima, A, ſecunda, B, ſignum habebat; vſque ad K litteram. Decem porrò quum eſſent tribus, totidem etiam fiebant tribunalia. Qui ergo Alpha ſortitus fuerat, primus iudicabat, & hoc pacto reliqui. Fortaſſis ergo tu ſortita, inquit, non iudicaſti, ſed bibiſti.

86. *Amalthea cornu*] De ijs, qui liberaliter ac fortunatè viuunt: quòd Iuppiter nutrici ſuæ Amaltheæ, quæ ex capra ipſum nutrierat, eiuſdem capræ cornu dederit; ex quo proueniebat ipſi quidquid petijſſet. Alias etiam fertur Rhea Iouem enixa, illum Amaltheæ, ne à Saturno parente deuoraretur, nutriendum dediſſe. Cumque illa, quo ipſum aleret, lac non haberet, capræ ipſum ſubieciſſe: vnde & Ægiuchus appellatus eſt, capramque inter ſidera retulit; alterum autem ipſius cornu ſublatum, Amaltheæ donauit: fore promittens, vt quæcumque vel voto eſſet exoptatura, ejus beneficio, indubitatò poſſit conſequi. Palæphatus autem de Amalthæa ita refert, quòd, quum Hercules in Bœotia peregrinaretur cum Iolao fratris ſui filio, ad quoddam hoſpitium in Theſpijs diuertiſſet, in quo mulier quædam habitabat, nomine Amalthæa, ætate iuuencula, formaque admodum ſpecioſa. Cuius amore cùm correptus fuiſſet Hercules,

82. Ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστι, τὸ δὲ εὖ μέγα.] Δημοσθένης θεασάμενός τινα δημαγωγὸν ἀφυῆ μέγα βοῶντα, τοῦτ' ἔφη τ' ἀπόφθεγμα.

83. Ἀλλότρια βάλλειν.] Ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων, ἢ ἐν τῷ κυβεύειν, ἢ ἐν ἄλλῳ τινί.

84. Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων. ἀπὸ τῶν μὲν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.

85. Ἀλλ' οὐ λαχοῦσα ἔπινες ἐν τῷ γράμματι.] Ἐπὶ τῶν μεθυόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ γράμμα ἐκληροῦντο ἀπὸ τῶν φυλῶν. δέκα δὲ ἦσαν αἱ φυλαί. οἷον ἡ πρώτη, τὸ ἄλφα, ἡ δὲ δευτέρα τὸ βῆτα εἶχε σημεῖον· μέχρι τοῦ κάππα· δέκα γὰρ οὐσῶν φυλῶν, δέκα ἐγίνοντο δικαστήρια. ὁ οὖν λαχὼν τὸ ἄλφα, πρῶτος ἐδίκαζε, καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. τάχα οὖν σὺ λαχοῦσα φησὶν, οὐκ ἐδίκαζες, ἀλλ' ἔπινες.

86. Ἀμαλθείας κέρας.] Ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ εὐδαιμόνως ζώντων· ὅτι τῇ τροφῷ αὐτοῦ Ἀμαλθείᾳ ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τρεφούσῃ αὐτὸν παρέσχε κέρας αἰγός, δι' οὗ ἐπέβλυσεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ᾐτήσατο. Καὶ ἄλλως. Λέγεται τὴν Ῥέαν τεκοῦσαν τὸν Δία, δεδωκέναι τῇ Ἀμαλθείᾳ τρέφειν· ἡ δὲ, μὴ ἔχουσα, αἰγὶ ὑπέβαλεν αὐτόν· ὅθεν Αἰγίοχος ἐκλήθη. Ὁ τοίνυν Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισεν ἐν τῷ οὐρανῷ· τὸ δὲ ἓν τῶν κεράτων ἀφελὼν, τῇ Ἀμαλθείᾳ δέδωκε, παρασκευάσας αὐτῇ γενέσθαι πᾶν ὅπερ αἰτήσειε διὰ τοῦ κέρατος. Ὁ δὲ Παλαίφατος περὶ Ἀμαλθείας οὕτω φησί· ὅτι Ἡρακλῆς ἀποδημῶν κατὰ Βοιωτίαν μετὰ Ἰολάου τοῦ ἀδελφιδοῦ, καταλύει ἐν Θεσπιαῖς ἔν τινι πανδοχείῳ· ἐν ᾧ ἦν τις γυνὴ, καλουμένη Ἀμαλθεία, ὡραία καὶ καλή· ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἡδόμενος αὐτῇ, πλείονα χρόνον

ἐξενί-

ἐξενίζετο. Ἰόλαος δὲ βαρέως φέρων, ἐπινοεῖ τὴν ἐμπολὴν τῆς Ἀμαλθείας ἐν κέρα κειμένην ἀνελέσθαι· ἐξ ἧς ἐμπολῆς εἴτι ἤθελεν ὠνεῖτο καὶ τῷ Ἡρακλεῖ· ἔλεγον οὖν οἱ συνέκδημοι, Ἡρακλῆς τὸ κέρας ἔχει τῆς Ἀμαλθείας, ἐξ οὗ ὠνεῖτο ὅσα βούλοιτο ἐπ᾽ αὐτῷ· ὅθεν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

87. Ἀμαῖα τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν.] Ἐπὶ τῶν πολυχρονίοις ζητήσεσι χρωμένων· Ἀμαῖα γὰρ ἡ Δημήτηρ, Ἀζησία δὲ, ἡ Κόρη.

88. Ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει.] Ἐπὶ τῶν ἀντιςρόφως τι ποιούντων.

89. Ἀμφιδρομίαν ἄγεις.] Τὴν πέμπτην ἄγουσιν ἐπὶ τοῖς βρέφεσιν, ἐν ᾗ ἀποκαθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ νιψάμεναι τῆς μαιώσεως. τὸ δὲ βρέφος φέρουσι περὶ τὴν ἑςίαν τρέχοντες, καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ προσήκοντες· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον πολύποδας. λέγεται ἐπὶ τῶν καθαιρομένων· καὶ Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως· ἡμέρα τις ἤγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑςίαν ἔτρεχον φέροντες· καὶ παρὰ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολύποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον.

90. Ἀμφιθέτῳ ἔπινες.] Ἐπὶ τῶν ζωροποτούντων. Ἀμφίθετος δέ ἐςι φιάλη, ἡ κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένης ἀπύθμενος· οὐ τὸ παρ᾽ ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβητος, ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἕδραν ἔχειν.

91. Ἀμφιθαλὴς ἔρως ἐςὶν ἐν ὑμῖν.] Ὁ ἐν ἀμφοτέροις θάλλων ἢ φίλοις ἢ γονεῦσι, καὶ μηδενὸς ὠρφανισμένος.

92. Ἁμαρτίης αἰτίη, ἡ ἀμαθίη τοῦ κρέισσονος.] Ἐκ τῶν γνωμῶν τοῦ Δημοκράτους.

93. Ἄμυρις μαίνεται.] Ἐπὶ τοῦ φρενήρους. οὗτος θεωρὸς ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Συβαριτῶν ἔσεσθαι τότε,

aliquam temporis moram ibidem traxit: quod Iolaus ægrè ferens, Amaltheæ facultates in cornu reconditas, auferre excogitat, vnde Herculi, ſi quid vellet, emebatur. Inde ab itineris ſocijs dici cœptum, Herculem cornu Amalthææ habuiſſe, ex quo quidquid volebat commodi, nanciſcebatur. Et hinc fabulæ huic ſua fuit origo.

87. *Amæa Azeſiam præterijt.*] De ijs, qui rebus quibuſdam perquirendis diutiùs occupantur: Amæa enim Ceres, Azeſia verò eius filia eſt.

88. *Currus bouem trahit.*] In præpoſterè quid agentes.

89. *Amphidromiam agis.*] Quintum diem poſt natos infantes feſtum agunt, quo manus lauantes, ab obſtetricandi munere purgant, & infantem curriculo circum ædes agitant, & propinqui dona mittunt, vt plurimùm polypos. Dicitur autem de ijs, qui ſe purgant. Lyſias quoque primo De abortu, Dies quædam inquit, ob infantes recens natos celebrabatur, qua currentes puerum circum ædes ferebant, & à familiaribus atque amicis polypos & ſepias accipiebant.

90. *Ex amphiteto bibiſti.*] In illos, qui meracius bibunt. Ἀμφίθετος autem phiala eſt, quæ quacunque parte etiam collocetur, fundum non habet. Apud nos autem non eſt poculum, ſed genus lebetis, quod ex omni parte locari poteſt.

91. *Vtrinque florens amor vobis eſt.*] Qui in vtriſque ſeu amicis ſeu parentibus floret, neque in vllo deſtituitur.

92. *Delicti cauſſa, melioris ignorantia.*] Ex Democratis ſententijs.

93. *Amyris inſanit.*] In cordatos dicitur & circumſpectos. Hic à Sybaritis de ſucceſſu ſui ſtatus ſciſcitatum Delphos miſſus, quum Apollo oraculum edidiſſet, tum Sybaritis perniciem imminere, quando

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

quando pluris bomines quàm Deos fe-ciſſent; quum vidiſſet ſeruum propè ædem ſacram flagris cædi, & ad templum fugientem non fuiſſe dimiſſum: poſteà ad monumentum patris eius, à quo vapulabat, confugientem, miſſum factum fuiſſe: memor oraculi, facultatibus ſuis in pecuniam redactis, in Peloponneſum abijt, qui quod oraculi admonitu fecerat, Sybaritæ veſaniæ tribuerunt. Ille autem ſubſecutis temporibus, ob ſimulatam ſtultitiam, in admiratione habitus fuit.

94. *Nodos nectis.*] In eos, qui ſiniſtris ſubdoliſque ſunt ingenijs. Deſumptum à Peluſiotis qui in Caſio habitant, qui naturali quadam arte copulas nectebant, plicas plicis coaptantes.

95. *Strenuè bibere.*] Dicitur de ijs, qui vno anhelitu & ſine intermiſſione vlla bibunt, oculiſque non conniuentibus. Ad idem pertinet, Ἐξαμυστῆσαι.]

96. *Falces petebam, at hi ligones denegant.*] In eos, qui alia poſtulant ab illis, qui alia ſe habere negant.

97. *In bello non licet bis peccare.*] Nempe quod nec ſemel peccare liceat: neque verò in bello ſolùm, ſed nec in alijs.

98. *Indoctiùs dicito, ſed clariùs eloquere.*] Tauri.

99. *Agnos demetere.*] De ijs, qui in ſequentibus temporibus puniuntur. Quamdiu enim adhuc agni ſunt, non tondentur.

100. *Simul atque miſerti, gratia omnis occidit.*] De ijs, qui ſimul ac beneficium receperunt, protinus gratiæ referendæ obliuiſcuntur.

ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσι, θεασάμενος δοῦλον πρὸς ἱερῷ μαστιγούμενον, καὶ προσφυγόντα τῷ ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστιγοῦντος πατρὸς μνῆμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνεὶς τὸ λόγιον, ἐξαργυρισάμενος τὴν οὐσίαν, ἀπῆγεν εἰς Πελοπόννησον· ὃ οὖν λογισμῷ πεποίηκε, τοῦτ' εἰς μανίαν Συβαρῖται μετέστρεψαν· ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἐθαυμάσθη.

94. Ἅμματα πλέκεις.] Ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους, ἀπὸ τῶν ἐν Κασίῳ Πηλουσιωτῶν, οἳ φυσικῇ τέχνῃ, ἅμματα ἔπλεκον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες.

95. Ἀμυστὶ πίνειν.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπνευστὶ καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πινόντων, οἱονεὶ μηδὲ μυσάντων. Τοῦ αὐτοῦ ἔχεται, καὶ τὸ, Ἐξαμυστῆσαι.

96. Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.] Ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτούντων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνουμένων.

97. Ἁμαρτεῖν οὐκ ἔνεστι δὶς ἐν πολέμῳ.] Παρόσον οὐδ' ἅπαξ ἁμαρτεῖν δεῖ· οὐχ ὅτι ἐν τῷδε, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις.

98. Ἀμαθέστερον πῶς εἰπὲ καὶ σαφέστερον λέγε.] Ταύρου.

99. Ἀμνία θερίζειν.] Ἐπὶ τῶν χρόνῳ ὕστερον τιμωρουμένων. ὅταν γὰρ ἀμνία ᾖ, οὐκ ἀποκείρεται.

100. Ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· εὐεργετηθέντων μὲν, ταχέως δὲ ἐπιλανθανομένων τῆς χάριτος.

CENTVRIA III.

1. LIbethrijs indoctiora.] De ineruditis & à Muſis alienis. Libethrium enim mons eſt Pieriæ, neque cantus neque poëtices notitiam habens.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Γ.

1. Ἀμουσότερα Λιβηθρίων.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. Λίβηθρον γὰρ ὄρος Πιερικὸν, οὔτε μέλους ἁπλῶς, οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον.

2. Ἀμέ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

2. Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαινόντων.

3. Ἀμελοῦς γωνία.] Ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀργῶς καθημένων. ἔστι γὰρ χωρίον Λιβύης ἐν ἀποκρύφῳ, Ἀμελοῦς γωνία, καλούμενον.

4. Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.] Τὸ Ἑλληνικὸν καὶ δίκαιον. συνήγετο δὲ ἐν Θερμοπύλαις· ὠνομάσθη δ' ἤτοι ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος, ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν ή. Ταῦτα δὲ ἦν δώδεκα· Ἴωνες, Δωριεῖς, Περραιβοὶ, Βοιωτοὶ, Μέδοντες, Ἀχαιοὶ, Φθιῶται, Μηλιεῖς, Δόλοπες, Αἰνιᾶνες, Δελφοὶ, Φωκεῖς· ἢ ἀπὸ τοῦ, περιοίκους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας, ὡς Ἀναξιμένης ἐν ά Ἑλληνικῶν.

5. Ἄμμον μετρεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

6. Ἄμμες ποτ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.] Λακωνικὴ ἡ παραβολὴ, ἀντὶ τοῦ, ἡμεῖς ποτ' ἦμεν· τριῶν γὰρ χορῶν ὄντων κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας, καὶ συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων, ἀρχόμενος τοῦτ' ἔλεγεν· ὁ δὲ τῶν νεωτέρων καὶ ἀκμαζόντων, Ἄμμες δέ γ' ἐσμὲν, αἰ δὲ λῇς, πεῖραν λάβε· ὁ δὲ τῶν νηπίων καὶ οὔπω ἀκμαζόντων, Ἄμμες δέ γ' ἐσόμεθα πολλῷ κάρρονες.

7. Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.] Ταπεινούμενοι Ἀθηναῖοι τοῦτ' ἔλεγον.

8. Ἀμύνει ὡς ἔοικεν ἡ πάγη.] Ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἄλλων ἀπωλείας σωζομένων.

9. Ἀμαθὴς ἀναξυρίδα περιθέμενος, πᾶσι ταύτην ἐδείκνυ.] Ἐπὶ τῶν εὐπορούντων τύχῃ τινὰ, ὧν οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

10. Ἁμαξιαῖα ῥήματα.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων καὶ κομπασμάτων.

2. *Meliora nanciſci auſpicia.*] De ijs, quibus in aduerſis proſpera ſuccedunt.

3. *Ignaui angulus.*] De ijs, qui ignauè & otioſè deſident. Eſt enim in interiori Libya locus hoc nomine vocitatus.

4. *Amphyctionius conſeſſus.*] Græcus ille & iuſtus. Congregabatur autem ad Thermopylas. Ab Amphictyone porrò Deucalionis filio eiuſmodi nomen ſortitus, quòd poſteaquam regnum & imperium obtinuiſſet, etiam populos, vt ait Theopompus, in vnum conuocauit & collegit: in quibus hi duodecim, Iones, Dorij, Perrhæbi, Bœotij, Medontes, Achæi, Pthiotæ, Melienſes, Dolopes, Ænianes, Delphi, Phocenſes. Aut denique quod ita coacti, vicini eſſent Delphis, vt placet Anaximeni in libro quem de rebus Græcanicis conſcripſit.

5. *Arenam metiri.*] De factu impoſſibilibus.

6. *Nos olim fuimus ſtrenui iuuenes.*] Laconicum prouerbium, pro eo ac ſi diceretur, ἡμεῖς. Tres enim diverſi chori vel ordines cùm apud eos in publicis ſollemnitatibus haberentur, primus qui ex ſenibus maximè conſtabat, incipiens, illa dicebat. Deinde iuniorum & virile robur iam conſecutorum, hæc erat cantilena: At nos tales modò: quod ſi lubet, experire. Adoleſcentiorum verò, neque adhuc adultorum, iſta: At nos præſtantiores futuri aliquando ſumus.

7. *Semper ſuperior annus melior ſequenti.*] Athenienſes, quando cum rebus minimè proſperis conflictarentur, hoc dicti vſurpare ſolebant.

8. *Laqueus vt videtur, auxiliatur.*] De ijs, quibus aliorum ruina, cauſſa ſalutis.

9. *Imperitus ſubligaculum circumamictus, omnibus illud oſtentat.*] De ijs, qui quædam fortunæ beneficio, quorum planè ſunt indigni, aſſequuntur.

10. *Plauſtralia verba.*] Hoc eſt, Ingentes iactantiæ, & magnificæ oſtentationes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

11. *Simul dictum, ſimul factum.*] De ijs, quæ citò & velociter perficiuntur.

12. *Simul da, ſimul accipe.*] Quando cum eo, cui fides alioquin habenda non eſt, negotij aliquid tranſigimus.

13. *Impudens & ferreus homo.*] De ijs, qui pudore omni amiſſo, mores & vitia ſua nullatenus immutant aut corrigunt.

14. *Cũ viro potentiore ne cõmunica.*]

15. *Viri probi tyrannidem pulchrum eſt pati.*] Euripidis hæc eſt ſententia.

16. *Pro eleganti medico malus poëta vocari mauult.*] In eos, qui peculiaribus ſuis artibus, quibus inſtructi, non contenti, ab ijs quorum ignari ſunt, alienam, ementitam & adſcititiam ſibi gloriolam aucupantur. Periander enim quidam, medicus licet non eſſet inglorius in ſua arte, imò in pleriſque vel maximè laudatus, ieiuna & inſulſa tamen, vt vel hinc celebrior fieret, poëmata conſcribere non verebatur.

17. *Si amicos oderimus, quid faciemus ijs, qui nos oderunt?*] Ex apophthegmate.

18. *Viro malis afflicto amici ſunt procul.*] De ijs, qui in rebus afflictis nullam in amicis ſuis opem inueniunt.

19. *Capillus ſeruilis.*] De ſtolidis. Plato: *Qui ſeruiles animo pilos habent, præ inſcitia.*

20. *Statuam titillas.*] De ijs, quæ fieri non poſſunt.

21. *Ob merita ingrati vinxere Agamemnona Graij.*] In ingratos.

22. *Carbones theſaurus.*] De ijs, qui bona quidem ſperant, malis interim afficiuntur, ab ipſiſmet vnde bonorum ſpes erat. Aut de ijs, qui ſpei ſuæ ſucceſſu falluntur; vt Lucianus ait: *Pro theſauro mihi carbones exhibuiſti.*

23. *Si multa iacias, aliud aliàs ieceris.*] De ijs, qui poſt multa ac varia verba ſeu facta, id quod quærebant ſemper aſſequũtur.

24. *Senis nates inſpicere noli.*] In ho-

11. Ἅμ᾽ ἔπος, ἅμ᾽ ἔργον.] Ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀνυομένων.

12. Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε.] Ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσομεν.

13. Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος.] Ἐπὶ τῶν ἀπηρυθριακότων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ προσώπου ποιουμένων.

14. Ἀνδρὸς μείζονος μὴ κοινώνει.] παραινετικὴ ἡ παροιμία.

15. Ἀνδρὸς ὑπ᾽ ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.] Εὐριπίδου ἡ γνώμη.

16. Ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ, κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖ.] Ἐπὶ τῶν μὴ ταῖς ἰδίαις τέχναις ἀρκουμένων, ἀλλὰ καὶ παρ᾽ ὧν οὐκ ἴσασι δόξαν ἐφελκομένων προσποίητον. Περίανδρος γάρ τις ἰατρὸς ἀξιόλογος κατὰ τέχνην ὢν καὶ ἐπαινούμενος ἐς τὰ μάλιστα, φαῦλα ποιήματα ἔγραφεν.

17. Ἂν τοὺς φίλους μισῶμεν, τί ποιήσομεν τοὺς μισοῦντας;] Ἐξ ἀποφθέγματος.

18. Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.] Ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς μηδεμίαν εὑρισκόντων παρὰ τοῖς φίλοις ὠφέλειαν.

19. Ἀνδραποδώδης θρίξ.] Ἐπὶ τῶν ἠλιθίων. Πλάτων· Ἔχοντας ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας ὑπ᾽ ἀμουσίας.

20. Ἀνδριάντα γαργαλίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

21. Ἀντ᾽ εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

22. Ἄνθρακες ὁ θησαυρός.] Ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν ἀγαθὰ, κακουμένων δὲ ἀφ᾽ ὧν ἦν αὐτοῖς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς· ἢ ἐπὶ τῶν ἐφ᾽ οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων, ὡς ὁ Λουκιανός· ἄνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.

23. Ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλοτ᾽ ἀλλοῖον βαλεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν λόγων ἢ ἔργων, ἐπιτυγχανόντων τοῦ ζητουμένου, ἢ τοῦ σκοποῦ.

24. Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ᾽ ἐς πυγὴν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

γὴν ὁρᾶν.] Ἐπὶ τῶν πρὸς ἔνια μὴ χρησίμων.

25. Ἄνθρωπος Εὔριπος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων.

26. Ἀντρώνιος ὄνος. Καί· Ἀχαρνικοὶ ἵπποι.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνενεργήτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄνοι ἐν Ἄντρωνι, καὶ οἱ ἵπποι ἐν Ἀχαρναῖς, ὡς Φερεκράτης φησί.

27. Ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή.] Ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξύμπας κόσμος.

28. Ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.] Σοφοκλέους.

29. Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ κατόπισθεν ἀμείνων.] Τῆς Πυθίας ἡ γνώμη, ἣν εἴρηκε πρὸς Γλαῦκον τὸν Ἐπικυδίδην Σπαρτιάτην.

30. Ἀνέλπιστον βίον ζῇς.] Τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί. ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόηνται, ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθά. οὕτω Πίνδαρος.

31. Ἄνω ποταμῶν, λείπει, χωροῦσι πηγαί.] Ἐπὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἀνάπαλιν ἢ ὡς δεῖ, λεγομένων καὶ γιγνομένων· ὡς ὅταν ὁ πόρνος τὸν σώφρονα λέγῃ πόρνον.

32. Ἀνερρίφθω κύβος.] Ἐπὶ τῶν ἀνελπίστοις ἑαυτοὺς ἐπιρριπτούντων ὑπό τινος βίας συνωθουμένων.

33. Ἂν χωλῷ παροικήσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσῃς.] Ὅτι οἱ βαρβάροις καὶ μοχθηροῖς συναναχρωννύμενοι, ὑποφέρονταί τι τῆς ἐκείνων φαυλότητος.

34. Ἀνίπτοις χερσίν.] Ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τὰ ἱερὰ μεταχειριζομένων.

35. Ἀναγυράσιος δαίμων.] Ὠμότατος ὁ Ἀναγυράσιος οὗτος.

36. Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων. Κροῖσος γὰρ ἑαυτῷ πολέμιον ἐπεσπάσατο Κῦρον.

mines qui ad nonnulla prorſus ſunt inutiles.

25. *Homo Euripus.*] In homines lubricæ fidei, atque inconſtantes.

26. *Antronius aſinus.* Et: *Acharnici equi.*] In magnos, ſylueſtres, & ignauos. Tales enim in Antrone aſini, & equi in Acharnis, vt Pherecrates ait.

27. *Viro ſapienti omnis terra eſt calcabilis.*] Probæ enim & ingenuæ mentis patria eſt totus orbis.

28. *Nullum rebellione maius eſt malum.*] Sophocles.

29. *Stirps benè iurantis melior perſtabit in æuum.*] Sententia eſt Pythiæ, quam apud Thucydidem Glauco Spartiatæ dixit.

30. *Inſperatam vitam viuis.*] Sic optimam Attici vocabant; in qua non ex ſpe ſola pendebant, ſed bonis iam partis fruebantur. Sic Pindarus.

31. *Surſum verſus fluminum,* ſupple, *feruntur fontes.*] De ijs, quæ contrariò & aliter quam oportebat, dicuntur vel fiunt: vt ſi cinædus hominem continentem & temperantem cinædum appellet.

32. *Iacta ſit alea.*] De ijs, qui vi quapiam impulſi, ſe in res deſperatas & extremi periculi, conjiciunt.

33. *Si claudo cohabites, ſubclaudicare diſces.*] Quia qui ſceleratorum & improborum familiaritate vtuntur, & ipſi ſibi aliquid improbitatis & nequitiæ ex iſtis contrahunt.

34. *Illotis manibus.*] De ijs, qui ſacra manibus impuris & ſacrilegis tractant.

35. *Anagyraſius genius.*] Crudeliſſimus fuit Anagyraſius ille.

36. *Viro Lydo non erant negotia, ſed ipſe veniens ſibi coëmit.*] De ijs, qui ſibimet ipſis mala accerſunt. Crœſus enim ſua ſibi culpa Cyrum hoſtem attraxit.

37. *Non conuenit in luctu Geometria.*] In eos, qui quæ minimè conueniunt faciunt.

38. *Ambabus hauri.*] De ijs, qui ſtudioſè aliquid faciunt. Similis iſti: *Omnem rudentem moues.*

39. *Ciconiari.*] Hoc eſt: Referre gratias. Dicuntur enim ciconiæ parentes ſuos, vbi ſenuerunt, alere: quod Ariſtoteles verum eſſe confirmat; geminaque cum ipſis facere ἀεροπόδας affirmat. Vnde quoque fit, vt in ſceptris ſupernè quidem ciconia efformetur; infernè verò hippopotamus: vt ſignificetur, violentiam Iuſtitiæ ſubiectam eſſe. Nam ciconiæ quidem iuſtè agunt, & parentes ſenio confectos in alis portant. hippopotamus verò animal eſt iniuſtiſſimum.

40. *Cum ſis homo, vitæ tenore lapſus es.*] Monſtri inſtar habendum eſt, ſi quis totam vitam feliciter tranſigat.

41. *Inſomniorum ſomnolentus auctor eſt.*] Somnus enim viſorum myſta eſt, non rerum.

42. *Fortuna ni iuuet, vt proverbio dicitur, Solus labor fit irritus mortalibus.*] Euripidis ſententia.

43. *Currus ſubuertis.*] De tumultu & tempeſtate dicitur.

44. *Antiopæ luctus.*] De ijs, qui cùm diu iniuſtè mala pertulerint, liberationem tandem ab illis conſequuntur. Antiope filia fuit Nyctei, quam cùm quidam ciuium conſtupraſſet, eam pater fratri puniendam miſit. Qui poſtquam eam prægnantem deprehendiſſet, fortunam eius fuit miſeratus. Illa autem peperit Zethum & Amphiona, quos patruus in monte quodam expoſuit. Cumque vxor eius Dirce ſuſpicaretur, virum ſuum Lycum Antiopen amare; illam in montem quendam abductam, & tauri collo reuinctam, ſi-

Ἀνοίκειον ἐν τῷ πένθει γεωμετρία.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα ποιούντων.

38. Ἄντλει ἀμφοτέροις.] Ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων, ὁμόια τῇ· Πάντα κάλων κινεῖς.

39. Ἀντιπελαργεῖν.] Ἀντιδιδόναι χάριτας. λέγεται γὰρ τοὺς πελαργοὺς γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν. Ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ, τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον ἀληθῆ· ὁμοίως δὲ αὐτοῖς φησὶ ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ἱπποπόταμον· δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. Οἱ γὰρ πελαργοὶ, δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ τῶν πτερύγων βαστάζουσι τοὺς γεγηρακότας· ὁ δ᾽ ἱπποπόταμός ἐστι ζῶον ἀδικώτατον.

40. Ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας, ἐν δὲ τῷ βίῳ.] Τέρας ἐστὶν, εἴ τις εὐτύχηκε διὰ βίου.

41. Ἀνὴρ ὑπνώδης εὑρετὴς ὀνειράτων.] Μύστης γὰρ ὕπνος φασμάτων οὐ πραγμάτων.

42. Ἄνευ τύχης γὰρ, ὥσπερ ἡ παροιμία, Πόνος μονωθεὶς οὐκ ἔτ᾽ ὠφελεῖ βροτούς.] Εὐριπίδου ἡ γνώμη.

43. Ἀνακυμβαλίζεις τοὺς δίφρους.] Ἐπὶ ταραχῆς καὶ ζάλης λέγεται.

44. Ἀντιόπης θρῆνος.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκως παθόντων, εἶτα τῶν δεινῶν ἀπαλλαγῆς τυχόντων. Ἀντιόπη θυγάτηρ Νυκτέως, ἣν ἔφθειρέ τις τῶν πολιτῶν· ὁ δὲ πατὴρ πέμπει τῷ ἀδελφῷ κολάσαι. ὁ δὲ, ἔγκυον αὐτὴν θεασάμενος, ᾤκτειρεν· ἡ δὲ, γεννᾷ Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα, οὓς εἰς ὄρος ἔρριψεν ὁ θεῖος· εἶχε δὲ γυναῖκα ὄνομα Δίρκην· ἥτις ὑπονοήσασα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Λύκον, φιλεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἀνάγει αὐτὴν εἰς ὄρος, καὶ δήσασα αὐτὴν ἀπὸ

τραχή-

τραχήλου ταύρου, καὶ ἀνάψασαι δᾶδας, ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κεράτων, ἔμελλεν αὐτὴν ἀπολύειν· ἡ δὲ ἐθρήνει, καὶ θορύβου γενομένου, ἠθροίσθη πλῆθος γεωργῶν, σὺν οἷς καὶ Ἀμφίων· καὶ γνωρίσαντες τὴν μητέρα αὐτῶν, ἐρρύσαντο αὐτήν· τὴν δὲ Δίρκην τῇ προκειμένῃ παρέδωκαν τιμωρίᾳ. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων κτίζουσι Θήβας καὶ βασιλεύουσι, καὶ τούτων οἱ ἀπόγονοι, μέχρι Λαΐου καὶ Ἰοκάστου τοῦ μετακληθέντος Οἰδίποδος.

45. Ἀναμὶξ ἀγκύλων ἱππόται.] Ἐπὶ τῶν μὴ κωλυομένων ποιεῖν τινὰ ἀγαθὰ, ὑπὸ γραμμάτων ἀγκύλων καὶ σκολιῶν· οἱ δὲ ἀγκύλοι γένος φάλαγγος πεζικῆς, τῆς ἱππικῆς προμαχόμενοι.

46. Ἂν οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, κακὰ δὲ ἀντιλαμβανόντων· ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος.

47. Ἀνέμους γεωργεῖν.] Πρὸς τοὺς πονοῦντας, καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας.

Ἄνους ὁ μακρὸς, κατὰ τὴν παροιμίαν,
Εὔνους ὁ μακρὸς, λῆρος, ἡ παροιμία.

48. Ἀνδρὸς γέροντος ἀσθενὲς τὸ κράνιον.] Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμευόντων· πᾶν γὰρ τὸ σῶμα τοῦ γέροντος ἀσθενές.

49. Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.] Ὁμοία τῇ, Τῇ ἀνάγκῃ χρὴ πείθεσθαι.

50. Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχῳ στερκτέον.] Παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

51. Ἀντὶ πέρκης σκορπίον.] Ἐπὶ τῶν τὰ χείρω ἀντὶ βελτιόνων αἱρουμένων.

52. Ἀνδρὸς γέροντος οἱ γνάθοι βακτηρία.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.

53. Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ὑπ' ἀνθρώπου σωζομένων.

mulque facibus & tædis de tauri cornibus ſuſpenſis, necare atque perimere ſtatuebat. Quæ quia eiulatu ſuo & planctu miſerabili magnum tumultum excitaret, eoque audito ingens agricolarum numerus conueniſſet, agnitaque à filijs ſuis Zetho & Amphione fuiſſet, ab ijs liberata fuit: qui Dircen eodem ſupplicij genere, quod in matrem ipſorum conſtituerat, affecerunt. Porrò Zethus & Amphion Thebas condiderunt, vbi ipſi quoque, & eorum poſt illos poſteri regnarunt, ad Laium vſque & Iocaſtum, qui Oedipus eſt cognominatus.

45. *Equites phalangi permiſti.*] De ijs, qui non præpediuntur recte quæpiam facere propter epiſtolas obliquas ac tortuoſas. ἀγκύλοι autem genus phalangis pedeſtris, quod equitatui propugnabat.

46. *Pugnum, petenti vina, mox impingito.*] De ijs, qui bona petunt, mala verò recipiunt. Hiſtoria à Cyclope orta.

47. *Ventos colere.*] De ijs, qui è ſuis laboribus nihil emolumenti capiunt.

Amens procerus vt canit parœmia,
Catus procerus: nugæ ſunt, parœmia.

48. *Viri ſenis infirmum eſt cranium.*] In illos qui nulli planè rei vtiles ſunt; quandoquidem totum ſenis corpus debile ſit atque imbecillum.

49. *Neceſſitati nec dij repugnant.*] Similis iſti: *Neceſſitati parere oportet.*

50. *Si caro non adſit, ſalſamentum adhibendum.*] Monet Prouerbiũ, quæcumque adſunt, ijs nos contentos eſſe debere.

51. *Pro perca ſcorpium.*] De ijs, qui deteriora loco meliorum eligunt.

52. *Maxillæ, ad inſtar ſcipionis ſunt ſeni.*] De ijs, qui in ſenectute multùm edaces ſunt.

53. *Homo homini Deus.*] De ijs, qui præter omnem opinionem aut expectationem ab homine quopiam ſeruati ſunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

54. *Si paſſer in palos.*] In illos dictum, qui in ijs, quæ faciũt, ſe latere poſſe putant.

55. *Vir qui fugit, lyræ ſonitum haud moratur.*] In illos, quibus celeriter atque extemplò quid faciendum incumbit.

56. *Ventum reti venaris.*] De factu impoſſibilibus.

57. *Venti campus.*] De inconſtantibus & leuibus.

58. *Abſque baculo ne ingreditor.*] De Cleomene dicitur: qui cùm eſſet miles Athenienſis, præter cætera mala etiam inſaniam ſimulabat. Cumque ciuibus ſeſe ſuis inuiſum eſſe ſciret, baculum geſtans obambulabat, quo qui ſeſe adorirentur, propulſaret.

59. *Inſipiens pullus vltrò ſuum nidum oſtendit.*]

60. *Homo Euripus: fortuna Euripus: mens Euripus.*] Omnia hæc dicuntur de inconſtantibus & citò variantibus.

61. *Vltroneum ſtultitia hominibus malum eſt.*]

62. *Pariorum more agebant.*] In eos, qui facile cuiuſpiam rei pœnitentiâ ducuntur. Parij enim cùm pacti fuiſſent Athenienſibus vrbem tradere, poſtea illos pœnituit.

63. *Illotis pedibus cœnaculum conſcendit.*] In eos, qui imperitè ad rem quampiam gerendam ſe accingunt.

64. *Incruentum trophæum ſtatuit.*] De ijs, qui ſine periculis aut cædibus rem quampiam magnam dextrè confecerunt.

65. *Pro mala cane ſuem poſtulas.*] De ijs, qui bona pro malis reddunt.

66. *Apertæ Muſarum fores.*] De ijs, qui promptè & alacriter ſuaque ſponte, præſtantiſſima in quaque diſciplina aſſequuntur.

67. *Si leonina pellis non ſufficit, vulpinam adſume.*] Senſus eſt: Si dum palam te vlciſci vis, nihil efficis, fraudibus & fallacijs vtere.

54. Ἂν στρουθὸς εἰς χάρακας.] Πρὸς τοὺς οἰομένους λανθάνειν ἐν οἷς πράττουσι.

55. Ἀνὴρ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον.] Ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.

56. Ἄνεμον δικτύῳ θηρᾷς.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

57. Ἀνέμου πεδίον.] Ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.

58. Ἄνευ ξύλου μὴ βάδιζε.] Περὶ Κλεομένους λέγεται· ὃς στρατιώτης ὢν Ἀθηναῖος, προσεποιεῖτο πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ μανίαν· εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιῄει, δι᾽ ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ.

59. Ἀνόητος νεοττὸς ἑκὼν δείκνυσι τὴν αὐτοῦ νοσσιάν.]

60. Ἄνθρωπος Εὔριπος· τύχη Εὔριπος· διάνοια Εὔριπος.] Ταῦτα ἐπὶ τῶν παλιμβόλων.

61. Ἄνοια θνητοῖς δυστύχημα αὐθαίρετον.]

62. Ἀνεπαρίασαν.] Ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐπί τινι. οἱ γὰρ Πάριοι ὁμολογήσαντες παραδώσειν Ἀθηναίοις τὴν πόλιν, ὕστερον μετέγνωσαν.

63. Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ τέγος.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα ἐρχομένων.

64. Ἀναίμακτον ἔστησε τρόπαιον.] Ἐπὶ τῶν ἄνευ κινδύνων καὶ φόνων μέγα τι κατωρθωκότων.

65. Ἀντὶ κακῆς κυνὸς σῦν ἀπαιτεῖς.] Ἐπὶ τῶν καλὰ ἀντὶ κακῶν ἀποδιδόντων.

66. Ἀνεωγμέναι Μουσῶν θύραι.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου λαμβανόντων τὰ κάλλιστα ἐπὶ τῇ παιδείᾳ.

67. Ἂν μὴ λεοντῆ ἐξικνεῖται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον.] Ὁ νοῦς· Ἂν μὴ φανερῶς ἀμυνόμενος ἀντέχῃς, πανουργίᾳ χρῆσθαι.

68. Ἄξιος

68. Ἄξιος τειχός.] Ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ τοῦ τυχόντος.

69. Ἄξιος τοῦ παντός.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.

70. Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος.] Ἐπὶ τῶν εὐγενῶν καὶ εὐδαιμόνων· οἱ γὰρ ἐν Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ, κατὰ νόμιμον παλαιὸν τὰς ἀσπίδας φέροντες πομπεύουσιν.

71. Ἀξία ἡ κύων τοῦ θρόνου.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.

72. Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός.] Ἐπὶ τῶν εἰς κάλλος ἠσκημένων.

73. Ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.] Οὗτος ὁ Φιλωνίδης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθὴς καὶ ὑώδης· κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης, ὡς παρασίτους ἔχοντα, καὶ διὰ τὸν Λαΐδος ἔρωτα. κωμῳδεῖται δὲ, ὡς συώδης ἐν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ.

74. Ἀπιὼν εἰς Ἀπατούρια, ἐπανῆκες εἰς Θαργηλιῶνα.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν βραδυνόντων. Ἀπατούρια δὲ ἦν ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἦγον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. ἐκάλουν δὲ τὴν μὲν πρώτην Δορπίαν, ἐπειδὴ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐωχοῦντο· τὴν δὲ δευτέραν, Ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν· ἔθυον δὲ Διῒ Φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ· τὴν δὲ τρίτην Κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας· ἡ δὲ αἰτία· πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς, περὶ Μελαίνων (ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις) Ξάνθιος δὲ Βοιωτὸς προσεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην· οὐ δεξαμένου δὲ, Μέλανθος ἐπιδημῶν, Μεσσήνιος γένος, ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. Μονομαχούντων δὲ, ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ Ξανθίου, τραγένην ἐνημμένος μέλαιναν. ἔφη οὖν αὐτὸν ἀδικεῖν δεύτερον ἥκοντα· ὁ δὲ, ἀπεστράφη· ὁ δὲ, παίσας ἀποκτείνει αὐτόν.

68. *Dignus pilo.*] De vili & vulgari.

69. *Re quauis dignus.*] De valdè honeſtis.

70. *Dignus es Argiuo clypeo.*] De valdè generoſis ac fortunatis. Argiui enim pueri ſine iniuriæ alicuius labe & puri conſeruati, veteri ac ſolenni more clypeos ferentes, pompam agebant.

71. *Digna canis ſede.*] De ijs, qui præter meritum quippiam conſequuntur.

72. *Digna merces quã quis accipiat.*] De ijs, qui ad rẽ honeſtam ſunt exercitati.

73. *Indoctior Philonide Melitei filio.*] Philonides ille non ſolùm magnus, ſed & indoctus planè ac ſtupidus fuit. Ludit in ipſum comico ſale Ariſtophanes, tamquam paraſitos habentem, & quòd Laidis amore deperierit, ac velut porcinus inter ſuos ſodales habitus fuerit.

74. *In Apaturia profectus rediiſti ad Thargeliona.*] De ijs, qui longas in re quapiam moras trahunt. Apaturia autem feſtum erat quoddam Athenis, quod agebant per triduum. Primam autem diem vocabat Δορπίαν, quòd tribules ſub noctem conuenientes, vnà conuiuium agitarent. Secundam autem Ἀνάρρυσιν, à ſacrificando: ſacrificabant autem Ioui Phratrio & Mineruæ. Tertiam denique Κουρεῶτιν, eo quòd iuuenes & puellæ tribubus adſcriberẽtur. Cauſa huius rei hæc fuit: Bellum erat Athenienſibus aduerſum Bœotos de Melænis (locus ille erat in cõfinijs.) Xanthius autem Bœotus ad certamen prouocauit Thumæten, regem Athenienſium: quo pugnam detrectante, Melanthus Meſſenius, genus à Periclymeno Nelei filio ducens, qui id temporis fortè fortuna ibi peregrinus agebat, eius loco ad regnum euectus eſt. Cumq; duello inter ſe decertarent, apparuit Melantho quidam à tergo Xanthij, nigram pellem caprinam indutus: quo viſo, iniuſtè illum facere aiebat, quod adiuncto altero contra ſe veniret. Cumq; ille ſeſe conuerteret, hic illũ cedens interfecit.

Hinc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Hinc feſtum Apaturiorum, & Bacchi Μελαναιγίδος aram exſtruxerunt. Θαργηλιὼν autem menſis eſt apud Athenienſes, in quo celebratur feſtum Apollinis & Dianæ, Thargelia dictum: in quo primitias fructuum, qui apparuerãt, Deo elixabant. Conſtituebantur autem in illo feſto chori & certamina, ab ijs, qui Thargelia celebrabant. Ephorus autem libro ſecundo ait, Apaturia propter fraudem in finibus diuidundis commiſſam ita fuiſſe appellata. Quum enim Athenienſes contra Bœotios bellum gererent ob Melaniæ tractum, Melanthus Rex Athenienſium Xanthum Thebæũ ſuſcepto ſingulari certamine, per fraudem & impoſturam interfecit.

75. *Echini ſpiritus retentio.*] De ijs, qui ſe mortuos eſſe ſimulant. Terreſtris enim echinus, cùm iam ſe capiendum videt, ſeipſum conuoluens, ita conformat, vt capi omninò nequeat: deinde quoque ſpiritum comprimit, prorſuſq; immobilis iacens, mortuum ſe eſſe fingit.

76. *Hæſitatio pſaltæ, tuſsis.*] De ijs, qui aliquid ſe facere non poſſe fingunt, propter quidpiam quod facultatem adimat, illis obiectum.

77. *E pulchro ligno vel ſuſpendi præſtat.*] Sententia Parœmiæ hæc eſt: Potiùs adhibendos eſſe ſtrenuos militiæ duces & generoſos, quàm ignauos & negligentes. Nam ſi aduerſi quid tolerãdum ſit, à bono quam à malo id perpeti ſatius eſt.

78. *Bonis omnia congruunt.*] Clara ſatis hæc eſt Parœmia.

79. *Delicati calidis balneis, molles blandis lectulis.*] In eos, qui luxu, mollilicie, & delitijs diffluunt.

80. *Vir eſt ſylueſtris.*] Per tranſlationem dictum ἀπὸ τῶν ἀγρίων, quæ ſterilia & ſylueſtria olera ſunt.

81. *Exiles habes nates.*] Æquale eſt huic, *nauticus es.* Apogluti vel maximè Athenienſes vocantur, propter conti-

ἐκ δὲ τούτου ἥ τε ἑορτὴ Ἀπατούρια, καὶ Διονύσου Μελαναιγίδος βωμὸν ἐδομήσαντο· ὁ δὲ Θαργηλιὼν ἐστὶ μὴν Ἀθηναῖος, καθ' ὃν καὶ ἑορτὴ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, Θαργήλια λεγομένη· ἐν ᾗ ἧψουν ἀπαρχὰς τῷ θεῷ τῶν πεφυκότων καρπῶν· ἵσταντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ καὶ ἀγὼν παρὰ τοῖς ποιουμένοις Θαργήλια. Ἔφορος δὲ ἐν δευτέρῳ φησὶν, ὡς διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὁρίων ἀπάτην γενομένην ἐκλήθη. πολεμούντων γὰρ Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς ὑπὲρ τῆς Μελανίας χώρας, Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, Ξάνθον τὸν Θηβαῖον μονομαχῶν ἀπατήσας ἀπέκτεινεν.

75. Ἄπνοια ἐχίνου.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων τεθνάναι. Ὁ γὰρ χερσαῖος ἐχῖνος μέλλων ἁλίσκεσθαι, ἑαυτὸν συνειλήσας, ἄληπτον ἐργάζεται· εἶτα μέντοι καὶ πιέζει τὸ πνεῦμα, καὶ ἀκίνητος ἀτρεμεῖ, καὶ τὸν τεθνεῶτα ὑποκρίνεται.

76. Ἀπορία ψάλτου, βήξ.] Ἐπὶ τῶν προσχηματιζομένων τι, ἀδυνασία.

77. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι.] Θέλει οὖν λέγειν· βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ διεδοκιμασμένοις, ἢ τοῖς φαύλοις. Κἂν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀπὸ ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν.

78. Ἅπαντα τοῖς καλοῖς ἀνδράσι πρέπει.] Δήλη.

79. Ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακανίαις.] Ἐπὶ τῶν τρυφῆς ὑπὸ καὶ ἁβρότητος διαῤῥεόντων.

80. Ἀποτεθηριωμένος ἀνήρ.] Ἤτοι ἀπηγριωμένος. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν, ἀπὸ τεθρίων, ἅπερ ἐστὶν ἄγονα ἄγρια λάχανα.

81. Ἀπόγλουτος ὑπάρχεις.] Ἀντὶ τοῦ ναυτικός. Ἀπόγλουτοι κυρίως ἐκαλοῦντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἕνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

πηλατεῖν συνεχῶς καθέδρας· οἱ δὲ, διὰ τὸ, Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς ᾅδου, καὶ πρός τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτουμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος. διὸ καὶ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ἐπωνομάζεσθαι.

82. Ἀπ᾽ ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι.] Οἱονεὶ καινοὺς καὶ νεοποιήτους. Ἀριστοφάνης· Ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνια ἐπιδεικνύναι πάντα ἀπ᾽ ἀκροφυσίων τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων· λέγει γὰρ διὰ μὲν τὰ ἀπ᾽ ἀκροφυσίων καινῶς εἰργασμένα, καὶ οἷον ἐκ πυρός. διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κινναβευμάτων, οἷον καινῶς πεπλασμένα καὶ διάθεσιν ἔχοντα. Κίνναβος γὰρ τὸ εἴδωλον πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. Ἔστι δὲ εἴδωλον, σκιῶδες ὁμοίωμα, ἢ φαντασία σώματος ἀεροειδής τε σκιά. Ὡς δὲ Βακχυλίδης· Μελαμβαφὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου. Καὶ ὁ ποιητὴς, Ἀντικλείας· τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον, αὐτὸς δὲ, ἡ ὑπόστασις ἡ ἀληθής.

83. Ἀπορρὼξ Ἐριννύων.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν τιμωρούντων.

84. Ἀπόλογος Ἀλκίνου.] Ἐπὶ τῶν φλυαροὺς καὶ μακροὺς ἐπιτεινόντων λόγους.

85. Ἀπίδων πανδαισία.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν. Ἄπιδες γὰρ θεοὶ ἦσαν Αἰγύπτιοι, τιμώμενοι παρ᾽ αὐτοῖς, σημεῖον ἔχοντες παρὰ τὴν οὐρὰν καὶ τὴν γλῶτταν, δηλοῦν εἶναι αὐτοὺς Ἄπιδας, οἷς γενομένοις διὰ χρόνου, ὡς ἔλεγον, ἐκ τοῦ σέλαος τῆς Σεληνίδος ἑορτὴν ἦγον μεγάλην· καὶ ἱερεῖς τινὲς παρὰ τὸ λεχθέντα βοῦν ἱερῶντο παραθέντες πανδαισίαν, ὡς δεξιοῦντες αὐτούς.

nuam ſeſſionem in remigando. Alij ab eo, quod cùm Theſeus cũ Pirithoo ad inferos deſcendiſſet, & à Proſerpina in petra quadam ſeſſum collocatus cum Pirithoo fuiſſet; Hercule ad Cerberum deſcendente, ipſumque à Dea petente, & à petra auellente illum, natium illam partem, quæ ad petram adhæſerat, in ea reliquiſſet. Vnde factum, vt in illius honorem reliqui Athenienſes ita appellarentur.

82. *Ex follium roſtris ſermones oſtendere.*] Nouos ſcilicet, recenſque confectos. Ariſtophanes: Verba exornata & tota ioco plena oſtendere à follium roſtris, quæ è Cinnabeumatis. Nam per follium roſtra, recens facta, & tamquam ex igne adhuc calida; per id autem quòd ait à Cinnabeumatis, velut recens conficta, & habitum ſuum formamque habentia intelligit. Κίνναβος enim idolum ſeu ſtatua quædam erat, ſecundùm quam plaſtæ & pictoris opera ſua efformant. Idolum verò dicitur rei cuiuſpiam ſimilitudo, ſeu corporis repræſentatio, & aërea ſaltem vmbra. Qua ratione quoque ait Bacchylides: *Nigro colore tinctum ſimulacrum viri Ithaceſij.* Et Poëta de Anticlea: *Ter comprenſa manus vmbræ inſtar fugit*: ipſe verò Poëta, res per ſe ſtabilis ac vera.

83. *Furiarum propago.*] De ijs, qui grauiter puniunt.

84. *Apologus Alcini.*] De ijs, qui ſermones ineptos, eoſque prolixiores contexunt.

85. *Apidum cœna dubia.*] De rebus valdè delicatis. Apides porro dij erant, apud Ægyptios in honore habiti, qui ſignum habebant in cauda & lingua, quo conſtabat, illos Apides eſſe. Quibus ſubinde ex Lunæ lumine, vt fabulantur, naſcentibus, ingens feſtum agitabant: & ſacerdotes quidam apud natum ſic bouem ſacrificabant, cœnam omni genere apparatus refertam apponentes, quaſi conuiuio ipſos ita excipientes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

86. *E machina Deus apparuiſti.*] De ijs, qui præter expectationem in ſalutem & commodum cuiuſpiam adueniunt. In tragœdijs enim Dij ex occulto in ſcenis apparebant.

87. *Sors vna cunctis, vel pulchræ Rhodopidi.*[Significat, omnes mortales æquè caſibus eſſe obnoxios.

88. *Omnes ſuas facultates indutus eſt.*] De ijs, qui nihil quidquam poſſident, præter veſtes, quibus ſunt induti.

89. *Apoſtolicam agis vitam.*] De ijs, qui per virtutis tramitem incedētes, vitam ſuam adeò, vt Deo vel maximè inueniantur probati, inſtituunt. Vita autem illa potiſſimùm hæc eſt, videlicet: oculorum exacta cuſtodia, linguæ continentia, corporis in ſeruitutem ſubactio, ſenſus humilis, puritas cogitationis, iracundiæ abolitio, vt malo affectus conſentias, verberatus adjicias, defraudatus ne judicio contendas, odio habitus vt ames, vexatus ſufferas, maledictis impetitus conſolêre, peccato moriare, Chriſto crucifigare, omnemque dilectionem tuam in ſolo Domino Deo colloces.

90. *Suauia cuncta, præter ſe ipſam, facit fames.*] *Morum magiſtra quippe eſt penuria.*

91. *Quæ vultures.*] Nempe, facis. In eos, qui proper hæreditatem, aut aliud omnino lucrum, aliquibus continuò aſſident; quòd vultures cadaueribus frequentes aſſideant.

92. *Inſatiabile eſt ex omni re lucrum.*] Apophthegma Pittaci.

93. *Rumpetur tenſus funiculus.*] De ijs, qui vi quippiam & neceſſitate coacti faciunt. Lucianus: *Videas oportet, ne iuxta vulgare prouerbium, funiculum diſtendentes rumpamus.*

94. *A linea.*] Hoc eſt, A principio. Tranſlatum à curſorum linea, quam carcerem, ſeu repagula, appellabant.

86. Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ ἀναφαινομένων. Ἐν γὰρ ταῖς τραγῳδίαις ἐξ ἀφανῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐφαίνοντο.

87. Ἅπανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή.] Σημαίνει ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.

88. Ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφίεσται.] Ἐπὶ τῶν μηδ' ὁτιοῦν ἄλλο κεκτημένων, ἢ ὅπερ ἀμπίσχονται.

89. Ἀποστολικὴν διάγεις πολιτείαν.] Ἐπὶ τῶν ἐναρέτως καὶ θεαρέστως βιούντων. Ἔστι δὲ αὕτη· ὀφθαλμῶν ἀκρίβεια, γλώσσης ἐγκράτεια, σώματος δουλαγωγία, φρόνημα ταπεινὸν, ἐννοίας καθαρότης, ὀργῆς ἀφανισμὸς, ἀγγαρευόμενος προστίθει, ἀποστερούμενος μὴ δικάζου, μισούμενος ἀγάπα, βιαζόμενος ἀνέχου, βλασφημούμενος παρακάλει, νεκρώθητι τῇ ἁμαρτίᾳ, σταυρώθητι τῷ χριστῷ, ὅλην τὴν ἀγάπην μετάθες ἐπὶ τὸν Κύριον.

90. Ἅπαντα ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν αὐτοῦ ποιεῖ.] Πενία γάρ ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος.

91. Ἅπερ οἱ γύπες.] Λείπει τὸ, ποιεῖς· ἐπὶ τῶν διὰ κληρονομίαν, ἢ ὅλως κέρδος οἱονοῦν παρεδρευόντων τισίν. οἱ γὰρ γύπες τοῖς θνησιμαίοις παρεδρεύουσι.

92. Ἄπληστον τὸ διὰ παντὸς κέρδος.] Ἀπόφθεγμα Πιττακοῦ.

93. Ἀποῤῥαγήσεται τεινόμενον τὸ καλώδιον.] Ἐπὶ τῶν βίᾳ τι καὶ ἀνάγκῃ ποιούντων. καὶ Λουκιανός· Ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀποῤῥήξωμεν διατείνοντες τὸ καλώδιον.

94. Ἀπὸ γραμμῆς.] Οἷον, Ἀπ' ἀρχῆς. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν δρομέων γραμμῆς, ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν.

95. Ἀπὸ-

95. Ἀπόλεμος.] Τίθεται ἐπὶ τῶν μηδεμίαν πρόφασιν ἐχόντων πολέμου, δρασάντων δὲ τὰ πολεμίων.

96. Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτῳ κινδυνευόντων.

97. Ἀποφράδες ἡμέραι.] Αἱ ἀνεπιτήδειοι πρὸς πράξεις· ἐν αἷς καὶ τοῖς κατοιχομένοις χοὰς ἐπέφερον. Ταύτας οἱ παλαιοὶ ἐπεικάδας καλοῦσι φθίνοντος τοῦ μηνὸς * τετράσι. * δέ φασι τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, διὰ τὸ οἷον ἀποφράττεσθαι τὸ τῆς Σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς· καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀποφράδας ἐκάλουν.

98. Ἀπὸ λύκου θήρας.] Ἐπὶ τῶν ἀπράκτως εὐθὺς ἀπιόντων· οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀπηνῶν καὶ ἀγρίων.

99. Ἁπλοῦν θύλακον πατεῖ.] Ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων.

100. Ἄπλυτον πώγων' ἔχεις.] Σκώπτων εἶπέ τις.

95. *Sine bello.*] De ijs dicitur, qui cùm nullam belli cauſam habeant, hoſtilia tamen perpetrant.

96. *Vitam è tenui filo pendere.*] De ijs, qui in extremis periculis verſantur.

97. *Nefaſti dies.*] Tales dicuntur, qui ad agendum inepti: per quos etiam defunctis inferias faciebant. Hos veteres ἐπεικάδας vocant, nempe decreſcentis menſis quartum, tertium, ſecundum. Ita autem dies illos nuncupabant (quibus etiam homicidij cauſas iudicabant) quod Lunæ in illis diebus lumen velut obturaretur. Quin & homines improbos ἀποφράδας, hoc eſt nefarios, appellabant.

98. *A lupi venatu.*] De ijs, qui re infecta ſe protinus ſubducunt. Siue, vt alij, de crudelibus & agreſtibus.

99. *Simplicem culeum calcat.*] De rebus aut hominibus contemptibilibus, aut exigui valoris.

100. *Illotam barbam habes.*] Per irriſum quidam dixit.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ.

1. ἈΠ' ὄνου καταπεσών.] Ἀπὸ τῶν ἱππικῇ ἐπιχειρούντων, μὴ δυναμένων ἢ μηδὲ ὄνοις χρῆσθαι· Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών; Ὁ δὲ Πλάτων· Ἀπ' ὄνου καταπεσὼν, ἐν τοῖς Νόμοις· Καὶ μὴ καθάπερ ἀχάλινον στόμα βίᾳ ὑπὸ λόγου φερόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπό τινος νοῦ καταπεσεῖν.

2. Ἄπληστος πίθος.] Ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. τετρημένος γὰρ ἦν ἐφ' ᾅδου.

3. Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἀλέ.] Ἤγουν φυλάττου· Ἐστὶ δὲ Ἰωνικόν.

4. Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος

CENTVRIA IV.

1. EX *aſino delapſus.*] De ijs, qui equeſtrem diſciplinam aggrediuntur, cùm nec aſinis interim vti norint. Ariſtophanes in Nubibus, *Quid tandem nugaris, vt ſi ab aſino dilapſus eſſes?* Plato autem ἀπὸ τοῦ νοῦ, non ἀπὸ τοῦ ὄνου effert in Legibus, ſic inquiens: *Et non quaſi ore indomito præditus, quod vi orationis incitatum, (ſecundum Prouerbium) mente excidat.*

2. *Dolium inexplebile.*] In ventri deditos, ſeu, de impoſſibilibus: pertuſum enim apud inferos dolium erat.

3. *Maiorem vitato virum.*] Eſt Ionicum.

4. *A tardigradis aſinis equus proſilijt.*]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

lijt.] De ijs, qui ab exiguis ad maiora progrediuntur.

5. *Omnia ſapientibus facillima.*] De ijs, qui prudentiâ res etiam difficiles ſuperant.

6. *Aufer mothonem à remo.*] De ijs, qui ſerias res agentibus importunè moleſti ſunt. Mothon enim moleſtæ ſaltationis genus eſt.

7. *Vini liquorem perdidiſti infuſa aqua.*] Hæc parœmia deſumpta eſt ex Ariſtij Cyclope, vt ait Chamæleon in opere de Satyris. Et Polyphemus ita loquitur ad Vlyſſem in ea quæ de Cyclope eſt fabula. In illos autem dicitur, qui rebus melioribus deteriora admiſcent.

8. *Omnis aër aquilæ peruia: omnis verò regio viro forti & ingenuo patria.*

9. *A dorio ad Phrygium.*] A remiſſiori ad intenſius; à deteriori ad id, quod melius eſt.

10. *Ab aſinis ad equos.*] De illis, qui à deterioribus ad meliora tranſeunt.

11. *A linea ſiue à carcere.*] Hoc eſt, à principio pulcrum eſſe oportet.

12. *Sermo ſimplex viritati conuenit, nec multis varijſve ambagibus opus habet.*] De ijs, qui vera loquuntur.

13. *Omnis echinus aſper eſt.*] De difficilibus & moroſis: præcipuè verò de noxijs, & eunuchis.

14. *Moleſtia omnis morbus eſt mortalibus.*] Antiphanis.

15. *Supremam praui iactus peruenit ad Aten.*] De ijs, qui factis ſuis digna perpetiuntur.

16. *Prudentiæ ſunt vniuerſa ſubdita.*] Menandri.

17. *A remo ad ſuggeſtum.*] In eos, qui à deteriori rerum ſtatu, ſubitò ad præſtantiorem aſcendunt: vel, qui res magnas aggrediuntur.

οὔρησεν.] Ἐπὶ τῶν ἐξ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω χωρούντων.

5. Ἅπαντα σοφοῖς ῥᾷστα.] Ἐπὶ τῶν διὰ φρόνησιν καὶ δυσκόλων περιγινομένων.

6. Ἄπαγε τὸν μόθωνα ἀπὸ κώπης.] Ἐπὶ τῶν διοχλούντων παρὰ καιρὸν τοῖς σπουδάζουσιν· ὁ γὰρ μόθων φορτικῆς ὀρχήσεως εἶδος.

7. Ἀπόλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ.] Αὕτη γέγονεν ἐκ τοῦ Ἀριστίου Κύκλωπος, ὥς φησι Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Σατύρων. Καὶ Πολύφημος οὕτω φησὶ πρὸς Ὀδυσσέα ἐν Κύκλωπος δράματι λεγομένῳ. Λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς καλοῖς τὰ χείρω ἐπιμιγνυόντων.

8. Ἅπας μὲν ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος· ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.

9. Ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον.] Ἀπὸ τοῦ ἀνειμένου εἰς τὸ ἐντονώτερον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἥττονος εἰς τὸ κρεῖττον.

10. Ἀπὸ ὄνων ἐφ' ἵππους.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω μεταβαλλόντων.

11. Ἀπὸ γραμμῆς καὶ ἀπὸ βαλβίδος.] Ἤτοι, ἀπ' ἀρχῆς καλὸν εἶναι δεῖ.

12. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ· κοὐ ποικίλων δεῖ τῶν δι' ἑρμηνευμάτων.] Ἐπὶ τῶν τῇ ἀληθείᾳ χρωμένων.

13. Ἅπας ἐχῖνος τραχύς.] Ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων. ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ κακωτικῶν ἢ εὐνούχων.

14. Ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώποις νόσος.] Ἀντιφάνους.

15. Ἀπήντησε κακοῦ βολὴ πρὸς ὑπερτάτην Ἄτην.] Ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασεν,

16. Ἅπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται.] Μενάνδρου.

17. Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων εἰς κρείττονα μεταβιβασθέντων. ἢ ἀθρόως καὶ μεγίστοις ἐγχειρούντων.

18. Ἀπό-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

18. Ἀπόλωλεν ἡ ὗς, καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ἡ γνάθος.] Ἐπὶ τοῦ μὴ τυχόντος ὧν ἤλπισεν. Ἐπὶ γάμου δὲ ἐῤῥήθη μὴ γινομένου.

19. Ἀπ᾽ οἰνοχέως σπάσον.] Παρόσον οἱ μεθύοντες ἀληθεύουσιν.

20. Ἀποτίσεις χοῖρε τὰ γίγαρτα.] οἷον ὡς κατέφαγες, ἀποδώσεις πλείω.

21. Ἀράβιος ἄγγελος.] Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ, ἢ Μεσσηνίᾳ. παρὰ τὴν παροιμίαν.

22. Ἀράβιος αὐλητής.] Τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαυστὶ διαλεγομένων. τὸ παλαιὸν δὲ φασὶ τοὺς ἐλευθέρους μὴ μανθάνειν αὐλεῖν, διὰ τὸ βάναυσον. τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ ἀράβια. ἐφ᾽ ὧν ἐλέχθη· Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται. καὶ Κάνθαρος Μηδείᾳ· Κιθαρῳδὸν ἐξεγείρατε Ἀράβιον τὸν χορὸν τοῦτον. καὶ πάλιν Μένανδρος Μεσσηνίᾳ, Ἀράβιον γὰρ ἐγὼ κεκίνηκα αὐλόν.

23. Ἀργυρὸς λιμός.] Ἐπὶ τῶν ἐν σιτοδείᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων, πολὺ ἀργύριον κερδαινόντων.

24. Ἀρχομένου δὲ νότου καὶ λήγοντος βορέαο.] Συνυπακούεται τὸ, Δεῖ πλεῖν.

25. Ἀρκάδας μιμούμενος.] Ταύτῃ κέχρηται Πλάτων ἐν Πισάνδρῳ ἐπὶ τῶν ἄλλοις ταλαιπορούντων. μαχιμώτατοι γὰρ ὄντες, αὐτοὶ μὲν οὐδέποτε ἰδίαν νίκην ἐνίκησαν· ἄλλοις δὲ αἴτιοι νίκης πολλοῖς ἐγένοντο. Καὶ ὁ Πλάτων οὖν διὰ τὸ τὰς κωμῳδίας αὐτὸς ποιῶν, ἄλλοις παρέχειν διὰ πενίαν, Ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφη.

26. Ἀριστᾶν μὲν πολὺ, δειπνεῖν δὲ ὀλίγον.] Ἐπὶ τῶν ἐθιζόντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ Ἀφροδίσια.

27. Ἄργους λόφος.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα συμφοραῖς ἐνισχημένων. φόνος γὰρ πολὺς ἐκεῖ συνέβη.

18. *Perijt ſus, & talentum, & mamilla.*] In eum, qui, quæ ſperauerat, non eſt aſſequutus. Dictum porrò eſt de nuptijs non factis.

19. *A pincerna extrahe.*] Quòd ebrij veraces ſint.

20. *Lues porcelle acinos vinaceos.*] Nempe: Sicut ediſti, plura reddes.

21. *Arabius nuntius.*] Menander in Dedicata quæ eſt Meſſenia. Alluſum ad parœmiam.

22. *Arabius tibicen.*] De ijs ponitur, qui indeſinenter garriunt. Aiunt, olim liberos non didiciſſe tibiâ canere, quòd vile videretur & ſordidum, quodque mancipiorum pleraque barbara ſint & Arabica. De quibus idcircò dictum: *Drachma canit, ſed quatuor compeſcitur.* Et Cantharus in Medea: *Citharœdum excitate Arabium hunc chorum.* Et rurſum Menander in Meſſenia: *Arabium hercle ego moui tibiam.*

23. *Argentum fames.*] De ijs, qui per inediam, & in rerum neceſſariarum defectu multum ſibi pecuniarum & argenti lucrantur.

24. *Incipiente Noto, & Borea ceſſante.*] Subaudi, Nauigare oportet.

25. *Arcadas imitans.*] Vtitur ea parœmia Plato in Piſandro de ijs, qui alijs laborant. Cùm enim bellicoſiſſimi Arcades eſſent, ipſi numquam ſibi vicerunt, alijs autem multis cauſa victoriæ fuerunt. Plato igitur, *quod cùm ipſe comœdias faceret, alijs tamen illas propter paupertatem præberet, Arcadas ſe imitari dicebat.*

26. *Prandere multum, cœnare autem parum.*] In eos, qui ſe ad Venerea aſſuefaciebant.

27. *Argi tumulus.*] De ijs, qui rebus aduerſis maximè implicantur. Cædes enim multa ibi facta fuit.

28. *Argiuus prouentus.*] In eos, qui ſycophantas agunt. Argiui enim rixoſi erant & contentioſi.

29. *Nuper virtutem quæris.*] De ijs, qui extra tempus alicui rei dant operam.

30. *Archidamium bellum.*] De bellis valdè acribus. Archidamium autem dictum, quòd Archidamus in Atticam irruptionem fecit, vt Thucydides, & Ephorus, atque Anaximenes, & Lyſias in oratione, quæ eſt contra Androtionis & Pythij hoſpitalitatem, aiunt.

31. *Principatus Scyrius.*] De vilibus, quibuſque nihil vtile ineſt: quod Scyrus petroſa ſit & difficilis, ac proinde inops, neque quidquam alicuius rei ſerat. Alij à Theſeo, qui, quòd inſidiatus eſſet Lycomedis principatui, quodque vxorem eius tentaſſet, præcipitatus ſit. Theophraſtus autem in opere De primis temporibus, Theſea primum Athenis oſtraciſmo pulſum fuiſſe ſcribit.

32. *Nunc mus picem guſtat.*] De ijs, qui nouiter malorum experimentum capiunt. Animal enim illud in picem incidens, acerba perpetitur.

33. *Harmodij cantio.*] De Scolijs. Scolia enim erant quæ de harmodio canebantur. Idem eſt & *Admeti cantilena.*

34. *Arcadiam me poſcis.*] De ijs, qui magna, nec profutura, petunt.

35. *Stultior Ibyco.*] De fatuis. Ille enim cùm regnare potuiſſet, peregrinatum abijt.

36. *Primùm non naſci præſtat mortalibus, aut mox. Vt nati fuerint, portas Plutonis adire.*] De ijs, qui infortunatè viuunt.

37. *Principium bellorum.*] In eos, qui iniuriam inferre aggrediuntur.

38. *Antiqua ſapis.*] De ſtultis & fatuis.

30. *Arcadium germen.*] De ignauo iactatum.

28. Ἀργεία φορά.] Ἐπὶ τῶν συκοφαντούντων· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι φιλόδικοι.

29. Ἄρτι τὴν ἀρετὴν ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν πονούντων ἐπί τι.

30. Ἀρχιδάμειος πόλεμος.] Ἐπὶ τῶν λίαν πικρῶν πολέμων. Ἀρχιδάμειος δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀρχίδαμον ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν, καθάπερ Θουκυδίδης, καὶ Ἔφορος, καὶ Ἀναξιμένης, καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος, καὶ Πυθίου ξενίας.

31. Ἀρχὴ Σκυρία.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων. παρόσον πετρώδης καὶ λυπηρά. ἀπὸ Θησέως, ἐπιθεμένου τῇ Λυκομήδους ἀρχῇ, καὶ ὅτι πειρῶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, κατακρημνισθείη· ὀστρακισθῆναι δὲ πρῶτον Ἀθήνησι Θησέα, ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τοῖς πρώτοις καιροῖς.

32. Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται.] Ἐπὶ τῶν νεωστὶ πεῖραν τῶν κακῶν λαμβανόντων. τὸ γὰρ ζῶον εἰς πίσσαν πίπτον, δεινὰ πάσχει.

33. Ἁρμόδιον μέλος.] Ἐπὶ τῶν σκολιῶν, σκολιὰ γὰρ μέλη ᾔδετο περὶ Ἁρμόδιον· ταυτὸν δέ ἐστι τὸ Ἀδμήτου μέλος.

34. Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα ἢ ἀσύμφορα αἰτούντων.

35. Ἀρχαιότερος Ἰβύκου.] Ἐπὶ τῶν εὐηθῶν. οὗτος γὰρ τυραννεῖν δυνάμενος, ἀπεδήμησεν.

36. Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον· φύντα δ' ὅμως ὤκιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι.] Ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βιούντων.

37. Ἀρχὴ πολέμων.] Ἐπὶ τῶν ἀδικεῖν ἐπιχειρούντων.

38. Ἀρχαϊκὰ φρονεῖς.] Ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ εὐηθῶν.

39. Ἀρκάδιον βλάστημα.] Κατεσπάρη ἐπὶ τοῦ δειλοῦ.

40. Ἄρκτου

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

40. Ἄρκτου παρούσης ἴχνη ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀδήλων. ἡ γὰρ ἄρκτος χειμῶνος μὲν ἀποτίκτει, καὶ φωλεύει τεκοῦσα· καὶ ὑφορωμένη τοὺς κρυμοὺς, τὴν ἐπιδημίαν τοῦ ἦρος προσμένει. οὐδ' αὖ, πρὶν ἢ πληρωθῆναι τρεῖς μῆνας, ἐξαγάγῃ ποτὲ τὰ βρέφη· ὅταν δὲ αἴσθηται ἑαυτῆς πεπλησμένης, ὑφορωμένη τοῦτο ὡς νόσον, ζητεῖ φωλεόν· ἐντεῦθέν τοι κέκληται τὰ ἀρκτοφώλεια τὸ πάθος. εἰσέρχεται δὲ οὐδὲ βαδίζουσα, ἀλλ' ὑπτία ἀφανίζουσα τοῖς θηραταῖς τὰ ἴχνη. Ἑαυτὴν γὰρ ἐπισύρει κατὰ νῶτα, καὶ παρεισελθοῦσα ἡσυχάζει.

41. Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον ἢ τελευτήν.] Δηλοῖ δὲ ὡς δεῖ ἀρχόμενα τὰ δεινὰ μᾶλλον πειρᾶσθαι κωλύειν ἢ ἀκμάσαντα καὶ τελειωθέντα.

42. Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντων κρατήσεις.] Ἀντὶ τοῦ, Διὰ χρυσοῦ πάντα νικήσεις. Φιλίππῳ δὲ ἐδόθη οὗτος χρησμὸς, αἰνιττομένου τοῦ θεοῦ, ὡς διὰ προδοσίας πάντων κρατήσει.

43. Ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ.] Φασὶν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες τοὺς γεννωμένους ἄῤῥενας ἐπήρουν· ὅθεν πολεμοῦντες αὐταῖς οἱ Σκύθαι, καὶ βουλόμενοι αὐτὰς ἐξαπατῆσαι, ἔλεγον, ὅτι συνέσονται αὐταῖς εἰς γάμον, ἀπήρωτοι καὶ οὐ λελωβημένοι, ὡς τῶν ἐκείνων ἀνδρῶν λελωβημένων ὄντων· ἐξ ὧν ἀποκριθεῖσα ἡ ἡγεμὼν τῶν Ἀμαζόνων, Ἄριστα, φησὶ, χωλὸς οἰφεῖ. ἀντὶ τοῦ, συνουσιάζει.

44. Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων, δι' ὑπερβολὴν τοῦ πλούτου παῤῥησιαζομένων.

45. Ἄρνα προβάλλειν.] Ἐπὶ τῶν πολεμεῖν αἱρουμένων· οἱ γὰρ πολεμεῖν βουλόμενοι, κήρυκα ἔπεμπον ἄρνα ἐπιφερόμενον· ὃς ἠφίει ἔνδον τὸν ἄρνα· μηλόβοτον τὴν πόλιν αὐτῶν ἐκ τούτου δεικνύων ἔσεσθαι.

40. *Vrſa præſente veſtigia quæris.*] De rebus obſcuris. Vrſa enim hieme fœtum enititur, enixa autem latibulum petit: & frigoris vim & acrimoniã valdè reformidans, veris aduentum expectat; neque catulos ſuos ante tres menſes eduxerit vnquam. Quando ſeipſam repletam ſentit, tamquam morbum id verita, cauernam quærit. Hinc morbus ille ἀρκτοφώλεια vocatus. Intrat porrò latibulum ſuum non pedibus incedens, ſed reſupinata venatoribus veſtigia abſcondit: ſeipſam enim dorſo voluit, & ingreſſa quieſcit.

41. *Præſtat principio mederi quàm fini.*] Oſtendit, operam eſſe dandam, vt mala cùm primùm incipiunt, prohibeantur potiùs, quàm cùm inualuerint ac iam confirmata ſint.

42. *Argenteis haſtis pugna, & omnium victor eris.*] Quaſi dicat, Auro omnia ſubiges. Philippo autem id oraculi datum, ab Apolline; hoc indicante, ipſum per proditionem omnium fore victorem.

43. *Optimè claudus virum agit.*] Ferunt, Amazones, maſculos natos mutilare. Vnde cùm Scythæ eis bellum mouerent, decipere ipſas volentes, ſe illos integros ac non mutilatos in matrimonium accepturos dicebant, quòd mutilati illarum mariti eſſent. Ex quibus quæ princeps Amazonum erat, reſpondit: *Optime claudus ſubat.* hoc eſt, rem Veneream agit.

44. *Argenti fontes loquuntur.*] De indoctis, qui tamen immodica in dicendo libertate vtuntur propter nimias opes.

45. *Agnum objicere.*] De ijs, qui belligerare expoſcunt. Bellum enim gerere cupientes, caduceatorem mittebant: qui agnum ſecum ferens, illum in hoſtium agro miſſum faciebat; vrbem illorum deinceps ouibus in paſtum ceſſuram hoc facto oſtendens.

46. Prin-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

46. *Principium dimidium totius.*] De ijs, qui in re quapiam proſperum progreſſum faciunt.

47. *Vetuſtioria quàm diphthera ipſa dicis.*] De ijs, qui longas narrationes inſtituunt. Diphthera enim, cui Iuppiter ea quæ gerebantur inſcribebat, vetus omnino erat.

48. *Imprecationis ſacrum.*] In eos, qui multa imprecantur in rebus ſiue bonis, ſiue malis.

49. *Areopagita.*] De triſtibus ac nimiùm ſeueris.

50. *Virtutem barbari non norunt.*] De indoctis & imperitis.

51. *Magiſtratus virum demonſtrat.*] De ijs, qui antequam ad magiſtratum admoti ſunt, moderati eſſe videntur; in illo autem iam conſtituti, improbi apparent. Theophraſtus in opere De parœmijs. Alij autem dicunt Solonis eſſe apophthegma.

52. *Archilochum calcas.*] In conuitiatores: talis enim Archilochus.

53. *Si praes, audi & iuſtè & iniuſtè dicta.*] Ex Solonis elegijs parœnetica ſententia.

54. *Ociantium cœtus.*] In iniqua agentes.

55. *Clariſſimus ſmaragdus in luce obſcurus,*] In eos, qui ſe occultant vbi minimè oportet.

56. *Durum, apud amentes prudenti multa profari.*] In indoctos dici poſſet.

57. *Martis pullus.*] In Belli amantes.

58. *Aratro iacularis.*] In eos, qui inconſideratè aliquid agunt, neque præuident quæ ante oculos ſunt.

59. *Vtrem excorias.*] In eos, qui inſipienter quid agunt.

60. *Vtre terreri.*] In eos, qui fruſtrà terrentur.

61. *Vtrem mergis vento plenum.*] De rebus, quæ fieri nequeunt.

46. Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.] Ἐπὶ τῶν εἴς τι προκοπτόντων.

47. Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις.] Ἐπὶ τῶν μακρὰ διηγουμένων. ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ᾗ ὁ Ζεὺς ὑπεγράφετο τὰ γινόμενα, παμπάλαιος ἦν.

48. Ἀρᾶς ἱερόν.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων ἐπὶ χρηστοῖς ἢ φαύλοις.

49. Ἀρεοπαγίτης.] Ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὑπερσέμνων.

50. Ἀρετῆς τὸ βάρβαρον οὐ ξυνίησιν.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.

51. Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.] Ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπιεικῶν δοκούντων, ἐν αὐτῇ δὲ κακῶν φαινομένων. Θεόφραστος ἐν τῷ παροιμιῶν· ἄλλοι δέ φασιν ἀπόφθεγμα εἶναι Σόλωνος.

52. Ἀρχίλοχον πατεῖς.] Ἐπὶ τῶν λοιδορούντων. τοιοῦτος γὰρ Ἀρχίλοχος.

53. Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.] Ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος ἐλεγειῶν παραινετική.

54. Ἀργούντων χορός.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ποιούντων.

55. Ἀρίγνωτος σμάραγδος ἐν τῷ φάει σκοτεινός.] Πρὸς τοὺς ἀποκρύπτοντας ἑαυτούς, ὅπου οὐ χρή.

56. Ἀργαλέον, φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν.] Εἰς ἀπαιδεύτους ἂν ῥηθείη.

57. Ἄρεος νεοττός.] Ἐπὶ τῶν φιλοπολέμων.

58. Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδιασκέπτως τι ποιούντων, καὶ τὰ κατόπιν μὴ προορωμένων.

59. Ἀσκὸν δέρεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.

60. Ἀσκῷ μορμύττεσθαι.] Ἐπὶ τῶν μάτην φοβούντων.

61. Ἀσκὸν βαπτίζεις πνεύματος πλήρη.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

62. Ἄστροις σημαίνεσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι ὑπονοούντων.

63. Ἀσφαλέστερον τοῦ λέγειν τὸ σιγᾶν.] Ἐπικτήτου.

64. Ἀστραπὴ ἐκ πυέλου.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ εὐτελῶν· ἡ γὰρ ἐξ ὕδατος ἢ ἀγγείων ἀστραπὴ, ἐν τοῖς τοίχοις γινομένη, οὐδὲν δύναται.

65. Ἀσπίδος δῆγμα.] Ἐπὶ τῶν ἀνιάτων. Ἀσπίδος ἀκούω μόνον δῆγμα ἀνίατον εἶναι καὶ ἐπικουρίων κρεῖττον. καὶ μισεῖν ἄξιον τὸ ζῶον τῆς εὐκληρίας τῆς εἰς τὸ κακόν· ἀλλὰ καὶ τούτου θηρίον μιαρώτερον γυνὴ φαρμακὶς, οἵας ἀκούομεν καὶ τὴν Μήδειαν καὶ τὴν Κίρκην. τὰ μὲν γὰρ τῶν ἀσπίδων φάρμακα καὶ δήγματος ἔργα ἐστὶ, τὰ δὲ ἐκείνων ἀναιρεῖν καὶ ἐκ μόνης τῆς ἀφῆς φασιν. ἔνθεν τοι καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων, ἐπὶ τῶν διαδημάτων ἐφέροντο πεποικιλμένας ἀσπίδας, τῆς ἀρχῆς αἰνιττόμενοι τὸ ἀκίνητον. οἱ δηχθέντες δὲ ὑπὸ ἀσπίδος, οὐ περαιτέρω βιοῦσι τετάρτης ὥρας. πνιγμὸς δὲ αὐτοὺς καὶ σπασμὸς διώκει καὶ λυγμός. τῆς δ' ἀσπίδος φασὶ τὸν ἰχνεύμονα τὰ ὠὰ ἀφανίζειν, οἱονεὶ τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ὑπεξαίροντα τοὺς μέλλοντας ἀντιπάλους· ὁ δὲ ἰχνεύμων ὁ αὐτὸς ἄρα καὶ ἄῤῥην καὶ θῆλυς ἦν, μετειληχὼς καὶ τῆς φύσεως· καὶ τοῖσδε καὶ σπείρειν τε καὶ τίκτειν τοῖς αὐτοῖς ἡ φύσις ἔδωκεν. ἀποκρίνονται δὲ εἰς τὸ ἀτιμότερον γένος οἱ ἡττηθέντες μετὰ τὴν μάχην. οἱ γὰρ κρατήσαντες ἀναβαίνουσι τοὺς ἡττημένους, καὶ εἰς αὐτοὺς σπείρουσιν. οἱ δὲ ἄθλον τῆς ἥττης φέρονται, ὠδῖνας τε ὑπομεῖναι, καὶ τέως ἀντὶ πατέρων γενέσθαι μητέρας· τοῖς γε μὴν πολεμιωτάτοις ἀνθρώπῳ ζώοις, ἀσπίδι καὶ κροκοδείλῳ, ἐχθρὸς ὁ ἰχνεύμων. Λίβυσσαν δὲ ἄρα ἀσπίδα καὶ ἀποφαίνειν τυφλοὺς τῷ φυσήματι ἀκούω.

62. *Aſtris notare.*] De ijs, qui longè ante aliquid animo præcipiunt.

63. *Tutius eſt tacere quàm loqui.*] Epicteti ſententia.

64. *Fulgur ex pelui.*] De rebus nullius efficaciæ & nihili. Nam fulguratio quæ ex aquis aut vaſe in parietibus ſit, vim nullam habet.

65. *Aſpidis morſus.*] De inſanabilibus. Nam aſpidis morſum ſolum inſanabilem eſſe audio, omnique ope ſuperiorem; odioque dignum iſtud animal, quod ad malum inferendum adeò promptum. Sed & illo ſceleſtior eſt mulier venefica, quales audimus Medeam & Circen fuiſſe. Nam aſpidum venena morſu duntaxat lædunt, illarum autem vel ſolo contactu necare ferunt. Hinc Ægyptiorum Reges in diademate variegatas aſpidas ferebant, principatum non mouendum eſſe innuentes. Ab aſpide porrò morſi, vltra quartam horam non viuunt: ſuffocatio enim illos & conuulſio ac ſingultus inuadit. Aiunt autem ichneumonem aſpidis oua abſcondere, tamquam futuros natis ſuis aduerſarios tollentem. Eſtque ichneumon idem & mas & fæmina, vtriuſque naturæ particeps, vt & ſemen emittere & fœtum edere natura illis tribuerit. Qui autem illorum in certamine vincuntur, in deterius genus rejiciuntur. Nam victores in victos conſcendunt, & ſemine illos conſpergunt. illi autem amiſſæ victoriæ damnum ferunt, vt parturigines tolerent: & pro eo, quòd debebant patres eſſe, matres deinceps fiant. Duobus autem hiſce homini infeſtiſſimis animalibus, aſpide & crocodilo, infeſtior eſt ichneumon. Lybicam aſpida halitu ſuo reddere homines cæcos audio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

66. *Vtrem accipiet qui prior biberit.*] De ijs, qui generoſè & ſtrenuè præ alijs pugnant.

67. *Atrei oculi.*] Quaſi dicas, immoti & truculenti. Ductum ab Atrei iniuſtitia; qui cùm ex calumnia ad ipſum delata ſuſpicatus fuiſſet, fratrem ſuum Thyeſten vxorem ſuam conſtupraſſe, filios illius in fruſta diſcerpens, & aqua elixans, patri prandenti appoſuit; calamitatis huius ſenſum illi exhibens, quòd extremitates membrorum illorum, poſtremo etiam loco apponeret.

68. *Homo rigidus, & qui non admittit conſolationẽ.*] Nempe qui non irrigatur neque liqueſcit dulcibus & blandis ſermonibus, ſed præfractus ariduſque inſtar lapidis aut alterius cuiuſpiam rei duræ eſt, vt neque velut aquâ emolliri queat.

69. *Atticus adſpectus.*] De comptis & ſapientibus. Attici enim conſpectum habebant, multum ſapientiæ prudentiæque præ ſe ferentem. Ariſtophanes tamen in Nubibus de impudentibus accipit Atticum aſpectum, ad continentiam Athenienſes, qui tũ intemperatiores erãt, informans.

70. *Fixè intueris.*] De ijs, qui voluptate erga aliquem affecti, intentè in illum intuentur, vt capra in mare.

71. *Inuulnerabilis es vt Cæneus.*] Aiunt enim, illum vulnerari non potuiſſe. Cæterum ſi quis exiſtimat hominem ferro eſſe inuulnerabilem, inſulſus eſt. Verùm res ita ſe habet: Cæneus, Theſſalus genere erat, bello ſtrenuus, & bellandi peritus. Cumque multis pugnis interfuiſſet, nunquam tamen vulneratus inde fuit, ne tum quidem, cùm vna cum Lapithis contra Centauros pugnans, obijt. Nam comprehenſum ipſum, terrâ tantùm obruerunt, ſicque vitam finijt. Hinc Lapithæ dicebant, cùm ſublatum eius cadauer non vulneratum toto corpore inueniſſent, Cæneus cùm tota vita inuulnerabilis fuit, tum inuulnerabilis obijt.

66. Ἀσκὸν λήψεται ὁ πρότερος πιών.] Ἐπὶ τῶν γενναίως ὑπὲρ ἄλλων ἀγωνιζομένων.

67. Ἀτρέως ὄμματα.] Οἷον ἄτρεπτα καὶ σκληρά. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας, ὃς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Θυέστην μοιχεύειν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας καὶ ἑψήσας, δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρὶ, αἴσθησιν παρέχων τῆς συμφορᾶς, ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι.

68. Ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν.] Ὁ μὴ βρεχόμενος μηδὲ ἱέμενος παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς ἡ πέτρα, ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος διαβρέχεσθαι.

69. Ἀττικὸν βλέπος.] Ἐπὶ τῶν κοσμίων καὶ σοφῶν. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ὑπέρσοφον καὶ ἔννουν εἶχον τὸ βλέμμα. ὁ δέ γε Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν ἐκλαμβάνει, τὸ Ἀττικὸν βλέπος· σωφρονίζων τοὺς Ἀθηναίους ἀσχημονοῦντας τὸ τότε.

70. Ἀτενὲς ὁρᾷς.] Ἐπὶ τῶν φιληδούντων τισὶν, ὥσπερ αἲξ εἰς θάλασσαν.

71. Ἄτρωτος ὑπάρχεις, ὡς ὁ Καινεύς.] Λέγουσι γὰρ ὅτι οὗτος ἄτρωτος ἦν· ὃς δ' ὑπολαμβάνει ἄτρωτον ὑπὸ σιδήρου ἄνθρωπον, εὐήθης ἐστίν. ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτως· Καινεὺς ἦν Θετταλὸς τῷ γένει, ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ, καὶ ἐπιστήμων τοῦ μάχεσθαι. γενόμενος δὲ ἐν πολλαῖς μάχαις, οὐδέποτε ἐτρώθη, οὔτε Λαπίθαις συμμαχῶν πρὸς τῶν Κενταύρων ἀπέθανεν, ἀλλὰ συλλαβόντες αὐτὸν μόνον κατέχωσαν, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν· ἔλεγον οὖν οἱ Λαπίθαι, ἀνελόμενοι τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, καὶ εὑρόντες μὴ τετρωμένον τὸ σῶμα, Καινεὺς τόν γε ἄλλον βίον ἄτρωτος ἦν, καὶ ἀπέθανεν ἄτρωτος.

72. Ἀττι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

72. Ἀττικὸς εἰς λιμένα.] Ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς ὃ ἐπίστανται ποιούντων. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ μέλλοντες ἀπαίρειν πρὸς μάχην, καὶ τοῦ λιμένος ἐξιόντες, μετὰ σφοδρότητος ἤλαυνον πρὸς ἐπίδειξιν τῶν οἰκείων ὁρώντων.

73. Ἀτύφου μοίρας εἰς αὐτῶν ἀβλαβοῦς.] Ὅθεν καὶ ὁ Πλάτων, ἄτυφόν φησι τὸν ἀβλαβῆ, ἐν Φαίδωνι· ἐπεὶ τὸ τῦφον βλάπτει, καὶ ἐπιτεθυμμένον τὸ καῖον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ θύπτω τὸ ἐπικαίω λέγεται. ἐξ οὗ καὶ θυμάλωπες οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρακες, ἢ οἱ ἡμίκαυτοι.

74. Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀπόῤῥητα μυουμένων· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπετέλουν τὰ τῆς Δήμητρος μυστήρια.

75. Ἀτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην.] Ὡς μοιχὸς ἐπὶ μοιχῷ.

76. Ἄτλας τὸν οὐρανόν.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις τισὶ πράγμασιν ἐπιβαλλομένων, καὶ κακοῖς περιπιπτόντων, ὅμως ἀνεχομένων.

77. Ἀτρέμας βοῦς.] Ἐπὶ τῶν βραδέως συντελούντων.

78. Ἀττικὴ πίστις.] Ἐπὶ τῶν πιθανῶν καὶ πιστῶν καὶ ἐνόρκων· ἱδρύσαντο γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ἱερὸν Πίστεως.

79. Ἄττης λόφος.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα βαρὺ συμφορωτάτων.

80. Ἀττικὸς μάρτυς.] Ἐπὶ τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀληθεστάτου.

81. Ἀτεχνῶς πρὸς τὸν σωρόν.] Ἐπὶ τῶν συνηθιζομένων.

82. Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων.] Ἐπὶ τῶν φιλαργύρων. Φιλοκερδεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι.

83. Αὐτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρύγηκας σῖτον.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀγαθοῦ μεταλαγχανόντων.

72. *Athenienſis in portum.*] De ijs, qui id quod ſciunt ſummo cum ſtudio exequuntur. Athenienſes enim cùm in bellum eſſent profecturi, portum egredientes cum quadam vehementia remigabant, quo ſeſe ſuis familiaribus inſpectantibus oſtentarent.

73. *Innoxiæ Parcæ vnus.*] Hinc & Plato in Phædone, ἄτυφον, ait τὸν ἀβλαβῆ, ſiue innocuum: cùm id quod τῦφον, nempe inflatum eſt, lædat; & ἐπιτεθυμμένον ſignificet τὸ καῖον, hoc eſt vrens, quod à θύπτω, hoc eſt aduro, dicitur. Hinc carbones θυμάλωπες vocantur, cum ferè ardor in ipſis iam defecerit, ſeu quando iam ferè conſumpti ſint.

74. *Attici Eleuſinia.*] De ijs, qui ſecretis ſacris initiantur. Athenienſes enim in Eleuſine Cereris ſacra peragebant.

75. *Cæterum laqueus laqueum capturus videbatur.*] *Vt ſi adulter adulterum.*

76. *Atlas cœlum.*] In illos, qui res magnas aggreſſi, in mala & aduerſitates incidunt, nihilominus tamen conſtanter in ijs perſeuerant.

77. *Senſim bos.*] De ijs, qui paulatim aliquid conficiunt.

78. *Attica fides.*] De probabilibus, fidis, & minimè periuris. Athenienſes enim Fidei templum exſtruxerant.

79. *Attæ tumulus.*] De rebus vel maximè noxijs atque aduerſis.

80. *Atticus teſtis.*] De fideliſſimo veraciſſimoque.

81. *Sedulò in aceruum.*] De rei cuipiam probè adſuetis.

82. *Atticus manum moriens ſupponit.*] In pecuniæ cupidos. Lucri enim auidi erant Athenienſes.

83. *Atqui ex puris paleis torturam frumenti feciſti.*] In eos, qui nihil conſequuntur.

84. *Ipſa nunc Sapienta viuit.*] De quopiam, qui felicitate & gratia præſtat.

85. *Nempe ipſe funis prorſus attraxit nihil.*] De piſcatoribus ſucceſſu deſtitutis vſurpatum.

86. *Planè attigiſti limen ipſum ianuæ.*] Quaſi dicas, Ad ipſum oſtium perueniſti.

87. *Teipſum non alens, canes vis alere.*] In eos, qui, cùm ipſi verſentur in paupertate, alijs ſe alimenta præbituros gloriantur.

88. *Tibiam tubæ comparas.*] In eos, qui minora maioribus comparant, vt & iſta: *Roſam anemonæ.* Et, *Cicadæ apem comparas.*

89. *Tibicinis vitam viuis.*] In eos, qui de alieno viuunt.

90. *Hoc ipſum nauis onus.*] In eos, qui fruſtrà deſident, neque quidquam efficiunt vel ſua vel aliorum ſalutis cauſa.

91. *Ipſe inuenit mali coagulum & fontem.*] In eos, qui ſibi ipſis malum accerſunt.

92. *Sibi ipſi jus dicere.*] De ijs, qui ſibiipſis, quæ ſunt iuſta, definiunt.

93. *Rurſus ad Pythium.*] De ijs, qui eadem ſæpius agunt. Dictum & de ijs, qui eadem ſæpius interrogant, aut qui ad priora redeunt.

94. *Sponte Deus bona emittit.*] De ijs, qui ſine labore vllo diteſcunt.

95. *Ipſe ſeſe canit.*] De ijs, qui factis, quales ſint, ſeipſos oſtendunt.

96. *Ipſe dixit.*] De ijs, qui aliquid alicui fide digno adſcribunt.

97. *Vnà cum ipſo caniſtro.*] In eos, qui valdè officiunt: cœnam enim caniſtro illatam quidam vnà cum ipſo caniſtro rapiebant.

84. Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ.] Ἐπί τινος εὐδαιμονοῦντος ἢ εὐδοκιμοῦντος.

85. Αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπακεν.] Ἀπὸ τῶν ἁλιέων εἴρηται, τῶν ἀποτυγχανόντων.

86. Αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας.] Οἷον ἐπὶ αὐτὰς ἀφῖξαι τὰς θύρας.

87. Αὑτὸν οὐ τρέφων, κύνας θέλεις τρέφειν.] Ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἑτέρους δὲ τρέφειν καταπαγγελλομένων.

88. Αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάττω τοῖς μείζοσι συγκρινόντων· ὡς καὶ, Τὸ ῥόδον ἀνεμώνῃ· Καὶ, Τῷ τέττιγι μέλιτταν συγκρίνεις.

89. Αὐλητοῦ βίον ζῇς.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων.

90. Αὐτὸ τοῦτο ἄχθος νέως.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ κειμένων, καὶ μηδὲν ἐνεργούντων, μήτε αὐτῶν ἐπὶ σωτηρίας, μήτε ἄλλων.

91. Αὐτὸς εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν καὶ τὴν πηγήν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων.

92. Αὐτοδίκη, καὶ αὐτοδικεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁριζόντων.

93. Αὖθις Πυθῶδε.] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις πραττόντων· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπυνθανομένων, ἢ εἰς τὰ πρῶτα παλινδρομούντων.

94. Αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνίησι τἀγαθά.] Ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνως εὐδαιμονούντων.

95. Αὐτὸς αὑτὸν αὐλεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνυόντων τοῖς πράγμασιν, ὁποῖοί εἰσιν.

96. Αὐτὸς ἔφα.] Ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων ἐπί τινα τῶν ἀξιοπίστων.

97. Αὐτῷ κανῷ.] Ἐπὶ τῶν ἄρτι τι λυμαινομένων. τὰ γὰρ δεῖπνα ἐπὶ τῷ κανῷ κομιζόμενα, ἥρπαζόν τινες αὐτῷ κανῷ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

98. Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ καὶ τὸ πήδημα.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπί τινι. ἀπὸ Ῥοδίου τινὸς, ἀλαζονευομένου ἐπὶ τῷ ἅλλεσθαι.

99. Αὐτόθεν κατάβαλλε.] Ἀντὶ τοῦ, Κατάθου, ἤ, Πέπαυσο. ἐπὶ τῶν ἡττωμένων καὶ καταβαλλόντων τὰ ὀφειλόμενα.

100. Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀμοιβῆς τυγχανόντων, ὧν πράττουσιν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ε.

1. Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε.] Ἐπὶ τῶν λιμβῶν. ἁλιεῖς γὰρ ἡλίσκουσαν μεγάλην χελώνην, καὶ ἀνασπάσαντες αὐτὴν, ἐμέριζον τὴν παροῦσαν· τὸν δὲ Ἑρμῆν παρελόντα ἐπὶ τὴν ἑστίασιν ἐκάλουν· ὁ δὲ τὸ προκείμενον εἶπεν.

2. Αὐτὰ δι' αὐτῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ τὰ αὐτὰ λεγόντων.

3. Αὐτῷ κρητῆρι γίνη κακά.] Ἐπὶ τῶν οἷς καθ' ἑτέρων βουλεύονται τούτοις περιπιπτόντων.

4. Αὐτοβοᾷς, ὅμοιος ὢν τῷδε.] Ἀττικῶς πάνυ συμπέπλεκται, οἷον, Αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς, κεκραγὼς ὅμοιος εἶναι τῷδε.

5. Αὐτὸ δείξει.] Ἐλλείπει, τὸ ἔργον.

6. Ἀφροδίσιον.] Ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάγνων, τῶν ἐρωτικῶς πρὸς τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων.

7. Ἄφρων, ὁ μὲν ἀπολέσει ἔχει· ὁ δ' εἰς τὸ δέον ἀναλώσει, οὐκ ἔχει.]

8. Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει.] Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ ταρίχου πρώτῳ. Ἐπὶ τῶν παρελόντων τὰ σπουδαιότερα, καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὑπέραι δέ εἰσιν ναυτικοὶ σχοῖνοι, αἷς μετάγεται τὸ κέρας.

98. *Hic Rhodus, hic ſaltus.*] In eos, qui de re quapiam ſeſe iactant. à Rhodio quodam, qui ob ſaltum glorioſius ſeſe efferebat.

99. *Confeſtim abjice, depone, quieſce.*] In eos, qui victi debita præmia dependunt.

100. *Iuſtitia hæc Diuûm cœleſtia regna tenentûm.*] De ijs, qui pro factis retributionem recipiunt.

CENTVRIA V.

1. *Ipſi teſtudines edite.*] In guloſos. Piſcatores enim magnam teſtudinem ceperant, extractamque diuidebant: cumque Mercurius accederet, illum ad conuiuium vocarunt: quibus ille, quod retulimus, reſpondit.

2. *Eadem per eadem.*] De ijs, qui ſemper eadem loquuntur.

3. *Ipſi crateri contingunt mala.*] De ijs, qui quod in alios machinantur mali, in ipſos recidit.

4. *Tute te prædicas iſti ſimilis exiſtens.*] Atticè contractum, perinde ac ſi dicas: *Ipſe tibi teſtimonium dicis, te iſti ſimilem eſſe clamans.*

5. *Ipſum oſtendet.*] Deeſt, opus.

6. *Veneris opus.*] Capitur autem pro libidinoſis, & in turpem coitum vehementer propenſis.

7. *Stultus quod perdat habet; quod autem in id quod oportet, impendat, non habet.*]

8. *Fune demiſſo pedem ſectatur.*] Hyperides lib. I. De Muria. In eos, qui relictis magis ſerijs, circa inania verſantur. ὑπέραι autem nautici funes, quibus cornu antennarum reducitur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

9. *Ab equis ad aſinos.*] In eos, qui à præclaris ad obſcura & minùs egregia deueniunt; velut ſi à Grammatica ad aurigationem, aut ſimile quid, minùs decorum perueniatur.

10. *Relicta quercu ſequitur triticum.*] De ijs, qui à deterioribus ad meliora tranſeunt.

11. *Auri ſacra fames capiet Spartam: aſt aliud nil.*] In eos, qui ex omni re lucrum ſectantur.

12. *Inuidiæ expertes Muſarum fores.*] De ijs, qui alijs ſuos ſermones ſiue doctrinam nullatenus inuident.

13. *Ineuitabile eſt fati malum.*] Ariſtoteles.

14. *A ſacra linea.*] Ductum ab ijs, qui talis ludunt: in illo enim ludo circulus eſt, qui ſacer vocatur, quem vltimum mouent.

15. *Venereum iuramentum non eſt pœnæ obnoxium.*] Dij enim amatoribus peierantibus non iraſcuntur.

16. *Aphya in ignem.*] De ijs, quæ citò perficiuntur; quòd Aphyam citò coqui contingat.

17. *Venus & Bacchus vnà ſunt.*] Quòd vna facultas alteram incitet.

18. *Veneri ſuem mactauit.*] De rebus ingratis. Veneri enim numquam ſus immolatur, propter Adonin.

19. *Aphyarum honos.*] De ijs, qui ob res exiguas & leuiculas ab alijs honorantur.

20. *A Veſta ſiue lare.*] In illos, qui rem à principio ordiuntur. Iſæus in oratione ad Calydonem. *Ab ipſa ſtatim Veſta initiatus Athenienſibus prorſus eram.*

21. *De ſublimi me derides.*] Ductum ab ijs, qui ex editiori loco orationem habent. Idem porrò eſt, ac ſi dicas, Contemnis me.

22. *Baiulus Aegyptius.*] De ijs, qui

9. Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνον.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς τὰ ἄσεμνα ἡκόντων· οἷον, ἀπὸ γραμματικῆς ἐπὶ ἡνιοχευτικὴν, ἢ ἄλλό τι τῶν οὐ σεμνῶν.

10. Ἀφέμενος τῆς δρυὸς, ἕπεται τῶν πυρῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων ἐπὶ τὰ βελτίω μεταπεσόντων.

11. Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι, ἄλλο δ' οὐδέν.] Ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς κερδαίνειν βουλομένων.

12. Ἄφθονοι Μουσῶν θύραι.] Ἐπὶ τῶν ἥκιστα φθονερῶς διακειμένων ἐν λόγοις.

13. Ἄφυκτον τὸ τῆς πεπρωμένης κακόν.] Ἀριστοτέλης.

14. Ἀφ' ἱερᾶς.] Ἀπὸ τῶν πεττευόντων παρῆκται· ἐν γὰρ τῇ πεττείᾳ ἐστί τις κύκλος καλούμενος Ἱερὸς, ὃν κινοῦσιν ὕστατον.

15. Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.] Ἐπὶ γὰρ τοῖς ἐρωτικοῖς ἐπιορκουμένοις οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται.

16. Ἀφύα ἐς πῦρ.] Ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων· παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει.

17. Ἀφροδίτη καὶ Διόνυσος μετ' ἀλλήλων εἰσί.] Παρόσον ἡ μία δύναμις τὴν ἑτέραν κινεῖ.

18. Ἀφροδίτῃ ὗν τέθυκεν.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· τῇ γὰρ Ἀφροδίτῃ ὗς οὐ θύεται, διὰ τὸν Ἄδωνιν.

19. Ἀφυῶν τιμή.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικρῶν παρ' ἄλλων τιμωμένων.

20. Ἀφ' Ἑστίας.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς τι πραττόντων. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα· Ὁ ἀφ' Ἑστίας μυούμενος Ἀθηναῖος ἦν πάντως.

21. Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελᾷς.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων, ὡσανεὶ, Πάνυ μου καταφρονεῖς.

22. Ἀχθοφόρος Αἰγύπτιος.] Ἐπὶ τῶν βαρέα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

βαρέα βαστάζοντων· πολλαχοῦ γὰρ οἱ ποιηταὶ ἀχθοφοροῦντας τοὺς Αἰγυπτίους φασίν.

23. Ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ.] Ἀντὶ τοῦ, τῇ ἀνελευθερίᾳ καὶ μικρολογίᾳ· τὸν γὰρ ῥύπον ἐπὶ ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. οὕτω γοῦν ῥυποκονδύλους λέγουσι τοὺς τοιούτους.

24. Ἄχει πέπληγμαι.] Ἐπὶ τοῦ δυσφοροῦντος.

25. Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος.] Ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων.

26. Ἄχειρ νιφθῆναι βούλεται.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

27. Ἄχρι κόρου.] Ὅτι ἄχρι κόρου ἐκεῖνος ἀναίσθητός ἐστι· καὶ οὗτος ἄχρι κόρου φενακίζει.

28. Ἄχρι εἰς τὸ βάραθρον.] Ἐπὶ τῶν μέχρι τελευτῆς ἢ καλῶν ἢ κακῶν ἢ εὐγενῶν ἢ δυσγενῶν ὄντων.

29. Ἀχνυμένη σκυτάλη.] Ἐπὶ τῶν λυπρὰς ἀγγελίας ἀγγελλόντων. ἔθος γὰρ εἶχον ἐπὶ ξύλου ἑλίττειν τὸ γραφὲν ἐν σκυτάλῃ καὶ πέμπειν, οἱονεὶ ἀπειλοῦντες, οἱ παλαιοὶ, οἷς ἐβούλοντο πέμπειν· οἱ δὲ δεχόμενοι, ἴσῃ σκυτάλῃ αὐτὰ περιελοῦντες ἀνεγίνωσκον τὸ γραμματεῖον.

30. Ἀχάριστον εὐεργετεῖν, καὶ νεκρὸν μυρίζειν, ἐνὶ σύγκειται.] Πλουτάρχου.

B.

31. BΑθεῖαν ἄυλακα.] Ἐπὶ τῶν βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας ἐχόντων.

32. Βαλανεῦσιν ἔοικας.] Ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος καὶ περιέργου. περιττὴν σχολὴν ἄγοντες πολυπραγμονοῦσιν οἱ βαλανεῖς.

grauia portant : ſæpe enim Poëtæ Ægyptios ἀχθοφοροῦντας vocant.

23. *Offendor ipſius ſordibus.*] Hoc eſt illiberalitate & circa res viles diligentia. Sordes enim pro illiberalibus ponebant. nam ῥυποκονδύλους, quaſi ſordidis articulis, eoſdem nuncupabant.

24. *Dolore percuſſus ſum.*] De moleſtia affecto.

25. *Homo nugator.*] Qui ob res exiles, minimeque ſerias, riſu gaudioque diffluit.

26. *Manus non habens, lauari cupit.*] De impoſſibilibus.

27. *Vſque ad ſatietatem ſiue faſtidium.*] Velut, Ad faſtidium ſtupidus & inſulſus hic eſt. Et: Ille vſque ad ſatietatem nugatur & fucum facit

28. *Vſque ad barathrum.*] De ijs, qui vſque ad mortem, aut probi aut improbi, aut nobiles aut ignobiles ſunt.

29. *Triſtis ſcytale.*] De ijs, qui res odioſas & triſtes annuntiant. Mos enim erat antiquis, id quod ſcytalæ inſcriptum erat, baculo aduoluere, ſicque mittere, ad quos miſſam volebant : illi verò, accepta ſimili ſcytale ſeu baculo, epiſtolam illi rurſum applicabant, ſicq. legebant.

30. *Ingrato benefacere, & mortuum vngere, paria ſunt.*] Plutarchus.

B.

31. P*Rofundum ſulcum.*] In eos vſurpabant, qui profundâ & tectâ ſunt prudentiâ.

32. *Balneatoribus ſimilis videris.*] De curioſo & ineptè negotioſo : quòd balneatores, quando vacat, ferè anxiè rerum alienarum curioſi ſunt.

33. *Mitte in eum, qui ſcientiam habet.*] In eos, qui earundem artium homines conuitijs impetunt.

34. *Bacelus es.*] Hoc eſt, Effeminatus, & minimè virilis. Bacelus enim magnus quidem erat, ſed inſulſus atque muliebris.

35. *Bacchæ in morem.*] De perpetuò triſtibus & taciturnis; quòd Bacchæ ſilentium agant.

36. *Ito ad Macariam.*] Hoc eſt, ad inferos. In eos, qui ob virtutem ſeipſos morti exponunt. Macaria enim Herculis filia. Euryſtheus bellũ cum Athenienſibus gereret, ſeipſam ad cædem obtulit pro reliquorum ſalute.

37. *Tinctura Cyzicena.*] Immundam deformitatem Attici taliter vocabant.

38. *Tinctura Sardiniaca.*] Pro eo quod eſt, *Ne te in ruborem dem:* Maxima enim inſula Sardinia propè Italiam, in qua diuerſæ purpuræ & quidem exactiſſimæ naſcuntur. Hoc ergo prouerbio indicatur, *Ne tibi plagas inferam.*

39. Βαττακάρας.] De pinguibus atque impotentibus. Eſtque per contractionem legendum.

40. *Batti ſilphium.*] De ijs, quibus rari honores deferuntur. Cyrenæi enim cuidam Batto inſigne ſilphium dederunt, & in altera numiſmatis parte Ammonem, in altera verò ſilphium exprimebant. Ampeliotæ verò in Libya Delphis ſilphij ſcaphum conſecrarunt.

41. *Ito in malam rem.*] Hoc eſt, Eas perditum.

42. *Rana Seriphia.*] De mutis. Ranæ enim in Seriphia non coaxant. Cuius rei cauſſa eſt aquæ nimia frigiditas. Vnde fit, vt ſi quis ad aliud id animal transferat, ſtatim loquax reddatur, & propriæ naturæ reſtituatur. Sic & ranam Cyrenæam aquæ frigidæ vis, vocis expertem reddit.

33. Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.] Ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους.

34. Βάκηλος εἶ.] Ἀντὶ τοῦ, γυναικώδης καὶ ἄνανδρος· ὁ γὰρ Βάκηλος μέγας μὲν ἦν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης.

35. Βάκχης τρόπον.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ στυγνῶν καὶ σιωπηλῶν· παρόσον αἱ Βάκχαι σιγῶσιν.

36. Βάλλ' ἐς μακαρίαν.] Οἷον, εἰς ᾅδου. Ἐπὶ τῶν διδόντων δι' ἀρετὴν ἑαυτοὺς εἰς θάνατον. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους, ὁπηνίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἑαυτὴν ἐπέδωκε σφάττειν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας.

37. Βάμμα Κυζικηνόν.] Τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.

38. Βάμμα Σαρδινιακόν.] Ἀντὶ τοῦ, μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω. Νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ· ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. Βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μή σε πληγὰς ἐντρίψω.

39. Βαττακάρας.] Ἐπὶ τῶν παχέων καὶ ἀδυνάτων· κατὰ συστολὴν δὲ ἀναγνωστέον.

40. Βάττου σίλφιον.] Ἐπὶ τῶν σπανίους τιμὰς λαμβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἑνὶ τῶν Βάττων ἐξαίρετον ἔδωκαν τὸ σίλφιον· καὶ τοῦ νομίσματος ἐπὶ μὲν θατέρου Ἄμμωνα, ἐπὶ δὲ θατέρου σίλφιον ἐτύπωσαν· οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης Ἀμπελιῶται, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου.

41. Βάλλ' εἰς ὄλεθρον.] Καὶ, Βάλλ' ἐς φθοράν.

42. Βάτραχος Σερίφιος.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων· οἱ γὰρ ἐν τῇ Σερίφῳ βάτραχοι οὐ βοῶσι· αἴτιον δὲ ἡ τοῦ ὕδατος ἄγαν ψυχρότης· ὅθεν εἴ τις ἐφ' ἕτερον μετάγοι τὸ ζῶον, λάλον εὐθὺς ἐποίησε, καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν μετεβίβασε φύσιν. Κυρηναῖον δὲ βάτραχον, τὸ τῶν ὑδάτων πικρὸν ἄλαλον ἀπεργάζεται.

43. Βατρά-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

43. Βατράχῳ οἰνοχοεῖς.] Ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων, ἅπερ οὐ χρήζουσιν οἱ λαμβάνοντες. βάτραχος τὸν ὕδρον μισεῖ, καὶ δέδοικεν ἰσχυρῶς· οὐκοῦν τῇ βοῇ πολλῇ πειρᾶται ἀντικαταπλήττειν αὐτὸν καὶ ἀντιφοβεῖν.

44. Βαβαὶ Μύξος.] Ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων· οὗτος γὰρ ἱερεὺς τῆς Ἀρτέμιδος ὢν ἐν Ἐφέσῳ, μεγάλαυχος ἦν.

45. Βατταρίζειν.] Ἀντὶ τοῦ, Τραυλίζειν.

46. Βασίλειος ὀφθαλμός.] Τὸν ἐπί τινα ἀρχὴν πεμπόμενον οὕτως ἐκάλουν.

47. Βάσανος λίθος.] Ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις· παρόσον ἡ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.

48. Βάλλων φεύξεσθαι οἴει.] Πρὸς τοὺς κακόν τι ποιοῦντας, καὶ οἰομένους ἐκφεύγειν.

49. Βάλλ' ἐς ὕδωρ.] Ἀντὶ τοῦ, Καταπόντισον. Ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

50. Βατράχῳ ὕδωρ, καὶ στέαρ γαλῇ.] Ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.

51. Βάλλειν μήλοις.] Ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων· παρήχθη δὲ ἀπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπ' Ἀταλάντην μήλων· προὔκειτο γὰρ τῷ νικῶντι δρόμῳ τὴν Ἀταλάντην, ἔπαθλον ὁ ταύτης γάμος. ὁ γοῦν Ἱππομένης εἰς ἅμιλλαν καταστὰς, βουλόμενος αὐτὴν νικῆσαι, χρυσᾶ μῆλα ἔρριψε, καὶ περὶ τὴν τούτων συλλογὴν ἐκείνης ἀσχολουμένης, οὗτος ταύτην ὑπερέβαλε.

52. Βδέλυγμα ἐρημώσεως.] Ἦν εἴδωλον καὶ ἐκτύπωμα καὶ σημεῖον τῆς ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνες τινὲς ἀπηγορευμέναι τῶν νόμων, εἰς τοῦτο εἰσκομιζόμεναι. Ὃ δὴ Πιλάτος πεποίηκε *. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐβδελυγμένων.

43. *Ranæ vinum miniſtras.*] De ijs, qui ea dant, quæ accipientibus non ſunt vſui. Rana etenim, cùm hydram vel maximo perſequatur odio, nec minùs etiam eam timeat, multa ſua vociferatione & coaxatione, illam terrere & in mutuum timorem agere contendit.

44. *Papæ Myxus.*] In vehementer iactabundos. Fuit enim ille ſacerdos Dianæ Epheſiæ perquam glorioſus & facetus.

45. *Battarizare.*] Pro, Balbutire.

46. *Regius oculus.*] Ita vocabant, qui ad principatum quempiam regendum mittebatur

47. *Lydius lapis.*] De ijs, qui in litterarum diſciplinis ſunt probati. Simile huic: *Lydius lapis aurum diſcriminat.*

48. *Telo coniecto te fugiturum exiſtimas.*] In eos, qui vbi mali aliquid patrarint, effugere ſe poſſe ſtultè arbitrantur.

49. *Mitte in aquam.*] Pro eo quod eſt, ſubmerge. In eos, qui digni interitu ſunt.

50. *Ranæ aquam, & muſtelæ ſeuum.*] De ijs, qui ea præbent, quibus accipientes gaudent.

51. *Inceſſere pomis.*] De ijs, qui quæ amant, conſequi cupiunt. Ductum à malis, quæ iaciebantur in Atalantam. Cùm enim conſtitutum eſſet præmium, vt qui Atalantam curſu viciſſet, illam in matrimonium acciperet; Hippomenes cum illa in certamen congreſſus, vincere ipſam cupiens, aurea mala proiecit: quibus legendis dum illa occupatur, ab Hippomene ſuperatur.

52. *Abominatio deſolationis.*] Erat idolum, effigies, ſeu ſignum, Deſolationis. Imagines quippe ſeu ſimulacra quædam erant, quæ legibus vetabantur, proptereaque in vnum comportabantur. Fecit autem idipſum Pilatus, qui Cæſaris ſtatuam noctu in templum intulerat. Dicitur autem de abominandis.

53. *Balneator es.*] De ardelione & ineptè negotioſo. Iſti enim in ocio maximè negotioſi ſunt.

54. *Beccéſelene.*] Hoc eſt, Vetus, & inſipiens. Compoſita eſt hæc dictio ex βέκκος, quæ Lydiorum idiomate panem ſignificat, & Σελήνη, hoc eſt, Luna. Vtrumque enim antiquum.

55. *Vir ſapiens melior illo qui robore præſtat.*] Phocyllidis apophthegma.

56. *Beſas ſtetit.*] De ferè ſtultis. Ille enim (Beſas) ſtupidus ſtabat.

57. *Tuſſis pro crepitu.*] In illos, qui emiſſo crepitu, tuſſire aut ridere ſe fingunt. Sumiturque de ijs, qui in conſilij inopia conſtituti, aliud quippiam facere ſe ſimulant.

58. *Biantis Prienenſis, Teutami filij, lis.*] Hic vnus ex ſeptem Sapientibus. Dicitur autem in cauſſis agendis acer nimis fuiſſe. Qui cùm quemdam in judicio defendiſſet iam ſenex, finito ſermone, caput in nepotis ex filia ſinum reclinauit. Aduerſario autem etiam dicente, & judicibus ſuffragium pro illo, quem Bias defenderat, ferentibus; dimiſſo concilio, mortuus in nepotis ſinu inuentus eſt: quem ciuitas magnificè ſepeliuit.

59. *Vita expers feſti, longa via ſine hoſpitio.* [Democriti prouerbiale apophthegma.

60. *Vita ſubacta.*] De fortunatis.

61. *Vitam ſpinoſam.*] Hoc eſt, aſperam duramque vocabant.

62. *Meum vinum liber.*] De ijs, qui res quaſdam corrumpunt ; ſeu de ſtudioſis.

63. *Cogendus inops, commonendus diues eſt.*] Eò quod pauperes neceſſitate adigantur, diuites autem blandè atque aſſentatoriè inducantur.

53. Βαλανεὺς εἶ.] Ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος· οὗτοι γὰρ σχολὴν ἄγοντες πολυπράγμονές εἰσι.

54. Βεκκεσέληνε.] Ἀρχαῖε, καὶ ἀνόητε· σύγκειται ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ βέκκος, ὃ ἄρτος κατὰ διάλεκτον τῶν Λυδῶν· καὶ τοῦ Σελήνη. ἀμφότερα γὰρ ἀρχαῖα.

55. Βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.] Φωκυλλίδου ἀπόφθεγμα.

56. Βησᾶς ἕστηκεν.] Ἐπὶ τῶν ὑπομώρων. οὗτος γὰρ ἕστηκεν ἀχανής.

57. Βὴξ ἀντὶ πορδῆς.] Ἐπὶ τῶν περδόντων, καὶ προσποιουμένων βήττειν ἢ γελᾶν· ὃ ἐκλαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ τι πράττειν προσποιουμένων.

58. Βίαντος Τευταμίδου Πριηνέως δίκη.] Οὗτος ἦν εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Λέγεται δὲ εἰς τὰς δίκας δεινὸς γεγονέναι. οὗτος δίκην ὑπέρ τινος λέξας ἤδη ὑπέργηρως ὤν, μετὰ τὸ καταπαῦσαι τὸν λόγον, ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τοῦ θυγατρὸς υἱοῦ κόλπους. εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐναντίου, καὶ τῶν δικαστῶν τὴν ψῆφον ἐνεγκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ Βίαντος βοηθουμένῳ· λυθέντος τοῦ δικαστηρίου, νεκρὸς ἐν τοῖς κόλποις εὑρέθη, καὶ αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ἡ πόλις.

59. Βίος ἀνεόρταστος, μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.] Δημοκρίτου τὸ παροιμιῶδες ἀπόφθεγμα.

60. Βίος μεμαγμένος.] Ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζόντων.

61. Βίον ἀκανθώδη.] Τὸν τραχὺν καὶ σκληρόν.

62. Βιβλίον τοὐμὸν μέθυ.] Πρὸς τοὺς διαφθείροντάς τινα ἔργα· ἢ ἐπὶ τῶν φιλολόγων.

63. Βία πενήτων, πλουσίων παράκλησις.] Παρόσον οἱ μὲν πένητες ἀναγκάζονται, οἱ δὲ πλούσιοι θρύπτονται καὶ θωπεύονται.

64. Βλέ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

64. Βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.] Ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων παντὶ σθένει συμπράττειν.

65. Βλακὸς ἀχρηστότερος.] Εἴρηται ἀπὸ ἰχθύος τινὸς, ὁμοίου σιλούρῳ, * ἀχρήστου δὲ οὕτως, ὡς μηδὲ κύνα αὐτῷ χρῆσθαι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χωρίου Βλακείας, οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ, τέλος τὸ βλακεννόμιον· καὶ οἱ Ἀστρολόγοι τελοῦσι. διὰ τὸ τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς.

66. Βοῦς Κύπριος εἶ.] Ἤτοι κοπροφάγος· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖ βόες.

67. Βοῦς ὁ Μολοττῶν.] Ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων πράγματα· οἱ γὰρ Μολοττοὶ τοὺς βόας ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς πολλὰ διέτεμνον.

68. Βοῦς ἐπέβη.] Ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης σιωπώντων. τὸ γὰρ ἀργύριον βοῦν εἶχε τῶν Ἀθηναίων· οἱ γὰρ δωροδοκούμενοι ἐσιώπων.

69. Βουδόρῳ νόμῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀξίων δέρεσθαι, ὡς οἱ βόες.

70. Βοιώτιος νόμος.] Ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἠρεμαίως ἐχόντων, αὖθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων.

71. Βούτης μὴν ἐλέγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.] Ἐπὶ τῶν ἡσύχων μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων, ἔπειτα δὲ ἀγρίων. οἱ γὰρ βόες ἥμεροί εἰσι.

72. Βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται.] Ἐπὶ τῶν ἐξισοῦσθαι φιλονεικούντων.

73. Βοῦς ἐπὶ ζυγόν.] Ἐπὶ τῶν μοχθούντων ἀεί.

74. Βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι· ἁρμόζει δὲ ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ κατηγορῆσαί τινα, ἀλλὰ σιωπῆσαι.

75. Βουλείας δικάζει.] Ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπερτιθεμένων ἀεὶ δικαστῶν.

64. *Ex aduerſo enim videberis me Martem intueri.*] In illos, qui promittunt ſe omni ope ſimul adiuturos.

65. *Blace inutilior.*] Ductum à piſce quodam ſiluri ſimili, adeò nullius vſus, vt neque canis illo veſcatur. Alij à loco quodam, qui prope Cumas eſt, Blacia vocato, cuius meminit Ariſtoteles. Et in Alexandria tributi quoddam genus βλακεννόμιον, quod Aſtrologi pendunt, eò quòd ſtulti illos conſulturi adeant.

66. *Bos Cyprius es.*] Nempe ſtercore veſcens: tales enim illic boues.

67. *Bos Molottorum.*] De ijs, qui diuerſis rebus diſtrahuntur. Molotti etenim publicis in ludis boues in multas partes ſecare conſueuerant.

68. *Bos interueuit.*] De repentè ſilentibus. Apud Athenienſes enim argenteus nummus boue erat inſignitus. Proinde qui iſtiuſmodi donis ſe corrumpi ſinebant, ſilentium agebant.

69. *Taurinæ excoriationis lege.*] De ijs, qui, vt boum more excorientur, digni ſunt.

70. *Bœoticus mos.*] De ijs, quæ initio quidem quieta ſunt, ſed poſteà turbulenta euadunt.

Bubulcus dictus, caprarius eſſe videris.] De ijs, qui priùs quieti manſuetique videntur, poſteà autem immites redduntur: manſueti enim ſunt boues.

72. *Vua iuxta vuam matureſcit.*] De ijs, qui ſe alijs exæquare contendunt.

73. *Bos ſub iugum.*] De ijs, qui in continuo ſunt labore.

74. *Bouem in lingua fert.*] De ijs, quibus liberè loqui non licet. Quadrat autem in Rhetores, qui nummos accipiunt, ne quempiam accuſent, ſed ſilentium agant.

75. *Bulias iudicat.*] De Iudicibus iudicia ſemper ampliantibus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

76. *Bos ſeptimus.*] Pemmata quædam erant, cornua habentia ad imitationem Lunæ primum apparentis. Vocabant autem bouem ſeptimum, quòd poſt ſex Lunæ dies ille ſeptimus immolaretur, vt Euthycles in Atalanta tradit. Vſurpatur autem in valdè ſtupidos. Sunt qui dicant, hinc ſeptimum bouem fuiſſe appellatum, quòd pauperes, ſex quædam animantia ſacrificarent; ouem, ſuem, capram, gallum volucrem, anſerem, ac denique bouem ſeptimum. *

Bucula eò loci, quo vitulus ab illa ablatus eſt, rediens, caſum ſuum mugitu, nutrimenti adferendi deſiderium indicante, deplorat. Boum porro, iugum ſubiturorum, alij quidem ſubrident, alij verò pedem referunt. Equus autem vbi lupatorum audiuit ſonum & frænorum ſtrepitum, & antepectoralia viderit, hinnit & vngulis laſciuiens applaudit, ac veluti furore corripitur. Bos denique, ſi bupreſtem animal biberit, vritur, & ruptus breui tempore perit.

77. *Bos in meſſem.*] De ijs, qui vtiliter laborant. Ptolemæo ſecundo ex Indis cornu allatum ferunt, quod ſex amphoras capiebat. Egregius ſanè bos, cui tale cornu enatum fuerat.

78. *Bos in ſtabulo ſenex.*] De ijs, qui ob debilitatem quieſcunt.

79. *Bos in aceruo.*] De ijs, qui delicatè viuunt.

80. *Bœotica ſus.*] De indoctis & inſulſis. Eo enim nomine Bœoti irridebantur. Hæc verò adagij ratio. Hyantes barbara ac vetus natio Bœotiam incolebat. Tranſlatione proinde nominis, pro eo, quòd Hyantes dicere deberent, ὗς, hoc eſt ſues, appellabant: ita vt poſteris illa locutio de Bœotis tradita fuerit. vt de cætero exiſtimarentur Bœoti propter magnam inſcitiam ac ruſticitatem ita anti-

76. Βοῦς ἕβδομος.] Πέμματα, κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφανοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ βοῦν, προστιθέντες καὶ τὸν ἕβδομον, ὅτι ἐπὶ ἓξ ταῖς σελήναις ἐπεθύετο οὗτος ἕβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀταλάντῃ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. Οἱ δέ φασιν ἕβδομον βοῦν, ὅτι οἱ πένητες ἔθυον ἔμψυχα ἕξ· πρόβατον, ὗν, αἶγα, ὄρνιν πετεινόν, χῆνα, καὶ ἕβδομον βοῦν. *

Ἡ βοῦς, ἔνθα τὸν μόσχον ἀφῃρέθη, ἐνταῦθα ἐλθοῦσα, ὀδύρεται μυκηθμῷ συντρόφῳ τὸ πάθος. καὶ βόες μέν τοι ὑπὸ ζυγὸν ἰέναι θέλοντες, οἱ μὲν μειδιῶσιν, οἱ δὲ ἐπὶ πόδα ἀναχωροῦσιν. ἵππος δὲ ἄρα καὶ ὅταν ἀκούσῃ ψελλίων κρότον, καὶ χαλινοῦ κτύπον, καὶ προστερνίδια θεάσηται, φρυμάττεται ἐνταῦθα, καὶ ταῖς ὁπλαῖς σκιρτῶν ἐπικροτεῖ, καὶ ἐνθουσιᾷ. Βοῦς δ' ἣν καταπίῃ βούπρηστιν· ἔστι δὲ ζῶον· πίμπραται, καὶ ῥηγνύμενος ἀπόλλυται οὐ κατὰ μακρόν.

77. Βοῦς εἰς ἀμητόν.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ καμνόντων. Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ, φασίν, ἐξ Ἰνδῶν κέρας ἐκομίσθη, καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν. οὗτος ἄρα βοῦς ἦν, ὡς ἐκπεφυκέναι οἱ τηλικοῦτον κέρας.

78. Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων.] Ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν ἡσυχαζόντων.

78. Βοῦς ἐπὶ σωρῷ.] Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων.

80. Βοιώτιος ὗς.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων· εἰς τοῦτο γὰρ ἐσκώπτοντο οἱ Βοιωτοί. ἡ δὲ παροιμία· Ὕαντες ἔθνος βάρβαρον ἀρχαῖον, κατῴκησαν τὴν Βοιωτίαν· ἐκ μεταφορᾶς δὲ τοῦ ὀνόματος, ἀντὶ τοῦ Ὕαντας λέγειν, ὗς ἐκάλεσαν· ὥστε καὶ τοῖς ὕστερον διαδοθῆναι λέξιν τῶν Βοιωτῶν, καὶ λοιπὸν νομισθῆναι διὰ τὴν πολλὴν ἀλογίαν καὶ ἀγροικίαν, οὕτως ἐξ

ἀρχαίου

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἀρχαίου αὐτοὺς κεκλῆσθαι· τούς τε βουλομένους εἰς ἀπαιδευσίαν ἐπισκώπτειν τινὰς, τοῦτο λέγειν, Βοιωτία ὗς.

81. Βοιώτια αἰνίγματα.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. Βιωτὴ γὰρ ἡ σφίγξ.

82. Βοῶν ὦτα ἔχετε.] Ἐπὶ τῶν μὴ συνιέντων. Ἀνταγόρας γὰρ ἀναγινώσκων παρὰ Βοιωτοῖς τὸ τῆς Θηβαΐδος γράμμα, ἐπεὶ οὐδεὶς ἐπεσημαίνετο, κλείσας τὸ βιβλίον, εἰκότως, ἔφε, καλεῖσθε Βοιωτοί· βοῶν γὰρ ὦτα ἔχετε.

83. Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν.] Ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνυόντων τοῖς αἰσχίστοις.

84. Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς, τίκτει λύπην.]

85. Βοῦς ἐν πόλει.] Ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Λυσίας γὰρ ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἀνέθηκεν.

86. Βρασίδας μὲν ἀνὴρ ἀγαθός· ἁ δὲ Λακεδαίμων πολλοὺς ἔχει τήνω καρρόνας.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς οἰομένους κρείσσους εἶναι τῶν ἄλλων.

87. Βώμαξ εἶ καὶ βωμολόχος.] Οὗτος ἀπὸ τῶν βωμῶν πρὶν καρπωθῆναι αἴρων. Τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν μαλακιζομένων.

88. Βώλοις ἀρουρᾶν.] Ἐπὶ τῶν τοῖς μικροῖς χαριζομένων τοὺς μεγάλους.

89. Βοιώτειον οὖς.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

Γ.

90. ΓΆλα ὀρνίθων.] Ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων, καὶ πάντα κεκτημένων. τὸν γὰρ Σάμον οἱ θέλοντες ἐπαινεῖν καὶ Ἄμασιν, τοῦτο ἔλεγον· ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων.

quitus fuiſſe appellati. Proinde qui volebant in homines rudes ſcommate ludere, hoc verbi vſurpabant, *Bœotica ſus.*

81. *Bœotica ænigmata.*] De obſcuris & intellectu difficilibus. Sphinx enim Bœotica fuit.

82. *Boum aures habetis.*] In homines minimè cordatos. Antagoras enim cùm apud Bœotos epiſtolam ex Thebaide miſſam legeret, nemoque de intellecta ſignum ederet; clauſo libro, Meritò, inquit, Bœoti appellamini: boum enim aures habetis.

83. *Quod bibas numquam reperies, ſi cœno inquines limpidam aquam.*] In eos, qui optima peſſimis commiſcent.

84. *Breuis voluptas mox doloris eſt parens.*]

85. *Bos in ciuitate.*] De rebus, quæ ſunt admirationi: Lyſias enim in ſumma arce bouem dedicauerat.

87. *Braſidas quidem vir bonus; cæterum Lacedæmon multos habet illo præſtantiores.*] In eos, qui ſe alijs præſtantiores eſſe arbitrantur.

87. *Bomax es & Bomolochus.*] Hic talis eſt, qui ab altari quid tollit, antequam ſit ſacrificatum. Vſurpatur autem in molles ſiue ignauos.

88. *Glebis aruum.*] In eos, qui rebus exigui pretij, magnis gratificari ſtudent.

89. *Bœotica auris.*] In ſtupidos & ineptos.

C.

90. L*Ac gallinaceum.*] De valdè fortunatis omniaque poſſidentibus. Cùm enim Samum & Amaſin laudare & deprædicare vellent, hoc prouerbij vſurpabant. Alij de rebus valdè raris accipiunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

91. *Muſtela Tarteſia.*] Quod magnæ ibi gignantur.

92. *Muſtelæ tunica.*] Ponitur de iniuſtis, & nihil remittentibus. Similis huic parœmia: *Non decet muſtelam crocotus.* Aiunt muſtelam & felem omnia graue olentia odio habere. Vnde fit, vt priuſquam excrementa ſua ejiciant, ſcrobem fodiant, quò illic abſcondant, terram adjicientes. Eſt autem mas ſalaciſſimus, femella autem prolis amans; coitumque cum illo fugit, quòd ſemen emittat calidiſſimum, adinſtar ignis, adeò vt genitale illius membrum adurat. Quod cum ille ſciat, communem ſobolem necat: quo fit, vt illa noui fœtus deſiderio, illam rurſus ſecum coire patiatur.

93. *Aduncos vngues habentes ne alas.*] Hoc eſt, Rapaces fugias.

94. *Ventrem mî obiectas, quo probrum haud pulcrius vllum. Plenus is eſt leuior, grauis idem, vbi pendet inanis.*] Dictum in ventri deditos.

95. *Muſtelæ ſeuum.*] De ijs, qui quâ re delectantur, illâ eâdem potiuntur.

96. *Feli tunicula.*] In eos, qui non ſuos amictus induti ſunt. Eudemus autem ait, Γαλῆ χιτὼν, *Muſtelæ tunica*, de iniuſtis vſurpari, nihilque concedentibus; ſimileque eſſe, *Non decet muſtelam crocotus.*

97. *Venter pinguis non gignit ſenſum tenuem.*]

98. *Muſtelam habes.*] De inauſpicatis; quòd qui muſtelam habent, non ſunt fortunati.

99. *Magis ridiculus quàm Melitides.*] In eos, qui ſtultitia celebres ſunt. Fuit enim Melitides vir ob ſtultitiam à Poëtis exagitatus.

100. *Riſus ſyncruſius.*] Quòd quidam dum rident, manus pedeſque com-

91. Γαλῆ Ταρτησία.] Ὡς μεγάλων ἐκεῖ γινομένων.

92. Γαλῆ χιτών.] Αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται, καὶ μηδὲν ἀνιέντων· ὅμοια ἐστὶ τῇ· Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός. Φασὶ, τὴν γαλῆν καὶ τὴν αἴλουρον πάντα ὅσα δυσώδη ἐστὶ, μισεῖν· ταύτῃ τοι καὶ τὸ σφέτερον περίττωμα ἀφιέναι, πρότερον βόθρον ὀρύξαντας, ἵνα ἀφανίσωσιν αὐτὸ, τῆς γῆς ἐπιβάλλοντες. ἐστὶ δὲ ὁ μὲν ἄρρην λαγνίστατος· ἡ δὲ θῆλυς, φιλότεκνος· φεύγει δὲ τὴν πρὸς τὸν ἄρρενα ὁμιλίαν· ἀφίησι γὰρ τὸν θορὸν θερμότατόν τε καὶ προσεοικότα πυρὶ, καὶ καίει τῆς θηλείας τὸ ἄρθρον· εἰδὼς οὖν ὁ ἄρρην τοῦτο, τὰ κοινὰ βρέφη διαχρῆται· ἡ δὲ παίδων ἑτέρων πόθῳ ἑαυτὴν παρέχει συνελθεῖν.

93. Γαμψώνυχας μὴ τρέφειν.] Ἀντὶ τοῦ, Ἅρπαγας φεύγειν.

94. Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων. Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη· κενεὴ δὲ, βαρεῖα.] Ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.

95. Γαλῆ στέαρ.] Ἐπὶ τῶν οἷς χαίρουσι, ταῦτα λαμβανόντων.

96. Γαλῆ χιτώνιον.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἑαυτῶν περιβλήματα ἐσθιόντων. Εὔδημος δέ φασι, Γαλῆ χιτὼν, αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται, καὶ μηδὲν ἀνιέντων· ὅμοια ἐστὶ τῇ, Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός.

97. Γαστὴρ παχεῖα λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.]

98. Γαλῆν ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν ἀποτρεπτικῶν· παρόσον οἱ γαλῆν ἔχοντες οὐκ εὐτυχοῦσιν.

99. Γελοιότερος Μελιτίδου.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρίαν διαβεβοημένων. Μελιτίδης γὰρ ἦν ἀνὴρ κωμῳδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρίᾳ.

100. Γέλως συγκρούσεως.] Παρόσον τινὲς γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούουσιν ἢ

τοὺς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

πόδας· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀτάκτως καὶ ἀκόσμως γελώντων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ϛ.

1. Γεύεται πίσσης ὁ μῦς.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων.

2. Γέλως Μεγαρικός.] Ἐπὶ τῶν ἀώρως θρυπτομένων· ἤκμαζε γὰρ ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία ἐπὶ χρόνον.

3. Γέραιρε σαυτὸν ἐν πλήθει.]

4. Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.] Ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆθος οὐχ ἁμαρτανόντων.

5. Γεράνδρυον μεταφυτεύειν.] Ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς γέροντας ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα προτρέπειν· γεράνδρυον γὰρ τὸ γηράσκον φυτόν. δρῦς γὰρ πᾶν φυτὸν γενικῷ ὀνόματι καλεῖται.

6. Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.

7. Γέροντο πόσθης δρυϊνὸς πάτταλος.] δημώδης ἡ παροιμία.

8. Γέρανοι λίθους καταπεπωκότες.] Ἐπὶ τῶν προνοητικῶς τι ποιούντων· αἱ γὰρ γέρανοι πετόμεναι λίθους φέρουσι· Αἱ γέρανοι γίνονται μὲν ἐν Θρᾴκῃ, ἡ δὲ χειμεριώτατον χωρίον ἐστὶ καὶ κρυμωδέστατον· καὶ θέρους μὲν κατὰ χώραν μένουσι, φθινοπώρου δὲ ἤδη μεσοῦντος, εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν ἀπαίρουσιν· ὥσπερ οὖν γῆς περίοδον εἰδυῖαι καὶ φύσεις ἀέρων καὶ ὡρῶν διαφορὰς, καὶ χειμῶνα ἠρινὸν διαγαγοῦσαι, πάλιν ἔαρος ὑποστρέφουσιν ὀπίσω· ποιοῦνται δὲ ἡγεμόνας τῆς πτήσεως τὰς ἤδη τῆς ὁδοῦ πεπειραμένας· εἶεν δ᾽ ἂν, ὡς τὸ εἰκὸς, αἱ πρεσβύτεραι· καὶ οὐραγεῖν δὲ τὰς τηλικαύτας ἀποκρίνουσι· μέσαι δὲ αὐτῶν αἱ νέαι τετάχαται. Φυλάξασαι δὲ ἄνεμον οὖρον, καὶ φίλον σφίσι, καὶ κατόπιν ῥέοντα

plodant. Ponitur de ijs, qui indecorè atque inordinatè rident.

CENTVRIA VI.

1. *Mvs picem guſtat.*] De ijs, qui merito puniuntur.

2. *Riſus Megaricus.*] De ijs, qui intempeſtiuè iocis indulgent. Megarica enim comœdia ſuo tempori viguit.

3. *Exhilara ſiue vendita teipſum in multitudine.*]

4. *Annoſa vulpes non capitur laqueo.*] In eos, qui propter temporis diuturnitatem non errant.

5. *Annoſam arborem tranſplantare.*] Quod non oporteat ſenes ad iuuenum opera admouere. γεράνδρυον enim ſignificat arborem veterem, quod δρῦς generali nomine omnis planta vocetur.

6. *Generoſus es ex crumena.*] De ijs, qui propter diuitias ſibi nobiles eſſe videntur.

7. *Senis mentula, quercinus clauus.*] Vulgare adagium.

8. *Grues lapides diglutientes.*] De ijs, qui aliquid prouidè agunt. Grues enim quando in ſublimi volant, lapillos geſtant. Gignuntur autem in Thracia, regione omnium maximè frigida gelidaque. Et æſtate quidem ibidem manent, medio autem autumno in Ægyptum & Æthiopiam trajiciunt. Proinde cum terræ circuitum nouerint, & ſtatum & aëris ac temporis diuerſitatem, hyememque veri proximam; vere tranſacto redeunt, vnde venerant. Duceſque huius volatus, quæ itineris eius experientiam habent, conſtituunt; nempe, vt veriſimile eſt, ſeniores. Ad agmen etiam claudendum tales decernunt. In medio autem iuniores locantur. Obſeruato autem vento proſpero ac ſibi amico, qui à tergo adſpiret, illo itineris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

neris duce, atque in partem anteriorem impellente, formam triangularem, angulis ipſis acutis volatu ſuo deſignant; quò aëri incidentes, illumque findentes, facillime iter ſuum conficiant. Quando autem fortè aquilam in ſe irruentem conſpiciunt, in orbem coactæ, ac ſeſe condenſantes, mediumque locum ad Lunæ ſpeciem efformantes, comminantur tanquam in aciem contra illam prodituræ. Quo fit, vt percuſſis alis illa recedat: hæ autem roſtra natibus præcedentium fulcientes, volatum ſuum deinceps quodam modo colligant, laboremque ſibi tolerabilem reddant. *Amplius de illis ipſis.* Grues relicta Ægypto, verno tempore, quòd calorem non ferant, alas ſuas inſtar velorum expandentes, per aërem rectà in Scythiam feruntur. Cumq; animal ſit non ſatis apta proportione formatum, quippe graue circa medium, longo collo, leue circa poſteriores partes, alis raris, membris diſſectis, in volatu fluctuat, velut nauis fluctibus & tempeſtate iactata. Quod cùm ſciat grus, ſiue quòd ex ſeſe id ſentiat, ſiue experientiâ edocta, non prius ſe volatui committit, quàm lapidem ore accipiat firmando volatui. Quòd ſi aliquando gubernator nauis, alto in mari conſtitutus, viderit grues inde quò volatum intenderant, redeuntes; diſcit ex aduerſo ventum imminere: & auium diſcipulus factus, ipſe quoque nauigationem reflectit, & nauem ſeruat.

9. *Senex bos non lugetur in domibus.*] De ijs, qui ſuo tempore obierunt.

10. *Senex pauca timet.*] Clarum.

11. *Vetulus ſimius capitur quidem, ſed longa temporis mora.*] In eos, qui ſemel infortunium paſſi ſunt.

χρώμεναι οἱ πομπῷ, καὶ ἐπωθοῦντι ἐς τὸ πρόσω, εἶτα μέν τοι τρίγωνον ὀξυγώνιον τὸ σχῆμα τῆς πτήσεως ἀποφήνασαι, ἵνα ἐκπίπτουσι τῷ ἀέρι διακόπτωσιν αὐτὸν, ῥᾷστα τῆς πορείας ἐχόμεναι. ὅταν δὲ προσφερόμενον ἀετὸν ἴδωσι, γενόμεναι κύκλος, καὶ κολπωσάμεναι, μηνοειδὲς τὸ μέσον ἀποφήνασαι, ἀπειλοῦσιν ὡς ἀντιταξόμεναι· ὁ δὲ ἀναχωρεῖ, καὶ κρούεται τὸ πτερόν. αἱ δὲ ἀλλήλων τοῖς πυγαίοις ἐπερείδουσαι τὰ ῥάμφη, εἶτα μέν τοι τρόπον τινὰ τὴν πτῆσιν συνδέουσι, καὶ τὸν κάματον σφισιν εὐκάματον ἀποφαίνουσι. Ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν. Αἱ γέρανοι ἐξ Αἰγύπτου ὥρᾳ θέρους ἀνιστάμεναι, οὐκ ἀνεχόμεναι τὸ θάλπος, τείνασαι τὰς πτέρυγας ὥσπερ ἱστία, φέρονται διὰ τοῦ ἀέρος εὐθὺ τῆς Σκυθῶν γῆς· ἅτε δὲ οὐκ ἐν ῥυθμῷ ὂν τὸ ζῶον, ἀλλ᾽ ἐμβριθὲς μὲν τὰ μέσα, μακρὸν δὲ κατὰ τὸν αὐχένα, κοῦφον δὲ κατὰ τὸν οὐραῖον, ἀραιὸν δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας, ἐσχισμένον δὲ κατὰ τὰ κῶλα, κλυδωνίζεται τὴν πτῆσιν, ὥσπερ ναῦς χειμαζομένη· τοῦτο γνοῦσα ἡ γέρανος, ἢ αἰσθομένη, ἢ πειραθεῖσα, οὐ πρότερον ἀνίπταται, πρὶν ξυλλαβεῖν λίθον τῷ στόματι, ἕρμα εἶναι αὐτῇ πρὸς τὴν πτῆσιν. Κυβερνήτης δὲ ἰδὼν ἐν πελάγει μέσῳ γεράνους ὑποστρεφούσας, καὶ τὴν ἔμπαλιν πετομένας, συνεῖδε δι᾽ ἐναντίου προσβολὴν πνεύματος ἐκείνας ἀποστῆναι τοῦ πρόσω, καὶ τῶν ὀρνέων μαθητὴς γενόμενος, παλίμπλους ἦλθε, καὶ τὴν ναῦν περιέσωσε.

9. Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισι.] Ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὥραν τελευτησάντων.

10. Γέρων ὀλίγα φοβεῖται.] Δήλη·

11. Γέρων πίθηκος ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ᾽ ἁλίσκεται.] Ἐπὶ τῶν ἅπαξ δυστυχησάντων.

12. Γέρων

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

12. Γέρων πίθηκος οὐχ᾽ ἁλίσκεται πάγῃ.] Τοῦτ᾽ ἠρώτησε Διονύσιος Ἡρακλείδην· Ἡρακλείδης δ᾽ ἀπεκρίθη πρὸς Διονύσιον.

13. Γέλως Ἰωνικός.] Ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ οἱ Ἴωνες διαβάλλονται.

14. Γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν.] Παραινεῖ, μηδένα ἀκαίρως εὐεργετεῖν.

15. Γέροντα δ᾽ ὀρθοῦν φλαυρὸν, ὃς νέος πέσοι.

16. Γηράσκω δ᾽ αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.] Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων.

17. Γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.]

18. Γῆ καὶ θάλασσα οὐρανομήκης.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων.

19. Γῆρας ὁλόκληρός ἐστι πήρωσις· πάντα ἔχει, καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.] Διοσκρίτου.

20. Γῆς βάρος.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

21. Γῆρας διδάσκει πάντα, καὶ χρόνου τριβή.]

22. Γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα.] Ἡροδότου.

23. Γῇ κρύψας ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν φθονούντων.

24. Γῆς ἔντερα.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

25. Γηρᾷ βοῦς, τὰ δ᾽ ἔργα πολλὰ τῷ βοΐ.] Ἐπὶ τῶν γεγηρακότων, καὶ μηκέτι χρησιμευόντων.

26. Γιγάντων ἀπόνοια.] Ἐπὶ τῶν ἀθέων καὶ ἀσεβῶν· παρόσον κἀκεῖνοι τοιοῦτοι.

27. Γλαύκου τέχνη.] Ἐπὶ τῶν μὴ ῥᾳδίως κατεργαζομένων. ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. ἐπειδὴ οὗτος εὗρε σιδήρου κόλλησιν, Χῖος ὤν.

12. *Vetulus ſimius non capitur laqueo.*] Hoc reſpondit Heraclides interroganti Dionyſio.

13. *Riſus Ionicus.*] De diſſolutis: eo enim nomine Iones reprehenduntur.

14. *Seni nunquam quidquam boni facias.*] Monet, nemini extra tempus benefaciendum.

15. *Fruſtrà ſenem lapſum in iuuenta, corrigas.*]

16. *Diſcenti aſſidue multa ſenecta venit.*] De ijs, qui per ſenectutem magis experti euadunt.

17. *Leonum ſenectus melior iuuenibus hinnulis.*]

18. *Terra & mare ad cœlum pertingens.*] De valdè iratis.

19. *Senectus ſolida eſt mutilatio, omnia habet, & omnium indiget.*] Diſſocriti.

20. *Terræ onus.*] De inutilibus.

21. *Senectus & longa temporis mora docent omnia.*]

22. *Senectus atque paupertas, duo ſunt vulnera immedicabilia.*] Herodoti.

23. *Terrâ abſconſum habes.*] In inuidos.

24. *Terræ inteſtina.*] In homines nullius pretij.

25. *Bos conſeneſcit, at opera multa ſunt boui.*] In eos, qui ſenuerunt, neque amplius vſui ſunt.

26. *Gigantum vecordia.*] In Atheos atque impios; quòd & illi tales fuerint.

27. *Glauci ars.*] De ijs, quæ non facilè efficiuntur. aut de illis, quæ accuratè atque artificioſè perfecta ſunt. Ille enim Chius patria, ferri conglutinationem reperit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

28. *Linguæ theſaurus mortalibus optimus, atque eum ratione ſuæ rei pars eſt gratia multa.*] Heſiodi ſententia.

29. *Lingua maledica improbæ mentis argumentum.*] Plutarchi.

30. *Noctuam Athenas, ſeu Athenienſibus.*] In eos, qui ea aliunde alijs ſuppeditant, quibus antea abundant.

31. *Glaucus alter ab equis comeſtus.*] Ferunt, hunc ab equis deuoratum: ignorantes, quòd cùm equos aleret, neque rerum domeſticarum curam haberet, magnoſque ſumptus faceret, tandem opibus comminutis, ad pauperiem redactus fuerit.

32. *Glaucus poto melle reuixit.*] De ijs, quos mortuos eſſe vulgatum fuerat, poſteaque comparuerunt. Cùm Glaucus, non ille Siſyphi filius, poto melle extinctus eſſet, Minos vnà cum ipſo Polyeidum Cœrani filium Argiuum in eodem ſepulchro incluſit: qui videns quòd draco quidam alteri draconi mortuo herbam imponeret, ipſumque hoc modo reſuſcitaret; ipſe quoque cùm idem in Glauco experimentum feciſſet, eundem vitæ reſtituit. At verò hoc fieri nequit. Res verò ita propemodum ſeſe habet: Glaucus, cùm aliquando mel hauſiſſet, turbatus eſt; & bile multa in ipſo commota, animi deliquium paſſus eſt. Proinde venerunt cùm alij medici ob pecuniam accipiendam, tum etiam Polyeidus. qui conſpecta herba quam à quodam medico didicerat, cui Draco nomen erat, eaque vſus, Glaucum ſanauit. Vnde quidam dixerunt, Glaucum ex mellis potu extinctum, à Polyeido in vitam fuiſſe reuocatum, indeque hanc fabulam confinxerunt.

Glaucus herba comeſa habitat in mari.] Compar priori adagium. Celebratur Glaucus marinus, quòd poſtquam herbam comeſſet, immortalis ſit factus, nuncque in mari habitet. Opinari autem, Glaucum ſolum hanc herbam eſſe aſſe-

28. Γλώττης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος φειδωλῆς· πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.] Ἡσιόδου ἡ γνώμη.

29. Γλῶσσα βλάσφημος, διανοίας κακῆς ἔλεγχος.] Πλουτάρχου.

30. Γλαῦκα Ἀθήναζε. καὶ Γλαῦκα Ἀθηναίοις.] Ἐπὶ τῶν τοιαῦτα ἀλλαχόθεν ἐμπορευομένων πρὸς τοὺς ἄφθονα ἔχοντας.

31. Γλαῦκος ἄλλος ἱππόβρωτος.] Φασὶν, ὅτι οὗτος κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἵππων· ἀγνοοῦντες, ὅτι ἱπποτροφῶν, καὶ τῶν οἰκείων οὐδενὸς ἐπιμελούμενος, ἐπετρίβη, καὶ ἐπέλιπεν αὐτὸν ὁ βίος.

32. Γλαῦκος πιὼν μέλι, ἀνέστη.] Ἐπὶ τῶν κηρυχθέντων, ὅτι ἀπέθανον, εἶτα φανερουμένων. Γλαύκου ἀποθανόντος (οὐ τοῦ Σισύφου) ἐπὶ τῷ μέλιτι, ὁ Μίνως ἐν τῷ τύμβῳ κατώρυξε τὸν τοῦ Κοιράνου Πολύειδον, ὃς ἦν ἐκ τοῦ Ἄργους. ὃς ἰδὼν δράκοντα ἑτέρῳ δράκοντι πόαν ἐπιθέντα τεθνῶτι, καὶ ἀναστήσαντα αὐτὸν, καὶ οὗτος τὸ αὐτὸ ποιήσας εἰς τὸν Γλαῦκον, ἀνέστησε. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ἐγένετο δὲ τοιόνδε τι· Γλαῦκος πιὼν μέλι, ἐταράχθη· χολῆς δὲ πλείονος αὐτῷ κινηθείσης, ἐλειποθύμησεν. ἀφίκοντο οὖν οἵ τε ἄλλοι ἰατροὶ, χρήματα ληψόμενοι, ἀλλὰ δὴ καὶ Πολύειδος. ὃς ἰδὼν τὴν πόαν ἣν ἔμαθε παρά τινος ἰατροῦ, ᾧ ὄνομα ἦν Δράκων, καὶ ταύτῃ τῇ βοτάνῃ χρησάμενος, ὑγιᾶ ἐποίησε τὸν Γλαῦκον. ἔλεγον οὖν τινες, ὅτι Πολύειδος τὸν Γλαῦκον ὑπὸ μέλιτος θανόντα, ἀνέστησεν, ἀφ᾽ ὧν τὸν μῦθον ἐπλάσαντο.

Γλαῦκος φαγὼν πόαν οἰκεῖ ἐν θαλάττῃ.] Ὁμοία τῇ προτέρᾳ. ᾄδεται ὅτι Γλαῦκος ὁ θαλάττιος φαγὼν πόαν ποτὲ, ἀθάνατος ἐγένετο, καὶ νῦν ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ. τὸ δὲ τῇ πόᾳ ταύτῃ μόνον Γλαῦκον ἐντυχεῖν, καὶ λίαν ἔνιγε εὐηθές· τό, τε ἀνθρω-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἄνθρωπον ἐν θαλάσσῃ ἢ ἄλλό τι τῶν χερσαίων ζῆν. Ἔχει δὲ τὸ ἀληθὲς οὕτως· Γλαῦκος ἦν ἀνὴρ ἁλιεὺς Ἀνθηδόνιος· ἦν δὲ κολυμβητὴς, ἐν τούτῳ ὑπερφέρων πάντων κολυμβητῶν. κολυμβῶντα δὲ ἐν τῷ λιμένι ὁρώντων αὐτὸν τῶν πολιτῶν, αὐτὸς διακολυμβήσας εἴς τινα τόπον, καὶ μὴ ὀφθεὶς τοῖς οἰκείοις ἐπὶ ἡμέρας ἱκανὰς, διακολυμβήσας πάλιν, ὤφθη αὐτοῖς. πυνθανομένων δὲ τῶν οἰκείων, ποῦ διέτριβε, αὐτὸς ψευδόμενος ἔφη, Ἐν τῇ θαλάττῃ· καὶ συγκλείων εἰς αὐτὸν ἰχθύας, ὁπότε χειμὼν γένοιτο, καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων ἁλιέων ἰχθῦς δύναιτο λαμβάνειν, ἐλέγετο τοῖς πολίταις, τίνας βούλοιτο τῶν ἰχθύων ἀποκομισθῆναι αὐτοῖς· καὶ κομίζων οὓς ἂν ἤθελον, Γλαῦκος θαλάττιος ἐκλήθη, καὶ περιτυχὼν θηρίῳ θαλαττίῳ, ἀπώλετο· μὴ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάττης, ἐμύθευσαν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ, κἀκεῖ μένει.

33. Γλυκὺς ἀγκών.] Οὐ κατ᾽ ἐναντίωσιν ἡ παροιμία, ἀλλὰ βουλόμενος εἰπεῖν, ὦ γλυκέα ἤθη. ἔστι δὲ παροιμία, ὡς ἐπιφωνούμενον· οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ Φάονι. γέρων αὐλῷ ὑπόκειται ἐρῶν αὐλητρίδος· ὦ χρυσοῦν αὐάδημα, λέγων, ὦ γλυκὺς ἀγκών. ὡς εἴ τις εἴποι· ὦ γλυκὺς πῆχυς.

34. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.] Ἐπὶ τῶν ὑπ᾽ ἀπειρίας ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους.

35. Γλυκεῖ᾽ ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος.] Ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τἀλλότρια καρπουμένων.

36. Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.] Αἰσχύλου. τὸ μὲν ἀπόφθεγμα, Βίαντος, ὡς παροιμία δὲ λαμβάνεται· ὡς μαρτυρεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν· οἱ πολλοὶ δὲ Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα. Κλέαρχος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεχθῆναι· Χίλωνι Δαμαγήτου Λακεδαιμονίῳ.

quutum; hominemque vel quoduis animal terreſtre in mari viuere poſſe, perquam ridiculum eſt. At verò ipſa rei veritas hæc eſt: Glaucus piſcator fuit Anthedonienſis genere, atque vrinator, præ cæteris omnes ea in arte excellens. Quem cùm ciues in portu ſe aquis immergentem vidiſſent (ipſe porrò natando ad alium ſe locum receperat) neque à ſuis intra aliquot dies conſpectus fuiſſet, rurſum emergens, illorum ſeſe conſpectui reddidit. Interrogantibus autem, vbi nam egiſſet? efficto mendacio, in mari, inquit. Cumque piſces eodem loco concluſos haberet, neque quiſquam aliorum piſcatorum tempeſtate deſæuiente capere piſces poſſet; à ciuibus ſuis petebat, cuiuſmodi ſibi piſces adferri cuperent: allatiſque quos volebant, Glaucus marinus eſt vocitatus. Denique in feram tandem marinam incidens, perijt. Cumque è mari non prodijſſet, decepti homines, illum in mari habitare, ibidemque manere, ſunt arbitrati.

33. *Dulcis cubitus.*] Non per contrarium aut repugnantiam Parœmia capienda; ſed quaſi dicat, ô mores ſuaues, vſurpaturque tanquam per exclamationem. Ita vſus eſt Plato Comicus in Phaone. Inducitur enim ibi quidam ſenex tibicinam amans: qui *ô auream*, inquit, *corollam! ô dulcem cubitum!* perinde ac ſi quis dicat, *ô dulcem vlnam!*

34. *Dulce bellum inexperto.*] De ijs, qui ex imperitia ſe in pericula præcipitant.

35. *Iucunda poma, ſi procul cuſtodia.*] De ijs, qui ſine labore alienis fruuntur.

36. *Lingua demens pœnæ conciliatrix.*] Æſchyli. apophthegma quidem eſt Biantis: tanquam parœmia verò circumfertur, vt teſtatur Theophraſtus libro de Parœmijs. Cæterum Clearchus ab Apolline Chiloni Damagetæ filio, Lacedæmonio, oraculum eſſe redditum ait.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

37. *Longè antecellit viribus ſolertia.*] Sophoclis.

38. *Præſtantior prudentia eſt forti manu.*] Agathonis ſententia. Cui & illa Euripidis concinit: *Viri ſolertiâ rectè ciuitates habitantur, Rectè domus, plurimumque rurſus eadem ad bellum valet. Sapiens enim conſilium multas manus Vincit: imperitia autem cum turba maius malum.*

39. *Lingua quo vadis, vrbem inſtaurans, & rurſum illam ſubuertens?*] De ijs, qui oratione ſua, & damno & vtilitati ſunt.

40. *Noctua volauit.*] De ijs, qui proſpero vtuntur auſpicio. Noctuæ enim volatus, Athenienſibus victoriæ ſignum habebatur.

41. *Noctuam Athenas.*] In eos, qui aliquos docent, quæ doctoribus ipſi ſuis melius norunt; quòd Athenis multæ ſint noctuæ. Noctua porrò viro ad rem quampiam quæ ſtudio indigeat feſtinanti, ſi adſit atque aſſiſtat, non probum eſſe indicium aiunt. Vniuerſa in Creta non gigni noctuam ferunt, ſed & illatam emori. Cùm fœmina marem pugnâ ſuperauit, præ lætitia collum eius inflatur, barbam demittit, magnis animis repletur, & altiùs ingreditur.

42. *Noſce teipſum.*] De ijs, qui vltra facultates ſuas ſe venditant.

43. *Gorgonicè tueri.*] De ijs, qui toruè & ferociter intuentur.

44. *Gorgona Perſeus aggreſſus eſt.*] De ijs, qui omnino feliciter quidpiam efficiunt. Aiunt Phorcynem tres filias habuiſſe, quæ inter ſe vnum duntaxat oculum habentes, viciſſim illo vtebantur. Cuius autem vtendi vices eſſent, illum capiti ſuo imponebat, & ita videbat; ſicque vna alteri illum oculum præbente, omnes proſpiciebant. Perſeus autem cum à tergo illarum tacito greſſu veniſſet, illamque quæ tum oculum habebat, arri-

37. Γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν.] Σοφοκλέους.

38. Γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν, ἢ ῥώμη χερῶν.] Ἀγάθωνος ἡ γνώμη·

Γνώμη γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
Εὖ οἶκοι, εἰς τὸν πόλεμον ἰσχύει μέγα.
Σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
Νικᾷ· σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλέον κακόν.

39. Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ· πόλιν ἀνορθώσουσα, καὶ πάλιν καταστρέψουσα;] Ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ βλαπτόντων ἢ ὠφελούντων.

40. Γλαῦξ διέπτατο.] Ἐπὶ τῶν αἰσίῳ χρωμένων οἰωνῷ. ἡ γὰρ πτῆσις τοῦ γλαυκὸς, νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο.

41. Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.] Ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασιν, ὅτι πολλοὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες. Γλαῦξ ἐπί τινα πρᾶξιν σπουδῆς ἐχομένην αὐτίκα ὡρμημένῳ συνοῦσα καὶ ἐπιστᾶσα, οὐκ ἀγαθὸν σύμβολόν φασιν· ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαί φασι τὸ παράπαν, ἀλλὰ καὶ εἰσκομισθεῖσαν ἀποθνήσκειν· τὸν ἄρρενα ἡ θήλεια νικήσασα ὄρνιν ἐν τῇ μάχῃ, ἀμβρύνεταί τε ὑφ' ἡδονῆς ὁ τράχηλος αὐτῆς, καὶ καθίησι κάλλη, καὶ φρονήματος ὑποπίμπλαται, καὶ βαίνει μακρότερα.

42. Γνῶθι σαυτόν.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων.

43. Γόργειον βλέπειν.] Ἐπὶ τῶν ἀγρίως βλεπόντων.

44. Γοργόνα Περσεὺς ἐχειρώσατο.] Ἐπὶ τῶν πάνυ τι γενναῖον κατωρθωκότων· φασὶ τὸν Φόρκυν τρεῖς ἐσχηκέναι θυγατέρας, αἵτινες ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχουσαι, ἀνὰ μέρος ἐχρῶντο. τούτῳ δὲ ἡ χρωμένη, ἐνετίθει αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ οὕτως ἔβλεπε, καὶ μιᾶς αὐτῶν τῇ ἑτέρᾳ ἀποδιδούσης τὸν ὀφθαλμὸν, ἔβλεπον πᾶσαι. ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς ὀπίσω αὐτῶν ἐν ἠρεμαίῳ βαδίσματι, κρατήσας τὴν ἔχουσαν τὸν ὀφθαλμὸν καὶ κατέχων,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

κατέχων, καὶ ξίφος γεγυμνωμένον, φησὶ δεῖξαι αὐτῷ τὴν Γοργόνα· ἐὰν δὲ μὴ φράσωσιν, ἀποκτεῖναι αὐτάς. αἱ δὲ φοβούμεναι φράζουσιν. ὁ δὲ ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος, εἰς ἀέρα ἦλθε, καὶ δείξας ταύτην τῷ Πολυδέκτῃ, λίθινον τοῦτον ἐποίησε. Καὶ τοῦτο δὲ γελοῖον, τὸν ἄνδρα ζῶντα νεκροῦ κεφαλὴν ἰδόντα ἀπολιθωθῆναι. τίς γὰρ δύναμις τοῦ νεκροῦ; ἐγένετο δὲ τοιοῦτόν τι· Φόρκυς ἦν ἀνὴρ Κυρηναῖος. οἱ δὲ Κυρηναῖοι κατὰ γένος μέν εἰσιν Αἰθίοπες· οἰκοῦσι δὲ νῆσον τὴν Κυρήνην, ἔξω οὖσαν τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. ἀροῦσι δὲ Λιβύην περὶ τὸν Αὔνονα πόταμον κατὰ Καρχηδόνα. εἰσὶ δὲ σφόδρα χρυσοῖ. ὁ δὲ Φόρκυς ἐβασίλευε τῶν Ἡρακλείων στηλῶν· εἰσὶ δὲ τρεῖς· καὶ ποιεῖ τετράπηχυ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς χρυσοῦν. καλοῦσι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν Κυρηναῖοι Γοργόνην, ὥσπερ τὴν Ἄρτεμιν Θρᾷκες Βένδειαν, Κρῆτες δὲ Δίκτυνναν, Λακεδαιμόνιοι δὲ Οὖπιν. Ὁ μὲν Φόρκυς ἀποθνήσκει, πρὶν εἰς τὸ ἱερὸν ἀναθεῖναι τὸ ἄγαλμα. κατέλιπε δὲ κόρας τρεῖς, Σθενὼ, Εὐρυάλην, καὶ Μέδουσαν. αὗται γήμασθαι μὲν οὐδενὶ ἠβουλήθησαν· διελόμεναι δὲ τὴν οὐσίαν, ἑκάστη ἦρχε νήσου. Τὴν δὲ Γοργόνα οὔτε ἀναθεῖναι τῷ ἱερῷ αὐταῖς ἐδόκει, οὔτε διελεῖν, ἀλλ᾽ ἐν μέρει κατετίθεντο ἀναλλὰξ θησαυρὸν ἑαυταῖς· ἦν δὲ τῷ Φόρκυνι ἑταῖρος, καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ, καὶ αὐτῷ ἐν παντὶ πράγματι ἐχρῶντο ὥσπερ ὀφθαλμῷ. Περσεὺς δὲ ἀνὴρ φυγὰς ἐξ Ἄργους, ἐληΐζετο τὰ κατὰ τὴν θάλατταν, ἔχων πλοῖα καὶ ἰσχύν τινα περὶ αὐτόν. Πυθόμενος δὲ ταύτην τὴν Γοργόνα, βασίλισσαν εἶναι γυναικῶν, καὶ πολύχρυσον μὲν, ὀλίγανδρον δέ· πρῶτα μὲν ναυλοχεῖ ἐν τῷ πορθμῷ, καὶ μεταξὺ τῆς Κυρήνης καὶ τῆς Σάρδεων διαπλέων, τὰ παρὰ τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἑτέραν, τὸν ὀφθαλμὸν λαμβάνει.

puiſſet, cum gladio euaginato petiuit ab illis, vt ſibi Gorgonem indicarent, alioquin ipſas ſe interfecturum. Quam illæ metu percitæ produnt. Cuius ille capite amputato in aërem abijt: eoque Polluci oſtenſo, illum lapideum reddidit. At verò ridiculum hoc, hominem viuum mortui capite conſpecto in lapidem conuerti. Quænam enim cadaueris ad hoc potentia? Cæterùm tale quid factum fuit: Phorcyn fuit vir Cyrenæus, Cyrenæi porrò Æthiopes ſunt genere, inhabitant autem Cyrenem inſulam, extra columnas Herculis ſitam, & Africam arant apud Aunonem fluuium prope Cartaginem, abundantque auro. Qui Phorcyn columnas Herculis regno tum poſſidebat, tres numero, vbi ſimulacrum Palladis aureum quatuor cubitorum fecit. Cyrenæi autem Palladem Gorgonem vocant: ſicut Thraces Dianam Bendiam, Cretes Dictynnam, Lacedæmones Vpin. Cæterùm Phorcyn antequam ſimulacrum illud in templo dedicaret, moritur: reliquit autem filias tres, Sthenonem, Euryalem, & Meduſam, quæ nemini nubere volentes, diuiſis facultatibus, ſingulæ principatum vnius inſulæ obtinebant. Porrò ſimulacrum illud Gorgonis in templo collocare, aut etiam inter ſe partiri, minimè ipſis viſum fuit; ſed id viciſſim ſibi in theſaurum reponebant. Fuerat autem Phorcyni ſocius quidam vir probus ac bonus, illoque in omni negotio tanquam oculo vtebantur. Intereà Perſeus, exilio ex Argo eiectus, loca mari adiacentia deprædabatur, ſecum habens nauigia aliquot, & bellatorum vel prædonum potiùs fortem manum. Cumque intellexiſſet, Gorgonem hanc fœminarum eſſe reginam, auro quidem abundantem, ſed virorum inopem: primùm quidem in portu nauium ſtatione facta, inter Cyrenem & Sardes nauigans, nuncq; in hanc, nunc in illam deſcendens, virum illum, qui oculi vice fuerat, capit:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Harum verò vna illi ait, nihil aliud ab ipſis capiendum, præter vnam Gorgona: auri quoque copioſioris illi indicium facit. Filiæ autem illæ, cùm oculum iam viciſſim non haberent, vt dictum eſt, inter ſe coeuntes, altera alteram incuſabat. Intellecto autem, nullam illarum oculum habere, quidnam illud facti eſſet mirabantur. Quo tempore Perſeus adnauigans, ſibi illum oculum adeſſe aiebat, ſeque illos redditurum negabat, niſi ſibi, vbi ſit Gorgon, eloquantur. Addidit & commminationem, ſe, niſi imperata facerent, illas continuò interfecturum. Cui Meduſa ſe illam nolle oſtendere reſpondit; cæterùm Stheno & Euryale indicarunt: ac proinde Meduſa interfecta, duabus alijs oculum reddidit. Gorgonem autem acceptam concîdit, poſtulataque ab illis triremi, Gorgonis illi caput impoſuit, & Gorgonem appellauit: in eaque nauigans, pecuniam ab Inſulanis exigebat, eos, qui dare recuſabant, interficiens: ſicque à Seriphijs, quos acceſſit, cùm pecunias petijſſet, illique contuliſſent, Perſeus iterùm hac de cauſa in forum venit. Illi autem relicta Seripho diſceſſerunt. Cumque rurſus Perſeus eò appuliſſet ad pecunias exigendas, in forum veniens, hominem quidem nullum, ſed lapides humanæ magnitudinis reperit. Vnde cæteris inſulanis edixit: Videte, quomodo Seriphij, quòd pecuniam non exhibuiſſent, conſpecto Gorgonis capite, in lapides conuerſi ſint: idem vobis, ni faciatis, eueniet.

45. *Genu crure proprius.*] De ijs, qui ſeipſos potiùs quàm alios diligunt, & proximos magis quam remotos. Aiunt enim, quendam in pugna cùm videret conſobrinum & fratrem ſuum in periculo conſtitutos, fratri ſuo propugnaſſe, & hoc ipſum dixiſſe.

ὧν μία φράζει αὐτῷ, ὅτι ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχει λαμβάνειν παρ' αὐτῶν, εἰ μὴ τὴν Γοργόνα. μηνύει δὲ αὐτῷ τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ. αὗται οὖν αἱ κόραι, ἐπεὶ οὐκ εἶχον τὸν ὀφθαλμὸν ἐν τῷ μέρει κατὰ τὸ εἰρημένον, συνήεσαν ὁμόσε, καὶ ᾐτιᾶτο ἑτέρα τὴν ἑτέραν. ὁπότε δὲ ἐπενοοῦντο, μὴ ἔχειν, ἐθαύμαζον τί ἂν εἴη τὸ γεγονός. ἐν τούτῳ προσπλεῖ αὐταῖς ὁ Περσεὺς καὶ φράζει, ὡς αὐτὸς ἔχει τὸν ὀφθαλμόν· καί φησι μὴ ἀποδοῦναι αὐταῖς, ἐὰν μὴ φράσωσιν, ὅπου ἐστὶν ἡ Γοργών. ἐπηπείλει δὲ καὶ προσκτενεῖν, εἰ μὴ εἴποιεν· ἡ μὲν οὖν Μέδουσα οὐ φράζει δεῖξαι· ἡ δὲ Σθενὼ καὶ Εὐρυάλη ἔδειξαν. τὴν μὲν οὖν Μέδουσαν ἀποκτείνει, ταῖς δὲ ἄλλαις τὸν ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσι. λαβὼν δὲ τὴν Γοργόνα κατέκοψεν· ἀπαιτήσας δὲ τριήρη, ἐπέθηκε τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἐπ' αὐτήν. καὶ τῇ νηὶ δὲ ὄνομα ἔθετο Γοργών. ἐν αὐτῇ δὲ περιπλέων, χρήματα παρὰ τῶν νησιωτῶν εἰσεπράττετο, καὶ τοὺς μὴ διδόντας ἀνῄρει. οὕτω δὴ καὶ τοὺς Σεριφίους ᾔτει, προσπελάσας ἐκείνοις, χρήματα· συναγαγόντων δὲ αὐτῶν, ὁ Περσεὺς ᾔτει πάλιν εἰς τὴν ἀγοράν. οἱ δὲ ἐκλιπόντες τὴν Σέριφον, ᾤχοντο. Προσπλεύσας οὖν πάλιν ὁ Περσεὺς ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν χρημάτων, καὶ ἐλθὼν ἐς τὴν ἀγορὰν, ἄνθρωπον μὲν οὐδένα εὗρε, λίθους δὲ ἀνδρομήκεις. τοῖς οὖν λοιποῖς τῶν νησιωτῶν ἔλεγεν ὁ Περσεύς· ἐπειδὰν μὴ παρεῖχον τὰ χρήματα, ὁρᾶτε, ὡς Σερίφιοι θεασάμενοι τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἀπελιθώθησαν· τοῦτο μὴ πάθητε καὶ ὑμεῖς.

45. Γόνυ κνήμης ἔγγυον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων, καὶ τοὺς πλησίους τῶν μακράν. ἐν πολέμῳ γάρ φασι τινὰ ἰδόντα ἀνεψιὸν καὶ ἀδελφὸν διαπονουμένους, καὶ ὑπερασπίσαντα τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦτο εἰπεῖν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

46. Γράμματα Βελλεροφόντης διεκόμισεν.] Ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς τι κακόν. Βελλεροφόντης πρότερον Ἱππόνους ἐκαλεῖτο, ἀνελὼν δὲ Βέλλερον τῶν Κορινθίων δυνάστην, Βελλεροφόντης ἐκλήθη. ἦν δὲ φύσει μὲν παῖς Ποσειδῶνος, ἐπίκλησιν δὲ Γλαύκου· λαβὼν οὖν παρὰ Ποσειδῶνος τὸν Μεδούσης τῆς Γοργόνος, Πήγασον πτερωτὸν ἵππον, (διὰ γὰρ τοῦτο εἶχε τὴν προσηγορίαν, ὅτι ἐκπεπήδηκεν ἐκ τοῦ Γοργόνος τραχήλου) δράσας δὲ ἐμφύλιον φόνον, (Βέλλερον γάρ τινα, ὡς ἔφην, τῶν πολιτῶν ἀποκτείνας, φεύγει εἰς Ἄργος) τυχὼν δὲ παρὰ Προίτου καθαρσίων τοῦ βασιλέως, μετ' αὐτοῦ διέτριβεν. Ἄντεια δὲ ἡ Προίτου γυνὴ, ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου, ἐδέετο ὅπως αὐτοῦ συνευνασθῇ. ὁ δὲ δεξιούμενος τὸ ὅσιον, ἀντέλεγεν. Ἡ δὲ Ἄντεια δείσασα, μὴ τῷ Προίτῳ προλαβὼν ἐξείποι τοὺς αὐτῆς ἔρωτας, ἔφθασε τὸν Βελλεροφόντην καταψεύσασα, ὡς ἄρα εἴη βεβιασμένη παρ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Προῖτος αὐτόχειρ μὲν οὐκ ἠβουλήθη τὸν Βελλεροφόντην ἀποκτεῖναι, πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς τὸν πενθερὸν Ἰοβάτην, ἀδοκήτως καθ' ἑαυτοῦ κομίζοντα γράμματα. ὁ δὲ πολλοῖς ἐγγεγυμνασμένον ἄθλοις, ὡς οὐχ ἑώρα φθειρόμενον, ὑπετόπασε τὴν κατ' αὐτοῦ στρατηγηθεῖσαν δεινὴν καταβολὴν (τοσούτων γὰρ κακῶν ἄθλων καὶ ὅλων τῇ δυνάμει κατηγωνίσατο) ἔδωκε δὲ αὐτῷ εἰς γάμον τὴν ἰδίαν θυγατέρα Κασάνδραν, καὶ τῆς βασιλείας μοῖράν τινα. λέγεται δὲ αὐτὸν ὑπερθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε, θελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατοπλεῦσαι (τὰ γὰρ νῶτα, ὡς ἔφαμεν πτερωτὰ εἶχεν ὁ ἵππος) τὸν δὲ Δία μηνύσαντα, οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ, ὅθεν ἐκπεσεῖν τὸν Βελλεροφόντην, καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον, τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Ἀλήϊον πεδίον· ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα· τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν Ἠῶ δεηθεῖσαν τοῦ Διὸς

46. *Bellerophontes litteras tulit.*] De ijs, qui ſibiipſis mala conciliant. Bellerophontes antea Hipponus vocabatur, cumque Bellerum Corynthiorum Principem de medio ſuſtuliſſet, nomine Bellerophontis eſt appellatus; fuitque naturâ filius Neptuni, adoptione autē Glauci. Accepto autem à Neptuno Pegaſo alato equo Meduſæ, quæ filia Gorgonis erat (inde enim id nominis accepit quòd ex Gorgonis collo exſilijſſet) cùm quendam ex ſuis contribulibus occidiſſet Bellerum nomine, vt dixi, Argos profugit, & à Prœto rege expiatus, cum ipſo deinceps eſt commoratus. Antia autem Prœti vxor, Bellerophontis amore capta, illum vt cum ipſo poſſit concumbere rogauit. Ille verò rectum amplexus, eidem contradixit. Vnde Antia verita, ne ille anteuertens ipſius amores, Prœto indicaret, Bellerophontem præuenit, ſibi ab illo vim illatam eſſe dictitans. Prœtus autem, nolens ipſe Bellerophontem occidere, in Lyciam illum mittit, ad Iobaten, vxoris ſuæ patrem, litteras præter expectationem in ſui ipſius perniciem illi ſecum ferentem. Qui cùm multis illum certaminibus exercitum neque tamen adhuc perditum videret, exiſtimans, omnem quam in illum inſtruxerat vim, eſſe debellatam (tot enim adeoque pernicioſas ærumnas virtute ſua ſuperauerat) filiam illi ſuam Caſſandram nomine in matrimonium, & regni cum illa partem aliquam dedit. Fertur autem Bellerophontes rerum quas geſſerat magnitudine elatus, cum Pegaſo ſuo (nam dorſum huius equi, vt diximus, pennatum erat) cœlum inſpicere voluiſſe. Iouem autem iratum, œſtrum Pegaſo immiſiſſe, atque ita Bellerophontem deturbatum in Lyciæ campum decidiſſe, qui campus ab ipſo etiam Aleïus campus eſt vocitatus, quòd mutilatus in illo erraret: equum autem ipſum Auroræ ceſſiſſe in donum à Ioue

illum

illum poſtulanti, quò ſine moleſtia orbis ambitum cum eo circuiret. Hiſtoria autem eſt apud Aſclepiadem in Tragodumenis.

47. *Anus bacchatur.*] In eos, qui intempeſtiuè aliquid faciunt. Ariſtophanes: *Anus libidine pruriens & bacchans.*

48. *Anus, inſtar equi lacunam pro ſepulchro habebis.*] In eos, qui ſuo merito extrema perpetiuntur. Equi enim veteli in lacunas projiciuntur.

49. *Anus cothoniſſantes.*]

50. *Aniles fabulæ.*] De ijs, qui ineptè nugantur.

51. *Dionis gry.*] De re parua ac vulgari.

52. *Puluerem anus pedibus plaudens multum excitat omnis.*] In illos, qui propter peritiam multas res mouent.

53. *Anus hirciſſat.*] In eos, qui præter ætatem nimiū mulieribus addicti ſunt.

54. *Nudior Ialemo.*] Vox eſt lamentationem indicans. proinde vſurpatur de rebus luctuoſis.

55. *Nudior leberide.*] De omnino mendicis. hoc eſt, nudior ſerpentis cute.

56. *Nudipedalibus gaudet.*] De ijs, qui ludis publicis oblectantur. Pueri Spartæ in Lacedæmonia, hymnis Deos concelebrantes, nudis pedibus incedebant in honorem Spartiatarum, qui in Thyreis ceciderant.

57. *Nudo capite.*] In eos, qui impudenter in quidlibet feruntur.

58. *Gygarthum inflas.*] De ijs, qui fruſtra laborant: ſignificat enim rete.

59. *Dentale non eſt in illo.*] De eo, qui ad aliquid ineptus eſt.

60. *Gygis annulus.*] De impoſtoribus in omni vafriciei genere exercitatis. Gyges enim bubulcus cùm eſſet, terræque motu humus diſceſſiſſet, inuenit cadauer, quod annulum geſtabat, eius naturæ, vt quoties gemmam inuerteret, vide-

δῶρον, πρὸς τὸ ἀκόπως περιϊέναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν Τραγῳδουμένοις.

47. Γραῦς βακχεύει.] Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι ποιούντων· καὶ Ἀριστοφάνης· Γραῦς καπρῶσα καὶ βακχεύουσα.

48. Γραῦς, ὥς τις ἵππος τὸν χαραδραῖον τάφον ἕξεις.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τὰ ἔσχατα παθόντων· οἱ γὰρ γεγηρακότες ἵπποι εἰς χαράδρους ἐμβάλλονται.

49. Γρᾶες κωθονιζόμεναι.]

50. Γραῶν ὕθλοι.] Ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.

51. Γρῦ τὸ Δίωνος.] Ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τυχόντος.

52. Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει.] Ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

53. Γραῦς ἀναθυᾷ.] Ἀντὶ τοῦ, καπρᾷ. Ἐπὶ τῶν παρ' ἡλικίαν γυναικιζομένων.

54. Γυμνότερος Ἰαλέμου.] Δηλοῖ τὸν θρῆνον· τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν.

55. Γυμνότερος λεβηρίδος.] Ἐπὶ τῶν πάνυ πτωχῶν. Ἀντὶ τοῦ, γυμνότερος ὄφεως δέρματος.

56 Γυμνοποδίαις χαίρει.] Ἐπὶ τῶν φιλεόρτων· παῖδες ἐχόρευον ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς, εἰς θεοὺς ὕμνους ᾄδοντες, εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέᾳ ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν.

57. Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ.] Ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χωρούντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.

58. Γύγαρθον φυσᾷς.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων· σημαίνει δὲ τὸ δίκτυον.

59. Γύης οὐκ ἔνεστι ἐν τούτῳ.] Ἐπὶ τοῦ ἔν τινι ἀχρήστου.

60. Γύγου δακτύλιος.] Ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὤν, τῆς γῆς ῥαγείσης, εὗρε νεκρὸν φοροῦντα δακτύλιον, καὶ τοῦτον πε-

ρελό-

ελελόμενος, φύσιν ἔχοντα ὥστε κατὰ στροφὰς τῆς σφενδόνης ὁρᾶσθαι, ὅταν βούληται καὶ μή, δι' αὐτοῦ ἔκτεινε τὸν βασιλέα Κανδαύλην, καὶ ἦρξε.

61. Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας.] Ἐπὶ τῶν ἀπόρων.

62. Γυμνότερος πατταλου.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.

63. Γύναι γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.] Σοφοκλέους.

64. Γυπὸς σκιά.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων, ἢ δειλῶν.

65. Γυναικὸς φρένας.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

66. Γυνὴ στρατηγεῖ, καὶ γυνὴ στρατεύεται.] Ἐπὶ τῶν παραδόξων.

67. Γυναικὶ μὴ πίστευε, μηδ' ὅταν θάνῃ.] Ὅτι μὴ δεῖ γυναικὶ πιστεύειν.

68. Γυναικῶν ὄλεθροι.] Ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων.

69. Γωνίας ἄξιος ἀνήρ.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ ἀπραγόνων.

70. Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλος.] Ὅμοια τῇ· Γυναικὸς αὐδὴ θάνατος νεωτέροις.

Δ.

71. Δαιδάλου ποίημα.] Ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας· λέγεται γάρ, ὅτι Μίνως Δαίδαλον καὶ Ἴκαρον καθεῖρξε διά τινα αἰτίαν, υἱοὺς αὐτοῦ ὄντας. Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προσθετάς, ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Ἰκάρου· νοῆσαι δέ, ἄνθρωπον πετόμενον, ἀμήχανον, καὶ ταῦτα πτέρυγας ἔχοντα προσθετάς. τὸ οὖν λεγόμενον ἦν τοιοῦτον· Δαίδαλος, ὢν ἐν εἱρκτῇ, καθεὶς ἑαυτὸν διὰ θυρίδος, καὶ σκαφίδι ἐμβὰς σὺν τῷ Ἰκάρῳ, εἰς θάλασσαν ἔπλεεν· αἰσθόμενος δ' ὁ Μίνως, πέμπει πλοῖα διώξοντα.

retur: quando verò vellet, non videretur. Quo ille accepto, eius adminiculo Candaulem regem occidit, & ipſe regnum occupauit.

61. *Nudus vt ex vulua.*] De omnium rerum egenis.

62. *Nudior clauo.*] De valdè inopibus.

63. *Silentium & taciturnitas, ô mulier, veſtrum decorat genus.*] Sophoclis admonitio.

64. *Vulturis vmbra.*] De rebus nullius omnino pretij.

65. *Fœminæ mentem.*] De inſipientibus.

66. *Dux ipſa belli fœmina & miles cluit.*] De inopinatis.

67. *Ne fœminæ quid credas, vel mortuæ.*] Monet, mulieri nullatenus eſſe fidem adhibendam.

68. *Muliebris pernicies.*] In eos, qui miſerabiliter de medio tolluntur.

69. *Vir angulo dignus.*] In inſipientes & ocioſos.

70. *Oculus acutum fœminæ eſt telum viris.*] Idem cum hoc: *Mors certa vox eſt fœminæ adoleſcentibus.*

D.

71. Dædali opus.] De ijs, qui exquiſitiſſimè & accuratiſſimè in arte quaque quid faciunt. Dicitur enim Minos Dædalum & Icarum filios ſuos ob neſcio quod delictum concluſiſſe: Dædalum autem adſcititijs ſibi alis appoſitis vnà cum Icaro euaſiſſe. Cogitare autem hominem poſſe volare, idque alis adſcititijs; eſt cogitare id quod fieri nequit. Quod ergo dicitur, tale quidpiam fuit: Cùm Dædalus in cuſtodia eſſet, ſeſe per feneſtrã demittens, conſcenſa ſcapha, cũ Icaro mare petijt. Qua re intellecta Minos, mittit naues quæ illos perſequãtur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

qui animaduertentes, ab inſequentibus ſe peti; ventum vehementem atque acrem nacti, quaſi volantes, in mari huc illuc circumferuntur. Et Dædalus quidem ſaluus in terram euaſit: Icarus verò in mari perijt. Vnde & Icarium ab illo pelagus eſt vocitatum. Qui cùm ad littus maris poſteà eiectus eſſet, à patre eſt humatus.

72. Δασεῖαν νύκτα. *Denſam noctem.*] Brumalem vocant.

73. *Villoſum pedibus leporem teſtudo præibit.*] De impoſſibili.

74. *Datus bonorum.*] De fortunatis. Datus enim vrbs Thraciæ fuit valdè opulenta. De qua Theopompus libro LIII. de rebus geſtis Philippi, & Ephorus in IIII.

75. *Dædali alæ.*] De ijs, qui propter inopiam alicuius rei, acceſſione alterius vtuntur.

76. *Lepus pulpamentum quærit.*] De eo, qui ab alijs ſibi præberi petit, quæ ipſe penes ſe habet.

77. *Dactylus dies.*] De ijs, qui feliciter degunt. Dactylus enim vir quidam Athenis fuit, qui ad maximos & ſummos honores euectus fuit.

78. *Sumptum impendens in ea quæ nõ oportet, parcus erit in ea quæ oportet.*] Chilonis.

79. *Laureum baculum geſto.*] De ijs, quibus ab aliquibus inſidiæ ſtruuntur: quòd aduerſus illas laurus ſit amuletum.

80. *Alteris melioribus.*] De ijs, qui ſecundò ſacrificant: ſiquidem ſi victima prius non eſſet litatum, iterabant ſacrificia.

81. *Contigit & ignauis præda ex venatu.*] De ijs, qui præter meritum feliciter agunt,

82. *Formidoloſæ opes gratum animo ſunt malum.*] Eò quòd diuites ſeſe muniant.

ὡς ᾔσθοντο δὲ Ἴκαρός τε καὶ Δαίδαλος διωκόμενοι, ἀνέμου λάβρου καὶ σφοδροῦ ὄντος, πετόμενοι, ἤγουν πλέοντες ἐν τῷ πελάγει, περιτρέποντο. καὶ ὁ μὲν Δαίδαλος σώζεται εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ Ἴκαρος τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη· ἐκβληθεὶς δὲ ὁ Ἴκαρος ὑπὸ τῶν κυμάτων, παρὰ τοῦ πατρὸς ἐτάφη.

72. Δασεῖαν νύκτα.] Τὴν χειμερινήν φασι.

73. Δασύποδα λαγὼν προδραμεῖται χελώνη.] Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

74. Δάτος ἀγαθῶν.] Ἐπὶ εὐδαιμονούντων· ἡ γὰρ Δάτος πόλις ἦν ἐπὶ Θρᾴκης, σφόδρα εὐδαίμων. δεδηλώκατον δὲ περὶ αὐτῆς Θεόπομπος ἐν νγ' Φιλιππικῶν, καὶ Ἔφορος ἐν τετάρτῳ.

75. Δαιδάλου πτερά.] Ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν χρωμένων προσθήκῃ παρελθούσῃ.

76. Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ.] Λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντος παρ' ἄλλου γενέσθαι τὰ ὄντα αὐτῷ.

77. Δάκτυλος ἡμέρα.] Ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάκτυλος γάρ τις ἐγένετο ἀνὴρ Ἀθήνησι μεγίστων τιμῶν λαχών.

78. Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσῃ ἐφ' ἃ δεῖ.] Χίλωνος.

79. Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν.] Ἐπὶ τῶν ὑπό τινων ἐπιβουλευομένων· παρόσον ἀληξιφάρμακον ἡ δάφνη.

80. Δευτέρων ἀμεινόνων.] Ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καυθῇ, καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσι.

81. Δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐπραγούντων.

82. Δειλόν θ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.] Παρόσον οἱ πλούσιοι ἀσφαλίζονται.

83. Δέχεται

83. Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.] Ἐπὶ τῶν πάντα δεχομένων· ἀλήτην γάρ φασί τινα βουκόλῳ συναντήσαντα αἰτῆσαι τροφήν· ἄραντα δ᾽ ἐκεῖνον βῶλον δοῦναι αὐτῷ, ὡς τοῦ Διὸς ὄντα· τὸν δὲ τοῦτο εἰπεῖν.

84. Δελφῖνα πρὸς τὴν οὐραῖον δεῖς.] Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, διὰ τὸ εὐκίνητον εἶναι. Πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους ἔχειν ἢ τηρεῖν τὰ διδόμενα· φιλοίκειον γὰρ ὁ δελφὶς ζῶον πεπίστευται· καὶ τούτου τὸ μαρτύριον· Αἶνος, πόλις ἐστὶ Θρῄκης. ἔτυχεν οὖν ἁλῶναι δελφῖνα, καὶ τρωθῆναι μὲν, οὐ μὴν εἰς θάνατον, ἀλλ᾽ ἔτι βιώσιμα εἶναι τῷ ἑαλωκότι· οὐκοῦν ἐρρύη μὲν αἷμα· ᾔσθοντο γὰρ οἱ ἀθήρατοι, καὶ ἀφίκοντο εἰς τὸν λιμένα ἀγέλῃ, καὶ κατεσκίρτων· καὶ ἦσάν τι δρασείοντες οὐκ ἀγαθόν. ἐν ἔθει γὰρ ἦν, ὡς τὸ εἰκὸς, αὐτοὺς νήχεσθαι καὶ παῖδας αὐτῶν. οἱ τοίνυν νέοι ἔδεισαν, καὶ ἀφῆκαν τὸν ἑαλωκότα· καὶ ἐκεῖνοι κομισάμενοι ὡς ἑταῖρον ἕνα τῶν κηδεστῶν ἢ γένει προσήκοντα, ᾤχοντο ἀπιόντες. σπάνιον δὲ ἄνθρωπος, ἢ οἰκείῳ δυστυχήσαντι ἢ οἰκείᾳ κοινωνὸς σπουδῆς καὶ φροντίδος.

85. Δεκάπους σκιά ἐστιν.] Ἐπὶ τῶν κατὰ καιρὸν ἀπιόντων ἐπὶ τὸ δεῖπνον· τὸ γὰρ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνα, καὶ οἱ καλούμενοι, παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν· καὶ οὕτως οἱ μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπῄεσαν ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις, ἐφ᾽ ἧς οἷόν τε ἦν τεκμήρασθαι εἰς πόσας ὥρας προσήκει.

86. Δειλότερος ἦν αὐτῆς τῆς δειλίας.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.

87. Δεῖ νοσεῖν τὸ μέρος.] Ἐπὶ τῶν ἔργῳ φιλίαν ἐνδεικνυμένων.

88. Δέκα ἡ κύων τέκοι, καὶ πάντα λευκά.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ εὐτυχῶν.

89. Δέκα τοῦ ὀβολοῦ.] Καθ᾽ ὑπερβολὴν, ἐπὶ μηδενὸς ἀξίων.

83. *Etiam glebam erro admittit.*] De ijs, qui omnia accipiunt. Aiunt enim, erronem quendam, cùm bubulco occurriſſet, ab eoque cibum petijſſet, illum glebam ei ſublatam dediſſe, tanquam Iouis ea eſſet: tum iſtum hoc reſpondiſſe.

84. *Delphinum cauda alligas.*] De re quæ factu eſt impoſſibilis, eò quòd nimia huius animalis ſit mobilitas & lubricitas. Quadrat in illos, qui accepta aut data tenere aut ſeruare neſciunt. Generis ſui amans animal delphinus creditus eſt; id quod vel hinc videre licet: In Thracia ciuitas quædam eſt, Ænus nomine; in qua euenit, vt Delphinus caperetur, & vulneraretur, licet non mortiferè: nam vitale adhuc aliquid capto ineſſe conſtabat, & illi quidem ſanguis effluebat. Alij verò Delphines non capti, eo intellecto, gregatim in portum magnis ſaltibus aduenerunt, neſcio quid improbius facturientes. In more autem erat, vt videtur, & ipſos & pullos ipſorum cum illis natare: qui proinde illos metuentes, etiam captum dimiſerunt, quo iſti tamquam ſocio, affine, & generis ſui proximo recepto, abierunt. Cùm rarò interim homines cuipiam ex neceſſarijs ſuis, ſeu viro ſeu fœminæ laboranti, ſtudiũ ſuum operamque impendere ſoleant.

85. *Decempedalis vmbra eſt.*] De ijs, qui tempeſtiuè ad conuiuiũ eunt. Veteres enim qui ad conuiuium vocabant, & vocabantur, vmbram notabant: atque ita ſub id tẽpus illi expectabant vocatos: iſti autem ad conuiuium prodibant. Atque hinc conjicere licebat, quotanam eſſet hora.

86. *Timidior es ipſo timore.*] In vehementer meticuloſos.

87. *Oportet in partem ægrotare.*] De ijs, qui exactè amicitiam reipſa oſtendunt.

88. *Decem catella pariat & omnes candidos.*] De ſimilibus & fortunatis.

89. *Decem vno obolo.*] Hyperbolica locutio. De hominibus minimi pretij.

90. *Delphinus in aqua balnei.*] De ijs, qui impedimento ſunt, quò minùs aliquid, vt par eſt, fiat.

91. *Timidior es proſpiciente.*] In valdè timidos. Vir enim ille perquam timidus fuit, qui proſpiciens ex ſpelunca, viſo Hercule in lapidem conuerſus eſt, manſitque in hunc diem lapis, hominis ſpeciem præ ſe ferens.

92. *Moleſtum eſt futuri eſſe conſcium.*] Apophthegma Thaletis Mileſij.

93. *Serta gerit Delphus homo, ſed ſitis enecat illum.*] Illi enim propter ſacrificia quæ faciunt, coronati quidem ſunt; at verò ſiti pereunt: hoc eſt, neceſſarijs deſtituuntur.

94. *Nectunt ſtupendas machinas Aegyptij.*] In maximè maleficos: tales enim Ægyptij.

95. *Delphinum natare doces.*] De ijs, qui aliquos ea docere nituntur, in quibus abundè ſatis exercitati & verſati ſunt. Aut de ijs, qui in arte quapiam ſolidiſſimè edocti, ſimulant ſe à quopiam diſcere. De delphinis tale quid fertur. Cœranus quidam nomine, Paro oriundus, cùm Byzantij iaculo reti incidentes delphines capti fuiſſent, pecuniam piſcatoribus, qui illos ceperant, velut in lytrum dedit, liberoſque dimiſit. Cumque quodam tempore naue quinquaginta remorum veheretur, illaque ſubuerteretur, cæteris perditis, Cœranum delphines ſeruauerunt, beneficij quo illos priùs affecerat, vicem reponentes. Altum autem ſaxum oſtenditur & cauum, in quod illi natantes illum tulerunt, & vocatur locus Cœranius. Inſecuto porrò tempore, cùm idem Cœranus iam extinctus, propè mare cremaretur, delphines, re comperta, ibidē congregati, quamdiu pyra igni fortiter ardebat, ibidem manſerunt, amico ſuo fidi amici. Cū verò pyra eſſet extincta, natatu retro ceſſerunt. Et homines interim viuos quidem & opibus florentes colunt,

90. Δελφὶς ἐν λουτηρίῳ.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι ποιεῖν οὐκ ἀνεχομένων.

91. Δειλότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. Ἀνὴρ γὰρ οὗτος ἐγένετο δειλὸς, ὃς παρακύψας ἐκ σπηλαίου, καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλῆν, ἀπελιθώθη, καὶ διαμένει ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποειδής.

92. Δεινὸν τὸ συνιδεῖν τὸ μέλλον.] Ἀπόφθεγμα Θάλεω τοῦ Μιλησίου.

93. Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψει δ' ἀπόλωλεν.] Οὗτοι γὰρ διὰ τὸ ἱερῶσθαι ἐστεφανωμένοι μένουσι, δίψει δ' ἀπόλλυνται· ἀντὶ τοῦ τῶν ἀναγκαίων ἀποροῦσι.

94. Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.

95. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰς παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἤσκηνται· ἢ ἐπὶ τῶν ἄκρως εἴς τι πεπαιδευμένων, καὶ προσποιουμένων παρά τινων μανθάνειν. Λέγεται περὶ δελφίνων τοῦτο. Κοίρανος ὄνομα, τὸ γένος ἐκ Πάρου, δελφίνων τινῶν ἐν Βυζαντίῳ, βόλῳ περιπεσόντων καὶ ἑαλωκότων, δοὺς ἀργύριον, οἱονεὶ λύτρα τοῖς ἠγρευκόσιν, ἀφῆκεν αὐτοὺς ἐλευθέρους. ἔπλει γοῦν ποτε πεντηκόντορον ἔχων· ἀνατραπείσης δὲ τῆς νεὼς, καὶ τῶν ἄλλων διαφθαρέντων, τὸν Κοίρανον ἔσωσαν δελφῖνες, ὑπὲρ ἧς φθάσαντες εἶχον εὐεργεσίας τὴν ἰσότητα ἀντιδιδόντες. ἄκρα δὲ δείκνυται καὶ ὕπαντρος πέτρα, ἔνθα ἐξενήχοντο ὀχοῦντες αὐτόν· καὶ καλεῖται ὁ χῶρος Κοιράνειος. χρόνῳ δ' ὕστερον τεθνεῶτα τόνδε τὸν Κοίρανον θαλάττης πλησίον ἔκαιον· εἶτα μέν τοι αἰσθόμενοί ποθεν οἱ δελφῖνες, ἠθροίσθησαν· καὶ εἰς ὅσον ἡ πυρὰ ἤκμαζε καιομένη, παρέμειναν ὡς φίλῳ φίλοι πιστοί. εἶτα μέν τοι κατασβεσθείσης, οἵδε ἀπενήχοντο. ἄνθρωποί γε μὴν ζῶντάς τε καὶ πλουτοῦντας θεραπεύουσι·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

σι· νεκροὺς δὲ ἀποστρέφονται, ἢ καὶ δυστυχοῦντας, ἵνα μή τινα ἐκτίνωσιν εὖ παθόντες χάριν.

96. Δεσμοὶ Τυῤῥηνοί.] Οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκεῖνο καιροῦ εἰς τὰς τῶν δεσμωτῶν κακουχίας.

97. Δεύτερος πλοῦς.] Ὅτε ἀποτυχών τις οὐρίου, κώπαις πλεῖ.

98. Δελφῖνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.] Οἱ δελφῖνες τὸν ἐξ αὐτῶν τεθνεῶτα ὑποδυόντες, φοράδην κομίζουσιν εἰς τὴν γῆν· τοῖς ἀνθρώποις πιστεύοντες θάψαι τοῦτον. ἕπεται δὲ πλῆθος ἕτερον, οἱονεὶ τιμῶντες, ἢ καὶ νὴ Δία ὑπερμαχοῦντες, μήποτε ἄλλο κῆτος ἐπιδράμῃ, καὶ τὸν νεκρὸν ἁρπάσειν, εἶτα δαίσηται. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἔνδικοι, θάπτουσιν αὐτούς· οἱ δ' ἀπὸ Μουσῶν καὶ Χαρίτων, ἀκηδῶς αὐτῶν ἔχουσι. Καὶ δότε συγγνώμην, ὦ δελφῖνες φίλοι, τῇ τῶν ἀνθρώπων ἀγριότητι· εἴγε καὶ Ἀθηναῖοι Φωκίωνα τὸν χρηστὸν ἔῤῥιψαν ἄταφον, καὶ Ὀλυμπιὰς δὲ ἔκειτο γυμνή, ἡ τεκοῦσα τὸν ἐκ Διός, ὡς ἐκόμπασε· καὶ τὸν Ῥωμαῖον Πομπήϊον, τὸν Μέγαν ἐπίκλην, ἀποκτείναντες οἱ Αἰγύπτιοι, εἴασιν ἐῤῥιμμένον, ἄμοιρον τῆς κεφαλῆς, πλησίον τῆς θαλάττης. Λέγεται καὶ τοῦτο περὶ δελφῖνος, ὅτι ἡ φύσις αὐτὸν ἀεικίνητον εἰργάσατο, καὶ πέρας τούτῳ τῆς κινήσεως, τὸ καὶ τοῦ βίου τέλος. ὕπνου γοῦν δεόμενος, μετεωρίσας τὸ σῶμα, καὶ ἀναπλεύσας ἐπ' ἄκρον τὸ ὕδωρ, ὡς ὁρᾶσθαι πᾶς, καταδαρθάνει. ἄϋπνος δὲ καὶ ἄμοιρος τοῦ θεοῦ τοῦδε, οὐδὲ οὗτός ἐστιν· ὅτε γοῦν καθεύδει, ὠθεῖται εἰς βυθὸν, ἕως ψαύσῃ τῆς κάτω γῆς· ὅταν δὲ προσπελασθῇ αὐτῇ, διϋπνίζεται πρὸς τὸ δάπεδον, εἶτα ἀναδύνει· καὶ πάλιν εἰς ὕπνον ὑπαχθεὶς, καὶ νικώμενος τοῦ θεοῦ, κατολισθαίνει, καὶ αὖθις ἀφυπνισθεὶς τῇ αὐτῇ κρούσει, ἀναπλεῖ πάλιν· καὶ πολλάκις δρᾷ τοῦτο, μεταξὺ ἡσυχίας καὶ ἐνεργείας

mortuos autem & infortunatos auerſantur, ne quam pro beneficio accepto referant gratiam.

96. *Vincula Tyrrhena.*] Quibus eo tempore Tyrrheni captiuos affligebant & vexabant.

97. *Altera nauigatio.*] Cùm quis ſecundis ventis deſtitutus, remis nauem impellit.

98. *Delphinum patina non capit.*] Delphini, ſi quis ipſorum mortuus fuerit, illum ſubeuntes, in terram ferunt, hominibus illum committentes quo ſepeliatur. Sequitur autem alia ingens multitudo, velut honoris cauſa: vel mehercle, quod potiùs crediderim, maioris ergô cuſtodiæ, ne maior alius cœtus accurrens raptum mortui cadauer deuoret. Quotquot autem homines iuſti ſunt, illos ſepeliunt; qui verò amuſi & ſine Gratijs, negligunt. Sed date veniam, amici delphines, hominum immanitati, ſi Athenienſes etiam Phociona virum optimum inſepultum abiecerunt, & Olympias, quæ tamen filiam ſe ex Ioue genuiſſe iactitabat, inſepulta iacuit; & Romanum Pompeium, cognomento Magnum, Ægyptij occiſum, & capite truncatum, prope mare proiectum reliquerunt. Fertur & hoc porrò de delphine, quòd natura illum ſemper mobilem fecerit: adeò quidem, vt motus illi finis ſit & vitæ terminus. Somno igitur indigens, corpus in altum tollit, & ſumma aqua natans, vt totus conſpici poſſit, dormit (neque enim abſque ſomno eſt, aut Dei illius expers.) Quando autem id facit, in profundum pellitur quouſque terram imam contingat. Ad quam vbi peruenerit, in ſolum impulſus excitatur, & rurſum emergit. deinde iterum in ſomnum actus, & Deo illo victus ſenſim labitur, ſimilique impulſione excitatus, natatum repetit: idque ſæpiùs facit, inter quietem & operationem medius, neq; vmquam omnẽ prorſus motionem amittens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Eſt autem naturalis quædam atque occulta communicatio & cognatio delphino cum leone. Neque id ſolum, quòd ſicut hic terreſtribus, ita ille marinis dominatur, ſufficit: ſed vterque ad ſenectutem venientes, tabe corripiuntur, aut alioqui alio morbo: tunc que hic ſimiam terreſtrem pro medicamento habet; ille autem eiuſdem generis ſibi quærit in mari. nam & ibi ſimia eſt, & ſicut illi iſte, ita huic hic eſt auxilio.

99. *Delio natatore opus eſt.*] De illis, qui in ſumma aqua natant.

100. *Conſultato diu, cunctis felicior vt ſis.*

CENTVRIA VII.

1. P*Er enſes atque flammam eundum tibi erit.*] In eos, qui ſe intrepidè & oſtentabundè in periculo conjiciunt.

2. *Gladius calumnia acutior, modo gladius calumniatorem anteuertat.*

3. *Diagoras Melius.*] De Atheis ac perfidioſis & incredulis.

4. Διακωδωνιαθέντες.] Vt plurimum de ludificatis capitur.

5. *Diitrephes alas addidit.*] De ijs, qui ad rem aliquam inducunt.

6. *Per parietem loqui.*] In ſtupidos & inſenſatos.

7. *Iuſtior trutina.*] De ijs, qui æquitatẽ & iuſtitiam amant. ϛαχάνην enim Dorij trutinam vocant: fortaſſis παρὰ τὴν ϛάσιν, à ſtando.

8. *Iuſtitiæ oculus.*] Quam nullum mortalium contemnere decet.

9. *Litem parit lis, noxa item no-*

ὢν, οὐ μὴν εἰς ἀκινησίαν ἐκπίπτων παντελῆ ποτέ. Φυσικὴ δὲ ἄρα κοινωνία τις καὶ συγγένεια λέοντι καὶ δελφῖνι, ἀπόρρητος· οὐ γὰρ, ὅτι βασιλεύουσιν ὁ μὲν τῶν χερσαίων, ὁ δὲ τῶν ἐναλίων, τοῦτο ἀπόχρη· ἀλλὰ γάρ τοι καὶ τήκονται περιϊόντες ἐς γῆρας, καὶ ἄλλως νοσήσαντες. Ὁ μὲν τὸν χερσαῖον πίθηκον ἔχει φάρμακον, ὁ δὲ ἀναζητεῖ τὸν συμφυῆ. ἔστι δὲ ἐν θαλάττῃ πίθηκος, καὶ ἔστι καὶ τῷδε οὗτος ἀγαθὸς, ὡς ἐκείνῳ ἐκεῖνος.

99. Δηλίου κολυμβητοῦ.] Ἐπὶ τῶν ἄκρως νηχομένων.

100. Δηρὸν βουλεύειν, ἵν' ἔχῃ καὶ πολλὸν ἄμεινον.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ζ.

1. Διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ.] Ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων, καὶ ῥιψοκίνδυνα ποιούντων.

2. Διαβολῆς ὀξύτερον τὸ ξίφος, εἰ τὸ ξίφος προφθάσει τὸν διαβάλλοντα.]

3. Διαγόρας ὁ Μήλιος.] Ἐπὶ τῶν ἀθέων καὶ ἀπίστων.

4. Διακωδωνιαθέντες.] Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων λαμβάνεται.

5. Διïτρέφης ἀνεπτέρωκεν.] Ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα.

6. Διὰ τοῦ τείχους λαλεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

7. Δικαιότερος σταχάνης.] Ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων· σταχάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν· ἴσως παρὰ τὴν στάσιν.

8. Δίκης ὀφθαλμός.] Ἧς δεῖ μηδέποτε καταφρονεῖν, ἀνθρώπους ὑπάρχοντας.

9. Δίκη δίκην ἔτικτε, καὶ βλάβη βλάβην.]

βλάβην.] Ἐπὶ τῶν φιλοδίκων, καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις.

10. Διὸς κώδιον.] Οὗ τὸ ἱερεῖον Διῒ τέθυται· θύουσι δὲ τῷ τε Μειλιχίῳ καὶ τῷ Κτησίῳ Διΐ. τὰ δὲ κώδια τούτων φυλάσσουσι, Δία προσαγορεύοντες. χρῶνται δ' αὐτοῖς, ὅ, τε σκιῤῥοφορίων καὶ ὁ δᾳδοῦχος, τὴν πομπὴν στέλλοντες ἐν Ἐλευσῖνι, καὶ ἄλλοι τινές· πρὸς τοὺς καθαρμοὺς, ὑποστρωννύντες αὐτὰ τοῖς ποσὶ τῶν ἀναγῶν.

11. Δίκην ὑφέξει, κ' ἂν ὄνος δάκῃ κύνα.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ σμικροῖς συκοφαντουμένων.

12. Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς.] Ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοήτως τι ποιούντων. Ἐκ τοῦ δικτύου λέγεται ἡ Ἄρτεμις Δίκτυννα· ἐπειδὴ τῶν κυνηγετῶν ἐστι, καὶ τὰ δίκτυα φέρειν. Ἔφορος δὲ κυνηγεσίας ἡ Ἄρτεμις· φασὶ δὲ καὶ, ὅτι νύμφη τις Βριτομάρτις καλουμένη, θηρῶσά ποτε, δικτύοις τισὶ κατὰ τύχην ἐνέπεσε, καὶ ὑπὸ Ἀρτέμιδος ῥυσθεῖσα, Δικτύννης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. Ἑκάτην δὲ καὶ Ἄρτεμιν οἱ μὲν τὴν αὐτὴν φασιν, οἱ δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην.

13. Δίκης δικαιότερος.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων καθ' ὑπερβολήν.

14. Διζημένοισι τἀγαθὰ μόλις παραγίνεται· τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισι.] Δημοκρίτου.

15. Διομήδειος ἀνάγκη.] Ὃς ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰσχραῖς οὔσαις ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ μίγνυσθαι, ἃς καὶ ἵππους ἀλληγορεῖ. Τέτακται δὲ ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι πραττόντων. Οἱ δέ φασιν, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ παλλάδιον κλέψαντες, νυκτὸς ἐπανήεσαν· ἑπόμενος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, τὸν Διομήδην ἠβουλήθη ἀποκτεῖναι· ἐν τῇ σελήνῃ δὲ ἰδὼν τὴν σκιὰν τοῦ ξίφους ὁ Διομήδης, δείσας τὸν Ὀδυσσέα, ἐποίησεν προάγειν, παίων αὐτοῦ τῷ ξίφει τὸ μετάφρενον.

xam parit.] In litigandi cupidos, quique lites litibus nectunt.

10. *Iouis vellus.*] Cuius victima Ioui fuit immolata. Immolant autem Ioui Milichio & Cteſio. Eiuſmodi verò victimarum tergora cuſtodiunt, & Iouis nomine appellant. Vtuntur verò qui Scirophorijs præeſt, quique facem præfert, quando pompam in Eleuſinijs agunt. Alij ad expiationem eorum qui ſcelere quopiam contaminati ſunt, eorumque pedibus ſubſternunt.

11. *Litem ſubibit, vel ſi aſinus mordeat canem.*] De ijs, qui ob paruas res calumnijs diuexantur.

12. *Reti ventum venaris.*] In illos, qui fruſtra & ſtolidè quid faciunt. Ἐκ τοῦ δικτύου, hoc eſt, à reti, Diana Δίκτυννα appellatur; quòd venatorum ſit etiam retia ferre. Diana porrò venationis præſes. Fertur autem puella quædam nomine Britemartis, cùm aliquando venaretur, retibus quibuſdam forte fortuna implicata, & à Diana liberata, illi ſimulacrum nomine Dianæ Dictyne poſuiſſe. Et quidem Dianam nonnulli eandem cum Hecate, alij aliam eſſe volunt.

13. *Iuſtitia iuſtior.*] De vehementer ac ſupra modum iuſtis.

14. *Quærentibus bona vix obueniunt, mala autem etiam non quærentibus.*] Democriti.

15. *Diomedea neceſſitas.*] Ille hoſpites compellebat cum filiabus ſuis deformibus coire, quas equas allegoricè vocabant. Ponitur autem de ijs, qui neceſſitate coacti aliquid faciunt. Alij dicunt, quod cùm Diomedes & Vlyſſes Palladium nocte furati in caſtra redirent, Vlyſſem pòſt euntem gladio transfigere voluiſſe Diomedem. Cæterùm cùm ille Lunæ ſplendentis beneficio vmbram gladij vidiſſet, metuens Vlyſſem, coëgit vt præcederet, ſcapulas eius enſe diuerberando.

16. *Bac-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

16. *Bacchanalia.*] Feſtum apud Athenienſes: vnde & parœmia. Tantum propè
eſt, quantum, Ex ſacris Dionyſijs: De rebus meritò expetendis. Dicitur etiam Bacchus Dithyrambus, quòd nutritus ſit in antro, cuius aditus duplici oſtio clauderetur. Hinc Dithyrambici Poëtæ.

17. *Corinthus Iouis filius.*] De ijs, qui eadem ſemper repetunt. Cùm Megarenſes Corinthijs ſubeſſent, illorum edicta ſibi nimis grauia & iniuſta videri dicebant, proptereaque palàm ægre iſtam rem ferre ſe oſtendebant. Qua de cauſa Corinthiorum legati, Megaram cùm veniſſent, nec populus illis aures præberet; offenſi inclamarunt: *Non feret hæc Iouis filius Corinthus.* Megarenſes autem illos eiectos verberarunt, exclamaruntque, *Verbera Iouis filium Corinthum.*

18. *Variantes ſententiæ.*] Quaſi dicas, bifidæ. Dicitur verò in eos, qui duplicis & inconſtantis ſunt animi.

19. *Iouis cerebrum.*] De optimo cibo. Idem eſt, *βασιλέως ἐγκέφαλος*, *Regis cerebrum.*] De ijs, qui delicatè agunt. Alij aiunt inde dici, quòd cibaria ſumptuoſa à Perſis Iouis cerebrum appellarentur.

20. *Iouis calculus.*] Ita locus dicitur, in quo Minerua & Neptunus iudicati fuerunt. Cratinus in Archilochis.

21. *Hîc magni ſoliumque Iouis taliaque vocantur.*] Ponitur de rebus ſacris, & non tangendis.

22. *Per annulum traxeris.*] De ijs, qui ob mœſtitiam ſeu morbum macilenti facti ſunt. Ariſtophanes in Pluto.

23. *Diſcos impellit vltra ea quæ foſſa ſunt.*] De ijs, qui in rebus quibuſdam duabus laude dignis excellunt, quarum alteram altera meliùs norint.

24. *Plagis adactus polypus quatuor-*

16. Διονύσια.] Ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, καὶ παροιμία ἐξ αὐτοῦ· Σχεδὸν τοσοῦτον ὅσον, Ἐκ Διονυσίων, ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. Ὁ Διόνυσος λέγεται καὶ Διθύραμβος, ὅτι ἐτράφη ἐν ἄντρῳ διθύρῳ τῆς Νύσης. ἐκ τούτου ποιηταὶ διθυραμβοποιοί.

17. Διὸς Κόρινθος.] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων. ἐρρήθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίοις, ἐβαροῦντο τοῖς ἐπιτάγμασι, καὶ φανεροὶ δυσαναχετοῦντες ἦσαν ἐπὶ τούτῳ. Κορινθίων δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ τοῦ δήμου προσέχοντος αὐτοῖς, ἀγανακτοῦντες ἐβόων, Οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. Φασὶν οὖν, τοὺς Μεγαρεῖς, ἐκβάλλοντας αὐτοὺς παίειν, καὶ λέγειν· Παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον.

81. Δίχολοι γνῶμαι.] Οἱονεὶ δίτροποι. ἐπὶ τῶν διτρόπων.

19. Διὸς ἐγκέφαλος.] Τὸ κάλλιστον βρῶμα· ἢ, Βασιλέως ἐγκέφαλος· ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων· οἱ δὲ, ὅτι τὰ πολυτελῆ βρώματα παρὰ Πέρσαις, Διὸς ἐγκέφαλος λέγεται.

20. Διὸς ψῆφος.] Οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν· Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις.

21. Ἔνθα Διὸς μεγάλου θῶκοι πεσσοί τε καλοῦνται.] Τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.

22. Διὰ δακτυλίου γ' ἂν ἑλκύσαις.] Ἐπὶ τῶν διὰ λύπην ἢ νόσον ἰσχνῶν γινομένων. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ.

23. Δίσκους ὠθεῖ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.] Ἐπὶ τῶν προτερούντων ἐπὶ δύο τινῶν πραγμάτων ἐπαίνου ἀξίων· τὸ δὲ ἐν ἐπισταμένων βέλτιον τοῦ ἑτέρου.

24. Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

λεγόμενος.] Ἐπὶ τῶν κολάσεων ἀξίων· παρόσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις, πρὸς τὸ πίων γενέσθαι.

25. Δι᾽ ὀξείας δραμεῖν.] Ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην.

26. Διωλύγιον κακόν.] Ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφισταμένων.

27. Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλὸν, τὸ δὲ κακὸν οὐδ᾽ ἅπαξ.

28. Δὶς παῖδες οἱ γέροντες.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας εὐηθεστέρων εἶναι δοκούντων.

29. Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.] Ἐπὶ τῶν ἐκ δευτέρου τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.

30. Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἐκρεῖ, καὶ μάλιστ᾽ ἀπόλλυται.] Φθαρέντος γὰρ τοῦ λιμώττοντος, καὶ ὁ λιμὸς ἀπόλλυται.

31. Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας.] Ὥσπερ διὰ χρόνου, διὰ μακροῦ.

32. Δοίδυξ αὔξει.] Ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανομένων· ὁ γὰρ δοίδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος.

33. Δουλότερος Μεσσηνίων.] Ἐπὶ τῶν ἐσχάτῃ καὶ πικρᾷ δουλείᾳ ἀνεχομένων.

34. Δόρυ κηρύκειον.] Ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων. Οἱ δεκατευθέντες εἰς Δελφοὺς ὑπὸ Ἀθηναίων Γεφυραῖοι, λαβόντες χρησμὸν, ἀνδρὶ Γεφυραίῳ φίλος οἶκος, ἀκολουθοῦντες βουσὶν, ἕως ἂν οὗ κοπιῶσιν, ὡς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν, ὅπως ἐκεῖ καταμείνωσι· Πολεμουμένων Ἀθηναίων ὑπὸ Εὐμόλπου, ἐπὶ τὴν Τανάγραν καλουμένην ὥδευσαν, δόντες μὲν τῷ προηγουμένῳ κηρύκειον, καθοπλίσαντες δὲ κατόπιν τοὺς νέους.

35. Δοίδυκος σκιά.] Ἐπὶ τοῦ μηδενός.

decim.] De ijs, qui plagis & verberibus digni ſunt; quòd polypus captus ſæpius verberetur, quo pinguis fiat.

25. *Per lanceam currere.*] De illis, qui in pericula ſe conjiciunt. ὀξεῖαν enim haſtam nominant.

26. *Ingens malum.*] De ijs, qui magnum quid & atrox ſubeunt.

27. *Bis & ter quod pulchrum, malum verò nec vnquam.*]

28. *Bis pueri ſenes.*] In illos, qui ob ſenium ſimpliciores facti videntur.

29. *Turpe eſt, eundem bis ad lapidem impingere.*] In eos, qui denuò in eadem errata incidunt.

30. *Temporis intercapedine & fames perit & vel maximè ſedatur.*] Famelico enim extincto etiam fames extinguitur.

31. *Ex antiquo die.*] Hoc eſt, Olim, & à multo tempore.

32. *Piſtillum creſcit.*] De ijs, quæ minimè creſcunt. Piſtillum enim paruum quid eſt, & teres.

33. *Seruilior Meſſenijs.*] De ijs, qui vltima & acerba ſeruitute premuntur.

34. Δόρυ κηρύκειον, *Caduceum cum haſta.*] De ijs, qui ſimul & inuitant & comminantur. Cùm Gephyræi decimati Delphos ab Athenienſibus mitterentur, reſponſo accepto, Viro Gephyræo amica domus; inſecuti ſunt ſuos boues, vſque dum laſſi reſtiterunt. Quippe vt ibidem manerent, Apollo eis oraculo ſuo præceperat. Dum Athenienſes ſub Eumolpo bellum gererent, ad locum Tanagram appellatum proficiſcentes, exercitus ductori caduceum dederunt, à tergo interim iuuentutem armantes.

35. *Piſtilli vmbra.*] De re nihili & nauci.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

36. *Seruus cum ſis, comam nutris.*]

37. *Seruorum vrbs.*] In Lybia, vt Ephorus ſcribit lib. v. Et alia ἱεροδούλων, ſacrorum ſeruorum: in qua vnus ingenuus eſt. Eſt in Creta Δουλόπολις, vt ait Soſicrates in hiſtoria de rebus Creticis. lib. I. Eſt & alia quædam in Thracia Πονηρόπολις, improborum vrbs; quam Philippum condidiſſe ferunt: qui eò omnes flagitijs infames collocauit, ſycophantas, falſos teſtes, eorumque defenſores, & alios id genus facinoroſos ad duo ferè millia, vt ait Theopompus lib. XIII. rerum Philippicarum.

38. *Cadente quercu quilibet lignatum adeſt.*] Eò quòd cùm vir magnus offendit, omnes contra ipſum ferantur, & bona eius rapiant.

39. *Drachma canebat, deſinebat quattuor.*] In eos, qui facilè incipiunt ſeu loqui, ſeu quid agere; ſed difficulter deſiſtunt.

40. *Duos parietes illinis.*] De ijs, dicitur, qui & in hanc & in illam partem ſe verſant, & media via incedunt, ſiue in diſſidijs ſiue in amicitijs. Ab ijs fortè dictum, qui duos parietes ſplendentes reddunt.

41. *Duo cùm cuperes, neutrum es conſecutus.*] De ijs, qui multa appetunt, & propter nimiam cupiditatem propria quæ habent amittunt.

42. *Duodecim artium Cyrene.*] De ijs, qui omni morum varietate vtuntur. Fuit autem Cyrene meretrix celeberrima, δωδεκαμήχανος vocitata, quòd in concubitu varios modos efformaret.

43. *Cum Diuis flectunt venerandos munera Reges.*] De ijs, qui muneribus corrupti, æquum ſubuertunt.

44. *Dodonæum æs.*] De garrulis & nimium loquacibus. Demon quidem refert, Dodonæ plurimos, atque inter ſe

36. Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις.]

37. Δούλων πόλις.] Ἐν Λιβύῃ. Ἔφορος ε΄. καὶ ἑτέρα ἱεροδούλων, ἐν ᾗ εἷς ἐλεύθερός ἐστιν· ἔστι δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ Δουλόπολις, ὡς Σωσικράτης ἐν τῇ α΄ τῶν Κρητικῶν· ἔστι δέ τις περὶ Θρᾴκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασιν συνοικίσαι τοὺς ἐπὶ πονηρίας διαβαλλομένους, αὐτόθι συναγαγόντα συκοφάντας καὶ ψευδομάρτυρας, καὶ τοὺς συνηγόρους, καὶ τοὺς ἄλλους πονηρούς, ὡς δισχιλίους, ὡς Θεόπομπος ἐν ιγ΄. τῶν Φιλιππικῶν φησι.

38. Δρυὸς πεσούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.] Παρόσον ἀνὴρ μέγας ὅταν σφαλῇ, πάντες κατ' αὐτοῦ φέρονται, καὶ τὰ αὐτοῦ ἁρπάζουσιν.

39. Δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δὲ παύεται.] Ἐπὶ τῶν ἑτοίμως ἐρχομένων ἢ λέγειν ἢ πράττειν, δυσχερῶς δὲ παυομένων.

40. Δύω τοίχους ἀλείφεις.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων, καὶ διὰ μέσου χωρούντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις· εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφεγγίας ποιούντων.

41. Δυεῖν ἐπιθυμήσας, οὐδετέρου ἔτυχες.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν πλεονεκτούντων, οἳ διὰ πλεονεξίαν καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν.

42. Δωδεκαμήχανος Κυρήνη.] Ἐπὶ τῶν παντοδαποῖς καὶ ποικίλοις χρωμένων ἤθεσιν· ἡ δὲ Κυρήνη ἦν ἑταίρα πάνυ ἐπίσημος, ἐκαλεῖτο δὲ δωδεκαμήχανος, διὰ τὸ πολλὰς μηχανὰς ἐν ταῖς συνουσίαις ποιεῖσθαι.

43. Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.] Ἐπὶ τῶν διὰ δῶρα τὰς δίκας ἀντιστρεφόντων.

44. Δωδωναῖον χαλκεῖον.] Ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστων καὶ πολλὰ λαλούντων. Δήμων μὲν φησιν, ἐν τῇ Δωδώνῃ πολλοὺς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

λοῦς παράλληλα κειμένους λέβητας, ὅταν τις ἑνὸς ἅψηται, ἐκ διαδοχῆς πάντας ἠχεῖν. Ἀριστοτέλης δὲ ὡς πλάσμα διελέγχων, δύο φησὶ στύλους εἶναι· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑτέρου λέβητα, ἐπὶ θατέρου δὲ παῖδα κρατοῦντα μάστιγα, ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκέους ὄντας, σειομένους ὑπ' ἀνέμου, τῷ λέβητι προσκρούειν· τὸν δὲ τυπτόμενον ἠχεῖν.

contiguos fuiſſe conſtitutos lebetes: adeò vt ſi quis vnum pulſauerit, omnes ordine confeſtim ſonum ederent. Cæterum Ariſtoteles id tanquam figmentum explodens atque confutans, duas ait columnas eſſe, & in vna quidem eſſe lebetem, in altera autem puerum cum flagello, cuius lora etiam ferrea ſint, eaque ſi vento agitata in lebetem impingant, eiuſmodi ſonitum reddere.

E.

45. Ἑαυτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις.] Ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἑτέρους δὲ τρέφειν καταπαγγελλομένων.

46. Ἐγένετο καὶ Μανδρῶνι συκίνη ναῦς.] Λέγεται ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχησάντων· ὁ γὰρ Μάνδρων παρ' Ἀθηναίοις ναύαρχος ᾑρέθη, ἀνάξιος ὢν τῆς ἀρχῆς· ἡ δὲ συκίνη ναῦς, τὸ εὐτελὲς δηλοῖ.

47. Ἐγκαθεζόμενοι τρίποδι Μουσῶν.] Ἐπὶ τῶν λόγους ἀσκούντων.

48. Ἐγγαστρίμυθος καὶ Πύθων σὺ τυγχάνεις.] Ἐπὶ τῶν τερατολόγων καὶ θαυματοποιῶν. Σοφοκλῆς στερνόμαντιν τὸν τοιοῦτόν φησι. Πλάτων ὁ φιλόσοφος Εὐρυκλέα, ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιούτου μάντεως. Ἀριστοφάνης Σφηξί· μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν. Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ τρίτῃ περὶ μαντικῆς, καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους καλεῖ.

Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν.] Ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια παθόντων.

50. Ἐγγύην φεύγειν δεῖ, Θάλης Μιλήσιος ηὔδα.

51. Ἐδίδαξά σε κυβιστᾶν, καὶ σὺ βυθίσαι με ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόντων.

E.

45. *Teipſum non alens, canes alis.*] In eos, qui cùm ipſimet in egeſtate degant; alios ſe alere præſumunt.

46. *Fuit & Mandroni ficulnea nauis.*] In eos, qui præter meritum felices euaſerunt. Mandron enim apud Athenienſes, nauium præfectus eſt renunciatus, magiſtratu illo prorſus indignus. Ficulnea autem nauis rem vilem & deſpicabilem indicat.

47. *Inſidentes Muſarum tripodi.*] De ijs, qui diſciplinas excolunt,

48. *Ventriloquus es & Python.*] In eos, qui monſtroſa quædam loquuntur, & admirabilia faciunt. Sophocles talem στερνόμαντιν vocat. Plato philoſophus εὐρυκλέα, ab Eurycle tali vate. Ariſtophanes in veſpis: Imitatus Euriclei vaticinationem ac ſententiam. Philochorus autem tertia De vaticinandi arte, etiam mulieres ventriloquas eſſe ait.

49. *Egoque tuque nempe idem trahimus iugum.*] In eos, qui ſimilia patiuntur.

50. *Declines ſpondere Thales Mileſius inquit.*]

51. *Docui te vrinare, & tu ſubmergere me vis.*] In eos, qui bona malis rependunt.

52. *Si & lupi meminiſſes.*] De ijs, qui ſimul ac eorum mentio facta ſuit comparent.

53. *Si nequeas bouem, aſinum agito.*] In eos, qui non quæ vires admittunt, agunt, ſed ea quæ planè excedunt, aggrediuntur.

54. *Ad imbecilles imbecillis aduenis.*] In eos, qui eiſdem malis ſunt affecti.

55. *In non legitimum foramen ſtimulum agis.*] In eos, qui nefanda perpetrant. Cùm enim Philadelphus ſororem ſuam in vxorem duceret, Sotades hoc verbi vſurpauit.

56. *In nunciorum comprehenſionem etiam Mardaris nuncius.*] Vulgaris & clara; ſimilis iſti: *Anum nigra ſupercilia habentem in faſtigium domus vocat.*

57. *Vnus vir non omnia videt.*]

58. *In aquam amorem inſcribis.*] In eos, qui vtilia quæpiam abſcondunt.

59. *In cælum ſpuis.*] De ijs, qui contra ſeipſos aliquid faciunt. Aut de ijs, qui extremè iniurioſi ſunt. eſtque huic ſimilis, *Aduerſus ſtimulum calcitrare.*

60. *Pax etiam in petris agricolam pulgrè alit; bellum autem etiam in campo malum eſt.*] Menandri.

61. *Pax ocium non alit.*] Hoc eſt, hominem ocioſum, neque habentem vnde viuat. neque enim pax militem alit.

62. *Hilotis contemptibilior.*] Apud Lacedæmonios ſpurij, quique bello capti mancipia facti fuerant, εἵλωτες vocabantur, ἀπὸ τοῦ Ἕλους. Helus autem vrbs fuit in Peloponneſo.

63. *In vetera præſepia.*] De ijs, qui poſtquam rei alicuius vſu exciderunt, rur-

52. Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης.] Ἐπὶ τῶν ὧν ἂν μνησθῇ τις, καὶ εὐθὺς παραγινομένων.

53. Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυν' ὄνον.] Ἐπὶ τῶν μὴ πραττόντων ἃ κατὰ δύναμιν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ αὐτούς.

54. Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας.] Ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια παθόντων.

55. Εἰς οὐχ' ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀνόσια ποιούντων· τοῦ γὰρ Φιλαδέλφου γήμαντος τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην, ὁ Σωτάδης εἶπε ταυτί.

56. Εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀγγέλων καὶ ὁ Μάρδαρις ἄγγελος.] Δημώδης καὶ σαφής· ἔοικε τῇ· Τὴν γραῦν εἰς τ' ἀκρωτήριον * αἰτανόφρυν καλοῦσιν.

57. Εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ.

58. Εἰς ὕδωρ γράφεις τὸν ἔρωτα.] Ἐπὶ τῶν ἀφανιζόντων τινὰ χρηστά.

59. Εἰς οὐρανὸν πτύεις.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων· ἢ ἐπὶ τῶν ὑβριζόντων εἰς ἐξαίρετα· ἔστι δὲ ὁμοία τῇ, Πρὸς κέντρα λακτίζειν.

60. Εἰρήνη γεωργὸν κᾂν πέτραις τρέφει καλῶς· πόλεμος δὲ κᾂν πεδίῳ κακὸς ἔφυ.] Μενάνδρου.

61. Εἰρήνη ἀργίαν οὐ τρέφει.] Οἱονεὶ τὸν ἀργὸν καὶ μὴ ἔχοντα πόθεν ζῆσαι, ἢ ἀπὸ στρατειῶν. ἡ γὰρ εἰρήνη στρατιώτην οὐ τρέφει.

62. Εἱλωτῶν ἀτιμότερος.] Παρὰ Λακεδαιμονίων οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, εἵλωτες ἐκαλοῦντο, ἀπὸ τοῦ Ἕλους. Ἕλος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ.

63. Εἰς ἀρχαίας φάτνας.] Ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεως τινὸς ἐκπεσόντων·

εἶτα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

εἶτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων δίαιταν.

64. Εἰ μετρήσεις τὴν σαυτοῦ σκιὰν, οὐκ ἂν εὕρης αὐτὴν μείζονα γεγενημένην, ἢ πρὶν νικᾶν.] Ἐπὶ τῶν ἡττημένων, καὶ αὖθις ἐπαπειλούντων. Φιλίππου γὰρ μετὰ τὴν ἐν Χερωνείᾳ μάχην σκληροτέραν ἐπιστολὴν τῷ Ἀρχιδάμῳ γράψαντος, ἀντέγραψε τὸ παροιμιῶδες τοῦτο λόγιον.

65. Εἰς θεῶν ὦτα ἦλθεν.] Ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων ἐφ᾽ οἷς ἔπραξαν.

66. Εἷς θεὸς καὶ πολλοὶ φίλοι.] Παρόσον οἱ ἀγαθοὶ φίλοι, καὶ ἔτι γε μᾶλλον εἰ πολλοί εἰσι, δύνανται βοηθῆσαι τῷ δεομένῳ ἴσα καὶ τῷ θεῷ.

67. Εἰς κόλπον πτύω.] Τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ· Μεγαλοῤῥημονῶ εὐλαβούμενος. ἐπὶ τῶν μεγαλαύχων, ἢ βασκαινόντων.

68. Εἰς κόρακας, εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον, εἰς ἀνηλίους πύλας.

69. Εἰς Κυνόσαργες.] Εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀραῖς. ἔστι δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς παῖδας ἔταττον. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ· τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέως.

70. Εἰς λατομίας.] Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς, οὐκ ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιημάτων, ὡς φαύλων, ποτὲ πεμφθεὶς αὐτὸν εἰς λατομίας τοῦ Διονυσίου, τὸ δὲ ὕστερον αὐτὸς ἑκὼν ἐξανέστη· τοῦ δὲ ἐπερωτωμένου τὴν αἰτίαν, εἶπεν, ὡς κρεῖττον εἶναι τὴν ἐκεῖ διατριβὴν, ἢ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων ἀνέχεσθαι.

71. Εἰς Μασσιλίαν πλεύσειας.] Ἐπὶ τῶν θηλυτέρως καὶ μαλακῶς ζώντων καὶ ποικίλαις στολαῖς χρωμένων καὶ μύροις.

ſus ad antiquam viuendi rationem regrediuntur.

64. *Si metiaris tuam ipſius vmbram, non maiorem inuenies factam, quàm antequam vinceres.*] In eos, qui ſemel victi rurſum minas intentant. Cùm enim Philippus poſt pugnam in Cheronea commiſſam, acerbiorem epiſtolam Archidamo ſcripſiſſet, ille prouerbiale hoc dictum illi reſcripſit.

65. *In Deorum aures venit.*] De ijs, quorum facta latére non poſſunt.

66. *Vnus Deus, & multi amici.*] Quandoquidem vtiles ſunt amici, eoque magis ſi multi ſint, poſſintque indigenti inſtar Dei opitulari.

67. *In ſinum deſpuo.*] Quaſi dicat, Vereor magna loqui. In magnificè ſe iactantes, & alijs inuidentes.

68. *Ad coruos, ad tenebras, in perniciem, in portas ſole carentes.*]

69. *In Cynoſarges.*] Dicitur per contumeliam & imprecationem. Eſtque locus in Attica, in quo liberos nothos amandabant; ſic nominatus ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, hoc eſt, à cane albo, aut veloci.

70. *In latomias.*] Philoxenus Dithyramborum ſcriptor cùm non ferret Dionyſij tyranni poëmata, inſulſa quippe & mala; quodam tempore ab eodem in latomiam miſſus, & ſequenti die inuitus egreſſus eſt; illique cauſſam percunctanti reſpondit, Præſtare illic agere, quam poëmata eius ferre.

71. *Maſſiliam nauiges.*] In eos, qui effœminatè & molliter viuunt: quique multa veſtium & vnguentorum copia vtuntur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

72. *In apes irruiſti.*] In illos, qui inopinatò varijs malis afficiuntur. Apes regem ſuum mitem illum manſuetumque, & aculeo carentem, ſi quando ipſas relinquit, curſu perſequuntur, tanquam regni ſui deſertorem, & ineffabili quodam modo ex odore qui in ipſo eſt, ſagaciter indagantes, captum in regnum ſuum reducunt, volentes lubenteſque moribus eius acquieſcentes. Cùm interim Athenienſes Piſandrum, Syracuſani Dionyſium tyrannos eiecerint. Curæ porro eſt apum regi, vt examen hoc pacto excolatur: has quidem aquare iubet, illas fauos intus fingere, tertium denique agmen pabulatum ire. Deinde horum operum in orbem viciſſitudines eunt. Prouectiſſimæ autem quæque ætate, optime, ad id delectæ, domi ſeſe tenere amant. Rex ipſe ſatis habet illa curare; & velut lege ſancire quæ dixi, vt ſolent magni principes. Quòd ſi magis apibus expediat migrare, tum ipſe quoque rex locum mutat: & ſi quidem adhuc iuuenis ſit, ducit agmen, reliquæque eius ductum ſequuntur: ſin verò grandæuior, ab alijs apibus vectus incedit. Apes ſigno dato dormitum eunt, ſomnique capiendi quando tempus adeſſe videtur, vna quæpiam à rege illud imperare iubetur: quæ dicto audiens vbi illud denunciauit, illæ cubitum ſeſe recipiunt. Quamdiu ergo rex ſupereſt, tamdiu feliciter examen agit. Et fuci quidem ſuis cellulis contentæ quieſcunt. Seniores ſuam habitationem habent, iuniores item ſuam, rex autem ſeorſum habitat. Cæterum amiſſo rege, omnia tumultu operiſque intermiſſione perturbantur. Vitam puram apis ducit. Nullo vnquam alio animali veſcitur: neque Pythagoræ ad id conſilio indiget. Vnguento delibutum tanquam hoſtem perſequitur. Ab intemperanti venereo com-

72. Ἐις μελίττας ἐκώμασας.] Ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κακουμένων ἀθρόως. Αἱ μέλιτται τὸν βασιλέα αὐτῶν πρᾶον ὄντα καὶ ἥμερον καὶ ὁμοῦ δὲ καὶ ἄκεντρον, ὅταν αὐτὰς ἀπολίπῃ, μεταθέουσί τε καὶ διώκουσι, φυγάδα τῆς ἀρχῆς ὄντα. ῥινηλατοῦσι δὲ αὐτὸν ἀπορρήτως, καὶ ἐκ τῆς ὀσμῆς τῆς περὶ αὐτὸν, αἱροῦσι, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτὸν ἐπανάγουσιν· ἑκοῦσαί τε καὶ βουλόμεναι καὶ τοῦ τρόπου ἀγάμεναι. Πείσανδρον δὲ ἐξήλασαν Ἀθηναῖοι, καὶ Συρακούσιοι Διονύσιον, τυράννους ὄντας. μέλει δὲ τῷ τῶν μελισσῶν βασιλεῖ κεκοσμῆσθαι τὸ σμῆνος τὸν τρόπον τοῦτον. τὰς μὲν προστάττει ὑδροφορεῖν· τὰς δὲ ἔνδον κηρίας διαπλάττειν σκοπεῖν· τήνγε μὴν τρίτην μοῖραν ἐπὶ τὴν νομὴν προϊέναι· εἶτα μέν τοι ἀμείβουσι τὰ ἔργα ἐκ περιόδου. κάλλιστα δέ πως ἀποκριθεῖσαι, φιλοῦσιν οἰκουρεῖν αἱ πρεσβύταται· αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀπόχρη οἱ τούτων πεφροντικέναι καὶ νομοθετεῖν ὅσα προεῖπον κατὰ τοὺς μεγάλους ἄρχοντας· ἐὰν δὲ ᾖ λῷον ταῖς μελίτταις μεταστῆναι, τηνικαῦτα καὶ ὁ ἄρχων ἀπαλλάττεται· καὶ ἐὰν μὲν ἔτι νέος ᾖ, ἡγεῖται· αἱ δὲ λοιπαὶ ἄγονται· ἐὰν δὲ πρεσβύτερος, φοράδην ἔρχεται, κομιζουσῶν αὐτὸν μελιττῶν ἄλλων· αἱ δὲ μέλιτται ὑπὸ συνθήματος εἰς ὕπνον τρέπονται. ὅταν δὲ δοκῇ καιρὸς εἶναι καθεύδειν, ὁ μὲν βασιλεὺς μιᾷ προστάττει καταδαρθάνειν· καὶ ἡ μὲν πεισθεῖσα τοῦτο ἐκήρυξεν· αἱ δὲ εἰς κοίτην τρέπονται· ἕως οὖν περίεστιν ὁ βασιλεὺς, εὐθηνεῖται τὸ σμῆνος· καὶ οἱ μὲν κηφῆνες ἀγαπητῶς ἐν τοῖς ἑαυτῶν κυττάροις ἡσυχάζουσιν· αἵ τε πρεσβύτεραι διαιτῶνται ἰδίᾳ· καὶ αἱ νέαι, ἰδίᾳ· καὶ καθ' ἑαυτὸν ὁ βασιλεύς. ἐπειδὰν δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπόληται, ἀταξίας καὶ ἀργίας μεστὰ πάντα· βίον δὲ καθαρὸν ζῇ μέλιττα, καὶ ζώου οὐδενὸς οὐκ ἂν πάσαιτό ποτε· καὶ οὐ δεῖται Πυθαγόρου συμβούλου· τὸν δὲ χρισάμενον μύρῳ διώκει ὡς πολέμιον. οἶδε δὲ καὶ τὸν προσελθόντα ἐξ ἀκολα-

ἀκολασίας καὶ ὁμιλίας τῆς πρός τινα, καὶ διώκει δὲ ἐκεῖνον οἷα δὴ τοῦ ἔχθιστον. λέγει δὲ καὶ Ἀριστοτέλης, ὅτι καὶ ἵππῳ ἐντυγχάνουσαί ποτε πρὸς τῷ σμήνει, ἀπέκτειναν αὐτὸν, ἐπιθέμεναι κατὰ τὸ καρτερόν· καὶ καθ' ἡμᾶς τοῦτο πολλάκις γέγονε. κρατοῦσι δὲ αὐτὸν οἱ φρῦνοι καὶ οἱ βάτραχοι· ὅστις δὲ τούτων ἐκράτησε, Καδμείαν, ὥς γε εἰπεῖν, τὴν νίκην ἐνίκησε· παιόμενοι γὰρ καὶ κεντούμενοι, κακῶς ἀπαλλάττουσιν.

73. Εἰς κενὸν κρούειν τὰς χορδάς.] Ἐπὶ τῶν ἀσίτως καὶ ἀδώρως κιθαριζόντων.

74. Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, καὶ διὰ κενῆς πονούντων.

75. Εἰς πῦρ ξαίνεις.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων, ἢ μάτην πονούντων.

76. Εἰς λιμένα.] Ἀπὸ τῶν ἐν λιμένι ἐρεσσόντων. ἔξω δὲ ῥαθυμούντων.

77. Εἰς πάγας λύκος, εἰς ἠκονισμένας μαχαίρας αἴξ.] Ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον πρόυπτον πιπτόντων.

78. Εἰς τέφραν γράφειν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

79. Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.] Περικλῆς δῶρα δοὺς τοῖς πολεμίοις τοῖς περὶ Κλεανδρίαν, ἵνα μὴ δηώσωσι τὴν χώραν, δεκαπέντε τάλαντα, ἀνήνεγκε τὸ ἀνάλωμα τοῖς Ἀθηναίοις, οὕτω πως ἀπογράψας, Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.

80. Εἰς Ἄρειον πάγον ἐκρίθη.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν δικαίων τυχόντων δικαστῶν. δικαστήριον ἦν ἐν Ἀθήναις· ἦσαν δὲ Ἀθήνησι δύο βουλαί· ἡ μὲν τῶν πεντακοσίων, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλεύειν· ἡ δὲ εἰς μίαν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν· ἐδίκαζε δὲ τὰ φονικὰ, καὶ τὰ ἄλλα πολιτικὰ ἐδίωκε σεμνῶς· ἐκλήθη δὲ Ἄρειος πάγος, ἤτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ, καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον· Ἄρειος δὲ, ἐπεὶ τὰ φονικὰ δικάζει· ὁ δὲ

plexu redeuntem agnoſcit, & vt maximè ſibi inimicum ipſum quoque inſectatur. Ait etiam Ariſtoteles, aliquando apes, in equum prope alueare ſuum incidentes, inuadenteſque, aculeis illum ſuis interemiſſe. Id quod ſæpius apud nos quoque euenit. Illas rubetæ & ranæ paluſtres ſuperant: at verò non impunè, ſed Cadmea planè victoria: quippe aculeis cæſæ malè pereunt, quæcunque illæ fuerunt.

73. *In vanum pulſare chordas.*] De ijs, qui abſque cibo & muneribus citharam pulſant.

74. *In cœlum iaculari.*] De ijs, qui fruſtrà quid agunt.

75. *Ignem cædis.*] De ijs, qui in damnum ſuum aliquid faciunt, aut alioqui ineptè quid agunt.

76. *In portum.*] Sumptum ab ijs, qui in portu remigant, extra verò ociantur.

77. *In laqueos lupus, in gladios acutos capra.*] De ijs, qui in certiſſimum periculum incidunt.

78. *In cinere ſcribere.*] De impoſſibilibus.

79. *In vtilitatem perdidi.*] Pericles cùm hoſtibus, qui ad Cleandriam erant, dono dediſſet quinque talenta, ne regionem illam vaſtarent, ſumptum illum Athenienſibus in expenſum tulit, hoc dicto adſcripto: *In rem vtilem perdidi.*

80. *In Areopago iudicatum eſt.*] De ijs, qui iudices nacti ſunt iuſtitiæ ſtudioſos. Areopagus ſiquidem iudicij apud Athenienſes locus fuit. Duo quippe illic Concilia: Vnum ex quingentis conſtabat ſenatoribus vel cōſultoribus, qui & ipſi annuatim ſorte eligebantur: alterum Areopagitarum perpetuum: qui cauſas capitales iudicabant, & alia reipub. negocia ſeuerè adminiſtrabant. Areopagus autem dictus, quod in vico & edito loco illud prætorium eſſet: Ἄρειος, à Marte, quod

res

res capitales iudicet. Mars enim cædibus præeſt: ſiue quòd haſtam ibi fixerit in iudicio aduerſus Neptunum ſuper Halirrhothio, poſtquam eum ibi occidiſſet.

81. *Si caſeum haberem, non indigerem obſonio.*] De ijs, qui paucis contenti & temperantes.

82. *Etiamſi non loquaris, ex ipſa pelle conſpicuus es.*] Mentientes res ipſæ coarguünt.

83. *Niſi pater eſſes.*] Subaudito, dicerem te non rectè ſapere. Sophoclis.

84. *In pertuſum dolium hauris.*] De ijs vſurpatur, qui operam ſuam in re quapiam in vanum impendunt. Fabulantur enim, impios apud inferos dolium pertuſum haurire. Quo ſupplicio Amyntæ animæ & puellæ Epedanæ, quæ & Danaides vocantur, aquam nimirum hauſtam pertuſum in dolium infundentes, mulctantur.

85. *In matulam immingere.*] De ijs, qui honore dignos iniuria afficiunt.

86. *In aqua ſcribere.*] De ijs, quorum non eſt vſus aut cura: aut de incredibilibus.

87. *In Scolum ne ipſemet eas, neue alium ſequaris.*] Admonitorium eſt. Aſper enim locus eſt & inuius.

88. *In antro Trophonij vaticinatus eſt.*] In ſeueros & riſus planè expertes. Qui enim in antrum Trophonij deſcendunt, dicuntur deinceps nunquam ridere. Trophonius autem habens caput Agamedis fratris ſui, cùm illum Augæus perſequeretur, voto facto in hiatum incidit, vbi etiam oraculum eſt.

89. *In laqueos lupus.*] De rapacibus quidem, captis tamen.

90. *In canis podicem inſpice & trium vulpium.*] In luſcioſos.

Ἄρης ἐπὶ τῶν φόνων· ἢ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἁλιρροθίου δίκῃ, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτόν.

81. Εἰ τυρὸν εἶχον, οὐκ ἂν ἐδεόμην ὄψου.] Ἐπὶ τῶν ὀλίγοις ἀρκουμένων καὶ ἐγκρατῶν.

82. Εἰ μὴ σὺ λέγεις, ἀπὸ τοῦ δέρματος φαίνῃ.] Ὅτι τοὺς ψευδομένους αἱ πράξεις ἐλέγχουσιν.

83. Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα.] Λείπεται τὸ, Εἶπον ἄν σε οὐ φρονεῖν. παρὰ Σοφοκλεῖ.

84. Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖς.] Τάσσεται ἐπὶ τῶν εἰς κενεὸν ποιούντων· καὶ γὰρ μυθεύουσιν, ἐν ᾅδου τοὺς ἀσεβεῖς εἰς πίθον τετρημένον ἀντλεῖν. πάσχουσι δὲ περὶ τοῦτον, αἱ τῶν Ἀμυώτου ψυχαὶ, καὶ κόραι δὲ Ἠπεδάναι, αἳ καὶ Δαναΐδες καλοῦνται, ἀντλοῦσαι ὕδωρ εἰς τὸν πίθον.

85. Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν.] Ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ἀξίους ὑβριζόντων.

86. Εἰς ὕδωρ γράφειν.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων καὶ ὧν οὐκ ἔστι φρόντις καὶ ἀπίστων.

87. Εἰς Σκῶλον μήτ᾽ αὐτὸς ἰέναι, μήτ᾽ ἄλλῳ ἕπεσθαι.] Παραινετική· τραχεῖα γὰρ ἡ Σκωλὴ καὶ δύσβατος.

88. Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται.] Ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγελάστων· οἱ γὰρ καταβαίνοντες εἰς Τροφωνίου, λέγονται τὸν ἑξῆς χρόνον ἀγέλαστοι εἶναι. ὁ δὲ Τροφώνιος ἔχων τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους, καὶ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Αὐγαίου, εὐξάμενος, ἐς χάσμα ἐνέπεσεν, οὗ δὴ καὶ μαντεῖον ἐστίν.

89. Εἰς πάγας ὁ λύκος.] Ἐπὶ τῶν ἁρπαζόντων, καὶ καταληφθέντων δέ.

90. Εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ καὶ τριῶν ἀλωπήκων.] Ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιώντων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

91. Εἰς θέρος ὥραις ηὔλεις, χειμῶνος ὄρχου.] Ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν πραττόντων τὰ ἑαυτῶν.

92. Εἰς Τροιζῆνα βαδίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιν γενείων. Πώγων γάρ ἐστι λιμὴν Τροιζήνιος· σκώπτοντες οὖν τοὺς κακογενείους, ἔλεγον, Βάδιζε εἰς Τροιζῆνα.

93. Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως ἑαλωκότων.

94. Ἐκδεδαρμένον δέρεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

95. Ἐκκαρτερῶν βοῶν, γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.] Ἡ παροιμία σαφής.

96. Ἐκ τετρημένης κύλικος πίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀπίστων φίλων.

97. Ἐκ δυοῖν τρία βλέπει.] Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλό τι πάθος οὐκ ὀξυδορκούντων, οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις.

98. Ἐκ τοῦ εἰσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν.]

99. Ἐκ γεύματος γινώσκω.] Ὁμοία τῇ· Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα, καὶ τῷ, Αἰθίοπι ἡ ὄψις, καὶ, Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον.

100. Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα δείκνυται.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ μέρους καταλαμβανόντων τὸ ὅλον.

91. *Aeſtate cantaſti, hyeme tripudiaſti.*] In eos, qui extra tempus res ſuas agunt.

92. *Trœzenem adeas.*] In imberbes aut parùm barbatos. Πώγων enim (id quod & barbam ſignificat) portus eſt Trœzeniorum. Volentes itaque irridere eos qui vix barbati erant, Vt Trœzenem irent, dicebant.

93. *Cepit murem laqueus.*] In eos, qui meritò comprehenſi ſunt.

94. *Excoriatum excorias.*] In eos, qui operam ludunt.

95. *Vehementer vociferans vir notus euaſerit.*] Adagium ſatis tritum.

96. *Ex confracto calice bibis.*] De amicis infidis.

97. *Duo cùm ſint, tria videt.*] De ijs, qui ob ſenectutem aut aliud accidentarium malum viſu hallucinantur. Aut in eos, qui integros ſyncerosque ſuos ſenſus non habent.

98. *Ex aſpectu hominibus naſcitur amor*].

99. *Ex guſtu noſco.*] Paria ſunt & hæc: De fimbria telam: Æthiopem de facie: Ex fructu arborem.

100. *Ex fimbria tela ipſa oſtenditur.*] De ijs, qui ex paucis multa comprehendunt.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Η.

1. Ἐκ τῶν αὐτῶν τραγῳδία γίνεται καὶ κωμῳδία γραμμάτων.] Ἐπὶ τῶν δυναμένων ἐξ ἑνός τινος δύο ἐναντία ποιῆσαι.

2. Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα.] Ὁμοία τῇ προειρημένῃ.

CENTVRIA VIII.

1. *Ex iiſdem tragœdia fit & comœdia litteris.*] De ijs, qui poſſunt ex vno quopiam duo contraria efficere.

2. *Ex vnguibus leonem.*] Similis præcedenti: Cent. 7. n. 99. & 100.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

3. *Exciſa eſt Muſica.*] Aiunt, quòd cùm veteres olim in conuiuijs ſimul eruditis & ingenioſis diſputationibus & concertationibus philoſophicis vterentur, poſtliminiò verò, antiquatis hiſce, pſaltriæ, cithariſtriæ, & tripudiatrices irrepſiſſent; illi qui nouitatis in aliquo ſtudium notare aut carpere voluerant, iſtiuſmodi parœmia vſi fuerint.

4. *Ex omni ligno.*] Seu, vt plenius dicas, *Ex omni ligno cyphon fieri quiuerit.* Dicitur autem de rebus in ſpeciem quidem vilibus, ſed ad vſum neceſſarijs.

5. *Extra lutum pedes habes.*] De ijs, qui extra periculum ſunt conſtituti.

6. *Effugere ſeu elabi.*] Metaphorica iſta eſt locutio, traducta à perdicibus. Vafrum enim eſt animal, & venatores effugiens. Dicitur proinde de ijs, qui effugiunt. Syroperdix naſcitur apud Antiochiam Piſidiæ: quæ etiam lapidibus veſcitur, longior autem perdice eſt, & colore nigra, rubro roſtro. non cicuratur vt altera, aut manſuefit; ſed ſilueſtris ſemper manet. Non magna eſt, ſed eſu alterâ illâ ſuauior, & carne videtur eſſe magis compactâ.

7. *A vicinis exemplum habent.*] De ijs, qui clara & notiſſima quæque faciunt.

8. *Suus cuique crepitus malo dulcior exiſtimatur.*] Vulgatum.

9. *Ex lupi ore abſtuliſti.*] De ijs, qui præter ſpem aliquid rapiunt.

10. *Ex pilo pendet.*] De ijs, qui extremè periclitantur. Simile huic: *In acie vel cuſpide nouaculæ conſtitit.*

11. *Liberæ ſunt capræ ab aratris.*] De ijs, qui ab onere aut moleſtia quapiam ſunt liberati.

12. *Magis liber quàm Sparta.*] Propter inſuperabiles & generoſos ani-

3. Ἐκκεκόφθη ἡ Μουσική.] Φασὶν, ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσει χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὀρχηστρίδας ἐπεισήγαγον· ὅθεν καὶ τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι, ταύτῃ τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.

4. Ἐκ παντὸς ξύλου.] Εἰπὲ τὸ πλῆρες· ὅτι ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο· Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς εἶδος μὲν εὐτελῶν, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίων.

5. Ἐκ τοῦ πηλοῦ πόδας ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων καθεστηκότων.

6. Ἐκπερδικῆσαι.] Τὸ διολισθῆναι καὶ ἀποδρᾶναι, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν περδίκων· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρευτάς. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαδιδρασκόντων· ὁ δὲ συροπέρδιξ γίνεται περὶ τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ σιτεῖται καὶ λίθους· μακρότερος δέ ἐστι καὶ πέρδικος, καὶ μέλας τὴν χρόαν, πυῤῥὸς τὸ ῥάμφος. οὐχ ἡμεροῦται δὲ κατὰ τὸν ἄλλον, οὐδὲ γίνεται τιθασσὸς, ἀλλ᾽ ἄγριος εἰς τὸ ἀεὶ διαμένει. ἔστι δὲ οὐ μέγας· βρωθῆναί τε, ἡδίων τοῦ ἑτέρου, καὶ τὴν σάρκα πως δοκεῖ πυκνότερος.

7. Ἐκ τῶν γειτόνων ἔχουσι τὸ παράδειγμα.] Ἐπὶ τῶν διαφανῆ καὶ γνωριμώτατα δρώντων.

8. Ἕκαστος αὐτοῦ τὸ βδέμα μήλου γλύκιον ἡγεῖται.] Δημώδης.

9. Ἐκ λύκου στόματος ἀφείλου.] Ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως λαμβανόντων.

10. Ἐκ τριχὸς κρέμαται.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων· ὅμοιον τῷ, Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἕστηκε.

11. Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων.] Ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.

12. Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης.] Διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα·

διὸ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

διὸ οὐδὲ τείχη περιεβάλλοντο, νόμοις παιδευόμενοι· ἀλλ' οὐδὲ ἠθέλησαν ἐκ μάχης ἡττημένοι ὑποςρέψαι, οὐδ' ἐτυραννήθησαν.

13. Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον. Ἐλέφαντος πωλίῳ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτὴς Ἰνδὸς, καὶ παραλαβὼν ἔτρεφεν ἔτι νεαρὸν καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηνε χειροήθη, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ· ὁ τοίνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος, ᾔτει λαβεῖν τὸν ἐλέφαντα. ὁ δὲ, ὡς ἐρώμενον ζηλοτυπῶν, καὶ μέν τοι περιαλγῶν, εἰ ἔμελλε δεσπόσειν αὐτοῦ ἄλλος, οὐκ ἔφατο δώσειν, καὶ ᾤχετο ἀπιὼν ἐς τὴν ἔρημον ἀναβὰς τὸν ἐλέφαντα· ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεὺς, καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρησομένους, καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄξοντας· ἐπεὶ δὲ ἧκον, ἐπειρῶντο πεῖραν προσφέρειν· οὐκοῦν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔβαλλεν αὐτοὺς ἄνωθεν· καὶ τὸ θηρίον ὡς ἀδικούμενον συνημύνετο· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα. ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέφας κατὰ τοὺς ὑπερασπίζοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφεῖ τὴν προβοσκίδα, αἴρει τε αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ αὔλια κομίζει, καὶ παρέμενεν ὡς φίλῳ φίλος πιςός.

14. Ἐλέφαντα ἐκ μυιᾶς ποιεῖς.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιςα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιούντων. ἐλέφαντες οἱ νέοι καὶ τροφῆς ἀφίςανται τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ γήρᾳ παρειμένους θεραπεύουσιν αὐτοὺς, καὶ κινδύνων ῥύονται· καὶ εἰς ὄρυγμα ἐκπεσόντας οἵδε ἀνάγουσι φρυγάνων τινὰς ἀγκαλίδας καὶ φακέλλους ἐμβαλόντες, οἷσπερ οὖν ὡς ἀναβαθμοῖς χρώμενοι ἐκεῖνοι, εἶτα ἀνίασι, γήρᾳ βαρεῖς ὄντες. ποῦ δὲ ἠλόησε πληγαῖς πατέρα ἐλέφας; πῶς δὲ ἀπεκήρυξεν ὁ πατὴρ ὁ ἐν τούτοις τὸν υἱόν; ὦ Σόλωνες, καὶ Χαρῶνδαι, καὶ Ζάλευκοι! τῶν μὲν οὖν κιν-

mos. quo fiebat, vt nec muris cingerentur Spartani, ſed legibus inſtruerentur: neque victi in prælio pedem referre volebant, vt nec tyranno ſubjici.

13. *Nihil ab elephante differs.*] In ſtupidos: quòd tale ſit iſtud animal. Cùm in album Elephantis pullum Indus quidam talium domitor incidiſſet, receptum ad ſe nutriuit valdè adhuc tenerum, & breui tempore illum cicurem reddidit, in eoque vehebatur. Quo cognito Indorum rex, illum ſibi petit: hic verò amati ſibi animalis æmulatione commotus, vehementerque dolens, ſi præter ſe alius elephanto dominus foret, ſe daturum negauit: & conſcenſo illo, in loca deſerta abijt. Rex interim ægrè ferre, & ſubmittere qui eum comprehendant, & Indum illum in iudicium adducant. Cùm ergo eò perueniſſent, iamque vim inferre inceptarent, homo de ſublimi illos cædere, bellua autem dominum ſuum velut iniuria affectum vna vlciſci: atque hæc quidem initio. Cæterùm percuſſus iam Indus, cùm ex ea delaberetur, circuiuit elephas ſuum nutritium, vt ſolent qui armis cuipiam propugnant, & accedentium multos interfecit, alioſque in fugam vertit; iniecta denique proboſcide ſuum altorem tollit, & ad ſtabulum defert, cumque illo manſit vt amico fidelis amicus.

14. *Elephantem ex muſca facis.*] De ijs, qui res minimas oratione extollunt, amplificantque. Elephantes iuuenes maioribus & pabulo cedunt, & ſenectute occupatos vnicè colunt, periculis liberant, in foſſas delapſos inde reducunt; ſarmentorum aliquot vlnis faſcibuſque eò coniectis, quibus illi tanquam gradibus vſi inde exeunt, ſenectute alioqui iam graues. Vbi autem parentem elephas plagis percuſſit? vbi pater in eo genere abdicauit filium? *O Solones! ô Charondæ! ô Zaleuci!* Pericula & labores iuuenes primi

adeunt,

adeunt, ſuper potu & pabulo ſenioribus concedunt. Senectute autem iam decrepitum elephantem, aut morbo detentum, nunquam gregales relinquunt, ſed apud illum aſſiduè manent, etiamſi feræ aliæ immineant: & potiùs ſanguinem profundere videas, quàm ſuos pullos deſerere. Pullarius quidam elephantem cicurem habebat, cui vxor erat vetula quidem, ſed opulenta; quam ille alterius amore captus ſuffocauit, & propè elephanti præſepe homo præcipitis animi defodit, atque aliam ducit. Tum elephas proboſcide eam quæ recens aduenerat, corripiens, prope locum vbi cadauer erat, ſtatuit; & cornibus egeſta terra corpus denudat, quæ verbis non poterat, reipſa oſtendens; mulierem mariti ſui mores edocens improbitatis oſor elephas. Elephantis robuſtior vis eſt anno ſexageſimo: Frigoris eſt impatientiſſimus. Ad ducentos porrò annos vitam extendit.

15. *Elephas murem non mordet.*] De ijs, qui parua exiliaque deſpectui habent. Fertur elephas non priùs bibere quam proboſcide aquam conturbauerit: eiuſque rei rationem eſſe, quòd ſuamet vmbra exterreatur in aqua conſpecta. quo fit, vt Indi noctem illunem obſeruent, quando id animal quopiam trajicere cupiunt, id ipſum metuentes.

16. *Ad ſe trahens vt Cæcias nubem.*] De ijs, qui ſibimet ipſi ſeu bona ſeu mala fabricantur.

17. *Sortitus es M.*] De fortunatis. Dionyſius enim ſenior cùm publici concionatores inter ſe ſcripto ſortirentur, ipſique ſorte litera M. obtigiſſet, cuidam dicenti, Μωρολογεῖς, ſtultè loqueris Dionyſi: Μοναρχήσω μὲν οὖν, Imò monarcha ero, reſpondit; & concio-

κινδύνων, καὶ πόνων οἱ νέοι κατάρχονται· ποτοῦ δὲ ἄρα καὶ τροφῆς ἀφίστανται τοῖς πρεσβυτέροις. γήρᾳ δὲ παρειμένον ἐλέφαντα, ἢ νόσῳ κατειλημμένον, οὐκ ἄν ποτε οἱ συναγωνιζόμενοι καταλίποιεν, ἀλλὰ παραμένουσι, καί τοι τῶν θηρῶν ἐγκειμένων· καὶ πρότερόν γε τὴν ψυχὴν ἀπολίποιεν, ἢ τὰ τέκνα. Ἐλέφαντι ἡμέρῳ πωλευτὴς ἦν, καὶ εἶχε γυναῖκα, ἀφηλικεστέραν μὲν, πλουσίαν δέ· οὐκοῦν ἑτέρας ἐρῶν, ταύτην μὲν ἀποπνίγει, καὶ τῆς τοῦ ἐλέφαντος φάτνης κατορύττει πλησίον ὁ θερμόβουλος ἄνθρωπος. ἄγεται δὲ τὴν ἄλλην. ἐνταῦθα οὖν ὁ ἐλέφας τῇ προβοσκίδι λαβόμενος τὴν νεωστὶ ἀφιγμένην, ἄγει τῆς νεκροῦ πλησίον· καὶ τοῖς κέρασιν ἀνορύξας, καὶ γυμνώσας τὸ σῶμα, ἃ εἰπεῖν οὐκ ἐδύνατο, ταῦτα ἐπεδείκνυε δι' αὐτῶν τῶν ἔργων· τὴν γυναῖκα τρόπον τοῦ γήμαντος αὐτὴν ἐκδιδάσκων ὁ μισοπόνηρος ἐλέφας. Ἀκμὴ ἐλέφαντος, ἑξήκοντα ἔτη γεγονέναι· κρυμῷ δὲ ὁμιλεῖν, * μήκιστός ἐστι. διατείνει δὲ τὸν βίον καὶ εἰς διπλῆν ἑκατοντάδα.

15. Ἐλέφας μῦν οὐ δάκνει.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων· λόγος γάρ ἐστιν, ἐλέφαντα μὴ πρότερον πίνειν, πρὶν ἂν ὑποθολώσῃ τῇ προνομαίᾳ τὰ νάματα· τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι μορμολύττεται τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἐν ὕδατι ὁ ἐλέφας θεώμενος· διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτηρεῖν ἀσέληνον νύκτα, ὁπηνίκα διαπορθμεύωσι, τουτὶ δεδιότες, τὸ ζῶον.

16. Ἕλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ Καικίας νέφος.] Ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς κακὰ ἢ καλά.

17. Ἔλαχες τὸ μ́.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχησάντων. Διονύσιος γὰρ ὁ πρεσβύτερος, κληρουμένων μετὰ γραμμάτων δημηγορούντων, ὡς ἔλαχε τὸ μ́, πρὸς τὸν εἰπόντα, Μωρολογεῖς Διονύσιε· Μοναρχήσω μὲν οὖν,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

οὖν, εἶπε· καὶ δημηγορήσας ᾑρέθη στρατηγὸς εὐθὺς ὑπὸ τῶν Συρακουσίων.

18. Ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει.] Θετταλῶν καταστρέψας τὰς πόλεις ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς ξένους πωλήσας, εἴρηκε τοῦτο.

19. Ἔμβαρός εἰμι.] Ἦν πρότερον ὁ Πειραιεὺς νῆσος, ὅθεν καὶ τοὔνομα εἴληφε, ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν· οὗ τὰ ἄκρα Μούνυχος κατασχὼν, Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο· ἄρκτου δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης, λιμὸς ἐπεγένετο· οὗ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἔχρησεν, ἄν τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῷ θεῷ. Ἔμβαρος δὲ μόνος ὑποσχόμενος, ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἔθυσεν· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν περιέστη· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ μεμηνότων.

20. Ἐμποδὼν ἐστὶ τὸ πρᾶγμα.] Ἐπὶ τῶν προχείρων καὶ εὐχερῶν· ἐχρήσατο δὲ ταύτῃ τῇ λέξει Θουκυδίδης ἐν ὀγδόῃ· τὰς ἐμποδὼν αἰτίας ἐπισκοπεῖν, πορρωτέρω δὲ μηδὲν ἐπορέγεσθαι ταῖς διανοίαις· ἤτοι προχείρως. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος, ἀντὶ τοῦ φανερόν· Πλάτων ἀντὶ ἐν τοῦ μέσῳ· Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπόγυον καὶ ἐν χερσί· φησὶ γὰρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει· Ἀλλὰ τὸ πρωΐζον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδὼν εἶναι· Ἐχρήσατο δὲ Ἱεροκλῆς, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου· καὶ ἄλλοι. Φησὶ γὰρ ἐν δευτέρᾳ Φιλοσοφουμένων περὶ τῶν φιλοσόφων· τίς γὰρ αὐτὴν οὐχὶ καὶ ἔγημεν, καὶ παῖδας ἀνείλετο, καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος;

ne habita electus eſt Imperator protinus à Syracuſijs.

18. *Veniat qui proderit hoſpes.*] Cùm Philippus Theſſalorum vrbes euertiſſet, & exteros vendidiſſet, hoc dicti vſurpauit.

19. *Embarus ſum.*] Olim Pyræeus inſula fuit (vnde & nomen ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν, à trajiciendo accepit) in cuius maximè edito loco Munychus, poſtquam illum occupaſſet, Dianæ Munychiæ templum extruxit. Quo in loco cùm vrſa extitiſſet, illamque Athenienſes occidiſſent, fames eſt conſequuta. Cuius remedium fore Apollo reſpondit, ſi quis filiam ſuam Deæ immolaſſet. Solus autem Embarus, pacta familiæ ſuæ perpetua illius ſacrificij ſucceſſione, filiam exornatam immolauit. Vnde & in parœmiam abijt, quod in vecordes & inſanos vſurpatur.

20. *Palam eſt res.*] De rebus paratis, & ad vſum facilibus. Vſus eſt eiuſmodi locutione libro VIII. Thucydides: *Cauſas quæ promptæ ſunt, conſiderare; neque cogitatione vlteriùs ferri.* Vbi per τὰς ἐμποδὼν αἰτίας, id ſignificat, quod ad manum & in promptu eſt. Lycurgus autem in ea quæ contra Lycophronem eſt oratione, pro claro ac manifeſto poſuit. Plato verò, pro eo quod eſt in medio poſitum. Iſæus denique, pro eo quod propinquum & ſub manibus eſt. Ait enim in Aſſertione Eumathis in libertatem: *Sed prius quidem, viri Athenienſes; id enim omnino ſub manu eſt.* Vſus eſt tamen Hierocles, & alij, pro, impedimento eſſe. Sic namque loquitur lib. II. de ijs, qui à Philoſophis ſapientiæ ſtudio inſtituuntur: *Quiſnam illam non in vxorem duxit, & liberos ex ea ſuſtulit, & opibus repletus eſt, nemine impediente?.*

21. *Empedoclis inimicitia.*] De ijs, qui pertinaciter gerunt iracundiam. Lyſias: *Equidem putabam eam inter nos conſtitutam fuiſſe amicitiam, vt nec Empedoclis inimicitiæ nobis obſtare poſſent.*

22. *Me quidem ſi inſaniant, te autem, ſi ſapiant.*] Supple, ἀποκτενοῦσιν, occident: nempe me iniuſtè, te autem iuſtè.

23. *A fronte præcipitium, à tergo lupi.*] De ijs, qui cum duobus malis, quæ planè euitari nequeunt, luctantur.

24. *Seditione orta dux Androclees etiam fit.*] In viles, quique inconſulta præcipitatione honores aſſequuntur. Talis eſt hæc etiam parœmia: *Carcinus in dubijs rebus ſortitur honorem.* Et: *Inter amuſos etiam Corœcus loquitur.*

25. *In Apollinis cacare.*] Hoc eſt, periclitari. Piſiſtratus enim tyrannus templum extruens, cùm inueniſſet quendam inquilinum in eo cacantem, abegit; & ne quis porrò id faceret, edixit.

26. *Ineſt & formicæ ſua bilis.*] Nec paruos quidem aut tenuis conditionis homines contemnendos aut negligendos eſſe in rei cuiuſpiam diſceptatione, inſinuat.

27. *In æſtate lænam deteris.*] In eos, qui non in tempore neceſſarijs vtuntur.

28. *Vno oſcitante alter participat.*] Seipſam ſatis parœmia declarat.

29. *Vnius cordati amicitia melior imprudentium omnium.*] Democratis dictum.

30. *Ventus manere aut nauigare hinc non ſinit.*] De ijs, qui in res impeditas inciderunt, hoc vſurpatur. Eſt autem dictum Philoctetæ apud Æſchylum.

31. *Cæcorum in patria luſcus rex imperat omnis.*]

32. *In pice adſerua cor.*] Hoc eſt, eſto virilis.

21. Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.] Ἐπὶ τῶν δυσοργήτων. Ὤιμην δὲ, φησὶν Λυσίας, ἐγὼ τοιαύτη φιλία συνηρμόσθαι, ὥστε μὴ δ᾽ ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἰσχῦσαι διαστῆναι.

22. Ἐμὲ μὲν, ἂν μανῶσι, σὲ δὲ ἂν σωφρονῶσι.] λείπει τὸ, ἀποκτενοῦσιν. ἤτοι ἐμὲ μὲν ἀδίκως, σὲ δὲ δικαίως.

23. Ἔμπροσθεν κρημνὸς, ὄπισθεν λύκοι.] Ἐπὶ τῶν ἐν μέσῳ δύο κακῶν ἀφύκτων περιπαρέντων.

24. Ἐν δὲ διχοστασίῃσι, καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν, τῶν διὰ περιπέτειαν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. τοιαύτη δέ ἐστι καὶ ἡ λέγουσα, Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ καρκίνος ἔμμορε τιμῆς. καὶ Ἐν ἀμούσοις καὶ Κόροικος φθέγγεται.

25. Ἐν Πυθίου χέσαι.] Οἷον, κινδυνεῦσαι. Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος ποιῶν νεὼν, εὑρών τινα ἀποπατοῦντα μέτοικον, ἀπήγαγε· προσέγραψε γὰρ μηδένα ἀποπατῆσαι.

26. Ἔνεστι κἀν μύρμηκι χολή.] Παρεγγυᾷ, μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν ἐν τῷ ἀμφισβητεῖν.

27. Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν ἀποτρίβεις.] Ἐπὶ τῶν μὴ καθ᾽ ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

28. Ἑνὸς χανόντος μετέχηκεν ὁ ἕτερος.] Αὐτοδίδακτος.

29. Ἑνὸς φιλίη ξυνετοῦ, κρείσσων ἀσυνέτων πάντων.] Δημοκράτους.

30. Ἔνθ᾽ οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτ᾽ ἐκπλεῖν ἐᾷ.] Ἐπὶ τῶν δυσχερέσιν περιπεσόντων τοῦτο λέγεται. Φησὶ δὲ αὐτὸ παρ᾽ Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης.

31. Ἐν τοῖς τόποις τυφλῶν λάμων βασιλεύει.]

32. Ἐν πίσσῃ τήρησον τὴν καρδίαν.] Ἀντὶ τοῦ, Γενοῦ ἀνδρεῖος.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

33. Ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε ξύλα.] Ἀντὶ τοῦ, προχώρει, καὶ μὴ αἰτίαν δὸς πρὸ καιροῦ τελευτῆσαι.

34. Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον.] Τουτέστιν, ἐν ἀλλοτρίοις σώμασιν. λέγεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα πολεμούντων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Καρῶν· ἐπεὶ, ὥς τινές φασι, πρῶτοι ἐμισθοφόρησαν· ἄλλοι δὲ Ἀρκάδας φασίν· ἐπειδὴ δὲ Κᾶρες ἐμισθοφόρουν, προέταττον αὐτοὺς τῶν πολέμων. ἀφ᾿ οὗ καὶ ἡ παροιμία. ἀληθέστερον δ᾿ εἰπεῖν, εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις καὶ οὐκ ἐφ᾿ ἑαυτοῖς τὰς πολεμικὰς πρωτοπείρας ὑφισταμένων· εἰσάγονται δὲ οἱ Κᾶρες, καὶ ὡς εὐτελεῖς, διὰ τὴν μισθοφορίαν· ἀφ᾿ οὗ καὶ Ὅμηρος, --- τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ· ἤγουν ἐν δούλου τάξει· Κᾶρες γὰρ ἀεὶ δοῦλοι.

35. Ἐν μύρτου κλωνὶ τὸ ξίφος κρατήσω.] Ἐπὶ τῶν ποιουμένων συνθημά τι κατά τινος· ὁ γὰρ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐν μύρτοις ῥίψαντες τὸ ξίφος, Ἵππαρχον τὸν τύραννον ἀπέκτειναν.

36. Ἐν παισὶ μὲν γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς.] Ἐπὶ τῶν παλιμβόλων· οἱ ἀντίτεχνοι τοῦ Ἑρμογένους ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ὄντος, ὅτε τὴν Ῥητορικὴν συγγράφειν ἐπεχείρησε, τρίτου δὲ καὶ εἰκοστοῦ ὅτε ἐξελάθετο, τοῦτ᾿ εἶπον τὸ παροιμιῶδες λόγιον.

37. Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.] Ἀντιφάνους τοῦ Ἐφεσίου.

38. Ἐν Σπάρτῃ μόνῃ λυσιτελεῖ γηράσκειν.] Παρόσον οἱ Λακεδαιμόνιοι μεγάλως ἐτίμων τοὺς γέροντας.

39. Ἐν Σάμῳ κομήτης.] Ἐπὶ τῶν οὐδὲν χάριεν λεγόντων. οἱ γὰρ οἰκοῦντες ἐκεῖσε, πρὸς χοροὺς ἐπιτήδειοι, οὐ πρὸς ἄλλό τι χρήσιμοι.

40. Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερ-

33. *In via ne ſeces ligna.*] Quaſi dicas, Procede, neque occaſionem des vt ante tempus moriare.

34. *In Care periculum.*] Hoc eſt, in alienis corporibus. Vſurpatur autem hæc parœmia de ijs, qui parcè ipſi in bello pugnant; tranſlatione ducta à Caribus: quoniam, vt quidam aiunt, primi mercede militarunt; licet alij Arcades fuiſſe dicant. Quoniam autem Cares ære conducti militabant, primos in acie collocabant. Vnde orta parœmia. Vt autem verius dicamus, de ijs vſurpata eſt, qui in alijs, non in ſeipſis prima belli tentamina ſubeunt. Introducuntur verò Cares tanquam viles, propter mercenariam hanc militandi rationem. Hinc & Homerus: --- *Caris æſtimo ſorte.* Nempe ſerui: Cares enim ſemper ſerui.

35. *In myrti ramo gladium tenebo.*] De ijs, qui contra aliquem pactum quodpiam ineunt. Harmodius enim & Ariſtogiton enſem in myrtum iacientes, Hipparchum tyrannum occiderunt.

36. *Inter pueros ſenex, inter ſenes puer.*] De verſatilibus. Eiuſdem artis æmuli, de Hermogene vix quindecim annos nato, de Rhetorica tamen ſcribere aggreſſo, & vigeſimo tertio iam latente & ſilente, prouerbium hoc dicebant.

37. *Tellure præſtat pauperies quàm opes mari.*] Antiphanis Epheſij.

38. *Spartæ ſolùm expedit ſenem fieri.*] Ideo nempe, quòd Lacedæmonij maxime ſenes honorarent.

39. *In Samo comatus.*] In eos, quorum ſermo nihil in ſe habet lepôris. Qui etenim illic habitant, ad choreas quidem & ſaltationes ſunt apti, ſed ad nihil prætereà vtiles.

40. *A dolio figulinam auſpicaris.*] De ijs, qui artium rudimentis præteritis, maiora

maiora capeſſunt, primiſque neglectis, in extrema ſe ingerunt.

41. *Per vices aliquis ignem fodicet.*] In eos, qui non ex æquo in commune conſulunt.

42. *In Palladio iudicatum eſt.*] Fuit hoc tribunal Athenis, in quo Ephetæ de homicidio voluntario iudicabant. Argei enim ab Ilio nauigantes, quando Phaleros appulerunt, ab Athenienſibus non cogniti, interempti ſunt. Poſteà Acamante rem indicante, & Palladio per oraculum inuento, ibi prætorium conſtituerunt, vt dicit Phanodemus. Clitodemus verò ait, cùm Agamemnon, cum Palladio delatus eſſet Athenas, Demophontem illud rapuiſſe, & multos eorum qui inſequebantur. Agamemnone verò id indignè ferente, iudicium octo Athenienſium & octo Argeorum ſubjiſſe, Ephetaſque appellatos, quòd ab ipſis nulla eſſet declinatio ad aliud iudicium: ſiue quòd de rebus capitalibus ſententiam ferrent: aut denique quòd ab vtriſque, Argeis inquam & Athenienſibus, ipſis cauſæ diſceptatio permiſſa eſſet.

43. *In triuio ſum.*] De rebus obſcuris & ambiguis; quòd qui in triuio eſt conſtitutus, quà ſit ingrediendum, ignoret.

44. *In vino veritas.*] Quòd qui vino incaluerint, ex corde loquantur.

45. *In pulicis morſu Deum inuocat.*] Quòd non oporteat in rebus minimis Deum comprecari, & nomen ipſius aduocare.

46. *In puteo cum canibus pugnare.*] De ijs, qui cum improbo quopiam pugnant, nec poſſunt euadere.

47. *Endymionis ſomnum dormis.*] De ijs, qui nimis indulgenter ſomno ſunt dediti. eo quòd Endymion à Somno adamatus, etiam nunc ab illo detineri dormiens dicatur.

βαινόντων· ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων, ἢ τῶν τελευταίων.

41. Ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω.] Ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων.

42. Ἐν Παλλαδίῳ ἐκρίθη.] Δικαστήριον ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ οἱ Ἐφέται φόνου ἑκουσίου ἐδίκαζον· Ἀργεῖοι γὰρ ἀπὸ Ἰλίου πλέοντες, ἡνίκα προσέσχον Φαλήροις, ὑπὸ Ἀθηναίων ἀγνοούμενοι, ἀνῃρέθησαν· ὕστερον δὲ Ἀκάμαντος γνωρίζαντος, καὶ τοῦ Παλλαδίου εὑρεθέντος κατὰ χρησμὸν, αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν, ὡς Φανόδημος. Κλειτόδημος δέ φησιν, Ἀγαμέμνονος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήνησι, Δημοφῶντα ἁρπάσαι, καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀνελεῖν· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος, κρίσιν ὑποσχεῖν ὑπὸ ὀκτὼ Ἀθηναίων καὶ ὀκτὼ Ἀργείων, οὓς Ἐφέτας κληθῆναι, ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς δικαστήριον ἄλλο γίνεσθαι· ἢ ὅτι ἐπὶ αἵματι ἐδίκαζον· ἢ διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων, Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων, ἀφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.

Ἐν τριόδῳ εἰμί.] Ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων· ἐπεὶ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ.

44. Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια.] Παρόσον οἱ οἴνῳ χρώμενοι, τὰ ἀπὸ καρδίας λαλοῦσιν.

45. Ἐν ψύλλης δήξει θεὸν ἐπικαλεῖται.] Ὅτι οὐ δεῖ ἐπὶ ἐλαχίστων τοῦ θείου δεῖσθαι, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικαλεῖσθαι.

46. Ἐν φρέατι κυνομαχεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀποφυγεῖν οὐκ ἐχόντων, καὶ μοχθηρῷ τινι προσπαλαιόντων.

47. Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις.] Ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὑπνηλῶν. ἐπειδὴ ὁ Ὕπνος ἐρασθεὶς μειρακίου Ἐνδυμίωνος, ἔτι καὶ νῦν κατέχειν αὐτὸν λέγεται κοιμώμενον.

48. Ἐν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

48. Ἐν πυρὶ βέβηκας.] Ἢ ἐπὶ αἰσχίστου, ἢ ἐπὶ τάχους.

49. Ἐν ἅλῳ δρασκάζεις, ἤτοι κρύπτῃ.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.

50. Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις.] Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθεῖν διωκόντων.

51. Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρως μοχθούντων.

52. Ἐν νυκτὶ βουλή.] Ἐπειδὴ ἡ νὺξ παῤῥησίαν δίδωσι βουλεύεσθαι.

53. Ἐν νυκτὶ λαμπρὸς, ἐν φάει δ᾽ ἀνωφελής.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν ἐν οἷς οὐ χρή· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νυκτερίδος.

54. Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων.

55. Ἔν τοι χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ᾽ ἐνὶ βουλῇ.] Παρόσον τῇ μὲν βουλῇ λόγων δεῖ, τῷ δὲ πολέμῳ, δυνάμεως.

56. Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.] Φανερά.

57. Ἐν ἀχύροις πῦρ ἐγχεῖ.] Ἐπὶ τοῦ ῥαδίως γινομένου.

58. Ἐξ ἑνὸς πάνθ᾽ ὁρᾷν.] Ἐπὶ τῶν παρορώντων.

59. Ἐν ἄμμῳ σχοινίον πλέκεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

60. Ἐξ ἴσου δίδου πᾶσιν.] Ἐπὶ τῶν ὀρθῶς διανεμόντων, καὶ δικαίως κρινόντων.

61. Ἐξ ἡμῶν τέτμηται ὁ ἱμάς.] Ἐπὶ τῶν ἐξ οἰκείων κακῶν εὖ πασχόντων· φασὶ γὰρ, βοῦν ἰδόντα μάστιγα, τοῦτο εἰπεῖν.

62. Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἕλκει τὸ γένος.] Ἐπὶ τῶν εὐγενῶν. γένος γὰρ πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀπὸ Βούτου. ἀφ᾽ οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησιν.

63. Ἐξὸν φυγεῖν, μὴ ζήτει δίκην.]

48. *Incedis per ignem.*] Aut de turpi, aut de celeri.

49. *In area te abſcondis.*] De ijs, qui latere non poſſunt.

50. *Melle teipſum inſpergis.*] In eos, qui mollitiem voluptatemque ſectantur.

51. *In tenebris tripudiare.*] De ijs, qui ſine teſte laborant.

52. *In nocte conſilium.*] Quòd nox facultatem præbeat conſultandi.

53. *In nocte ſplendens, luce verò inutilis.*] In eos, qui inutiles ſunt ad res ad quas minimè oportebat; metaphorâ ductâ à noctua.

54. *Leoninam pellem induitur.*] De ijs, qui magna aggrediuntur.

55. *In manibus finis belli, ſermonis in omni Conſilio.*] Propterea quòd in conſilio verbis opus ſit, in bello potentiâ ac viribus.

56. *Carcinus in dubijs rebus ſortitur honorem.*] Manifeſta.

57. *In ſtipulas ignem fundit.*] De re quapiam celeriter facta.

58. *Ex vno omnia videre.*] In eos, qui circa viſum hallucinantur.

59. *Ex arena funiculum nectis.*] De impoſſibilibus.

60. *Ex æquo da omnibus.*] De ijs, qui rectè quid diuidunt, & iuſtè diiudicant,

61. *Ex nobis ſciſſum eſt lorum.*] De ijs, qui ex propinquis ſeu domeſticis ſuis ipſi mala patiuntur. Fertur enim bos, cùm ſcuticam videret, hoc dixiſſe.

62. *Ex Eteobutadis genus trahit.*] De ingenuis & nobilibus. Familia enim quæ à Buto ſuam ducebat originem, illuſtris admodum erat. vnde & ex eadem apud Athenienſes ſacerdotes & ſacrorum myſtæ deſumi & creari ſolebant.

63. *Cùm reo fugere liceat, iudicium*

minimè quærere oportet.] Alcibiades ab Athenienſibus Siciliâ euocatus ad cauſſam pro ſe dicendã, hoc reſpondit. Dicenti autem cuidam, non fidis patriæ de te iudicaturæ? Ego verò, inquit, nec matri meæ: ne fortè per errorem atrum calculum pro albo injiciat.

64. *Extra telorum iactum ſedere.*] Admonitoria parœmia.

65. *Extraxit mucum ex naribus.*] In iracundos & animi peruicacis.

66. *Execeſtides factus es.*] In eos, qui à via non aberrant. Illum enim vt exterum & erronem notant. Exteri autem maximè vias norunt. Quando ergo via excidentes aberrabant, dicebatur: *Nec Execeſtides quidem rectam viam inueniat.* Vſurpaturque de rebus perplexis.

67. *Secundo vento nauigat, & ſecundo vento illi res ſuccedunt.*] De ijs, qui feliciter degunt. Vnde & συνεπουρίζειν à ventis retrò flantibus & nauem impellentibus ſumptum eſt, quos propterea οὐρίους vocant, quaſi à puppe nauis flantes. Niſi fortè etiam à leonibus metaphora ducatur, quos ferunt ſua ſe cauda tanquam ſcutica verberare, & ita ad curſum incitare.

68. *Ex vnguibus licet leonem æſtimare, & ex puſillo guſtu fontem.*] De ijs, qui ex parua quapiam rei parte rem vniuerſam cognoſcunt.

69. *Foras Glauce.*] Tempeſtatem enim ſignificat. Marinus ille piſcis ex coniuge ſua natos diligenter cuſtodit, ne quid per inſidias damni accipiant, & quamdiu illi in conſpectu ſunt, & ſine metu natant, ille cuſtodiam non omittit: ſi quis pullorum metu corripiatur,

Ἀλκιβιάδης καλούμενος ἐπὶ κρίσιν ὑπὸ Ἀθηναίων ἀπὸ Σικελίας, ἔκρυψεν ἑαυτὸν, εἰπὼν, Ἐξὸν φυγεῖν, δίκην οὐ χρὴ ζητεῖν. εἰπόντος δέ τινος, οὐ πιστεύεις τῇ πατρίδι τὴν περὶ σεαυτοῦ κρίσιν; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, οὐδὲ τῇ μητρί· μήπως ἀγνοήσασα, τὴν μέλαιναν βάλῃ ψῆφον ἀντὶ τῆς λευκῆς.

64. Ἔξω βελῶν καθῆσθαι.] Παραινετικὴ ἡ παροιμία.

65. Ἔξελε τὴν κόρυζαν τῆς ῥινός.] Ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ ἰσχυρογνωμόνων.

66. Ἐξηκεστίδης ἐγένου.] Ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων· τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον· οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδούς. ἐξαπορήσαντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες, εἶπον· οὐδ᾽ ἂν Ἐξηκεστίδης εὕροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

67. Ἐξ οὐρίας πλεῖ τις, καὶ ἐξ οὐρίας τῷ δεῖνι τὰ πράγματα φέρεται.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων· ὅθεν καὶ τὸ συνεπουρίζειν· ἀπὸ τῶν ὄπισθεν πνεόντων καὶ τὴν ναῦν ὠθούντων ἀνέμων μετείληπται· οὓς διὰ τοῦτο οὐρίους καλοῦσιν, ὡς κατὰ τὸ οὐραῖον τῆς νεὼς πνέοντας· εἰ μήποτε δὲ καὶ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λεόντων λέγεται· οὕς φασι τῇ ἑαυτῶν οὐρᾷ ἀντὶ μάστιγος πλήττοντας ἑαυτοὺς, εἰς δρόμον ἐλαύνειν.

68. Ἐξ ὀνύχων λέοντα ἔνεστι μαθεῖν, καὶ ἐκ μικρᾶς γεύσεως πηγήν.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος μανθανόντων τὸ πᾶν.

69. Ἔξω Γλαῦκε.] Χειμῶνα γὰρ σημαίνει. Ὁ θαλάσιος ὁ ἰχθὺς ὁ γλαῦκος, τὰ γεννώμενα ἐκ τῆς συνόμου παραφυλάττεται ἰσχυρῶς, ἵνα ἀνεπιβούλευτά τε καὶ ἀσινῆ ᾖ· καὶ ἕως μὲν φανερὰ καὶ ἔξω δέους διανήχεται, ὁ δὲ, τὴν φρουρὰν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

φρουρὰν οὐκ ἀπολιμπάνει· ἐὰν δέ τι δείσῃ τῶν νηπίων περὶ ὃ δὲ χανὼν εἰδέξατο τὸ βρέφος. εἶτα τοῦ φόβου παραδραμόντος, τὸν καταφαγέντα ἀνεμεῖ οἷον ἐδέξατο, καὶ ἐκεῖνος πάλιν νήχεται.

70. Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.]

71. Ἐπειδὴ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα.] Λέγεται ἐπὶ κινδύνου τινὸς ἐπηρτημένου καὶ παρελθόντος. ὅτι Τάνταλος υἱὸς ἦν τοῦ Διός· οὗτος ἠξιώθη τῆς τραπέζης τῶν θεῶν, καὶ ἀξιωθεὶς ἐδημοσίευσε τὰ μυστήρια αὐτῶν· καὶ κολάζεται κόλασιν διὰ τοῦτο τοιαύδε· ἔστιν ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιοτηρίοις ἔχων πέτραν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ κάτω ὕδωρ πολὺ, καὶ βλαστήματα καρποφόρα, καὶ ἤρτηται ὁ λίθος κατ᾽ αὐτοῦ· ἐὰν οὖν θέλει πιεῖν ἐκ τοῦ παρακειμένου ὕδατος, πίπτει ἡ πέτρα ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ τιμωρεῖται ἐκ τούτου· ὅτι λιμῷ καὶ δίψει τήκεται· ὁρῶν μὲν ἀφ᾽ ὧν δεῖ φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δὲ, διὰ τὴν ἐπηρμένην πέτραν.

72. Ἐπὶ δυεῖν ὁρμεῖ.] Δηλονότι ἀγκύραιν· λέγεται ἐπὶ τῶν ἀσεμφῶς ἐχόντων.

73. Ἔπακτος ὅρκος.] Ὃν ἕτερος ἐπάγει. ὅτι βίαιος, οὐκ αὐθαίρετος.

74, Ἐπ᾽ ἄκρᾳ γλώττῃ τὸ φιλεῖν ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν λόγῳ μὲν, ἔργῳ δ᾽ οὐ φιλούντων ἀλλήλους.

75. Ἐπὶ κεφαλὴν ὠθέντα.] Ἐπὶ τῶν κακῶς παθόντων. μᾶλλον δ᾽ ἐπ᾽ ὀλέθρου. δεινὸν γὰρ τὸ κατὰ κεφαλῆς ὠθέντα πληγῆναι.

76. Ἐπαύλια δῶρα φέρων ἥκεις.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ δωρουμένων. Ἐπαύλια γὰρ καλεῖται τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων, παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς

tum ore hiante ipſum excipit, moxque ceſſante iam metu, illum quem deuorauerat reuomit qualem acceperat, rurſuſque ille natat.

70. *Videor bos ad cædem ire.*]

71. *Quando Tantali lapidem ex capite excuſſimus.*] Dicitur de periculo quopiam, quod impenderat, iam præterito. Tantalus autem Iouis filius dignus fuit habitus, vt Deorum menſæ adhiberetur; quem ille honorem conſequutus, quòd illorum ſecreta diuulgaſſet, ob id factum huiuſmodi punitione mulctatur. Eſt ille in ſubterraneis iudicijs, ſuper caput ſaxum habens, & ſubtus aquam multam, germinaque fructifera. Interim lapis ille ipſi impendet: quando autem ex aqua, quæ illi propoſita eſt, bibere cupit, cadit ſaxum ſupra ipſum collocatum, maleque illum excipit; ita vt fame ſitique tabeſcat: videns quidem quorum eſu potuque indiget, ſed ijs frui non valens propter impendens ſaxum.

72. *Duabus nititur anchoris.*] De ijs quæ firmiter ſeſe habent.

73. *Delatum iuramentum.*] Quod alius offert. Eſt enim violentum, neque ſponte ſuſceptum.

74. *In vltima lingua amicitiam habes.*] In eos qui lingua quidem ſed non operâ inuicem amant.

75. *In caput impulſum.*] De ijs, qui aduerſa patiuntur, ſeu potiùs de pernicie: graue enim eſt capite pulſum vulnerari.

76. *Nuptialia dona allatum venis.*] De ijs, qui largi ſunt donando. Ἐπαύλια autem vocantur munera: quæ poſt nuptias ſequenti die à patre ſponſæ dono mittun-

mittuntur ſponſo & ſponſæ, in modum pompæ ſeu deductionis. puer enim præce dit, lænam candidam & lampada incenſam habens: illum ſequitur puella caniſtrum ferens, ac deinde aliæ atque aliæ, aurea quædam, pelues, ſmegmata, lecticas, pectines, lectos, alabaſtros, ſandalia, pixides vnguentarias portantes; nonnunquam etiam dotem ſponſo vnà afferunt.

77. *Racemationes iſtæ ſunt & garritus, hirundinum muſea, corruptores artis.*] De ijs, qui cauillantur de rebus paruis

78. *In armis Acciſſat.*] De ijs, qui iniurijs & fictis ſimulationibus delectantur. Ab Acca Samia muliere quadam fatua.

79. *In pedem retrocedit.*] De ijs, qui, quòd viribus ſint inferiores, aut quia vehementer metuunt, fugiunt potentiores.

80. *Epeo timidior.*] Vſus eſt Cratinus Comicus. Fortaſſis quòd in tribunatu Oeneïdis tribus ignauiorem timidioremque decoro ſe geſſiſſet. Epeus enim ignauus timiduſque fuit.

81. *Pugna ad Lipſydrium.*] De ijs, qui fortiter & viriliter certant. Lipſydrium autem locus fuit prope Parnethem, quem muro cinxerunt qui à tyrannis in exilium compulſi erant. Præerant autem Alcmæonidæ. Cumque à Piſiſtrato fuiſſent expugnati, ſcolion in illos carmen canebatur:

Ah ah Lipſydrium prodens ſocios,
Quales viros perdidiſti?
In pugna bonos & nobiles,
Quando oſtenderunt à quibus patribus orti eſſent.

82. *In nates currit.*] Hoc eſt, retro.

83. *In ſtipula arat.*] De ijs, qui probè agriculturam exercent.

84. *Epimenidis pellis.*] De rebus

δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῆς σχήματι· παῖς γὰρ ἡγεῖται, χλανίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπάδα καιομένην. ἔπειτα μετὰ τοῦτον κανηφόρος· εἶθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς, φέρουσαι χρυσία, λεκανίδας, σμήγματα, φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, μυραλίτρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῶν νυμφίων φέρουσιν.

77. Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστι καὶ στωμύλματα, Χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης.] Ἐπὶ τῶν εἰρωνευομένων ἐπὶ σμικροῖς.

78. Ἐπὶ τοῖς ὅπλοις Ἀκκίζεται.] Ἐπὶ τῶν ἐπαιρομένων ταῖς ὕβρεσι καὶ τοῖς ἀκκισμοῖς· ἀπὸ Ἀκκοῦς τινὸς, Σαμίας μωρᾶς οὔσης.

79. Ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ.] Ἐπὶ ἀδυνασίᾳ φευγόντων ἢ δειλίᾳ τοὺς κρείσσους.

80. Ἐπειοῦ δειλότερος.] Οὕτως ἔλεγε Κρατῖνος ὁ Κωμικός. ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς, καὶ δειλότερος φανῆναι· καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.

81. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη.] Ἐπὶ τῶν ἀνδρείως ἀγωνιζομένων· τὸ γὰρ Λειψύδριον, χωρίον ἦν ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν μὲν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων· οἱ δὲ Ἀλκμαιονίδαι προέστησαν· ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾔδετο·

Αἶ αἶ Λειψύδριον προδοσέταιρον,
Οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας;
Μάχεσθ' ἀγαθούς γε καὶ εὐπατρίδας,
Ὁπότε ἔδειξαν οἵων πατρῶν ἦσαν.

82. Ἐπὶ πυγὴν τρέχει.] Ἤτοι ἐς τοὐπίσω.

83. Ἐπὶ καλάμης ἀροῖ.] Ἐπὶ τῶν εὖ καὶ καλῶς γεωργούντων.

84. Ἐπιμενίδειον δέρμα.] Ἐπὶ τῶν ἀποθέ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἀποθέτων· οὗτος γὰρ ὁ Ἐπιμενίδης ἔζησεν ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη· τὰ δὲ ἓξ ἐκάθευδε. Ἐπιμενίδης Ἀγησάρχου Κρὴς ἐκ Κνωσσοῦ, πεμφθεὶς ποτὲ ὑπὸ πατρὸς πρὸς ἀγρὸν ἐπὶ πρόβατον, τῆς ὁδοῦ κατὰ μεσημβρίας ἐκκλίνας, ἐπ' ἄντρῳ τινὶ κατεκοιμήθη, ἓξ καὶ πεντήκοντα ἔτη. διαναστὰς δὲ μετὰ ταῦτα ἐζήτει τὸ πρόβατον, νομίζων ἐπ' ὀλίγον κεκοιμῆσθαι· ὡς δὲ οὐχ εὕρισκε, παρεγένετο εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ μετεσκευασμένα πάντα καταλαβὼν, καὶ παρ' ἑτέρων τὴν κτῆσιν, πάλιν ἧκεν εἰς ἄστυ διαπορούμενος· κἀκεῖ δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰσιὼν οἰκίαν, περιέτυχε τοῖς πυνθανομένοις τίς εἴη· ἕως τὸν νεώτερον ἀδελφὸν εὑρὼν, τότε ἤδη γηραιὸν ὄντα, πᾶσαν ἔμαθε παρ' ἐκείνου τὴν ἀλήθειαν. γνωσθεὶς δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, θεοφιλέστατος εἶναι ὑπελήφθη· ὅθεν καὶ Ἀθηναίοις τότε λοιμῷ κατεχομένοις, ἔχρησεν ἡ Πυθία καθῆραι τὴν πόλιν· οἱ δὲ πέμπουσι ναῦν τε καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου εἰς Κρήτην, καλοῦντες τὸν Ἐπιμενίδην· καὶ ὃς ἐλθὼν ὀλυμπιάδι τεσσαρακοστῇ ἕκτῃ, ἐκάθηρεν αὐτῶν τὴν πόλιν, καὶ ἔπαυσε τὸν λοιμὸν, τοῦτον τὸν τρόπον· λαβὼν πρόβατα μέλανά τε καὶ λευκὰ, ἤγαγε πρὸς τὸν Ἄρειον πάγον· κἀκεῖθεν εἴασεν ἰέναι, οἷ βούλοιτο. προστάξας τοῖς ἀκολούθοις, ἔνθα ἂν κατακλίνοι αὐτῶν ἕκαστον, θύειν τῷ προσήκοντι θεῷ· καὶ οὕτω λῆξαι τὸ κακόν. ὅθεν Ἀθηναῖοι τάλαντον ἐψηφίσαντο δοῦναι αὐτῷ, καὶ ναῦν τὴν ἐς Κρήτην ἀπάξουσαν αὐτόν. ὁ δὲ τὸ μὲν ἀργύριον οὐ προσήκατο, φιλίαν δὲ καὶ συμμαχίαν ἐποιήσατο Κνωσσίων καὶ Ἀθηναίων, καὶ ἐπανελθὼν ἐπ' οἴκου, μετ' οὐ πολὺ μετήλλαξεν.

85. Ἔποπος Ἰνδοῦ στοργή.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν φιλούντων προσγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ὑπὲρ τούτων θανεῖν αἱρουμένων. Περὶ τοῦ Ἰνδοῦ Ἔποπος μῦθόν φασιν οἱ Βραχ-

reconditis. Ille enim Epimenides vixit centum quinquaginta annos, ſex autem & quinquaginta dormiuit. Hiſtoria Epimenidis. Epimenides Ageſarchi filius Cretenſis ex Cnoſſo, quodam tempore à patre in agrum miſſus ad ouem quærendam, ex via ſub meridiem declinans, in antro quodam obdormiuit per quinquaginta ſex annos. Excitatus autem poſteà, ouem ſuam quæſiuit; exiſtimans ſe puſillum obdormiſſe: non inuenta autem illa, in agrum redit, omniaque immutata deprehendens, ab alijſque poſſeſſa, dubius in vrbem reuertit: vbi domum ſuam ingreſſus, in quoſdam incidit, qui quiſnam eſſet interrogabant: donec tandem minorem fratrem ſuum inueniens iam ſenem, omnem ab illo veritatem rei didicit. A Græcis autem agnitus, pro viro Deorum amiciſſimo habitus eſt. Quo factum, vt cùm Athenienſes tunc temporis peſte laborarent, oraculo reſponderit Pythia, vrbem eſſe luſtrandam: ſicque illi nauem mittunt in Cretam, & in ea Niciam Nicerati filium, ad accerſendum Epimenidem: qui & venit olympiade quadrageſima ſexta, vrbemque luſtrauit, ac peſtem hoc modo ſedauit. Oues nigras albaſque capiens, illas in Areopagum egit, illicque ambulare permiſit quonam vellent, præcipiens illis qui eas ſequebantur, vt vbi quæque reclinaſſet, ibi Deo ad quem pertinebat immolarent; ſicque malum ceſſaſſe. Vnde Athenienſes illi talentum dandum decreuerunt, nauemque quæ in Cretam reduceret. Cæterùm ille argentum non admiſit, amicitiam autem & belli ſocietatem inter Cnoſſios & Athenienſes conciliauit. Domum autem reuerſus, non multo poſt vitam cum morte commutauit.

85. *Epopis Indi amor in ſuos.*] De ijs, qui propinquos & amicos ſuos vehemẽti proſequũtur amore, & pro ipſis vel etiam mortem oppetere non verentur. De Epope autẽ Indo hanc fabulam narrant Brachmanes.

manes. Natus eſt Regi Indorum filius, qui & complures alios fratres habebat: qui poſtquam ad virilem ætatem peruениſſent, ad omne improbitatis, ſcelerum atque audaciæ genus ſemetipſos conuerterunt, huncque vtpote omnium minimum, contemtui & deſpectui, patrem quoque & matrem deriſui & ludibrio habentes, ſenectutem præterea illorum grandæuam nihili fecerunt; qui proinde, illorum commercio repudiato & fuga arrepta, cum filio diſcedunt. Continua autem itineris longitudine defatigati, atque ampliùs tales moleſtias perferre non valentes, fato concedunt. Filius porrò minimè illos neglexit, ſed caput enſe abſcindens, eos in ſemetipſo ſepeliuit. Solem autem omnia luſtrantem aiunt hac inſigni pietate commotum, in auem illum commutaſſe adſpectu pulcherrimam, & vita longæuam: quin & tutulum ſeu criſtam in capitis vertice, velut monumentum rei ab ipſo tum geſtæ, conſtituiſſe. Talia quædam etiam Athenienſes de Corydo monſtroſe fabulantur: quod & Ariſtophanes imitatur in Auibus, dicens: Imperitus natus es, & rerum alienarum curioſus, neque Æſopum triuiſti, qui ait, Corydum auium primam omnium ante terram generatam fuiſſe, deinde patrem eius morbo extinctum, cùm terra non eſſet, quinque dies inſepultum iacuiſſe; illam autem quidnam ageret incertam, ob rei difficultatem, patrem denique in capite ſepeliſſe. Itaque videtur ex Indis fabuloſum hoc commentum de alia aue in Græcos irrepſiſſe: longum enim temporis ſpatium Brachmanes interceſſiſſe aiunt, quo Epopi Indo, homini adhuc & ætate puero exiſtenti, hæc in parentes acta fuere.

vid: Ter: in Heaut.

86. *Dormis in vtramque aurem.*] De ijs, qui vitam degunt à curis ac ſollicitudinibus omnino liberam. Metaphorica locutio, ducta à lepore: quòd alte-

μᾶνες. Ἐγένετο παῖς Ἰνδῶν βασιλεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν· οἵπερ οὖν ἀνδρωθέντες ἐκδικώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι, καὶ τούτου μὲν ὡς νεωτάτου καταφρονοῦσι, τὸν δὲ πατέρα ἐκερτόμουν καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαυλίσαντες. ἀναίνονται οὖν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τούτοις διατριβὴν, καὶ ᾤχοντο φεύγοντες, ὅ, τε παῖς καὶ οἱ γέροντες. συντόνου δ' ἄρα αὐτοὺς πορείας διαδεξαμένης, οἱ μὲν ἀπεῖπον καὶ ἀποθνήσκουσιν· ὁ δὲ παῖς οὐκ ὠλιγώρησεν αὐτῶν, ἀλλ' ἔθαψεν αὐτοὺς ἐν ἑαυτῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών. ἀγασθέντα δὲ τὸν πάντ' ἐφορῶντα Ἥλιον τῆς εὐσεβείας τὴν ὑπερβολὴν, ὄρνιν αὐτὸν ἀποφῆναι, κάλλιστον μὲν ὄψει, μακραίωνα δὲ τὸν βίον. ὑπανέστηκε δέ οἱ καὶ λόφος ἐκ τῆς κορυφῆς, οἱονεὶ μνημεῖον τοῦτο τῶν πεπραγμένων, ὅτε ἔφυγε· τοιαῦτα ἄττα καὶ Ἀθηναῖοι περὶ Κορύδου τερατεύονται· ᾧ καὶ Ἀριστοφάνης ἀποκολουθεῖ ἐν ὄρνισι λέγων· Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας· ὃς δ' ἔφασκε λέγων, Κόρυδον πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι, προτέραν τῆς γῆς· κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρα αὐτῆς ἀποθνήσκειν, γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δὲ ἀποροῦσαν ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι· ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα, ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνιθος, ἐπιρρεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἕλλησιν· ὠγύγιον γάρ τι χρόνου μῆκος λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ αὐτῷ τῷ Ἔποπι τῷ Ἰνδῷ, ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι, καὶ παιδὶ τήν γε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

86. Ἐπ' ἀμφότερα καθεύδεις τὰ ὦτα.] Ἐπὶ τῶν μερίμνων καὶ φροντίδων ἔξω ὄντων· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ λαγωοῦ, παρόσον ἐκεῖνος θάτε-

ρον

ρον οὖς ἔχει ἀνατετμημένον, ὡς ἐγρηγορώς.

87. Ἐπὶ βύρσης ἐκάθητο.] Ἐπὶ τῶν δεομένων συμμαχίας· τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς Σκύθαις ἐτελεῖτο· ἐπειδὴ γάρ τις ἠδικεῖτο πρὸς ἑτέρου, ἀμύνασθαι δὲ βουλόμενος, ἑαυτὸν οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ᾤετο. βοῦν οὖν ἱερεύσας καὶ τὰ μὲν κρέα κατακόψας, ἧψε· αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς· εἰς τοὐπίσω περιαγαγὼν τὼ χεῖρε· καὶ τοῦτό ἐστι Σκύθαις ἡ μεγίστη ἱκετηρία. τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοὸς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων, καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τῷ δεξιῷ ποδὶ, ὑπισχνεῖται | κατὰ δύναμιν ἕκαστος συμμαχήσειν· καὶ ἔστιν αὐτοῖς τοῦτο ὅρκων ὁ βεβαιότατος.

88. Ἔπηλυς τὸν ἔνοικον.] Λείπει τὸ ἐξέβαλλεν.

89. Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν.] Τουτέστι, μὴ ἐπαναπαύεσθαι τῇ ἐφημέρῳ τροφῇ, ἀλλὰ προσφέρειν.

90. Ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν.] Δηλονότι θείς. ἐπὶ τῶν ψυχαγωγούντων. Αἱ ὑδρίαι παρῆσαν ταῖς θύραις, τοῦ πίνειν τοὺς εἰσιόντας καὶ ἐξιόντας ἕνεκα.

91. Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταται.] Ἐπὶ τῶν ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ ὄντων. Ὅμηρος.

Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.

92. Ἐπὶ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρτηται.] Ὁμοία τῇ προτέρᾳ.

93. Ἐπαινῶ τὸν εἰπόντα τὰς ἐλπίδας γρηγορούντων ἐνύπνια.]

94. Ἐπὶ ὅλμου ἐκοιμήσω.] Ἐπὶ τῶν μαντείαν προφερομένων ἔκ τινων ἐνυπνίων· τὸν ὅλμον γὰρ συμβάλλεσθαι ἔλεγον πρὸς μαντείας.

ram aurem dormiens habeat erectam, tanquam experrectus.

87. *In corio ſedit.*] De ijs, qui aliorum auxilium implorant. Id autem apud Scythas fieri moris erat, quando quis iniuria aliqua ab alio affectus, vindictam ſumere vellet, pugnæque imparem ſe exiſtimaret. Bouem enim immolabat, carnemque in fruſta ſecans lixabat, & corium eius extendens, manibus in tergum reductis illi inſidebat. Atque hoc apud Scythas maximum erat ſupplicandi genus. Si quis autem carnium illarum aliquam partem caperet, & pede dextro corium illud calcaret, eo ipſo promittebat, ſe ei opem pro virili laturum: quòd ipſis omnium iuramentorum erat firmiſſimum & certiſſimum.

88. *Extraneus domeſticum.*] Nempe, ejicit.

89. *Chœnici non inſideas.*] Hoc eſt, quotidiano victui non acquieſcas, ſed vlteriùs te extendas.

90. *In foribus hydriam.*] Scilicet, ponens. De ijs, qui aliorum animos demulcere contendunt. Hydriæ ob id in foribus aderant, quò & ingredientes & egredientes biberent.

91. *In acie nouaculæ conſiſtit.*] De ijs, qui in extremis verſantur periculis. Homerus:

Nempe nouaclæ ſtant cunctorum in acumine nunc res,
Seu triſti exitio abſumi, ſeu viuere Achiuos.

92. *A tenui filo vita dependet.*] Similis priori.

93. *Laudo illum qui dicit ſpes eſſe vigilantium ſomnia.*]

94. *In tripode dormiuiſti.*] In eos, qui vaticinia edunt ex inſomnijs quibuſdam. Tripodem autem conferre ad vaticinationes dicebant.

95. *Ad*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

95. *Ad Mandrabolæ morem res procedit.*] Hoc eſt, in peius. Mandrabolas enim quidam cùm iuramento ſe obſtruxiſſet, ſe eaſdem hoſtias quotannis dijs facturum, primùm decem boues immolauit, deinde nouem, tertio autem reuoluto anno, alium inſuper abſtulit: ſicque cæteris annis faciens, periurium incurrit. Ephorus autem ita ait: Mandrabolas cùm in Samio geophanium metalli genus figulinæ aptum inueniſſet, primò quidem arietem aureum dedicauit, poſteà argenteum, deinde ferreum minorem, denique nihil.

96. *In aſino vellus.*] De impoſſibilibus. Neque enim ab aſino vellus quis capere poteſt.

97. *Indigenæ ſecundum ventum norunt.*] Similis huic: *A Congio rape.*

98. *In teipſum lunam detrahis.*] In eos, qui ſibiipſis mala accerſunt. Nam Theſſalæ mulieres, quæ lunam detrahunt, oculis & pedibus priuari dicuntur.

99. *Solertia capiuntur quæ alioqui capi nequeant.*]

100. *Permitte vt huc Vulcanus adueniat.*] Dicitur de rebus ſeu perſonis quæ ignem merentur.

95. Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον. Μανδραβόλας γάρ τις τὰς αὐτὰς θυσίας ὅρκοις ἑαυτὸν καταδήσας τοῖς θεοῖς κατ᾽ ἔτος προσάγειν· τὸ μὲν πρῶτον δέκα βοῦς ἔθυσε, τὸ δὲ δεύτερον, παρ᾽ ἕνα, ἤτοι ἐννέα· περιελθόντος δὲ τοῦ τρίτου, ἀφεῖλεν ἕτερον· καὶ οὕτως ποιῶν διὰ τῶν ἑξῆς ἐνιαυτῶν, κατέστη εἰς ἐπιορκίαν· ὁ δὲ Ἔφορος οὕτως· ὁ Μανδραβόλας ἐν Σάμῳ γεωφάνιον εὑρὼν, πρῶτον μὲν κριὸν χρυσοῦν ἀνέθηκεν, ἔπειτα ἀργυροῦν, ἔπειτα χαλκοῦν ἐλάττονα· εἶτα οὐκέτι.

96. Ἐπ᾽ ὄνου πόκος.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· ἀπ᾽ ὄνου γὰρ οὐκ ἔστι πόκον λαβεῖν.

97. Ἐπιχώριοι οὖρον ἴσασι.] Τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον. ὁμοία τῇ· Ἀπὸ χοέως σπάσον.

98. Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων. αἱ γὰρ τὴν σελήνην καθέλκουσαι Θετταλίδες, λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στερίσκεσθαι.

99. Ἐπινοίαις θηρᾶται τ᾽ ἀθήρατα.]

100. Ἐπίτρεπε ὥστε τὸν Ἥφαιστον προσμολεῖν.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀξίων πυρὸς, εἴτε προσώπων, εἴτε πραγμάτων.

CENTVRIA IX.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Θ.

1. IN ſpira funiculus.] De ijs, qui quibuſdam non alia donant quam quæ poſſident. Spira enim & ipſe funiculus eſt.

2. *Periêre honeſta.*] Competit in eos, qui volunt aliquod malum compendio ſignificare. Hippocrates enim victus, Mindaro eiuſmodi epiſtolam miſit.

1. ΕΠὶ σπεῖρα σχοινίον.] Ἐπὶ τῶν δωρουμένων τισὶν οὐχ᾽ ἕτερα, ἀλλ᾽ οἷς κέκτηνται ὅμοια. σπεῖρα γὰρ καὶ σχοινίον τὸ αὐτό.

2. Ἔῤῥει τὰ καλά.] Ἐπὶ τῶν κακόν τι βουλομένων δηλῶσαι συντόμως· Ἱπποκράτης γὰρ ἡττηθεὶς, Μινδάρῳ ταύτην ἔπεμψε τὴν ἐπιστολήν.

3. Ἔρως

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

3. Ἔρως θάλλει μὲν εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δ' ἀπορῶν.]

4. Ἐρήμη δίκη.] Ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν, καταδικασθῇ.

5. Ἐρετριέων ῥῶ.] Ἐπὶ τῶν κατακόρως τισὶ χρωμένων. κατακόρως γὰρ οὗτοι χρῶνται τὸ ῥῶ.

6. Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.] Τοῦτο Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀντοκλέους, Ἡσιόδου φησὶ εἶναι παροιμίαν, ἣν αὖ ἔγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός.

7. Ἔρωτα παύει λιμὸς, εἰ δὲ μὴ, χρόνος. Ἐὰν δὲ μὴ δὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ, θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

8. Ἐρήμην ἁλῶναι.] Ὅταν μὴ παρόντος τοῦ εὐθυνομένου, καταδικασθῇ ὁ διωκόμενος.

9. Ἔρημον ἐμβλέπειν.] Ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἷον ὅταν εἰς ἐρημίας ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ.

10. Ἑρμῆς ἀμύητος.] Ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἔν τισιν ἐμπείρων. χλευαστικὴ δὲ ἡ παροιμία, ὁμοία τῇ, Βάλλ' ἐς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.

11. Ἕρμαιον κοινόν. καὶ, Ἑρμῆς κοινός.] Ἐπὶ τῶν εὑρόντων τι κέρδος ἀπροσδόκητον, καὶ κοινὸν ποιησαμένων· ἢ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι· ἢ ἀπὸ τῶν σωρῶν, οἱ τῷ Ἑρμῇ ἀνέκειντο.

12. Ἔρχομαι κύων ὄπισθεν ἅρματα λελυμένος.] Ἐπὶ τῶν ἑκουσίως τοῖς δεινοῖς ἐγκαρτερούντων.

13. Ἑρμώνειος χάρις.] Ἐπὶ τῶν κατὰ χάριν ἐκεῖνα διδόντων, ὧν ἀσμένως ἀπαλλάττονται. Ἕρμων γὰρ ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἧς ἦρχε

3. *Floret amor in rerum copia, moritur autem in egeſtate.*]

4. *Deſerta cauſa.*] Quando accuſator non comparens in iudicio condemnatur.

5. *Eretrienſium R.*] Quando quis ad nauſeam aliqua re vtitur. Ita enim iſti vtuntur littera R.

6. *Res iuuenum, conſulta ſenum, ſunt vota ſenectæ.*] Hyperides oratione contra Antoclea Heſiodeã parœmiam eſſe ait, quam etiã Ariſtophanes Grammaticus litteris prodidit.

7. *Fames amorem ſedat, aut ſaltem mora, Sin iſta flammam bina non extinxerint, Quod relliquum, ſaluti erit ſuſpendium.*]

8. *Indicta cauſa damnari.*] Quando non præſente accuſatore reus condemnatur.

9. *Deſertum intueri.*] Hoc eſt, immotè & ignauè: vt quando in loca ſola aut mare magnum vaſtumque intuemur. Ariſtophanes in Polyido.

10. *Mercurius non initiatus.*] De valdè expertis in re quapiam. Irriſoria parœmia, ſimilis huic, *Iace in illum telum, qui habet ſcientiam.*

11. *Mercuriale commune. &, Mercurius communis.*] De ijs, qui lucrum aliquod præter opinionem nacti ſunt, idque in commune partiuntur. Aut de primitijs quæ in vijs ponuntur, quas viatores ædunt. Aut ab aceruis, qui Mercurio dedicabantur.

12. *Adſum canis poſt terga currum qui traho.*] De ijs, qui ſpontè res aduerſas tolerant.

13. *Hermonia gratia.*] De ijs, qui ob gratiam referendam ea dant, à quibus libenter liberantur. Hermon enim ab Athenienſibus ab inſula Lemno, in qua imperabat,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

rabat, eiectus; cùm anteà illam relinquere cuperet propter Perſarum inuaſionem, ſe Athenienſibus illum locum gratificari, Alcibiadi ait.

14. *Litem parans lis verba depoſcit tibi.*] In eos, qui inter ſe garriunt, aut in philoſophia diſceptant.

15. *Amor Demonicæ.*] De valdè auaris. Brennus Galatarum rex Aſiam deprædatus Epheſum venit, eamque obſidione cinxit, cumque iam belli finiendi terminum expectaret, virgo quædam nobilis, nomine Demonica, capta barbari amore, ſe ipſi Epheſum prodituram promiſit; modò in mercedem armillas & monilia caperet. Brennus autem ſeducta illa in locum ad id deſtinatum, eò quoque milites ſelectos duxit, præcepitque vt quantum auri haberent in ornatum, id totum in auaræ huius ſinum conjicerent: quibus iuſſum explentibus, Demonica præ multitudine auri proiecti, viua obruta fuit.

16. *Ad coruos.*] Bœotis Deus oraculum dederat, vt vbicunque albi corui apparuiſſent, illuc ſedes ſuas transferrent. Accidit autem, vt à pueris malitiæ expertibus corui gypſo inducerentur ad Pagaſeticum ſinum: quibus poſteà Æoles eiectis, eò exules miſerunt. Alij dicunt inde dictum, quòd animal iſtud impudens ſit & ominoſum. Ariſtoteles autem ait, quòd cùm peſtis graſſaretur, multique eſſent corui, homines eos cepiſſe, purgatoſque, viuos dimiſiſſe, peſtique dixiſſe, *Fuge ad coruos.* Æſopus autem fabulatur, magnum graculum, exiſtimantem ſe coruis eſſe ſimilem, ad illos iuiſſe; deuictum autem ab illis rurſum ad graculos redijſſe: illos autem indignè ferentes, verberibus abegiſſe, dicentes, *Fuge ad coruos.* Ariſtides denique rationem reddit, quòd cùm in locis aſperis & præru-

νήσου· ἣν δὲ αὕτη Λῆμνος· καὶ πρότερον αὐτὴν ἐκλείπειν βουλόμενος, διὰ τὴν τῶν Περσῶν ἔφοδον, εἶπε πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην, ὡς χαρίζομαι Ἀθηναίοις τὴν χώραν.

14. Ἔρις ἔριν τίκτουσα προσμνᾶται λόγον.] Ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων, ἤτοι ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐριζόντων.

15. Ἔρως Δημονίκης.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν φιλαργύρων· Βρέννος ὁ τῶν Γαλατῶν βασιλεὺς λεηλατῶν τὴν Ἀσίαν, εἰς Ἔφεσον ἦλθε, καὶ στρατοπεδευσάμενος περιέμενε τοῦ πολέμου τὴν προθεσμίαν· παρθένος δέ τις τῶν ἐπισήμων, τοὔνομα Δημονίκη, εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ βαρβάρου, προδώσειν αὐτῷ τὴν Ἔφεσον ὑπέσχετο, ἐὰν μισθὸν λάβῃ τὰ ψέλλια καὶ τοὺς ὅρμους· ὁ δὲ Βρέννος δεξάμενος αὐτὴν, εἰς τόπον ὡρισμένον ἤγαγε τοὺς ὑποτεταγμένους, καὶ προσέταξε αὐτοῖς, τὸν χρυσὸν ὅσον εἶχον κόσμου χάριν, βάλλειν εἰς τὸν τῆς φιλαργύρου κόλπον. ποιησάντων δὲ αὐτῶν τὸ παραγγελθὲν, ἡ Δημονίκη ὑπὸ τῆς δαψιλείας τοῦ βαλλομένου χρυσίου, ζῶσα κατεχώσθη.

16. Ἐς κόρακας.] Βοιωτοῖς ὁ θεὸς ἔχρησεν, ὅπου ἂν λευκοὶ κόρακες φανῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν· περὶ δὲ τὸν Παγασητικὸν κόλπον ὑπὸ παίδων ἀκάκων γυψωθέντας κόρακας. ὕστερον δὲ Αἰολεῖς, ἐκβαλόντες αὐτοὺς, τοὺς φυγαδευομένους εἰς αὐτὸ ἔπεμπον. οἱ δὲ, ὡς τοῦ ζώου ἀναιδοῦς καὶ δυσοιωνιστικοῦ ὄντος. Ἀριστοτέλης δέ φησι, λοιμοῦ κατασχόντος, καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων, τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας, ἐᾶν ζῶντας, καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ, Φεῦγ' ἐς κόρακας· ὁ δὲ Αἴσωπος μυθικῶς, κολοιὸν μέγαν, νομίσαντα τοῖς κόραξιν ὅμοιον εἶναι, πρὸς αὐτοὺς πορευθῆναι· ἡττηθέντα δὲ, πάλιν εἰς τοὺς κολοιοὺς ὑποστρέψαι· τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας παίειν αὐτὸν, λέγοντας, Φεῦγ' ἐς κόρακας· Ἀριστείδης δὲ ἀποδίδωσι, διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις καὶ κρημνώδεσι νεοσσοποιεῖσθαι,

ποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς, Φεῦγ' ἐς κόρακας, ἤγουν εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον.

17. Ἔστι καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας.]

18. Ἐσκιμαλίχθαι σε χρή.] Ἐπὶ τῶν ἀξίων ὕβρεως· σκιμαλίσαι δὲ λέγεται, ὅταν βουλόμενοι ἐνυβρίσαι τινὰ, τὸν μέσον δάκτυλον ἐκτείναντες, καὶ τοὺς λοιποὺς συνάγοντες, ἐνδείξωσιν αὐτῷ· κυρίως δὲ λέγεται τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν.

19. Ἔσο καὶ λέων ὅπη χρὴ, καὶ πίθηκος ἐν μέρει.] Ἐπὶ τοῦ πρὸς τὰ πράγματα μεταβαλλομένου καλῶς.

20. Ἔσχατα ἐσχάτων κακὰ διαπέπρακται.] Ὁμοία ἐστὶ τῇ· Δεινότερα Δεινίου. καὶ· Κυώτερα Κυώτονος. ἐπὶ τῶν ἄκρως κακῶν.

21. Ἑστίᾳ θύειν.] Οἱ γὰρ Ἑστίᾳ θύοντες, οὐδὲν ἐξέφερον τῆς θυσίας. ὁμοία τῇ· Αὐτῷ κανῷ κατέφαγες πάντα.

22. Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖν.] Ἕλλησι λοιμῷ κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν· οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠπόρουν, αὖθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μυσίας εὗρον· ἔνιοι τὴν παροιμίαν χρησμὸν λέγουσι Τηλέφῳ μαντευομένῳ γεγονέναι περὶ γονέων· ἐπὶ τίνας τόπους ἐλθὼν, εὕροι τοὺς γονεῖς· τὸν δὲ θεὸν προστάξαι πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν· ἀφικόμενον δὲ εἰς Τευθρανίαν· νέμεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ χωρία τοὺς Μυσοὺς· ἐπιτυχεῖν τῇ μητέρι αὐτοῦ. Τάσσεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῆ ἐπιταττομένων.

23. Ἔσω ταμίας· τὰ δ' ἄλλ' εἰ βούλει κύων.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων, καὶ μάλιστα εὐνούχων.

24. Ἑτερόγναθος εἶ.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀπληστίᾳ ἀμφοτέραις τῶν γνάθοις ἐσθιόντων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπειθῶν ἵππων.

ptis pullos creent, nos ideò dicamus, *Fuge ad coruos*; nempe in tenebras & perniciẽ.

17. *Eſt & fideli tuta ſilentio Merces.*]

18. *Medio digito oſtenſo te ſubſannari oportet.*] De ijs, qui contumelia & irriſione digni ſunt. σκιμαλίσαι autem dicitur, quando contumelia quempiam afficere volentes, medium digitum illi oſtendunt, cæteris coactis. Peculiariter autem vſurpatur, quando digitus in gallinæ podicem immittitur.

19. *Eſto leo vbi oportet, eſto & ſimia interdum.*] De eo, qui dextrè pro ratione negotiorum ſuorum ſe mutat.

20. *Extrema extremorum mala ſunt perpetrata.*] Similis parœmiæ, *Atrociora Atrociano.* Et: *Caninio caninior.* De extremè improbis.

21. *Veſtæ ſacrificare.*] Veſtæ autem ſacrificantes nihil de his quæ fuerant immolata efferebant. Similis: *Vnà cum ipſo caniſtro omnia deuoraſti.*

22. *Poſtremus Myſorum nauigare.*] Græcis peſtilentia laborantibus Apollo oraculo præcepit, ad vltimum Myſorum vt nauigarent. Et hi quidem primò dubitarunt, poſteà tamen Æoliam inſulam in vltima Myſia inuenerunt. Alij parœmiam oraculum fuiſſe aiunt, Telepho quo loco ſuos parentes reperturus eſſet ſciſcitanti redditum, Apollinem enim iuſſiſſe, vt ad extremum Myſorum nauigaret. Illumque in Teuthraniam appellentem, (illam verò tum Myſi tenebant) matrem ſuam reperiſſe. Pertinet parœmia ad eos, quibus difficilia iniunguntur.

23. *Sit quæſtor, atqui cætera, ſi lubet, canis.*] In eos, qui præter meritũ feliciter agunt: maximè verò in eunuchos.

24. *Vtriuſque mandibulæ homo es.*] In eos, qui præ inſatiabili cupiditate, vtraque mandibula cibos deuorant. Alius de equis indomitis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

25. *Heteromolia cauſſa.*] Quæ nullo præſente aduerſario agitur.

26. *Feſtinauit ne madeſieret, & in foſſa ſuffocatus eſt.*] De ijs, qui cùm parua mala fugiant, in maiora incidunt.

27. *Generoſior Codro.*] Fuit hic filius Melanthi Meſſenij, pater Medontis & Nelei: qui cùm Athenienſibus Dores bellum inferrent, quòd exules è Peloponneſo, & inter illos etiam Melanthum excepiſſent; oraculumque ipſis redditum fuiſſet, vrbem ab ipſis euertendam, ſi à rege hoſtium abſtinuiſſent; intellecto oraculo, lignatoris veſtitu aſſumpto, in cuſtodes eorum irruens, vnum ex illis interemit; reliqui autem in iram acti, ipſum comprehenſum iugularunt, vt Eudemus ait.

28. *Felicitas multos habet amicos.*] Secundæ enim fortunæ, *vt ait Herodotus*, nulla hominibus ſatietas.

29. *Verſatilior cothurno.*] Cothurnus eſt calcei genus, & dextro & ſiniſtro pedi aptum. vnde & Theramenem, vnum ex triginta, cothurnum vocabant Athenienſes. De ijs ergo, qui aſſiduè mutantur, vſurpata eſt hæc parœmia.

30. *Dormienti ſagena capit.*] De ijs, qui feliciter & fortunatè res ſuas perficiunt. Contingit enim etiam dormientibus piſcatoribus, naſſam piſces capere.

31. *Fatuo digitum ne oſtendas, ne & manum tibi deglutiat.*] Non eſſe ſtultis injiciendam audaciam innuit.

32. *Opta vicino vt habeat, maximè autem ollæ.*] Quòd melius ſit domi habere, quam à vicino mutuò accipere.

33. *Eurybatus.*] Hoc eſt, malus. Ab eo ductum, qui miſſus fuit à Crœſo cum pecunijs ad militem extraneum conſcribendum, vt Ephorus ait, & ad Cyrum de-

25. Ἑτερομόλιος δίκη.] Εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι οὐκ εἰσῆλθον.

26. Ἔσπευδέ τις μὴ βρεχθείη, καὶ εἰς βόθρον ἀπεπνίγη.] Ἐπὶ τῶν μικρὰ φευγόντων κακὰ, καὶ περιπιπτόντων μείζοσιν.

27. Εὐγενέστερος Κόδρου.] Τοῦ υἱοῦ Μελάνθου, τοῦ Μεσσηνίου, πατρὸς δὲ Μέδοντος καὶ Νηλέως· οὗτος ὁ Κόδρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίοις, ἐπεὶ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας προσεδέξαντο, ἐν οἷς καὶ Μέλανθον, χρησμοῦ δ' αὐτοῖς δοθέντος, αἱρήσειν τὴν πόλιν, ἐὰν ἀπόσχωνται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως, νοήσας τὸν χρησμὸν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα, καὶ ἐντυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνεῖλε· διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ, συλλαβόντες αὐτὸν ἀνεῖλον, ὡς Εὔδημος.

28. Εὐτυχία πολύφιλος.] Εὐπραξίας γὰρ οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις οὐδεμία πληθώρη.

29. Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου.] Κόθορνος ὑπόδημα ἁρμόζον τῷ δεξιῷ τε καὶ εὐωνύμῳ ποδί. ὅθεν καὶ Θηραμένην τὸν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι· ἐπὶ τῶν μετατρεπομένων οὖν συνεχῶς ἡ παροιμία.

30. Εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων. Συμβαίνει γὰρ κοιμωμένων τῶν ἁλιέων, τὸν κύρτον αἱρεῖν ἰχθύας.

31. Εὐήθει δάκτυλον μὴ δείξῃς, ἵνα μὴ τὴν παλάμην σου καταπίῃ.] Ὅτι οὐ χρὴ θάῤῥος διδόναι τοῖς ἀνοήτοις.

32. Εὔχου τῷ πλησίον ἔχειν, ἐπὶ πλέον δὲ τῇ χύτρᾳ.] Παρόσον τὸ οἴκοι ἔχειν, βέλτιον τοῦ παρὰ τοῦ γείτονος δέχεσθαι.

33. Εὐρύβατος.] Ἤτοι, πονηρός. Ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν, ὡς φησιν Ἔφορος, εἶτα

μεταβαλλομένου πρὸς Κῦρον· ἦν δὲ Ἐφέσιος· οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον. Διότιμος Ἡρακλέους ἐν ἄθλοις·

> Κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες
> Βοιωτῶν σίνοντο· γένος τ' ἔσαν οἱ δὲ χαλῆες,
> Ὦλός τ' Εὐρύβατός τε δύω βαρυδαίμονε ἄνδρε.

Νίκανδρος·

> Αἰγίνεον Εὐρύβατον πανουργότατον·

Οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν πρώτῃ περὶ δικαιοσύνης. Δοῦρις δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ Ἀγαθοκλέα, ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρου· λέγεται δέ, τὸν Εὐρύβατον, κλέπτην ὄντα, εἱρχθέντα καὶ παραφυλαττόμενον, ὃς ἐπειδὴ συμπίνοντες εἷλον αὐτὸν οἱ φυλάττοντες, ἐκέλευσεν ἐπιδείξασθαι τὴν ἐπὶ τοὺς οἴκους ἀναρρίχησιν, καὶ τὸ μὲν πρῶτον, διωθεῖσθαι· δεομένων δὲ ὡς οὐ βουλόμενον, ἐπεὶ μόλις ἀνέπεισαν, περιθέμενος τοὺς σπόγγους, καὶ τὰς ἐγκεντρίδας, ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς τοίχους· ἀναβλέποντες δὲ ἐκεῖνοι καὶ θαυμάζοντες τὰς τέχνας, λαβεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον. καὶ ὑπερβαλόντα πρὶν ἐκεῖνοι κύκλῳ περιέλθωσι, διὰ τοῦ τέγους καταπατῆσαι.

34. Εὕρηκα ὃ οὐκ ἐζήτουν.] Ἐπὶ τῶν οἷς οὐκ ἤθελον περιπεσόντων.

35. Εὐρυκλῆς πᾶς ἐγγαστρίμυθος.] Ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιούτου τινὸς μάντεως πολυλόγου.

36. Εὐγενὴς ἐκ βαλαντίου.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.

37. Ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον.] Ἐπὶ τῶν μεταβολὴν κρείττονα οἰωνιζομένων. ὅτε τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν ἔφυγον, εὗρον δὲ τὴν ἥμερον τροφήν, τοῦτο ἔλεγον· τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν πέμμα, κακὸν ἔλεγον. Νόμος δὲ ἦν

fecit, fuitque Epheſius. Alij dicunt alterum Cercopa. Diotinus in Herculis laboribus:

> *Bœotûm in triuijs errantes multa nocebant*
> *Oechalidæ Cercopes, amarus dæmon vterque,*
> *Oluſque Eurybatuſque.*

Nicander:

> *AEgineum Eurybatum, quo non ſceleratior vllus.*

Huius meminit Ariſtoteles libro primo de iuſtitia. Duris autem libro quarto apud Agathoclea ab vno ſociorum Vlyſſis deducit. Ferunt etiam, Eurybatum furem quendam, cùm iam captus teneretur ab ijs, qui illum adſeruabant, iuſſum vt ſibi oſtenderet quibus modis ædes conſcenderet, illum primò quidem id recuſaſſe, ac vix tandem, illis rogantibus, ſibi perſuaderi id paſſum, aptatiſque ſpongijs & ſtimulis quibuſdam, muros curriculo aſcendiſſe; illiſque ſuſpicientibus atque artem admirantibus, tecti ipſam ſummitatem ſuperaſſe, antequam illi ædes circumdare poſſent, moxque inde deſilijſſe.

34. *Inueni quod non quærebam.*] De ijs, qui incidunt in ea, quæ non volebant.

35. *Omnis Eurycles ventriloquus.*] Ab Eurycle quopiam, *huiuſmodi* vate *multiloquo* garrulo admodum & loquace.

36. *Nobilis ex marſupio.*] In eos, qui propter diuitias nobiles eſſe putantur.

37. *Effugi malum, inueni bonum.*] De ijs, qui mutationem in melius auſpicantur. Cùm agreſtem veteremque vitæ rationem iam effugiſſent, ſuauioremque cibum inueniſſent, ita loquebantur. Nam bellaria quæ ex quercubus & ſpinis proueniebant, malum vocitabant. Mos autem erat Athenienſibus, puerum, cuius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

vterque parentum ſuperſtes, ſpinis vnà cum quercino fructu coronatum, caniſtrum panibus plenum ferentem, dicti hoc vſurpare; nempe mutatione in melius indicata.

38. *Lucrum abſtinentiæ à cibo, cruditatem habent.*] De hominibus parcis. Plutarchus in præceptis de ſanitate tuenda.

39. *Epheſiæ litteræ.*] Cantiones erant quædam magicæ, quas qui pronunciabant, in omnibus victores euadebant. Idem eſt, *Laureum baculum geſto.* Diogenianus autem dici ait illos, qui loquuntur quæ intelligi nequeunt: quòd quæ ſub pedibus Dianæ Epheſiæ ſcripta ſunt, percipi nequeant.

40. *Ad aquam.*] In iudicijs ſi quis aliquem defenderet, *Ad aquam*, dicebat.

41. *Ephemeri vita.*] De ijs, quæ æui ſunt adeò breuis, vt eodem die quo nata, ſimul intermoriantur. Sunt autem animalcula quædam; quæ nomen ex vitæ menſura ſortiuntur. Generantur autem in vino, & vaſe aperto euolant, ſimulque ac lucem adſpexerint, confeſtim extinguuntur. Conceſſit itaque illis natura, vt in vitam progrederentur, ſed malis illa ſuis citò liberauit; quòd nec ſuas calamitates ſentiant, neque cuiuſquam aliorum teſtes ſint. Eſt & aliud animal, *μονήμερον* dictum, apud Hypanim fluuium, quod ſub diluculi crepuſculum natum, moritur dum ſol in occaſum vertitur, teſte Ariſtotele.

42. *Super vno filio fluctuat.*] Hoc eſt, in vno ſpem generis ſui habet. Dicitur & de naui, vt Dion in Romanis: paucæ enim, & maximè veloces naues, in continentem ruerunt: plures autem & maiores ſublime in vadis fluctuabant.

43. *Contra ſeſe cornua.*] De ijs, quibus inſidiæ à domeſticis ſuis ſtruuntur.

Ἀθήνησι ἀμφιθαλῆ παῖδα ἐστεμμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων καρπῶν, λίκνον βαστάζοντα ἄρτων πλέων, τοῦτο λέγειν, αἰνιττόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν.

38. Ἐφόδιον τῆς ἀσιτίας τὴν ἀπεψίαν ἔχουσι.] Πλουτάρχου ἐκ τῶν ὑγιεινῶν ἀποφθεγμάτων. Ἐπὶ τῶν φειδωλῶν.

39. Ἐφέσια γράμματα.] Ἐπῳδαί τινες ἦσαν, ἃς φωνοῦντες ἐνίκων ἐν παντί. ταυτὸν τῇ, Δαφνίνην φορῶν βακτηρίαν. Ὁ δὲ Διογενιανὸς, λέγεται, φησὶν, ἐπὶ τῶν ἀνεπίγνωστα λεγόντων. παρόσον ἐπὶ τοῖς ποσὶ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὰ γεγραμμένα, ἀσύνετα.

40. Ἐφ' ὕδωρ.] Ἐν ταῖς δίκαις ὁ ἐπιμελησόμενός τινος, ἐλάλει, πρὸς ὕδωρ.

41. Ἐφημέρου ζωή.] Ἐπὶ τῶν ὠκυμόρων, ἢ καὶ αὐθημέρως θνησκόντων. ἔστι δὲ ζῶα ἐφήμερα οὕτω καλούμενα· λαβόντα τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ μέτρου τοῦ κατὰ βίον. τίκτεται γὰρ ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ σκεύους, τάδε ἐξέπτη· καὶ εἶδε τὸ φῶς, καὶ τέθνηκεν· οὐκοῦν παρελθεῖν μὲν αὐτοῖς ἐς τὸν βίον ἔδωκεν ἡ φύσις, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς κακῶν ἐρύσατο τὴν ταχίστην· μήτε τῶν ἰδίων συμφορῶν ᾐσθημένα, μήτε μήν τινος τῶν ἀλλοτρίων μάρτυσι γεγενημένα. Ἔστι καὶ ἄλλο ζῶον, μονήμερον λεγόμενον, περὶ τὸν Ὕπανιν ποταμον, τικτόμενον μὲν ἅμα τῷ κνέφᾳ, ἀποθνῆσκον δὲ ἐπὶ δυσμαῖς ἡλίου τρεπομένου, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν.

42. Ἐφ' ἑνὶ παιδὶ σαλεύει.] Ἤτοι ἔχει τὰς ἐλπίδας τοῦ γένους. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῇ ὥρμει. τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἐπεσάλευεν.

43. Ἐφ' ἑαυτῆς τὰ κέρατα.] Ἐπὶ τῶν ἐπιβουλαῖς ἐκ τῶν οἰκείων ὑφισταμένων·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

αἶγα γάρ φασι τοξευθεῖσαν καὶ ἰδοῦσαν τὸ τόξον, τοῦτο εἰπεῖν.

44. Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει.] Λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι δοκοῦσι κεντούμενοι, ἀνέχειν τὸν τόκον, εἶθ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων, κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ. τοὺς ἐχίνους ἔτι ζῶντας, καὶ ἐν τοῖς ὀστράκοις ὄντας, καὶ προσβεβλημένους τὰ κέντρα, εἴτις συντρίψας καὶ διαρρήξας ἐς τὴν θάλασσαν, ἄλλο ἄλλῃ τρύφος καταλίποι· τὰ δὲ ἄρα συνέρχεται αὖθις καὶ ἑνοῦται· καὶ τὸ συγγενὲς τρύμμα ἀνέγνω, καὶ προσπλακὲν συνέφυ. Ὁ χερσαῖος ἐχῖνος ὅταν ἁλίσκεται, παραχρῆμα ἐνούρησε τῷ δέρματι, καὶ ἀχρεῖον ἀπέφηνεν αὐτό. δοκεῖ δὲ εἰς πολλὰ ἐπιτήδειον. Ἐχῖνος ὁ θαλάττιος στομάχῳ ἐστὶ ἀγαθός· τὸν τέως γὰρ κακόσιτον ὄντα, καὶ ὀλιγοῦν βδελυττόμενον, ὁ δὲ ἀναῤῥώννυσιν. Ἔστι δὲ κύστεως κενωτικός. Εἰ δὲ αὐτὸν ἐπιχρίσαις σώματι ψωριῶντι, ὁ δὲ σῶν ἐργάζεται τόν τε οὖν νοσοῦντα ταύτην τὴν νόσον. καυθεὶς δὲ ἅμα ὀστράκοις αὐτοῖς, ἐκκαθαίρει τὰ ῥυπῶντα τῶν τραυμάτων· χερσαίου δὲ ἐχίνου καυθέντος ἡ σποδιὰ πίττῃ προσανακραθεῖσα, εἶτα μέν τοι καταχρίεται τῶν λειψοτριχῶν μερῶν· καὶ οἱ τέως φυγάδες, ἵνα τι καὶ παίξω, ὑπαναφύονται. Πινομένη δὲ οἴνῳ, νεφροῖς ἀγαθόν ἐστι· σώζει δὲ καὶ ὑδεριῶντας ποθεῖσα. ὁ χερσαῖος ἐχῖνος μέλλων ἁλίσκεσθαι, ἑαυτὸν συνειλήσας ἄληπτον ἐργάζεται· εἶτα μέν τοι καὶ πιέζει τὸ πνεῦμα, καὶ ἀκίνητος ἀτρεμεῖ, καὶ τὸν τεθνεῶτα ὑποκρίνεται.

45. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.] Δῆλον ἐπὶ τίνι, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.

46. Ἔχομεν σύμμαχον θεὸν Ἥφαιστον.] Ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων πυρὶ νικῆσαι τοὺς πολεμίους.

Aiunt enim, capram ſagitta percuſſam, & arcum intuentem id dixiſſe.

44. *Echinus partum differt.*] De ijs, quibus mora maiori incommodo eſt. Videntur enim terreſtres echini, quòd pungi ſe ſentiant, partum differre, qui fœtu aſperiori deinceps reddito, peius enixu defunguntur. Echinos autem marinos aiunt, adhuc viuos, & in conchis ſuis exiſtentes, poſtquam ſpinas ſuas produxerunt, ſi quis comminuat, comminutaſque in mare projiciat, fragmenta illa alibi ſparſa rurſum coire atque vniri, & ſuam quæque affinem partem recognoſcere, applicitaque coaleſcere. Terreſtris echinus, quando capitur, protinus pellem ſuam commingit, ſicque illam, ad multa alioqui, vt videtur, aptam, inutilem reddit. Marinus echinus ſtomacho conducit, eumque eouſque cibi inappetentem & ad quidlibet faſtidientem corroborat. Vtilis eſt & veſicæ exonerandæ. Si illo corpus ſcabie laborans inungas, ſanum reddit eo morbo hactenus detentum. Cum conchis ipſis crematus, vulnera putrefacta emundat. Terreſtris autem echini exuſti cinis cum pice admixta, & partibus quæ pilorum profluuio laborant inuncta, vt aliquid iocer, fugitiuos illos facit renaſci. Eadem cum vino pota, renibus prodeſt. Seruat & aqua ſub cute laborantes. Terreſtris echinus iam capiendus ſeipſum conuoluens incomprehenſibilem reddit. quin & halitum ſuum comprimit, & immobilis iacens, mortuum ſe eſſe fingit.

45. *Hoſtium dona non dona, neque vtilia.*] Clarum de quo dicatur. Eſtque apud Sophoclem.

46. *Habemus auxiliatorem Deum Vulcanum.*] De ijs, qui ſperant per ignem ſe ſuos hoſtes ſuperaturos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

47. *Habemus canem mendico auxiliantem.*] In eos, qui priuatis ſuis rebus confidunt; cùm tamen ab ipſis ſibi inſidiæ ſtruantur.

48. *Habet & muſca ſplenem, & formica bilem.*] De rebus contemptibilibus.

49. *Vt lapis te ſequatur, annitere.*] De ijs, qui res factu impoſsibiles aggrediuntur.

F.

50. *Zaleuci lex.*] De rigidis. Zaleucus enim Locrorum legiſlator ſeueriſsimus. Huic ſimilis: *Tenedia bipennis.*

51. *Iupiter aquilam elegit.*] De ijs, qui vtilia & pulchra eligunt. Fertur enim, quòd cùm Iupiter naſceretur, aquila quoque fuerit progenita, & in bello contra gigantes aduolarit, tanquam ſuppetias latura: hincque factum vt in diſtributione auium Iupiter aquilam elegerit; cui & imperat, & nuntio ad illos vtitur, quos præeminentia aliqua dignos iudicauerit.

52. *Crobuli iugum.*] De meretricibus: ille enim accuſatus fuit, quòd leno cùm eſſet, duo ſcorta haberet. Alij de ijs, qui nimia improbitate vterentur, accipiunt.

53. *Iupiter, licet ſerò, diphtheram inſpexit.*] Quòd non ſit improuidus. Aiunt enim, Iouem in diphthera hominum facta inſcribere. De ijs autem dicitur, qui tandem, licet admodum ſerò, ſcelerum ſuorum pœnas luunt.

54. *Feruet olla, viuit amicitia.*] De ijs, qui cibo illecti amicitiam ineunt.

55. *Zenone continentior.*] Ille enim exactam & tenuem victus rationem habuit, adeò vt in parœmiam abierit. Septuaginta enim ſex annos cùm vixiſſet, mortuus

47. Ἔχομεν κύνα τῷ πτωχῷ βοηθοῦντα.] Ἐπὶ τῶν τοῖς οἰκείοις θαῤῥούντων, ὑπ᾽ ἐκείνων δὲ ἐπιβουλευομένων.

48. Ἔχει καὶ μυῖα σπλῆνα, ἔχει καὶ χολὴν ὁ μύρμηξ.] Ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων.

49. Ἐψευδαί σοι πέτρα λίθον.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

Z.

50. Ζαλεύκου νόμος.] Ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λοκρῶν νομοθέτης ὠμότατος. Ὅμοιον τῷ· Τενέδιος πέλεκυς.

51. Ζεὺς ἀετὸν εἵλετο.] Ἐπὶ τῶν λυσιτελῆ καὶ καλὰ ἐκλεγομένων· λέγεται γάρ, κατὰ τὴν τοῦ Διὸς γέννησιν τὸν ἀετὸν γεννηθῆναι· ἐν δὲ τῇ πρὸς γίγαντας μάχῃ παραπτῆναι· διόπερ ἐν τῇ διανεμήσει τῶν πτηνῶν, Ζεὺς ἀετὸν εἵλετο· ᾧ καὶ προστάσσει καὶ ἀγγέλῳ χρῆται πρὸς ἐκείνους, οὓς ἐπιφανείας ἀξιοῖ.

52. Ζεῦγος Κροβύλου.] Λέγεται ἐπὶ πόρνων· οὗτος γὰρ δύο ἔχειν κατηγορεῖτο πορνοβοσκὸς ὢν ἑταίρας· ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλούσῃ πονηρίᾳ χρωμένων.

53. Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.] Ὅτι οὐκ ἀπρονόητος· τὸν γὰρ Δία φασὶν εἰς διφθέρας τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις γράφειν· λέγεται ἐπὶ τῶν βραδέως τιμωρουμένων.

54. Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.] Ἐπὶ τῶν δείπνῳ συνιόντων εἰς φιλίαν.

55. Ζήνωνος ἐγκρατέστερος.] Οὗτος γὰρ ἀκριβῆ δίαιταν εἶχε καὶ λιτήν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι· ἑβδομήκοντα γὰρ πρὸς τοῖς ἓξ βιοὺς ἔτη, κατέ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

κατέστρεψε τὸν βίον, ἄνοσος καὶ ὑγιὴς διατελέσας.

56. Ζηλῶν ὄψον, θοιμάτιον ἀπώλεσα.] Ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

57. Ζητεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.] Ὁ Ἡρακλῆς συμπλέων τοῖς Ἀργοναύταις, περί τινα κρήνην ἀποστέλλει τὸν Ὕλαν ὑδρεύσασθαι. Νηρηΐδες δὲ τὸν νεανίαν λαβοῦσαι τοῖς ὕδασι, ἀπέθεωσαν. Ἡρακλῆς δὲ, μηκέτι τοῦ μειρακίου ὑποστρέφοντος, πᾶσαν ὕλην καὶ κρήνην περιτρέχων, τὸν οὐ παρόντα ζηλῶν κατεφαίνετο· περὶ οὗ φησι καὶ Θεόκριτος·

Κὤχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς, ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν.

58. Ζωπύρου τάλαντα.] Κρατῖνος φησὶ Ζώπυρον Πέρσην ὄντα, ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ, μαστιγῶσαι ἑαυτόν· καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀποστερήσαντα, εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ ταύτην τὴν κακουχίαν, καταλαβεῖν τὴν πόλιν· καὶ ἐκ μεταφορᾶς εἰπεῖν, τάλαντα καὶ ζυγὰ, οἱονεὶ ἔργα καὶ πράξεις.

59. Ζωὴ πίθου.] Ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων· Ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ ὁ πίθος ἡδίστη διατριβή.

60. Ζώνῃ περίβαλε τὴν γαστέρα.] Ἐπὶ τῶν εἴτε ἰσχνῶν, εἴτε παχέων· οἱ γὰρ Ἴβηρες ὅ,τι ἂν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐξυφάνωσιν ἢ νήσωσιν, ἐν τῷ κοινῷ δεικνύουσι· χειροτονητοὶ δέ τινες ἄνδρες, κρίνουσι τὰ ἔργα τῶν γυναικῶν· καὶ τὴν πλεῖστα ἐργασαμένην προτιμῶσιν· Ἔχουσι δὲ καὶ μέτρον τι ζώνης, ᾗ τὴν γαστέρα ἂν μὴ περιλαβεῖν δυνηθῶσιν, αἰσχρὸν ἡγοῦνται.

61. Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν.] Ἀντὶ τοῦ, τὸ δίκαιον μὴ παραβαίνειν.

62. Ζωὸς γένησῃ κρομμύου μοῖραν λαβών.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένων.

eſt; ad finem vſque vitæ morbi expers ſanuſque perſiſtens.

56. *Obſonium quærens, tunicam amiſi.*] De infortunatiſſimis.

57. *Qui non adeſt fruſtrà aduocas.*] Hercules cum Argonautis nauigans, Hylam ad fontem quendam aquatum mittit. Nereïdes autem adoleſcentulum acceptum intra aquas, in Deum conuerterunt. Hercules verò illo non redeunte, totum nemus & fontem circumcurſans, non apparentem quæſiuit; de quo ait Theocritus:

Ibat flauus Hylas, latices in prandia latum.

58. *Zopyri talenta.*] Cratinus ait, quòd cùm eſſet apud Philippum Perſam, ob affectum quem erga regem gerebat, quo illi gratificaretur, ſeipſum verberibus affeciſſe, & naſo auribuſque priuaſſe: ſicque Babylonem ingreſſum, fideque propter hanc corporis mutilationem ſibi comparata, vrbem cepiſſe. Tranſlatitiè que dictum, talenta & ſtateres, pro factis operibuſque.

59. *Vita doliaris.*] De ijs, qui moderatè viuunt. A Diogene philoſopho, cui dolium ſuauiſſima habitatio.

60. *Zona ventrem circumcinge.*] De exilibus, ſiue etiam craſſis. Iberi enim, quidquid vxores ipſorum texuerint aut neuerint, publicè oſtendunt. Viri autem quidam ad id delecti, de operibus fœminarum diiudicant; & quæ plurimùm confecerit, præ alijs honorant. Habent & menſuram quandam zonæ, quibus ſi ventrem cingere non poſſint, turpe arbitrantur.

61. *Stateram ne tranſgrediare.*] Pro eo, quod eſt, Iuſtitiam ne tranſilias.

62. *Reddêre ſaluus, cæpe duntaxat cape.*] In eos, qui ex parua cauſa magnum gloriæ fructum percipiunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

63. *Viuimus non vt volumus, ſed vt poſſumus.*] De ijs, qui non viuunt pro ſua voluntate.

H.

64. S*Cytharum oratio.*] In eos, qui apertè alicui malè precantur. Tale quid enim Dario Perſæ reſponderunt.

65. *Aphya ignem.*] De rebus quæ citò perficiuntur & abſoluuntur: eò quod aphya citò coquatur.

66. *Currus bouem.*] Scilicet, trahit. De ijs qui præpoſterè aliquid agunt.

67. *Seu dolo, ſeu vi: ſeu clàm, ſeu prorſus apertè.*] Antigonus interrogatus, quomodo quis hoſtes ſuos aggredi deberet? hoc verſu reſpondit.

68. *Carnes edendæ, aut non edendæ cochleæ.*] Teſtudinis caro, pauca comeſta, ventris tormina excitat, multa verò, purgat. Vnde & parœmia de ijs, qui cùm militiam detrectent, militant tamen. Aiunt autem Terpſionis eſſe.

69. *Oratio breuis par eſt ſilentio.*] Lycurgi apophthegma.

70. *Camelus cornua deſiderans, etiam aures perdidit.*] In eos, qui cùm aliena appetant, etiam quæ habent propria amittunt.

71. *Canis in præſepi.*] In eos, qui bonis ſuis aut diuitijs nec ipſi vtuntur, nec alijs vti permittunt. Eò quòd canis in præſepi nec ipſe auenam comedere præſumat, neque equo deuorandam concedat.

72. *Malum iudicium omnis mali cauſa.*] Iamblichi ſententia.

73. *Aut florem cucurbitæ, aut cu-*

63. Ζῶμεν, οὐχ' ὡς θέλομεν ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων.

H.

64. Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις.] Ἐπὶ τῶν οἰμώζειν τινὰ λεγόντων· τοῦτο γὰρ πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρίναντο οἱ Πέρσαι.

65. Ἡ ἀφύη πῦρ.] Ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων· παρόσον ἡ ἀφύη ταχέως ἑψεῖται.

66. Ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν.] Λείπει τὸ, ἕλκει. Ἐπὶ τῶν ἀντεστραμμένως τι ποιούντων.

67. Ἢ δόλῳ, ἠὲ βίῃ· ἢ ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδόν.] Ἀντίγονος ἐρωτηθεὶς, Πῶς ἂν τις ἐπιθοῖτο τοῖς πολεμίοις; εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος.

68. Ἡδὺ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.] Τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀποδυώτων μὲν πρᾶγμα, στρογγευομένων δέ· φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι.

69. Ἡ βραχυλογία ἐγγύς ἐστι τοῦ σιγᾶν.] Λυκούργου τὸ ἀπόφθεγμα.

70. Ἡ κάμηλος ἐπιθυμήσασα κεράτων, καὶ τὰ ὦτα προσαπώλεσεν.] Ἐπὶ τῶν τὰ ξένα ἐπιθυμούντων, καὶ προσαποβαλλόντων τὰ ἴδια.

71. Ἡ κύων ἐν φάτνῃ.] Πρὸς τοὺς μήτε αὐτοὺς χρωμένους μήτε ἐῶντας· παρόσον ἡ κύων κριθὴν οὐκ ἐσθίει μένουσα ἐν φάτνῃ, καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἐᾷ.

72. Ἡ κακὴ κρίσις παντὸς κακοῦ αἴτιον.] Ἰαμβλίχου γνώμη.

73. Ἢ κρίνον, ἢ κολοκύντην.] Τὸ

τῆς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

τῆς κολοκύντης ἄνθος καλεῖται κρίνον· ἔταττον οὖν τὸ μὲν κρίνον ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην, ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς.

74. Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπηκι μαρτυρεῖ.] Ἐπὶ τῶν δεικνυόντων ἀπὸ μικρᾶς πράξεως τὸ ἦθος. ὡς, Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα. Ἐκ τοῦ γεύματος γινώσκεις τὸν ἄριστον. Τὸν Αἰθίοπα ἐκ τοῦ ὄψεως. Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα. Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον.

75. Ἡλικίαν σὴν οὐκ ἔχω.] Ἐπὶ τοῦ καταφρονοῦντος τινὸς ὡς ἀνοήτου.

76. Ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε.] Παραινετική.

77. Ἡ Λύκου δεκάς.] Ὁ Λύκος Ἀθήνησι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, ἥρως μορφὴν ἔχων θηρίου.

78. Ἧλιξ ἥλικα τέρπει.] Παλαιὸς λόγος· ἡ γὰρ ἰσότης τοῦ χρόνου, φησὶν ὁ Πλάτων, ἐπὶ ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα, δι' ὁμοιότητα φιλίας παρέρχεται.

79. Ἡλίῳ φῶς δανίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

80. Ἧλος τὸν ἧλον, καὶ πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουσε.] Ἐπὶ τῶν ἰωμένων δι' ἁμαρτήματος ἁμάρτημα.

81. Ἠλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξίλλης.] Ἄδωνις γάρ τις Πραξίλλης υἱὸς ἀποθανών, καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τοῦ ἐν ᾅδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν; ἀπεκρίνατο, Ἥλιον, σελήνην, σῦκα, καὶ μῆλα· ἔδοξε γοῦν ἠλίθιος, ταῦτα ἐξισῶν τῷ ἡλίῳ. ὁμοία τῇ, Ἀνώτερος Αἰβύκου καὶ Κορύκου καὶ Μελιτίδου.

82. Ἡμένη πελειάς.] Ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων τατ7ομένη. Αἱ περιστεραὶ ἐν μὲν ταῖς πόλεσι τοῖς ἀνθρώποις συναγελάζονται καὶ εἰλοῦνται περὶ τοῖς ποσίν, ἐν δὲ

curbitam.] Cucurbitæ flos vocatur κρίνον. Poſuerunt igitur hoc quidem pro mortuo, illam verò pro ſano ac valente.

74. *Cauda vulpi teſtimonium fert.*] De ijs, qui actione quapiam leui mores & ingenium ſuum produnt. Sicut illud, *Ex limbo telam, Ex guſtu prandium agnoſcis. Aethiopem ex aſpectu, Ex vnguibus leonem, Ex fructu arborem.*

75. *Aetatem tuam non habeo.*] De illo qui alteri tanquam fatuo illudit.

76. *Aliquid ſilentio melius loquere, aut tace.*] Admonitoria.

77. *Lupi decas.*] Lycus Athenis in foro heros formam feræ habens.

78. *Aequalis æqualem delectat.*] Vetus dictum. Temporis enim æqualitas, ait Plato, ad æquales oblectationes ducens propter ſimilitudinem, amicitiam conciliat.

79. *Soli lumen mutuaris.*] De impoſſibilibus.

80. *Clauus clauum, & palus palum excuſſit.*] De ijs, qui peccatum peccato ſanant.

81. *Stupidior Adonide Praxelles filio.*] Adonis enim quidam Praxelles filius iam mortuus, interrogatus à Plutone, quid pulcherrimum in terra reliquiſſet? reſpondit, Solem, lunam, ficus, poma. Hinc ſtupidus habitus, quod iſta cum ſole coæquaſſet. Similis illi: *Stupidior Aebyco, & Coryco, & Melitide.*

82. *Columba ſedenti.*] De ſimpliciſſimis ponitur. Columbæ, in vrbibus hominum ſeſe cœtui aggregant, & ante illorum pedes verſantur: in locis vero deſertis,

ab iiſdem fugiunt. Fidunt enim multitudini, tanquam nihil per illam triſtius perpeſſuræ; vbi verò aucupes & inſidiatores aduerſus ipſas ſunt comparati, non amplius ſine metu habitant. Et palumbium quidem aiunt marem ac fœminam ſemel perfecto coniugio copulatos, continuò inuicem adhærere, & temperantia illa coniugali ſeruata, neutram aliquod veneris conſortium appetere. Quòd ſi tamen facere contingat, marem illum cognatæ aues diſcerpunt: fœminam autem fœminæ. Hæc verò inter illas lex etiam ad turtures tranſit.

83. *Aut manentem mori, aut vincere oportet.*] De magnanimis.

84. *Mulus clitellarius.*] De hominibus nullius pretij.

85. *Nos decem Rhodij, decem naues.*] De iactabundis.

86. *Exſcripſit ecquis dictionem Morſimi?*] De abiectis & infamibus.

87. *Purges niſi molaſque, non edes piger.*] De ijs, qui per laborem, neceſſarium ſibi victum acquirunt.

88. *Fuit & mihi aliquando prora & puppis.*] De ijs, qui aliquando varijs in rebus fortunati fuerunt.

89. *Spartam quam nactus es, exorna.*] Admonet, ne quis ad ea quæ ſupra dignitatem ſuam ſunt, proſiliat.

90. *Balba non credit.*] In eos, qui defectus ſuos contegere præſumunt.

91. *Panagæa Diana.*] De erronibus & inſtabilibus: quòd Dea illa circumire & errare feratur.

92. *Hercules hoſpitio excipitur.*] De ijs, qui cunctantur. Nam ita faciunt qui Herculem excipiunt hoſpitio, quòd vir ſit multi cibi.

τοῖς ἐρήμοις χωρίοις ἀποδιδράσκουσι· θαρροῦσι μὲν γὰρ τοῖς πλήθεσιν, ὡς οὐδὲν πείσονται δυσχερές· ὅπου δὲ ὀρνιθοθῆρες καὶ ἐπιβουλευταὶ κατ' αὐτῶν, ἄτρεστα οἰκοῦσιν οὐκέτι. καὶ τὰς φάττας δέ φασι, τὸν ἄρρενα καὶ τὸν θηλυκὸν συνδυασθέντας, καὶ οἱονεὶ συμπεράσαντας, εἰς γάμον ἀλλήλων ἔχεσθαι, καὶ σωφρονεῖν, καὶ οὐκ ἂν ὀθνείου λέχους οὐθ' ἕτερος ἅψεται. ἐὰν δὲ ἐπιφθαλμίσωσιν ἑτέροις, τὸν μὲν ἄρρενα οἱ ὁμογενεῖς διασπῶσιν· αἱ θήλειαι δὲ τὸν θηλυκόν. Οὗτος ἄρα νόμος καὶ ἐς τὰς τρυγόνας ἀφικνεῖται.

83. Ἢ μένοντα ἀποθανεῖν, ἢ νικᾶν.] Ἐπὶ τῶν εὐψύχων.

84. Ἡμίονος κανθήλιος.] Ἐπὶ τῶν οὐδενὸς ἀξίων.

85. Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων· τοῦτο δὲ εἶπε ἡ Δημήτηρ πρὸς Τριπτόλεμον.

86. Ἦ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο;] Ἐπὶ τῶν ἀποβλήτων καὶ διαβεβλημένων.

87. Ἢν μὴ καθάρῃς καὶ ἀλέσῃς, οὐ φάγῃς.] Ἐπὶ τῶν σὺν μόχθῳ πορίζομένων τὴν ἀναγκαίαν τροφήν.

88. Ἦν ποτε κἀμοὶ πρῶρα καὶ πρύμνη.] Ἐπὶ τῶν ἐν διαφόροις πράγμασί ποτε εὐτυχούντων.

89. Ἣν ἔλαχες Σπάρτην, ταύτην κόσμει.] Παραινεῖ γὰρ, μὴ τοῖς ὑπὲρ ἀξίαν ἐπιπηδᾶν.

90. Ἡ ψελλὴ οὐ πιστεύει.] Ἐπὶ τῶν κρύπτειν πειρωμένων τὰ οἰκεῖα ἐλαττώματα.

91. Ἡ Παναγαῖα Ἄρτεμις.] Ἐπὶ τῶν ἀγυρτῶν καὶ πενήτων. Παρόσον καὶ ἡ θεὸς ἀγείρειν καὶ πλανᾶσθαι λέγεται.

92. Ἡρακλῆς ξενίζεται.] Ἐπὶ τῶν βραδυνόντων· οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι τὸν Ἡρακλῆν βραδύνουσι· πολυφάγος γὰρ ὁ ἀνήρ.

93. Ἡράκλειος νόσος.] Ἡ ἱερά· εἰς ταύτην γὰρ περιέπεσεν Ἡρακλῆς.

94. Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμβάτων.

95. Ἡράκλεια λουτρά.] Ἐπὶ τῶν δῶρα λαμβανόντων. κατὰ δωρεὰν γὰρ ὁ Ἥφαιστος ἀνέδωκε λουτρὰ τῷ Ἡρακλεῖ.

96. Ἡρακλέως λίθος.] Ταύτην ἔνιοι μαγνίτην λέγουσι.

97. Ἡράκλειος ψώρα.] Ἡ Ἡρακλείων θερμῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν· τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ πολλαχῇ ἀνῆκε θερμὰ λουτρὰ ἡ Ἀθηνᾶ.

98. Ἦσαν πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.] Ἐπὶ τῶν ποτε εὐπόρων γεγονότων.

99. Ἢ σιγὴν καίριον, ἢ λόγον ὠφέλιμον.] Πυθαγόρου.

100. Σουλώσοντος χλαμύς.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπὶ ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Δαρείῳ ἰδιωτεύοντι δωρησάμενος, ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ι.

1. Ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται.] Πρὸς τοὺς ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν.

2. Ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος.] Ἐπὶ δούλων ἢ θεραπόντων ἑπομένων τοῖς δεσπόταις.

3. Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι.] Ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων· τὸ μὲν τρὶς ἕξ, τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ· τὸ δὲ τρεῖς κύβοι, τὴν ἧτταν· πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις.

4. Ἤτοι τέθηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα.] Τῶν εἰς Σικελίαν στρατευσάντων, οἱ

93. *Herculeus morbus.*] Hoc eſt, ſacer: in illum enim Hercules incidit.

94. *Hercules & ſimia.*] De diſſidentibus inter ſe.

95. *Herculana balnea.*] De ijs, qui munera accipiunt. Muneri enim Vulcanus Herculi balnea dedit.

96. *Heracleus lapis.*] Hunc quidam magnetem vocant.

97. *Herculana ſcabies.*] Quæ Herculis thermis indiget vt curetur. Nam Herculi multis in locis Vulcanus calida balnea permiſit.

98. *Fuere quondã ſtrennui Mileſij.*] De ijs, qui aliquando facultatibus præſtiterunt.

99. *Aut opportunum ſilentium, aut ſermonem vtilem habe.*] Pythagoræ monitum.

100. *Syloſontis chlamys.*] In illos, qui propter veſtes ſuperbiunt. Hic etenim cùm Dario adhuc priuato & ignoto tunicam ſuam obtuliſſet, regreſſionem in Samum obtinuit.

CENTVRIA X.

1. *Morus moro purgatur.*] De ijs, qui ex ſemetipſis fructus aut vtilitatis quidpiam percipiunt.

2. *Victus es ab aliquo gallo gallinaceo.*] In ſeruos famuloſque qui dominum ſuum ſequuntur.

3. *Aut ter ſex, aut tres teſſeræ.*] De periclitantibus: nam illud ter ſex, omnimodam victoriam ſignificat; porrò tres teſſeræ amiſſionem certaminis: olim enim tribus vtebantur in luſu teſſeris.

4. *Aut obijt, aut docet litteras.*] Eorum qui in Sicilia militauerant pars capti & in ſeruitutem acti, pars redempti fuerunt:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

fuerunt: qui ergo mortem effugerant, hoc dicto vtebantur.

5. *Phani ianua.*] Phanum aiunt publicum fœneratorem fuiſſe, aliàs autem cæcum: ianuam verò conclauis eius, vbi pecuniam ſuam habebat, conſtructam fuiſſe, vt ſine ſtrepitu nemo aperiret. Alios autem dicere aiunt, quòd cùm vxor eius mœcharetur, ita cubiculi ſui ianuam feciſſe, vt ſine ſtrepitu recludi non poſſet: illa autem adulterum nihilo ſeciùs per tectum ad ſe recipiente, vicinos illum irridentes, de ijs qui fruſtra quidpiam cuſtodirent, Phani ianuam eſſe dixiſſe.

6. *Modeſtiùs de ſe ſentire, aut plus virium habere oportet.*] Euripidis.

7. *Vulcanium vinculum.*] De rebus quas effugere nequimus.

8. *Vna auri capiet Spartam veſana cupido.*] In eos, qui ex omni re lucrum captare nituntur. Reſpondit enim Apollo Spartiatis, tum perituros, quando argentum & aurum in pretio eſſent habituri.

9. *Aurora videns noctis opera, ridet.*]

Θ.

10. T*Hamyris inſanit.*] De ijs, qui licet prudenter quidpiam & prouidè agant, inſanire tamen videntur. Thamyris enim cùm cerneret famulum à domino ſuo vapulare in templo, nulla templi habita reuerentia, opibus ſuis diſtributis peregrè abijt: quod qui conſpiciebant, Thamyrim inſanire aiebant.

11. *Confide, multum iuſtitia poteſt.*] Moſcionis monitum.

12. *Confide verum proloquens, nunquam cades.*] Euripidis.

13. *Mortem pardalis effingit.*] In

μὲν ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι, οἱ δ᾽ ἀπώλοντο· οἱ οὖν διαφυγόντες ἔλεγον τοῦτο.

5. Ἡ Φανοῦ θύρα.] Τὸν Φανὸν φασὶ, δήμου ὀβολοστάτην εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλόν· ἐπανοιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς τοῦ ταμιείου θύρας, κατασκευάσαι τοιαύτην ἣν οὐκ ἄν τις ἤνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας. ἐνίους δὲ λέγειν, ὡς μοιχευομένης αὐτοῦ τῆς γυναικὸς τὴν αὔλιον θύραν εἰργάσατο, ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι· τῆς δὲ καὶ τοῦ τέγους δεχομένης τὸν μοιχὸν, χλευάζοντας τοὺς γείτονας, ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν, τὴν Φανοῦ θύραν εἶναι λέγειν.

6. Ἢ φρονεῖν ἔλασσον ἢ δύνασθαι δεῖ μεῖζον.] Εὐριπίδου.

7. Ἡφαίστου δεσμός.] Ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

8. Ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ἑλοῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν πειρωμένων· ἔφησε γὰρ ὁ θεὸς Σπαρτιάταις τότε ἀπολεσθῆναι, ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν.

9. Ἠὼς ὁρῶσα τὰ νυκτὸς ἔργα, γελᾷ.]

Θ.

10. ΘΆμυρις μαίνεται.] Ἐπὶ τῶν συνετῶς βιούντων, δοκούντων δέ τισι μαίνεσθαι. Θάμυρις γάρ τις ἰδὼν μαστιγούμενον οἰκέτην παρὰ δεσπότου αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ μὴ τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντος, τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δοὺς, ἀπεδήμησεν, ὃν ὁρῶντες ἔλεγον, μαίνεται Θάμυρις.

11. Θάρσει, τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα.] Μοσχίωνος ἡ ὑποθήκη.

12. Θάρσει λέγων τἀληθὲς, οὐ σφαλῇ ποτέ.] Εὐριπίδου.

13. Θάνατον παρδάλεως ὑποκρίνεται.]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ται.] Ἐπὶ τῶν βλαπτόντων ἢ διαφθειρόντων τινὰς πανουργίαις· οἱ γὰρ ἐν τῇ Μαυρουσίᾳ γῇ πίθηκοι τὴν ἐκ τῶν παρδάλεων ἐπιβουλὴν φυλαττόμενοι, ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναθέουσι, καὶ ἐκεῖ κάθηνται· ἦν δὲ ἄρα πάρδαλις καὶ τοῦ πιθήκου σοφώτερον· οἵας γοῦν ἐπ' αὐτοῖς παλαμᾶται καὶ ῥάπτει τὰς πάγας· ὅπου τὸ πλῆθος πιθήκων κάθηται, ἐνταῦθα ἐλθοῦσα ἑαυτὴν ὑπέρριψε τῷ δένδρῳ· καὶ κεῖται κατὰ τοῦ δαπέδου ὑπτία, καὶ τὴν μὲν γαστέρα διώγκωσε, παρῆκε δὲ τὰ σκέλη, τὼ δὲ ὀφθαλμὼ κατέμυσε· πιέζει γε μὴν καὶ συνέχει τὸ ἆσθμα, καὶ κεῖται νεκρὰ δή· οἱ δ' ἄνωθεν ἐχθίστην ἰδόντες, τεθνάναι νομίζουσιν αὐτήν, καὶ ὃ μάλιστα βούλονται τοῦτο καὶ οἴονται· οὐ μὴν θαῤῥοῦσιν ἤδη· ἀλλὰ ἐς πεῖραν καθιᾶσιν. ἕνα γὰρ ἑαυτῶν τὸν δοκοῦντα ἀδεέστερον πέμπουσι κατασκεψόμενον τὸ τῆς παρδάλεως πάθος· ὁ δὲ κάτεισιν οὐ παντελῶς ἀδεής· ἀλλὰ ὀλίγον καταδραμὼν, εἶτα ὑπέστρεψε τοῦ φόβου ἀναστείλαντος αὐτόν· καὶ κατῆλθε πάλιν· καὶ πλησίον ἀλώμενος ἀνεχώρησε· καὶ τὼ ὀφθαλμὼ κατεσκέψατο· καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἆσθμα εἰ μεθίησιν ἐξήτασεν· ἡ δὲ ἀτρεμοῦσα καὶ μάλα ἐγκρατῶς ἐντίθησιν οἱ τὸ κατὰ μικρὰ ἀδεές· προσελθόντος δὲ καὶ μένοντος ἀπαθοῦς, καὶ οἱ μετέωροι πίθηκοι θαῤῥοῦσιν ἤδη, καὶ καταβαίντες περιέρχονταί τε καὶ περιχορεύουσιν αὐτήν· εἶτα ἐμπηδήσαντες καὶ ἐπιβαίντες κατεκυβίστησαν καὶ καλωρχήσαντο κέρτομόν τινα καὶ πιθήκοις πρέπουσαν ὀρχησικήν· καὶ ποικίλως ἐνυβρίσαντες, ἣν ἔχουσιν ὡς ἐπὶ νεκρῷ χαρὰν ἐμαρτύραντο. ἡ δὲ ὑπέμενε πάντα, μὴ δεομένη εἰπεῖν, τέθλαθι κραδίη· εἶτα ὅταν ἐννοήσῃ κεκμηκέναι ὑπὸ τῆς χορείας αὐτοὺς καὶ τῆς ὕβρεως, ἀδοκήτως ἐπιπηδήσασα, τοὺς μὲν τοῖς ὄνυξι, διέξηνε, τοὺς δὲ τοῖς ὀδοῦσι διεσπάσατο, καὶ τὴν ἐκ τῶν πολεμίων πανθοινίαν τε καὶ πανδαισίαν ἀφθονώτατα ἔχει.

eos, qui lædunt ſeu etiam perdunt quoſdam ſuis technis. Nam ſimij in Mauritania quando pardaliũ inſidias declinare & effugere volunt, arbores ſaltu conſcendunt, illicque conſident. Eſt autem pardalis ſimio longè aſtutior: huiuſmodi enim ipſi laqueos machinatur, & taliter inſidias ſtruit. Si quando ſimiorum cateruam alicubi eſſe cognouerit, eò ſeſe conferens, ſeipſam ſub arbore projicit & proſternit, & in ſolo ſupina iacet, ventre altiùs elato, extenſis cruribus, oculis clauſis, halituque retento, quaſi planè mortua eſſet. Illi deſuper inimiciſſimam beſtiam intuentes, mortuam illam exiſtimant; quodque maximè cupiunt, hoc etiam ita eſſe arbitrantur: non tamen adhuc plenè fidunt, ſed eius rei experimentum petunt: vnum ex ſuo numero, qui videtur omnium maximè intrepidus & audaciſsimus, mittunt, pardalis caſum qui inſpiciat. Ille deſcendit, non prorſus ſine metu, ſed ſenſim accurrens: deinde reuertitur, timore ipſum retrahente: tum rurſum deſcendit, & & propè oberrans, vbi oculos conſiderauit, & num ſpiritum halitumque emittat explorauit, recedit. Illa autem quietè cubans, & valdè ſe continens, paulatim ſimio iſti fiduciam indit. Adeunte igitur illo, & iam impunè manente, etiam ſuperiores ſimiæ fiduciam capiunt, & deſcendentes circumeunt illam, & choreas ducunt, deinde inſilientes, ſublatiſque pedibus in caput ſe demittunt: & tripudium quoddam amarum & ſimijs dignum ſaltant, varieque pardali illudentes, lætitiam, quam ob extinctam illam ſcilicet conceptam habent, teſtantur. Illa autem omnia tolerat, non opus habens dicere, Perfer, ô cor. Poſteà vbi à tripudio illo & illuſione feſsos iam eſſe intelligit, inexpectato inſiliens, hos vnguibus, illos dentibus diſcerpit & dilaniat, conuiuiumque ſolenne lautiſſimumque ex ſuis ſibi hoſtibus parat.

14. *Mari*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

14. *Maris aquam ex cauerna.*] De ijs, qui rebus magnis exiguas & viles ambitioſè comparant.

15. *Sperandum Batte eſt, melior cras forſan erit res: Spes eſt in viuis, non eſt ſpes vlla ſepultis. Nunc clarus ſplendet, nunc Iuppiter imbre nigreſcit.*] Theocriti.

16. *Deo volente nil quit æmulatio, Et non volente nil poteſt vllus labor.*] Democriti.

17. *Theſſalicum commentum.*] De machinarum architectis & inuentoribus. Theſſalus enim quidam ob machinam quandam bellicam inuentam, in admiratione fuit.

18. *Ipſum timorem ſana, & non timebis paupertatem.*] Hypſæi.

19. *Thaſus bonorum.*] De ijs, qui ſe quempiam diuitem reddituros promittunt ſplendidumque.

20. *Citius ſub axilla quinque ceruos celaueris, quam vnum cinædum.*] De impudentibus.

21. *Marinus cùm ſis, ne terreſtris fias.*] De ijs, qui proprio vitæ inſtituto relicto, quæ nihil ad ſe pertinent, perſequuntur.

22. *Theagenis facultates.*] In eos, qui cùm pauperes ſint, tamen eſſe negant. Ille enim cùm pauper eſſet, diuitem ſeſe eſſe ferebat.

23. *Nempe otioſis nullus adſiſtit Deus.*] Sophoclis ſententia.

24. *Theſſala mulier.*] De veneficis.

25. *Deus impudentia.*] De ijs, qui ex impudentia lucrum capiunt.

26. *Mortalibus benè eſſe, munus eſt Dei.*]

27. *Theſſalicæ alæ.*] De ijs, qui ſubitò veſtes ſibi injiciunt: nam Theſſalicæ veſtes alatæ erant.

14. Θαλάττιον ἐκ χαράδρας ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων.

15. Θαρσεῖν χρὴ φίλε Βάττε, τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον· Ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες· Χ' ὡ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.] Θεοκρίτου.

16. Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος· Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει κόπος.] Δημοκρίτου.

17. Θετταλικὸν σόφισμα.] Ἐπὶ τῶν μηχανοποιῶν. Θετταλὸς γάρ τις εὑρὼν ἐν μάχῃ μηχανὴν, ἐθαυμάσθη.

18. Θεράπευε τὸ φοβεῖσθαι, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πενίαν.] Ὑψαίου.

19. Θάσος ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τὸν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν δεῖξαι τινὰ ἐπαγγελλομένων.

20. Θᾶττον ὑπὸ μάλης πέντ' ἐλάφους κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον.] Ἐπὶ τῶν ἀναισχύντων.

21. Θαλάττιος ὢν, μή πως χερσαῖος γένῃ.] Ἐπὶ τῶν καταλιμπανόντων τὰ οἰκεῖα ἐπιτηδεύματα, καὶ τοῖς μὴ προσήκουσιν ἐπιχειρούντων.

22. Θεαγένους χρήματα.] Ἐπὶ τῶν ἀπηρνημένων πτωχῶν. Οὗτος γὰρ ὢν πένης, ἔλεγεν ἑαυτὸν εἶναι πλούσιον.

23. Θεός τε τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.] Σοφοκλέους ἡ γνώμη.

24. Θετταλικὴ γυνή.] Ἐπὶ τῶν φαρμακίδων.

25. Θεὸς ἡ ἀναίδεια.] Ἐπὶ τῶν ἀναισχυντίᾳ ὠφελουμένων.

26. Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν, εὐτυχεῖν βροτούς.]

27. Θετταλικὰ πτερά.] Ἐπὶ τῶν παραχρῆμα ἐσθῆτας ἐνιεμένων· αἱ γὰρ θετταλικαὶ ἐσθῆτες, πτερωταὶ ἦσαν.

28. Θεῶν

28. Θεῶν ἀγορά.] Ἐπὶ τῶν χρησίμων καὶ δικαίων.

29. Θηρικλείος φίλος.] Ἐπὶ τῶν μεθυόντων· ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον· Ὁ γὰρ Θηρικλῆς πρῶτος εὗρε τὸ ἔκπωμα, ὥς φησιν Εὔβουλος. Καθαρώτερος δὲ τῶν κεράμων εἰργάσμην, ἢ Θηρικλέους τὰ ἐκπώματα.

30. Θηραμένης ἀνήρ.] Ἐπὶ τῶν πανούργων.

31. Θυμοῦ λόγος ἰατρός.]

32. Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμων.

33. Θρὶξ ὕστριχος.] Ἐπὶ τῶν εὐστόχως βαλλόντων· ὀνύχων ἀκμαῖς, καὶ ὀδόντων διατομαῖς θαρροῦσι καὶ ἄρκτοι καὶ λύκοι καὶ πάρδοι καὶ λέοντες· τὴν δὲ ὕστριχα ἀκούω, ταῦτα μὲν οὐκ ἔχειν· οὐ μὴν ὅπλων ὑπὸ τῆς φύσεως ἀμυντηρίων ἀπολελεῖφθαι ἐρήμην· τοῖς γοῦν ἐπιοῦσιν ἐπὶ λύμῃ, τὰς ἄνωθεν τρίχας οἱονεὶ βέλη ἐκπέμπει· καὶ εὐστόχως βάλλει πολλάκις τὰ νῶτα φρίξασα, καὶ ἐκεῖναι γε πηδῶσιν, ὥσπερ ἔκ τινος ἀφιέμεναι νευρᾶς.

34. Θησεὺς Πειρίθουν.] Συναποκεῖται τὸ φιλεῖ. Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀλλήλους φιλούντων.

35. Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει.] Λέγεται διὰ τοὺς πρεσβυτέρους· ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσιν.

36. Θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' ἀνθεστήρια.] Διὰ τὸ πλῆθος οἰκετῶν, ὡς ἐν τοῖς ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων καὶ αὐτῶν.

37. Θυμόσοφός ἐστιν.] Ἐπὶ τῶν ὀξυμαθῶν καὶ εὐφυῶν.

38. Θυννίζειν.] Ἀντὶ τοῦ, κεντεῖν. τριαίναις γὰρ τοὺς θύννους κεντοῦσιν. ἐξ οὗ καὶ Λουκιανὸς, θυννῶδες τὸ ἐνθύμημα, ἀντὶ τοῦ ἀπότομον καὶ σκληρόν. Φασὶ δ' ὅτι τῆς τῶν ὡρῶν μεταβολῆς ἔχουσιν αἰσθητικῶς οἱ θύννοι· καὶ ἴσασι τροπὰς ἡλίου

28. *Deorum cœtus.*] De probis & iuſtis.

29. *Thericlij amicus.*] In ebrioſos; accepto continente pro contento. Thericles enim primo inuenit poculum, vt ait Eubulus: Purior, inquit, quàm figulina vaſa factus ſum, aut Thericlis pocula.

30. *Theramenes vir.*] De vaſtris.

31. *Sermo iræ medicus.*]

32. *Thraces fœdera non norunt.*] De iniuſtis.

33. *Seta hyſtricis.*] De ijs, qui peritè iaculantur. Vnguium robore & dentium morſu fidunt vrſi, lupi, pardi, & leones. hyſtricem autem audio hæc non habere, non tamen armis quibus ſe tueatur, à natura deſtituitur. In hoſtes enim qui ipſam adoriuntur, ſuperiores ſetas ſæpiùs inhorreſcente dorſo, tanquam iacula dexterrimè emittit, volantque illæ tanquam neruo quopiam excuſſæ.

34. *Theſeus Pirithoum.*] Subauditur, amat. De valdè ſe mutuò amantibus.

35. *Ira poſtremò ſeneſcit.*] Ob ſenes dicitur: quò enim magis ætate prouehuntur, eo iracundiores euadunt.

36. *Foras Cares, non ampliùs antheſteria.*] Propter multitudinem ſeruorum: quòd in antheſterijs ipſi quoque conuiuium agitarent.

37. *Animo ſolers eſt.*] De docilibus, & bonæ indolis.

38. *Thynnizare.*] Pro, pungere. Nam tridentibus thynnos pungunt: vnde & Lucianus, *Thynninum enthymema*, pro eo quod, eſt rigidum atque acre. Dicuntur autem thynni præſentire temporum mutationes. Sciunt etiam acutiſſimè ſolis conuerſiones: neque in vllo indigent eorum opera, qui cœleſtia ſe ſcire

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

profitentur. Vbi enim illos hyemis principium deprehenderit, ibi libenter quieſcunt: quòd autem altero tantum oculo proſpiciant; etiam Æſchylus teſtatur, dum ait: *Leuum oculum admouet thynni more.* Intrantes in pontum ad dextrum latus terram capiunt, in quam etiam intuentur: cùm autem rurſum exeunt, ſecundùm terram quæ ex aduerſo eſt, natant, corporis cuſtodiam oculo quo proſpiciunt, agentes.

I.

39. I*Alemo frigidior.*] Ialemum lamentationem eſſe aiunt. Fuiſſe enim aiunt Calliopes filium, infelicem, deſtitutum, orbatum.

40. *Alter Ianus.*] In illos, quibus binæ facies: talis enim Ianus.

41. *Talibus ſermonibus delectatur.*] De ijs, qui animo quodammodo diffunduntur, & laudibus gaudent.

42. *Ecce Rhodus, ecce & ſaltus.*] Indicat, quòd omnis ſermo ſit ſuperuacaneus, niſi prompta ſit illius per facta comprobatio.

43. *Medela linguæ, ventris abſtinentia.*]

44. *Sacra anchora.*] Magnum auxilium. Sacra anchora in naui vocatur, quæ quando maximum periculum imminet, extrema iacitur.

45. *Sacrilegus Deum veneratur.*] In eos, qui cùm furentur, tamen ſacrificia pulchra faciunt.

46. *Ilias malorum inuaſit.*] In eos, qui maximis in malis iactati ſunt, vſurpatur.

47. *Veſte ignem occultas.*] De impoſſibilibus.

ὀξύτατα· καὶ δέον τὰ οὐράνια εἰδέναι προσποιουμένων οὐδέν· ὅπου γὰρ αὐτοὺς χειμῶνος ἀρχὴ καταλάβῃ, ἀτρεμοῦσιν ἀγαπητῶς· ὅτι δὲ τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶσι, καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ· λέγων, τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην. παρίασί τε εἰς τὸν πόντον, καὶ κατὰ τὴν δεξιὰν αὐτῶν πλευρὰν τὴν γῆν λαμβάνουσι, καθ' ἣν καὶ βλέπουσιν· ἐξιόντες τε αὖ, κατὰ τὴν ἀντιπέραν νέουσι, τῆς γῆς, ἐχόμενοι, τὴν φρουρὰν τοῦ σώματος κατὰ τὸν ὁρῶντα τῶν ὀφθαλμῶν λαμβάνοντες.

I.

39. Ἰαλέμου ψυχρότερος.] Ἰάλεμον τὸν θρῆνόν φασι. λέγουσι δὲ αὐτὸν υἱὸν Καλλιόπης γενέσθαι· κακοδαίμονα, καὶ ὑστερούμενον, καὶ ὀρφανόν.

40. Ἴαννος ἄλλος.] Ἐπὶ τῶν διπροσώπων. τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἴαννος.

41. Ἰαίνεται τῇ διηγήσει τῶν τοιούτων λόγων.] Ἐπὶ τῶν διαχεομένων τὴν ψυχὴν καὶ χαιρόντων ἐπαίνοις.

42. Ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ πήδημα.] Ὅτι πᾶς λόγος περιττός ἐστιν· ἂν μὴ πρόχειρος ἡ ἀπόδειξις τοῦ πράγματος.

43. Ἴαμα γλώττης, ἐγκράτεια κοιλίας.]

44. Ἱερὰ ἄγκυρα.] Ἡ μεγάλη βοήθεια. ἄγκυρα ἐστιν ἐν τῇ νηῒ, ἱερὰ καλουμένη, καὶ ὅτε μέγας καταλαμβάνει κίνδυνος, τελευταία βάλλεται.

45. Ἱερόσυλος θεοσεβεῖ.] Ἐπὶ τῶν κλεπτόντων μὲν, λειτουργείας δὲ καλὰς ποιουμένων.

46. Ἰλιὰς κακῶν ἐπῄει.] Ἐπὶ τῶν μεγίσταις συμφορῶν κεχρημένων λέγεται.

47. Ἱματίῳ πῦρ περιστέλλεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

48. Ἱματισ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

48. Ἱματισμὸς Διονυσίου.] Ἐπὶ τῶν ἄχρηστα πεμπόντων. τῶν γὰρ θυγατράσι τοῦ Ἀρχιδάμου ἱματισμὸν πολυτελῆ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμψαντος, οὐκ ἐδέξατο, εἰπών, φοβοῦμαι μὴ περιθέμεναι αἱ κόραι, φανῶσί μοι αἰσχραί.

49. Ἰνοῦς ἄχη.] Ἐπὶ τῶν ἄκρως δυστυχησάντων.

50. Ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.] Στασίμου ἡ γνώμη τοῦ ποιητοῦ, ὅς οὕτω φησί· Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν Οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς. Πλάτων δὲ διαφέρεται τούτῳ τῷ ποιητῇ, λέγων· Οὐκ ἄρα ὀρθῶς ἔχει λέγειν, Ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς. ἐπὶ πλέον γὰρ οἶμαι δέος αἰδοῦς. Μόριον γὰρ αἰδὼς δέους, ὥσπερ ἀριθμοῦ περιττόν. ὥς τε οὐχ ἵνα περ ἀριθμός, ἔνθα καὶ περιττόν· ἵνα δὲ καὶ περιττόν, ἔνθα καὶ ἀριθμός.

51. Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.] Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης.

52. Ἱππόλυτον μιμήσομαι.] Ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν βουλομένων.

53. Ἵππους εἰς λεῖον πεδίον.] Ἐπὶ τῶν ἐπί τι προχείρως ἐχόντων.

54. Ἵππους εἰς πεδίον διδάσκεις τρέχειν.] Ταχύτερος γάρ ἐστιν ἐν περιομάλῳ τόπῳ.

55. Ἵππος με φέρει, καὶ βασιλεύς με τρέφει.] Κορραῖόν φασιν ὑπὸ Φίλιππον στρατευόμενον ἱππέα, τῆς μητρὸς δεομένης, αἰτήσασθαι ἄφεσιν τῆς στρατείας, καὶ εἰπεῖν τοῦτο.

56. Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλῇ.] Ὅπερ ἐστι, τοὺς εὐδαιμονοῦντας εἰς ἅπερ εὐδαιμονοῦσιν ἔργα.

57. Ἴσως Ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.] Τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων, τραγῳδοῖς μᾶλλον ἁρμόττει.

48. *Veſtitus Dionyſij.*]In eos, qui inutilia mittunt. Nam filiabus Archidami cùm Dionyſius Siciliæ tyrannus veſtitum ſumptuoſum miſiſſet, non ſuſcepit ille, addens; metuo, ne ſi filiæ induant, turpes mihi videantur.

49. *Inus dolores.*] De ijs, qui valdè acerba pertulerunt.

50. *Vbi enim timor, ibi & pudor.*] Staſimi poëtæ ſententia: Iouem qui omnia fecit, omniaq; produxit, dicere nō vis, Vbi enim timor, ibi & pudor. Plato autem ab illo Poëta diſſentit. Neque enim, inquit, rectè dicitur, Vbi timor, ibi & pudor: longè enim latiùs patet timor quàm pudor. Particula quippe tantùm illius eſt pudor, ſicuti numeri impar: ita vt non vbi numerus, ibi & impar; vbi autem impar, ibi & numerus.

51. *Adde rotas vetulo leuiores vſque caballo.*] De ijs, qui ob ſenectutem otio indigent.

52. *Hippolytum imitabor.*] De ijs, qui caſti eſſe volunt.

53. *Equos in planum campum.*] De ijs, qui expediti ſunt & prompti ad rem quampiam.

54. *Equum in campum currere doces.*] Leuior enim eſt in loco æquali.

55. *Equus me portat, alit rex.*] Corræum aiunt ſuo Philippo equo militantem, hoc reſpondiſſe.

56. *Equites in campum prouocas.*] Hoc eſt, felices ad ea opera in quibus ſunt felices.

57. *Fortaſſis eſt Erinnys ex tragœdia.*] Nam ſpectra quæ maximè ſunt abominanda, tragœdis potiſſimùm conueniunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

58. *Aranea tela.*] De ijs, quæ celeriter diſſoluuntur ac corrumpuntur. Aranea autem, quæ & Phalanx dicitur, Erganæ Deæ munera non nouit. Quod autem ab illa conficitur, laqueus eſt, ac velut naſſa, ijs quæ incidunt capiendis (incidit autem tantum quantum ipſum textum admittere poteſt) hinc illi pabulum quod ad victum ſatis. Non ſolùm autem phalanx texit, & in opificio Mineruæ Erganæ ſolertiſſimæque & ipſa ſolers eſt; ſed etiam Geometriam callet. Nam & centri & circuli ex ipſo prodeuntis rationem obſeruat, & circumferentiam accuratè perficit: neque vſquam Euclide opus habet. Centro porrò inſidens medio, prædæ ſuæ inſidias locat. Eſt autem, vt quod videtur eloquar, non ſolum textrix proba, ſed & ſartrix benè inſtructa: Et quidquid generoſæ ipſius texturæ ſolertiæque in filis ſcitè diſponendis ruperis, illa reſarcit: ita vt, tanquam nihil damni fuiſſet illatum, integra prorſus appareat.

59. *Aequalitas bellum non parit.*]

60. *Aequalitas amicitia.*] Æqualitate amicitiam conciliari, & hoc dictum antiquum eſſe ac verum, Plato ait libro ſexto de legibus.

61. *Robur, murus, & arma, ſapientis eſt prudentia.*] Pythagoræ apophthegma.

62. *Piſcis à capite olère incipit.*] De ijs, qui ſuperiores malos habent & magiſtratus peruerſos.

63. *Piſcem natare doces.*] De ijs, qui quidpiam alios docent quod iam anteà meliùs norunt.

K.

64. M*Ali corui malum ouum.*] Corax prudens admodum erat homo, & qui

58. Ἰσὸν ἀράχνης.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶς διαλυομένων καὶ φθειρομένων. ὁ δὲ ἀράχνης λέγεται καὶ φάλαγξ· οὗτος δῶρα Ἐργάνης δαίμονος οὐκ οἶδε· τὸ γὰρ γιγνόμενον αὐτῷ παγίς ἐστι καὶ οἷον κύρτος τοῖς ἐμπίπτουσιν· ἐντεῦθεν ἔχει καὶ τὴν δαῖτα. ἐμπίπτει δὲ ὅσον καὶ τὸ ὕφασμα ἔχει, καὶ ἐκείνῃ δειπνεῖν ἀπόχρη. οὐ μόνον δὲ ἡ φάλαγξ ἐστὶν ὑφαντικὴ καὶ εὔχειρ κατὰ τὴν Ἀθηνᾶν τὴν Ἐργάνην τε καὶ πινυτὴν θεάν, ἀλλὰ πέφυκε καὶ γεωμετρίαν δεινή· τὸ γοῦν κέντρον φυλάττει καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ κύκλον, καὶ τὴν περιφέρειαν ἀκριβοῖ ἰσχυρῶς· καὶ Εὐκλείδου δέεται οὐδέν· κάθηται δὲ ἐν τῷ κέντρῳ μέσῳ ἐλλοχῶσα τὴν ἑαυτῆς ἄγραν· ἔστι δὲ ὡς ἰδόντι εἰπεῖν καὶ ὑφάντρια γενναία καὶ ἀκεστικὴν εὐπάλαμος. καὶ ὅ, τι ἂν διαῤῥήξειας τῆς εὐπήνου τε καὶ εὐμίτου σοφίας ἐκείνης, ἤδη ἀνακεῖται, καὶ ἀπαθὲς καὶ ὁλόκληρον αὖθις ἀποδείκνυται.

59. Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ.]

60. Ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται.] Πλάτων φησὶ τὸν λόγον τοῦτον παλαιὸν εἶναι, καὶ ἀληθῆ, ἐν τῷ ϛ΄. τῶν νόμων.

61. Ἰσχὺς, καὶ τεῖχος, καὶ ὅπλον σοφοῦ ἡ φρόνησις.] Πυθαγόρου.

62. Ἰχθὺς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται.] Ἐπὶ τῶν ἐπιστάτας φαύλους ἐχόντων.

63. Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν διδασκόντων τινὰς ἃ ἐπίστανται.

K.

64. ΚΑκοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.] Κόραξ τις συνετὸς ἀνὴρ, κεχρῆσθαι πράγμασιν

μασιν ἱκανὸς, συνιδὼν, ὅτι οὐχ ὅμοιον τυράννῳ διακονεῖσθαι, καὶ δήμου γνώμην χειρώσασθαι, ἀπελθὼν συνέθηκε τέχνην περὶ προοιμίων καὶ διηγήσεων καὶ ἀγώνων καὶ ἐπιλόγων, δι' ὧν τὸν δῆμον ἔπεισεν. ἐντεῦθεν περιῄει βοῶν καὶ παρακαλῶν τὸν βουλόμενον μαθεῖν, ἐπὶ ῥητῷ μισθῷ χιλίων δραχμῶν· ὁ τοίνυν Σιτίας προσῆλθε μαθεῖν, καὶ μαθὼν ἠγνωμόνησεν αὐτῷ περὶ τὸν μισθόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ συνέστη δικαστήριον· καὶ τῶν κριτῶν συνελθόντων, ἔφη ὁ Κόραξ διλημματίῳ χρησάμενος· ὡς εἰ μὲν νικήσει ὁ Σιτίας, ὤφειλε παρασχεῖν· ὠφέληται γάρ· εἰ δὲ μὴ νικήσει, καὶ οὕτως ὤφειλε παρασχεῖν· ἡττήθη γάρ. Ὁ δὲ Σιτίας πρὸς ταῦτα λέγων, ἀπεκρίνατο· ὡς εἰ μὲν νικήσω οὐκ ὤφειλον παρασχεῖν· νενίκηκα γάρ· εἰ δὲ μὴ νικήσω οὐκ ὤφειλον παρασχεῖν· οὐ γὰρ ὠφελήθην· ἀπορήσαντες οὖν οἱ δικασταὶ ἀνεβόησαν λέγοντες, Κακοῦ Κόρακος κακὸν ᾠόν· ἢ ὅτι τὸ ζῶον ὁ κόραξ ἄβρωτόν ἐστι καὶ τὸ ᾠὸν αὐτοῦ· ἢ ὅτι ὁ κόραξ ἤδη γέρων ὤν, ὅταν μὴ δύνηται τρέφειν τοὺς νεοττοὺς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ ἐσθίουσι τὸν πατέρα· κἀντεῦθεν ἡ παροιμία. λέγεται δὲ τοῦτο περὶ κοράκων· ὅτι ὀρνίθων πολυκλαγγότατος καὶ πολυφωνότατός ἐστι· μαθὼν δὲ, ἀνθρωπίνην πρόεισι φωνήν. Φθέγμα δὲ αὐτοῦ, παίζοντος μὲν, ἄλλο· σπουδάζοντος δὲ ἕτερον· εἰ δὲ ὑποκρίνοιτο τὰ ἐκ θεῶν, ἱερὸν ἐνταῦθα καὶ μαντικὸν φθέγγεται· οἶδε δὲ καὶ διὰ τοῦ θέρους ἐνοχλούμενος, ῥύσιν γαστρός· καὶ διὰ ταῦτα ἑαυτὸν ὑγρᾶς τροφῆς ἄγευστον φυλάττει. Λίβυες δὲ κόρακες, ὅταν οἱ ἄνθρωποι φόβῳ δίψους ὑδρευσάμενοι πληρώσωσι τὰ ἀγγεῖα ὕδατος, καὶ κατὰ τῶν στεγῶν θέντες ἐάσωσι τῷ ἀέρι τὸ ὕδωρ φυλάττειν ἄσηπτον, ἐνταῦθα εἰς ὅσον μὲν αὐτοῖς τὰ ῥάμφη κάτεισιν, ἐγκύπτοντες, χρῶνται τῷ ποτῷ· ὅταν δὲ ὑπολήξῃ, ψήφους κομίζωσι, καὶ

ſe rebus optimè norat accommodare; vtpote qui probè perſpectum habebat, ſe non poſſe ſimul & tyranno inſeruire & placere populo. Peregrè itaque profectus, compoſuit de proœmijs, narrationibus, contentionibus, & epilogis, quo populum ſibi conciliauit, ac deinde prodijt, inclamans atque adhortans, ſi quis artem diſcere vellet, indicta mercede mille drachmarum: cui Sitias diſcipulus acceſſit. Qui cùm artem addidiciſſet, mercedem negabat. Eius ergo rei gratia iudices in concilium ſunt conuocati: quibus iam conuenientibus, Corax dilemnate vſus, ſic ait: Si vicerit Sitias, mercedem reddere tenetur; debet enim: ſi non vicerit, vel ſic quoque reddere debet; quòd victus ſit. Ad quæ ſic reſpondit Sitias: Si vicero, reddere non debeo; vici enim. Si non vicero, non teneor reddere; neque enim debeo. Cumq; iudices dubiè diſtraherentur, tandem exclamarunt: Mali corui malum ouum. Siue quòd Corax (coruus) animal ſit, ouumque eius ad veſcendum inutile: ſiue quòd coruus vbi iam ad ſenectutē peruenit, cùm pullos ſuos alere non poſſit, ſeipſum illis in pabulum det, adeoque illi parentem deuorent. Vnde & parœmia. Fertur & hoc de coruo, quòd animalium omnium ſonoriſſimus ſit, vociſque intenſiſsimæ, humanam etiam, ſi inſtruatur, emittens. Pronuntiatio porro alia eſt ſi ludat, alia ſi ſerio agat. Quod ſi quæ ad Deos pertinent efformare velit, ſacrum quid & fatidicum ſonat. Nouit & ob æſtum alui profluuio ſeſe affici, eoque nomine à nutrimento humido ſibi cauet. Libyæ corui, quando homines ſiccitatis metu de aqua ſibi proſpicientes vaſa ſua eâdem complent, eaque in tectis poſita aëri permittunt, quo aqua ſine corruptione conſeruetur, tum illi roſtrum, quantum licet eo incuruati, immittentes, potu vtuntur. Vbi vero aqua

iam defecit, calculos ore & vnguibus allatos in dolium projiciunt, qui ob ſuum pondus impelluntur ac ſubſidunt: aqua autem compreſſa ſurſum fertur, ſicque illi commodè atque induſtriè bibunt, naturali quodam atque inenarrabili inſtinctu edocti, duo corpora ab vno loco capi non poſſe. Ait etiam Ariſtoteles, illos diſcrimen terræ quæ felix quæque grauis ſit, nouiſſe, & in feracem gregatim & magno numero ferri, in ſterilem autem duramue, binos.

65. *Mali ſatietatem non ferunt.*] De ijs, qui indigni cùm ſint feliciter agunt, indeque iniurioſi euadunt.

66. *Vel per gladium ſe deuoluat.*] De audacibus atque incautis.

67. *Etiam à linea mouet calculum.*] Hoc eſt, A principio iacit.

98. *Mali bibunt punitionis nebulam.*] De ijs, qui iuſtè puniuntur: vtillud: *Mali ſibi ipſe repperit coagulum.*

69. *Etiam in altari inſidiatorem.*] Subintelligendum, occidere licet. Agaſicles Lacedæmoniorum rex aliquando adſtans altari Mineruæ Chalciœcæ, bouemque immolans, cum pediculus illum momordiſſet, non receſſit, ſed coram omnibus correptum occidit, hoc addens: *per Deos*, inquit, *libenter inſidiatorem vel in altari.*

70. *Res dura viſu, aſt in malis mente eſt opus.*] In rebus formidoloſis, recta ſapere oportet.

71. *Etiam bætylon deuoraſſes.*] De vehementer voracibus. Eſt autem bætylus lapis inuolutus, quem Saturnus pro Ioue deglutijt.

72. *Mala lucra virtuti damnum adferunt.*] Apophthegma.

τῷ στόματι τοῖς ὄνυξι, καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν κέραμον· καὶ αἱ μὲν ἐκ τοῦ βάρους ὠθοῦνται, καὶ ὑφιζάνουσι· τό γε μὴν ὕδωρ θλιβόμενον ἀναπλεῖ, καὶ πίνουσιν εὖ μάλα εὐμηχάνως εἰδότες φύσει τινὶ ἀποῤῥήτῳ, δύο σώματα μίαν χώραν μὴ δέχεσθαι· φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης εἰδέναι αὐτοὺς διαφορὰν γῆς εὐδαίμονός τε καὶ λυπηρᾶς· καὶ ἐν μὲν τῇ παμφόρῳ κατά γε ἀγέλας καὶ πλήθη φέρεσθαι· ἐν δὲ τῇ ἀγόνῳ καὶ στερίφῃ κατὰ δύο.

65. Κακοὶ κόρου οὐκ ἀνέχονται.] Ἐπὶ τῶν ἀναξίων εὖ πραττόντων, καὶ διὰ τοῦτο ὑβριζόντων.

66. Καὶ εἰς μάχαιραν κυβιστήσειεν.] Ἐπὶ τῶν θρασέων καὶ παραβόλων.

67. Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον.] Ἤτοι, Ἀπ᾽ ἀρχῆς βάλλει.

68. Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὀμίχλην.] Ἐπὶ τῶν κατ᾽ ἀξίως τιμωρουμένων· ὡς τὸ, Αὐτὸς ἐφεῦρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν.

69. Καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ τὸν ἐπίβουλον.] Λείπει, χρὴ κτείνειν. Ἀγασικλῆς ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐφεστώς ποτε τῷ βωμῷ τῆς Χαλκιοίκου καὶ βουθυτῶν, ἐπειδὴ φθεὶρ αὐτὸν ἔδακεν, οὐ διετράπη· λαβὼν δὲ περιφανῶς ἐναντίον πάντων ἀπέκτεινε· προσειπὼν, νὴ τοὺς θεοὺς ἡδέως τὸν ἐπίβουλον καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ.

70. Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλίᾳ φρένες.] Παρόσον ἐν τοῖς φοβεροῖς δεῖ φρονεῖν τὰ δέοντα.

71. Καὶ βαίτυλον ἂν κατέπιες.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν λίμβων. Βαίτυλος δέ ἐστιν ὁ ἐσπαργανωμένος λίθος, ὃν Κρόνος κατέπιεν ἀντὶ τοῦ Διός.

72. Κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει.] Ἀπόφθεγμα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

73. Καταφρόνει θανάτου.] Ὅτι οἱ τοιοῦτοι μεγίστην ἑαυτοῖς δόξαν περιποιοῦσι. Παραινετική.

74. Κανθάρου μελάντερος, καὶ Κανθάρου σοφώτερος.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων· Κάνθαρος γάρ τις πονηρὸς ἐγένετο· ὁ Κάνθαρος ἄθηλυ ζῶόν ἐστι· σπείρει δὲ εἰς τὴν σφαῖραν ἣν κυλίει· ὀκτὼ δὲ καὶ εἴκοσι ἡμέρας τοῦτο δράσας, καὶ θάλψας αὐτήν, εἶτα μέντοι τῆς ἐπὶ ταύτης προάγει τὸν νεοττόν. Αἰγυπτίων δὲ οἱ μάχιμοι ἐπὶ τῶν δακτυλίων εἶχον ἐγγεγλυμμένον κάνθαρον· αἰνιττομένου τοῦ νομοθέτου, δεῖν ἄρρενας εἶναι πάντας πάντῃ τοὺς μαχομένους ἐπὶ τῆς χώρας. ἐπεὶ καὶ ὁ κάνθαρος θηλείας φύσεως οὐ μετείληχεν.

75. Κάμηλος ψωριῶσα, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.] Ἐπὶ τῶν ἐν γήρᾳ μὲν ὄντων ἢ δυστυχίαις· πολλῶν δὲ ἀμεινόνων ὄντων.

76. Καρκῖνος λαγὼν αἱρεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

77. Κατὰ μυὸς ὄλεθρον.] Ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν ἀπορρεόντων καὶ ὑπεκχωρούντων τοῦ βίου· οἱ γὰρ μῦς ἀποθνήσκοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἐκ μηδεμιᾶς ἐπιβουλῆς, ἀπορρεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν, κατὰ μικρὸν ἀπέρχονται τοῦ βίου. λέγουσι δὲ αὐτοὺς καὶ λαγνιστάτους εἶναι· καὶ μαρτυρεῖ Κρατῖνος ἐν Δραπετίσι·

Φέρε νῦν σοι ἐξ αἰθερίας καταπυγοσύνην μυὸς ἀστράψω,
Ξενοφῶντος·

Ὁ δὲ θῆλυς εἰς τὰ ἀφροδίσια λυττικὸς, ὡς Ἐπικράτης φησί·

Τελείως δ' εὖ με ὑπῆλθεν ἡ κατάρατος μαστρωπὸς,
Ἐπομνύουσα τὴν Κόραν, τὴν Ἄρτεμιν, τὴν Φερέφατταν,

73. *Mortem contemne.*] Quòd tales magnam ſibi gloriam comparent. Eſtque parænetica ſententia.

74. *Cantharo nigrior. Et: Cantharo callidior.*] De improbis & moroſis. Cantharus enim prauus quidam vir fuit. Cantharus autem animal fœminam non habet, ſemen autem emittit in fimi pilam, eamque volutat per dies viginti octo & calefacit, intra quod tempus fœtum producit. Ægyptiorum bellicoſiſſimi quique ſcarabæum annulis inſculptum habebant: id legiſlatore innuente, omnes maſculos eſſe oportere, & vbique loci pugnantes; quòd ſcarabæus fœmineum ſexum non ſit ſortitus.

75. *Camelus ſcabioſa multorum aſinorum tollit onera.*] De ijs, qui licet ſint ſenes, aut rebus aduerſis afflicti, multis tamen virtute præſtant.

76. *Cancer leporem tollit.*] De factu impoſſibilibus.

77. *Iuxta muris interitum.*] De ijs, qui paulatim diffluunt, vitaque diſcedunt. Mures enim ex ſeſe, nulla aliundè vi illata, moriuntur; membriſque ipſis defluentibus, paulatim è vita abeunt. Ferunt autem illos ſalaciſsimos eſſe. quod Cratinus in Fugitiuis teſtatur:

Age nunc ſereni ab axe fulminans poli,
Xenophontici muris libidinem obteram.

Fœmina mus in libidinem inſanit, vt ait Epicrates:

Impura nos adorta lena eſt denique.
Per Perſephattam, ipſam & Dianam deierans,

Eſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Eſſe hanc iuuencam virginem , & pullum iugo
Nondum adſuetum; at murium erat merum cauum.

Supra modum enim eius ſalacitatem attollere volens , illam totam μυωνίαν , hoc eſt, cauum murium appellauit. Et Philemon:

Mus albus illam ſi quis : at fari pudet:
Mox lena voce tam potenter intonat,
Vt ſæpiùs latere iam fas non ſiet.

78. *Malorum panegyris.*] De malorum multitudine.

79. *Cadmea victoria.*] Quæ cum damno obtingit. Eteocles enim & Polynices , filij Oedipodis, (ſiue vt quidam volunt, Cadmi) in cuius regnum vt filij ſucceſſerant, inter ſe pactum fecerunt, vt ſinguli ſuis temporibus viciſſim regnarent. Cumque iam regnum obtineret Eteocles , noluit Polynicem ex pacto regnare , belloque ſeſe mutuo confecerunt , & cum damno vicerunt, quando alter alterum de medio ſuſtulit.

80. *Etiam Sphaceli immunitatem præſtant.*] Ferunt Piſiſtratum cùm Hymettorum tractum tranſiret, videretque ſenem petras & lapidoſam terram excolentem, miſiſſe famulum, qui ab eo quæreret , quosnam fructus ille collecturus eſſet , qui talem terram excoleret. Illo autem reſpondente , dolores , & ſphacelos , & illorum duodecimam partem pro vectigali Piſiſtrato pendere : illum delectatum ingenio viri, & libertate reſponſi , immunitatem illi conceſſiſſe loci.

81. *Malum Tenedium.*] De valdè acerbis & ineuitabilibus.

82. *Vt malè aut ſecus audias penes te eſt.*] Similis huic: Tu ipſemet tuæ vel laudis vel vituperationis cauſa exiſtis.

Ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος, ὡς πῶλος ἀδμής.
Ἠδ' ἄρα ἦν μυωνία·

Εἰς ὑπερβολὴν δὲ λαγνιστάτην αὐτὴν εἰπεῖν θέλων, μυωνίαν ὅλην ὠνόμαζε· καὶ Φίλημων· μῦς λευκὸς

Ὅταν τις αὐτὴν, ἀλλ' αἰσχύνομαι λέγειν,
Κέκραγε τηλικοῦτον ἡ κατάρατος
Μαστρωπὸς, ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν.

78. Κακῶν πανήγυρις.] Ἐπὶ πλήθους κακῶν.

79. Καδμεία νίκη.] Ἡ ἐπὶ κακῶν νίκη. Ἐτεοκλῆς γὰρ καὶ Πολυνείκης υἱοὶ Οἰδίποδος, τινὲς δὲ Κάδμου, οὗ τὴν βασιλείαν οἱ καὶ υἱοὶ διεδέξαντο, συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους ἕνα καὶ ἕνα χρόνον βασιλεύειν αὐτούς· βασιλεύσας δὲ ὁ Ἐτεοκλῆς οὐκ ἐβούλετο Πολυνείκην κατὰ τὸ δόξαν βασιλεῦσαι, καὶ τῷ πολέμῳ ἀλλήλους διεχειρίσαντο, καὶ ἐπὶ κακῷ νενικήκασιν· ὅτι ὁ ἕτερος ἀνεῖλε τὸν ἕτερον.

80. Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν.] Πεισίστρατόν φασι τὸν τύραννον, τὴν τῶν Ὑμηττίων χώραν διεξιόντα καὶ ἰδόντα πρεσβύτην πέτρας καὶ λιθώδεις τόπους ἐργαζόμενον, πέμψαντα τὸν οἰκέτην πυθάνεσθαι αὐτοῦ, τίνας καρποὺς ἀναιρούμενος τοιαῦτα γεωργοίη χωρία· τοῦ δὲ φήσαντος, ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ τούτων τὴν δωδεκάτην τῷ Πεισιστράτῳ τελεῖν· ἀγασθέντα τὸν τρόπον αὐτοῦ, καὶ τὴν παρρησίαν, ἀτέλειαν αὐτῷ τοῦ χωρίου δοῦναι.

81. Κακὸν Τενέδειον.] Ἐπὶ τῶν πάνυ σκληρῶν καὶ ἀπαραιτήτων.

82. Κακῶς ἀκούειν πρὸς σέ ἐστι.] Ἀντὶ τοῦ, Σὺ εἶ σεαυτῷ καὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι καὶ τοῦ ψέγεσθαι αἴτιος.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

83. Καθ' ὕδατος γράφεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

84. Καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῶν ἀναισθήτων ἰσχὺν ἐλάμβανεν.] Ὅτι καὶ ἀπ' ἐλαχίστων ἐστὶν εὑρεῖν τι ἀγαθόν.

85. Καρικὴ μοῦσα.] Ἐπὶ τῶν ἀλλογενῶν, ἤτοι Σκυθῶν.

86. Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιούντων.

87. Κἂν αἲξ δάκῃ ἄνδρα πονηρόν.

88. Κακὸν ἄγγος οὐ κλᾶται.] Παραπλήσιαι τῇ, Κακὸς ἀνὴρ μακρόβιος.

89. Κατὰ θεὸν ἥκεις.] Ἀντὶ τοῦ, ἐγκαίρως.

90. Κατὰ βοὸς εὔχου.] Ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων. Ἢ ἐπὶ τῶν εὐχομένων ἐφ' ὧν οὐ δεῖ.

91. Καύνιος ἔρως.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Καύνου γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφὴ καὶ μὴ τυχοῦσα τοῦ ἔρωτος, ἀνεῖλεν ἑαυτήν.

92. Κατὰ ποδὸς βάσιν.] Ἐπὶ τῶν κατὰ μικρόν τι πραττόντων, καὶ μετὰ τέχνης· ὁμοία τῇ, Ἐν νυκτὶ βουλή.

93. Κανθάρου σκιά.] Ἐπὶ τῶν φοβουμένων ἔνθα οὐ δεῖ.

94. Κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί.]

95. Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ.] Ἐπὶ τῶν κερδαινόντων ἐκ πενήτων ἢ τεθνεώτων.

96. Κακὴ γὰρ αἰδὼς, ἔνθ' ἀναίδει κρατεῖ.] Διφίλου ἡ γνώμη.

97. Σμικρὰ παλαιῶν σώματ' εὐνάζει ῥοπή.] Τοῦτο περὶ γερόντων ὁ Σοφοκλῆς εἴρηκεν χαριέντως. Καταγωγῇ γὰρ ἔοικεν ὁ γεροντικὸς θάνατος, ἐκβολὴ δὲ καὶ ναυάγιόν ἐστιν ὁ τῶν νέων. Ἐκπίπτει γὰρ ἡ ψυχὴ, βίᾳ συντριβομένου τοῦ σώματος.

83. *In aqua ſcribis.*] De ijs, qui factu impoſſibilia aggrediuntur.

84. *Etiam Hercules vires à ſenſu carentibus accepit.*] Quòd etiam à minimis & abiectiſſimis boni quidpiam ſubinde aſſequi liceat.

85. *Carica Muſa.*] De alienigenis, ſiue Scythis.

86. *Contra ſemet Bellerophontes.*] De ijs, qui ſibiipſis malum adferunt.

87. *Etiam capra improbum hominem mordeat.*]

88. *Malum vas non frangitur.*] Similis illi: *Malus vir longæuus.*

89. *Diuinitus aduenis.*] Hoc eſt, in tempore.

90. *Taurina voce opta.*] De ijs, qui altùm vociferantur. Aut: *Contra bouem opta.* Quando ea optantur quæ non oportet.

91. *Caunius amor.*] In animi cupiditates non rectas. Cùm enim Caunium ſoror amaret, neque amore illius potiri liceret, ſeipſam interemit.

92. *Pedetentim.*] De ijs, qui paulatim quid faciunt, & ex arte. Similis illi: *In nocte conſilium.*

93. *Scarabæi vmbra.*] De metuentibus vbi non oportet.

94. *Malum virum ſemper pati malum decet.*] Euripidis.

95 *Vel à mortuo tributum auferat.*] De ijs, qui per pauperes vel mortuos ditantur.

96. *Malus pudor regnum impudentia vbi tenet.*] Diphyli ſententia.

97. *Sopit puſillus corpora impulſus ſenum.*] De ſenibus ita facetè Sophocles: abductio enim ſenis videtur mors, iuuenum autem expulſio ſiue naufragium. Excidit quippe hiſce anima, per vim corpore afflictato.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

98. *Tempus anima rei.*] Glauconis.

99. *Callippus currit.*] De ijs, qui multa meditantur, pauca autem præſtant: talis enim Callippus fuit.

100. *Amare oportet tanquam oſuros, & odiſſe tanquam amaturos.*] Catonis.

CENTVRIA XI.

1. *AVdire nempe quam loqui præſtat malè.*] Cleanthis.

2. *Honeſta paupertas prior quàm opes malæ; Miſeramur iſtam namq;, at eas reprendimus.*] Cratonis, aliàs Antiphani.

3. *Vultus ſpeculum index ferreum, mentis merum.*] Æſchyli.

4. *Poſt feſtum venis.*] De ijs, qui præſtanti quapiam re ſua cunctatione fruſtrantur.

5. *Lucrum malis eſt æquitate antiquius.*] In lucri cupidos.

6. *Ignem diſſecas.*] De impoſſibilibus. Similis huic: *In petris ſeminas.*

7. *Caſſioticus nodus.*] De ijs, qui moribus ſunt prauis & peruerſis. Caſſiotæ enim nodos quoſdam indiſſolubiles comminiſcuntur.

8. *Malus prouentus.*] De ijs, qui præſtanti quapiam re fruſtrantur; aut mercedem conſtitutam poſt coïtum ferunt.

9. *Nodum ſoluis.*] De ijs, quæ ſolutu ſunt difficilia. Hiſtoria eſt de curru.

10. *Etiam quercus bacchatur.*] De ijs, qui difficulter, & non niſi vi quapiam adhibita, demulcentur. Aiunt enim quercum Orphea adamaſſe cantus gratiâ.

11. *Cancer rectè incedere non didicit.*] In eos, qui ſemper eodem modo ſe erga aliquod malum habent. Pinna animal marinum eſt, ex concharum genere: hiat au-

98. Καιρὸς ψυχὴ πράγματος.] Γλαύκωνος.

99. Κάλλιππος τρέχει.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ μελετώντων ποιῆσαι, ὀλίγα δὲ δρώντων. τοιοῦτος γὰρ ὁ Κάλλιππος.

100. Καὶ φιλεῖν δεῖ, ὡς καὶ μισήσοντας· καὶ μισεῖν, ὡς καὶ φιλήσοντας.] Κάτωνος.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΑ'.

1. ΚΑκῶς ἀκούειν κρεῖσσον ἢ λέγειν κακῶς.] Κλεάνθους.

2. Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν κακῶς.] Κράτωνος.

3. Κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστιν, οἶνος δὲ νοῦ.] Αἰσχύλου.

4. Κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις.] Ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος ἀπολιμπανομένων.

5. Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.] Ἐπὶ τῶν φιλοκερδῶν.

6. Κατὰ πυρὸς ξαίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· ὁμοία τῇ, Κατὰ πυρὸς σπείρεις.

7. Κασσιωτικὸν ἅμμα.] Ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους, οὗτοι γὰρ ἅμματά τινα δύσλυτα ἐπιτεχνάζονται.

8. Κακὴ πρόσοδος.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ καλοῦ πράγματος ἀπολειπομένων. ἢ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν μίξιν τὸν συγκείμενον μισθὸν κομιζομένων.

9. Καὶ ἅμμα λύεις.] Ἐπὶ τῶν δυσλύτων· ἀπὸ τῆς ἁμάξης ἡ ἱστορία.

10. Καὶ δρῦς μαινὰς ἐγένετο.] Ἐπὶ τῶν μόγις κηλουμένων βίᾳ ἤ τινος· φασὶ γὰρ καὶ δρυῶν ἐρασθῆναι Ὀρφέως, ᾠδῆς ἕνεκεν.

11. Καρκῖνος ὀρθὰ βαδίζειν οὐ μεμάθηκεν.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων περί τι φαῦλον· ἡ πίννα, θαλάττιον ζῶον, καὶ ἔστιν τῶν ὀστρείων· κέχηνε δὲ τῇ

Δια-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

διαστάσει τῶν περικειμένων ὀστράκων, καὶ προτείνει σαρκίον ἐξ ἑαυτῆς οἱονεὶ δέλεαρ τῶν ἰχθύων τοῖς παραγινομένοις· ὁ καρκίνος δὲ αὐτῇ παραμένει σύντροφός τε καὶ σύννομος. οὐκοῦν ὅταν τι τῶν ἰχθύων προσνέῃ, ὅδε ὑπένυξεν ἡσυχῇ αὐτήν· καὶ ἡ πίννη μᾶλλον ἀνέῳξεν ἑαυτὴν καὶ ἐδέξατο ἔσω τοῦ ἐπιόντος ἰχθύος τὴν κεφαλήν· καθίησι δὲ ὡς ἐπὶ τροφῇ, καὶ ἐσθίει αὐτήν.

21. Καὶ μία μείζων βία τῶν Μηνιάδων.] Ἐπὶ τῶν ἀφορήτοις περιπεσόντων δεινοῖς. Εὐφορίων λέγει τὴν Σάμον ἐν τοῖς παλαιοτάτοις χρόνοις ἐρήμην γενέσθαι· φανῆναι δὲ ἐν αὐτῇ θηρία μεγέθει μὲν μέγιστα, ἄγρια δὲ προσπαλαῖσαι. καλεῖσθαι δὲ Μηνιάδας. ἅπερ οὖν καὶ μόνῃ τῇ βοῇ ἔρρηγνυ τὴν γῆν· κἀντεῦθεν διαῤῥεῖν λέγεται τὴν παροιμίαν ἐν Σάμῳ.

13. Καρικὸς τράγος.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.

14. Καρικὸς τάφος.] Ἐπὶ τῶν πολυτελῶν· ὁ δὲ τάφος ἦν Μαυσώλου.

15. Καλαμαράδικος Γάδαρος.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖ ὄνοι.

16. Καθώσπερ αἱ τίτθαι σιτίζεις κακῶς.] Ἐπὶ Κλέωνος ἐρρήθη, ὃς ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω ἐκέρδαινε· λέγεται δὲ, ὅταν προφάσει τινὸς λαμβάνων τις χρήματα κατεσθίει αὐτά. αἱ γὰρ τίτθαι διαμασώμεναι τὰς τροφὰς, ἐξαίρουσαι τοῦ στόματος, τοῖς τῶν παιδίων ἐντιθέασιν. εἶτα συμβαίνει αὐτὰς, ὀλίγα μὲν τοῖς παιδίοις διδόναι, τὰ πλείω δὲ κατεσθίειν.

17. Καρκίνον δασύποδι συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια παρατιθεμένων.

18. Καρπάθιος τὸν λαγωόν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐφελκομένων εἰς κακά. νησιῶται γὰρ ὄντες οἱ Καρπάθιοι, ἐπήγαγον τὸν λαγωὸν, ὡς σπάνιον· οἱ δὲ πολλοὶ γενόμενοι, τοὺς καρποὺς αὐτῶν διέφθειρον.

tem diſſidentibus vtrinque conchis, & carunculæ aliquid ex ſe protendit, quod eſcæ inſtar eſt piſcibus adnantibus. Cancer autem apud illam manet; quippe qui vnà cum ipſa alitur paſciturque. Cùm igitur iam piſcium aliquid adnarit, ille tacito eam morſu admonet, ac tum prima magis magiſque ſeſe aperit, & aduenientis piſcis caput intra conchas ſuas recipit, illumque deuorat.

12. *Vel vna vis Meniadum potentior.*] Euphorion ait, veteribus temporibus Samum deſertam fuiſſe factam, in eaque animalia maxima comparuiſſe, & ad congrediendum valdè ferocia, illaque Meniadas vocitata, quæ ſola voce terram rumpebant. Atque hinc parœmia in Samo fluxiſſe fertur.

13. *Caricus hircus.*] De rebus vilibus.

14. *Caricum ſepulchrum.*] De rebus ſumptuoſis. Fuit enim ſepulchrum illud Mauſoli.

15. *Calamaradicus Gaditanus.*] De magnis. Tales enim illic aſini.

16. *Nutricum inſtar male cibas.*] De Cleone dictum eſt: qui cùm in paucisſimis populo gratificaretur, multa ipſemet in lucrum ſuum conuertebat. Vſurpatur autem quando quis alicuius rei gratiâ acceptam cuiuſpiam pecuniam conſumit. Nam nutrices nutrimenta mandentes, ore ſuo extrahunt, & puerorum imponunt: unde contingit, illas pauca pueris dare, plura autem ipſas edere.

17. *Cancrum lepori comparas.*] De ijs, qui diſſimilia inter ſe comparant.

18. *Carpathius leporem.*] In eos, qui ſibiipſis mala accerſunt. Carpathij enim inſulani leporem ad ſe tanquam rem raram induxerunt. Quod animal in plura multiplicatum, illorum ſegetes corrupit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

19. *Malum donum noxæ ſimile.*]

20. *Secundo æſtu fertur.*] De ijs, qui proſperè nauigant, aut feliciter agunt.

21. *Etiam quod melius eſt, in deterius deſinit.*]

22. *Ad capras ſylueſtres.*] Simile, *Ad coruos.*

23. *Mala res thripes, mala res ipes.*] Ambo enim vermes noxij: nam illi ligna, hi cornu exedunt.

24. *Cercopizare.*] Hoc eſt, decipere & doloſè agere; ductum à Cercopibus: ita enim illi viri appellabantur, quorum nomina Æſchines Sardianus in iambis, Andulum & Atlantum illos vocitans, deſcribit. Xenagoras autem Pithecos eos appellat, & ab illis Pithecas inſulas nomen accepiſſe ait. Hos Hercules vltus eſt propter furto ſublatos Geryonis boues.

25. *Impelle equum ad metam.*] Hoc eſt, ad propoſitum redi. νύσσα enim meta eſt, circa quam equites, poſtquam curſu perueniſſent, flectebant, & ad carcerem reuertebantur. Primus autem eò perueniens, tænia caput cingebatur.

26. *Inanes inania conſultant.*]

27. *Inani ſpe caleſcit.*] In fruſtrà ſperantes.

28. *Lucrum probro potius eſt.*] In illos, qui propter commodum dedecore ſibi conciliato, ab illo non auertuntur.

29. *Cercyræum flagellum.*] De grandibus flagellis: talia enim Cercyræi habebant.

30. *Turpe lucrum grauis theſaurus.*]

31. *Inanes currus agis.*] De ijs, qui ſine gubernatoribus inordinatè feruntur. Homerus:

Quadrupedes belli ad portas ſine pondere currus

19. Κακὸν δῶρον ἴσον ζημίᾳ.]

20. Κατὰ ῥοῦν φέρεται.] Ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων καὶ εὐτυχούντων.

21. Καὶ τὸ ἄμεινον εἰς τοὐναντίον ἀποτελευτᾷ.

22. Κατ᾽ αἶγας ἀγρίας.] Ὁμοία τῇ, Ἐς κόρακας.

23. Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δὲ ἶπες.] Ἄμφω γὰρ λυμαντικοί· καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ τὰ κρέατα ἐσθίουσι.

24. Κερκωπίζειν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπατᾶν καὶ δολιεύεσθαι· μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων, οὕτω λεγομένων ἀνδρῶν. ὧν τὰ ὀνόματα ἀναγράφει Αἰσχίνης ὁ Σαρδιανὸς ἐν τοῖς ἰάμβοις, Ἀνδοῦλον καὶ Ἄτλαντον αὐτοὺς ὀνομάζων. Ξεναγόρας δὲ Πιθήκους αὐτοὺς καλεῖ, ἐξ ὧν κληθῆναι καὶ τὰς Πιθηκίνους νήσους· τούτους ἐτιμωρήσατο Ἡρακλῆς, διὰ τὴν κλοπὴν τῶν βοῶν τοῦ Γηρυόνου.

25. Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν.] Ἤτοι, πρὸς τὸ προκείμενον ἐπάνηκε· νύσσα δέ ἐστιν ὁ καμπτὸς, καθ᾽ ὃν οἱ ἱππεῖς δρόμῳ φθάνοντες, ἔκαμπτον, καὶ εἰς τὴν ὕσπληγγα ἐπανήρχοντο· ὁ δὲ πρῶτος φθάσας ἐταινιοῦτο.

26. Κενὰ κενοὶ βουλεύονται.]

27. Κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεται.] Ἐπὶ τῶν μάτην ἐλπιζόντων.

28. Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον.] Ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος αἰσχύνην προσπορίζοντων ἑαυτοῖς καὶ μὴ ἐπιστρεφομένων ταύτης.

29. Κερκυραία μάστιξ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων μαστίγων· τοιαύτας γὰρ εἶχον οἱ Κερκυραῖοι.

30. Κέρδος αἰσχρὸν, βαρὺ κειμήλιον.]

31. Κενὰ κροταλίζεις ὄχη.] Ἐπὶ τῶν ἄνευ κυβερνητῶν ἀτάκτως κινουμένων. Ὅμηρος·

--- πολλοὶ δ᾽ ἐριαύχενες ἵπποι.

Κεῖν' ὄχεα κροτέλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
Ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείατο γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

32. Κεραμεοῦς ἄνθρωπος.] Ἐπὶ τοῦ σαθροῦ.

33. Κενταύρων ὕβριν μεμίμηται.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ πλούτῳ γαυριώντων καὶ ὑβριζόντων· λέγεται τοὺς κενταύρους, ὡς θηρία ἐγένοντο· καὶ ἵππου μὲν εἶχον ὅλην τὴν ἰδέαν, πλὴν τῆς κεφαλῆς· εἴ τις οὖν πείθεται τοιοῦτον θηρίον γενέσθαι, ἀδυνάτοις πιστεύει· οὔτε γὰρ ἡ φύσις σύμφωνος ἵππου καὶ ἀνδρὸς, οὔτε ἡ μορφὴ ὁμοία, οὔτε διὰ στόματος καὶ φάρυγγος ἀνθρωπείου, δυνατὸν ἵππου τροφὴν διελθεῖν· εἰ γὰρ τοιαύτη ἰδέα τότε ἦν, καὶ νῦν ἂν ὑπῆρχε. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε· Ἰξίονος βασιλέως ὄντος Θεσσαλίας, ἐν τῷ Πηλείῳ ὄρει ἀπηγριώθη ταύρων ἀγέλη, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀρῶν ἄβατα ἐποίει· εἰς γὰρ τὰ οἰκούμενα καλιόντες οἱ ταῦροι, ἔσινον τὰ δένδρα καὶ τοὺς καρποὺς, καὶ τὰ ὑποζύγια διέφθειρον. ἐκήρυξεν οὖν ὁ Ἰξίων, ὡς εἴ τις οὖν ἕλοιτο τοὺς ταύρους, τούτῳ δώῃ χρήματα πάμπολλα· νεανίσκοι δέ τινες ἐκ τῆς ὑπερορίας, ἐκ κώμης τινὸς καλουμένης Νεφέλης, ἐπινοοῦσιν ἵππους κέλητας διδάξαι· πρότερον γὰρ οὐκ ἠπίσταντο ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἅρμασιν ἐχρῶντο· οὕτως δὲ ἀναβάντες, τοὺς κέλητας ἤλαυνον ἐφ' οὓς οἱ ταῦροι ἦσαν, καὶ ἐπεισβαλόντες ἐν τῇ ἀγέλῃ, ἠκόντιζον· καὶ ὅτε μὲν ἐδιώκοντο ὑπὸ τῶν ταύρων, ἔφευγον οἱ νεανίαι. ποδωκέστεροι γὰρ ἦσαν οἱ ἵπποι· ὅτε δὲ ἔστησαν οἱ ταῦροι, ὑποστρέφοντες ἠκόντιζον· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνεῖλον αὐτούς· καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλαβον οἱ κένταυροι, ὅτι τοὺς ταύρους ἐκέντουν· οὐδὲν

Raptant, & cupido rectores corde requirunt:
Vulturibus ſed enim grati mage, quam priùs ipſis
Coniugibus, tellure iacent.

32. *Figularis homo.*] De homine debili.

33. *Centaurorum iniuriam imitatus eſt.*] In eos, qui in diuitijs ſuis nimiùm gloriantur, atque prætereà in alios iniurioſi ſunt. Ferunt centauros fera animalia fuiſſe, totamque corporis formam ad equi modum, excepto capite, habuiſſe. Cæterùm qui credit tale animal naſci, impoſſibilia credit: neque enim natura equi & hominis inter ſe conuenit, neque idem vtrique nutrimentum; neque fieri poteſt, vt per os & iugulum humanum equi nutrimentum deſcendat. Si autem talis aliquando forma fuiſſet, etiam nunc nempe eſſet. Cæterùm rei veritas ita ſe habet. Sub Ixione rege Theſſaliæ in monte Pelio taurorum grex in feritatem actus fuit, ita vt reliquos montes inuios redderet: in loca enim culta tauri deſcendentes, arbores fructuſque concutiebant, & iumenta perdebant. Præconio igitur Ixion edixit, vt ſi quis tauros caperet, illi ingentem pecuniæ vim donaret. Iuuenes autem ex locis montanis ſuperioribus, & pago quodam Nephele nominato, equos celeres docere excogitant (priùs enim non didicerant equis vectari, ſed ſolùm curribus vtebantur) ſicque conſcenſis equis, vbi tauri erant eò illos impellebant: & impetu in gregem facto, iaculis illum inceſſebant, & quando tauri illos inſequebantur, iuuenes aufugiebant (velociores enim equi erant) quando autem tauri conſiſtebant, reuerſi iacula in illos mittebant: & hoc modo eos ſuſtulerunt, nomenque inde Centauri acceperunt, quòd tauros ἐκέντουν,

hoc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

hoc eſt, iaculis ſeu ſtimulis impetebant. Nam alioqui nihil in tauro eſt quod ad centauros pertineat, ſed equi & viri figura à facto ſcilicet iſto eſt comparata. Centauri igitur Ixionis pecunijs acceptis, inſolentiùs ob hoc facinus diuitiaſque ſeſe gerentes iniurioſi ac ſuperbi effecti multa mala perpetrarunt, etiam contra ipſum Ixionem, qui vrbem Lariſſæ nomine nuncupatam incolebat. Qui autem tunc tractum illum habitabant, Lapithæ appellabantur; à quibus centauri ad conuiuium vocati, vnà epulati, iamque ebrij facti, illorum mulieres rapiunt, & equis imponentes fugienteſque, illas ad ſedes ſuas, vnde eruperant, prouexerunt. Bellum igitur illi cum Lapithis ſuſceperunt, & de nocte in loca plana deſcendentes, inſidias illis ſtruebant: die autem facto, curſu montes repetebant: quibus ita diſcedentibus cùm equorum caudæ & hominum capita duntaxat apparerent, inuſitato ſpectaculo viſo, homines dicebant, Centauri ex nube deſcendentes, multis nos malis afficiunt. Ex hac igitur ſpecie & illorum dicto fabula confictа eſt, quòd ex Nephele pago montano, equus ſimul & homo orti eſſent.

34. *Verſatum eſt dolium.*] In eos, qui vt alios æmulentur, multa incaſſo labore attentant.

35. *Cercyonum libertas.*] De ijs, qui nullius dominio ſubiecti eſſe volunt. Gignitur in Indijs auis, nomine Cercyon, magnitudine ſturni, varij coloris, humanæ vocis æmulatrix, multoque pſittacis vocalior & aſtutior. Non libenter pabulum ab hominibus expectat, ſed libertatis deſiderio, aliarumque auium, quibus vnà paſci conſueuerat, cupiditate famem potiùs amplectitur, quàm ſeruitutem cum nutrimenti delitijs. Cercyon autem vocatur, quòd vltimam ſpinæ dorſi partem moueat, ſicut & motacillæ.

36. *Mugil ieiunat.*] In valdè voraces. Inexplebile enim hoc animal.

γὰρ προσέσι ταύρου τοῖς Κενταύροις· ἀλλ' ἵππου καὶ ἀνδρὸς ἰδέα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἔργου· λαβόντες οὖν οἱ Κένταυροι τὰ Ἰξίονος χρήματα, καὶ γαυριῶντες ἐπὶ τῇ πράξει καὶ τῷ πλούτῳ, ὑβρισταὶ ὑπῆρχον καὶ ὑπερήφανοι, καὶ πολλὰ κακὰ εἰργάζοντο· καὶ δὴ καὶ κατ' αὐτοῦ Ἰξίονος, ὃς ᾤκει τὴν καλουμένην Λάρισσαν πόλιν· οἱ δὲ τότε τοῦτο τὸ χωρίον οἰκοῦντες Λαπίθαι ἐκαλοῦντο· κεκλημένοι δὲ οἱ Κένταυροι παρὰ τῶν Λαπίθων ἐπὶ θοίνην, μεθυσθέντες ἁρπάζουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν. καὶ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτὰς, ᾤχοντο εἰς τὴν οἰκείαν φεύγοντες, ὅθεν ὡρμῶντο. ἐπολέμουν οὖν τοῖς Λαπίθαις, καὶ καταβαίνοντες διὰ νυκτὸς εἰς τὰ πεδία, ἐνέδρας ἐποίουν. ἡμέρας δὲ γενομένης, ἁρπάζοντες ἐπέτρεχον ἐπὶ τὰ ὄρη. οὕτως δ' ἀπερχομένων αὐτῶν, ἵππων οὐραὶ καὶ ἀνθρώπων κεφαλαὶ μόνον ἐφαίνοντο· ξένην οὖν ὁρῶντες θέαν, ἔλεγον, Οἱ Κένταυροι ἡμᾶς κατατρέχοντες ἐκ Νεφέλης, πολλὰ κακὰ ἐργάζονται. ἀπὸ δὴ ταύτης τῆς ἰδέας καὶ τοῦ λόγου ὁ μῦθος ἐπλάσθη· ὡς ἐκ Νεφέλης ἵππος τε καὶ ἀνὴρ ἐγενήθη ἐν τῷ ὄρει.

34. Κεκύλισται ὁ πίθος.] Ἐπὶ τῶν κατὰ μίμησιν ἑτέρων μάτην τι ποιούντων.

35. Κερκυόνων ἐλευθερία.] Ἐπὶ τῶν ἀδεσπότως ζῆν ἐθελόντων. Γίνεται ἐν τοῖς Ἰνδοῖς ὄρνις ὀνόματι Κερκύων, μέγεθος κατὰ ψᾶρας, καὶ ἔστι ποικίλον, καὶ μουσωθὲν ἀνθρώπων φωνήν. εἶτα μέν τοι τῶν ψιττακῶν ἐστι λαλίστερόν τε καὶ θυμοσοφώτερον. οὐ μὴν τὴν ἐξ ἀνθρώπων τροφὴν ἡδέως ὑπομένει, ἀλλὰ ἐλευθερίας πόθῳ καὶ παρρησίας καὶ τῆς συντροφίας ἐπιθυμίαν, ἀνασπάζεται λιμὸν μᾶλλον, ἢ δουλείαν μετὰ τρυφῆς, καὶ καλεῖται Κερκύων· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς διασείει τὸν ὄρρον, ὥσπερ οὖν καὶ οἱ κίγκλοι.

36. Κεστρεὺς νηστεύει.] Ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἄπληστον γὰρ τὸ ζῶον.

37. Κηρὸν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

37. Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις.] Ἐπὶ τῶν παραιτουμένων ἀκοῦσαί τινων εἴτε φαύλων, εἴτε σπουδαίων.

38. Κιττὸς μετ᾽ ἀνθεστήρια.] Ἐπὶ βραδέων.

39. Κιλίκιοι τράγοι.] Οἱ δασεῖς· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν Κιλίκια λέγεται.

40. Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.]

41. Κινεῖς τὸν Ἀνάγυρον.] Ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ ὁ Ἀνάγυρος ἄνθος, ὃ, τριβόμενον ὄζει· καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, καὶ ὄνομα κύριον ἥρωος. τούτου δέ τις ἔκοψε τὸ ἄλσος· ὁ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἀπέμηνε τὴν παλλακήν. ἥ τις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα, διέβαλεν ὡς ἀσελγῆ τῷ πατρί· ὁ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν, καὶ ἐγκατῳκοδόμησεν· ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν· ἡ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν· ἱστορεῖ δὲ Ἱερώνυμος, ἐν τῷ περὶ τραγῳδοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα. ὅταν οὖν ἐπὶ οἰκείοις κακοῖς πράσσῃ τὶς, λέγεται, Κινήσεις τὸν Ἀνάγυρον.

42. Κινήσω τὴν ἀφ᾽ ἱερᾶς.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἔσχατα κινδυνευόντων.

43. Κινδυνώδης ἡ ἐν πρώρᾳ σελίς.] Οἱ γὰρ πολέμιοι πρῶτα τὴν πρώραν κατέχουσιν.

44. Κίγκλου πενέστερος.] Ὁ κίγκλος ζῶόν ἐστι πτηνὸν, ἀσθενὲς τὸ κατόπιν· καὶ διὰ τοῦτό φασι, μηδὲ ἰδίᾳ μηδὲ καθ᾽ ἑαυτὸν δυνάμενον αὐτὸν νεοττιὰν συμπλέξαι, ἐν τοῖς ἄλλοις τίκτειν· ἔνθεν καὶ τοὺς πτωχοὺς κίγκλους ἐκάλουν. κινεῖ δὲ οὖν τὰ οὐραῖα πτερὰ, ὥσπερ οὖν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ Κήρυλος.

45. Κλαίει ὁ νικήσας· ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν.] Ἀθηναῖοι νικηθέντες ἀπώλοντο· Φίλιππος νικήσας, ὑπὸ Παυσανίου ἀνῃρέθη.

46. Κλιτοριάζειν.] Ἐπὶ τῶν παιδεραστῶν· ἢ ἐπὶ τῶν γυναιξὶν ἀκολάστων.

57. *Ceram auribus inungis.*] De ijs, qui alios audire recuſant, ſiue praui ſiuè boni ſint.

38. *Hedera poſt antheſteria.*] De cunctatoribus.

39. *Cilicij hirci.*] Hoc eſt, villoſi: vnde etiam Cilicium nomen accepit, quòd ex villoſis eiuſmodi pilis contexatur.

40. *Amicorum res communes.*]

41. *Anagyrum moues.*] De ijs, qui ſibi ipſiſmet mala & infortunia accerſunt. Eſt porrò Anagyrus flos, qui tritus redolet: eſt & municipium Atticæ; item nomen proprium herois, cuius cùm quidam lucum excidiſſet, concubinæ eius inſanum erga filium ipſius amorem immittit: cumque in ſuam libidinem inducere illum non poſſet, apud patrem intemperantiæ accuſauit: qui ipſum ex tecto præcipitatum mutilauit, ac deinde ſeipſum ſuſpendit. Concubina autem ſeipſam in puteum proiecit, vt refert Hieronymus in opere De tragœdiarum ſcriptoribus, cùm hiſce Euripidis Phœnicem comparans. Quando igitur quis in ſuummet damnum quid agit, Anagyrum mouebis dici ſolet.

42. *Mouebo calculum à ſacra linea.*] De ijs, qui extrema quæque periclitantur.

43. *Periculoſa in prora ſedes.*] Hoſtes quippe nauem occupaturi prius proram aggrediuntur.

44. *Cinclo pauperior.*] Cinclus volucre animal, poſteriori parte debilis eſt. ideò neque ſuapte natura, neque per ſe nidum ſuum conſtruere poſſe dicitur, ac proinde in alienis parere. Hinc pauperes cinclos appellabant. Mouet hæc auis ſemper pennas quas in cauda habet, vt apud Archilochum Cerylus.

45. *Qui vicit plorat; fuit at qui victus, obiuit.*] Athenienſes à Philippo deuicti perierunt: ipſe victor à Pauſania interemptus eſt.

46. Κλιτοριάζειν.] In puerorum amatores, aut intemperantes erga mulieres.

47. *Cnips*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

47. *Cnips extra regionem.*] De ijs, qui celeriter ſaltant: tale enim illud animal.

48. *Cnodali chœnix.*] De ijs, qui magnis menſuris vtuntur.

49. *Exorna Spartam quam ſortitus es.*] De ijs, qui agellum hæreditate obtentum excolunt. Spartæ enim hæreditatem ſortiebantur.

50. *Cornix litteras fert.*] De ijs, qui nuntium citò perferunt.

51. *Cribro vaticinatur.*] De parui pretij vatibus.

52. *Corydeo deformior.*] Nam is ob deformitatem traducebatur.

53. *Colophonem malorum impoſuiſti.*] Hoc eſt, abſolutam malorum multitudinem.

54. *Curetum os.*] De ijs, qui ſe vaticinaturos promittunt. Vates enim Curetes fuerunt.

55. *Commune naufragium omnibus eſt conſolatio.*] Quòd homines facilius calamitates ferant, videntes etiam alios eaſdem ſecum pati.

56. *Granum frumenti mortem conciliauit.*] De ijs, qui propter exiguum lucrum, magnum periculum ſubeunt.

57. *Cotto fortior & Briareo.*] Ferunt hoſce duos viros centum manus habuiſſe. Quomodo autem non fatuum hoc? Res verò ipſa ſic habet: Ciuitati quam illi inhabitabant, nomen Hecatoncheriæ fuit, eaque ſita erat in regione Oreſtiadis. Hinc homines dicebant, Cottus & Briareus centimani, opem dijs ferentes, Titanas Olympo expulerunt.

58. *Crates dimittit ea quæ ſunt Cratetis; ne quæ ſunt Cratetis, Cratetem ſuperent.*] Hic ex Bœotis genus trahens, cùm Cynicam philoſophiam amplecti vellet, quas habebat pecunias corripiens, populo proiecit, hac prouerbiali locutione vſus.

47. Κνὶψ ἐκ χώρας.] Ἐπὶ τῶν ταχὺ πηδώντων· ὁ γὰρ κνὶψ τὸ θηρίον τοιοῦτον.

48. Κνωδάλου χοίνιξ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις μέτροις κεχρημένων.

49. Κόσμει Σπάρταν ἣν ἔλαχες.] Ἐπὶ τῶν κοσμούντων τὸ κληρονομιαῖον γήδιον· Σπαρτίῳ γὰρ ἐκληροδοτοῦντο.

50. Κορώνη γράμματα κομίζει.] Ἐπὶ τῶν ἀγγελλίας ταχείας φερόντων.

51. Κοσκίνῳ μαντεύεται.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μάντεων.

52. Κορυδέως εἰδεχθέστερος.] Ἐπὶ δυσμορφίᾳ οὗτος διεβάλλετο.

53. Κολοφῶνα κακῶν ἐπέθηκεν.] Ἤτοι τὸ τέλειον καὶ πλῆρες.

54. Κουρήτων στόμα.] Ἐπὶ τῶν μαντεύεσθαι ὑπισχνουμένων· μαντικοὶ γὰρ οἱ Κουρῆτες.

55. Κοινὸν ναυάγιον τοῖς πᾶσι παραμύθιον.] Ὅτι ῥᾳδίως φέρουσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς συμφορὰς, ὁρῶντες καὶ ἄλλους ταυτὸ παθοῦντας.

56. Κόκκος σίτου προυξένησε θάνατον.] Ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος εὐτελὲς, μέγαν ὑφισταμένων κίνδυνον.

57. Κόττου ἰσχυρώτερος καὶ Βριάρεω.] Φασὶ περὶ τούτων ὡς ἔσχον ἑκατὸν χεῖρας, ἄνδρες ὄντες· πῶς δὲ οὐκ εὔηθες τὸ τοιοῦτον; τὸ δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἔχει· τῇ πόλει ὄνομα ἦν Ἑκατογχειρία, ἐν ᾗ ᾤκουν. ἦν δὲ πόλις τῆς καλουμένης Ὀρεστιάδος· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, Κόττος καὶ Βριάρεως οἱ ἑκατοντάχειρες βοηθήσαντες τοῖς θεοῖς, ἐξήλασαν τοὺς Τιτᾶνας ἐκ τοῦ ὀλύμπου.

58. Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος, ἵνα μὴ τὰ Κράτητος κρατήσῃ τὸν Κράτητα.] Οὗτος γὰρ ἐκ Βοιωτίας ἕλκων τὸ γένος, φιλοσοφῆσαι θέλων τὴν Κυνικὴν φιλοσοφίαν, λαβὼν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἔρριψε τῷ δήμῳ, εἰπὼν τὸν παροιμιώδη τοῦτον λόγον.

59. Κρητι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

59. Κρητίζειν.] Ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι· ἀπατητικοὶ γὰρ οἱ Κρῆτες.

60. Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· οἱ γὰρ κριοὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς τρέφοντας.

61. Κρείσσων Ζώπυρος ἑκατὸν Βαβυλώνων.] Ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸν αἰκισάμενος ὁ Ζώπυρος, καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα περικόψας ἐξηπάτησε Βαβυλωνίους, καὶ πιστευθεὶς παρ' αὐτῶν, παρέδωκε Δαρείῳ τὴν πόλιν· πολλάκις οὖν ὁ Δαρεῖος εἶπεν, οὐκ ἂν ἐθελήσαιμι λαβεῖν, ἑκατὸν Βαβυλῶνας ἐπὶ τῷ Ζώπυρον ἔχειν ὁλόκληρον.

62. Κρεῖσσον ὀλίγον φωτίζεσθαι ἢ παντελῶς σκοτίζεσθαι.]

63. Κριτὴς κάκιστος ὑπάρχεις, καὶ φίλων καὶ πολεμίων.] Ὑπατεύοντι τῷ Φαβρικίῳ, προσέπεμψεν ἐπιστολὴν ὁ τοῦ Πύῤῥου ἰατρὸς, ἐπαγγελλόμενος ἐὰν κελεύῃ φαρμάκοις τὸν Πύῤῥον ἀποκτενεῖν· ὁ δὲ Φαβρίκιος πρὸς τὸν Πύῤῥον τὴν ἐπιστολὴν ἔπεμψεν, αἰσθέσθαι κελεύσας διότι καὶ φίλων κάκιστός ἐστι κριτὴς καὶ πολεμίων· ἐπεὶ δὲ φωράσας τὴν ἐπιστολὴν ὁ Πύῤῥος, τὸν μὲν ἰατρὸν ἐκρέμασε, τῷ δὲ Φαβρικίῳ τοὺς αἰχμαλώτους ἄνευ λύτρων ἀπέδωκεν, οὐκ ἐδέξατο δωρεὰν, ἀλλ' ἴσους ἀντέδωκεν, μὴ δόξῃ λαμβάνειν μισθόν. οὐ δὲ γὰρ χάριτι Πύῤῥου μεμηνυκέναι τὴν ἐπιβουλήν. ἀλλ' ὅπως μὴ δοκῶσι Ῥωμαῖοι δόλῳ κτείνειν ὡς φανερῶς νικᾷν οὐ δυνάμενοι.

64. Κύκνειον ᾆσμα.] Ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτου ὄντων. οἱ γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ᾄδουσι.

65. Κυπαρίττου καρπός.] Ἐπὶ τῶν καλὰ καὶ ὑψηλὰ λεγόντων· ἄκαρπα δέ.

66. Κυνόσαργες.] Ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐξεκρίνοντο. Κύνα γάρ τινα λέγεται ἁρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία, αὐτοῦ

59. *Cretizare.*] Hoc eſt, decipere: deceptores enim Cretenſes.

60. *Aries mercedem nutritionis perſoluit.*] De ingratis. Arietes enim præſepia, quique illos nutriunt, ferire ſolent.

61. *Melior Zopyrus quam centum Babylones.*] Inde dictum, quòd ille ſe verberibus deformans, naſumque & aures ſibi præſcindens, Babylonios deceperit, & fide apud ipſos comparata, Dario ciuitatem prodiderit. Vnde ille ſæpius dicebat; Noluiſſem centum Babylones capere dummodò vnicum Zopyrum integrum haberem.

62. *Præſtat parum lucis accipere, quàm prorſus obtenebrari.*]

63. *Iudex peſſimus es & amicorum & hoſtium.*] Fabricio Conſuli medicus Pyrrhi epiſtolam miſit, qua illi, ſi ita eidem videretur, Pyrrhum medicamentis ſe de medio ſublaturum ſpondebat. Fabricius autem epiſtolam Pyrrho remiſit, adhortatus illum, vt ſibi caueat quo Iudex peſſimus ſit & amicorum & hoſtium. Pyrrhus autem hac epiſtola perlecta, medicum quidem ſuſpendio è medio ſuſtulit, Fabricio autem captiuos abſque pretio reddidit. Ille tamen donum non accepit, ſed totidem illi captiuos repoſuit; ne videretur mercedem eiuſce facti recipere. Neque enim ſe inſidias haſce in gratiam Pyrrhi detexiſſe, ſed ne videantur Romani dolo occidere, quos palam vincere non poſſunt.

64. *Cygnea cantio.*] De ijs, qui morti iam ſunt vicini. Cygni enim, quando iam iam ſe morituros ſentiunt, canere ſolent.

65. *Cypariſſi fructus.*] De ijs, qui pulchra quidem & ſublimia loquuntur, ſed infructuoſa.

66. *Cynoſarges.*] Locus in quo nothi ſecernebantur. Fertur enim, quòd cùm canis quidam raptas hoſtiæ coxas vbi repoſuiſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

repoſuiſſet, homines conſultis dijs oraculum acceperint, vt Herculis ibi ſtatuam conſtituerent: ex eoque tempore etiam ſpurios legitimis fuiſſe adlectos; quòd Hercules, quamuis ſpurius, eundem honorem conſecutus fuiſſet. Vſurpatur autem parœmia in illegitimè natos.

67. *Canis ad ſuum vomitum.*] In eos, qui bonis relictis, ad praua rurſum deflectunt.

68. *Cani das paleam, aſino oſſa.*] In eos, qui contraria faciunt.

69. *Turdo ſurdior.*] Quòd ſurdum hoc animal.

L.

70. L*Abraces Mileſios.*] In voraces. Eſt autem labrax piſcis ſpecies: nomen verò huic inde inditum, quòd os eius continuè hiet, & rapidè ac voraciter eſcam deuoret, vnde etiam facilè capitur. Mileti autem Aſiæ ciuitate maximi plurimique labraces gignuntur, propter locum qui in mare influit. Cùm enim piſces illi aqua dulci gaudeant, in lacum ex mari recurrunt, atque ita apud Mileſios multiplicantur.

71. *Lepus dormiens.*] In eos, qui dormire ſe fingunt.

72. *Lepus per viam pro carnibus currit.*] Timidum admodum hoc eſt animal; vnde & Rheginenſis lepus dici ſolitum: nam Rheginenſes propter timiditatem deridebantur. Dicitur autem de ijs, qui de vita periclitantes, fortiter interim pro illa certant.

73. *Laconicum morem perſequi.*] Quando mulieres hoſpitibus ſui copiam faciunt. Lacones enim vxores ſuas minimè cuſtodiebant. Et λακωνίζειν, puerorum amoribus deditum eſſe.

καταθεῖναι· καὶ ἐπερωτήσαντα τοὺς θεοὺς λαβεῖν χρησμὸν, Ἡρακλέους ἱδρύσαι ἐκεῖ ἄγαλμα· ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους συντελεῖν· ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν, ἴσου ἐτιμήθη. λέγεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν νόθων.

67. Κύων εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν εἰς τὰ κακὰ ἐπανακαμπτόντων.

68. Κυνὶ δίδως ἄχυρα, ὄνῳ δ' ὀστέα.] Ἐπὶ τῶν τἀναντία ποιούντων.

69. Κωφότερος κίχλης.] Παρόσον ἄφωνον τὸ ζῶον.

Λ.

70. ΛΑ'βρακας Μιλησίους.] Ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἔστι δὲ ὁ λάβραξ εἶδος ἰχθύος· τὴν δὲ προσηγορίαν πεποίηται, διότι κέχηνεν αὐτοῦ τὸ στόμα· καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει· ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἁλίσκεται. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακες, καὶ πλεῖστοι, διὰ τὴν ἐνδιδοῦσαν λίμνην εἰς θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι, εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θαλάττης καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ Μιλησίοις.

71. Λαγωὸς καθεύδων.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν.

72. Λαγωὸς περὶ τῶν κρεῶν τρέχει.] Δειλὸν τὸ ζῶον· ὅθεν καὶ Ῥηγῖνος λαγὼς ἐλέχθη. καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς, καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων.

73. Λακωνικὸν τρόπον περαίνειν.] Ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας ἐφύλασσον οἱ Λάκωνες· καὶ Λακωνίζειν, τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι.

74. Λακκό-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

74. Λακκόπλουτος εἶ κατὰ τὸν Καλλίαν.] Οὕτως ἔλεγον Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ξέρξην ἡττηθέντα, ἐν τῇ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν· ἐσταθμευκότος δέ τινος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος· τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, ἐμβαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντας ὕστερον ἀνασώσειν· ἐπανελθόντας οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν.

75. Λαμίας δυσμορφώτερος.] Ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δοῦρις ἐν δευτέρᾳ Λιβυκῶν ἱστορεῖ, γυναῖκα καλὴν γενέσθαι. μιχθέντος δὲ αὐτῇ τοῦ Διὸς, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένης, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι· καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν. Ἔστι δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι, τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν· Μένανδρος ἐν Ἀνδρογύνῳ. πλήσας γὰρ ἔφθειρεν ἐκ παρατάξεως πόθεν τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας.

76. Λαρινοὶ βόες.] Ἐπὶ τῶν εὐτραφῶν· ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου τοῦ ἐν Ἠπείρῳ κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος ὁ Ῥηγῖνος, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε· Πρόξενος δὲ αὐτὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναί τινας τῷ Δωδωναίῳ Διΐ. Ἀπολλόδωρος δὲ αὐτοὺς εὐτραφεῖς, Λαρίνους καλεῖ. Λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν.

77. Λάρος κεχηνώς.] Ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν.

78. Λάρος ἐν ἕλεσιν.] Ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

79. Λεβηρίδος γυμνότερος καὶ κινδάλου.] Ἔστι δὲ λεβηρὶς τὸ δέρμα ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις· ὁ δὲ κίνδαλος εἶδος ὀρνέου ἀσάρκου.

74. *Ex lacu diues es, vt Callias.*] Ita enim Calliam Athenienſem vocabant, ex tali cauſa. Xerxen aiunt Salaminenſi nauali prælio victum, Athenis profugiſſe: Perſam autem quendam, qui in Calliæ ædibus hoſpitium habuerat, propter præcipitem Barbarorum fugam, ſupellectilem ibi ſuam reliquiſſe; famulos verò eiuſdem Perſæ multum auri in lacum conieciſſe, ſperantes ſe poſteà reuerſuros, illudque recuperaturos: quod tamen fertur ſecùs accidiſſe. priùs enim Calliam illis opibus fuiſſe potitum.

75. *Lamia deformior.*] Duris in ſecunda hiſtoriam Libycarum, hanc mulierem quandam pulchram in Libya fuiſſe ſcribit, cum qua poſtquam Iupiter rem habuiſſet, Iunone illi inuidente, quòd pepererat interemiſſe, illamque ea de cauſa præ dolore deformem factam, aliorum liberos raptos de medio tollere. Eſt & ciuitas Theſſaliæ, vnde Græci poſt Alexandri mortem prorumpentes, Athenienſibus ductoribus in libertatē ſeſe vindicarunt, & Antipatrum vicerunt. Menander in Androgyno: *Quomodo autē acie inſtructa feriens in Lamia perdidit vniuerſos.*

76. *Larini boues.*] De benè paſtis. A Larino bubulco, qui in Epiro Herculis boues furto abſtulerat: vt Lupus Rheginenſis ait, interim dum ille Geryonis boues abigeret. Proxenus autem Herculem ait quoſdā ex illis Ioui Dodonæo reliquiſſe. Apollodorus porrò illos pingues ac benè nutritos Larinos, eò quòd λαρινεύειν paſcere ſit.

77. *Larus hians.*] In rapaces ac furto deditos.

78. *Larus in paludibus.*] De ijs, qui citò reddunt.

79. *Leberide nudior & cyndalo.*] Eſt autem leberis corium quod ſerpens exuit. Cyndalus autem auiculæ, quæ vix carnem habet, ſpecies.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

80. *Libethrijs inſulſiores.*] Thucydides parœmia illa vtitur, quòd Libethrij fatuum genus hominum eſſent: à loco Libethra, in quo habitant, ita appellati.

81. *Optima loquere, pulcherrima fac.*] Deſumptum hoc eſt ex apophthegmate aliquo.

82. *Album linum ducis lucri cauſa.*] De ijs, qui vxores deformes ob lucrum ducunt.

83. *Leucones zelotypia.*] De ijs, qui ob zelotypiam male pereunt. Cyanippus, genere Theſſalus, poſtquam Leuconem vxorem duxiſſet, plerumque propter ſtudium venationis in ſiluis agebat: noua interim nupta ſuſpicata illum cum alia conſuetudinem habere, illius veſtigia inſecuta eſt, & in arboreto quodam occultata, quidnam futurum eſſet expectabat. Ramis autem interim derepentè motis, canes indagatores feram illam eſſe arbitrati, vt talem interfecerunt. Quam rem ſuiſmet oculis Cyanippus conſpiciens, ſeipſum interfecit. Refert hiſtoriam Soſtratus lib. II. De canum venatione.

84. *Leocorium habitas.*] De eſurientibus. Eſt autem Leocorium locus in Attica: quæ cùm aliquando famem pateretur, illiſque malis niſi per pueri cædem liberari non poſſet, Leus quidam filias ſuas ad cædem obtulit, & à fame ciuitatem vindicauit. Ex quo tempore Leocorium, locus appellatus fuit. Leus autem ille Orphei filius fuit, qui & ipſe filium Cylanthum habuit. Nomina porrò filiarum quas ob loci liberationem in cædem tradidit, hæc ſunt: Phaſithea, Theope, & Eubule:

85. *Leonem radere aut iugum montis fodere.*] De ijs, qui in aliqua re conſilio bono aures præbere nolunt. Aut de ijs, qui ſtultè quid faciunt.

80. Λειβηθρίων ἀνοητότεροι.] Θουκυδίδης ταύτῃ ἐχρήσατο. οἱ γὰρ Λειβήθριοι, ἔθνος ἦν μωρὸν, ἀπὸ τόπου Λειβηθρα καλουμένου, ἐν ᾧ κατῴκουν, οὕτω παρονομαζόμενον.

81. Λέγειν μὲν τὰ ἄριστα, πράττειν δὲ τὰ κάλλιστα.] Ἐκ τοῦ ἀποφθέγματος.

82. Λευκώλενον λίνον κερδολογαμεῖς.] Ἐπὶ τῶν αἰσχρὰς ἐπὶ κέρδει γαμούντων.

83. Λευκώνης ζῆλος.] Ἐπὶ τῶν ζήλῳ κακῶς ἀποθανόντων. Κυάνιππος τῷ γένει Θεσσαλὸς, γήμας Λευκώνην, τὰ πολλὰ διὰ φιλοκυνήγιον ἐνέργειαν, ἐν ὕλαις διέτριβεν. ἡ δὲ νεόνυμφος ὑπολαμβάνουσα, συνήθειαν αὐτὸν ἔχειν μεθ᾽ ἑτέρας γυναικὸς, κατ᾽ ἴχνος ἠκολούθησε τούτῳ. καὶ ἔν τινι κατακρυβεῖσα συνδένδρῳ, τὸ μέλλον ἀπεκαραδόκει· τῶν δὲ πέριξ κλάδων ἀφνιδίως σεισθέντων, οἱ ἰχνευταὶ κύνες, δόξαντες καὶ αὐτὴν, ἀλόγου ζώου δίκην διεσπάραξαν· τῆς δὲ πράξεως αὐτόπτης γενόμενος Κυάνιππος ἑαυτὸν συγκατέσφαξεν. Σώστρατος ἱστορεῖ ἐν β΄. κυνηγετικῶν.

84. Λεωκόριον οἰκεῖς.] Ἐπὶ τῶν λιμωττόντων· ἔστι δὲ τόπος τῆς Ἀττικῆς. ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττική· καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγή· Λεὼς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν· καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον. ὁ Λεὼς δὲ ἦν υἱὸς Ὀρφέως· οὗτος δ᾽ ὁ Λεὼς ἔσχεν υἱὸν Κύλανθον· ἦν δὲ τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων τούτου, ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας δέδωκεν εἰς σφαγὴν, Φασιθέα, Θεόπη, καὶ Εὐβούλη.

85. Λέοντα ξυρᾶν, ἢ κολωνὸν κυρίττειν.] Ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων περί τι, ἢ ματαιοπονούντων.

86. Λεπτή

86. Λεπτή τις ἐλπίς ἐστιν ἐφ᾽ ἧς ὀχούμεθα.] Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

87. Λεπτὴν πλέκει.] Λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν πενήτων, οἷον ἀκριβῆ, στενὴν, ἀσθενῆ.

88. Λέρνη θεατῶν. Καί· Λέρνη κακῶν.] Ἀντὶ τοῦ κακὸν θέατρον· Κρατῖνος. οἱ μὲν διὰ τὴν Ὕδραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. Ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιάδων ἀπέθετο, καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ᾽ ὕβρει ἐκέλευσε τὰ δυσοιώνιστα ἐκεῖ ῥίπτειν· ἦν δὲ ἡ Λέρνη πηγή.

89. Λεσβίων ἀξία.] Ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

90. Λέσχη ἐγκάθη.] Ἐπὶ τῶν διαλεγομένων καὶ φιλοσοφούντων· τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο. οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν πρώτῃ φιλοσοφουμένων.

91. Λευκὴν μάζαν φυρῶσιν.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.

92. Λέων τὴν τρίχα, ὄνος τὸν βίον.] Ἐξ ἱστορίας ἡ παροιμία· Καρχηδόνιόν φασι νεανίαν ἀγρεῦσαι λέοντα ἄρτι ἐκ γάλακτος, καὶ ἡμερῶσαι τοῦτον παρονόμῳ τροφῇ· καὶ τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐξελεῖν διαίτῃ νόθῳ· ὥστε ἐπιθεὶς αὐτῷ φορτίον, ἤλαυνε δι᾽ ἄστεος ὄνου δίκην· ἀλλὰ ἀπέκτειναν γε αὐτὸν Καρχηδόνιοι μισήσαντες τῆς παρανομίας, ὡς τύραννον μὲν τῇ φύσει, ἰδιώτην δὲ τῇ δυστυχίᾳ.

93. Λευκὴ ψῆφος.] Ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως βιούντων.

94. Λέων εὐθὺς εἰς ἀγῶνας.] Ἐπὶ τῶν ἀνδρείως ἀγωνιζομένων.

95. Λευκὴ στάθμη λευκῷ λίθῳ.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων.

86. *Spes parua qua vectamur est nunc relliqua.*] De rebus perplexis & intricatis.

87. *Tenuem funiculum nectit.*] De pauperibus: quaſi dicas, exactum, compreſſum, infirmum.

88. *Lerna ſpectatorum.* Et: *Lerna malorum.*] Pro eo ac ſi dicatur theatrum malum eſſe. Alij propter hydram. Alij denique quod Argiui res piaculares eo inferrent. Danaus enim in Lerna Ægyptiarum mulierum capita collocauit, & vt veriſimile eſt illuc per contumeliam inauſpicatiſſima quæque projici iuſſit. Fuit autem Lerna fons.

89. *Lesbijs digna.*] De rebus irritis.

90. *Leſchæ inſides.*] De ijs, qui inter ſe diſſerunt & philoſophantur. Olim enim ſedilia & loca, in quibus ſolebant congregati philoſophari, λέσχαι vocabantur. Ita ait Hierocles libro primo Philoſophicorum.

91. *Albam placentam ſubigunt.*] De magna pollicentibus.

92. *Leo pilo, aſinus vita.*] Parœmia ex hiſtoria nata. Aiunt enim, Carthaginenſem quendam iuuenem, leonem venatu cepiſſe recens lacte depulſum, illumque inuſitato nutrimento cicuraſſe, & ab eodem illo ſpurio pabulo feritatem illi exemiſſe; adeò vt impoſito onere eum aſini inſtar in forum ageret: quem tamen Carthaginenſes interfecerunt; tanquam natura quidem tyrannum, infelicitate verò priuatum, hac parœmia vſurpata.

93. *Candidus calculus.*] De ijs, qui proſperè viuunt.

94. *Leo protinus in certamina.*] De ijs, qui viriliter pugnant.

95. *Alba amuſſis albo lapidi.*] In eos, qui obſcura per æquè obſcura declarant. Aut de ijs, qui nihil intelligunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

96. *Lemnium malum.*] Cùm enim Lemnij ex Athenis mulieres rapuiſſent, liberos ex illis genuerunt, quæ illos patriam linguam & mores docuerunt: qui etiam iam adulti mutuo congreſſu amicitiaque vtebantur. Et ſi qui iniuſtè quidpiam in illos commiſiſſent, vlciſcebantur: ſi quis quempiam ipſorum verberaſſet, omnes ſimul opem ferebant: ac demum creatis ſibi præfectis, deſciuerunt. Qua de cauſa indignati parentes, vnà cum matribus Athenienſibus illos ſuſtulerunt. Poſteà autem mulieres Lemniæ maritos ſuos omnes, illoſque qui cum Thoante erant, Thracumque mulieres vniuerſas interfecerunt: propterea quod conſuetudine ſua propter tetrum, qui ipſis inerat, odorem, non vterentur. Quo Myrſilus quoque à Medea propter zelotypiam qua in Hypſipylem ferebatur, affectus fuit. Caucaſus autem refert, Lemnijs morem fuiſſe, Veneri quotannis ſacrificium facere: quem illi annuum morem negligentes, vix memoriam eius faciebant. Quare illa offenſa, vxoribus illorum grauem odorem immiſit, ob quem viri illas auerſabantur. Illæ autem iratæ, coniuges ſuos interemerunt, ſola Hypſipyle maritum ſuum Thoantem ſeruante. Atque hinc parœmia emanauit, *Lemnia mala.*

97. *Languidus canis.*] De placatis, qui ſecretò tamen mordent.

98. *Lemnia manu.*] Hoc eſt, crudeli atque iniqua: ab euentu. Lemnij ex more Veneri ſacrificijs non perſolutis, ſibiipſis necis auctores extiterunt. Fertur enim, offenſa dea viris quidem deſiderium Thracum mulierum inieciſſe, & propriarum contemptum, ſicque illas otioſas deſediſſe: illi autem in Thraciam tranſcendentes, qui mulieres illic notarent miſerunt. Vnde etiam Lemnijs illorum vxoribus ingens veſania incidit, adeò vt omnes maritos ſuos de medio tollere

96. Λήμνιον κακόν.] Ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἁρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι, ἐτεκνοποιήσαντο ἐξ αὐτῶν· αἳ δὲ τοὺς παῖδας τὴν πάτριον φωνὴν καὶ τὰ ἔθη ἐδίδαξαν· οἳ καὶ ἡβήσαντες συνήρχοντο ἀλλήλοις, καὶ φίλοι ἦσαν, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας αὐτοὺς ἠμύναντο· καὶ εἴ τις ἔτυπτέ τινα αὐτῶν, ἐβοήθουν ἅπαντες, καὶ τέλος ἄρχοντας ἰδίους ποιήσαντες, ἀπέστησαν· ἐφ᾽ οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ πατέρες, αὐτοὺς καὶ τὰς μητέρας τὰς Ἀττικὰς ἀνεῖλον· μετὰ δὲ ταῦτα αἱ Λήμνιαι γυναῖκες ἀνεῖλον τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πάντας, καὶ τοὺς σὺν Θόαντι ἅμα ταῖς τῶν Θρᾳκῶν γυναιξίν· ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον διὰ τῇ δυσωδίᾳ· ἣν Μύρσιλον μὲν διὰ τὸν τῆς Μηδείας ἐπὶ Ὑψιπύλῃ ζῆλον καταχεῖν. Καύκασος δέ φησιν, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς Λημνίοις κατ᾽ ἔτος θύειν τῇ Ἀφροδίτῃ. παριδόντες οὖν τὸ τοιοῦτον ἐτήσιον ἔθος, σχεδὸν οὐ μνήμην ἐποίουν αὐτῆς. αὕτη δὲ ὀργισθεῖσα ἐπέβαλε ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν δυσωδίαν· δι᾽ ἣν οἱ ἄνδρες αὐτὰς ἀπεστρέφοντο· αἳ δὲ ὀργισθεῖσαι, ἀνεῖλον τοὺς ἑαυτῶν ὁμευνέτας· μόνη δὲ ἡ Ὑψιπύλη ἔσωσε τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Θόαντα. διὰ ταῦτα οὖν καὶ ἡ παροιμία ἐδόθη· Τὰ Λήμνια κακά.

97. Λήθαργος κύων.] Ἐπὶ τῶν πρᾳϋνομένων, κρυφίως δὲ δακνόντων.

98. Λημνία χείρ.] Ὠμῇ καὶ παρανόμῳ, ἀπὸ τῶν συμβάντων. Λήμνιοι τὰς ἐξ ἔθους θυσίας τῇ Ἀφροδίτῃ μὴ ἀποδιδόντες, καθ᾽ ἑαυτῶν θάνατον ἐνομοθέτησαν· τὴν γὰρ θεὸν ὀργισθεῖσαν, λέγεται τοῖς μὲν ἀνδράσιν ἵμερόν τινα Θρᾳκίων ἐμβαλεῖν γυναικῶν, τῶν δὲ ἰδίων ἀμελῆσαι, καὶ καθέζεσθαι ἐφ᾽ ἡσυχίας. Διέβαινον οὖν εἰς τὴν Θρᾴκην, διαπέμποντες καὶ σημειούμενοι τὰς ἐνταῦθα· ταῖς δὲ γυναιξὶ τῶν Λημνίων ἔκτοπον λύσσαν ἀναπεσεῖν· ὥστε ψηφίζεσθαι πάσας ἀνδροκτανεῖν,

καὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

καὶ μὴ τῆς ἐπιβουλῆς ταύτης ἀποτυχεῖν· γενομένου δὲ ταύτου τοῦ ἀτυχήματος περὶ τοὺς ἄνδρας, λέγεται τὸν Ἰάσονα μετὰ τῆς Ἀργοῦς ἐξοκείλαντα, τῇ κρατίστῃ πασῶν Ὑψιπύλῃ μιγῆναι. ἐξ ἧς φασὶ γενέσθαι τὸν Εὔηνον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν τοῖς τραγῳδουμένοις.

99. Λήμνιον βλέπεις.] Ἤγουν πυρῶδες· ἐπειδὴ τὸ Λήμνιον πῦρ ἀπὸ τοῦ Ἡφαίστου.

100. Λίθον ἕψεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων τὰ ἀδύνατα ποιῆσαι.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΒʹ.

1. Λίθοις τὸν Ἥλιον βάλλει.] Ἐπὶ τῶν διακενῶς κοπιώντων.

2. Λιμοῦ παιδίον.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ λιμοῦ πιεζομένων. Λιμοῦ γάρ ποτε ὄντος, ἔχρησεν ὁ θεὸς Ἀθηναίοις ἀνεῖναι τῷ λιμῷ πεδίον, εἰ μέλλοιεν ἀπαλλαγῆναι τοῦ λιμοῦ· διὸ καὶ ἐποίησαν.

3. Λιμὸς Μηλίων.] Ἐπὶ τῶν χαλεπῶν· ἐν γὰρ τοῖς Πελοπονησιακοῖς κατὰ πάντων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι· τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μῆλον παρεστήσατο· οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν πρώην ὑποτελῆ οὖσαν. Μῆλος δὲ πόλις Θεσσαλίας· οἱ δὲ Μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπείσθησαν καὶ προδεδώκασιν ἑαυτούς.

4. Λίνδιοι τὴν θυσίαν.] Ἐπὶ τῶν σκωπτόντων καὶ δυσφήμως ἱερουργούντων. Ἡρακλῆς γὰρ ἥρπασε τὸν βοῦν τινος τῶν Λινδίων, καὶ ἐθοινήσατο· ὁ δὲ ἐλοιδορεῖτο αὐτῷ.

decreuerint, ita vt nullus talium inſidiarum expers eſſet. Cumque illud infortunium circa maritos accideret, ferunt Iaſona cum Argo naue appellentem cum præſtantiſſima illarum Hypſipyle conſueuiſſe, ex illaque Euenum generatum. Hiſtoria eſt apud Aſclepiadem in Tragicis.

99. *Lemnice intueris.*] Hoc eſt, aſpectu ardenti: quoniam ignis Lemnius eſt à Vulcano.

100. *Lapidem maceras.*] In eos, qui impoſſibilia facere aggrediuntur.

CENTVRIA XII.

1. *Lapidibus ſolem inceſſit.*] In eos, qui fruſtrà fatigantur.

2. *Famis campus.*] De ijs, qui fame opprimuntur. Cùm enim aliquando ingens fames eſſet, Apollo Athenienſibus oraculum edidit, vt Fami campum deſignarent, ſi ab ea liberari vellent. quod & fecerunt.

3. *Fames Melienſium.*] De rebus aſperis. Peloponeſiaco enim bello Athenienſes Niciam contra illos vniuerſos mittentes, euſque obſederunt, dum fame illos perderent. Primo enim anno Nicias Melum ſubiugauit, non ſolùm machinarum admotione, ſed & fame: propterea quòd cùm anteà in tributo conferendo illis ſubdita eſſet, ab eiſdem defeciſſet. Eſt autem Melos ciuitas Theſſaliæ. Melij porrò obſeſſi ab Athenienſibus, vt ſeſe illis dederent, fame compulſi ſunt.

4. *Lindij ſacrificium.*] De ijs, qui conuiciantur, & inauſpicato ſacris operantur. Nam cùm Hercules bouem cuiuſdam Lindij rapuiſſet; eum deuorauit, illo conuicijs ipſum inceſſente.

5. *Lapis*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

5. *Lapis qui voluitur, algam non generat.*] De ijs, qui propter crebras migrationes rem non faciunt.

6. *Linum lino connectere.*] De ijs, qui eadem per eadem agunt ſeu dicunt.

7. *Lityerſam cantionem canis.*] De inſidiatoribus. Menander in Chalcedonenſi: Canentem Lityerſam de eo qui euſque optimus fuerat. Lityerſes autem filius ſpurius fuit Midæ, qui cùm Celœnis habitaret, prætereuntes interceptos ſecum metere cogebat. Deinde capitibus eorum amputatis, reliquum corpus manipulis inuolutabat, & in honoré Midæ meſſorius hymnus ab ipſo compoſitus eſt.

8. *Lychno & lecytho pinguior.*] De rebus valdè excedentibus; ſicut illud: *Cotem cibas.*

9. *Libyca fera.*] De hominibus verſipellibus, multiformibus, ac varijs: eò quòd Libya ferax ſit ferarum, quodque multa animalia inter ſe coëuntia immutatos & permixtos fœtus edant. Refert autem Eudemus, animalia quæ ſunt in Libya, quidquid venatione ceperint, in vndecim partes diuidere: quarum decem in cibum illis cedant, vndecima verò relinquatur. Quam ob rem verò & cuius rei cauſa, quaque intentione, conſideratu dignum eſt. Nonne autem talem in ipſis ſponte ſua edoctam ſapientiam admirari par eſt, cùm animal irrationale numerum ſingularem binarium & reliquos nouerit, homini autem tot præceptionibus, tot verberibus opus ſit, quo illos exactè addiſcat, & ſæpè ne addiſcat quidem.

10. *Locrenſium pacta.*] De ijs, qui fidem violant. Locrenſes enim fœdifragi fuerunt.

11. *Peliam lauaris.*] Parœmia ducta ab ijs quæ Peliæ euenerunt.

5. Λίθος κυλιόμενος, φῦκος οὐ ποιεῖ.] Ἐπὶ τῶν διὰ τὰς συνεχεῖς μεταστάσεις πλοῦτον μὴ κεκτημένων.

6. Λίνον λίνῳ συνάπτειν.] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων καὶ λεγόντων.

7. Λιτύερσαν ᾠδὴν ᾄδεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπιβούλων. Μένανδρος Χαλκηδονίῳ· ᾄδοντα Λιτυέρσην, ἀπ᾽ ἀρίστου τέως. Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος υἱός. κατοικῶν δὲ ἐν Κελοιναῖς τοὺς παριόντας ὑποσχόμενος, ἠνάγκαζε μετ᾽ αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ὑποκόπτων τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου, θερικὸς ὕμνος ὑπ᾽ αὐτοῦ συνετέθη.

8. Λιπαρώτερος λύχνου καὶ ληκυθίου.] Ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶν, ὡς τὸ, Ἀκόνην σιτίζεις.

9. Λιβυκὸν θηρίον.] Ἐπὶ τῶν πολυτρόπων, καὶ πολυειδῶν, καὶ ποικίλων· διὰ τὸ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶναι· καὶ πολλὰ ζῶα συνιέντα ἀλλήλοις καὶ ἐπιβαίνοντα, ἐξηλλαγμένα ἀποτελεῖν καὶ σύμμικτα ζῶα. Λέγει ὁ Εὔδημος τὰ ἐν Λιβύῃ ζῶα, ὅτι ἂν θηράσῃ, ποιεῖν μοίρας ἕνδεκα, καὶ τὰς μὲν δέκα, σιτεῖσθαι· τὴν δὲ ἑνδεκάτην ἀπολιπεῖν· ὅτῳ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καὶ ἐννοίᾳ τινὶ σκοπεῖν ἄξιον, οὐκοῦν ἐκπλαγῆναι δίκαιον τὴν αὐτοδίδακτον σοφίαν· τὴν γάρ τοι μονάδα καὶ δυάδα καὶ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς, ζῶον οἶδεν ἄλογον. ἀνθρώπῳ δὲ δεῖ, πόσων τῶν μαθημάτων· πόσων δὲ τῶν πληγῶν, ἵνα ἢ μάθῃ ταῦτα εὖ καὶ καλῶς, ἢ πολλάκις μὴ μάθῃ.

10. Λοκρῶν συνθήματα.] Τάσσεται ἐπὶ τῶν παρακρουομένων· οἱ γὰρ Λοκροὶ τὰς συνθήκας παρέβαινον.

11. Λούσαιο τὸν Πελίαν.] Ἀπὸ τῶν τῷ Πελίᾳ συμβάντων παρήχθη.

12. Λοκρ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

12. Λοκρικὸς βοῦς.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· Λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντες βοῶν πρὸς θυσίας, ξύλα σχηματίσαντες εἰς βοῦν, οὕτω τὸ θεῖον ἱλεώσαντο.

13. Λυγκέως ὀξύτερον ὁρᾷ.] Ἐπὶ τῶν ὀξυδορκούντων. λέγουσι τὸν Λυγκέα ὡς τὰ ὑπὸ γῆν ἑώρα· τοῦτο δὲ ψεῦδος, τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Λυγκεὺς πρῶτος ἤρξατο μεταλλεύειν χαλκὸν καὶ ἄργυρον, καὶ τὰ λοιπά· ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λύχνους μεταφέρων ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε· αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν τὸν σίδηρον καὶ χρυσόν· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Λυγκεὺς καὶ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ, καὶ καταδύνων ἀργύριον περιφέρει.

14. Λύκου πτερὰ ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Αἰλιανός φησιν, ὅτι λύκοι βοὸς εἰς τέλμα βαθὺ ἐμπεσόντος ἐάν πως περιτύχωσι, ταράττουσι μὲν αὐτὸν ἔξωθεν, καὶ ἐκφοβοῦσι· διανήξασθαι καὶ ἐπιβῆναι τῆς γῆς οὐκ ἐπιτρέποντες· ἀναγκάζουσι δὲ τῷ χρόνῳ στρεβλούμενον καὶ ἰλυσπώμενον ἀποπνιγῆναι· εἶτα εἰς αὐτὸν ὁ τελεώτατος ἐμπηδήσας τῷ ὕδατι, ἐλάβετο τῷ στόματι τῆς οὐρᾶς τοῦ βοὸς, καὶ ἕλκει εἰς τὸ ἔξω· καὶ ἕτερος τῆς ἐκείνου λαβόμενος αὐτὸν ἕλκει· καὶ τὸν δεύτερον ὁ τρίτος, καὶ τοῦτον ὁ τέταρτος· καὶ οὕτως ἐξαγαγόντες τὸν βοῦν, ποιοῦνται δεῖπνον.

15. Λυδὸν εἰς πεδίον ἴσθι προκαλούμενος.] Ἐπὶ τῶν θᾶττον καὶ προθύμως βουλομένων τι δρᾶσαι.

16. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει.] Ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ταῖς ὥραις ἀκολασταινόντων. τοιαύτῃ γὰρ ὥρᾳ οἱ Αἰπόλοι ἀκολασταίνουσιν ἐκεῖ.

17. Λυδὸς καπηλεύει.] Λέγεται Κῦρον περιγενόμενον τῶν Λυδῶν, καπηλεύειν αὐτοῖς προστάξαι.

12. *Locrenſis bos.*] De rebus tenuibus. Locrenſes enim boum indigentes lignis ad ſimilitudinem bouis conformatis Deum venerabantur.

13. *Lynceo acutius videt.*] De perſpicacibus. Ferunt Lynceum ea quæ ſub terra ſunt vidiſſe. Cæterùm planè falſum hoc: veritas autem ſic ſe habet. Lynceus primus æs, argentum, & reliqua metalla inquirere cœpit, in eaque inquiſitione lucernas ſub terram ſecum deferens, illas quidem ibi relinquebat, ipſe interim æs, ferrum, aurum efferebat. Vnde homines dicere cœperunt: Lynceus etiam ſubtus terram videt, in illamque ſe immittens argentum inde effert.

14. *Lupi alas quæris.*] De impoſſibilibus. Ælianus refert, lupos boue in profundum cœnum incidente, ſi præſentes eſſe contingat, illum turbare ac terrefacere; quò magis ſubſidat ac ſubmergatur: neque vt in terram aſcendere poſſit permittere, ſed vi illum adigere, vt longitudine temporis tortus & limo hauſtus, ſuffocetur. Deinde vnus ex ijs omnium robuſtiſſimus in aquam inſiliens, ore bouis caudam apprehendit, & foras illum educit. alius autem huius cauda prehenſa, & tertius ſecundi, quartus quoque tertij; ſic bouem educunt, & conuiuium agitant.

15. *Lydium in campum te prouocaſſe ſcias.*] De ijs, quibus celeriter ac promptè aliquid faciendi eſt animus.

16. *Lydius in meridie laſciuit.*] De intemperantibus ſeu petulantibus; quòd eo tempore Lydij libidinentur, eorumque caprarij turpibus voluptatibus vacent.

17. *Lydius cauponariam exercet.*] Fertur Cyrus, deuictis Lydijs, vt caupones agerent, iniunxiſſe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

18. *Lupus aquilam fugit.*] De ijs, quæ effugi non poſſunt. Lupæ difficulter dolore partus ſoluuntur, & non niſi diebus decem, ac totidem noctibus: quanto tempore videlicet Delienſes Latonam ex Hyperboreis in Delum perueniſſe referunt.

19. *Lupus hiauit.*] De ijs, qui ſpe ſua fruſtrantur. Lupi enim in feras incidentes, hiantes illas perſequuntur. Aiunt autem lupum quando aliquid rapere velit, hiantem ad illud accedere; quando verò id quod propoſuit non capit, fruſtrà illum hiare aiunt. De ijs dicitur, qui cùm ad diuitias ſe peruenturos ſperarent, ſpe ſua falluntur.

20. *Lupus circum puteum ſaltat.*] De ijs, qui fruſtrà in re quapiam laborant, quòd nequidquam lupus puteum circumeat, quando ſitit, cùm bibere ex illo non poſſit, & quando præda, quam perſequebatur, in puteum incidit.

21. *Duo lupi, & duo equi vnà paſcuntur, duo leones non item.*] De ijs, qui nullatenus congregantur. Leæna enim & leo, nec quando venatum eunt, nec quando aquatum, eadem via incedunt. Cauſa autẽ huius rei, quòd vterque corporis viribus fidat, neque alter altero opus habeat. Lupo collum ita profundè connexum eſt, ut retorquere non poſſit, ſed ſemper ante ſe aſpiciat: ſi quando autem deorſum intueri velit, totus conuertitur, eſtque animal viſu acutiſſimum: quippe quod nocte, & quidem illuni, videt. Vnde ea pars noctis, in qua ille lumen à natura acceptum habet, λυκόφως, hoc eſt diluculum, eſt vocitatum. Videtur mihi etiam Homerus ἀμφιλύκην νύκτα hoc diluculum ſeu crepuſculum appellare, quo lupi videntes incedunt.

22. *Soluere non poteſt qui nodum ignorat.*] Clara ſatis parœmia.

18. Λύκος ἀετὸν φεύγει.] Ἐπὶ τῶν ἀφύκτων. οὐ ῥαδίως οἱ λύκοι τὴν ὠδῖνα ἀπολύουσιν· ἀλλὰ ἐν ἡμέραις δώδεκα καὶ νυξὶ τοσαύταις· ἐπὶ τοσούτῳ χρόνῳ, τὴν Λητὼ εἰς Δῆλον ἐξ Ὑπερβορέων ἐλθεῖν Δήλιοί φασι.

19. Λύκος ἔχανεν.] Ἐπὶ τῶν τῆς ἐλπίδος ἀποτυγχανόντων· οἱ γὰρ λύκοι τὰ θηρία περιπεσόντες χαίνουσι διερχόμενοι. λέγουσι τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασίν· ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δέ.

20. Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.] Ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι μάτην. καὶ ὅτι ἄπρακτοι περίεισιν, ὅταν διψήσῃ μὴ δυνάμενος πιεῖν· καὶ ἐπὰν διώκοντος αὐτοῦ τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

21. Λύκῳ συννόμῳ καὶ ἵππῳ· λέοντέ γε μὴν οὐκέτι.] Ἐπὶ τῶν μὴ συναγελαζομένων· λέαινα γὰρ καὶ λέων, οὔτε τὴν αὐτὴν ἴασιν, οὔτε ἐπὶ θήρας, οὔτε πιόμενοι· τὸ δ' αἴτιον, τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ θαρροῦντες ἄμφω· οὐ γὰρ δεῖται θατέρου ὁ ἕτερος. Τῷ λύκῳ ὁ τράχηλος εἰς βαθὺ συνῆπται· οὔκουν οἷός τε ἐπιστραφῆναι· ὁρᾷ δ' εἰς τὸ πρόσω ἀεί. εἰ δὲ βούλοιτό ποτε εἰς τοὐπίσω θεάσασθαι, πᾶς ἐπιστρέφεται· ὀξυωπέστατον δέ ἐστι ζῷον. καὶ μέν τοι καὶ νύκτωρ, καὶ σελήνης οὐκ οὔσης, ὁρᾷ· ἔνθεν τοι καὶ λυκόφως κέκληται ὁ καιρὸς οὗτος τῆς νυκτὸς, ἐν ᾧ μόνος ἐκεῖνος τὸ φῶς ὑπὸ τῆς φύσεως προσλαβὼν ἔχει. δοκεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος λέγειν ἀμφιλύκην νύκτα, καθ' ἣν ἤδη βλέποντες λύκοι βαδίζουσιν.

22. Λύειν δ' οὐκ ἔστιν, ἀγνοοῦντα τὸν δεσμόν.] σαφής.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

23. Λύκον εἶδες.] Ἐπὶ τῶν ἀφνίδιον ἀχανῶν γενομένων· ὁ λύκος ἐμπλησθεὶς εἰς κόρον, οὐδ' ἂν τοῦ βραχίστου τὸ λοιπὸν ἀπογεύσαιτο· περιτείνεται μὲν γὰρ ἡ γαστὴρ τῷδε· οἰδαίνει δὲ ἡ γλῶττα, καὶ τὸ στόμα ἐμφράγνυται· καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλεύσαιτο ἢ ἀνθρώπῳ ἢ θρέμμασιν· οὐδὲ εἰ τῆς ἀγέλης βαδίζοι μέσος· μειοῦται δὲ ἡσυχῇ κατ' ὀλίγον ἡ γλῶττα αὐτῷ· εἶτα εἰς τὸ ἀρχαῖον σχῆμα ἐπάνεισι· καὶ λύκος γίνεται αὖθις.

24. Λύχνου ἀρθέντος γυνὴ πᾶσα ἡ αὐτή ἐστι.] Τοῦτο πρὸς τὰς μοιχικὰς καὶ ἀκολάστους εἴρηται καλῶς. τὴν δὲ γαμετὴν δεῖ μάλιστα τοῦ φωτὸς ἀρθέντος, εἶναι μὴ τὴν αὐτὴν ταῖς τυχούσαις γυναιξίν· ἀλλὰ φαίνεσθαι τοῦ σώματος μὴ βλεπομένου τὸ σῶφρον αὐτῆς· καὶ ἴδιον τῷ ἀνδρὶ, καὶ τεταγμένον καὶ φιλόστοργον.

25. Λυκόπους εἶ.] Ἤγουν τῶν τυράννων οἰκέτης. τοὺς γὰρ δορυφόρους τῶν τυράννων οὕτως ἐκάλουν· διὰ τὸ τοὺς ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ βάλλειν. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους· ὥς τε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἐπίσημον λύκον.

26. Λύκου δεκάς.] Ἐπὶ τῶν καλῶς δεκαζόντων. ἐπεὶ λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται· ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

27. Λυπηρότερον σταλαγμοῦ.] Διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταστάζεσθαι δυσχέρειαν λέγεται.

28. Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει.] Ἐπὶ τῶν ὑπερσπευδόντων. καὶ γὰρ ὁ λύκος τὸ θηρίον ἁρπάσας φεύγει.

23. *Lupum vidiſti.*] De ijs, qui ſubitò obmuteſcunt. Lupus ad ſatietatem repletus, ne minimum quidem deinceps deguſtat; eò quòd venter ipſi vndique tendatur, lingua intumeſcat, os obſtruatur; ita vt nec homini nec gregibus inſidias moliatur, etiamſi medius in grege obambulet. paulatim autem eius lingua detumeſcente, ad veterem habitum redit, & rurſum lupus efficitur.

24. *Lucerna ſublata omnis mulier eadem eſt.*] Hoc in adulteras & impudicas rectè dictum eſt. Vxorem autem, etiam lumine ſublato, non eandem cum vulgaribus mulieribus eſſe oportet: ita vt licet corpus eius non videatur, temperantia tamen eluceat, iucundiorque marito ſit moderatus ipſius amor.

25. *Lupi pedem habes.*] Hoc eſt, tyranni ſeruus es. tali enim nomine tyrannorum ſtipatores vocabant, quòd illi valentiſſimos quoſque domeſticorum in corporis ſui cuſtodiam adhibeant, qui idcircò λυκόποδες, hoc eſt lupi pedes, vocabantur. quod pedes luporum pellibus continuo tectos haberent, ne ambiente aëre ſiue frigore adurerentur. Aut ideò, quòd in ſcuto lupum effigiatum haberent.

26. *Lyci decima.*] De ijs, qui rectè decimant: quia Lyci heroïs ſtatua in iudicijs dedicabatur, vbi ſycophantæ verſabantur. Decernebatur autem illi quotidie triobolus.

27. *Odioſius ſtilla.*] Quòd cùm continuè defluat, moleſtiam creare dicatur.

28. *Lupus ante clamorem properat.*] De valdè properantibus. Lupus enim vbi animal quoddam rapuit, celerrime fugit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

29. *Lucernam in meridie accendere.*] De ijs, qui intempeſtiuè quid faciunt: ſicut & illud: *Aeſtate penulam deteris.*

30. *Mulier Zonam ſoluens.*] De virginibus, quæ nunc primum cum viro congrediuntur. Virgines enim cum viris coïturæ, virginales ſuas zonas Dianæ conſecrabant.

31. *Solue colloquium.*] Plato dictum ait, quando homines ad opus ibant.

32. *Lyſicrates alter.*] De ijs, qui nigros capillos habent. Ille enim medicamento quopiam capillitium nigrum reddiderat, ſimus ipſe, niger, deformis & fur.

33. *Lupus paſtor.*] De ijs, qui ſub ſpecie amici aliquibus inſidiantur.

34. *Lyſiſtrati opulentiâ diues es.*] De valdè pauperibus. Extremè enim ille pauper erat & egenus.

35. *Bacchi ſacra.*] De ijs, qui per ebrietatem è ſeruitute in libertatem reſtituti fuerunt. Bœoti enim à Thracibus capti in templum Trophonij fugientes, illo per ſomnium Bacchum eis adiutorem ſore dicente, Thraces ebrios iam factos aggreſſi, ſe ab illorum ſeruitute liberarunt. Quamobrem etiam Bacchi Liberatoris templum conſtruxerunt, vt ait Heraclides Ponticus. Ariſtophanes verò ideò factum ait, quòd Thebani à Naxijs Ampelum liberaſſent.

36. *Lydius lapis adulterinum arguet.*] De ijs qui explorantur, vtrùm verè ſint quales ſe eſſe prædicant.

37. *Lydij improbi, ſecundò Aegyptij, tertiò omnium pernicioſiſſimi Cares.*]

38. *Lydius currus.* Et, *Præter Lydum currum.*] De ijs, qui in certaminibus alijs longè ſunt inferiores. Pelops enim Lydius curru ſuo Oenomaum vicit, & ex illo tempore, *Apud Lydium currum currere.* Nam παρὰ præpoſitio pro-

29. Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτειν.] Ἐπὶ τῶν παρὰ καιρόν τι ποιούντων· ὡς καὶ τὸ· Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις.

30. Λυσίζωνος γυνή.] Ἐπὶ τῶν παρθένων τῶν πρώτως πλησιαζουσῶν ἀνδρί· αἱ γὰρ παρθένοι μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι, ἀνετίθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζώνας τῇ Ἀρτέμιδι.

31. Λύε λέσχας.] Πλάτων φησὶ λέγειν, ὁπόταν πρὸς τὰ ἔργα ἐξήρχοντο.

32. Λυσικράτης ἕτερος.] Ἐπὶ τῶν μελανοτρίχων· οὗτος γὰρ φαρμάκῳ τινὶ ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας, σιμὸς ὢν καὶ μέλας, αἰσχρὸς καὶ κλέπτης.

33. Λύκος ποιμήν.] Ἐπὶ τῶν μετὰ σχήματος φιλικοῦ ἐπιβουλευόντων τισίν.

34. Λυσιστράτου πλοῦτον πλουτεῖς.] Ἐπὶ τῶν λίαν πενήτων. οὗτος γὰρ πένης ἦν λίαν.

35. Λύσιοι τελεταί.] Ἐπὶ τῶν διὰ μέθην ἐλευθερωθέντων· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ ἁλόντες ὑπὸ Θρᾳκῶν, καὶ φυγόντες εἰς Τροφωνίου, καὶ ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος· μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θρᾳξὶ, καὶ διελύθησαν· οἳ καὶ Διονύσου Λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἀριστοφάνης δὲ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον.

36. Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον.] Λείπει, ἡ λίθος· ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων εἰ εἰσὶν ἀληθῶς οἷοι λέγουσιν εἶναι.

37. Λυδοὶ πονηροὶ, δεύτεροι Αἰγύπτιοι, τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλέστατοι.]

38. Λύδιον ἅρμα. Καὶ, Παραλύδιον.] Ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων. ὁ γὰρ Πέλοψ Λύδιος ὢν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἅρματι· καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία, Παραλύδιον ἅρμα θέειν· ἡ παρὰ πρόθεσις

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

θέσεις σημαίνει καὶ πλησιότητα, ὡς τὸ, ἕζετο, παρέζετο, καὶ τὴν πλείονα σχέσιν, ὡς τὸ, ὁρμᾷ, παρορμᾷ· σημαίνει καὶ τὴν ἐκτὸς σχέσιν, τὴν ἔξω τοῦ πρέποντος· ὡς τὸ, ἄνομος, παράνομος· ὡς τὸ, ὡς πεζοὶ ἦμεν ἡμεῖς παρὰ Λύδιον ἅρμα θέοντες. ἀντὶ τοῦ, ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ Λυδικοῦ ἅρματος τρέχοντες κατὰ σύγκρισιν. τάχιστα γὰρ τὰ Λύδια ἅρματα.

39. Λύπης πάσης γίνετ' ἰατρὸς χρόνος.]

40. Λωτοῦ ἔφαγες.] Ἐπὶ τῶν σχόντων λήθην τῶν οἴκοι, καὶ βραδυνόντων ἐπὶ ξένης· ἔστι δὲ πόα τὸ λωτὸν, λήθην ἐμποιοῦν τῷ φαγόντι.

M.

41. Μᾶλλον ὁ Φρύξ.] Ἡ παροιμία ἐνθένδε· οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου, τί τῶν ζώων εὐδαιμονέστατον· οἱ μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἄγρια ζῶα, ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας, ἀποθνήσκει· οἱ δὲ πελαργούς. δίχα γὰρ νόμου τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι. Σόλων δὲ οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστὼς δὲ Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς Φρὺξ τὸ γένος, τοσοῦτον εἶπεν ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν· ἀκούσας δὲ Κροῖσος εἶπε, Μᾶλλον ὁ Φρύξ.

42. Μασχαλισθήσῃ ποτέ.] Ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς ὁπότε φονεύσειαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινα, τὸ ἔργον ἀφοσιουμένοις, ἀκρωτηριάζειν τὸν νεκρόν· καὶ τῶν μορίων ὁρμαθὸν ποιήσαντες, κρημνάναι κατὰ τοῦ τραχήλου· κατὰ τῶν μασχαλῶν διάραντας· ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ καὶ Τρωΐλῳ.

pinquitatem ſignificat, vt ἕζετο ſedebat, παρέζετο adſidebat; & copioſiorem habitudinem, vt ab ὁρμᾷ ruit, παρορμᾷ proruit. Significat & externam habitudinem, quæ eſt extra id quod decet, vt ἄνομος iniuſtus, παράνομος præter morem iniuſtus: vt etiam illud, ὡς πεζοὶ ἦμεν ἡμεῖς παρὰ Λύδιον ἅρμα θέοντες, vt pedites eramus præter Lydium currum currentes: hoc eſt, Extra & procul à Lydio curru; per collationem. Velociſſimi enim Lydij currus.

39. *Omnis doloris tempus fit medicus.*]

40. *Lotum ediſti.*] In eos, quos eorum quæ domi ſuæ fiunt, obliuio cepit. Aut de ijs, qui in extera regione diutiùs commorantur. Eſt autem lotus herba, edenti obliuionem ingenerans.

M.

41. M*agis Phryx.*] Parœmia hinc orta: Septem Sapientes interrogati à Crœſo, quis mortalium eſſet feliciſſimus: partim reſponderunt, feras animantes eſſe, eò quòd pro libertate ſua mortem oppetant: partim verò ciconias, quòd abſque lege, naturæ inſtinctu iuſtitiam obſeruent. Solon autem neminem ante vltimum diem beatum eſſe dixit. Adſtans autem Æſopus Phryx, Apologorum auctor, tanto ipſum cæteris præcellere ait, quantum mare fluminibus. Quo audito Crœſus, *Magis*, inquit, *Phryx.*

42. *Ex alis aliquando ſuſtolleris.*] Mos fuit antiquis, ſi quando aliquem ex inſidijs occidiſſent, & cædem expiare vellent, cadaueris extremas partes præcidere, & ex illis ſeriem connexam ex collo ſuſpendere, ſecundùm alas, illam attollentes: vnde & μασχαλίσματα appellabant; vt facit Sophocles in Electra & Troïlo.

43. *Gladio ignem ne fodito.*] Hoc eſt, iratum verbis ne incites magis.

44. *Ad pugnandum miſſus es, non ad nuntia ferenda.*] De ijs, qui vitæ ſuæ inſtituta prætergrediuntur.

45. *Marſyas glorioſus certat.*] De ijs, qui in certaminibus contendunt, cùm tamen longè alijs ſint inferiores. Marſyas enim ruſticus cùm eſſet, hac ratione muſicus euaſit. Minerua tibias ſuas odio habere cœperat, quòd non parum de pulchritudine ſua adimerent: idque fons, recepta ipſius imagine, illam docuit. Proiectis itaque tibijs, adſtans Marſyas paſtor, illas ſublatas labris applicat: illæ autem diuina quadam vi, etiam inuito illo qui vtebatur, recinebant. quam Marſyas virtutem ab arte ſua prouenire exiſtimans, Muſas & Apollinem aggreſſus eſt, ſe viuere deinceps nolle dicens, niſi Deum in tali certamine ſuperaret. Cæterùm victus in illa contentione, pelle ſua exuitur. Vidi ipſe in Phrygia fluuium Marſyam nomine, cuius fluxum Phryges ex Marſyæ ſanguine factum referebant.

46. *Margites es.*] Hoc eſt, fatuus. talis enim ille fuit: & fluctus numerabat cùm vltra centum ſupputare non poſſet.

47. *Axillam tollere.*] Pro eo quod eſt poculis atque ebrietati indulgere.

48. *Longæ tyrannorum manus.*] De potentibus.

49. *Flagellum impellit.*] De prompto facilique.

50. *Matiolœchus es.*] De ijs, qui etiam circa minima doloſi ſunt, & liguritores: *μάτιον* enim paruum eſt. Aut de ijs, qui parum edunt. Nam *μάτιον* minimum eſſe dicunt, & λοχῶ inſidior. Hinc *ματιολοιχός*. Aut de ijs, qui in menſura defraudant: *μάτιον* quippe menſuræ genus. Accentu autem acuto legendum, vt ait Herodianus.

43. Μαχαίρᾳ μὴ πῦρ σκαλεύειν.] Τουτέστι, τὸν θυμούμενον λόγοις μὴ ἐρεθίζειν.

44. Μαχητὴς ἐπέμφθης, οὐκ ἀγγελιαφόρος.] Ἐπὶ τῶν μὴ φυλαττόντων τὴν ἑαυτῶν τάξιν.

45. Μαρσύας κομπάζων ἐρίζει.] Ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι, καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων· ὁ γὰρ Μαρσύας ἀγροῖκος ἦν· γίνεται δ' οὕτω μουσικός· ἐμίσησεν Ἀθηνᾶ τοὺς αὐλούς· οὐκ ὀλίγον γὰρ ἀφῃροῦντο τοῦ κάλλους· ἡ δὲ πηγὴ τὴν εἰκόνα δεξαμένη, τὸ συμβὰν ἐδίδαξεν· καὶ οὕτω δὴ ἐῤῥιμμένων τῶν αὐλῶν, ὁ Μαρσύας ἐφίσταται· προσάπτει δὲ τοῖς χείλεσιν ἀνελὼν αὐλοὺς ὁ ποιμήν· οἱ δὲ ᾖδον θείᾳ δυνάμει καὶ ἄκοντος τοῦ χρωμένου. τέχνην ὁ Μαρσύας ἐνόμισεν εἶναι τὴν δύναμιν, καὶ χωρεῖ μὲν κατὰ Μουσῶν, χωρεῖ δὲ κατὰ Ἀπόλλωνος, λέγων, οὐδὲ ἐθέλειν εἶναι λοιπὸν, ἂν μὴ πλεονεκτήσῃ τοῦ δαίμονος· ἐν ἐκείνῃ τῇ φιλονεικίᾳ νικᾶται· καὶ τὸ δέρμα μετὰ τὴν ἧτταν ἐκδύεται· εἶδον ἐγὼ ποταμὸν ἐν Φρυγίᾳ· Μαρσύας ὄνομα τῷ ποταμῷ· καὶ ἔλεγον οἱ Φρύγες ὅτι οἱ ῥεῦμα τοῦτο ἐξ αἵματός ἐστι τοῦ Μαρσύου.

46. Μαργίτης εἶ.] Οὗτος μωρὸς ἦν· καὶ ἐμέτρει τὰ κύματα, οὐ πλεῖον τῶν ἑκατὸν δυνάμενος ἀριθμεῖν.

47. Μασχάλην αἴρειν.] Ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν.

48. Μακραὶ τυράννων χεῖρες.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν δυναμένων.

49. Μάστιξ ἐλαύνει.] Ἐπὶ τοῦ ῥαδίου.

50. Ματιολοιχὸς τυγχάνεις.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὰ μικρὰ πανούργων καὶ λίχνων· μάτιον γὰρ τὸ μικρόν· ἢ ἐπὶ τῶν μικροφάγων· ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστόν φασι· καὶ ἐκ τοῦ λοχῶ τὸ ἐπιβουλεύομαι, ματιολοιχός· ἢ περὶ τῶν χρυσιμέτρων. μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου· ὀξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὥς φησιν Ἡρωδιανός.

51. Μεγαρέων δάκρυα.] Ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φύεται· εἴρηται ἐκ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων· ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀποθανόντος, ἠναγκάσθησαν πάντες ὑπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς δακρύσαι· ὁμοία τῇ· Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς θρηνεῖν.

52. Μένε βοῦς ποτὲ βοτάνην.] Ἐπὶ τῶν βραδέων.

53. Μένε γραῦ ἐμόν σε παῖδα φιλήσοντα.] Ὁμοία τῇ προτέρᾳ.

54. Μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον.] Ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθρόαν προσδοκώντων ὠφέλειαν.

55. Μέγας κελέστης ἐν μικρῷ πράγματι.] Ἐπὶ τῶν πλουτησάντων τέχνῃ οὐ τιμίᾳ· ψάλτου γάρ τινος εὐημερήσαντος, Εὐδαμίδας ἔφη πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, ποδαπός τις αὐτῷ δοκεῖ εἶναι.

56. Μεγαρικαὶ σφίγγες.] Πόρνας τινὰς οὕτως ἐκάλουν.

57. Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης.] Ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων.

58. Μεῖζον φρονεῖ ἢ Πηλεὺς ἐπὶ μαχαίρᾳ.] Σωφροσύνης γὰρ δῶρον αὐτῷ ἐδόθη.

59. Μελανίωνος σωφρονέστερος.] Ἐπὶ τῶν πάνυ σωφρόνων· ἦν δὲ ὁ Μελανίων σώφρων.

60. Μελαμπύγων μὴ τύχῃς.] Μελάμπυγοι ἐγένοντο Κέρκωπες Λίμνης υἱοί· ἀκολασταινόντων δὲ αὐτῶν, πολλὰ ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μή ποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα, ἐν ἀνωφόρῳ ἐδέθησαν· εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον, καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.

51. *Megarenſium lachrymæ.*] Quoniam in Megarenſium tractu plurimum allij naſcitur. Hinc parœmia nata, de ijs, qui lachrymari ſe fingunt. Alij dicunt quòd cùm mortuus fuiſſet eorum rex, ab eius vxore omnes lachrymari compulſi fuerint. Similis illi parœmiæ: *Ad ſepulchrum nouercæ lachrimari.*

52. *Bos herbam aliquando expecta.*] De ijs, quæ tardè adueniunt.

53. *Expecta vetula puerum meum, vt te oſculetur.*] Similis priori.

54. *Medimno dimetior paternum argentum.*] De ijs, qui magnum atque confertum lucrum expectant.

55. *Magnus oblectator in re parua.*] De ijs, qui arte quapiam vili prorſus & ignobili, ad ingentes opes perueniunt. Cùm enim pſaltes quidam feliciter ageret, Eudamidas quærenti, quantus ille ſibi eſſe videretur, hoc reſpondit.

56. *Megaricæ ſphinges.*] Meretrices quaſdam ita appellabant.

57. *Magis clamat lauro viridi dum vritur.*] De clamoſis.

58. *Magnificentiùs de ſe ſentit quàm Peleus ob gladium.*] Iſte etenim illi in modeſtiæ præmium datus fuerat.

59. *Melanione temperantior.*] De planè caſtis: talis enim Melanion fuit.

60. *In Melampygos ne incidas.*] Melampygi duo fuerunt improbi Limnæ filij. Qui cùm inſolentiùs ſe gererent, ſæpè mater illis dicebat, cauerent ne in δασύπρωκτον, hoc eſt in virum hirſuto podice inciderent: cumque in Herculem incidiſſent, & ille in ligno abs ſe ſuſpenſos capite deorſum ridentes vidiſſet, cauſam eius quæſiuit. Qui matris oraculum illi retulerunt, fore vt aliquando in poteſtatem viri hirſuto podice redigerentur. Tum Hercules & ipſe ridens, vinculis ſolutos dimiſit.

61. Muta-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

61. *Mutabilior Metra.*] De Metra Eriſichthonis filia ferunt, quòd quandocunque vellet, formam mutaret. Cæterùm ridicula hæc fabula. Quomodo enim veriſimile eſt, ex puella bouem fieri, aut canem, aut auem? Res autem ſic ſe habet: Eriſichthon vir Theſſalus fuit, qui re familiari abſumpta ad pauperiem redactus eſt. Erat autem illi filia Metra nomine, tanta formæ præſtantia, vt quiſquis illam vel ſolùm aſpiceret, protinus adamaret. Argento autem tum temporis homines ſibi mulieres non comparabant, ſed eius loco alij quidem dabant equos, alij boues, nonnulli oues, aut quidquid Metra volebat. Dicebant ergo Theſſali, videntes quæ vitæ ſunt neceſſaria Erichthoni congregata, quòd Metra ei equus fieret, & bos, aliaque de quibus fabula.

62. *Melos Agrei.*] In eos, qui muſico ſuo cantu oblectant. Agreus nomine, natura volatilis, merulæ genere affinis, cute niger, lingua canorus, meritò Agreus eſt appellatus; nam muſica ſua modulatione atque illecebra auium delicatiſſimas quaſque aduolantes trahit. Sciens autem naturalem hanc facultatem ſibi inditam, ſeipſum audiens demulcetur: venatu autem, quæcunque in illum incidunt capiens, repletur: ipſum ſi quis venetur & cauea coërceat, mutam habet auem; quaſi venatorem ſuum ob ſeruitutem ſilentio ſuo vlciſcatur.

63. *Magnum quid eſt, in rebus aduerſis ſapere vt oportet.*] Democriti.

64. *Magnanimitas eſt, leuiter ferre iniuriam.*] Eiuſdem.

65. *Nihili aliæ ad Crotonem vrbes.*] Quòd Croton reliquis Italiæ vrbibus virili fortitudine reliquaque felicitate præſtaret.

66. *Methyſocottabus fiebas.*] Hoc eſt, ſonus. Platax eſt ænea quædam patera, quam ſub medium cœnæ plenam vini apponebant: deinde in minora pocula vi-

61. Μεταβλητότερος Μήτρας.] Περὶ Μήτρας τῆς Ἐρυσίχθονος φασὶν, ὡς ὁ ποιητὴς, ὅτε βούλοιτο ἀλλάσσειν τὴν ἰδέαν· ὁ δὲ μῦθος καταγέλαστος· πῶς γὰρ εἰκὸς ἐκ κόρης γενέσθαι βοῦν, ἢ αὖθις κύνα, ἢ ὄρνεον; τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὧδε· Ἐρυσίχθων ἦν ἀνὴρ Θετταλὸς, καὶ διαφθείρας τὰ χρήματα, πένης ἐγένετο. ἦν δὲ θυγάτηρ αὐτῷ καλὴ καὶ ὡραία, Μήτρα ὄνομα. ὅς τις δὲ εἶδεν αὐτὴν, ἤρα ταύτης· ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐμνηστεύοντο· ἐδίδωσαν δὲ οἱ μὲν ἵππους, οἱ δὲ βοῦς, τινὲς δὲ πρόβατα, ἢ ὃ ἂν ἐθέλῃ ἡ Μήτρα· ἔλεγον οὖν οἱ Θετταλοὶ ὁρῶντες ἀθροιζόμενον τῷ Ἐρυσίχθονι τὸν βίον, ὅτι ἐγένετο ἡ Μήτρα αὐτῷ, καὶ ἵππος, καὶ βοῦς, καὶ τ' ἄλλα. ἀφ' ὧν ὁ μῦθος.

62. Μέλος Ἀγρέως.] Ἐπὶ τῶν τῇ εὐμουσίᾳ κηλούντων· λέγεται δὲ Ἀγρεὺς δικαίως· τῷ γάρ τοι μέλει αἱρεῖ τῶν ἄλλων ὀρνέων τὰ ἁπαλὰ προσπετόμενα, τῇ τῆς εὐμουσίας θέλξει. εἰδὼς οὖν τὸ συμφυὲς αὐτῷ πλεονέκτημα, ἀκούων μὲν ἑαυτοῦ εὐφραίνεται· θηρῶν δὲ τὰ προσιόντα, ἐμπίπλαται. τοῦτον εἴτις ποτὲ ἐθήρασε, καὶ ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξεν, ἔχει ἄφωνον τὸν ὄρνιν· ὥσπερ οὖν τὸν θηράσαντα ἀμυνόμενον ὑπὲρ τῆς δουλείας τῇ σιωπῇ.

63. Μέγα τὸ ἐν συμφοραῖσι φρονεῖν ἃ δεῖ.] Δημοκρίτου.

64. Μεγαλοψυχίη τὸ φέρειν πρᾴως πλημμέλειαν.] Τοῦ αὐτοῦ.

65. Μάταια τἄλλα παρὰ Κρότωνα τἄστεα.] Ὅτι διέφερε ὁ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίᾳ πόλεων ἐν ἀνδρείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ.

66. Μεθυσοκότταβος ἐγένου.] Πλάταξ χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐπετίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην. εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον,

εἰς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐῤῥίπτουν ἐπὶ τὸ ψόφον ἐντελέσαι· ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος, ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν· ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκότταβος.

67. μελίτηροι κύνες.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τέρψει τρεφομένων· τῶν γὰρ κυνῶν, οἱ μὲν ἰχνευταί· οἱ δὲ, ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί. οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει.

68. μετάδος μοι πηγάνου, ἵνα μὴ βασκαίνῃς με.] Τὸ γὰρ πήγανόν φασι βασκανίας φάρμακον εἶναι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς προβλήμασι.

69. μερὶς οὐ πνίξ.] Τῶν δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, ἐπεὶ ἄρα αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἐδυνάντο, ἐπενοήθη ὁ μερισμός· καὶ ἕκαστος ἑκάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνων, ἐπεφώνει· μερὶς οὐ πνίξ· ἢ καὶ οὕτως· μερὶς οὐ πνιγή.

70. μετὰ Λέσβιον ἀοιδόν.] Παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λεγομένη, ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο. ἀκαταστατούσης γάρ ποτε τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησμὸς ἐγένετο, τὸν Λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι, ἤκουσαν αὐτοῦ ἐν τοῖς Συσσιτίοις καὶ κατεσίγησαν· ἢ διότι Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον, ὃς ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν· εἴποτε οὖν ἐπὶ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον, μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.

71. μετὰ Μουσῶν Κόρυδος.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων πεπαιδευμένοις συνόντων· καθ' ὑπόκρισιν δὲ ἀναγνωστέον. ὁμοία τῇ, Καρικὴ Μοῦσα.

num infundentes, in illam ex alto projiciebant, quo ſonitus excitaretur. qui cottabus vocabatur. Laudabatur autem qui maiorem ſtrepitum concitaſſet: atque hinc Methyſocottabus.

67. *Melitæi canes.*] In eos, qui propter ſolam oblectationem delicatè enutriuntur. Canum enim alij ſunt indagatores, alij cum feris in pugnam congrediuntur, nonnulli domum & res ibidem cuſtodiunt; alij denique qui ſolius voluptatis cauſa aluntur.

68. *Rutam mihi impertire, ne me faſcines.*] Rutam enim aiunt aduerſus faſcinum eſſe amuletum, vt ait Ariſtoteles in Problematibus.

69. *Portio, non iugulatio.*] Cùm potentiores imbecilliorum victum raperent, illoſque ea de cauſa iugularent, quòd ſe defendere illi non poſſent, excogitata partitio eſt. Cumque æquam ſinguli partem caperent; exclamabant, Pars non iugulatio.

70. *Poſt Lesbium cantorem.*] Parœmia eſt apud Cratinum vſurpata de illis qui ſecũdas ferunt. Lacedæmonij enim Lesbios citharædos primi aduocarunt. Cùm enim illorum vrbs aliquando tumultuaretur, oraculum editum eſt, Leſbium cantorem eſſe aduocandum. Illi itaque Terpandrum ob cædem exulantem Antiſſa accerſitum in Syſſitijs cùm audiuiſent, à tumultu cohibiti, & quieti priſtinæ redditi fuerunt. Aut quod cùm Lacedæmonij in ſeditione eſent, ex Leſbo muſicum Terpandrum arcerſiuerunt, qui illorum animos compoſuit, & ſeditionem ſedauit. Si quando igitur poſteà Lacedæmonij muſicum audirent, Poſt Leſbium cantorem dicebant.

71. *Cum Muſis Corydus.*] De indoctis qui cum eruditis verſantur. Cum geſtu autem quodam legendum. Parœmia ſimilis illi: *Carica Muſa.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

72. *Cum litteris Epheſijs luctaris.*] De ijs, qui incantationibus & præſtigijs præſtant. Nam litteræ illæ incantationes quædam erant difficiles intellectu, quas etiam Crœſus in pyra pronuntiauit. Quin & in ludis Olympicis cùm Mileſius atque Epheſius inter ſe luctarentur, Mileſium non potuiſſe luctari, eò quòd alter Epheſias litteras in talo geſtaret: quo comperto, litteriſque illis triginta numero ab eodem ſolutis, deinceps Epheſium cecidiſſe ferunt.

73. *Finito bello, auxilium.* Et: *Poſt Marathoniam pugnam.*] De ijs, qui poſt occaſionem aliquam periculi plenam, in aliam incidunt priore non minorem.

74. *Potat aquam metro, ſed edit mazam ſine metro.*] Verſus hic in parœmiam abijt occaſione oraculi quod Apollo Sybaritis reddidit. Iniurioſi enim homines cùm eſſent, & qui ſine menſura biberent, per Crotoniatas perierunt; ijs autem qui effugerant, hoc oraculum datum.

75. *Mellis medulla.*] De rebus valdè dulcibus.

76. *Magnum eſt os anni.*] Hoc eſt, Multa omnium in loquendo libertas, propter anni vbertatem.

77. *Metragyrti mors.*] Hic in Atticam veniens, mulieres matri deorũ initiabat, vt iſti loquuntur: quem Athenienſes, capite arrepto, in barathrum præcipitantes interemerunt. Peſtilentia autem exorta, oraculum illis eſt redditum, interfectum eſſe placandum. Eam ob cauſam curiam ædificarunt eo loco, vbi Metragyrtum occiderant, locumque circumſepientes, illum matri Deûm conſecrarunt. Statua etiam Metragyrti collocata. Vtebantur autem loco illo, Metroo nuncupato, in quo leges ſuas adſeruabant, & barathrum terra oppleuerunt.

72. Μετὰ γραμμάτων Ἐφεσίων παλαίεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπῳδαῖς ἰσχυόντων. ταῦτα δὲ ἦσαν ἐπῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι. ἃς καὶ Κροῖσος ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἶπεν· καὶ ἐν Ὀλυμπίοις Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα· φανεροῦ δὲ γενομένου καὶ λυθέντων αὐτῷ τριάκοντα ἑξῆς, πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον.

73. Μετὰ πόλεμον ταραχὴ ἡ συμμαχία. Καί, μετὰ Μαραθῶνα, μάχη.] Ἐπὶ τῶν μετὰ ὑπόθεσίν ἵνα ἐπὶ κίνδυνον, ἕτερα ἐντυχόντων οὐκ ἐλάττονι τῆς προτέρας.

74. Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίᾳ δὲ μᾶζαν ἔδοντες.] Οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη, ἔκ τινος χρησμοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις. ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται, ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν· τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν, οὕτως ἐχρήσθη.

75. Μέλιτος μυελός.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων.

76. Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ.] Οἷον, πολλὴ παῤῥησία πάντων, εὐφορίας γενομένης.

77. Μητραγύρτου θάνατος.] Οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀττικήν, ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοί φασι· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐκβαλόντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλήν· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησμὸν ἱλάσασθαι τὸν πεφονευμένον, καὶ διὰ τοῦτο ᾠκοδόμησαν δικαστήριον, ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν Μητραγύρτην. καὶ περιφράττοντες αὐτὸν καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ Μητραγύρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχείῳ καὶ νομοφυλακείῳ, καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

78. Μὴ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

78. Μὴ προσσοβήσῃς τὴν θύραν.] Ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν πραττόντων τι.

79. Μὴ σπεῦδε γῆμαι πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς.] Ἐπὶ τῶν ἀκαίρως καὶ ῥαθύμως ποιούντων τι· Εὐμένης γὰρ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Περσέως, ἔδοξε τεθνάναι· τῆς δὲ φήμης εἰς Πέργαμον κομισθείσης, Ἄτταλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, περιθέμενος τὸ διάδημα, καὶ τὴν γυναῖκα γήμας, ἐβασίλευσε· πυθόμενος δὲ προσιόντα ζῶντα τὸν ἀδελφὸν, ἀπήντησεν ὥσπερ εἰώθει μετὰ τῶν σωματοφυλάκων, δοράτιον ἔχων. Ὁ δὲ Εὐμένης φιλοφρόνως ἀσπασάμενος αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ οὖς εἰπὼν τοῦτο, οὐδὲν ἄλλο παρὰ πάντα τὸν βίον οὔτ' εἶπεν ὕποπτον, οὔτ' ἐποίησεν· ἀλλὰ καὶ τελευτῶν, ἐκείνῳ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιλείαν ἀπέλιπεν.

80. Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ.] Μὴ πάντα ἐπιτρέπειν ταῖς εὐχαῖς.

81. Μὴ τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.]

82. Μὴ κακούργει τὴν μουσικήν.] Ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀσύμφωνα λέγε· Ἐμπρεπὴς εἶπε τοῦτο, Φρύνιδος τοῦ μουσικοῦ σκεπάρνῳ τὰς δύο τῶν ἐννέα γε ἐκτεμών.

83. Μὴ τιμωμένης ἀρετῆς, ἡ κακία παῤῥησιάζεται.] Προκοπίου.

84. Μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν.] Ἀντὶ τοῦ, προχείρως οὐ δεῖ συναλλάσσειν.

85. Μὴ φορεῖν στενὸν δακτύλιον.] Ὅτι δεῖ τὸν βίον ἐπιτηδεύειν, καὶ μὴ δεῖ δεσμῷ προσάπτειν αὐτόν.

86. Μὴ ἐσθίειν καρδίαν.] Ἤτοι μὴ βλάπτειν τὴν ψυχὴν, ταῖς φροντίσιν αὐτὴν κατατρίβοντα.

87. Μὴ ἐπιστρέφεσθαι ἐπὶ τοὺς ὅρους ἐλθόντας.] Τοῦτ' ἔστι, μέλλοντας ἀποθνήσκειν, καὶ τὸν ὅρον τοῦ βίου πλησίον ὄντα ὁρῶντας φορεῖν εὐκόλως καὶ μὴ ἀθυμεῖν.

78. *Ne venatum ante tempus excites.*] In eos, qui intempeſtiuè aliquid faciunt.

79. *Non antè ducas, mortuum quam reſcias.*] De ijs, qui non in tempore, ac negligenter quid agunt. Eumenes enim cùm à Perſeo inſidijs appetitus, vitam finiſſe putaretur, famâ Pergamum delatâ, Attalus frater impoſito ſibi diademate, vxorem eius ſibi duxit ac regnauit. Intelligens autem fratrem viuum eſſe, iamque appropinquare, obuius ipſi proceſſit, vt adſueuerat, vnà cum ſtipatoribus, lanceolam gerens: quem Eumenes beneuolè amplexus, verba illa in aurem illi dixit. Nihilque aliud per totam poſteà vitam, quod aliquam ſuſpicionem ei moueret, aut locutus eſt, aut fecit, ſed moriens ei & vxorem & regnum reliquit.

80. *Nihil contra bouem preceris.*] Non omnia precibus eſſe committenda monet.

81. *Ne cinerem fugiens in prunas incidas.*]

82. *Muſicam ne vities.*] Hoc eſt, Ne abſona loquaris.

83. *Vbi virtuti ſuus honos deeſt, improbitas licentiùs graſſatur.*] Procopij.

84. *Ne cuiuis dexteram porrigas.*] Pro eo quod eſt, ne citò cum quopiam quid contrahas.

85. *Arctum annulum ne geſtato.*] Quòd oporteat vitam rectè inſtituere, neque ſeipſum vinculis illigare.

86. *Cor ne edito.*] Quòd non oporteat animam lædere, & curis illam atterere.

87. *Ad finem progreſſis non eſt redeundum.*] Hoc eſt, Morituri iam, & finem vitæ propè adeſſe videntes, moderatè id ferre debent, neque animo deficere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

88. *Non à chytroprode haud ſacrato ſumpſeris eſcam.*] Heſiodi.

89. *Ne rem defini niſi partem audiris vtramque.*] Democriti monitum.

90. *Defunctorum loculos ne moueas.*] In homines lucri cupidos. Semiramis ſepulchro à ſe facto inſcripſit: *Quicunque rex pecunia indiguerit, aperiens ſepulchrum, quantum voluerit capiat.* Darius ergo illud aperiens, pecuniam quidem non inuenit, ſed in litteras incidit ad hunc modum conſcriptas: *Niſi improbus vir eſſes, & pecuniæ inexplebilis, defunctorum ſepulchra non mouiſſes.* Hinc ergo admonitoria parœmia deducta.

91. *Malo ferire.*] De ijs, qui ad amorem quempiam alliciunt.

92. *Cùm non ſis Syrus, ne Syrum agas.*] De ijs, qui præter dignitatem aliquid faciunt.

93. *Ne apud me varia.*] Hoc eſt, Ne verſutijs vtare contra amicos.

94. *Medica menſa.*] De luxurioſis: delicata enim menſa Medi vtebantur.

95. *Ne moueas malum benè ſitum.*] De ijs, qui aliquem irritant ſuo malo.

96. *Neque mel, neque apes.*] De ijs, qui rem quampiam optabilem habere nolunt per laborem.

Ne ignem ad ignem.] Carbonarius in camino aduſtus hoc ait. Vſurpatur in eos, qui in mala quotidie incidunt.

98. *Non cum leone capra decertem fero.*] De ijs, qui ſunt viribus impares.

99. *Nec ſtipulam mouere.*] De quietis.

100. *Ne gladium tollas mulier.*] De ijs, qui auxiliari nequeunt.

88. Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀνελόντα ἐσθίειν.] Ἡσιόδου.

89. Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.] Δημοκρίτου.

90. Μὴ νεκρῶν θήκας κίνει.] Ἐπὶ τῶν φιλαργύρων. ἡ γὰρ Σεμίραμις κατασκευάζασα τάφον, ἐπέγραψεν· ὅς τις ἂν χρημάτων δεηθῇ βασιλεὺς, διελὼν τὸ μνημεῖον, ὅσα βούλεται λαμβανέτω· Δαρεῖος οὖν διελὼν, χρήματα μὲν οὐχ εὗρε. γράμμασι δὲ ἐνέτυχε, τάδε φράζουσιν· εἰ μὴ κακὸς ἦσθα ἀνὴρ καὶ χρημάτων ἄπληστος, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἐκίνεις. . . . . .

91. Μήλῳ βάλλειν.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων τινάς.

92. Μὴ ὢν Σύρος, μὴ σύριζε.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίας τι ποιούντων.

93. Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.] Τοῦτ' ἐστι, μὴ τὰς τέχνας κατὰ τῶν φίλων.

94. Μηδικὴ τράπεζα.] Ἐπὶ τῶν ἀσώτων· ἁβροδίαιτοι γὰρ οἱ Μῆδοι.

95. Μὴ κίνει κακὸν εὖ κείμενον.] Ἐπὶ τῶν παροξυνόντων τινὰ ἐπὶ σφετέρᾳ βλάβῃ.

96. Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας.] Ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι δυσχερὲς ἐν μετὰ πόνου.

97. Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ.] Ἀνθρακεὺς ἐκπιπράμενος ἐν τῇ καμίνῳ, τοῦτο λέγει· ἐπὶ τῶν κακοῖς συνεχέστερον περιπιπτόντων.

98. Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης.] Ἐπὶ τῶν κατ' ἰσχὺν ἀνίσων.

99. Μὴ κάρφος κινεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἡσύχων.

100. Μὴ μάχαιραν αἴρει θῆλυ.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων βοηθεῖν.

ΕΚΑΤΟΝ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ιγʹ.

1. Μὴ κίνει Καμαρίναν.] Λίμνη ἦν, ἣν μετοχετεῦσαι βουλόμενοι ἐχρήσαντο τῷ θεῷ, ὁ δὲ εἶπε, μὴ κίνει Καμαρίναν· οἱ δὲ παρακούσαντες ἐβλάβησαν· οἱ δέ φασι βοτάνην δυσωδίαν ἀποπέμπουσαν ἐν τῷ κινεῖσθαι.

2. Μήτε τυφλὸν ὁδηγὸν, μήτε ἀνόητον ξύμβουλον.] παραινετική ἐστι.

3. Μὴ παιδὶ μάχαιραν.] Μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρίζειν πράγματα μεγάλα· μή πως καθ' ἑαυτῶν χρήσωνται.

4. Μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον.] Λείπει, παραπλεῖν. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.

5. Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν· ταῦτα γὰρ ἐκπαιδόθεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐμάνθανον.

6. Μηδέποτε μηδεὶς Μεγαρέων γένοιτο σοφώτερος.] Ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου. χαριεντιζόμενοι δὲ τοῦτο ἔλεγον.

7. Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων.] Ἐπὶ τῶν τινος ἀξιούντων τυχεῖν.

8. Μῆλά μοι Ἑσπερίδων ἐδωρήσω.] Ἐπὶ τῶν πολυτελῆ χαριζόντων· λέγουσι ὅτι γυναῖκές τινες ἦσαν Ἑσπερίτιδες· ταύταις δ' ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέας, ἃ ἐφύλαττε δράκων· ἐφ' ἃ μῆλα καὶ Ἡρακλῆς ἐστρατεύσατο· ἔχει δὲ ἡ ἀλήθεια ὧδε· Ἕσπερος ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς ᾤκει ἐν τῇ Καρίᾳ, καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἳ ἐκαλοῦντο Ἑσπερίτιδες· τούτῳ δὲ ἦσαν ὄϊς καλαὶ καὶ ἔγκαρποι, οἷαι καὶ νῦν αἱ ἐν Μιλήτῳ. ἐπὶ τούτῳ δὴ ὀνομάζονται χρυσαῖ· κάλλιστον γὰρ ὁ χρυσός· ἦσαν δὲ ἐκεῖναι κάλλισται. Μῆλα δὲ καλεῖται τὰ πρόβατα· ἰδὼν οὖν ὁ Ἡρακλῆς

CENTVRIA XIII.

1. NE *moueas Camarinam.*] Palus erat, quem aliò deflectere volentes, Apollinem conſuluerunt, qui reſpondit, *Ne moueas Camarinam.* Qui non obtemperantes, damnum ſibi contraxerunt. Alij dicunt ſtirpem eſſe, quæ tetrum odorem emittat ſi moueatur.

2. *Neque cæcum viæ ducem, neque imprudentem conſiliarium.*] Admonitoria eſt.

3. *Ne puero gladium.*]Hoc eſt:Ne inexpertis negotia magna committas, ne quando contra ſeipſos vtantur.

4. *Ne temere Abydum nauiges.*] De ijs, qui ſe periculis ſubjiciunt.

5. *Neque natare, neque litteras.*] De indoctis. Illa enim à puero Athenis diſcebant.

6. *Ne quis vnquam Megarenſibus ſapientior fiat.*] De ſtupido inter ſe iocantes hoc vſurpabant.

7. *Ne verba pro farina.*] De ijs, qui aliquid conſequi ſtudent.

8. *Mala mihi Heſperidum dono dediſti.*] De ijs, qui aliqua magni pretij largiuntur. Ferunt autem, mulieres quaſdam Heſperides fuiſſe, quibus aurea mala erant in arboribus, quas draco ſeruabat: ob quæ mala etiam Hercules bellum geſſit. Res autem ita ſe habet. Heſperus vir Milæſius fuit, Cariam incolens; habuitque filias duas, quæ Heſperirides vocabantur: fueruntque huic & oues pulchræ ac fœcundæ, cuiuſmodi etiam nunc Mileti; quæ ob hoc etiam aureæ vocabantur: pulcherrimum enim eſt aurum, vt & ipſæ pulcherrimæ. μῆλα autem oues nuncupantur, quas cùm Hercules

 prope

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

prope mare paſcentes videret, abactas in nauem impoſuit, & paſtorem earundem, nomine Draconem, domum reduxit, mortuo iam Heſpero, ſed viuis tantùm liberis. Vnde homines dicebant, Vidimus aurea mala quæ Hercules occiſo cuſtode Dracone ex inſulis Heſperidum abduxit.

9. *Semper pullus tuus paruus.*] In eos, qui ſe ob ſtaturæ breuitatem iuuenes eſſe dicunt.

10. *Odi memorem compotorem.*] De ijs, qui exactè meminiſſe aliquid nituntur: cùm qui bibunt, magis obliuiſci debeant.

11. *Parum quid detrimenti paſſus, ne propterea amico maledicas.*] Thaletis Mileſij.

12. *Vna earum quæ in pharetram.*] De ijs, qui proſperum aliquem diem agunt. Mos enim erat Athenienſibus, poſt cœnam ſemper pharetram capere: & ſi ſine moleſtia ille dies tranſijſſet, candidum calculum in illam projicere; ſin grauius, nigrum. Cumque contingeret aliquem emori, calculos ex pharetra effundebant ac numerabant: & ſi nigri plures inueniebantur, dolebant, tanquam laborioſè ille vixiſſet: ſin candidi plures, felicem fuiſſe iudicabant. Ariſtides autem ait, candidam diem dici à calculis iudiciarijs, quorum candidi victoriam, nigri condemnationem adferunt.

13. *Certamen exile haud decus magnum parit.*] Sophoclis.

14. *Vna hirundo non facit ver.*] Hæc dicti huius ſententia: vna dies non efficit, vt ſapiens ad perfectionem perueniat. In Alexandri Pyrrhi filij tentorio hirundo nidulata, rem, quam adorſus fuerat, minimè probam, nequaquam feliciter ab ipſo conficiendam ſignificauit. Alia

βοσκόμενα περὶ τὴν θάλατταν, περιεργάσας· ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν· καὶ τὸν ποιμένα αὐτῶν ὀνόματι Δράκοντα, εἰσήγαγεν εἰς οἶκον, οὐκ ἔτι ζῶντος τοῦ Ἑσπέρου, ἀλλὰ τῶν παιδῶν αὐτοῦ· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, Ἐθεασάμεθα χρυσᾶ μῆλα, ἃ Ἡρακλῆς ἤγαγεν ἐξ Ἑσπερίδων, τὸν φύλακα ἀποκτείνας τὸν Δράκοντα.

9. Μικρὸς ἀεὶ ὁ σὸς πῶλος.] Ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας, νεάζειν λεγόντων.

10. Μισῶ μνάμονα συμπόταν.] Ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς πειρωμένων μνημονεύειν· παρόσον οἱ πίνοντες ἐπιλανθάνεσθαι μᾶλλον ὀφείλουσι.

11. Μικρὰ ἐλαττούμενος, τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε.] Ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων Θάλεως τοῦ Μιλησίου.

12. Μία τῶν εἰς φαρέτραν.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθήν τινα διαγόντων ἡμέραν. ἔθος γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὸ δεῖπνον, ἀεὶ λαμβάνειν τὴν φαρέτραν. καὶ εἰ μὲν ἀλύπως διαγένοιτο λευκὸν καθιέναι ψῆφον εἰς ἑαυτήν· εἰ δὲ σκληρῶς, μέλαιναν. ἀποθανόντος οὖν τὰς ψήφους ἐκ τῆς φαρέτρας ἐκχεῖν, καὶ ἀριθμεῖν· καὶ ἐὰν μὲν αἱ μέλαιναι πλείους εὕροιντο, ἄχθεσθαι, ὡς ἐπιπόνως βεβιωκότος· εἰ δὲ λευκαί, εὐδαιμονίζειν· Ἀριστείδης δέ φησι λευκὴν ἡμέραν λέγεσθαι, ἀπὸ δικαστικῶν ψήφων. ὧν αἱ μὲν λευκαί, νίκην· αἱ δὲ μέλαιναι, τὴν καταδίκην φέρουσι.

13. Μικροῦ δὲ ἀγῶνος οὐ μέγ᾽ ἔρχεται κλέος.] Σοφοκλέους.

14. Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.] Βούλεται δὲ εἰπεῖν, μία ἡμέρα οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν. Ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Πύρρου παιδὸς, σκηνῇ, χελιδὼν νεοττεύουσα, εἶτα μέν τοι ἀπελῆ τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, ἐφ᾽ ἥνπερ οὖν ὥρματο ὑπεσήμαινεν, οὐ πάνυ τοι οὖσαν ἀγαθήν·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἀγαθήν· καὶ Ἀντιόχῳ δὲ νεοττεύουσαι ἐν αὐτοῦ τὰ μέλλοντα οἱ ἀπαντήσεσθαι ὑπηνίξατο. ἀνελθὼν δὲ ἐς τοὺς Μήδους, εἶτα μέν τοι οὐκ ἐπανῆλθεν ἐς τοὺς Σύρους· ἀλλ' ἑαυτὸν κατά τινα ἔωσε κρημνόν. ὥρμητο δὲ ἄρα ἐπὶ πρᾶξιν οὐ χρηστὴν καὶ οὗτος. ἡνίκα δὲ ἐξέλιπεν τὴν ἀκρόπολιν τὸ πρότερον Διονύσιος, συνηνήχθησαν οἱ καὶ αἱ νεοττεύουσαι χελιδόνες ἐκεῖθε· καὶ ἐμαντεύοντο τὴν ἐπάνοδον.

15. Μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ' ἔσθιε, μήτε φύτευε.] Ἐπὶ τῶν φθειρόντων, μηδὲν δ' ἀνδρεῖον ἢ θυμῶδες ἐνδεικνυμένων.

16. Μίτος ἔριδος τότ' ἦν.] Ἐπὶ τῶν ἐριζόντων καὶ διατεινομένων.

17. Μίδας ὄνου ὦτα εἶχεν.] Ὅτι ὠτακουστὰς εἶχεν· οἱ δὲ χωρίον αὐτοῦ φασιν οὕτω καλεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ ληφθὲν ἀνάλωτον.

18. Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, κακοῦ δὲ ψόγος.]

19. Μίδου χρήματα.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν πλουσίων. οὗτος ὁ Μίδας σφόδρα πλούσιος ἦν. ἤτησε δὲ, ὥς φασι, τοὺς θεοὺς, ὅτι ἂν εἰς χεῖρας λάβῃ, χρυσὸν γένεσθαι. καὶ τυχὼν τῆς εὐχῆς, λιμαγχονηθεὶς, ἀπέθανεν· ὅσα γὰρ ἐλάμβανεν, εἰς χρυσὸν μετεβάλετο· μυθεύονται δὲ αὐτὸν, καὶ ὦτα ὄνου ἔχειν· ὅτι τὰ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν οἷάπερ ὄνος· τὸ δὲ ἀληθές· ὅτι πολλοὺς εἶχεν ὠτακουστάς· ὡς πάντ' ἔχειν γινώσκειν τὰ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῶν χώρᾳ λεγόμενα καὶ πραττόμενα. Μάξιμος δὲ ὁ Τύριος περὶ αὐτοῦ ὧδέ πως ἱστόρησεν. Ἀνὴρ Φρὺξ, ἀργὸς τὸν βίον, ἐραστὴς χρημάτων, λαμβάνει τὸν Σάτυρον, ὥς φησιν ὁ μῦθος, δαίμονα φίλοινον· κεράσας οἴνῳ κρήνην, ἐς ἣν φοιτῶν διψήσας, ἔπινεν· εὔχεται ὁ ἀνόητος Φρὺξ δαίμονι αἰχμαλώτῳ· εὔχεται δ' εὐχὴν, οἵαν εἰκὸς ἦν καὶ τοῦτον αἰτεῖν, καὶ ἐκεῖνον τελεσιουργεῖν.

etiam in Antiochi domo nido conſtructo, quæ illi euentura eſſent prænuntiauit. In Medos enim abiens, poſteà in Syriam non redijt, ſed ſeipſum prope præcipitium quoddam ſeruauit: quippe qui ipſe quoque rem quandam neutiquam laudabilem aggreſſus fuerat. Dionyſius autem cùm primò ſummam ciuitatis arcem deſereret, hirundines vnà cum ipſo ſunt adſportatæ, quæ apud ipſum quoq; nidulantes, reditum ipſi ſunt ominatæ.

15. *Mintham in bello neque edito, neque ſerito.*] In illos, qui res ſuas corrumpunt, quique nihil virile aut animoſum ex ſeſe edunt.

16. *Filum contentionis tum erat.*] De rixoſis & contentioſis.

17. *Midas aſini aures habuit.*] Quòd auſcultatores ei eſſent. Alij locum quendam in eius ditionem ita vocatum ferunt quem aliàs inexpugnabilem ipſe tamen cepiſſet.

18. *Merces virtutis laus eſt, improbitatis verò vituperatio.*]

19. *Midæ opes.*] De valdè opulentis: perquam diues enim Midas fuit. Aiunt autē illum à Dijs petiuiſſe, vt quidquid manibus contrectaret in aurum continuò conuerteretur. Votique ſui compotem factum, fame cruciatum interijſſe. Quæcunq; enim capiebat, in aurum commutabantur. Fabulantur autem etiam aſini aures ipſi fuiſſe, quòd illas ingentes, inſtar aſini haberet. Rei autem veritas hæc eſt: Quòd multos auſcultatores haberet, quò omnia cognoſceret quæ in ſua regione dicerentur ac fierent. Maximus autem Tyrius ita de ipſo ſcribit: Vir quidam Phryx, vita deſes, pecuniarum amans, Satyrum, vt fabula habet, comprehendit, dæmonem vino addictum, poſtquam fontem, quò ille ſitiens potum venerat, vino miſcuiſſet. Ex quo vbi ille bibiſſet, vecors hic dæmonem abs ſe captum rogat rem, & ſe qui rogaret, & illo qui perficeret dignam, vt ter-

vt terra, quæque in ea ſunt arbores, ſegetes, prata, quique in illis flores, aurea fierent. Concedit Satyrus. Terrâ itaque aureâ iam effectâ, fames Phrygas occupauit. Vnde Mydas opulentiam ſuam deplorat, votumque contrarium à priori facit, non amplius iam Satyro, ſed Deis ac Deabus vniuerſis, vt priſtina ſibi paupertas, fertilis inquam illa omnigena ac fructuoſa redeat, aurumque in hoſtium capita faceſſat. Atque ille quidem ſuppliciter hæc petebat, non tamen res ideò ei ſuccedebat. Laudo fabellam à lepôre, quodque viam ad veritatem ſternat. Quid enim innuit aliud, quàm viri inſipientis votum de re minimè vtili, qui optat quidem vt conſequatur, pœnitet autem iam conſecutus. Satyri autem capturam, vincula, ac vinum, fabula ſubiecit, quòd homines partim precibus, partim vi quæ concupiſcebant atque optabant iam conſecuti, eorundem munus Dijs adſcribant, ab ipſis tamen id nequaquam habentes. Neque enim quidquam quod non ſit bonum, Deus tribuit; ſed illud fortunæ munus eſt; irrationale irrationalis; veluti quæ ab ebrijs benignitas obtinetur.

20. *Odi ſophiſtam quiſquis haud ſapit ſibi.*] In eos, qui propter mercedem aut aliud quidpiam docent.

21. *Vnum fruticetum duos erithacos non alit.*] In eos, qui ex re parua lucrum affectant. Erithacus autem auicula eſt ſolitaria.

22. *Paruus, qualis Melon.*] De valdè breuibus.

23. *Paruum oboli pretium.*] De improbis dicitur.

24. *Bona ſpina iam tum quum paruula eſt ſe prodit.*] De ijs, quos & prima ætate bonos euaſuros apparet.

γενέσθαι αὐτῷ τὴν γῆν χρυσῆν, καὶ τὰ δένδρα χρυσᾶ, καὶ τὰ λήϊα καὶ τοὺς λειμῶνας, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἄνθη· δίδωσι ταῦτα ὁ Σάτυρος· ἐπεὶ δὲ αὐτῷ ἐκεχρύσωτο ἡ γῆ, λιμὸς εἶχε Φρύγας· καὶ ὁ Μύδας ὀδύρεται τὸν πλοῦτον, καὶ ποιεῖται παλινῳδίαν τῆς εὐχῆς· καὶ εὔχεται Σατύρῳ μὲν οὐκέτι, θεοῖς δὲ καὶ θεαῖς, ἐλθεῖν αὐτῷ τὴν ἀρχαίαν πενίαν· τὴν εὔφορον ἐκείνην καὶ πάμφορον καὶ καρποτρόφον· τὸν δὲ χρυσὸν ἀπελθεῖν εἰς ἐχθρῶν κεφαλάς. ὁ μὲν ταῦτα εὔχετο ποτνιώμενος· ἐτελεῖτο δὲ τῷ οὐδὲν μᾶλλον. ἐπαινῶ τὸν μῦθον τῆς χάριτος, καὶ τῆς πρὸς τἀληθὲς ὁδοῦ. τί γὰρ ἄλλο αἰνίττεται, ἢ ἀνοήτου ἀνδρὸς εὐχὴν, ἐπ' οὐδενὶ χρηστῷ; εὐχομένου μὲν, ἵνα τύχῃ· μεταγινώσκοντος δὲ, ἐπειδὰν τύχῃ· τὴν δὲ θήραν τοῦ Σατύρου, καὶ τὰ δεσμὰ καὶ τὸν οἶνον, ᾐνίξατο ὁ μῦθος· ὅτι οἱ μὲν ἀπαιτήσαντες, οἱ δὲ καὶ βιασάμενοι, τυχόντες ὧν ἐπεθύμουν, οὐχ ὧν εὔξαντο, ἀνατιθέασι θεοῖς τὴν δωρεὰν, οὐ παρ' ἐκείνων λαβόντες· οὐδὲν γὰρ τῶν μὴ καλῶν δίδωσιν ὁ θεός. ἀλλ' ἔστι ταῦτα δωρεὰ τύχης, ἄλογος ἀλόγου· οἷαι αἱ παρὰ τῶν μεθυόντων φιλοφροσύναι.

20. Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.] Ἐπὶ τῶν διὰ μισθὸν ἢ δι' ἄλλο τι διδασκόντων.

21. Μία λόχμη δύο ἐριθακοὺς οὐ τρέφει.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐριθακὸς δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

22. Μικρὸς ἡλίκος Μόλων.] Ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων.

23. Μικρὸν τὸ ὀβολοῦ τίμιον.] Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν.

24. Μικρόθεν ἡ ἀγαθὰ ἄκανθα φαίνεται.] Ἐπὶ τῶν ἐκ πρώτης ἡλικίας φαινομένων ἀγαθῶν γενέσθαι.

25. Μνή-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

25. Μνήμη καμήλου.] Ἐπὶ τῶν μνημονικωτάτων· μνημονικώτατον γὰρ ζῶον ἡ κάμηλος.

26. Μνησικακία καμήλου.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν μνησικάκων· Φασὶ γὰρ αὐτὴν πάνυ τοι μέχρι πολλοῦ διαμνημονεύειν ὧν ἂν τύχοι παθοῦσα κακῶν, καὶ ἀνιστορεῖν τοὺς ταῦτα πεπραχότας, εἴ ποτε ἐντύχοι.

27. Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον.] Μόσχος φαῦλος κιθαρῳδὸς πολλὰ ἀπνευστὶ ᾄδων· τὸ δὲ Βοιώτιον οὕτω καλούμενον, εὗρε Τέρπανδρος· ὥσπερ καὶ ὁ Φρὺξ τὸν Φρύγιον.

28. Μορίων μὴ θίγγανε.] Ἐπὶ τῶν ἱεροσύλων· μορίαι γὰρ ἐλέγοντο αἱ ἐλαῖαι, αἳ ἦσαν ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοντο τοῖς νικῶσι τὰ παναθήναια· ἦσαν δὲ πρῶται δώδεκα τὸν ἀριθμὸν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν. ἤτοι ἀπὸ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἁλιρροθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.

29. Μολὼν λάβε.] Λεωνίδας Ξέρξου γράψαντος αὐτῷ, πέμψαι τὰ ὅπλα· ἀντέγραψε τοῦτο· δηλῶν, ὅτι ἐκεῖνα ἑκὼν οὐ δώσει.

30. Μόναι Λάκαιναι ἄνδρας τίκτουσι.] Παρόσον ἐκεῖναι γενναιοτάτους παῖδας τίκτουσιν.

31. Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.] Σοφοκλέους ἡ γνώμη.

32. Μυκώνειος γείτων.] Αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ σμικροπρεπείᾳ· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μυκώνου καὶ εὐτέλειαν.

33. Μυκωνίων δίκην ἐπεισπέπηκεν εἰς τὰ συμπόσια.] Διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι, διεβέβληντο ἐπὶ αἰσχρότητι. εἴρηται δὲ

25. *Cameli memoria.*] De ijs, qui maxime memoria valent. Memorioſiſſimum enim animal camelus.

26. *Cameli offenſarum memoria.*] De ijs, qui tenaciter offenſarum acceptarum memoriam retinent. Aiunt enim, in multum tempus malorum ſibi illatorum camelum meminiſſe. Referam autem, ſi ſe offerat occaſio, quibus talia acciderunt.

27. *Moſchus Bœotiam cantionem canens.*] Moſchus malus cytharœdus fuit, multa vno ſpiritu canens. Cantionem autem Bœotiam appellatam Terpander inuenit, ſicut Phryx Phrygiam.

28. *Sacras Mineruæ oliuas ne attingas.*] De ſacrilegis. μορίαι enim oliuæ Mineruæ ſacræ dicebantur, quarum oleum ijs dabant qui Panathenaicis ludis viciſſent. Fueruntque primo duodecim numero, quæ ex arce ciuitatis in Academiam tranſplantatæ, ἀπὸ μόρου, hoc eſt, ab interitu Hallirrhothij ita appellatæ, ſiue quòd oleum ex illis proueniens Athenienſes omnes diſtributum participarent.

29. *Veniens cape.*] Cùm Xerxes Leonidæ ſcripſiſſet, Mitte arma; illi iſtud reſpondit: ſignificans, ſponte ſua ei nequaquam daturum.

30. *Solæ Lacænæ viros pariunt.*] Videlicet quòd illæ generoſiſſimos liberos edant.

31. *Acti laboris nulla habetur gratia.*] Sophoclis ſententia.

32. *Myconius vicinus.*] Vſurpatur parœmia hæc de ijs, qui ob vilitatem malè audiunt: à Mycone inſula exigua admodum & parua.

33. *Myconiorum more in ſympoſia incidit.*] Hinc dictum, quòd propter paupertatem Myconij impudentiæ inſimularen-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

mularentur. Vſurpatur autem de ijs, qui non vocati vltrò conuiuijs ſeſe ingerunt.

34. *Mydas oculos Indicos explorat.*] Mydas lapis in India eſt, qui geminum fulgorem emittit, ijs quidem qui oculis laborant, acrem igneumque, quique oculos prorſus inflammet; benè autem à natura affectis, corroborantem ac ſalutarem.

35. *Mus Braſidam momordit in caricis.*] Quòd vel ab exiguo & deſpecto cauere oporteat. Mus fœcundum alioquin animal, multoſque vno partu fœtus edens, ſi ſalem guſtare contingat, multò adhuc plures enititur. Domeſtici autem mures, trepida animalia, etiam ſtrepitum timent, & felis ſonum exhorreſcunt; etiam timidi agreſtes mures: audaciſſimi autem marini. Paruum quidem illis corpus, audacia autem inexpugnabilis: binis in armis fidunt, pelle robuſta, & dentium firmitate. Pugnant autem cum piſcibus etiam grandioribus, & piſcatoribus rei piſcatoriæ vel maximè peritis.

36. *Myſorum prædam.*] De ijs, quorum res malè diripiuntur. Latrones enim vicini, vt ait Demon primo libro parœmiarum, illo tempore quo Telephus peregrinatum abijt, Myſos deprædabantur. Ego autem ita ſcriptum inueni: Græci nauibus onerarijs in Myſiam appulerunt, illamque deuaſtantes, Troiam ſe deuaſtare putauerunt: Telephus autem Myſiæ Rex ab Achille vulneratus, ad Apollinem curationis quærendæ cauſſa profectus eſt. Cui ille oraculo reſpondit: Qui te vulnerauit, te quoque ſanabit. Cæterùm qui ſanationem petierat, quomodo ab Achille, qui hoſtis erat, illam ſibi poſſet petere, du-

ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.

34. Μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικοὺς δοκιμάζει.] Ἔστι δὲ ὁ Μύδας λίθος ἐν Ἰνδίᾳ, διττὰ ἀφιεὶς τὰ σέλα· τοῖς μὲν πονήρως ἔχουσι τῶν ὀμμάτων, δριμὺ καὶ πυρῶδες, καὶ ἐπιεικῶς φλογωπόν· τοῖς δὲ κατὰ φύσιν, καὶ ῥωστικὸν καὶ σωτήριον.

35. Μῦς ἔδηξε Βρασίδαν ἐν ἰσχάσιν.] Ὅτι δεῖ καὶ τὸν μικρὸν φυλάττεσθαι· οἱ μύες εἰσὶ μὲν καὶ ἄλλως πολύγονα ζῶα, καὶ ἀθρόα τῇ ὠδῖνι πολλὰ τίκτουσιν· εἰ δέ περ καὶ ἁλὸς γευσάμενος τύχοιεν, ἐνταῦθα δή που καὶ πάμπολλα ἀποκυΐσκουσιν· οἱ μὲν κατὰ τὴν οἰκίαν μῦς, δειλὰ ζῶα, καὶ φοβοῦνται κτύπον, καὶ γαλῆν πεφρίκασι κέκραγαν· δειλοὶ δὲ καὶ οἱ ἀρουραῖοι· θρασύτατοι δὲ οἱ θαλάττιοι. μικρὸν δὲ αὐτῶν τὸ σῶμα, τόλμα ἄμαχος, καὶ θαρροῦσι δύο ὅπλοις· δορᾷ τε εὐτόνῳ καὶ ὀδόντων κράτει· μάχονται δὲ καὶ τοῖς ἰχθύσι τοῖς ἀδροτέροις, καὶ τῶν ἁλιέων τοῖς μάλιστα θηρατικοῖς.

36. Μυσῶν λείαν.] Ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ λῃσταὶ καὶ ἀστυγείτονες, ὥς φησι Δήμων ἐν πρώτῃ παροιμιῶν, κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐλῄζοντο, μετὰ τὴν τοῦ Τηλέφου ἀποδημίαν. ἐγὼ δὲ οὕτως εὗρον. Οἱ Ἕλληνες ταῖς ὁλκάσι τῇ Μυσίᾳ χώρᾳ προσέβαλον, καὶ ταύτην πορθοῦντες, ἐδόκουν τὴν Τροίαν πορθεῖν. Τήλεφος δὲ τῆς Μυσίας χώρας ἀνάσσων, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως τρωθείς, ἀφίκετο πρὸς Ἀπόλλω ζητῆσαι τὴν ἴασιν. ὁ δὲ πρὸς τοῦτον ἐφοίβασεν· Ὁ τρώσας ἰάσεται. λοιπὸν, πρῶτα μὲν ὁ αἰτησάμενος, ἀπορείᾳ συνείχετο, πῶς ἄρα τὸν Ἀχιλλέα ἐχθρὸν ὄντα τούτων ζητήσαι τὴν ἴασιν. ἀλλ᾽ ἐπο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἑπόμενος τῷ φοιβάσματι τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῆς τρώσεως, εἰς τὸν Ἀχιλλέα κατὰ δευτέραν λογισμοῦ προσβολὴν παραγέγονεν, ὑποσχόμενος τούτῳ τῆς ἰάσεως λύτρα δοῦναι, τὰ τῶν χρημάτων τούτου ἥμισυ. ὁ δ' Ἀχιλλεὺς μόνως ἐκ τοῦ τρωθέντος ζητῆσαι μαθεῖν τὴν πρὸς Τροίαν ὁδὸν, καὶ ταύτην μαθὼν, ἐξ αὐτοῦ ἠρκέσθη ταύτῃ τῇ χάριτι, καὶ τὸν τρωθέντα Τήλεφον ἐθεράπευσεν· ὅθεν καὶ ἑτέρα παροιμία· Ὁ τρώσας ἰάσεται.

37. Μυσὶ κανθαρίς.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

38. Μύλος πάντ' ἀκούει.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν μὴ ἀκούειν, ἀκουόντων δέ· ὁ δὲ Μύλος ἦν ποιητὴς κωμῳδιῶν, ὃς μὴ ἀκούειν ὑπεκρίνετο.

39. Μυόλεθρος.] Διὰ τὸ ἀπορρεόντων τῶν μυῶν τῶν μελῶν, θνήσκειν αὐτούς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἡσύχων.

40. Μυρρίνων ἐπιθυμεῖς.] Τουτέστι, ἀρχῆς. μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες.

41. Μῦς λευκός.] Ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν ἐπὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται· οἱ γὰρ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί· οὗτοι δέ εἰσι θήλεις. τῶν δὲ μυῶν ὁ φωλεὸς, μυωξία λέγεται.

42. Μῦς δακὼν παῖδ' ἀπέφυγε.] Παρόσον καὶ οἱ μικροὶ τοὺς μεγάλους λυποῦσιν ἐνίοτε.

43. Μύσιος ὄνος κατεαγὼς τὸν νῶτον.] Παροιμία ἐπὶ τῶν κυρτῶν· ὅτι οἱ Μυσοὶ ἤτοι οἱ Βούλγαροι, εἶχον ὄνους κυρτούς. τούτων ἦρχεν Εὔνομος, καὶ Χρόμιος οἰωνιστής.

bius admodum ferebatur. Verumtamen Apollinis oraculo obſecutus, & vulneris atrocitate coactus, poſt rem ſecundò examinatam, ad Achillem acceſſit; compromittens illi ſe pretium ſanationis, opum ſuarum dimidiam partem daturum: Achilles autem à vulnerato ſolùm viam, quæ Troiam verſus ducat, diſcere cupit. Quam vbi reſciuit, illa ſibi gratia relata acquieuit, & Telephum ſaucium ſanitati priſtinæ reſtituit. Vnde & altera orta parœmia: *Qui vulnerauit, ſanabit.*

37. *Muribus cantharis.*] In homines ſeu res nullius pretij.

38. *Mylus omnia audit.*] De ijs, qui ſimulant quidem ſe non audire, audiunt tamen. Mylus fuit poëta Comicus, qui ſe ſurdum eſſe fingebat.

39. *Muris interitus.*] Hinc dictum quòd defluentibus murium membris, ipſi emoriantur. Vſurpatur autem de quietis.

40. *Myrtos deſideras.*] Hoc eſt, magiſtratum. Myrtis enim magiſtratus coronantur.

41. *Mus albus.*] De ijs, qui intemperantes in Venerem feruntur, parœmia dicitur. Domeſtici enim mures maximè in coitum incitantur, præſertim albi. Sunt autem fœmellæ. Murium antrum μυωξία vocatur.

42. *Mus puerum mordens aufugit.*] Quòd etiam parui magnos interdum moleſtiâ afficiant.

43. *Myſius aſinus rupto dorſo.*] Parœmia de gibboſis dicitur. Myſi enim, ſiue Bulgari, aſinos gibboſos habuerunt. His imperauit Eunomus, & Chromius augur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

44. *Stimulo currentem incitaſti.*] De valdè promptis. μύωψ autem eſt muſca quædam, boues irritans. Eſt & ferrum, quod equites in pedibus ferunt. Xenophon autem primo Cyropædias ἐγκεντρίδα illud appellat.

45. *Myſcelli ſuffragium.*] De ijs, qui probè dijudicant. Ille enim oraculo dato ſanitatem diuitijs præpoſuit.

46. *Ne pro Dea hominem.*] Nempe, eligas. In eos qui deteriora loco meliorum eligunt. Athamas duos filios ex Nephele habuit, Phryxum & Hellen. poſthabita autem Nephele quæ Dea erat, cum mortali ſeſe fœmina commiſcuit. Vnde æmulatione accenſa Nephele, in cœlum auolauit, & viri regionem ſiccitate afflixit. Quare Athamas homines Apollinis oraculum conſulturos & de ſiccitate quæſituros miſit. Vxor porrò eius Phryxum & Hellen perijſſe volens, oraculi conſultoribus datis muneribus perſuaſit, Athamanti referrent, Apollinem reſpondiſſe, non aliter illam ſiccitatem deſituram, niſi Nepheles liberos immolaret. Quo audito Athamas, illos ex paſcuis accerſit: vbi aries humana voce vtens, Phryxo & Hellæ de parata ipſis cæde indicium facit. Fugientibus ergo illis cum ariete, Helle, cùm Abydi fretum trajicerent ex ariete decidens, in aqua ſuffocata interijt. Vnde & Helleſpontus ab ipſa eſt appellatus. Phryxus autem ariete vectus, in terra Colchica ſeruatur. Vbi etiam arietem, cui aureum vellus à Dijs tributum fuerat, Marti aut Mercurio immolat; ibique habitans, nomen loco reliquit: ex illo enim tempore Phrygia eſt appellata. Nephele interim, vt Athamas ſibi pœnas ob liberos amiſſos daret, effecit. Adductus ſiquidem ad Iouis aram, dubio procul mactatus & immolatus fuiſſet, niſi ab Hercule liberatus fuiſſet.

44. Μύωπι τὸν δράκοντα ἤγειρας.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν προθύμων· μύωψ δέ ἐστι μυῖά τις, ἐρεθίζουσα τοὺς βοῦς· καὶ τὸ σίδηρον, ὃ φοροῦσιν οἱ ἱππεῖς εἰς τοὺς πόδας, μύωψ λέγεται. Ξενοφῶν δ᾽ ἐν πρώτῳ Κυροπαιδείας, ἐγκεντρίδα τοῦτο ὠνόμασεν.

45. Μυσκέλλου ψῆφος.] Ἐπὶ τῶν καλῶς προκρινόντων· οὗτος χρησμοῦ δοθέντος, τὴν ὑγείαν τοῦ πλούτου προέκρινεν.

46. Μὴ θεᾶς ἄνθρωπον, ὡς Ἀθάμας.] Λείπει, ἑλοῦ. Ἐπὶ τῶν αἱρουμένων τῶν κρειττόνων τὰ ἥττω. Ἀθάμας ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας ἔσχε, Φρύξον καὶ Ἕλλην. ἀφεὶς οὖν τὴν Νεφέλην θεὰν οὖσαν, θνητῇ γυναικὶ ἐπιμίγη. ζηλοτυποῦσα οὖν ἡ Νεφέλη, ἀπέπτη εἰς οὐρανὸν, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς χώραν αὐχμῷ ἐκόλαζε. πέπομφε οὖν θεωροὺς εἰς Ἀπόλλωνος Ἀθάμας ἐρέσθαι περὶ τοῦ αὐχμοῦ. Ἡ οὖν τούτου γυνὴ θέλουσα Φρύξον καὶ Ἕλλην ἀπολωλέναι, πέπεικε διὰ δώρων τοὺς θεωροὺς εἰπεῖν Ἀθάμαντι ὡς οὐκ ἂν ἄλλως παύσασθαι τὸν αὐχμὸν ἔχρησεν ὁ Πύθιος, εἰ μὴ τοὺς τῆς Νεφέλης θύσειε παῖδας. ἀκούσας οὖν ὁ Ἀθάμας μεταπέμπεσθαι τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων, εἷς οὖν κριὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος, λέγει Φρύξῳ καὶ Ἕλλῃ, περὶ τῆς σφαγῆς. φευγόντων οὖν τούτων μετὰ τοῦ κριοῦ, ἡ μὲν Ἕλλη ἐν τῷ περαιοῦσθαι τὸν ἐν Ἀβύδῳ πορθμὸν, ἀπεπνίγη πεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ. ὅθεν καὶ ἀπ᾽ ἐκείνης Ἑλλήσποντος κέκληται. Φρύξος δὲ ἐποχούμενος τῷ κριῷ, εἰς τὴν τῶν Κόλχων γῆν διεσώζετο. ἔνθα καὶ τὸν κριὸν, ὃς ὑπὸ τῶν θεῶν χρυσούμενος γέγονε, θύσας τῷ Ἄρει, ἢ τῷ Ἑρμῇ· καὶ κατοικήσας αὐτόθι, τοὔνομα καταλέλοιπε τῷ τόπῳ. ἐκ τούτου γὰρ ἡ Φρυγία οὕτως ἐκλήθη. Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη δίκην αὐτῇ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε. προσαχθεὶς οὖν στεφανοφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς· σφαγιασόμενος, ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους σέσωστο. Οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε,

κατὰ

κατὰ τὸν μῦθον· τό τε ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Ἀθάμας ὁ Στόλου παῖς Ἕλλην, ἐβασίλευσε τῆς Φθίας· ἦν δὲ αὐτῷ ἀνὴρ ἐπίτροπος τῶν χρημάτων, ὃν μάλιστα πιστὸν ἡγεῖτο, ὀνόματι Κριόν. ὃς αἰσθόμενος τὸν Ἀθάμαντα ἀποκτεῖναι ἐθέλοντα τὸν Φρύξον, δηλοῖ τοῦτο τῷ Φρύξῳ· ὁ δὲ Φρύξος κατεσκεύασε ναῦν, καὶ ἔθετο ἐν αὐτῇ χρήματα πάμπολλα. ἐν ᾗ νηῒ καὶ ἡ μήτηρ Πέλοπος, ὄνομα δὲ αὐτῇ Ἠώς· καὶ αὕτη ἐκ τῶν αὐτῆς χρημάτων εἰκόνα ποιησαμένη χρυσῆν ἐνέθετο. σὺν τοῖς χρήμασι γοῦν καὶ Φρύξον καὶ Ἕλλην ὁ Κριὸς ἐν ταύτῃ ἐνθεὶς, ᾤχετο ἀπιών. ἡ μὲν οὖν Ἕλλη κατὰ τὸν πλοῦν ἀσθενήσασα, ἀπέθανεν· ἐξ ἧς καὶ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη. Αὐτοὶ δὲ ἀφικόμενοι εἰς τὸν Φάρον, κατοικοῦσιν αὐτοῦ, καὶ γαμεῖ Φρύξος τὴν τοῦ τῶν Κόλχων βασιλέως θυγατέρα Αἰήτου, δοὺς ἕδνα τούτῳ τὴν χρυσῆν εἰκόνα τῆς Ἠοῦς, ἀλλ' οὐχὶ δέρμα κριοῦ. Οὕτως ἡ ἀλήθεια ἔχει.

47. Μῦς ἄρτι πίσσης γεύεται.] Ἐπὶ τῶν νεωστὶ παθόντων κακῶς, καὶ ἀπαλλασσόντων.

48. Μῦς γαλῆν ἐλέγξει τὴν τέως νύμφην.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐπαγγελλομένων, καὶ τῷ χρόνῳ ἐξελεγχομένων. ὁμοία ἐστὶ τῇ· Ὑπὸ τῇ λεοντῇ πάλιν ὄνος ὀγκήσεται· καὶ τῇ· Φωνήσας ὁ κόραξ πονήσεται.

49. Μῦς εἰς τρώγλην οὐ χωρῶν, κολοκύνθαν ἔφερεν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς μὴ δυναμένων, καὶ ἄλλοις θελόντων βοηθῆσαι καὶ περιποιήσασθαι.

50. Μωρότερος Μορύχου.] Ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπραττομένων· οὗτος γὰρ ὁ Μόρυχος τὰ ἔνδον ἀφεὶς, ἔξω τῆς οἰκίας ἐκάθητο. λέγεται δὲ παρὰ Σικελιώταις Μόρυχος καὶ Διονύσιος· διὰ τὸ μολύνεσθαι τὸ πρόσωπον ἐν τρυγί.

Sic Sophocles hanc fabulam in Tragœdia, rem ſecutus, repræſentauit. Cæterùm veritas ipſa ita ſe habet. Athamas Stoli Græci filius in Pthia regnauit. Erat autem illi vir qui pecuniæ ſuæ curam habebat, quem maximè ſibi fidum arbitrabatur, nomine Crius ſiue Aries: qui vbi intellexit, Athamanti in animo eſſe Phryxum de medio tollere, rem ei indicat: qui conſtructa naui, multam pecuniæ vim eidem impoſuit. In qua etiam mater Pelopis fuit, cui nomen Eos ſiue Aurora: quæ ipſa quoque ex pecunijs ſuis auream quam confecerat ſtatuam, in nauim impoſuit. Crius ergo ſiue Aries Phryxum & Hellen cum pecunijs in naui collocatis auexit. Cæterùm Helle in illa nauigatione morbo contracto, è vita diſceſſit: ex eaque Helleſpontus nomen accepit. Illi verò ad Pharum peruenientes, ibidem habitationem eligunt. ducitque in vxorem Phryxus Aietæ Colchorum regis filiam, auream illi pro munere nuptiali Eois ſiue Auroræ ſtatuam, non autem vellus arietis donans. Atque hæc quidem rei veritas.

47. *Mus modò picem guſtat.*] De ijs, qui paulo antè mala paſſi, ab ijſdem denuò liberantur.

48. *Mus felem arguet paulo antè puellam.*] De ijs, qui magna promittunt, & ſucceſſu temporis coarguuntur. Similis huic: *Sub leonis pelle rurſum aſinus ridet.* Et illi: *Vocem edens coruus malum habebit.*

49. *Mus cùm antro ſuo non caperetur, etiam cucurbitam ferebat.*] In eos, qui cùm ſibiipſis non poſſint, alijs opem ferre præſumunt.

50. *Stultior Morycho.*] In eos, qui ſtultè aliquid faciunt: Talis enim Morychus fuit: qui rebus quæ intus erant neglectis, extra domum deſidebat. Dicitur autem Siculis Bacchus etiam Morychus, quòd facies eius fæce fœdaretur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

51. *Stultus tacere neſcit.*]

52. *Stultior Corybo.*] Et ille olim ſtultus.

53. *Facilius carpet quàm imitabitur.*] De indoctis; & quòd reprehendere facilius ſit quàm imitari.

54. *Inſanientem Deum alio ſobrio Deo temperare.*] De ijs, qui vinum aquæ miſcent. Platonis dictum.

N.

55. NAuis ſupplicat petris.] De valdè ſtupidis, & inexorabilibus. vt & illud: *Statua ſupplicemus.*

56. *Seruari haud vna nauis anchora ſolet.*] Euripidis ſententia.

57. *Nauis vetuſta inepta deinceps eſt mari.*] De rebus quæ minimè conducunt.

58. *Pumilio cùm ſis, cede.*] Sic Neoclides & Ariſtoteles: Theophraſtus autem ait: *Tanquam pumilionem magna verenda habentem.* Pumiliones enim magnum illud membrum habent.

59. *Noua hirundo.*] De ijs, qui aliquos fallunt.

60. *Iuuenis gloriæ inſeruiens præcox improbitas.*] Metrodori ſententia.

61. *Neoclide furacior.*] Ille enim cæcus cùm eſſet, videntes tamen furacitate ſuperabat.

62. *Mortuo fabulam in aurem narrabat.*] De nihil audiente, & de ſtupidis.

63. *Mortuum vnguento perungis.*] De ijs, quæ fieri non poſſunt.

64. *Mortuus iacet pedens.*] In inopes, qui tamen abundare ſe fingunt.

51. Μωρὸς σιωπᾷν οὐ δύναται.]

52. Μωρότερος Κορύβου.] Καὶ οὗτος ἀρχαῖος μωρός.

53. Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων, καὶ ὅτι τὸ ψέγειν τοῦ μιμεῖσθαι ῥᾷότερον.

54. Μαινόμενον θεὸν ἑτέρῳ θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι.] Ἐπὶ τοῦ μιγνυμένου πρὸς ὕδωρ ἀκράτου.

N.

55. ΝΑῦς ἱκετεύει πέτρας.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων καὶ ἀδυσωπήτων, ὡς τὸ, Ἀνδρίαντι πρεσβεύσωμεν.

56. Ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ.] Εὐριπίδου.

57. Ναῦς παλαιὰ πόντῳ οὐκ ἐπιτηδεία· πλωΐμη.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν συντελούντων.

38. Νάνος ὢν ὕπεικε.] Ἐπὶ τῶν μικρῶν· οὕτω Νεοκλείδης καὶ Ἀριστοτέλης· Ὁ δὲ Θεόφραστος· Ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα· οἱ γοῦν νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσιν.

59. Νέα χελιδών.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς.

60. Νέος φιλοδοξῶν πρώϊμος πονηρία.] Ἡ Μετροδώρου γνώμη.

61. Νεοκλείδου κλεπτίστερος.] οὗτος τυφλὸς ὤν, τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντιζεν.

62. Νεκρῷ μῦθον εἰς οὖς ἔλεγεν.] Ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαΐοντος, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

63. Νεκρὸν μυρίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

64. Νεκρὸς κεῖται βδέων.] Ἐπὶ τῶν ἀπόρων, εὐπορεῖν δὲ προσποιουμένων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

65. Νεκρὸς οὐ δάκνει.] Διότι ὅτι τοὺς ἐχθροὺς φθείραντες οὐ λυποῦνται.

66. Νεφέλας ξαίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

67. Νέμεσις δέ γε περὶ πόδας βαίνει.] Παρόσον μέτεισι ταχέως ἡ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας.

68. Νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως.] Ἐπὶ τῶν ἀμεταδότων· Νεοττὸς γὰρ λέγεται ἡ τοῦ ὠοῦ λέκυθος, καὶ τὸ πυῤῥὸν, ᾧ διαδίδοται ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ (διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρώτως τοῦτο φήσαντες) καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρματος· ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττὸν ἔλεγον, μαρτυρεῖ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν. ὄναρ γάρ τινά φασι θεασάμενον, ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ὠά, προσαναθέσθαι ὀνειροκρίτῃ· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὅτι ὀρύττων θησαυρὸν εὑρήσει κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον· εὑρόντα δὲ σταμνίον, ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργύρου τῷ μάντει. τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν, Τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως· καὶ Δίφιλος κέχρηται· Ὠὸν δ᾽ ἐν αὐτῇ διέτρεφε νεοττία.

69. Νεβρῷ ἱππεύεις.] Ἐπὶ τῶν βραδέως γινομένων.

70. Νήϊα καὶ κωπέας αὐθ᾽ ὅπλων ἠλλάξαντο.] Ἐπὶ τῶν μὴ τηρούντων τὰς ἑαυτῶν τέχνας, δόξης ἐπιθυμίᾳ· Νήϊα γὰρ λέγονται τὰ τῆς νηὸς σχοινία, κωπέαι δὲ τὰ πρὸς κώπας ἐπιτήδεια ξύλα.

71. Νηφάλια ξύλα.] Τὰ μὴ ἀμπέλινα, μηδὲ σύκινα, μηδὲ μύῤῥινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.

72. Νὴ τὼ Σιὼ, τέχνη ἄνευ τῆς ἀληθείας ἥφθη.] Τουτέστιν, οὔτε μή ποτε γένοιτο· Λάκων εἶπε, μεγαλυνομένου τινὸς ῥήτορος ἐπὶ ῥητορικῇ.

65. *Mortuus non mordet.*] Hinc dictum quod qui hoſtes ſuos perdunt, ab ijſdem non afficiantur moleſtia.

66. *Nebulas cædis.*] De impoſſibilibus.

67. *Nemeſis circa pedes obambulàt.*] Quòd Dea illa peccantibus ſtatim adſit.

68. *De luteo nihil mihi das.*] In tenaces. νεοττὸς enim dicitur luteum, ſiue flauum oui; cuius principium eſt ſub membranula alba: in illa enim ſemen galli gallinacei, & non in illa quæ vocatur νεοττὸς. (Falſi ſunt enim qui hoc primò aſſeruerant) & eſt flauum id quod ex ſemine abundat. Quòd autem flauum illud νεοττὸς vocatum fuerit, atteſtatur Chryſippus in libro De oraculis. Aiunt enim, quendam per ſomnium, ex lectica ſua oua pendentia vidiſſe, eamque ob cauſam coniectorem inſomnij adijſſe; illum verò reſpondiſſe, ſi foderet, theſaurum prope illum locum inuenturum. Inuento autem vaſculo in quo argentum & aurum inerat, argenti quippiam vati attuliſſe, vatem verò reſpondiſſe, *De luteo nihil mihi das* Diphilus autem ſic vſus eſt: *Ouum in ipſo nido fouit.*

69. *Hinnulo inequitas.*] De ijs, quæ lentè fiunt.

70. *Rudentes & ligna ad remos faciendos armis permutabant.*] In eos, qui artes ſuas non exercent ob gloriæ cupiditatem. νήϊα enim dicuntur funes nautici: κωπέαι autem ad remos neceſſaria ligna.

71. *Sobria ligna.*] Hoc eſt, quæ non ſunt ex vite, neque ex ficu arbore, neque ex myrto. Illa enim οἰνόσπονδα, hoc eſt, in illis ſacris adhibentur, in quibus & vinum.

72. *Per Caſtorem & Pollucem ars abſque veritate tacta eſt.*] Hoc eſt, fieri nunquam id poſſit. Ita Lacon reſpondit, cùm rhetor quidam de ſua dicendi facultate, glorioſis verbis nimium iactaret.

73. *Nio-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

73. *Niobes mala.*] De ijs, qui maxima mala perpetiuntur. Niobe, Tantali & Æropes filia, in lapidem conuerſa fuit ad filiorum tumulum, quos Apollo & Diana interemerant, propterea quod elatiùs illa ſe geſſiſſet ob multitudinem formamque eorundem liberorum, dixiſſetque ſe Leda fecundiorem eſſe. Cæterùm, qui credit hominem ex lapide, aut viciſſim ex hominibus lapidem poſſe fieri; næ, meo quidem iudicio, inſulſus nimiùm & lapideus ipſe eſt. Rei autem ipſamet veritas hæc eſt: Niobe, cùm filij eius fato conceſſiſſent, ſtatuam lapideam fieri, illamque ad ſepulchrum filiorum ſuorum collocari iuſſit: quam nos ipſimet vidimus talem, qualis etiam eſſe narratur.

74. *Mens non eſt Centauris.*] In obliuioſos & violentos. Hi enim ſua violentia perierunt.

75. *Mens videt, & mens audit.*] Mens enim præſtantior eſt reliquis & corporis & animæ facultatibus.

76. *Noui peregrinum.*] De ijs, qui aliquos ſuſpectos habent.

77. *Seruare leges patrias pulcrum ac bonum.*] Menandri.

78. *Par cum Dijs parentibus lege eſt honos.*] Philemonis.

79. *Mærore morbum perpeti minus graue.*] Eiuſdem.

80. *Lex & regio.*] Aperta parœmia.

81. *Sponſi vos vitam viuitis.*] De ijs, qui proſperè viuunt: nam qui vxorem ducebant, ſiſymbro & alijs quibuſdam ſtirpibus inter nuptiarum dies coronabantur.

82. *Humida nox.*] De malis quæ accidunt.

83. *Nunc in regionem veniſti.*] De ijs, qui quò ſe redituros negauerant, redeunt.

84. *Nunc leguminum meſſis.*] De ijs, qui opportunè & ſuo quoquo tempore omnia perficiunt.

73. Νιόβης πάθη.] Ἐπὶ τῶν μέγιστα παθόντων κακά· αὕτη γὰρ ζῶσα, λίθος ἐγένετο ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παίδων, οὓς Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις ἐφονεύσαντο, διὰ τὸ ἐπαρθῆναι ἐπὶ τῷ πλήθει καὶ κάλλει τῶν παίδων αὐτῆς, καὶ εἰπεῖν, εὐτεκνοτέραν εἶναι τῆς Λήδας. Ὃς δὲ πείθεται ἐκ λίθου γενέσθαι ἄνθρωπον, ἢ ἐξ ἀνθρώπων λίθον, εὐήθης ἐστί. τὸ δ᾽ ἀληθὲς ἔχει ὧδε· Νιόβη, ἀποθανόντων τῶν ἑαυτῆς παίδων, ποιήσασα ἑαυτῇ εἰκόνα λιθίνην, ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παίδων. καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα αὐτὴν, οἷα καὶ λέγεται.

74. Νοῦς οὐ πάρα Κενταύροις.] Ἐπὶ τῶν ἐπιλησμόνων καὶ πλεονεκτῶν. παρόσον ὑπὸ πλεονεξίας ἀπώλοντο.

75. Νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει.] Ὁ γὰρ νοῦς κρείσσων πάσων δυνάμεων, τῆς τε ψυχῆς, τοῦ τε σώματος.

76. Νοῶ τὸν ξένον.] Ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινάς.

77. Νόμοις ἕπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις, καλόν.] Μενάνδρου.

78. Νόμος, γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν.] Φιλήμονος.

79. Νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστι, ἢ λύπην φέρειν.] Τοῦ αὐτοῦ.

80. Νόμος καὶ χώρα.] Δήλη.

81. Νυμφίου βίον ὑμεῖς ζῆτε.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχῶς ζώντων· οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐστεφανοῦντο σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισι περὶ τὰς γάμων ἡμέραις.

82. Νὺξ ὑγρά.] Ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν.

83. Νῦν εἰς χώραν ἦλθες.] Ἐπὶ τῶν ὅπου ἀπηρνοῦντο μὴ ἐλθεῖν, ἐλθόντων.

84. Νῦν ὁ σπειρῶν ἄμητος.] Ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὥραν πραττόντων πάντα.

85. Νῦν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

85. Νῦν θεοὶ μάκαρες.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων, ἐφ᾽ οἷς ἔπραξαν.

86. Νῦν γένοιτο τὸ σωθῆναι.] Ἀετὸς χελώνην ἁρπάσας, ἠβούλετο ἀφ᾽ ὕψους καταβαλεῖν· ἡ δὲ, Νῦν γένοιτο, φησὶ, τὸ σωθῆναι· τοῦ δὲ λοιποῦ αὐτῇ μελήσει.

87. Νόσος φιλίας ἡ κολακεία.]

88. Νῷ πείθου.] Ὁμοία τῇ· Τῷ θεῷ ἕπου.

Ξ.

89. Ξένος ἔλθῃ ὅστις ὀνήσει.] Θετταλῶν καταστρέψας πόλεις ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς ξένους πωλήσας, εἴρηκε τοῦτο.

90. Ξυρεῖ ἐν χρῷ.] Ἐπὶ τῶν πονούντων τι εἴς τινα λίαν ἐπίπονον.

91. Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.] Ἐπὶ τῶν προσηκόντων τισίν· ἢ ἐπὶ τῶν ὧν βούλονται τυγχανόντων. Ὁμοία τῇ· Ὄνος εἰς ἄχυρα.

92. Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ᾽ ὀρθόν.] Ὅτι δυσχερὲς, ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.

93. Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κ᾽ ὀδύρεται.] Ἀντὶ τοῦ, θεοῦ βουλομένου, καὶ τὰ κακὰ μεθίστανται εἰς τέρψιν.

94. Ξύμβολος ἀγαθὸς ἢ καὶ φαῦλος.] Ἐπὶ τῶν οἰωνιζομένων διὰ ξυμβόλων. ξυμβόλους δὲ ἐκάλουν τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμούς. ἀνετίθεντο δ᾽ οὗτοι Δήμητρι· καὶ ξύμβολον ὄρνιν φασὶν, ἐπειδὴ ξυμβόλους, ἤγουν σημεῖα, ἐποίουν τοὺς πρῶτα συναντῶντας.

95. Ξυνὸς Ἐνυάλιος καὶ τὸν κτανέοντα κατέκτα.] Ἐπὶ τῶν ἐπ᾽ ἴσης κινδυνευόντων.

96. Ξυγγνώμη πρωτοπείρῳ.] Ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις τι διαμαρτανόντων.

85. *Nunc Dij beati.*] In illos, qui iuſtâ vindictâ pro ſuis quæ fecerant ſceleribus puniuntur.

86. *Nunc ſeruari contingat.*] Aquila cùm teſtudinem rapuiſſet, illam ex ſublimi dejicere volebat, quæ ait: Nunc ſeruari contingat; nam in poſterum eius rei cura erit.

87. *Morbus amicitiæ aſſentatio.*]

88. *Menti pareto.*] Similis illi: *Deum ſequere.*

Ξ.

89. V*Eniat qui proderit hoſpes.*] Theſſalorum vrbibus euerſis & exteris diuenditis, Philippus hoc dicto eſt vſus.

90. *In cute radit.*] De ijs, qui inſigni moleſtia quempiam afficiunt.

91. *Nouacula in cotem.*] De ijs, quæ aliquibus conueniunt. Seu in eos, qui quæ volunt, aſſequuntur. Similis illi: *Aſinus in paleas.*

92. *Lignum curuum nunquam rectum.*] Quòd difficile ſit, ex malis bonos effici.

93. *Deo volente ridet & flet quilibet.*] Hoc eſt, Deo volente mala in oblectationem mutantur.

94. *Auſpicium aut malum aut bonum.*] De ijs, qui omnia captant ex augurijs, quæ per ſternutationes fiunt. Nam ξυμβόλους iſtiuſmodi auſpicia vocabant: Fueruntque Cereri ſacra. ξύμβολον etiam auſpicium vocant, quando primùm obuios rei futuræ ſigna ſiue omen ſibi ſtatuebant.

95. *Communis Mars perimentem ſæpè peremit.*] De ijs, qui æqualiter periclitantur.

96. *Venia danda primum experienti.*] De ijs, qui primum quidpiam delinquunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

O.

97. IOuis filius Corinthus.] De ijs, qui cum pridem feliciter egiſſent, poſtea minimè feliciter dimitttuntur.

98. *Piſcator ictus ſapiet.*] De ijs, qui malo ſuo erudiuntur.

99. *Recta via ambulat.*] De ijs, qui moderatam & omni ex parte æquam vitam agunt.

100. *A via & veritate aberrare durum eſt.*]

CENTVRIA XIV.

1. P*Vnit ſuperbè ſe gerentes Iuppiter.*] Euripidis.

2. *Sol non verè aquilinum pullum.*] Supple, arguit. Quando alicuius rei experimentum capitur.

3. *Qui duos inſectatur lepores neutrum capit.*]

4. *Præſente via diuerticulum quæris.*] De ijs, qui aperta relinquunt, & obſcura quærunt.

5. *Qui habet cenſum equi, velociſſime equitat.*] Eſt & hæc vulgaris.

6. *Qui multum habet piperis, etiam oleribus indit.*] De ijs, qui abundanter & lautè viuunt.

7. *Animus dolens ſecuritatem non habet.*] Euripidis.

8. *Domi Mileſia, non enim hic.*] De ijs, qui vbi non oportet luxum ſuum oſtentant. Mileſius enim quidam apud Lacedæmonios orationem habens & domeſticas delitias commemorans, hoc audiuit.

O.

97. Ὁ Διὸς Κόρινθος.] Ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δὲ οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων.

98. Ὁ ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει.] Ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ παθεῖν μανθανόντων.

99. Ὁδὸν ὀρθὴν βαδίζει.] Ἐπὶ τῶν ὀρθῶς καὶ ἴσως βιούντων.

100. Ὁδοῦ γὰρ καὶ ἀληθείας χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΔʹ.

1. Ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.] Εὐριπίδου.

2. Ὁ Ἥλιος τὸν οὐκ ἀετιδέα.] Λείπει τὸ, ἐλέγχει. Ἐπὶ δοκιμῆς.

3. Ὁ δύο πτῶκας διώκων, οὐδέτερον καταλαμβάνει.] Αὕτη δημώδης καὶ δήλη.

4. Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν καταλιμπανόντων τὰ δῆλα, καὶ ζητούντων τὰ ἀφανῆ.

5. Ὁ ἔχων ἵππου χρήματα, ταχύτατα ἱππεύει.] Καὶ αὕτη δημώδης.

6. Ὁ ἔχων πολὺ πέπερι τίθησι κἂν λαχάνοις.] Ἐπὶ τῶν εὐπόρως καὶ ἀφθόνως βιούντων.

7. Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.] Εὐριπίδου.

8. Οἴκοι τὰ Μιλήσια, μὴ γὰρ ἐνθάδε.] Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Μιλήσιος γάρ τις παρὰ Λακεδαιμονίοις δημηγορῶν, καὶ τὴν οἴκοι τρυφὴν ἐπαινῶν, ἤκουσε ταῦτα.

9. Ὀβόλου

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

9. Ὀβολοῦ τάριχος, δύ' ὀβολῶν ἀρτύματα.] Ἐπὶ τῶν μικροῖς κατορθώμασι, πλείονα δαπανώντων.

10. Ὁ γὰρ φρονῶν εὖ, πάντα συλλαβὼν ἔχει.] Σοφοκλέους.

11. Ὁ Κρὴς τὸν Κρῆτα.] Ἐπὶ τῶν ὁμοιοτρόπων.

12. Οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος.]

13. Οἴκοι γενοίμην.] Ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.

14. Οἴκοθεν ὁ μάρτυς.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας.

15. Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν.] Ἐπὶ τῶν ταρασσόντων τοὺς θύοντας καὶ περικοπτόντων. τοιοῦτον γάρ τι συνέβη τῷ Ἀγαμέμνονι παρὰ τῶν Κρητῶν θύοντι.

16. Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ.] Δύο ἐγένοντο ἡγεμόνες, Νίκων καὶ Σίμων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Σίμων κακοτροπώτατος ὤν. ὥστε καὶ τὴν ἐπὶ Νίκωνα φήμην ἀπαλεῖψαι· λεχθείη δ' αὖ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων.

17. Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.]

18. Οἱ φῶρες τὴν βοήν.] ἤτοι δεδοίκασιν.

19. Οἱ φῶρες προσεγκαλοῦσιν.]

20. Οἷς τὴν μάχαιραν.] Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφισιν αὐτοῖς χρωμένων.

21. Οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἁπλοϊζομένων, καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

22. Οἰναῖοι τὴν χαράδραν.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ. τῶν γὰρ Οἰναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντας.

23. Οἱ Ἴωνες ἐλεύθεροι μὲν, κακοί· δοῦλοι δὲ ἀγαθοί.] Οὐ χρὴ τοὺς ὑπὸ χεῖρα μὲν ἐλευθεροῦν, θρασεῖς ὄντας καὶ μᾶλλον.

9. *Oboli vnius ſalſamentum duorum obolorum condimentum.*] De ijs, qui vt parua quædam rectè conficiant, plura inſumunt.

10. *Cordatus in ſe cuncta continet bona.*] Sophoclis.

11. *Cretenſis Cretenſem.*] In eos, quibus conſimiles ſunt mores.

12. *Domus amica domus optima.*]

13. *Domi ſim.*] De ijs, qui mala effugere optant.

14. *Teſtis domo petitus.*] De ijs, qui contra ſeipſos teſtes producunt.

15. *Cretenſes ſacrificium.*] De ijs, qui ſacrificantes turbant, illorumque res accidunt. Tale enim quid Agamemnoni ſacrificanti à Cretenſibus accidit.

16. *Noui Simonem & Simon me.* Duo fuerunt imperatores exercitus, Nicon & Simon: Simon autem valdè potens ac peſſimis moribus, ita vt famam ſegniorem quæ de Nicone erat aboleret. Vſurpari autem poſſit parœmia de ijs, qui ſe mutuo ab improbitate nouerunt.

17. *Domi manere conuenit felicibus.*]

18. *Fures clamorem.*] Nempe, metuunt.

19. *Fures ipſi accuſant.*]

20. *Ouis gladium.*] De ijs, qui ſibiipſis inutiles ſunt.

21. *Vinum & pueri veraces.*] In ſimplices & qui veritatem loquuntur.

22. *Oenæi torrentis alueum.*] De ijs, qui ob vtilitatem vocati, lædunt tamen. Nam Oenæi quum torrentis alueum alio deriuare vellent, multa erumpens aqua omnes ſubmerſit.

23. *Iones liberi quidem mali, ſerui autem probi.*] Quòd mancipia non oporteat manumittere maximè audacia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

24. *Cum quo me portento Deus concluſit!*] De intolerabilibus: Nam de Cyclope & Vlyſſe res eſt.

25. *Solus ſapit, reliqui vt vmbræ volant.*] De valdè cordatis dicitur.

26. *Mundus ſcena, vita tranſitus, veniſti, vidiſti, abiſti.*]

27. *Tempus leuabit ſoſpitator omnium.*]

28. *Cnips in regione.*] De ijs, quæ celeriter incidunt. Cnips enim animalculum ligna erodens.

29. *Piger fabas madefac: ſic rudas ederis nunquam latere poteris.*] De prorſus ignauis.

30. *Nauis omnino neque flatu ſecundo agitur, neque remigio impellitur.*] Quando neque ventis neque remis nauigamus.

31. *Cretenſis mare.*] De ijs, qui aliquid norunt, aſſimulant tamen ſe ignorare. Ita dictum ac ſi dicas, Inſulanus mare ignorat.

32. *Carpathius leporem.*] De ijs qui ſeipſos lædunt. Carpathij enim inſulam incolentes, quum lepores non haberent, eo immiſerunt, qui multiplicati iam, ſegetes perdiderunt.

33. *Cleomenes ſuperat cubile.*] De ijs, qui non neceſſaria maiora, & plura poſſident neceſſarijs.

34. *Qui benè ducit benè ſequi facit.*] De ijs, qui præeſſe norunt.

35. *Toto pede.*] De ijs, qui celeriter aliquid conficiunt. Similis huic: Ὅλῳ λυτῆρι.

36. *Olympo toto videbitur grauior.*] Clara.

37. *Integros Athos à vertice incidis.*] Ab ijs vſurpatur qui intoleranda patiuntur.

24. Οἵῳ με ὁ δαίμων τέρατι συγκατεῖρξεν;] Ἐπὶ τῶν δυσανασχετούντων· ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος καὶ τοῦ Ὀδυσσέως.

25. Οἶος πέπνυται· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν φρονίμων λέγεται.

26. Ὁ κόσμος σκηνὴ, ὁ βίος πάροδος, ἦλθες, εἶδες, ἀπῆλθες.

27. Ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος.

28. Ὁ κνὶψ ἐν χώρᾳ.] Ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων· κνὶψ γὰρ θηρίον ξυλοφάγον.

29. Ὀκνὲ κυάμους κατάβρεξον· εἰ φάγοις ὠμοὺς οὐδέποτε ἐπιλάθοιο.] Ἐπὶ τῶν πάνυ ῥαθύμων.

30. Ὁ κ' ἀργύρου ἢ πάντως θεῖ κ' ἀλαύνεται.]

31. Ὁ Κρὴς δὴ τὸν πόντον.] Ἐπὶ τῶν εἰδότων μὲν, προσποιουμένων δὲ ἀγνοεῖν· ἀντὶ τοῦ, ὁ νησιώτης ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν.

32. Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων. οἱ γὰρ Καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες, καὶ λαγωοὺς οὐκ ἔχοντες, ἐπηγάγοντο, οἳ πολλοὶ γενόμενοι ἐλυμαίνοντο τοὺς καρπούς.

33. Ὁ Κλεομένης τῆς κοίτης ὑπερέχει.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.

34. Ὁ καλῶς ἄγων ἐμποιεῖ τὸ καλῶς ἕπεσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων ἄρχειν καὶ, Σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται.

35. Ὅλῳ ποδί.] Ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων. ὁμοία τῇ· Ὅλῳ λυτῆρι.

36. Ὀλύμπου φανεῖται παντὸς ἐπαχθέστερος.] Δήλη.

37. Ὅλους Ἄθως κατάλαξεύεις τῆς κορυφῆς.] Ἐπὶ τῶν πασχόντων ἀνύποιστα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

38. Ὁ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.]

39. Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων· παρόσον ἱππικώτατοι οἱ Λυδοί.

40. Ὁμωλώιος Ζεύς.] Ἐπὶ τῶν ὁμονοούντων, ἀπὸ Ὁμολώας προφήτιδος τῆς Ἐνυέως· ἣν προφῆτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι, ὡς Ἀριστοφάνης. Ἴστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν, ὅμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ Δημήτηρ Ὁμωλωΐα ἐν Θήβαις.

41. Ὅμοιος ὁμοίῳ.] Δηλονότι συναγορεύει· ἢ ἀμαθὴς ἀμαθεῖ, ἢ φαῦλος φαύλῳ.

42. Ὄμπνιος χείρ.] Ἡ πλουσία.

43. Ὄμπνιον νέφος.] Τὸ μέγα ηὐξημένον.

44. Ὁ μὲν λόγος θαυμαστὸς, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος.] Ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μείζω ἢ δύνανται.

45. Ὄμφακας βλέπει.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων, καὶ πλησιαζόντων σοφοῖς πειρωμένων.

46. Ὅμοιον ὁμοίῳ δεῖ πλησιάζειν.] Παλαιὸς λόγος καὶ εὖ ἔχων ἐστί.

47. Ὁ μὲν ἑκάτερος ἀμφότερος· ὁ δὲ ἀμφότερος, οὐδέτερος.] Τούτοιν ὁ μὲν εἷς ἔμφρων καὶ πρακτικὸς ὁ Ἑκάτερος· Ἄτερος δὲ εὐήθης, καὶ ἀβέλτερος ὁ Ἀμφότερος· τοῦτο ἰδὼν ὁ Φίλιππος εἴρηκε τὴν παροιμίαν.

48. Ὁμοιότερος σύκου.] Τοῦτο παραπαίζει διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῶν σύκων.

49. Ὀμφάλη Ἡρακλῆς λατρεύει.] Ἐπὶ τῶν ἀπίστων. λόγος ἦν μάταιος, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐλάτρευε τῇ Ὀμφάλῃ, καίτοιγε ἐξὸν Ἡρακλεῖ κἀκείνης, καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῇ δεσπόζειν. τὸ δ' ἀληθὲς τοιόνδε ἐστι· Ὀμφάλη ἦν Ἰορδάνου θυγάτηρ Λυδῶν βασιλέως·

38. *Lupus pilum mutat non mores.*]

39. *Lydus aſinum impellit.*] In eos, qui contra dignitatem aliquid agunt: eo quod equis aptiſsimi ſint Lydi.

40. *Iuppiter Homoloius.*] De ijs, qui inter ſe conſentiunt. Ab Homoloia vate Enyus filia quam Delphos miſſam referunt, vt Ariſtophanes eſt auctor. Iſter autem libro duodecimo collectionis hinc parœmiam duci ait, quod Æoles conſenſum concordiamque pacificam ὅμολον appellent. Eſt etiam Ceres Homoloia Thebis.

41. *Similis ſimili.*] Clarum eſt, indoctum cum indocto, improbum cum improbo concordare.

42. *Cereatis manus.*] Hoc eſt, diues.

43. *Cereatis nebula.*] Magna nempe atque intenſa.

44. *Oratio quidem admirabilis, ſed qui illam profert, non credendus.*] De ijs, qui maiora promittunt, quam præſtare poſsint.

45. *Vuas acerbas intuetur.*] De indoctis qui cum doctis verſari tentant.

46. *Simile ſimili appropinquare oportet.*] Vetus & verus ſermo Xenophontis.

47. *Alter vterque eſt, vterque neuter.*] Horum duorum vnus qui Hecaterus vocabatur prudens & in rebus agendis dexter erat; alter autem Amphoterus nomine ſimplex ſtolidusque, quibus conſpectis Philippus, hanc parœmiam vſurpauit.

48. *Similior ficu.*] Per iocum: propter ficorum ſimilitudinem.

49. *Hercules Omphalæ ſeruit.*] De incredibilibus. Fabula fuit ridicula, Herculem Omphalæ ſeruiſſe: cum licuerit ei, & in illam, & in reliquos illi ſubiectos dominij ius exercere. Proinde res ita ferè ſeſe habuit: Omphale filia fuit Iordani Lydorum regis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

quæ intellecta Herculis fortitudine, finxit ſe illius amore captam: ad quam cum Hercules acceſſiſſet, in amorem eius incidit, & ex ea filium genuit Laomedem nomine. Quumque multum illa oblectaretur, quodcunque illa ei iniungeret faciebat. Hinc fatui homines ſuſpicati ſunt Herculem illi ſeruiſſe.

50. *Aſinus geſtat myſteria.*] De ijs, qui indigni rem quampiam faciunt. Myſterijs enim celebrandis neceſſaria ex vrbe per aſinos Eleuſinem deportabant. Vnde etiam parœmia. Quod autem aſini onus portantes maximè affligerentur, quando talia aliqui patiuntur, qualia qui onere impoſito opprimũtur, Ariſtophanes parœmiam adhibet. Similis illi, *Feli crocoton & Simius in purpura.*

51. *Quem fortuna nigrum pinxerit, illum nec vniuerſum tempus candidum reddere poteſt.*] De valdè infortunatis.

52. *Aſino quis fabulam narrabat, ille autem aures mouebat.*] In ſtuporem quorumpiam.

53. *Aſinus audiens lyram, aures mouet.*] De indoctis, aut de ijs, qui approbant quidem aliquid, nec tamen intelligunt.

54. *Quem ratio non percutit, nec baculus percuſſerit.*] De ijs, qui non parent optima diſſerentibus.

55. *Aſinus in paleas.*] De ijs, qui præter ſpem in bona incidunt, & ijs ſuauiter fruuntur.

56. *Aſini caput ne laues nitro.*] In illos, qui quæ non conuenit faciunt.

57. *Aſinus inter apes.*] De ijs, qui in mala inciderint. Aſinos ſylueſtres apud Indos magnitudine non minores equis gigni intellexi, qui in fronte cornu habent ad vlnæ cum dimidia magnitudinem, cuius inferior pars alba ſit, ſuperior phœnicei coloris, media autem admodum nigra. Sunt verò velociſſimi, adeo, vt iuxta

αὕτη ἀκούσασα τὴν ἰσχὺν Ἡρακλέους προσεποιήθη ἐρᾶν αὐτοῦ· Ἡρακλῆς πλησιάσας, ἔρωτι ἑάλω αὐτῆς. γεννᾷ δὲ ἐξ αὐτῆς υἱὸν Μαομήδην· ἡδόμενος δ' αὐτῇ, ἐποίει ὅτι προσέταττεν ἡ Ὀμφάλη· οἱ δὲ εὐήθεις ὑπέλαβον λατρεύειν αὐτὸν αὐτῇ.

50. Ὄνος ἄγει μυστήρια.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων· τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς χρείαν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· διὰ δὲ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας, ὡς ἂν οὖν ὅμοια πασχόντων, τῷ πιέζεσθαι τῷ ὑποκειμένῳ ἄχθει, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν ὁ Ἀριστοφάνης. Ὁμοία τῇ· Γαλῇ κροκωτὸν, καὶ Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.

51. Ὃν ἡ τύχη μέλανα γράψει, τοῦτον ὁ πᾶς χρόνος οὐ δύναται λευκᾶναι.] Ἐπὶ τῶν δυστυχῶν ἄγαν.

52. Ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει.] Εἰς ἀναισθησίαν τινῶν.

53. Ὄνος λύρας ἀκούων κινεῖ τὰ ὦτα.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων· ἢ ἐπὶ τῶν συγκατατιθεμένων, μηδὲ ἐπαϊόντων.

54. Ὃν οὐ τύπτει λόγος οὐδὲ ῥάβδος.] Ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων τοῖς εἰσηγουμένοις τὰ βέλτιστα.

55. Ὄνος εἰς ἄχυρα.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων, καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

56. Ὄνου κεφαλὴν μὴ πλύνειν νίτρῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀνάρμοστα ποιούντων.

57. Ὄνος ἐν μελίτταις.] Ἐπὶ τῶν κακοῖς περιπεσόντων· πέπυσμαι ὄνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττονας ἵππων τὰ μεγέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι· κέρας δὲ ἔχειν ἐπὶ τῷ μετώπῳ· ὅσον πήχεως τὸ μέγεθος, καὶ ἡμίσεος προσέτι· καὶ τὸ μὲν κάτω μέρος τοῦ κέρατος εἶναι λευκόν· τὸ δὲ ἄνω φοινικοῦν· τό γε μὴν μέσον, μέλαν δεινόν. εἰσὶ δὲ ὤκιστοι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ὤκισοι. καὶ διώκειν ἐκείνους τοῦτο δὴ τὸ ποιητικὸν, μεταθεῖν τὰ ἀκίχητά ἐστιν· ὁ δὲ ἰχθὺς ὄνος, τὰ μὲν ἄλλα ὅσα ἐντὸς περιπέφυκεν, οὐ πάντη τῶν ἑτέρων διεστηκότα κέκτηται. μονότροπος δέ ἐστι, καὶ σὺν ἄλλοις βιοῦν οὐκ ἀνέχεται.

58. Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα πυνθάνεται.] Ἐπὶ τῶν ἐναντίως γινομένων.

59. Ὄνος εἰς μάρτυν ὀγκᾶται.] Ἐπὶ τῶν ἐγκαίρια ποιούντων.

60. Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος.] Ὁμοία τῇ προτέρᾳ.

61. Ὄνος κάθου.] Ἐπὶ τῶν ἐν πράγματι ἡττωμένων.

62. Ὄνος εἰς Κυμαίους.] Ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων.

63. Ὄνος ὕεται.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων.

64. Ὄνου θανάτους.] Ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

65. Ὄνου παρακύψεως.] Ὄνου παρακύψαντος ὄρνιθες πτοηθεῖσαι, ἱστὸν ἀνέρρηξαν· ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱστοῦ, τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν.

66. Ὄνου πόκαι.] Ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται· οὐ γὰρ κείρεται ὁ ὄνος.

67. Ὄνου οὐρὰ ἠθμὸν (τηλίαν) οὐ ποιεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν.

68. Ὄνου γνάθος.] Εἰς πολυφάγον.]

69. Ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὗς.]

70. Ὀνοσκελίας θυγάτηρ.] Ἐπὶ τῶν εὐειδεστάτων. Νεανίας τῶν ἐπισήμων, Ἐφέσιος τῷ γένει, υἱὸς Δημοστράτου, τῇ δ' ἀληθείᾳ Ἄρεως· οὗτος τὸ θῆλυ μισῶν γένος, νυκτὸς βαθείας, εἰς τὰς πατρῴας ἔτρεχεν ἀγέλας, καὶ ὄνῳ συνεγένετο θηλείᾳ. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη, ἔτεκε κόρην εὐειδεστάτην, ὀνοσκελίαν τοὔνομα· τὴν προσηγορίαν λαβοῦσαν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος. Ἀριστοτέλης ἑβδόμῳ παραδόξων.

poëticum illud qui eos curſu inſequi velit, nihil aliud quam ad ea quæ contingere non poſſit curſum inſtituat, Aſinus autem piſcis omnia interna non omnino ab alijs differentia habet. Solitarius autem eſt, neque cum reliquis viuere ſuſtinet.

58. *Hinnulus leonem interrogat.*] De ijs, quæ præpoſterè fiunt.

59. *Aſinus ad funem rudit.*] De ijs, qui aliquid opportunè faciunt, aut libidine incitantur.

60. *Aſinus tubam audit.*] Similis priori, *Aſinus lyram audiens aures mouet.*

61. *Aſine ſede.*] In illos, qui in re quapiam ſuperantur.

62. *Aſinus inter Cumanos.*] De rebus inopinatis ac raris.

63. *Aſinus compluitur.*] De ijs, qui re quapiam non mouentur.

64. *Aſini mortes.*] De ijs, qui abſurda narrant.

65. *Ob aſini proſpectum.*] Aſino proſpiciente gallinæ perterritæ velum perfregerunt, vnde veli dominus, aſini poſſeſſori litem mouit.

66. *Aſini lanæ.*] De rebus inutilibus, quæque potius non ſunt omninò, dicitur. Neque enim aſini vellus habent quod tondeatur.

67. *Aſini cauda cribrum non facit.*] De inutilibus.

68. *Aſini mandibula.*] In edacem.

69. *Aſinus lyram audijt & tubam ſus.*]

70. *Onoſceliæ filia.*] De formoſiſſimis. Adoleſcens quidam valdè nobilis genere Epheſius, filius Demoſtrati, ſeu potius reuera Martis, muliebrem ſexum exoſum habens, nocte profunda ad patris greges curriculo ſe contulit, & cum aſina coiuit. Quæ prægnans effecta puellam peperit longe pulcherrimam Onoſceliam nomine; ex illo euentu etiam appellatione illi acquiſita. Ariſtoteles libro ſeptimo Inopinatorum.

71. *Aſini*

71. *Aſini vmbra.*] De ijs, qui quum neque opes neque ſplendorem habeant propter neceſsitatem rebus paruis ac vilibus acquieſcunt: aut de ijs, qui ob res abiectiſsimas digladiantur. Quum Megaram quidam proficiſceretur, aſinum conduxit, æſtuque correptus ſub vmbra aſini ſibi requieſcendum neceſſario putauit, neq; enim aut arbor aderat, aut aliud iſtiuſmodi. Aiunt autem agaſonem hoc, prohibuiſſe, dicentem, aſinum ipſi dumtaxat conductum fuiſſe, non autem vmbram: adeo vt ſuper ea re contentio & certamen plurimum oriretur.

72. *Puer glaciem.*] De ijs, qui aliquid neque retinere poſſunt, neq; dimittere volunt.

73. *Oculos in occipitio habet.*] De verſutis.

74. *Vbi quis dolorem ſentit, illic & animum habet.*] Amphidis parœmia.

75. *Vbi leonina pellis non pertingit, aſſumenda eſt & vulpina.*] Quod vnuſquiſque pro facultate ſua agere debeat.

76. *Vbi cerui cornua abjiciunt.*] De ijs, qui in locis difficilibus agunt. Cerui enim cornua in locis inacceſsis atque aſperis projiciunt.

77. *Lutum niſi tundatur non fit teſta.*] Ex laboribus & rebus aduerſis homines perfectiores reddi.

78. *Oreſtes in montibus degens.*] De ijs, qui alios deprædantur. Oreſtes enim ille ſimulata inſania, ad ſe accedentes veſtibus exuebat; fur enim erat: aut per proſonymiam, pro eo quod eſt, Inſaniens vt Oreſtes.

79. *Aues captas, ventos venaberis.*] De fruſtra laborantibus.

80. *Fortem coturnix ſoſpitauit Herculem.*] De ijs, qui vnde minimè ſperauerant ſeruantur.

71. Ὄνου σκιά.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων πλούσια καὶ λαμπρὰ καὶ ἀρκουμένων ἐξ ἀνάγκης τοῖς μικροῖς τε καὶ ἀτελέσιν. ἢ ἐπὶ τῶν ἕνεκεν εὐτελεστάτων τινῶν ἐριζόντων. εἰς Μέγαρα ἀπιών τις, ἐμισθώσατο ὄνον· τοῦτον καῦμα κατέλαβεν, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου ἀναπαύεσθαι δέον ᾠήθη· οὐ παρῆν γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ᾽ ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν. τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα, ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον οὐ μὴν καὶ σκιάν. ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν περὶ τούτου γενέσθαι.

72. Ὁ παῖς κρύσταλλον.] Ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων.

73. Ὄπισθεν κεφαλῆς ὄμματ᾽ ἔχει.] Ἐπὶ τῶν πανούργων.

74. Ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.] Ἀμφίδος ἡ παροιμία.

35. Ὅπου μὴ ἐφικνεῖται ἡ λεοντῆ, προσραπτέον τὴν ἀλωπεκήν.] Ὅτι δεῖ ποιεῖν ἕκαστον κατὰ δύναμιν.

76. Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων. αἱ γὰρ ἔλαφοι ἐν δυσβάτοις καὶ τραχέσι τόποις τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν.

77. Ὁ πηλὸς ἢν μὴ δαρῇ κέραμος οὐ γίνεται.] Ὅτι ἐκ τῶν πόνων καὶ παθημάτων οἱ ἄνθρωποι τελειότεροι γίνονται.

78. Ὀρέστης ἐν ὄρεσι διαιτώμενος.] Ἐπὶ τῶν λωποδυτούντων· Οὗτος ὁ Ὀρέστης προσποιούμενος μανίαν, τοὺς παριόντας ἀπέδυεν· ἦν γὰρ λωποδύτης, ἢ κατὰ προσωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ, μαινόμενος ὡς Ὀρέστης.

79. Ὄρνις ζητεῖς, ἀνέμους θηρεύσεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην κοπιώντων.

80. Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα τὸν καρτερόν.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ὧν οὐκ ἤλπισαν σωζομένων.

81. Ὁ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

81. Ὁ Ῥῆνος ἐλέγχει τὸν νόθον.] Ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων εἰ τοιοῦτοί εἰσιν, οἷοι φαίνονται εἶναι.

82. Ὄρος ὄρει οὐ μίγνυται, ἄνθρωπος δ' ἀνθρώπῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμπαθῶς πρός τινας διακειμένων.

83. Ὅστις δὶς ναυαγήσει μάτην μέμφεται Ποσειδῶνα.]

84. Ὀστράκου περιστροφή.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως εἰς φυγὴν ὡρμημένων· καὶ Πλάτων, Ὀστράκου μεταπεσόντος, ἵεται φυγῇ μεταβαλών· ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ κρειττόνων εἰς τοὐναντίον μεταπεσόντων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυβευόντων· ὀστρακίνοις γὰρ τὸ πάλαι χρώμενοι βόλοις, τῇ μεταβολῇ τούτων, πολλάκις ἡττῶντο ἢ ἐνίκων.

85. Ὀστοῦν ἔνεστι τῷ λόγῳ.] Ἐμπεδοκλῆς εἶπεν, αἰνιττόμενος τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος.

86. Ὃς αὐτὸς αὑτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει.] Ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα μὴ δυναμένων σῶσαι, ἄλλα δὲ ζητούντων· Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἀξιούντων Ἀθηναίων, ὅτε παρέδωκαν τὸ ἄστυ, Σάμον αὐτοῖς μόνον ἐᾶσαι, εἶπον ὅταν αὑτῶν οὐκ ἐστὲ, τότε καὶ ἄλλους ἔχειν ζητεῖτε.

87. Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν.] Σικελός τις σῦκα ἄγων, ἐναυάγησεν· εἶθ' ὁρῶν τὴν θάλασσαν ἀγριουμένην, ἐπὶ πέτρας καθήμενος, οἶδά φησι, ὃ θέλεις· σῦκα θέλεις. Ἀλκμὰν ὁ λυρικὸς μέμνηται τῆς παροιμίας.

88. Ὁ Σκύθης ἵππον.] Ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀποπτυόντων αὐτό· διὸ καὶ Πίνδαρος· Ἀΐζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ· κρύφα δὲ σκολιοῖς γάνυσιν, ἀναδέρουσι πόδας.

89. Ὅταν φακῆν ἑψῆτε, μὴ ἐπιχεῖν μύρον.] Στράττις ἔφησε σκώπτων τὸν Εὐριπίδην. ἐπὶ τῶν φιληδόνων.

81. *Rhenus ſpurium arguit.*] In eos, de quibus periculum ſumitur num tales ſint quales ſe eſſe dicunt.

82. *Mons monti non miſcetur, at verò homo homini.*] In eos, qui erga aliquos minimè afficiuntur.

83. *Quiſquis bis naufragium faciet, fruſtrà Neptunum accuſat.*] Eo quod oporteat ſemel deceptum non iterum decipi.

84. *Teſtæ conuerſio.*] De ijs, qui facilè in fugam conuerſi ſunt. Plato: Teſta relabente, capto exilio ſolum vertit. Alij accipiunt de ijs, qui ex rerum lætiorum ſtatu in contrarias reciderunt, ſumpta tranſlatione de ijs qui taxillis ludunt. Teſtaceis enim olim iactibus vtebantur, quorum varietate ſæpius vincebantur aut vincebant.

85. *Os ineſt orationi.*] Empedocles ait, obſcurè ſignificans aliquid eſſe velut ſubſtantiam negotij.

86. *Qui ipſe ſe non poſſidet, Samum cupit.*] In eos, qui quum res ipſi ſuas ſeruare non poſſint, alienas tamen quærunt. Lacedæmonij enim Athenienſibus quum ciuitatem ipſam tradidiſſent, petentibus vt ſibi ſola Samus relinqueretur, reſponderunt, quum vos veſtri iuris iam non ſitis, etiam alios habere nunc quæritis.

87. *Siculus mare.*] Siculus quidam ficus vehens, naufragium fecit. deinde videns mare exaſperatum, ſaxo inſidens, Scio inquit quid velis, ficus petis. Meminit adagij Alcman lyricus poëta.

88. *Scytha equum.*] In eos, qui ſecretò aliquid cupiunt, palam tamen id reſpuunt. Hinc Pindarus. Scythæ mortuum equum verbotenus quidem auerſantur, clam autem verſutijs gaudentes pedes excoriant.

89. *Poſtquam lentem coxiſtis, non infundatis vnguentũ.*] Stratis ait Euripidem taxans. In eos, qui voluptatibus dediti ſunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

90. *Quiſquis canem peregrinum alit, huic ſolus funis ſit reliquus.*] De ijs, qui fruſtra talibus rebus operam impendunt, ex quibus non ſolum vtilitatem nullam percipient, ſed eaſdem etiam amittent.

91. *Tantali lapis ſuper caput recellitur.*] Ac ſi dicas continuus nos timor habet.

92. *Quando Nibas coccyſſabit, tunc diuitias nanciſceris.*] De impoſſibilibus. Theſſalonicæ quæ eſt in Macedonia vicus vicinus eſt qui vocatur Nibas, in quo galli gallinacei congenito ſibi cantu deſtituuntur, & omninò muti ſunt: atque hinc prouerbialis locutio de impoſſibilibus profluxit, qua dicitur, tunc illud aut illud habebis, quando Nibas coccyſſauerit.

93. *Ne à terra quidem iuuabitur.*] Hoc eſt, ne minima quidem re.

94. *Nec Execeſtides rectam viam inueniat.*] Celebratur Execeſtides quod omnes vias noſſet propter diuturnam peregrinationem.

95. *Impietas ſeſe ſuper eſt iactare ſepultis.*] Homeri.

96. *Mores nefas cuiquam Paſiphaës ſequi.*] Quod non debeant mulieres in abſurdos amores irrumpere. Fabulantur Paſiphaën tauri paſcentis amore captam, Dædalumque ligneam bouem feciſſe & eidem Paſiphaën incluſiſſe, taurumque in illam inſcendentem mulieri ſe commiſcuiſſe, quæ ex eo coitu puerum concepit, cui corpus eſſet viri, caput autem bouis. Quod ego factum fuiſſe nego. Primum quidem quod fieri non poſſit, vt animal alterum diuerſi generis amet, neque enim vllo modo canis cum ſimia, lupus cum hyæna commiſceantur, neque bubalus cum ceruo quod diuerſi ſint generis, nec porrò taurus cum lignea bucula commiſceri potuiſſe videtur, neque verò

90. Ὅστις κύνα τρέφει ξένον, τούτῳ μόνον λῖνος μένει.] Ἐπὶ τῶν ματαίως πονούντων περὶ ἐκεῖνα, οἷς οὐ μόνον κερδανοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπολέσουσιν.

91. Ὁ Ταντάλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταντελίζεται.] Ἀντὶ τοῦ φόβος ἡμᾶς ἔχει διηνεκής.

92. Ὅταν Νίβας κοκκύσῃ, τότ᾽ ἕξεις πλοῦτον.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Θεσσαλονίκῃ τῇ Μακεδονίτιδι χῶρός ἐστι γειτνίων, καὶ καλεῖται Νίβας· οὐκοῦν οἱ ἐνταῦθα ἀλεκτρυόνες, ᾠδῆς τῆς συμφυοῦς ἀμοιροῦσι, καὶ σιωπῶσι πάντῃ πάντως. καὶ διαῤῥεῖ λόγος παροιμιώδης ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, ὃς λέγει, τότε ἂν ἔχητε τόδε τι, ὅταν Νίβας κοκκύσῃ.

93. Οὐδ᾽ ἀπὸ γῆς ὄνησις.] Ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

94. Οὐδ᾽ ἂν Ἐξηκεστίδης εὕροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.] ἐθρυλλεῖτο ὁ Ἐξηκεστίδης, ὡς πᾶσαν ὁδὸν γινώσκων, διὰ τὴν χρόνιον πλάνην.

95. Οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.

96. Οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τὸν Πασιφάης τρόπον.] Παρόσον οὐ δεῖ τὰς γυναῖκας ἐξοκέλλειν εἰς ἀλλοκότους ἔρωτας. Μυθεύεται, ὅτι ἠράσθη ταύρου νεμομένου ἡ Πασιφάη, Δαίδαλον δὲ ποιῆσαι βοῦν ξυλίνην καὶ ἐγκλεῖσαι τὴν Πασιφάην εἰς αὐτήν· οὕτω τε τὸν ταῦρον ἐπιβάντα, μιγῆναι τῇ γυναικί· τὴν δὲ κυῆσαι παῖδα ἔχοντα μὲν σῶμα ἀνδρὸς, κεφαλὴν δὲ βοός. ἐγὼ ἢ οὔ φημι τοῦτο γενέσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ ἀδύνατον ἐρασθῆναι ζῶον ἕτερον ἑτέρου· οὐ γὰρ δυνατὸν κύνα καὶ πίθηκον, λύκον τε καὶ ὕαιναν ἀλλήλοις συμμιγῆναι, οὐδὲ βούβαλον ἐλάφῳ· ἑτερογενῆ γάρ εἰσι. ταῦρος δὲ οὐ δοκεῖ μοι βοῒ ξυλίνῃ ἀναμιχθῆναι· οὐκ ἂν δὲ ἠνέσχετο καὶ γυνὴ ταύρου ἐπιβαίνοντος, οὐδὲ φέρειν

ἠδυνά-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἠδυνάτο γυνὴ ἔμβρυον, ἔχοντα κέρατα· τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει οὕτως. Μίνωά φασιν ἀλγοῦντα τὰ αἰδοῖα, θεραπευθῆναι ὑπὸ Κρίδος τοῦ Πανδίωνος· κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν τῆς θεραπείας καιρὸν, ἠκολούθη τῷ Μίνωι νεανίας εὐειδὴς, ὄνομα τῷ Ταῦρος· οὗ Πασιφάη ἔρωτι ἁλοῦσα, μίγνυται αὐτῷ καὶ γεννᾷ παῖδα. Μίνως δ' ἐπιλογισάμενος τὸν Φόρτον τῆς ἀλγηδόνος τῶν αἰδοίων, καὶ γνοὺς ὡς οὐκ ἔστιν ἐξ αὐτοῦ ὁ παῖς διὰ τὸ μὴ συγκοιμᾶσθαι αὐτὸν τῇ Πασιφάῃ, ἔγνω ὡς ἐκ τοῦ Ταύρου ἐστὶ τὸ κυηθὲν, ἀποκτεῖναι μὲν οὐκ ἤθελε τὸν παῖδα, διὰ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῶν ἑαυτοῦ παίδων· ἀποπέμπει δὲ αὐτὸν εἰς ὄρος, ὡς ἐν θεράποντος μοίρᾳ ὑπάρχῃ τοῖς ποιμέσιν· ὁ δὲ οὐκ ὑπετάσσετο τοῖς βουκόλοις. πυθόμενος δὲ ὁ Μίνως ταῦτα κατ' αὐτὸν, ἐκέλευσε αὐτὸν παρὰ τῶν πολιτῶν κρατηθῆναι· καὶ εἰ μὲν ἕποιτο λελυμένον ἐλθεῖν· εἰ δὲ μὴ, δέσμιον· αἰσθόμενος δὲ ὁ νεανίας, ἀφίσταται εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἁρπάζων βοσκήματα, οὕτω διέζη· πέμψαντος δὲ Μίνωος καὶ ἕτερον ὄχλον πλείονα, διὰ τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν, ὁ νεανίας ὄρυγμα ποιήσας βαθὺ, καθεῖρξεν ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο, ἔνθα ὄντος τοῦ Μινωταύρου, εἴποτε παρὰ τοῦ Μίνωος ἐκρατήθη τις ἀδικῶν, παρὰ τὸν Μινώταυρον ἐπέμπετο, ὡς αὐτὸν τιμωρήσαιτο. λαβὼν οὖν ποτε Μίνως τὸν Θησέα πολέμιον, ἐπὶ τὸν Μινώταυρον ἀπέστειλεν ὡς ἀποθανούμενον· γνοῦσα δὲ τοῦτο ἡ Ἀριάδνη, προσαπέμπει ξίφος τῷ Θησεῖ εἰς τὴν εἱρκτὴν δι' οὗ ἀναιρεῖ τὸν Μινώταυρον.

97. Οὐδὲν ἐγγὺς ἱππικοῦ δρόμου.] Ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων.

98. Οὐδὲ πυρφόρος.] Λείπεται τὸ ἀπελείφθη. ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ φθαρέντων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκό-

mulier taurum inſcendentem ferre quiuiſſet, neque fœtum cornu habentem in ſe geſtare. Rei autem veritas ita ſe habet. Aiunt Minoëm verendorum dolore correptum à Cride Pandionis filia fuiſſe ſanatum, quo tempore comitabatur Minoëm iuuenis quidam egregiè formoſus, Taurus nomine, cuius amore Paſiphaë capta cum illo congreditur & puerum parit: Minos autem tempus ſupputans quo ex verendis laborauerat, intelligenſque filium ex ipſo non fuiſſe generatum, quod cum Paſiphaë non concubuiſſet, ſed ex Tauro ſatum eſſe ſciens, puerum interimere noluit quod frater ſuorum liberorum eſſe putaretur: in montem autem illum ablegat, vt paſtoribus famuli vice eſſet, quibus ille ſubeſſe noluit. Qua re intellectâ Minos illum per ciues ſuos comprehendi iuſſit; & ſi quidem ſequeretur, ſolutum venire, ſin minus, vinctum. Iuuenis verò hæc in ſe parari ſentiens, longiùs in montes ſeceſſit, raptiſque armentis, vitam tolerauit. Quumque Minos manum priori maiorem ad comprehendendum illum miſiſſet, iuuenis facta foſſa profunda in illam ſeſe incluſit, quo in loco dum Minotaurus commoratur, ſi quis ob delictum aliquod perpetratum à Minoë caperetur, ad Minotaurum puniendus mittebatur. Quumque aliquando Minos Theſea hoſtem cepiſſet, ad Minotaurum quo moreretur, amandauit. Quod intelligens Ariadne, gladium Theſeo in carcerem præmiſit, quo Minotaurum interemit.

97. *Neque prope equeſtrem curſum.*] De ijs, quibus delicioſè viuere eſt animus.

98. *Ne ignifer quidem.*] Deeſt, relictus eſt. De ijs, qui prorſus perierunt. πυρφόρους autem vocabant ſacerdotes qui altaris ignem incendebant. Mos autem fuit vt hoſtium ſacerdotibus victores parcerent. De ijs porrò qui internecione

victi, belloque ſubacti eſſent, ſolebant elatione vtentes ſic loqui, ita illos periiſſe, vt nec ignifer quidem eſſet reliquus, perinde ac ſi diceretur, Ne ſacerdotem quidem in exercitu fuiſſe relictum, qui ignem in vrbem ferat. Velut ſi diceremus, Nec tentorij quidem cuſtos aut alius rerum ſimilium relictus fuit.

99. *Cuius lotium purum eſt, medicum rejicit.*] Aperta parœmia.

100. *Non penes vnum Spartanæ res.*] Vnus enim ſi moriatur, quod inde patriæ damnum?

CENTVRIA XV.

1. N*On ſinit me dormire aut negligentius agere Miltiadæ trophæum.*] De ijs, qui propter bonorum imitationem, improbitatem ſuam abjiciunt. Quum enim Themiſtocles adhuc adoleſcens eſſet, inter pocula & mulieres volutabatur: poſteaquam verò Miltiades exercitum ducens, barbars in Marathone viciſſet; non amplius iam inuenire erat Themiſtoclem inordinatè agentem. Qui tantam eius mutationem admirantibus, hoc modo reſpondit.

2. *Non potes Phocione amico & aſſentatore vti.*]De ijs, qui exactè & ſine dolo amant.

3. *Ne Hercules quidem contra duos.*] Fugit quippe Molionidas. Dion enim in ſecunda ſecundæ compoſitionis ait, Herculem Idæum Dactylum ludos Olympicos edentem aduerſus duo luctantem ſuccubuiſſe. Herculis porrò genus ita ſe habet: ab Io Ephaphus, ab illo Libya, à qua Belus, ex quo Danaus, ex quo Hypermneſtra, non illa quæ coniugem ſuum Lyncea occidit, ex qua Abas, ex quo Prœtus, ex quo Acriſius, ex quo Danaë, ex qua Perſeus, ex quo Electryon, ex quo Alcmene, ex qua denique Hercules.

τες φείδεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι, οὕτω λέγειν· ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν, Οὐδὲ ἱερεὺς ἀπελείφθη τῷ στρατῷ· οἷον, Οὐδὲ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν· καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, Οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἤ τις τῶν παραπλησίων.

99. Οὗ τὸ οὖρον καθαρὸν, ἀποκέλευε τὸν ἰατρόν.] Δήλη.

100. Οὐ παρ᾽ ἕνα τὰ Σπάρτας.] Εἷς γὰρ ἀποθανὼν, τί βλάβος τῇ πατρίδι;

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΕ΄.

1. ΟΥκ ἐᾷ με καθεύδειν οὐδὲ ῥαθυμεῖν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον.] Ἐπὶ τῶν διὰ μίμησιν τῶν καλῶν, ἀποβαλλομένων τὴν ἑαυτῶν κακίαν. Θεμιστοκλῆς γὰρ ἔτι μειράκιον ὢν, ἐν πότοις ἐκυλινδεῖτο καὶ γυναιξίν· ἐπεὶ δὲ Μιτλιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους, οὐκ ἦν ἔτι ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι Θεμιστοκλεῖ· πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν, ἔλεγε τοῦτο.

2. Οὐ δύνῃ Φωκίωνι φίλῳ χρῆσθαι καὶ κόλακι.] Ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς καὶ ἀδόλως φιλούντων.

3. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.] Τοὺς γὰρ Μολιωνίδας ἔφυγε. Δίων δὲ ἐν δευτέρᾳ τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον δάκτυλον καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα, ἡττηθῆναι. οὕτω δ᾽ ἔχει τοῦ γένους ὁ Ἡρακλῆς· ἀπὸ Ἰοῦς Ἔπαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς, οὗ Ὑπερμνήστρα ἡ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυγον Λυγγέα, ἧς Ἄβας, οὗ Προῖτος, οὗ Ακρίσιος, οὗ Δανάη, ἧς Περσεὺς, οὗ Ἠλεκτρυὼν, οὗ Ἀλκμήνη, ἧς Ἡρακλῆς.

4. Οὐδεὶς

4. Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.]

5. Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ περαίνεται.] Ἐπὶ τοῦ διαβεβλημένου· ἄλλοι δὲ λέγουσι, ψηνίζεται· ἄλλοι βινια. |

6. Οὐδ᾽ ἴκταρ βαλεῖν ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων τισὶ, καὶ μὴ ἐξομοιουμένων μηδὲ βραχύ· ἴκταρ γάρ ἐστι τὸ ἐγγύς· ἄλλοι δέ φασιν αὐτὴν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν, τῶν οὐχ ὅπερ τοῦ σκοποῦ τυγχανόντων, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐγγὺς βαλλόντων.

7. Οὗτος ὁ καθήμενος ἱσταμένῳ ἔοικεν.] Ἐπὶ τῶν σπουδαίων· καὶ διὰ τὸ σπεύδειν μὴ βουλομένων ἀμερίμνως καθῆσθαι.

8. Οὐδὲν ἱερόν.] Ἡρακλῆς εἶπεν, Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον. ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους, μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι. ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι, ἄδειαν οὐκ εἶχον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. ὥς φησι Κλέανδρος ἐν δευτέρῳ παροιμιῶν.

9. Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος.] Ἐπὶ τῶν ἀπράκτων· οὔτε γὰρ πιστεύουσιν ἀπιστεῖν χρεών· οὔτ᾽ ἀπιστούντων ἔφη βασιλεύειν νόμος.

10. Οὐ μάλα κυκᾷς.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων.

11. Οὐ νυκτὶ πλοεῖς.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι ποιούντων. ὡς πελαγοδρομούντων διὰ τὰς τῶν ἀστέρων σημειώσεις.

12. Οὐδ᾽ ἑπτέτης φράτορας ἔφυσας.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων ἢ ἀνάρθρων.

13. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.] Ἐπὶ τῶν μὴ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο. ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγοντο.

4. *Nullus difficilis emptor bonam obſonat carnem.*]

5. *Quiſquis comam promittit, is ſubigi ſolet.*] De illo, qui infamia notatus eſt. Alij autem dicunt ψηνίζεται, alij βινια.

6. *Nec prope ſcopum iaculari potes.*] De ijs, qui cum aliquibus comparantur, nec tamen vel in minimo illis ſimiles ſunt. ἴκταρ enim propè ſignificat. Alij dicunt, parœmiam vſurpari de ijs, qui ab aliqua re aberrant, ducta metaphora à ſagittarijs, qui ſcopum minimè attingunt, imò nec propè quidem illum iaculantur.

7. *Sedens ille ſtanti ſimilis videtur.*] De ſtudioſis & qui præ feſtinatione ocioſi ſedere nolunt.

8. *Nil ſacrum.*] Hercules hoc verbi protulit, viſa Adonidis ſtatua. Quod qui bene de hominibus promerentur, ſolum honorari oporteat, aut quod ſerui ad illam ſtatuam confugientes ſecuritatem non haberent. Dicitur autem de rebus nullius pretij, vt ait Cleander, libro ſecundo parœmiarum.

9. *Nulla candidorum virorum vtilitas.*[De inutilibus.

10. *Non valdè miſces.*] De ijs, qui nullius rei ſunt.

11. *Non noctu nauigas.*] De ijs, qui non exactè aliquid faciunt: vt faciunt qui mare tranſmittunt iuxta aſtrorum indicia.

12. *Nondum ſeptennis tribules ediſti.*] De inſipientibus aut debilibus.

13. *Nihil ad Bacchum.*] In eos, qui ea quæ argumento non conueniunt nugantur. Cum Epigenes Sicyonius, tragœdiam de Baccho feciſſet, quidam illud ſucclamarunt, vnde & parœmia. Potius vero res ſic ſe habet. Olim qui in Bacchum carmina componebant, illis inter ſeſe certabant, quæ etiam Satyrica appellabant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

poſtea tragœdias ſcribere aggreſſi paulatim ad fabulas & hiſtorias ſe conuerterunt, nulla amplius Bacchi facta mentione, vnde & illud homines acclamabant. Chamæleon in libro de Theſpide his ſimilia narrat. Theætetus verò in libro de Parœmia, refert Parrhaſium pictorem apud Corinthos certantem Bacchum formoſiſſimum pinxiſſe, illos autem videntes, eorum qui cum ipſo certauerant opera, longè inferiora, & Parrhaſij Bacchum, acclamaſſe, Quid ad Bacchum?

14. *Nihil ex agro dicis.*] Hoc eſt, nihil agreſte.

15. *In eo quod non neceſſarium eſt neceſſario vteris.*] In eos, qui inconſideratè quid faciunt.

16. *Res non mea eſt nunc amplius: valeat diu.*] Quod rerum alienarum nemo curam gerat.

17. *Neque emungere quidem ſe nouit.*] In valdè fatuos.

18. *Ne in ſelinis quidem.*] De ijs, qui ne principium quidem alicuius rei attigerunt. Ductum ab illis qui hortos ingrediuntur, nam extremitates hortorum, quas παρακήπους appellant, ſelino & ruta conſerebant. Hoc igitur vult parœmia, nondum vel principium rei habes. Sicut qui hortos ingrediuntur, nondum in ſelinis ſunt.

19. *Nulla tibi perdicis verecundia ineſt.*] De parum virilibus, quibuſque nullus in bello pudor. Nam perdices cum fœminas ſuas accerrimè ament, qui illas ad pugnam alunt, quando in mutuum certamen incitant, fœminam ſuam ſingulis adſtare curant. Neque enim vnquam perdix tulerit, vt illi quam amat aut cui coniuncta eſt; in certamine ſuccubuiſſe videatur. Quin morietur potius plagis enecta quam vt retrocedens illam indecorè aſpicere audeat cui ſe approbare

ὕστερον δὲ καταβαίντες εἰς τὸ τραγῳδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν, μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὅθεν καὶ ἐπεφώνησεν. Ὁ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. Θεαίτητος ἐν τῷ περὶ παροιμίας, Παῤῥάσιόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον, τοὺς δὲ ὁρῶντας, τά τε τῶν ἀγωνιστῶν ἔργα ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παῤῥασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, Τί πρὸς τὸν Διόνυσον;

14. Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.] Ἢ οὐδὲν ἄγροικον.

15. Οὐκ ἐν δέοντι χρῇ τῷ δέοντι.] Ἐπὶ τῶν ἀλόγως τι ποιούντων.

16. Οὐκέτ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα· πολλὰ χαιρέτω.] Παρόσον τῶν ξένων οὐδεὶς φροντίζει,

17. Οὐδ' ἀπομύξασθαι σωοιδεν.] Ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶς ἀνοήτων.

18. Οὐδ' ἐν σελίνοις.] Ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων. ἀπὸ τῶν εἰς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα τοὺς λεγομένους παρακήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. Βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσίοντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν.

19. Οὐδ' αἰδὼς σοι πέρδικος.] Δηλονότι ἔνεστι· ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μὴ αἰδουμένων ἐν τοῖς πολέμοις. οἱ γὰρ πέρδικες τῶν θηλυκῶν ἐρῶσι δριμύτατα. οὐκοῦν οἱ τρέφοντες τοὺς ἀθλητὰς πέρδικας, ὅταν αὐτοὺς εἰς τὴν μάχην τὴν κατὰ ἀλλήλων ὑποθήγωσι, τὴν θήλειαν ἑκάστῳ παρεστάναι ποιοῦσιν. οὐ γάρ τι που ἡττώμενος φανῆναι, ἢ τῇ ἐρωμένῃ ἢ τῇ γαμετῇ, ὁ πέρδιξ ὑπομένει· Τεθνήξεται δὲ μᾶλλον παιόμενος, ἢ ἀποστραφεὶς ἰδεῖν τολμήσει ταύτην ἀσχημόνως παρ' ἧς βούλεται

εὐδοκι-

εὐδοκιμεῖν· ἀκούω δὲ καὶ Κρῆτά τινα ἐραστὴν, ἀγαθὸν τά τε ἄλλα καὶ τὰ πολέμια· ἔχειν δὲ παιδικὰ μειράκιον ὥρᾳ διαπρεπές. μάχης δὲ γενομένης, καὶ ἀθρόας ὠθουμένης εἰς αὐτὸν τῆς τῶν ἐχθρῶν φάλαγγος, προσπταῖσαι νεκρῷ κειμένῳ, καὶ περιτραπῆναι λέγουσιν αὐτόν. τῶν οὖν τις πολεμίων παίειν ἔμελλε κατὰ μετάφρενον τὸν ἄνδρα· ὁ δ' ἐπιστραφεὶς, μηδαμῶς εἶπεν αἰσχρὰν καὶ ἄναλκη πληγὴν ἐπαγάγῃς· ἀλλὰ κατὰ τῶν στέρνων ἀντίαν παῖσον· ἵνα μή μου δειλίαν ὁ ἐρώμενος καταψηφίσηται καὶ φυλάξηται προσειλαί με νεκρόν· αἰδεσθῆναι μὲν οὖν ἄνθρωπον φανῆναι κακὸν, οὔπω θαυμαστόν· πέρδικι δὲ μετεῖναι αἰδοῦς, ὑπέρσεμνον τοῦτο ἐκ τῆς φύσεως τὸ δῶρον. Κλεώνυμος δὲ ὁ ῥίψασπις, καὶ ὁ δειλὸς Πείσανδρος, οὔτε τὰς πατρίδας ᾐδοῦντο, οὔτε τὰς γαμετὰς, οὔτε τὰ παιδία.

20. Οὐδὲ κύων παύσαιτ' ἂν ἅπαξ σκυτοτραγεῖν μαθών.] Ὅτι τὸ ἔθος σχεδὸν ἀμετάβλητον.

21. Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀστικὸς ἀνήρ.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκων.

22. Οὐχὶ καὶ αἱ χελῶναι διὰ μιᾶς πᾶσαι πλέαι;] Ἐπὶ τῶν διά τινος εὐεργετουμένων· φασὶ γὰρ ὁπόταν μία χελώνη πίῃ, αἱ λοιπαὶ ἀπὸ τοῦ οὔρου αὐτῆς ποτίζονται.

23. Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων· παρόσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἴτυν. μᾶλλον δὲ διὰ δειλίαν. ἔστι δ' ὅμως ἀηδὼν φιλόμουσος καὶ φιλόξενος. ἐν γοῦν ταῖς ἐρημίαις ὅταν ᾄδῃ πρὸς ἑαυτὴν ἁπλοῦν τὸ μέλος, καὶ ἄνευ κατασκευῆς ᾄδει· ὅταν δὲ ἁλῷ, καὶ τῶν ἀκουόντων μὴ διαμαρτάνῃ, ποικίλα τε ἀναμέλπει καὶ τακερῶς ἑλίττει τὸ μέλος.

24. Οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτάνειν.] Λάμαχος ἐπετίμα τινὶ τῶν

cupit. Audio & Cretenſem quendam amatorem cùm cætera bonum tum bello ſtrenuum, adoleſcentulum formoſum in delicijs habuiſſe, pugna autem commiſſa, & tota hoſtili acie in ipſum impulſa, aiunt in cadauer offendiſſe, ſicque fuiſſe ſubuerſum, quumque ex hoſtibus quidam tergum illius eſſet traiecturus, ille conuerſus, Ne tu inquit inhoneſtam mihi plagam inferas: ſed potius pectus feri; ne amaſius meus timiditatem meam condemnet, & à cadauere meo colligendo caueat. Nec verò mirum eſt ſi quis, vir cum ſit, pauidus videri reuereatur, quum perdici à natura præclarum hoc verecundiæ donum inſit. Neque verò Cleonymus qui clypeum abiecerat, neque pauidus Piſander, patriam, vxores aut liberos lætitia affecerunt.

20. *Neque canis pellem edere ceſſabit ſi ſemel didicit.*] Quòd conſuetudo vix mutari poſſit.

21. *Nil prorſus æqui cogitat vir vrbicus.*] De Iniuſtis.

22. *Omnes per vnam plenæ eunt teſtudines.*] De pluribus qui per vnum aliquem beneficijs afficiuntur. Aiunt enim quando vna teſtudo biberit, reliquas ex ipſius lotio potari.

23. *Nec quantum luſciniæ dormiunt.*] De vigilantibus: quod luſcinia propter Itim ſeu potius ob timiditatem vigilet. Eſt autem luſcinia muſices & hoſpitum amans. Proinde in locis deſertis vbi ſola canit, cantionem ſimplicem ac minimè elaboratam edit: quando autem capta eſt, nec auditoribus deſtituta, varia quædam modulatur, & molliter cantionem ſuam inflectit.

24. *Peccare bis bello cuiquam non licet.*] Lamachus cum quendam ordinum

num ductorem, qui in bello deliquerat increparet, illeque diceret ſe non amplius facturum, hac illi ſententia reſpondit.

25. *Non eſt altare conueniens ſacro.*] De ijs rebus, quæ non rectè cum alijs exæquantur.

26. *Quid non fies Arbelas profectus?*] De ijs, qui facilè decipiuntur.

27. *Nihil Oreſtes ad nos & Pylades.*] De duobus qui ſe valdè amant. Duo enim illi ob mutuos amores celebres fuerunt.

28. *Non eadem qua populus niteris.*] Clara parœmia. Eſt in oratione pro Cteſiphonte. decurtatim autem dicitur, & vox (anchora) aliundè eſt intelligenda.

29. *Neque heri aurum, neque hodie bellua Fabricium percelluit.*] De generoſiſſimis & qui pecunijs non capiuntur.

30. *Non eſt medela in ſycophantæ morſu.*] De inefficacibus. Deeſt enim vox, φάρμακον.

31. *Non lauderis, ne in parentibus quidem.*] De hominibus nullius pretij. Solebant enim in parentalibus defunctum laudare, licet improbus fuiſſet.

32. *Nullum clypeum moueris, ſed à ſcytale ſolum & pallio.*] De inobedientibus.

33. *Non eſt Corinthum fas cuique appellere.*] Quod meretrices pro Græcis in magno bello votum feciſſe ferant: aut quod difficilis eſſet illa nauigatio: aut denique quod ad meretrices, quæ multæ ibi erant, diuitum duntaxat eſſet nauigio accedere.

34. *Non homini cum dæmone fas contendere bello.*] De impoſſibilibus.

35. *Non locus virum, ſed vir locum glorioſum facit.*] Quod virtus, non autem patria, generoſum cohoneſtet.

λοχαγῶν ἁμαρτάνοντι· τοῦ δὲ φήσαντος μηκέτι τοῦτο ποιήσειν, εἶπε ταύτην τὴν γνώμην.

25. Οὐχ' ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν...

26. Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἄρβελας;] Ἐπὶ τῶν εὐεξαπατήτων.

27. Οὐδὲν Ὀρέστης πρὸς ἡμᾶς καὶ Πυλάδης.] Ἐφ' ἑταίροιν ἄγαν ἀλλήλω φιλούντοιν· τούτω γὰρ ἐπὶ φιλίᾳ διαβεβόηνθον·

28. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῆς τοῖς πολλοῖς.] Δήλη· ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἐλλιπῶς λεγομένη· προσυπακουστέον οὖν ἔξωθεν τὸ, ἀγκύρας.

29. Οὔτε χθὲς τὸ χρυσίον, οὔτε σήμερον τὸ θηρίον ἐξέπληξε τὸν Φαβρίκιον.] Ἐπὶ τῶν κρειττόνων καὶ γενναιοτάτων.

30. Οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.] Ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων. Λείπει, φάρμακον.

31. Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ ἐν περιδείπνοις.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, εἰ καὶ φαῦλος ἦν.

32. Οὐκ ἂν κινήσαις οὐδεμίαν ἀσπίδα, ἀλλ' ἀπὸ σκυτάλης μόνον καὶ τρίβωνος.] Ἐπὶ τῶν πειθηνίων.

33. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.] Διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαί φασιν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ, τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς.

34. Οὐκ ἔστι πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

35. Οὐχ' ὁ τόπος τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ αὐτὸν ἔντιμον ποιεῖ.] Ὅτι ἡ ἀρετὴ ἀλλ' οὐχ' ἡ πατρὶς τὸν γενναῖον τιμᾷ.

39. Οὐκοῦν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

36. Οὐκοῦν ἐν ψυχρῷ τούτους ἑψήσομεν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Χαρμίδης γὰρ ὁ Λαρισσαῖος ἀκούσας διηγουμένου τινὸς, ἐν ὕδατι ζώσας ἰδεῖν ἐγχέλυας, ἔφησε τουτί.

37. Οὐ δύνασαι Θέτιδος καὶ Γαλατείας ἐρᾷν.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια ζητούντων.

38. Οὔτε Ῥώμη πεσεῖται Σκηπίωνος ἑστῶτος, οὔτε Σκηπίων ζήσει τῆς πόλεως πεσούσης.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ᾑρημένων ἀποθανεῖν.

39. Οὐ τύ ἐσσι Καλλιπίδας ὁ δεικηλίκτας;] Ἐπὶ μίμων καὶ ὑποκριτῶν σοβαρῶν· οὕτω γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς μίμους καλοῦσι. Καλλιπίδης γὰρ ὁ τῶν τραγῳδοποιιῶν ὑποκριτὴς, ὄνομα καὶ δόξαν ἔχων ἐν τοῖς Ἕλλησι καὶ σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων, εἰπὼν πρὸς βασιλέα τὸν Ἀγησίλαον, οὐκ ἐπιγινώσκεις με ὦ βασιλεῦ; ἤκουσε παρὰ Ἀγησιλάου τουτί.

40. Οὐκ ἔστι διθύραμβος ἂν ὕδωρ πίνῃ·] ὁ γὰρ θεὸς εὑρετὴς οἴνου, ᾧτινι ἑορτάζουσιν.

41. Οὐ πατρικὰ αὐλεῖ μέλη.] Ἐπὶ τῶν οὐχ' ὁμοίως τοῖς ἀνδράσι βιούντων.

42. Ὠφελίας ὁ ἀγών· οἷον οὐ στεφανίτης, ἀλλὰ χρηματίτης.] ἔλεγον δὲ ἐπὶ τῶν ἀργύριον τελούντων.

43. Οὐδ' ὅσον κνήσασθαι τὸ οὖς σχολὴν ἄγει.] Ἐπὶ τῶν πράγμασι πολλοῖς συμπεπλεγμένων.

44. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.] Ὁ Τισάνδρου Ἱπποκλείδης μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἀπωρχήσατο περιττῶς· μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἱπποκλεί-

36. *Ergo in frigida illas lixabimus.*] De impoſſibilibus. Charmidas enim Lariſſæus audiens quendam narrantem quod viuas anguillas in feruenti aqua vidiſſet, ita reſpondit.

37. *Non Galateam vnà cum Thetide amare potes.*] In eos, qui diſſimilia affectant.

38. *Neque Roma cadet Scipione ſtante, neque Scipio viuet vrbe cadente.*] De ijs, qui pro patria emori propoſuerunt.

39. *An non tu es Callipides ille dicelicta?*] De nimis & inſolentibus hiſtrionibus. Ita enim Lacedæmonij illos appellant. Callipides porro tragœdiarum actor, nomen atque exiſtimationem inter Græcos, omniumque in ſe ſtudium conſequutus, quum Ageſilaum regem interrogaret, Noſtine me Rex? hoc ab illo reſponſi audiuit.

40. *Non dithyrambus, frigidam quiſquis bibet.*] Deus enim vini inuentor, cuius illi feſtum agunt.

41. *Non patrias modulatur cantiones.*] Qui non vt par eſt viris viuunt.

42. *Vtilitatis certamen.*] Nempe in quo non agitur de corona, ſed de pecunia. Dicebatur autem de ijs, qui pecuniam pendebant.

43. *Non tantum illi otij eſt vt vel aures ſcalpat.*] De ijs, qui multis negotijs implicantur.

44. *Non curat Hippoclides.*] Hippoclides Tiſandri filius vxorem ducturus Agariſtam Cliſtænis Sicyonij tyranni filiam, ipſa nuptiarum die ſupra modum tripudiauit. Cumque Cliſthenes mutato conſilio filiam Megacli Alcmæonis filio in vxorem daret, & Hippoclidi palam ediceret, quod Agariſtæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

nuptijs exilijſſet, ſuſcipiens reſpondit, *Non curat Hippoclides.*

45. *Non apud aram conſilio locus.*] Quod ante res conſultandum ſit, non ipſis rebus. Sicuti qui hoſtias aris admouent, non facto iam ſacro conſultant.

46. *Non ſemper fluuius bipennes fert.*] De ijs, qui non ſemper eadem donant. Ferunt enim ruſticum propè flumen gradientem, bipennem ſuam in id amiſiſſe: flumen autem eius miſertum, argenteam illi remiſiſſe, illo autem dicente illam non eſſe ſuam, auream rurſum illi remiſiſſe: negante autem & hanc ſuam eſſe, propriam illi reddidiſſe & alias inſuper dono adiecìſſe hominis æquitate obſectatum. Quumque alius agricola eadem conſequi optaret, data opera ſuam quoque bipennem in idem flumen proieciſſe, eandemque eidem à flumine fuiſſe remiſſam. In quem quum prior agricola fortè incidiſſet, id quod præceſſit reſpondiſſe.

47. *Non iterum vulpes.*] Deeſt, capietur. Illa enim vbi ſemel laqueos effugit, non iterum capitur. At vafrum inquis animal terreſtris vulpes: tu verò etiam marinæ technas audi: ac primum, aut hamum omnino non accedit, aut ſi hauſerit, ſeipſam intus exuens ita ſeſe extra retorquet, vt corpus tanquam tunicam euoluat, ſicque hamum expellit.

48. *Neque compluitur, neque ſole aduritur.*] In ſtupidos aut extra omnem ſollicitudinem conſtitutos.

49. *Non bellum annuncias.*] De bona nunciantibus.

δην φανερῶς εἰπόντος ὅτι ἀπωρχήσατο τὸν γάμον τῆς Ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν ἔφη, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.

45. Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας.] Ὅτι περὶ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλεύεσθαι· καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν. ὥσπερ καὶ τὰ ἱερὰ προσάγοντες, οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλεύονται.

46. Οὐκ ἀεὶ ποταμὸς ἀξίνας φέρει.] Ἐπὶ τῶν οὐκ ἀεὶ τὰ αὐτὰ δωρουμένων. Γεωργὸν γάρ φασι παρὰ ποταμὸν βαδίζοντα, ἀποβαλεῖν ἀξίνην· κατοικτείραντα δὲ τὸν ποταμὸν, ἀνεῖναι αὐτῷ ἀργυρᾶν. τοῦ δὲ φήσαντος οὐκ εἶναι ταύτην αὐτοῦ, ἀνεῖναι αὖθις χρυσῆν. ἀρνησαμένου δὲ καὶ ταύτην, τὸν ποταμὸν τὴν ἰδίαν αὐτῷ ἀναδοῦναι· καὶ τὰς ἄλλας δωρήσασθαι ἀγασθέντα αὐτὸν τῆς δικαιοσύνης. ἕτερον δὲ γεωργὸν βουλόμενον τῶν αὐτῶν τυχεῖν, ἑκόντα καταβαλεῖν τὴν ἀξίνην ἐν τῷ αὐτῷ ποταμῷ· τὸν δὲ ποταμὸν τὴν ἰδίαν αὐτῷ ἀναπέμψαι· τὸν δὲ πρότερον γεωργὸν παρατυχόντα εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν τὸ προκείμενον.

47. Οὐκ αὖ αὖθις ἀλώπηξ.] Λείπει τὸ ἁλώσεται· αὕτη γὰρ ἅπαξ διαφυγοῦσα τὰς πάγας, οὐδέτερον ἁλίσκεται. σὺ μέν μοι λέγεις πανοῦργον εἶναι ζῶον ἀλώπεκα τὴν χερσαῖον· ἄκουε δὲ καὶ τῆς θαλαττίας μηχανάς· ἢ γὰρ οὐ πρόσεισι τῷ ἀγκίστρῳ τὴν ἀρχὴν, ἢ καταπίνουσα ἑαυτῆς ἐντὸς μετεκδῦσα ἔτρεψεν οὕτως ἔξω, ὥσπερ οὖν χιτῶνα τὸ σῶμα ἀνελίξασα, καὶ οὕτως ἐξεώσατο τὸν ἄγκιστρον.

48. Οὔθ' ὕεται, οὔθ' ἡλιοῦται.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, ἢ ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ἑστώτων.

49. Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀγαθὰ ἀγγελλόντων.

50. Οὐ

50. Οὔ ποτε ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος.]

51. Οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός.] Ὅτι οἱ τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες, καὶ ἃ ἔχουσιν ἀποβάλλουσιν.

52. Ὁ φεύγων μύλον ἄλφιτα φεύγει.] Ἐπὶ τῶν ἑκουσίως ἀποβαλλομένων τὰ σφίσι πρόσφορα.

53. Ὀψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς κολωνὸν ἴεσο.] Ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς καιροὺς ὑβριζόντων.

54. Ὀφθαλμὸς φιλίας πρόξενος.] Λευκίππου.

55. Ὄφις εἰ μὴ φάγοι ὄφιν, δράκων οὐ γενήσεται.]

56. Ὄφεως ὄμμα.] Ἐπὶ τῶν ὀξὺ καὶ καταπληκτικὸν ὁρώντων. φασὶ τοὺς ὄφεις συνεγνωκότας ἑαυτοῖς, ὅτι τὸν στόμαχον λεπτὸν καὶ μακρὸν ἔχουσιν, ὁμοίως ὄντες ἀδδηφάγοι καὶ παμφορώτατοι, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ἀνίστανται ὀρθοὶ καὶ ἐπ' ἄκρας τὰς οὐρὰς ἑστᾶσι· ἵν' ἡ τροφὴ κατολισθαίνῃ αὐτοῖς εἰς τὸν ὄγκον τοῦ σώματος· ἄποδες γὰρ ὄντες, εἶτα ἕρπουσιν ὤκιστα· ἤδη γὰρ καὶ ἀκοντίων δίκην, ἑαυτόν τις μεθίστησι· καὶ τό γε ὄνομα ἐξ οὗ δρᾷ ἔχει· κέκληται γὰρ Ἀκοντίας.

57. Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ.] Ἐπὶ τῶν ἀπονεμόντων ἐνίοις τὰ εἰκότα καὶ πρόσφορα.

58. Ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως ἐχόντων ἡ παροιμία. ὡς γὰρ κῦμα προσκροῦον ἀεὶ παραλίαις πέτραις, οὐδὲν ἀνύει, εἰ μὴ μάτην πονεῖ· οὕτως οὐδ' αὐτὸς ὀχλῶν μοι ἀνύσεις τι, ὥστε ἃ χρῄζεις ἀκοῦσαι.

50. *Nunquam ſcilla roſas produxerit aut hyacinthum.*]

51. *Non norunt quanto plus dimidum toto.*] Quòd qui plura concupiſcunt, etiam ijs quæ habent excidant.

52. *Qui fugit molam fugit farinam.*] De ijs, qui ſtudio amittunt quæ ſibi proſint.

53. *Serò veniſti ſed in collem ito.*] De ijs, qui poſt tempus aduenirent.

54. *Oculus amicitiæ conciliator.*] Leucippi.

55. *Serpens niſi ſerpentem edat, non fiet draco.*]

56. *Serpentis viſus.*] De ijs, qui acutè & horribiliter intuentur. Aiunt ſerpentes quum ſciant ſibi ſtomachum exiguum & longum, voraciſſimi interim ac plurimum cibi ferentes, vt Ariſtoteles ait, erectos ſtare caudæ innixos, ſicque illis nutrimentum in ventris receptaculum deſcendere. Quumque pedibus careant, quàm ocyſſimè ſerpunt: quin & iaculi inſtar ſeipſum aliquis illorum erigit: ex quo facto nomen quoque obtinet, Acontias, ſeu iaculum, appellatus.

57. *Phallus Deo.*] De ijs, qui vnicuique quæ conueniunt & commoda ſunt tribuunt.

58. *Vt vnda me fruſtrà impetis.*] De ijs, qui nihil ſentiunt parœmia vſitata. Vt enim fluctus aſſiduè marinis petris illiſus nihil efficit, ſed fruſtra laborat: ita nec tu me vexans quicquam proficies, vt quæ cupis audiam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Π.

59. F*Vere quondam ſtrenui Mileſij.*] De ijs, qui quum antea feliciter egiſſent, poſtea in calamitatem inciderunt. Ponitur & de illis, qui quum antea aliquibus quoquo modo vſi fuiſſent, poſtea nihil eos curant. Quod in Ariſtophane adoleſcens vetulæ indicat. Olim mihi etiam inuito vtilis fuiſti propter inopiam, nunc autem non amplius tui curam gero. Porro Mileſiorum hiſtoria hæc eſt: Primi Cares & Mileſij mercede in bello auxilium alijs ferre cœperunt, & ſicubi bellum exoriebatur, viros illos ad opem ferendam, dato ſtipendio accerſebant, illoſque primos omnium in conflictu hoſtibus objiciebant, & ſi quid triſtius ex bello accidiſſet, primis illis imputabatur. Vnde etiam aiunt, Vlciſcor illum Caris pœna. Tales quidem olim Cares & Mileſij. Sub Dario autem Hyſtaſpis filio, vt ſcribit Herodotus, ab Hiſtiæo & Ariſtagora Mileſijs perſuaſi non ſolùm deficere à Perſis, ſed etiam bello illos laceſſere, vehementer ab illis cæſi fuerunt. Et Miletus vrbs ſubuerſa eſt, quique ex ea ſuperfuerunt, cum vxoribus & liberis in Perſidem ducti, captiui ad mare rubrum habitatum ſunt miſſi in quandam vrbem Ambem appellatam, ſicque poſtea parœmia dimanauit.

60. *Omnia ad curſum impelluntur.*] De opulentis, pro quo Ariſtophanes in Tageniſtis παραξοροῦσιν reddidit. Sunt autem qui ludicri eſſe genus aſſerant. Euphronius verò prouerbialiter dici ait de ijs, qui ad celeriter veniendum aut diſcedendum hortantur.

Π.

59. ΠΑλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.] Ἐπὶ τῶν πρὶν μὲν εὐπραγούντων, ὕστερον δὲ δυσπραξάντων· τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν χρωμένων τισὶν, ὅπως δήποτε, ὕστερον δὲ μὴ φροντιζόντων αὐτῶν· ὡς ὁ ἐν Ἀριστοφάνει νεὸς μεμήνυκε τῇ γραΐ· ἤτοι πάλαι ποτὲ μοι ἄκοντι χρησίμη ὑπῆρχες διὰ τὴν ἔνδειαν· νῦν δ' οὐκέτι σοῦ φροντίδα ποιοῦμαι· ἡ δὲ τῶν Μιλησίων ἱστορία τοιαύτη· πρῶτοι Κᾶρες καὶ Μιλήσιοι μισθοῦ ξυμμαχεῖν ἤρξαντο. καὶ εἴπου πόλεμος ἀνερρήγνυτο, τοὺς ἄνδρας συμμάχους μισθῷ μετεπέμποντο· καὶ πρώτους αὐτοὺς ἁπάντων τῶν συρραγαῖς τῶν πολεμίων, τοῖς πολεμοῦσιν ἀντέταττον· καὶ εἴτι λυπηρὸν ἐκ τοῦ πολέμου συγκείρσειε, πρώτοις αὐτοῖς ἐγινώσκετο· ὅθεν φασὶ, τὸ τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ. τοιοῦτοι μὲν ἦσαν πρὶν οἱ Κᾶρες καὶ οἱ Μιλήσιοι. Ἐπὶ Δαρείου δὲ τοῦ Ὑστάσπεως, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος παρ' Ἱστιαίου καὶ Ἀρισταγόρου τῶν Μιλησίων ἀναπεισθέντες οὐ μόνον ἐκστῆναι Περσῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς αἴρεσθαι πολέμοις, ἄρδην ὑπὸ Περσῶν κατεκόπησαν· καὶ κατεσφάγη ἡ Μίλητος, καὶ οἱ περιλειφθέντες αὐτῶν γυναιξὶν ὁμοῦ καὶ παισὶν ἀχθέντες εἰς τὴν Περσίδα αἰχμάλωτοι, περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν μετῳκίσθησαν· περί τινα πόλιν Περσῶν Ἄμβην τῇ κλήσει· καὶ οὕτως ὕστερον ἡ παροιμία ἐρρήθη.

60. Πάντα θεῖν ἐλαύνεται.] Ἐπὶ τῶν εὐπόρων· παραξοροῦσιν, Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς ἀπέδωκαν δέ· οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδός τι· Ἀφρόνιος δὲ παροιμιῶδες λέγεσθαι, ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως, ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

61. Παρεξηυλημένος τὸν νοῦν.] Οἷον ἀμυδρὸν βλέπειν· ἢ ὑπὸ γήρως διεφθορότα ἔχων τὸν νοῦν.

62. Πάντα κάλων σείειν.] Ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων.

69. Πάναβρος Σαρδανάπαλος.] Ἐπὶ τῶν τρυφώντων, καὶ πολυόλβων.

64. Παρὰ τὰ δεινὰ φρονιμώτερος.] Ὁμοία τῇ· Ἐξ ὧν ἔπαθες ἔμαθες.

65. Πάντα λίθον κινεῖν.] Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσε πριαμένῳ τόπον· ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον· καὶ εὗρε χρυσόν· οἱ δὲ εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν θηρευόντων.

66. Πᾶν μοι τὸ χρέος κρόμμυα, καὶ τὸ τίμημα σκόροδα.] Ἐλλείπει τὸ εἴη. Ἐπὶ τῶν ὀλίγα ὀφειλόντων καὶ εὐτελῆ.

67. Πάντα ὀκτώ.] Οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς, πρὸς ταῖς ὑπ' αὐτοῦ Στησιχορείαις πύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς, καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ ὅτι Ἀχήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας, καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν παγίων καὶ βεβαίων.

68. Πάσῃσι κορυδαλῇσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.] Τοῦ Σιμωνίδου ἐστί. ἐπὶ τῶν ζηλοτυπούντων, καὶ φιλονεικούντων.

69. Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή.] Ἐπὶ τῶν ἀνικάνων τῇ μισγηλίᾳ. Μισγήτη γὰρ ἴσως ἐστὶ καὶ μισήτη· ὡς ὁ Κρατῖνός που τοῦτ' ἔφη· Μισῆται δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται.

70. Πάντ' ἐντραγὼν τὸν βοῦν, εἰς

61. *Cui animus detritus.*] Qui obſcurè proſpicit, aut ob ſenectutem animum velut conſumptum habet.

62. *Omnem rudentem mouere.*] De ijs, qui omni ſtudio vtuntur. Ductum autem ab ijs qui vela relaxant.

63. *Delitijs mollitieque corruptus Sardanapalus.*] In voluptuarios ac diuites.

64. *Poſt mala cautior.*] Similis huic: *Vnde damnum paſſus es, ſapientior redditus es.*

65. *Omnem lapidem moue.*] Polycrati Thebano hoc oraculum redditum fuit, cum locum in quo Mardonius tabernaculum ſuum habuerat, Perſis fuga dilapſis emiſſet: vbi aurum inuenit. Alij adagionis originem à venatoribus ductum.

66. *Omne mihi debitum cæpe & mulcta allia.*] Supple ſit. De ijs, qui pauca debent atque exigua.

67. *Omnia octo.*] Quidam aiunt Steſichorum Catanæ ſumptuoſè ſepultum ad portas quæ ab illo Steſichoriæ appellatæ fuerunt, monumento eius octo columnas, octo gradus, & octo angulos habente. Alij hinc dictum volunt, quod Haletes, qui Corinthios ex oraculo in vnam ciuitatem coëgerat, ciues in octo tribus, & ciuitatem in octo partes diuiſit. Dicitur autem de benè fixis firmiſque.

68. *Omni galeritæ criſtam ineſſe oportet.*] Simonidis dictum. De ijs, qui æmulatione & contentione aguntur.

69. *Ad talum obeſa omnis ſalax eſt fœmina.*] In valdè libidinoſas, ita vt ea re vinci nequeant. μισγήτη enim & μισήτη mulier libidinoſa. vnde alibi Cratinus: *Libidinoſæ mulieres pudendis coriaceis vtentur.*

70. *Toto boue pulchrè deuorato in*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

cauda laſſatus ſum.] De ijs, qui in fine deficiunt,

71. *Apud teſtudinem teſta.*] De eo, qui nil cum alijs participat, vt nec teſtudo ſuam teſtam.

72. *Omnia intus cadunt.*] De ijs, qui de rebus maximè dignis præter dignitatem loquuntur. Nam quod intus cadit comprehenditur: omne autem id quod comprehenditur minus eſt eo quod illud comprehendit.

73. *Apud ſurdum crepitum edere.*] De ſtupidis.

74. *Patroclo parcior.*] De diuitibus ſed parcis vilibuſque. Ille enim ex quo diues euaſerat, nunquam deinceps ſe lauit. Ariſtophanes. Siue etiam de ſqualidis ſiccisque vſurpatur.

75. *Clauus clauo pellitur.*] Quando malum malo curatur.

76. *Pauſone mendicior.*] Pictor hic fuit & paupertate celebris.

77. *Omnia commixta.*] De rebus confuſis. Sumptum autem eſt ex Democrito phyſico.

78. *Pamphili auerſio, ſeu fraudatio.*] De furibus. Pamphilus enim cum tribunus eſſet pleb. apud Athenienſes pecunias aliquas publicas auertit, quumque furtum eius iam palam eſſet faciendum, ipſeque tanquam fur pecuniæ publicæ, pœnas eſſet daturus, à poëtis exagitabatur. Habuit & Pamphilus quendam paraſitum adulatorem, Belonopolem nomine, qui in idem propemodum diſcrimen rerum erat venturus, in quod Pamphilus inciderat.

79. *Omnia ſub vnam Myconum.*] De ijs, qui vna ſententia condemnantur.

80. *Poſt Panathenæa.*] De ijs, qui morantur. Panathenæa autem ludi erant apud Athenienſes quod à Theſeo in ciuitatem congregati fuiſſent. primum qui-

τὴν οὐρὰν ἀπέκαμον.] Ἐπὶ τῶν εἰς τὰ τελευταῖα ἀπειρηκότων.

71. Παρὰ χελώνῃ ὄστρακον.] Ἐπὶ τοῦ μὴ μεταδιδόντος, ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη μεταδοίη ἂν τοῦ ὀστράκου.

72. Πάντα εἴσω πίπτει.] Ἐπὶ τῶν μὴ περί τινων πλείστου ἀξίων κατ᾽ ἀξίαν εἰπόντων· τὸ γὰρ εἴσω πίπτον περιέχεται, καὶ τὸ περιεχόμενον ἅπαν μικρότερον τοῦ περιέχοντος.

73. Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

74. Πατροκλέους φειδωλότερος.] Ἐπὶ τῶν πλουσίων μὲν φειδωλοτέρων δὲ καὶ σμικροπρεπῶν· οὗτος γὰρ ἐξ ὅτου περιεγένετο πλούσιος, ἢ καὶ ἐγεννήθη, οὐκ ἐλούσατο. Ἀριστοφάνης· ἢ ἐπὶ ῥυπώντων καὶ αὐχμηρῶν.

75. Πάτταλος παττάλῳ προσκρούεται.] Ὅταν τὸ κακὸν ὑπὸ κακοῦ θεραπεύεται.

76. Παύσωνος πτωχότερος.] Οὗτος ζωγράφος ἦν· καὶ ἐπὶ πενίᾳ διατεθρύλλητο.

77. Πάντα χρήματα.] Ἐπὶ τῶν συγκεχυμένων πραγμάτων· ἐλήφθη δὲ ἐκ τοῦ Δημοκρίτου τοῦ φυσικοῦ.

78. Παμφίλου νοσφισμός.] Ἐπὶ τῶν κλεπτόντων· ὁ γὰρ Πάμφιλος δημαγωγὸς ἦν Ἀθηναίοις, καὶ ἐνοσφίζετό τινα τῶν δημοσίων χρημάτων· ἐπεὶ οὖν ἔμελλε φωραθήσεσθαι, καὶ δώσειν δίκην, ὡς κεκλοφὼς τὰ δημόσια, κωμῳδεῖται ὑπὸ τῶν ποιητῶν· εἶχε δὲ οὗτος ὁ Πάμφιλος καί τινα κόλακα παράσιτον, Βελονοπώλην καλούμενον, ὃς ἔμελλε συναπολαύσειν τῷ Παμφίλῳ τῶν κακῶν.

79. Πάνθ᾽ ὑπὸ μιᾶς Μυκώνου.] Ἐπὶ τῶν μιᾷ δίκῃ καταδικασθέντων.

80. Παναθηναίων κατόπιν.] Ἐπὶ τῶν βραδυνόντων· Παναθήναια Ἀθήνησιν ἑορτή, ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ· πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαί-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως τοῦ συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ· γίνεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν· καὶ ἀγωνίζεται παῖς, ἴσθμια· οὐ πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος καὶ ἀνήρ· τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι· καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

81. Πάππος ἀκάνθης.] Ἐπὶ τοῦ μηδενός.

82. Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ὀρύττει.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

83. Πάλιν ἡ ὗς παροξύνει.] Ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν καὶ ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται· Ἀλκαίου ἡ παροιμία.

84. Παρθένοις ἓξ ἐφάμιλλος.] Ἐπὶ τῶν εὐψύχων καὶ σωφρόνων· τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον, καὶ ἐτίμησαν δὲ, τὸν ἀριθμὸν ἕξ. πρεσβυτάτη μὲν ἐκαλεῖτο Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ, Πανδώρα· τρίτη, Πρόκρις· τετάρτη, Κρέουσα· πέμπτη, Ὠρείθεια· ἕκτη Χθονία. τούτων λέγεται Πρωτογένειαν καὶ Πανδώραν δοῦναι αὐτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων· διὸ καὶ οὕτω καλοῦνται, Παρθένοι Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος.

85. Πατρόκλειος πρόφασις.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων διὰ φόβον θρηνεῖν τὰς οἰκείας συμφοράς· ἐξ ἑτέρων δὲ θλίψεων αὐτὰς ἀποκλαιόντων.

86. Πάθος κόρης ἱππομανοῦς.] Ἐπὶ τῶν διαφθειρομένων, καὶ ἀφόρητα δῆθεν ὑφισταμένων· οὗτος γὰρ τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν ὤν, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου· διὸ λαθραίῳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο, καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορὰν ἐποιήσατο· ἀφ' οὗ Πάριππος καὶ Κόρη ὁ τόπος ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη καλεῖται.

dem ab Erichthonio Vulcani ac Mineruæ filio, poſtea autem à Theſeo qui tribus in vrbem adduxerat, inſtituti. Fiunt autem ijdem ludi ſingulis quinquennijs. Et decertat puer in Iſthmijs non ſenior, & imberbis, & vir. Vincenti autem præmium datur, oleum in amphoris, eiuſque caput redimitur oleagino ſerto.

81. *Spinæ flocci.*] De re nihili.

82. *Apud flumen puteum fodit.*] In eos, qui temerè laborant.

83. *Rurſum ſus incitat.*] De ijs, qui irritant aliquem vel inuitum ad loquendum ea quæ non vult. Alcæi parœmia.

84. *Sex virginum æmulus.*] De magnanimis & temperantibus. Sic Erechtei filias vocabant, & numerum ſenarium in honore habebant. Maior omnibus Protogenia vocabatur: ſecunda, Pandora: tertia, Procris: quarta, Creuſa, quinta, Orithia: ſexta, Chtonia, quarum duæ Protogenia & Pandora, dicuntur ſe ad cædem pro regionis ſalute, quum exercitus Bœotiæ in illam veniſſet, obtuliſſe. Mactatæ porro fuerunt in pago cui nomen Hyacinthus, vltra regionem Sphendoniorum, quamobrem etiam vocantur virgines Hyacinthides, ſicut teſtatur Phanodemus.

85. *Patroclea occaſio.*] De ijs, qui præ metu calamitates ſuas lamentari non poſſunt; ex aliorum autem infortunijs ipſas deflent.

86. *Hippomanis filiæ infortunium.*] De ijs, qui pereunt & intoleranda quædam perpetiuntur. Ille enim cum ex tribu Codritarum eſſet, ac poſtremus regnaret, filiam ſuam, poſtquam clandeſtino coitu virginitatem eius violaſſet, alibi cum equo furente concluſit. quam equus pabulum ſibi fecit. Vnde locus in quo hoc mali accidit Parippus & Core eſt vocitatus.

87. *Virgo*

87. *Virgo paterna bona.*] De ijs, qui paterna bona elargiuntur, dici conſueuit.

88. *Panidæ ſuffragium.*] In eos, qui imperitè ſuffragium ferunt. Panides enim Chalcidis quæ ad Euripum eſt rex, pro Heſiodo contra Homerum ſuffragium tulit.

89. *Omitte vatem coronatum.*] Mos fuit vt vates coronatus ante aciem progrederetur, qui ornatus vt ipſi parceretur ſpondebat.

90. *Patacione calumnioſior.*] Hic quum ex calumnijs viueret, ſtudioque haberet in præſtantiſſimum quemque ciuium incurrere, tandem deprehenſus ſuſpendio pœnas luit.

91. *Omnem lapidem mouebo.*] Similis illi: Πάντα λίθον κινήσω.

92. *Piſandro timidior.*] De ijs, qui modis omnibus hoc animo agitant, vt id quod volunt efficiant, parœmia vſurpatur.

93. *Ciconiæ leges & ciconiæ gratitudo.*] Quod ciconia parentes ſuos alat. Sic Ariſtophanes. Ariſtoteles autem ait hanc de ciconia narrationem veram eſſe, ſimiliterque facere genus auium quæ aeropodes dicuntur, aſſerit. Hinc in ſceptris ſuperne quidem ciconiam effigiant, inferius autem hippopotamum; ſignificantes vim iuſtitiæ eſſe ſubiectam. Ciconiæ enim illi operam dantes, parentes quando ſenuerint, in alis geſtant, Hippopotami autem animalia ſunt iniuſtiſſima. Fertur de ciconijs hoc quoque, præterquam quod parentes in ſenio alant, pullos etiam ſuos valdè ament. Adulta enim iam ciconia, ſi quando nutrimenti inuolucribus adhuc & teneris pullis dandi fortè fortuna indigeat, heſternum cibum euomens in nido apponit, eoque illos nutrit. Quod ipſum

87. Παρθένος τὰ πατρῷα.] Ἐπὶ τῶν καταχαριζομένων τὰ πατρῷα εἴωθε λέγεσθαι.

88. Πανίδου ψῆφος.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ψηφιζομένων· ὁ γὰρ Πανίδης Χαλκίδος τῆς ἐπ᾽ Εὐρίπῳ βασιλεὺς ὤν, Ἡσιόδῳ κατὰ Ὁμήρου ἐψηφίσατο.

89. Πάρες τὸν μάντιν ἐστεμμένον.] Ἔθος ἦν πρὸ τῆς φάλαγγος ὁδεύειν τὸν μάντιν ἐστεμμένον· παρεγγυᾷ οὖν τούτου φείδεσθαι.

90. Παντακίωνος συκοφαντικώτερος.] Οὗτος ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος, καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν πολιτῶν, τέλος φωραθεὶς ἀνηρτήθη.

91. Πάντα κινήσω πέτρον.] Ὁμοία τῇ· Πάντα λίθον κινήσω.

92. Πεισάνδρου δειλότερος.] Ἐπὶ τῶν πάντα τρόπον ἐπινοούντων· ὥστε ποιῆσαι ὃ βούλονται, ἡ παροιμία λέγεται.

93. Πελαργικοὶ νόμοι, καὶ ἀντιπελάργωσις.] Ἡ διὰ τὸ τρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φησὶ τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον ἀληθῆ. ὁμοίως γὰρ αὐτοῖς φησι ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι· κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον· δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ· οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ τῶν πτερύγων βαστάζουσι τοὺς γεγηρακότας. οἱ δὲ ἱπποπόταμοι ζῶα ἀδικώτατα. Λέγεται περὶ πελαργῶν καὶ τοῦτο· ὅτι τρέφουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας, καὶ αὐτοὶ δὲ τὰ ἑαυτῶν ἔκγονα φιλοῦσιν· ὅταν γὰρ ὁ τέλειος ἐνδεὴς ᾖ, τροφὴν ἀπτῆσιν ἔτι καὶ ἁπαλοῖς τοῖς νεοττοῖς ἐν τῇ καλιᾷ παραθεῖναι, γενομένης αὐτῷ κατὰ τύχην ἀπορίας· ὁ δὲ τὴν ἑαυτοῦ χθιζὴν ἀνεμέσας, ἐκείνους τρέφει· καὶ τοὺς ἐρωδιοὺς

καὶ τοὺς ἐρωδιοὺς ἀκούω ταυτὸν ποιεῖν· καὶ τοὺς πελεκᾶνας μέν τοι· οἱ ἐν τοῖς ποταμοῖς κόγχας περιχαίνοντες, εἶτα καταπίνουσιν· ἔνδον δὲ καὶ ἐν μυχῷ τῆς γαστρὸς ὑποθάλψαντες, ἀνέμουσι· καὶ τὰ μὲν ὀστράκια, ἐκ τῆς ἀλέας διέστη, ὥσπερ οὖν τῶν ἑφθῶν· οἱ δὲ ἐξορύττουσι τὰ κρέατα καὶ δεῖπνον ἔχουσιν. ἔτι καὶ τοῦτο λέγουσι περὶ αὐτῶν· ὅτι τῶν πελαργῶν οἱ μὲν γηραιοὶ, καταμένουσιν ἐν ταῖς νεοττιαῖς, ἀδυνατοῦντες ἵπτασθαι· οἱ δὲ τούτων παῖδες ὀλίγου δέω φάναι, γῆν καὶ θάλασσαν ἐπιπετώμενοι, πανταχόθεν ἐκπορίζουσι τοῖς γονεῦσι τὰ ἐπιτήδεια· καὶ οἱ μὲν ἀξίως τῆς ἡλικίας ἠρεμοῦντες, ἐν ἀφθονίᾳ δὲ τελοῦσι τῇ πάσῃ τρυφῶντες. οἱ δὲ, τὰς ἐς τὸν πορισμὸν κακοπαθείας, ἐπελαφρίζομενοι, τῷ εὐσεβεῖν καὶ τῷ προσδοκᾶν ἐν γήρᾳ τὰ αὐτὰ πείσεσθαι ὑπὸ τῶν ἐκγόνων, ἀναγκαῖον ὄφλημα ἀντεκτίνουσιν ἐν καιρῷ, λαβόντες αὐτοὺς ἀνταποδιδόντας· οὐδέτεροι γὰρ τρέφειν αὐτοὺς δύναντ). παῖδες μὲν ἐν ἀρχῇ τῆς γενέσεως, γονεῖς δ' ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου· ὅθεν αὐτοδιδάκτῳ τῇ φύσει νεοττοτροφηθέντες, γηροτροφοῦσι χαίροντες· ἆρ' οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτοις ἀνθρώποις, ὅσοι γονέων ἀμελοῦσιν, ἐγκαλύπτεσθαι καὶ κακίζειν ἑαυτοὺς, ὀλιγωρηκότες, ὧν ἢ μόνων ἢ πρὸ τῶν ἄλλων ἦν περιφροντικέναι· καὶ ταῦτ' οὐ διδόντες μᾶλλον, ἢ ἀποδιδόντες· παίδων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, ὃ μὴ γονέων ἐστὶν, ἢ οἴκοθεν ἐπιδεδωκότων ἢ τὰς αἰτίας τῆς κτίσεως παρεσχομένων. Ἔτι φασὶν, ἐν Κράνωνι τῆς Θετταλίας, ὅτι Ἀλκινόην ὄνομα, γυναῖκα ὡραίαν, ὁ γήμας ἀπολιπὼν οἴκοι, εἴς τινα ἐστείλατο ἀποδημίαν. ἡ τοίνυν Ἀλκινόη, ὡμίλει τῶν θεραπόντων τινί. τοῦτο συνιδὼν πελαργὸς οἰκέτης, οὐχ ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἐτιμώρησε τῷ δεσπότῃ. προσπηδῶν γοῦν ἐπήρωσε τῆς ἀνθρώπου τὴν ὄψιν.

ardeas facere audio, & pelicanos: qui conchas in fluminibus comprehenſas deglutiunt, & poſtquam eaſdem in imo ventre calefecerunt, vomitu rejiciunt, teſtis inuicem ob calorem iam ſeparatis, vt ſolent quando elixæ fuerunt. Illi autem carnem eruentes, prandium habent. Quin & hoc de ciconijs narratur: quod vetulæ iam in nidis maneant, volare non amplius valentes. Liberi autem illarum, terram ac mare fere dixerim, pennis tranſmittentes vndique parentibus ſuis neceſſaria ſuppeditant. Et hæ quidem quietè, vt illam ætatem decet, agentes, in omni abundantia aſſiduè ſuauiterque viuunt. Illi autem quidquid in victu illis ſuppeditando moleſtiæ ſubeunt, hac pietate atque expectatione, fore vt eadem à liberis ſuis in ſenectute aliquando conſequantur leuius reddentes, neceſſarium viciſſim debitum in tempore diſſoluunt, idem à ſuis mutuum officium rependentibus recepturi. Neutræ enim ſeipſas alere alioqui poſſunt. Pulli quidem initio ſuæ generationis, parentes autem ſub vitæ finem. Vnde natura ipſa docente à parentibus pulli nutriti, illos quoque in ſenectute nutrire gaudent. Nonne dignum ergo, haſce ob cauſas, vt homines quotquot parentum curam deponunt ſeſe abdant ac reprehendant, quod illos negligant quos vel ſolos vel præ reliquis omnibus omni ſollicitudine proſequi debebant; idque non tam dantes quam reddentes officium. Liberorum enim nihil proprium eſt quod non ſit parentum. qui illud aut à ſe tribuerunt, aut cauſſas eius obtinendi ſuppeditarunt. Amplius narrant, Cranone in Theſſalia fuiſſe mulierem formoſam, Alcinoën nomine, cuius maritus domi illa relicta in longinquam profectionem miſſus eſt. Alcinoë interim cum famulo quodam conſuetudinem habuit. Quod domeſtica quædam ciconia reſciſcens, minimè tulit, ſed dominum vindicauit. Aduolans enim mulierem viſu priuauit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

94. *Pellenæa tunica.*] De ijs, qui vetuſtas veſtes gerunt.

95. *Viri eſurientis tibiæ ſemper macræ.*]

96. *Perdicis ſacellum.*] De viris ſtrenuis. Eupalamo enim fuerunt liberi Dædalus & Perdix, eiuſque filius Calos. Cui Dædalus ob artem inuidens, illum ex ſumma arce deiecit, ob quod factum Perdix ſeipſam ſuſpendit. Quem Athenienſes honore ſunt proſequuti. Sophocles autem in Comicis occiſum à Dædalo quendam virum Perdicem nomine, fuiſſe ait.

97. *Circumductus folijs inceſſitur & floribus.*] De ijs, qui in certaminibus vincunt. περιαγειρομένους enim dicebant Athletas, qui poſt victoriam circumducuntur, circumeunteſque partim zonas, partim tunicas, partim galeros, alij denique alia quædam accipiebant. Vnde Simonides de Ætulo ſic ait: Quis eorum qui nunc ſunt tot folijs myrtorum aut coronis roſarum ſibi victorias alligauit in certamine vicinorum? Aliqui aiunt hanc conſuetudinem à Theſeo principium accepiſſe, in illum enim ex Creta reducem Minotauro interempto, vbique locorum flores & folia coniecerunt, fructibuſque qui tunc fortè aderant cohoneſtarunt.

98. *Pirithoi & Theſei hoſpitalitas.*] De ijs, qui ſumptuoſè hoſpitio excipiuntur ſiue excipiunt. Lex autem erat apud Athenienſes, vt quotquot Græci vellent, hoſpitio ab illis exciperentur. Inter quos Theſſalos eximiè excipiebant propter Pirithoi & Theſei hoſpitalitatem. Quibus etiam locum quendam relinquebant quē vocabant Pirithoida à Pirithoo Ixionis filio. Vnde Pirithoidæ tribus ſunt Oeneidæ familiæ, vt Ephorus refert tertio hiſtoriarum.

99. *Lapides elixas.*] Et:

100. *Lapides ſeris.*] De impoſſibilibus.

94. Πελληναῖος χιτών.] Ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορούντων ἱμάτια.

95. Πεινῶντος ἀνδρὸς, ἰσχνὰ τἀντικνήμια.]

96. Πέρδικος ἱερόν.] Ἐπὶ τῶν ἀνανδρείων. Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες, Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ. ἧς υἱὸς Κάλως. ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ᾽ ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὸν ἐτίμησαν· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοὔνομα φησίν.

97. Περιαγειρόμενος φύλλοις βάλλεται καὶ ἄνθεσιν.] Ἐπὶ τῶν νικώντων ἐν ἀγῶσι· περιαγειρομένους δὲ ἔλεγον τοὺς ἀθλητάς. οἱ μετὰ τὴν νίκην περιαγόμενοι καὶ περιπορευόμενοι, ἐλάμβανον, οἱ μὲν ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας· οἱ δὲ πετάσους· οἱ δὲ ἄλλα γε ἄττα. Ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Αἰτύλου φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν νῦν, τοσάδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων, ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων; ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα, μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας, ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον, καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

98. Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενία.] Ἐπὶ τῶν πολυτελῶς φιλοξενηθέντων καὶ φιλοξενούντων· νόμος δ᾽ ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θετταλοὺς δ᾽ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἀπένειμαν, ἣν ἐκάλεσαν Πειριθοίδα, ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος. ὅθεν καὶ Περιθοῖδαι, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν τρίτῃ.

99. Πέτρας ἕψεις.] Καί·

100. Πέτρας σπείρεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

ΕΚΑ-

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ιϛʹ.

1. Περιεστίαρχος ἐγένου.] Ἐπὶ τῶν καθαιρόντων· καὶ γὰρ οὗτοι περιεκάθαιρον τὰς ἑστίας καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς πόλεις. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς ἀττικοῖς περιέστια φησὶ προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιεστίαρχοι. ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται μαχαιροφοροῦντες, ἑκάστου τῶν ἱερέων οἰκίας περιειλημμένοι δημοσίας καὶ περίδρομον ἔχοντες.

2. Πέδη τοῦ λέγειν ἡ ἀγωνία.] Ὑπερείδης τοῦτ᾽ ἔφη.

3. Περίψημα ἡμῶν ἐγένου.] Ἤτοι κάθαρμα· ἢ ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ᾽ ἐνιαυτὸν συνέχοντι τῶν κακῶν· περίψημα ἡμῶν γενοῦ. ἤγουν σωτηρίας ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θαλάσσῃ· ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες· λέγεται καὶ περίψημα, τὸ καταπάτημα πάντων ὑπὸ τὰ ἴχνη, ἢ ἔμπαιγμα.

4. Περὶ ὄνου σκιᾶς.] Περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις

5. Πέμπε εἰς ἔσχατον τὴν ἐπιστήμην.] Παραινετικὴ πρὸς τὸ σπουδάζειν α...

6. Πεύκης τρόπον.] Ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων· ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλαστόν.

7. Πενίη σοφίην ἔλαχεν.] Ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

8. Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται.] Ἐπὶ τῶν πανούργων· ἢ ἐπὶ τῶν πενήτων τῶν δι᾽ ἀπορίαν τροφῆς ὑπνούντων. ἀλώπεκα δὲ εἶπε· παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

9. Πήλινος ἀνδριὰς ἕστηκας.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀνόων.

CENTVRIA XVI.

1. *Periestiarchus factus es.*] De luſtratoribus. Illi enim domus, templa, vrbes luſtrabant. Iſtrus autem in Atticis περιέστια inquit luſtrationes appellantur, quique ſacra luſtrant περιεστίαρχοι. foras enim prodeuntes gladijs cincti circumeunt, paſſimque publicas templorũ ædes occupantes ambiunt.

2. *Pedica in dicendo anxietas.*] Eſt Hyperidis dictum.

3. *Peripſema nobis fias.*] Hoc eſt, luſtratio ſeu piaculum. Ita enim dicebant ei qui ſingulis annis malis luſtrandis ſubjiciebatur: Peripſema nobis fias. hoc eſt ſalus & malorum auerruncatio, ſicque in mare præcipitabant tanquam Neptuno hoſtiam immolantes. Dicitur & peripſema de eo, qui eſt velut ſub veſtigijs omnium & tanquam pulueris inſperſio.

4. *De aſini vmbra.*] In eos, qui rebus nullius pretij immorantur.

5. *In vltimum mitte ſcientiam.*] Admonitoria ſententia ad ſtudium omne alicui rei impendendum.

6. *Piceæ more.*] De ijs, qui prorſus pereunt. Quod picea ſemel cæſa, deinceps non repullulat.

7. *Paupertas ſapientiam ſortita eſt.*] Eo quod pauperes, multas artes exerceant.

8. *Eſurienti vulpi ſomnus obrepit.*] De vafris, aut pauperibus qui propter alimenti inopiam dormiunt. Vulpem autem poſuit: quod pauperes, varias exerceant artes.

9. *Figulina ſtatua ſtetiſti.*] De ſtupidis & amentibus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

10. *Pegaſo velocior.*] Aiunt Bellerophontem ab alato equo fuiſſe geſtatum. Mihi autem videtur equus nunquam poſſe volare, nec ſi omnium auium pennas accipiat. Illum autem aiunt etiam Amiſodari Chimæram interfeciſſe. Erat autem Chimæra, vt aiunt, Ante leo, poſt verò draco, mediumque capella. Sunt verò qui exiſtiment talem fuiſſe belluam quæ tria haberet capita. Impoſſibile autem eſt leonem & capram ſimili nutrimento vti: quæque mortalem habeat naturam, ignem ſpirare puerile quoque eſt. Quodnam enim horum capitum corpus ſequeretur? Res ita ipſa ſic ſe habet. Bellerophon Phryx fuit Corinthus genere, pulcher probuſque, qui conſtructa ſibi longa naui, regiones ad mare poſitas deprædabatur. Naui autem nomen erat Pegaſus: vt & nunc ſingulæ naues ſuum nomen habent. Conſentaneum autem magis eſt, naui quam equo Pegaſi nomen fuiſſe. Rex porrò Amiſodarus habitabat apud Xanthum flumen, cui mons præaltus adiacebat nomine Telmiſus: ad montis autem anteriorem partem aſcenſus duo ſunt ex vrbe Xanthiorum, tertiùs verò retro ex Caria, reliqua præcipitia: in quorum medio hiatus terræ ingens, vnde & ignis redditur. Supra autē illa loca eſt & alius mons cui nomen Chimæra: tunc autem, vt aiunt accolæ, anteriorem aſcenſum leo inhabitabat, poſteriorem verò draco: qui etiam paſtores & lignatores lædebant. Quo tempore Bellerophon adueniens montem exuſſit: hincque accolæ dicebant, Bellerophontem cum Pegaſo ſuo venientem Amiſodari Chimæram interfeciſſe: ex quo euentu conficta eſt fabula.

11. *Pecenisare me videris.*] Hoc eſt, fallere. πηνίκη autem eſt capitis tegumentum, ex coma appoſiticia confectum. Appoſiticiæ porrò comæ hoc genus, ἔντριχον quaſi ex capillis conſtans, προκόμιον, hoc eſt, antiam; ac denique πηνίκην, hoc eſt, galericulum, vocant.

10. Πηγάσου ταχύτερος.] Φασὶν ὅτι Βελλεροφόντην ὑπόπτερος ἵππος Πήγασος ἔφερεν. ἐμοὶ δὲ ἵππος οὐδέποτε δοκεῖ ἵπτασθαι, οὐδ' εἰ πάντα τὰ πτηνῶν πτερὰ λάβῃ. τοῦτον δέ φασι καὶ Ἀμισοδάρου Χίμαιραν ἀνελεῖν· ἦν δὲ ἡ Χίμαιρα, ὥς φασιν, ἔμπροσθεν μὲν λέων, ὄπισθεν δὲ δράκων, μέση δὲ Χίμαιρα· ἔνιοι δὲ δοκοῦσι τοιοῦτον γενέσθαι θηρίον, τρεῖς ἔχον κεφαλάς· ἀδύνατον δὲ λέοντα καὶ αἶγα ὁμοίᾳ τροφῇ χρῆσθαι· καὶ τὸ θνητὴν ἔχον φύσιν πῦρ ἀποπνέειν εὔηθες. ποίας δὲ τῶν κεφαλῶν τὸ σῶμα ἐπηκολουθεῖ; τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Βελλεροφόντης ἦν Φρύγιος ἀνὴρ, τὸ γένος Κορίνθιος, καλὸς καὶ ἀγαθὸς, ὃς πλοῖον κατασκευάσας μακρὸν, ἐλῄζετο τὰ παραθαλάσσια χωρία. ὄνομα ἦν τῷ πλοίῳ Πήγασος· ὡς καὶ νῦν ἕκαστον τῶν πλοίων, ὄνομα ἔχει· ὅμοιον δὲ δοκεῖ πλοῖον μᾶλλον, ἢ ὄνομα ἵππῳ εἶναι Πήγασος. Βασιλεὺς δὲ ἦν Ἀμισόδαρος, ᾤκει δὲ ἐπὶ τῷ Ξάνθῳ ποταμῷ. ὄρος δὲ ἦν ὑψηλὸν ὑπ' αὐτῷ, ᾧ ὄνομα Τελμισός· πρὸς ὃ δὴ ὄρος προσβάσεις εἰσὶ δύο ἔμπροσθεν ἐκ πόλεως τῶν Ξανθίων· τρίτη δὲ ὄπισθεν τῆς Καρίας· τὰ δ' ἄλλα κρημνοί· ἐν δὲ τῷ μέσῳ αὐτῶν χάσμα ἐστὶ τῆς γῆς μέγα· ἐξ οὗ δὴ καὶ πῦρ ἀναδίδοται. ἐπὶ τούτοις δέ ἐστιν ἕτερον ὄρος, ᾧ ὄνομα Χίμαιρα· τότε δὲ ἦν, ὡς λέγουσιν οἱ παραχώριοι, κατὰ μὲν τὴν πρόσβασιν, οἰκῶν λέων ἔμπροσθεν· ὄπισθεν δὲ δράκων· οἳ δὴ καὶ ἔσινον τοὺς νομέας καὶ τοὺς ὑλοτόμους. τότε δὲ Βελλεροφόντης ἐλθὼν, τὸ ὄρος ἐνέπρησε· καὶ ἡ Τελμισὸς κατεκάη· καὶ θηρία ἀπώλετο. ἔλεγον δὲ οἱ πρόσχωροι, Βελλεροφόντην ἀφικόμενον μετὰ Πηγάσου, τὴν Ἀμισοδάρου Χίμαιραν ἀπολέσαι. τούτου δὲ γεγονότος, προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

11. Πηνικίζειν με δοκεῖς.] Ἀντὶ τοῦ ἀπατᾷν. πηνίκη δέ ἐστι περικεφαλαία τριχαστὴ, καὶ περιθετὴ κόμη· τῆς δὲ περιθετῆς κόμης τὸ μὲν, ἔντριχον· τὸ δὲ προκόμιον· τὸ δὲ πηνίκην καλοῦσι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

12. Πιττακὸς οὐδὲν ἄγαν ὃς ἔην ἐκ Μιτυλήνης.]

13. Πιττακὸς ὁ τοῦ Ὕῤῥα καιρὸν γνῶθι.] Ὃς ἦν ἐκ Μιτυλήνης.

14. Πικρόν με ἀπαιτεῖς ἐνοίκιον.] Ἐπὶ τῶν βαρέα ἐπιταττόντων.

15. Πίσσα ναυπηγῶν, κακ' ἐλέγχεα πάντα καλύπτει.] Ἐπὶ τῶν πλαστῷ βίῳ χρωμένων, καὶ μὴ ἐλεγχομένων.

16. Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.] Οἱ φαῦλοι κἂν καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως διαφαίνονται πονηροί.

17. Πίθηκος ὁ πίθηκος κἂν χρύσεα σύμβολα ἔχῃ.]

18. Πλίνθον πλύνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

19. Πλείους προσκυνοῦσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα ἢ δυόντα.] Ἐπὶ τῶν δι' ἀρετὴν τιμωμένων ἐν τῇ νεότητι, ἢ τῷ γήρᾳ.

20. Πλαταγὴ δοκιμάζει.] Ἔστι δὲ φύλλον τῆς μήκωνος· δι' αὐτῆς γοῦν ἐσημειοῦντο τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν· τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ καὶ ἀντικόπτοντες. καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο· εἰδ' οὖν, τὸ ἀνάπαλιν.

21. Πλαταγὴ Ἀρχύτου.] Ἐπὶ τῶν ἡσυχάζειν οὐ δυναμένων. ὁ γὰρ Ἀρχύτας τέκτων ὤν, ἐπενόησε πλαταγὴν, ἣν ἐδίδοσαν τοῖς παιδίοις, ἵνα μηδὲν τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν σκευῶν διασαλεύωσι.

22. Πλόκιον Γοργόνης.] Ὅτι φόβον ἐνεποίει· ἦν δὲ πλόκαμος τῆς Γοργόνης, ὃς ἐδόθη Ἀστερόπῃ τῆς Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν· ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος ἡ πόλις ἀπόρθητος μένῃ.

23. Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν, ἢ ἐπὶ τῶν οἰομένων τὸ θεῖον καταστοφίζεσθαι.

12. *Ne quid ait nimium, Mitylene Pittacus ortus.*]

13. *Tempus ait noſcas ex Hyrra Pittacus ortus.*] Erat is ex Mitylene.

14. *Acerbe à me conducta domus pretium expoſcis.*] De ijs, qui grauia iniungunt.

15. *Nautica pix aptè mala cuncta opprobria celat.*] De ijs, qui ficto viuendi more vtuntur, nec tamen coarguuntur.

16. *Simia in purpura.*] Improbi, licet pulchrè veſtiantur, improbi nihilominus apparent.

17. *Simia ſimia eſt, licet aurea inſignia habeat.*]

18. *Laterem lauas.*] De impoſſibilibus.

19. *Plures ſurgentem quam occidentem ſolem adorant.*] De ijs, qui ob virtutem in iuuentute magis quam in ſenectute honorantur.

20. *Crepitus probabit.*] Eſt autem folium papaueris per quod coniecturam capiebant de amaſiorum affectu; ponentes illud ſuper pellicem & indicem digitos, illudque cædentes. Quod ſi ſonitum ederet, amabantur ſcilicet: ſin minus, contra.

21. *Archytæ crepitaculum.*] De ijs, qui tacere nequeunt. Archytas enim faber crepitaculum excogitauit quod pueris tradebant ne quid domeſticæ ſuppellectilis percellerent.

22. *Capillamentum Gorgones.*] Quod timorem excitabat. Fuit autem coma Gorgones quæ data fuit Aſteropæ Cephei filiæ, quo tempore Cepheus cum Hercule militabat in Lacedæmonia: vt illo abſente ciuitas incolumis ab euerſione maneret.

23. *Multa ſcias opus eſt qui poſſis fallere numen.*] In eos, qui aliquos contemnunt: aut qui ſe Deum fallere poſſe arbitrantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

24. *Ex multis paleis parum fructus reportaui.*] De ijs, qui plurimùm laborant & parum proficiunt.

25. *Polypodis caput hiſce nocet ſed commodat illis.*] Propterea quod polypo caput ſit eſui aptum vt etiam podex. Sunt qui dicant parœmiam vſurpari de rebus commixtis quæque & boni & mali participes ſint. Nam polypi caput viuum quidem mordet, mortuum autem eſui commodum eſt. Polypus etiam alijs nutrimentis veſcitur, ad cibum enim perſequendum acer eſt, & ad inſidiandum vafer. Cauſa etiam eius eſt quod voraciſſimum ſit omnium quæ in mari ſunt animalium. Quod vel hinc patet, ſi nulla ei contingat venatio, ſuos ipſe cirros ſeu plexus circumrodit, ſicque ventrem ſatians venationis inopiæ medetur. Deinde illi quod ademptum fuerat recreſcit, natura videlicet hoc illi prandium tempore famis inſtruente. Polypus quum aliquando in petram eminentem non valdè tamen ſublimem prorepens plexus ibidem ſuos euoluiſſet, neque tamen ſe in colorem eiuſdem petræ vertiſſet (quod naturaliter polypi facere, ſicque à ſtructis inſidijs ſibi cauere ſolent, aut ipſi piſcibus vltro inſidiari) aquila acutè quidem, non tamen commodam ſibi venationem cernens, magno alarum impetu in polypum inſilit, paratum ſibi ſuiſque liberis prandium animo deſignans: plexus interim illius piſcis ſeſe aquilæ circumuoluunt, & tenaciter adglutinati, peſſimum ſuum hoſtem deorſum trahunt, quæ lupus vt ita dicam hians deinceps mortua prandij cauſa in mari fluitabat. Infinita quidem id genus aues patiuntur, plura verò homines. In decantatis autem ab Herodoto Maſſagetis ſunt Cambyſes, alter Cyrus, & Polycrates qui in Orœ-

24. Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συνήγαγον.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ποιούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων.

25. Πουλύποδος κεφαλὴ ἔνι μὲν κακή, ἐν δὲ καὶ ἐσθλή.] Διότι ἐστὶ μὲν αὐτῷ ἐδώδιμος ἡ κεφαλή. ἐστι δ' αὐτῷ καὶ ὁ πρωκτός· οἱ δέ φασι τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἐπὶ τῶν ὄντων συμμίκτων, καὶ μετεχόντων κακότητος καὶ ἀγαθότητος. τοῦ γὰρ πολύποδος κεφαλὴ ζῶσα μὲν δάκνει τοὺς προσιόντας, θανοῦσα δέ, ἐστὶν ἐδώδιμος. Ὁ Πολύπους ἑστιᾶται μὲν καὶ ἄλλαις τροφαῖς· ἐστι γὰρ καὶ φαγεῖν δεινός, καὶ ἐπιβουλεῦσαι σφόδρα πανοῦργος. τὸ δὲ αἴτιον, παμβορώτατον θηρίων θαλαττίων ἐστί· καὶ ἀπόδειξις· εἴ τις αὐτῷ γένηται ἀθηρία, τῶν ἑαυτοῦ πλοκάμων παρέτραγε καὶ τὴν αὐτοῦ γαστέρα κορέσας τὴν σπάνιν τῆς ἄγρας ἠρέσατο· εἶτα ἀναφύει τὸ ἐλλεῖπον· ὥσπερ οὖν τῆς φύσεως, καὶ τοῦτο οἱ ἐν τῷ λιμῷ παρασκευασούσης ἕτοιμον τὸ δεῖπνον· Πολύπους ποτὲ ἑρπύσας εἰς πέτραν προήκουσαν, οὐ μὴν ἄγαν ὑψηλήν, εἶτα ἥπλωσε τὰς πλεκτάνας. Οὐ μὴν ἑαυτὸν εἰς τὴν χρόαν τῆς πέτρας ἐκτρέψας ἦν· πεφύκασι δὲ ἄρα δρᾶν τοῦτο οἱ πολύποδες, καὶ τὰς εἰς ἑαυτοὺς ἐπιβουλὰς φυλαττόμενοι· καὶ μέν τοι καὶ αὐτοὶ τοὺς ἰχθῦς ἐλλοχῶντες. ἰδὼν οὖν ὀξὺ μέν, ἑαυτῷ δὲ οὐκ ἀγαθὸν τὸ θήραμα ἀετός, ὥσπερ οὖν ὁρμῆς τε ἅμα καὶ πτερῶν εἶχεν, ἐμπηδᾷ τῷ πολύποδι. καὶ μέν τοι καὶ δεῖπνον ἕξειν ἕτοιμον ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ κατέγραφε· πλόκαμοι δὲ ἄρα ἰχθύος ἐκείνου περιβάλλουσι τῷ ἀετῷ σφᾶς ἑαυτοὺς καὶ ἀπρὶξ ἐχόμενοι, εἶτα ἕλκουσι κάτω τὸν ἔχθιστον· καὶ χανὼν λύκος, ὡς ἂν εἴποις, εἶτα μέν τοι νεκρὸς ἐπενήχετο τῇ θαλάττῃ ὁ ἀετὸς ὑπὲρ τοῦ δείπνου. μυρία μὲν δὴ τοιαῦτα πάσχουσιν ὄρνιθες, πλείω δὲ ἄνθρωποι· ἐν δὲ τοῖς ᾀδομένοις ὑφ' Ἡροδότου Μασσαγέταις, ὁ Καμβύσης, Κῦρος ὁ ἕτερος· καὶ μέν τοι καὶ Πολυκράτης εἰς

Ὀρόιτου

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Ὀρούτου εἰσδύζας ὡς τὸν χρυσὸν ἁρπασόμενος· καὶ ἄλλος τεύχων ἑτέρῳ κακὸν, ἑῷ ἥπατι τεύχει· καὶ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδε τὰ ἄλογα· ἄνθρωποι δὲ οἱ εἰδότες οὐ φυλάττονται.

26. Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.] Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων καὶ δυσκατεργάστων.

27. Πολλαὶ κυνὸς ἄρρενος εὐναί.] Ἐπὶ τῶν καταφερῶν εἰς τὰ ἀφροδίσια.

28. Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.] Ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γενήσεσθαι μελλόντων· ἄμπελον γάρ τινος φυτεύοντος, εἷς τῶν οἰκετῶν εἶπε τὸν στίχον τοῦτον. Ὁ δὲ Διογενιανὸς, Ἀγκαῖος ἄμπελον φυτεύων φησὶ, βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις· εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ γεύσασθαι αὐτὸν τῆς ἀμπέλου· ἐπεὶ οὖν ὁ καρπὸς ἔφθανε, τὸν οἶνον ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ· μέλλων δὲ προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ στίχου. καὶ τούτων λεγομένων, ἄλλος οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων, ὡς σῦς διαλυμαίνεται τὴν χώραν, ἀφεὶς οὖν τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος καὶ δραμὼν εἰς τὸν σῦν, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ. Ἰωάννης δὲ ὁ Στοβαῖος στίχον Ὁμήρου, εἶναι λέγει.

29. Πόνος γὰρ ὡς λέγουσιν εὐκλείης πατήρ.] Εὐριπίδου γνώμη.

30. Πόλεμος τὴν ἀρετὴν οὐ λαφυφυραγωγεῖ.]

31. Πόνον σπείρεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

32. Ποταμῷ ὀχετὸν ἐπάγει.] Ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων.

33. Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν.] Ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

34. Πόλεμος Κόνωνι μελήσει.] Ἐπὶ τῶν περὶ ἀλλοτρίων φροντιζόντων.

ti domum auri rapiendi cauſa irrumpens & alteri malum parans, ſuo id capiti conciliauit. Cæterùm hæc beſtiæ diſcrimina non norunt, homines autem quum nouerint, non cauent.

26. *Multis ictibus domatur quercus.*] De rebus quæ difficulter capiuntur aut ſubjiciuntur.

27. *Canis maſculi multa cubilia.*] De ijs, qui in res Venereas præcipites aguntur.

28. *Multa cadunt inter calicem ſupremaque labra.*] De ijs, quæ longo poſt tempore euentura ſunt. Cum enim vineam quidam plantaret, quidam famulorum hunc verſum recitauit. Diogenianus autem ait, quod quum Ancæus vineam plantans famulis ſuis grauis immineret, quendam eorum dixiſſe illum de vite non guſtaturum, quumque fructus iam ex ea prouenîſſent, famulo illum ſuo vt ſibi vinum miſceret iuſſiſſe, quumque calicem ori admoueret, huius verſus illum admonuit. Quibus dictis alius famulus intrauit renuncians regionem illam ab apro deuaſtari. Relicto igitur calice Ancæus in aprum incurrens ab eodem interficitur.

29. *Nempe vt loquuntur gloriæ eſt labor parens.*] Euripidis ſententia.

30. *Bellum virtutem non deprædatur.*]

31. *Laborem feris.*] De fruſtrà laborantibus.

32. *Magno flumini aquæ ductum infert.*] De ijs, qui ridicula fabulantur.

33. *Multi duces deperdidere Cariam.*] De ijs, qui inter ſe non concordant.

34. *Bellum Cononi curæ erit.*] In eos, qui alienas res curant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

35. *Multa belli ſunt inania.*] Siue quod multa ex ſuſpitione gerantur: ſiue quod Lacedæmonii vacuis ac ſine neruo fundis, ſonitum edebant ad terrorem hoſtibus incutiendum.

36. *Multi qui tauros ſtimulent ſed rarus arator.*]

37. *Vtrùm inſipientior is qui hircum mulget aut cribrum ſupponit.*] Reſpondeas, qui hircum mulget.

38. *Quale verbum dentium ſeptis elabitur.*] In eos, qui in ſuis ſermonibus præuaricantur.

39. *Polygnoti lepus.*] De ijs, qui accuratè aliquid effigiant. Polygnotus enim, pictor quum eſſet, opinionem hominibus iniecit, leporem quem pinxerat animal viuum eſſe.

40. *Res plurimas magiſter edocet fames.*] De ijs, qui propter inopiam improbi quippiam deſignant.

41. *Faciam domum tuam Durium equum.*] Hoc eſt demoliar ipſam. Hippocomus ait Themiſtoclis hoc dictum. Sumptum autem prouerbium ab equo Durio Troiano, quo Vlyſſes Troiam expugnauit.

42. *Vbi terrarum aut maris fuiſti?*] De inſipientibus.

43. *Mare bonorum.*] De multa bona habentibus.

44. *Multi te odio habebunt ſi teipſum ames.*] Ferunt Nymphas hoc Narciſſo dixiſſe in fontem aſpicienti, & ſuammet formam amanti.

45. *Scit multa vulpes, magnum echinus vnicum.*]

46. *Multos thyrſigeros paucos eſt cernere Bacchos.*] De ijs, qui ſibi perſuadent ſe ſplendidos eſſe. non ſunt autem.

47. *Bellum quoddam ferri expers per Græciam motum eſt.*] De ijs, qui verbis pugnant: ita enim moris eſt ſapientibus mutuo inter ſe velitari.

35. Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου.] Ἤτοι διὰ τὸ πολλὰ καθ᾽ ὑπόνοιαν φέρειν· ἢ ὅτι Λακεδαιμόνιοι κεναῖς σφενδόναις καὶ νευραῖς ἐψόφουν, πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολεμίων.

36. Πολλοὶ βουκένται, παῦροι δέ τε γῆς ἀροτῆρες.]

37. Πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἀφρονέστερος, ἢ ὁ τὸ κόσκινον ὑποθείς.] Εἴποις ἂν, ὁ τὸν τράγον.

38. Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;] Ἐπὶ τῶν ἐν τῷ λέγειν ἁμαρτανόντων.

39. Πολυγνώτου λαγώς.] Ἐπὶ τῶν ὁτιοῦν ἀκριβῶς ἐκτυπούντων· Πολύγνωτος γὰρ ζωγράφος γράψας λαγὼν, δόξαν παρέσχετο τοῖς ὁρῶσι, ζῶν εἶναι τὸ θηρίον τοῦτο.

40. Πολλῶν ὁ λίμος γίνεται διδάσκαλος.] Ἐπὶ τῶν δι᾽ ἀπορίαν τι κακὸν πραττόντων.

41. Ποιήσω τὴν οἰκίαν σου Δούρειον ἵππον.] Ἤτοι ἀφανίσω αὐτήν· Ἱπποκόμος εἴρηκε· τοῦτο Θεμιστοκλέους· εἴληπται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Τροίᾳ Δουρείου ἵππου, ᾧ Ὀδυσσεὺς τὴν Τροίαν ἐπόρθησεν.

42. Ποῦ γῆς ἢ θαλάττης ὑπῆρχες;] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

43. Πόντος ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀγαθὰ ἐχόντων.

44. Πολλοί σε μισήσουσι ἂν σαυτὸν φιλῇς.] Τοῦτό φασι Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς πηγὴν, καὶ τὴν οἰκείαν ποθοῦντα μορφήν.

45. Πόλλ᾽ οἶδ᾽ ἀλώπηξ· ἀλλ᾽ ἐχῖνος ἓν μέγα.]

46. Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ Βάκχοι.] Ἐπὶ τῶν δοξαζόντων εἶναι λαμπρῶν, μὴ ὄντων δέ.

47. Πόλεμός τις ἀσίδηρος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κεκίνηται.] Ἐπὶ τῶν λόγοις μαχομένων· οὕτω γὰρ ἔθος τοῖς σοφοῖς μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους.

48. Πονη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

48. Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπιπόνως ζώντων.

49. Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ ἀδυνάτων.

50. Πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον· Ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ ἓν μάθω.] Φιλήμονος. ἐπὶ τῶν φθόνων διδασκόντων.

51. Πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ.] Ἐπὶ τῶν ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένων· ἡ γὰρ μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλεια, τῆς ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδύνων ἀδεεστέρα· οὐ γὰρ ἔφθασέ τις μακαρισθήσεται τῆς τοῦ τυράννου φιλίας, καὶ ἠλεήθη τῆς ἔχθρας.

52. Πολλῶν πανηγύρεων Διὸς βαλάνους ἔφαγεν.] Ἐπὶ τῶν ἐμπείρων.

53. Ποικιλώτερος ὕδρας.] Ἐπὶ τῶν δολερῶν.

54. Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα ψόφους.] Ἐπὶ τῶν πεπειραμένων ἐν πράγμασιν· ἢ ἐπὶ τῶν φοβουμένων οὐ δεόντως.

55. Πολλάκις καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατὰ καίριον εἶπεν.] Ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως καὶ σπανίως εἰπόντων τι συνετόν.

56. Πολύποδος ὁμοιότης.] Ἐπὶ τῶν ἐξομολογούντων ἑαυτοὺς τισὶν ἢ χρηστοῖς ἢ φαύλοις. .....

57. Ποηφάγου δειλότερος.] Τοῦτο τὸ ζῷον ἐν Ἰνδοῖς ἐστι, καὶ πέφυκέ γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος· οὐρὰν δὲ ἔχει δασυτάτην, καὶ μελαίνης ἀκροτάτως χρόας· καί εἰσιν αὐτοῦ αἱ τρίχες τῶν ἀνθρωπείων λεπτότεραι ἄν· καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γάρ τοι περιπλέκονται μάλα ἐξ αὐτῶν, καὶ κοσμοῦνται ὡραίως τῶν πλοκαμίσι ταῖς συμφύτοις· καὶ ταύτας ὑποδέχονται. προήκει δὲ καὶ εἰς δύο πήχεις ἑκάστης τὸ μῆκος τριχός. ἐκ μιᾶς δὲ ῥίζης ὁμοῦ καὶ τριάκοντα θυσανηδὸν ἐκπεφύκασι· ζῴων δὲ ἄρα τοῦτο ἁπάντων δειλότατον ἦν· ἐὰν δὲ ὑπό τινος ὀφθῇ, καὶ αἴσθηται βλεπόμενον, ἢ ποδῶν ἔχει, φεύγει καὶ πρόσθι·

48. *Laborioſè inſtar turturis canis.*] De ijs, qui laborioſam vitam ducunt.

49. *Fluuius mare irritat.*] De inſulſis & impoſſibilibus.

50. *Me copioſè multa ob inuidiam doces, Vt multa poſt audita nil diſcam tamen.*] Philemonis. Dictum de ijs qui plurima docent.

51. *Procul à Ioue & fulmine.*] In eos, qui quorum conſuetudine vtuntur, eiſdem inſidiantur. Nam ſecuritas quæ ex vita otioſa prouenit, periculis quæ in vita alioqui ſplendida ſunt, tutior eſt. Neque enim felicitatem quis ex tyranni amicitia conſequatur. Sin tacitam vitam agat, inimicitiam eius declinabit.

52. *Multis in ludis Iouis glandes edit.*] De expertis.

53. *Verſipellior hydra.*] De doloſis.

54. *Multarum ego belluarum ſtrepitus audiui.*] De ijs, qui in rebus gerendis ſunt exercitatiſſimi: aut de ijs, qui minimè timēt.

55. *Sæpe etiam eſt ſtultus valdè opportuna locutus.*] De ijs, qui non conſideratè & raro aliquid cordati loquuntur.

56. *Polypi ſimilitudo.*] De ijs, qui ſeſe ſeu bonis ſeu malis aſſimilant. Polypo pontum carere aiunt, quod frigido dulcique ſit hoſtis. Septentrionale autem mare frigidius natura ac dulce eſt, quod multa & magna in id flumina deferantur. Quam ob cauſam qui periti ſunt huius venationis, dulcem aquam petræ infundunt quam ille amplexus fuerit, ſicque illi quæſitam venationem habent. Hic autem vel inuitus loco abs ſe inſeſſo exurgit.

57. *Poephago timidior.*] Hoc animal apud Indos eſt, & equo duplo maius gignitur. Caudam habet denſiſſimam & coloris admodum nigri: ſuntque illi pili humanis exiliores. quos habere magni ducunt Indicæ mulieres, cumillorum implexu maximè vtantur, pulchreque ornentur; illos congenitis ſibi capillorũ voluminibus ſubligantes. Extenditur autem cuiuſque pili longitudo ad duos cubitos. Ex vna autem radice ſimul etiam triginta ad modum fimbriæ enaſcuntur. Cæterùm animalium omnium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

hoc timidiſſimum eſt, quod ſi ab aliquo videatur & iſe viſum ſentiat, quãtum pedibus valet ſe proripiens fugit, magis omni incitatione quam tibiarum velocitate vtens. Et perſequuntur id equites atq; canes ad curſum apti. Si autem ſe capiendum præuideat, caudam ſuam condenſo quodã loco tegit, ipſam autem frontem ſtans obuertit, & venatores cum fiducia obſeruat, exiſtimans nihil in ſe ſtudioſius appetendum apparere cauda non conſpecta: illam enim ſuum ornamentum eſſe ſcit, fruſtraq; tali imaginatione deluſum. Venenato enim telo aliquis illud inceſſens occidenſque caudam illi amputat præmium eius venationis: totumque corpus excorians (nam & pellis eius bona eſt) mortuum relinquit. Vſurpatur & alia vulgaris de illo parœmia: *Totus apparens caudam abſcondit.*

58. *Herbæ lapidem injicit.*] De ijs, qui contraria aduerſus ſuos inſidiatores faciunt. Picus enim auis roſtrum habet gibboſum atque incuruum quo quercus incidit, ibique locum excauans pullos ſuos tanquam nido imponit non indigens feſtucis, neque vlla ex illis implicatione aut domus conſtructione. Quod ſi quis impoſito lapide illius ingreſſum obſtruat; ille cognitis inſidijs contra ſe ſtructis, herbã adfert, lapidi hoſtem, & contra illum ponit, qua ille velut onere grauatus neq; ferre ſuſtinens, exilit, ſicque rurſus pico amica ſua ingreſſio aperitur.

59. *Senior Codro.*] De prorſus ſenibus. A Codro Athenienſium rege.

60. *Pramnium vinum bibiſti.*] Ariſtarchus accuratè ſuaue vinum, Pramnium dixit. Quidam ὤνιον, hoc eſt venale aut παραμόνιμον, quod diutius duret. Alij à vite, Pramnia appellata, ita vocitant. Alij verò propriè vinum nigrum. Nonnulli quod robur mitiget, quod etiam Φαρμακτισὴν appellant. Alij deniq; Pramnium petrã eſſe aiunt, vnde illud vinum ſit.

καὶ κέκρηται προθυμίᾳ μᾶλλον, ἢ σκελῶν ὠκύτητι· καὶ διώκεται μὲν ὑπὸ ἱππέων καὶ κυνῶν ἀγαθῶν δραμεῖν· ἐὰν μέντοι συνίδῃ, ὅτι ἄρα ἁλίσκεσθαι μέλλει, τὴν οὐρὰν ἀπέκρυψεν ἔν τινι δάσει· αὐτὸ δὲ ἀντιπρόσωπον ἔστηκε, καὶ δοκεύει τοὺς θηρευτάς. καὶ ὑποθαῤῥεῖ πως· καὶ οἴεται μηκέτι φανῆναι περισπούδαστον τῆς οὐρᾶς μὴ βλεπομένης· ἐκείνην γὰρ οἶδεν εἶναι τὸ κάλλος· κενὴν δὲ ἄρα ἴσχει τὴν ὑπὲρ τούτου φαντασίαν· βάλλει γάρ τις αὐτὸ βέλει πεφαρμαγμένῳ· καὶ ἀποκτείνας ἀποκόπτει τὴν οὐρὰν, τὸ ἆθλον τῆς ἄγρας· καὶ δείρας τὸ πᾶν σῶμα· ἀγαθὴ γὰρ καὶ ἡ δορά· ἀφῆκε τὸν νεκρόν. λέγεται καὶ ἑτέρα δημώδης περὶ αὐτοῦ παροιμία· Ὅλος φαινόμενος τὴν οὐρὰν ἀποκρύπτει.

58. Πόα λίθον ἐκβάλλει.] Ἐπὶ τῶν τἀναντία τοῖς ἐπιβούλοις ποιούντων· ὁ γὰρ δρυοκολάπτης τὸ ζῶον, ἔχει μὲν ῥάμφος ἐπίκυρτον· κολάπτει δὲ ἄρα τούτῳ τὰς δρῦς· καὶ ἐνταυθοῖ κοιλάνας τὸν τόπον, ὡς εἰς καλιὰν τοὺς νεοττοὺς ἐντίθησιν· οὐ δεηθεὶς κάρφων καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν πλοκῆς καὶ οἰκοδομίας οὐδέν. οὐκοῦν εἴ τις λίθον ἐνθεὶς ἐπιφράξει τούτῳ τὴν εἴσδυσιν, ὁ δὲ συμβαλὼν ἐπιβουλὴν τὴν κατ᾽ αὐτοῦ, κομίζει πόαν ἐχθρὰν τῷ λίθῳ, καὶ κατ᾽ αὐτοῦ τίθησιν· ὁ δὲ οἷα βαρούμενος καὶ μὴ φέρων, ἐξάλλεται· καὶ ἀνέῳγεν αὖθις τῷ προειρημένῳ ἡ φίλη ὑποδρομή.

59. Πρεσβύτερος Κόδρου.] Ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησιν Κόδρου.

60. Πράμνιον οἶνον ἔπιες.] Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνιον ἔλεγε. τινὲς τὸν ὤνιον οἶνον, ἢ παραμόνιμον. τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνίας ὀνομαζομένης· οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραΰνοντα τὸ μένος· ὃν καὶ φαρμακιστὴν φασίν· ἕτεροι Πράμνιον πέτραν εἶναι, ἀφ᾽ ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

61. Πρὶν

61. Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα, καὶ πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς· καὶ πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις.] Ἐπὶ τῶν πρωθύστερόν τι ποιούντων.

62. Προδίκου τοῦ Κίου σοφώτερος.] Οὗτος ἦν καὶ σοφὸς λίαν καὶ ἀκριβὴς δικαστὴς καὶ διαιτητής.

63. Προφερὴς εἶ.] Ἐπὶ τῶν χρόνῳ μὲν νεωτέρων, τῇ δὲ ὄψει πρεσβυτέρων δοκούντων. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται.

64. Πρὸ ποταμῶν ἀναστέλλεται.] Ἀντὶ τοῦ ἀνατείνει τὰ ἱμάτια· ἐπὶ τῶν ἀκαίρως τι δρώντων.

65. Πρύμναν ἐκρούοντο.] Πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐστι, τὸ κατ᾽ ὀλίγον ὑποαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δείξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν· ἵνα μὴ τὰ νῶτα δόντες τοῖς πολεμίοις, τιτρώσκωνται.

66. Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο· οἱ γὰρ παχύπρωκτοι καὶ προγάστορες οὐ δύνανται ἑαυτοὺς ἀπονίψασθαι εὐπετῶς.

67. Πρόβατον μὲν ἀεὶ τὴν αὐτὴν φθέγγεται φωνήν. ἄνθρωπος δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας.] Ἐπὶ τῶν ἐναντία φθεγγομένων καὶ ἄνισα.

68. Προβατίου βίον λέγεις.] Ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων. τοῦτο γὰρ τὸ ζῷον ἀπλούστατον ὄν, τοῖς παρατυχοῦσι τρέφεται, καὶ οὐ ζήτησιν τῆς τροφῆς ποιεῖται, ὥσπερ τὰ ἄλλα ζῷα· ὥστε ὁ τούτου βίος, μαλακὸς καὶ φαῦλός ἐστι.

69. Προσήκει τοῖς τέκνοις ἐντὸς θυρῶν λοιδορεῖσθαι.] Ἐπὶ τῶν τὰς οἰκείας αἰσχύνας μὴ ὁρώντων, ἀλλ᾽ ἑτέροις λοιδορουμένων. Ἱερέως γὰρ υἱὸν ἔχοντος, οὐ εὐκε-

91. *Antequam pinſas farinas, & antequam piſces ceperis, tu ſalſuginem miſces, & antequam hoſtia mactata ſit pellem detrahis.*] De ijs, qui præpropere aliquid agunt.

92. *Prodico Cio ſapientior.*] Fuit hic valdè ſapiens & exactus iudex arbiterque.

63. *Præcox es.*] De ijs, qui tempore quidem iuniores ſunt, adſpectu autem prouectiores ætate eſſe videntur. Æſchines in oratione contra Timarchum. Nonnulli ſiquidem iuniores quum ſint, grandæuis ſimiles & ſeniores apparent.

64. *Ante flumina ſe ſuccingit.*] Pro eo quod eſt, veſtimenta ſubducit: de intempeſtiuè aliquid facientibus.

65. *Puppim impellebant.*] Puppim impellere eſt paulatim retrocedere, non vertendo interim nauigium. nam qui ita retrocedit, verſus puppim remos impellit, quod ideo faciunt ne videantur palam fugere, & ne hoſtibus terga dantes lædantur.

66. *Podex lotionem vincit.*] De rebus quæ nihil iuuant & quæ fruſtra fiunt, vſurpabant. Nam qui podice pingui & obeſo ventre ſunt, aptè ſeipſos lauare non poſſunt.

67. *Ouis ſemper eandem vocem edit; homo verò multas ac varias.*] In eos, qui contraria ac diſſimilia loquuntur.

68. *Ouiculæ vitam ducis.*] De otioſis. hoc enim animal ſimpliciſſimum eſt, & obuijs quibuſque nutritur, neque pabulum vt cætera animalia inquirit, vt eius vita mollis abiectaque habeatur.

69. *Conuenit eiuſdem patris liberis intra fores conuitiari.*] In eos, qui non animaduerſis proprijs turpitudinibus, in alienas debacchantur. Cùm enim ſacerdos filium haberet qui corpore non benè

iuxta formam vteretur, iſque Ciceronem ob mollitiem increparet, & cinædum vocaret; id illi Cicero reſpondit.

70. *Promeri canes.*] Aiunt hunc, regius famulus quum eſſet, ſupra modum odiſſe Euripidem tragœdiarum poëtam, illique canes feroces immiſiſſe, qui illum deuorarunt.

71. *Procridis iacula.*] De ijs, qui omnia vincunt. huiuſmodi enim habens Procris, omnia ſuperabat.

72. *Antehac exiſtimabam te cornua habere.*] De ijs, qui fortitudinis exiſtimationem ſunt conſequuti.

73. *Ad follem exercetur.*] De ijs, qui inaniter laborant.

74. *Ex ocio negocia.*] De ijs, quæ præter opinionem accidunt.

75. *Ante victoriam canis encomium.*] In eos, qui res præueniunt. Similis illi: *Salſuginem miſces antequam piſces ceperis.*

76. *Prius teſtudo leporem pracurret.*] De impoſſibilibus.

77. *Ouium nulla vtilitas, ſi paſtor abſit.*] De neceſſario.

78. *Antequam piſces ceperis, muriam miſces.*]

79. *Ad inanem canis.*] De ijs, qui fruſtra laborant.

80. *Priùs duo echini marinus ac terreſtris in amicitiam coëant.*]

81. *Oues canibus obijcientes.*] In eos, qui ocio gaudentes ſycophantis obiiciunt.

82. *Ante lupus ouem paſcat.*] De eo quod fieri nequit.

83. *Mitior columba.*] De manſuetis.

χρημένον ἐφ' ὥρᾳ τῷ σώματι, τὸν δὲ Κικέρωνα λοιδοροῦντος εἰς μαλακίαν, καὶ κίναιδον ἀποκαλοῦντος, εἶπε τοῦτο Κικέρων.

70. Προμέρου κύνες.] Τοῦτον οἰκέτην ὄντα βασιλικὸν, μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν τῶν τραγῳδιῶν τὸν ποιητὴν Εὐριπίδην· ἐπαφεῖναί τε αὐτῷ κύνας ἀγρίους· οἳ τὸν Εὐριπίδην κατεθοινήσαντο.

71. Πρόκριδος ἄκοντα.] Ἐπὶ τῶν πάντα νικώντων· τοῦτο γὰρ ἔχων ἡ Πρόκρις, πάντα ἐνίκα.

72. Πρὸ τούτου σε ᾤμην κέρατα ἔχειν.] Ἐπὶ τῶν ἀνδρείας ὑπόληψιν ἐχόντων.

73. Πρὸς κώρυκον γυμνάζεται.] Ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων.

74. Πράγματα ἐξ ἀπραξίας.] Ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν συμβαινόντων.

75. Πρὸ τῆς νίκης ᾄδεις ἐγκώμιον.] Ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. ὁμοία τῇ, Ἅλμην τοι κυκᾷς πρὶν τοὺς ἰχθύας ἕλοις.

76. Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

77. Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ποιμὴν ἀπῇ.] Ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου.

78. Πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς.]

79. Πρὸς κενὸν ψάλλεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

80. Πρίν κεν δύο ἐχῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον· ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δ' ἐκ χερσαίου.] Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ἀνομοίου.

81. Προβάλλοντες κυσὶν ἄρνας.] Ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας παραδιδόντων συκοφάνταις.

82. Πρίν κε λύκος οἶν ποιμαίνῃ.] Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

83. Πραότερος περιστερᾶς.] Ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

84. Πρὸς Κᾶρα καρίζεις.] Ὡς καὶ τὸ, Πρὸς Κρῆτα κρητίζεις.

85. Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίει.] Ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου ἢ προσποιουμένου.

86. Πρὸς κέντρα λακτίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων.

87. Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας.] Ἐπὶ τῶν ἐριζόντων πρὸς κρείττονα.

88. Πτερυγίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπηρμένων καὶ ἀνύσαι τι μὴ ἰσχυόντων· εἴληπται ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπιβαλλομένων μὲν πέτεσθαι νεοσσῶν, μὴ δυναμένων δὲ, καὶ εἰς γῆν πιπτόντων.

89. Πτολεμαῒς δίκη.] Ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων· πρεσβύτης γὰρ ἦν ἡ Πτολεμαῒς· ἄχρις οὗ ἀποθάνοι δίκας λέγουσα, καὶ ἀεὶ ὑπερτιθεμένη· διὰ τὸ μηδέποτε βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι.

90. Πτωχότερος Κιγκάλου.] Κίγκαλος πτηνὸν γυμνόν.

91. Πτερὸν ἀετοῦ πτεροῖς ἄλλων μιγνύεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἄμικτα μιγνυόντων. Τὸν ἀετὸν οὐ μόνον παρόντα καὶ ζῶντα δέδοικε τὰ ὄρνεα καὶ καταπλήσσει φανέντος, ἀλλὰ καὶ τὰ πτερὰ ἐκείνου, ἐάν τις τοῖς τῶν ἄλλων συναναμίξῃ, τὰ μὲν τοῦ ἀετοῦ μένει ὁλόκληρα καὶ ἀνεπιβούλευτα· τὰ δὲ ἕτερα κατασήπεται, τὴν πρὸς ἐκεῖνα κοινωνίαν οὐ φέροντα.

92. Πτίσσε πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον· οὐ γὰρ πτίσσεις Ἀνάξαρχον.] Οὗτος συσχεθεὶς ὑπὸ Ἀρχελάου τοῦ τυράννου, καὶ βληθεὶς ἐν ὅλμῳ, ἐπτίσσετο μοχλῷ ξυλίνῳ· πτίσσεσθαι δέ ἐστι τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι· ἔνθεν καὶ πτισάνη, παρὰ τὸ πτίσσεσθαι· πτισσόμενος δὲ, οὕτως ἔφη· αἰνιττόμενος οἷα φιλόσοφος δῆθεν, τοῦ σώματος μηδένα λόγον ποιεῖσθαι.

93. Πτωχοῦ φίλοι οὐδ᾽ οἱ γενήτορες.]

84. *Cum Care CariZas.*] Vt Cum Cretenſi CretiZas.

85. *Ad ſepulchrum nouercæ plorat.*] De illo, cui rei cuiuſpiam nulla eſt cura: aut de illo, qui aliquid fictè agit.

86. *Contra ſtimulum calcitras.*] In eos, qui ſemetipſos lædunt.

87. *Aduerſus leonem damæ pugnam ineunt.*] De ijs, qui cum fortioribus contendunt.

88. *Iactas alas.*] De ijs, qui ad aliquid faciendum efferuntur, nihil tamen efficere poſſunt; ſumpta tranſlatione ab auium pullis volare conantibus; cum tamen non poſſint, & in terram decidant.

89. *Ptolemaica lis.*] De procraſtinantibus. Ptolemais vetula erat, quæ vſque ad obitum in iudicio litigabat, quæſitis ſemper dilationibus, quod nunquam vellet à litibus liberari.

90. *Mendicior Cincalo.*] Cincalus auis nuda.

91. *Aquilæ pennam cum aliarum auium pennis miſces.*] De ijs, qui non miſcenda miſcent. Aquilam non ſolum præſentem viuamque reliquæ aues timent, & vel conſpecta trepidant: verum etiam ſi quis pennas eius aliarum auium pennis admiſceat, aquilæ quidem integræ manent & ſine damno, aliæ autem commercium illarum non ferentes computreſcunt.

92. *Pinſe pinſe Anaxarchi folliculum, neque enim ipſum Anaxarchum pinſes.*] Hic ab Archelao tyranno comprehenſus atque in mortarium miſſus, ligneo vecte tundebatur. πτίσσεσθαι autem eſt ad modum ptiſanæ tundi, vnde & ipſa ptiſana à πτίσσεσθαι dicitur. Itaque tunſus hic reſpondit, tectè ſignificans (quippe philoſophus) ſe corporis nullam rationem habere.

93. *Mendico nec parentes amici ſunt.*]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

94. *Mendici pera non impletur.*]

95. *Pythia & Delia.*] De cito perituris. Ferunt Periclem Sami tyrannum, Pythios & Delios ludos ſimul facientem, quendam oraculum conſulturum Delum in Apollinis miſiſſe, Num quæ ad ſacrificium pertinerent ad præfinitum tempus offerret. Pythiam autem reſpondiſſe, Hæc tibi Pythia & Delia ſunt; poſtrema illi futura ſignificare volens: paulo enim poſt de medio tolli contigit. Epicurus in quadam ad Idomeneum epiſtolarum hæc ait.

96. *Pyrauſtæ fatum.*] De ijs, qui per ea quæ maximè amant pereunt. Pyrauſta autem animalculum minutum eſt, ad lucernas obuolitans, quod dum facere ſtudet, igne comburitur.

97. *Poſt Pythia veniſti.*] De ijs, qui ſerius quid faciunt. Pythia autem Delphis fiebant. Delphi porro à dracone Delphyne dicuntur, qui illic ab Apolline fuit occiſus. Qui draco quod ibidem putreſceret, Delphi etiam Pytho vocati ſunt. πύθω enim putreſco eſt. Hinc igitur Pytho & Pythia.

98. *Pythagoricas fabas ne edito.*] Pro eo, quod eſt nihil iniuſtè agas. Pythagorici enim per ænigmata philoſophiam addiſcebant. A quibus inter cætera hoc quoque ænigma proditum, ne quis fabis veſcatur, hoc eſt: ne prodita iuſtitia, pecunijs ſe quis corrumpi ſinat. Apud Athenienſes enim iudices, olim loco calculorum fabis vtebantur ad ſententiam in iudicijs ferendam. Aiunt igitur ex fabis, quarum in iudicio vſus eſt, nihil edi oportere.

99. *Ignis ad titionem veniens.*] De rebus quæ citò fiunt.

100. *Malus ianitor.*] De ijs, qui

C c 3

94. Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται.] Ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

95. Πύθια καὶ Δήλια.] Ἐπὶ τῶν ταχέως ἀπολλυμένων. Φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον, Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα, ἅμα εἰς Δῆλον πέμψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὡρισμένον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν· ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένη δηλοῦν, ὅτι ἔσχατα· μετ᾽ ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη. Ἐπίκουρος ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν, ταῦτα φησί.

96. Πυραύστου μόρος.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τούτων ἀπολλυμένων ὑφ᾽ ὧν ἀγαπῶσι· πύραυστος δέ ἐστι ζωΰφιον μικρόν· ὃς τοῖς λύχνοις προσιπτάμενος, καὶ δοκῶν ἵπτασθαι, ὑπὸ τοῦ πυρὸς κατακαίεται.

97. Πυθίων ὕστερον ἥκες.] Ἐπὶ τῶν ὑστεριζόντων· τὰ δὲ Πύθια ἐτελεῖτο ἐν Δελφοῖς. Δελφοὶ δὲ λέγονται, διὰ τὸ τὴν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ ἀναιρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων· διὰ δὲ τὸ σαπηθῆναι ἐκεῖ τὴν Δελφύνην, λέγονται οἱ Δελφοὶ, καὶ Πυθώ· πύθω γὰρ τὸ σήπω· Πυθὼ οὖν καὶ Πύθια καὶ Πυθία.

98. Πυθαγορικοὺς κυάμους μὴ ἔσθιε.] Ἀντὶ τοῦ μὴ ἀδίκει. οὗτοι γὰρ δι᾽ αἰνιγμάτων, τὰ τῆς φιλοσοφίας ἐμάνθανον δόγματα· παρεδίδοτο δὲ μετὰ τὰ ἄλλα, καὶ τοῦτο τὸ αἴνιγμα· κυάμους μὴ ἐσθίειν· τουτέστι, μὴ προσδιδόντας τὸ δίκαιον δωροδοκεῖσθαι χρήμασιν. οἱ γὰρ Ἀθήνησι δικασταὶ τὸ παλαιὸν, ἀντὶ ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο πρὸς κατάκρισιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. Φασὶν οὖν ἐκ τῶν κυάμων τῶν ἐκ τοῦ δικαστηρίου μηδὲν ἐσθίειν.

99. Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν.] Ἐπὶ τῶν ταχέων γινομένως.

100. Πυλωρὸς κακός.] Ἐπὶ τῶν μὴ καλῶς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

καλῶς φυλασσόντων· Θηρυκίων γὰρ ἐκ Δελφῶν παραγενόμενος, ἰδὼν τὸ Φιλίππου στρατόπεδον ἐν Ἰσθμῷ τὰ στενὰ κατειληφότας, κακοὺς ἔφη πυλωροὺς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι, ἡ Πελοπόννησος ἔχει.

rem quampiam malè cuſtodiunt. Therucion enim Delphis rediens, quum vidiſſet Philippi exercitum in Iſthmo anguſtias occupaſſe, Malos, inquit, vos ianitores, ô Corinthij, Peloponeſus habet.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΖ'.

1. Πυγμαῖα ἀκροθίνια κολοσσῷ ἐφαρμόζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια ποιούντων.

2. Πύθου Χελιδόνος.] Ἀντὶ τοῦ, ἐγκαίρως ποίει τὰ σαυτοῦ. ἀπό τινος Χελιδόνος θεολόγου καὶ τερατοσκόπου, περὶ ἱερῶν διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ. οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει.

3. Πῦρ ἐπὶ πῦρ· κακὸν ἐπὶ κακῷ.] Ταύτης μέμνηται καὶ Πλάτων, καὶ Λιβάνιος, Πῦρ ἐπὶ πῦρ ᾐσθόμην.

4. Πῦρ εἰς ἀκάνθας.] Ἐπὶ τῶν περί τι εὐδοκιμούντων.

5. Πυράνδρου μηχάνημα.] Οὗτος ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης.

6. Πυῤῥίχην ἐνόπλιον ἐκπονεῖς.] Ἐπὶ τῶν γυμναζομένων. τὴν δὲ πυῤῥίχην πρῶτος εὗρε Πύῤῥιχος Κυδωνιάτης· Κρὴς τὸ γένος. ἐκ τούτου καὶ πυῤῥίχιος ποὺς συγκείμενος ἐκ δύο βραχειῶν, υ υ· οἷον, λόγος· ἄλλοι δέ φασιν ἀπὸ τοῦ Πύῤῥου τοῦ Ἀχιλλέως υἱοῦ· ὃς πρῶτος ἐκ τοῦ δουρείου ἵππου ἐπήδησε, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ ὕμνος αὐτῷ ἐτέθη τοιούτῳ τρόπῳ.

CENTVRIA XVII.

1. *Pygmæorum acrothinia coloſſo adaptare.*] De ijs, qui diſſimilia agunt.

2. *Percunctare Chelidonem.*] Pro eo, quod eſt, in tempore res tuas age. A Chelidone quodam Theologo & aruſpice, qui de ritibus ſacris diſſeruit, vt ait Mnaſeas Patarenſis in Periplo. Alij parœmiam inde ducunt, quod χελιδὼν, hoc eſt hirundo, querulum animal ſit. Alij verò quod ver prænunciet.

3. *Ignis igni, malum malo additum.*] Meminit huius parœmiæ etiam Plato & Libanius, Ignem igni additum ſenſi.

4. *Ignis in ſpinas.*] De ijs, qui in re aliqua præſtant.

5. *Pyrandri commentum.*] Hic improbus fuit & ſycophanta.

6. *Pyrrichen armatam elaboras.*] De ijs, qui ſe exercent. Pyrrichen autem primus inuenit Pyrrhichus, Cydoniates Cretenſis natione. Vnde & pyrrhichius pes appellatus duabus ſyllabis breuibus conſtans, vt λόγος. Alij dicunt, à Pyrrho Achillis filio: qui primus ex durio equo proſilijt, & propter victoriam hymnus illi hoc carminis modo dicatus eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

R.

7. **R**hadamanti iuramentum.*] De ijs, qui pro æquitate teſtimonium ferunt. Iuramentum porrò illud erat per anſerem aut canẽ, aut platanum aut arietem, aut aliquid eiuſmodi. Maximũ autẽ prorſus omnium, quod per canem fiebat: deinde quod per anſerem. Talia etiam Socratis iuramenta. Dicitur etiam, *Rhadamanti iudicium.*

8. *Faciliùs quam Onium Bœoti ſuperarunt.*] De ijs, qui terminos & menſuram tranſgrediuntur. Onium enim mons eſt, in quem termini Bœotorum deſinebant.

9. *Stilla continua cauat lapidem.*] Quod qui continenter rei alicui dant operam, perficere eam aliquando poterunt. Differunt autem inter ſe ἐντελέχεια & ἐνδελέχεια: ἐνδελέχεια enim continuitas eſt: ἐντελέχεια autem perfectio & forma ſubiecti: hoc eſt forma proueniens ex tali elementorum materiæ compoſitione, aut inſeparabilis forma à corpore: nam ἐντελέχεια eſt, forma ac perfectio corporis. Dicitur etiam ἐντελέχεια, id quod ſeparatum eſt à corpore, ſicuti nauta à naui. quæ quidem ἐντελέχεια foris exiſtens ordinat atque exornat ac perficit ſubiectum. Quando igitur ἐντελέχειαν quis dixerit irrationalem ac naturalem animam, formam ἐντελεχείας dicit: quando autem rationalem animam ἐντελέχειαν appellat, formam ſeparatam dicit.

12. *Rhamnuſia Nemeſis.*] Hæc primùm dedicata fuit ſub Veneris forma: vnde & ramum mali habuit. Dedicauit autem illam Erechtheus, cum mater eius Nemeſis vocaretur eoque in loco regnaret. Statuam autem Phidias fecit, cuius

Ρ.

7. **Ρ**΄Αδαμάνθυος ὅρκος.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων. ὁ δὲ ὅρκος ἦν κατὰ χηνός, ἢ κυνός, ἢ πλατάνου, ἢ κριοῦ, ἢ τινος ἄλλου τοιούτου· οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἁπάντων λόγῳ κύων, ἔπειτα χήν. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι. λέγεται καὶ Ῥαδαμάνθυος κρίσις.

8. Ῥᾶον ἢ τὸ Οὔνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί.] Ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων· Ὄνειον γὰρ ὄρος ἐστὶ, εἰς ὃ οἱ ὅροι τῶν Βοιωτῶν ὡρίζοντο.

9. Ῥανὶς ἐνδελεχοῦσα κοιλαίνει πέτραν.] Ὅτι οἱ ἐπιμόνως πρός τι σπουδάζοντες, αὐτὸ κατορθῶσαι δυνήσονται. διαφέρει δὲ ἐντελέχεια ἐνδελεχείας· ἐνδελέχεια μὲν γάρ ἐστιν, ἡ συνέχεια· ἐντελέχεια δὲ ἡ τελειότης, καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὑποκειμένου. τουτέστι τὸ εἶδος τὸ ἐπιγιγνόμενον ἐκ τῆς τοιᾶσδε συνθέσεως τῶν στοιχείων τῆς ὕλης· ἤτοι τὸ ἀχώριστον εἶδος τοῦ σώματος· καὶ γὰρ ἐντελέχειά ἐστι, τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης τοῦ σώματος. λέγεται δὲ καὶ ἐντελέχεια, τὸ κεχωρισμένον τοῦ σώματος· ὡς ὁ πλωτὴρ τοῦ πλοίου· ἥτις ἐντελέχεια ἔξωθέν τε οὖσα, τάττει καὶ διακοσμεῖ καὶ τελειοῖ τὸ ὑποκείμενον. ὅταν οὖν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὴν ἄλογον καὶ φυσικὴν ψυχὴν, τὸ ἀχώριστον εἶδος τῆς ἐντελεχείας λέγει· ὅταν καὶ τὴν λογικὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὸ κεχωρισμένον.

10. Ῥαμνουσία Νέμεσις.] Αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας· ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεύς, μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν, καὶ βασιλεύουσαν ἐν τῷ τόπῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν·

οὗ τὴν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο, Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ, ὃς καὶ Ὀλυμπιάσι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψεν Ἐπάρχης· καλὸς δ' ἦν οὗτος Ἀργεῖος ἐρώμενος αὐτοῦ· ἐξ ἧς ἡ παροιμία.

11. Ῥαμνούσιος εἶ.] Ἐπὶ τῶν σοφῶν ἐλλογίμων. Ῥαμνοῦς γὰρ δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

12. Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Ὁμήρου.

13. Ῥαχίας λαλίστερος.] Ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων· ταῖς γὰρ ῥαχείαις συνεχῶς εἰσβάλλοντα τὰ κύματα, ψόφον ἀποτελοῦσι.

14. Ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων.] Ἐπὶ τοῦ περιεμένου φωνὰς μόνας.

15. Ῥηγίνου δειλότερος.] Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν· καὶ, δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος· Ξέναρχος γὰρ ὁ Σώφρονος ἐκωμῴδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς.

16. Ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐ παραμένει.] Παρόσον οἱ ῥήτορες ἀνδρεῖοι θέλουσιν εἶναι.

17. Ῥοδίων χρησμός.] Ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων. Ῥόδιοι γὰρ τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐνδιετέλουν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδας εἰσφέρειν· ἠρώτησαν οὖν εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι· συγκατανεύσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδὲ ἑτέραν.

18. Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων καὶ συγκρινόντων.

19. Ῥόδα μ' εἴρηκας.] Ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τὰ παρά σου εἰρημένα ῥόδα ἐστίν.

20. Ῥοιαὶ νυμφικαί.] Ἐπὶ τῶν δωρουμένων τοῖς καλλίστοις κάλλιστα.

21. Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.] Ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινά, ἢ ἐπὶ τῶν μεταμελομένων περί τι καὶ μὴ δυναμένων τι ἀνύσαι.

inſcriptionem conceſſit Agoracrito Pario amaſio ſuo, qui etiam in Olympijs Iouis digito inſcripſit Eparches. Pulcher porrò erat hic Argiuus eius amaſius. Ex qua parœmia etiam hæc.

11. *Rhamnuſius es.*] De ſapientibus atque eximijs. Rhamnus enim pagus Atticæ.

12. *Factum autem ſtultus cognouit.*] De inſipientibus. Homeri.

13. *Caute loquacior.*] De loquacibus: nam fluctus continuo in cautes incidentes ſtrepitum edunt.

14. *Verba pro farinis.*] De eo, qui nihil niſi verba fundit.

15. *Rheginenſe timidior.*] De ſupra modum timidis. Et *Timidior proſpiciente.* Xenarchus enim Sophronis filius in Rheginenſium timiditatem comico ſale luſit, à Dionyſio tyranno perſuaſus.

16. *Oratoriam timiditatem publicum tempus non ſuſtinet.*] Quod rhetores fortes eſſe velint.

17. *Rhodiorum oraculum.*] De ijs, qui curioſius quid inquirunt. Rhodij enim Lindiæ Mineruæ quotidie ſacrificantes, aſſiduè in templo conuiuia agitabant. quum autem ipſis in more nō eſſet matulas inferre, ab Apolline quærebant num hoc facere deberent, annuente autem oraculo rurſum interrogabant, æreamne aut fictilem: iratus autem Apollo reſpondit, Neutram.

18. *Roſas anemonæ comparas.*] De ijs, qui inæqualia inter ſe contendunt comparantque.

19. *Roſas mihi loquutus es.*] Pro eo quod eſt, verba tua mihi roſæ ſunt.

20. *Mala Punica Nympharum.*] De ijs, qui pulcherrimis pulcherrima donant.

21. *Quàm præteriſti ne amplius quæras roſam.*] De ijs, qui aliquem maximè celebrant, aut de negligentibus circa aliquid, quique nihil efficere poſſunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

22. *Rhodij ſacrificium.*] De ijs, qui in ſacrificijs conuitiantur.

23. *Merx vilis venalis.*] De ijs, qui res viles magni vendunt.

Σ.

24. S*alaminia nauis.*] De velocibus. Duæ erant naues apud Athenienſes publicis miniſterijs aſſignatæ leuiſſimi curſus; Πάραλος & Σαλαμινία: quarũ hæc Salaminia, in iudicium vocatos vehebat. quam etiam ad Alcibiadem miſſam ſcribit Thucydides: Πάραλος autem ſpectacula aduehebat. hoc eſt, quæ ad ſpectacula edenda mittebantur.

25. *Samiorum populus quàm litteratus eſt!*] Nempe notis vt mancipia punctus. De valdè timidis. Quomodo etiam Ariſtophanes Babylonios notis compunctos exagitauit. Samij enim malis per tyrannos afflicti ſeruos ſuos ciuitate donarunt, pretio quinque ſtaterum, vt ait Ariſtoteles in Republica Samiorum. Aut quod primùm apud Samios inuentæ fuerunt viginti quatuor litteræ à Calliſtrato, vt tradit Andron in Tripode. Athenienſibus autem, vt Ionum litteris vterentur Archinus Athenæi filius perſuaſit, prætore Euclide. Babylonios porro fabulam per Calliſtratum Ariſtophanes annos ante Euclidem ſub Epicleo viginti & vnum edidit. De eo verò qui id perſuaſerat narrat Theopompus. Alij autem inde prouerbium ductum putant, quod Athenienſes captos in bello Samios punctis in formam noctuæ notabant: Samij autem Athenienſes Samæna. Eſt porrò Samæna nauigium bireme à Polycrate tyranno Samio primum conſtructum, vt ait Lyſimachus in ſecundo Redituum libro. Operis porrò inuentio Duridis fuit. Alij deniq; Samænam numiſ-

22. Ῥόδιοι τὴν θυσίαν.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασφημούντων.

23. Ῥωπικὸν ὤνιον.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν πολλοῦ πιπρασκομένων.

Σ.

24. Σαλαμινία ναῦς.] Ἐπὶ τῶν ταχέων· δύο δὲ ἦσαν νῆες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες ταχυδρόμοι· ἡ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν· ἣν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης· ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἐπῆγε· τουτέστι, τὰ εἰς θεωρίαν πεμπόμενα.

25. Σαμίων δῆμος ὡς πολυγράμματος;] Ἤτοι μαστιγίας. ἐπὶ τῶν περιδειλῶν· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ εἴκοσι τέσσαρα γράμματα, ὑπὸ Καλλιστράτου· ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν, Ἀρχῖνος ὁ Ἀθηναίου, ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ Ἐπικλέους κά· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί· Σάμιοι δὲ Ἀθηναίους τῇ σαμαίνῃ· Σαμαίνη δέ ἐστι πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν, τοῦ Σαμίου τυράννου· ὡς Λυσίμαχος ἐν δευτέρῳ νόστων. τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος. οἱ δὲ τὴν Σαμαίνην νόμισμα εἶναι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

μα εἶναι. τάττεται ἢ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν συμφοράς. παρόσον Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἔστιξαν.

26. Σαρδαναπάλου βίος.] Καλλισθένης ἐν δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν, δύο φησὶ γεγονέναι Σαρδαναπάλους· ἕνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον· ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνῳ δὲ ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται. Σαρδανάπαλος ὁ Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἡμέρῃ μιῇ. σὺ δ' ἔσθιε, πίνε, ὄχευε· ὡς τάγε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια· τουτέστι τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται· ὥστ' ἀνακροτεῖν τοῖς δακτύλοις· ταυτὸν δὲ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσὸν ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

27. Σάρωνος ναυτικώτερος.] Οὗτος ὁ Σάρων, δαίμων ἦν ναυτικώτατος· ἐξ οὗ καὶ πέλαγος Σαρωνικὸν ἐπικέκληται. ἔστι δὲ τῆς Παλαιστίνης· ᾧ πρόσκεινται ἄλλαι τε πόλεις πολλαὶ, καὶ Ἰόπη καὶ Λύδα.

28. Σαρδώνιος γέλως.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων. Δήμων μὲν δὲ διαδοθῆναι ὅτι οἱ Σαρδῶνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντας ἕνεκα τοῦ τὸ ἔπανδρον ἐμφανῆναι, τουτέστιν ἀνδρεῖον· ἢ ὅτι Σάρδιον, βοτάνη ἐστὶ δηλητήριος· ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει· ὡς καὶ τῶν χειλέων συστελλέντων γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας· καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέχειν τοῖς ὁρῶσιν· ὅθεν ἔνιοι ἐν ὕβρει ὀνομάζουσι τὸν Σαρδώνιον γέλωτα. ἔστι δὲ καὶ λίθος οὕτω καλούμενος.

29. Σαυτὸν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ.] Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ,

ma eſſe putant. Vſurpatur de ijs, qui immedicabiles malorum calamitates timent; eo quod Athenienſes Samios notis compungerent.

26. *Sardanapali vita.*] Calliſthenes in ſecũda Perſicarũ duos Sardanapalos fuiſſe ait; alterum quidem actuoſum ac generoſum, alterum verò mollem. Nini autem in ipſius ſepulchro hoc inſcriptum eſt: Sardanapalus Anacyndaraxi filius, Tarſum & Anchialem vna die condidit. Tu autem ede, bibe, Veneri da operam. nam cætera ne tanti quidem ſunt. hoc eſt, ne digitorum quidem crepitũ valent. Statua enim ſepulchro impoſita manus ſupra caput habens fabricata eſt, tanquam digitis ſtrepitum edens. Idem Anchialæ propè Tarſum inſcriptum eſt, quæ nunc Zephyrion vocatur.

27. *Sarone magis nauticus.*] Saron hic, genius ſiue heros fuit, rei nauticæ addictiſſimus. à quo & Saronicum mare appellatum fuit, quod in Palæſtina eſt: cui adiacent cum aliæ ciuitates tum Iopa & Lyda.

28. *Sardonius riſus.*] De ijs, qui in ſuomet interitu rident. Demon autem ait inde parœmiam traditam, quod Sardiniæ incolæ bello captos, qui pulcherrimi & ſeptuaginta annis prouectiores eſſent, Saturno immolarent; qui quo fortitudinem ſuam virilemque animum oſtenderent ridebant. Aut quod Sardium ſit herba peſtifera quæ vniuerſum corpus ea veſcentis ſpaſmo afficit, ita vt diſtractis labijs dentes denudentur & riſus ſpeciem intuentibus præbeant. Vnde nonnulli per contumeliam riſum Sardonium appellant. Eſt & lapis ita appellatus. Diogenianus autem ait parœmiam dici de illis qui ex animo rident.

29. *Laudas teipſum, quondam vt Aſtydamas ſolet.*] Aſtydamæ Morſimi filio, cum tragœdiam feliciter egiſſet, conceſſum aiunt ab Athenienſibus, vt Par-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

thenopæi ſtatuam Athenis in theatro dedicaret. illum autem de ſeipſo tale adulatorium epigramma feciſſe:

Vixiſſem cum illis vtinam vel tempore noſtro,
Iucundo primi nunc habiti eloquio:
Quam merito ex hoc par cunctis certamine abirem!
Tempore ſed vincunt quos fugit inuidia.

propter nimiam ergo arrogantiam repudiatam fuiſſe inſcriptionem, & parœmiam hanc apud Comicos obtinuiſſe, vt eſt apud Philemonem.

30. *Selini corona lugubris.*] Selinum enim lugentibus conuenit, vt ait Duris libro de certaminibus.

31. *Nuncia amicorum Siren, apis hoſpitis index.*] Siren animal eſt ceram conficiens, api ſimile. Nonnulli aiunt cantiones quaſdam eſſe, quas qui audit ſuperuiuere non poſſit. quæ etiam Sirenia & Sirenes vocantur. Alij fabulantur mulieres quaſdam fuiſſe vocis ſuauioris, quæ in inſula parua ſedentes, ita prǽternauigantes dulcedine cantus mulcebant, vt ad obitum vſque ibidem hærerent. Habebant autem à thorace ſuperius formam paſſerum, inferius autem mulierum. Sunt denique qui dicãt machinamenta quædam eſſe ſub terra, mirificum quoddam melos reddentia.

32. *Nunquam tibi oneris excuſſio contingat.*] Vtebantur hoc verbi Athenienſes apud debitores ſuos, qui nondum vſuram reddidiſſent. Dicitur verò σεισάχθεια, omnium debitorum tam publicorum quam priuatorum remiſſio, quam primus induxit Solon. Inde porrò ſic appellatur, quod Athenis mos eſſet vt pauperes debitores creditoribus ſuis corpore ſeruirent, ſoluto autem hac ratione ære illo alieno, onus illud debiti excuteretur, aut vt Philochoro videtur, onus illud latis ſuffragijs auferretur.

Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο·

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
Οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν·
Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος,
Νῦν δὲ χρόνῳ προὔχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

Διὰ οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν, παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν, καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι.

30. Σελίνου στέφανος πένθιμος.] Τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει· ὡς ἔφη Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ αἰώνων.

31. Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει. ξεῖνον δὲ μέλισσα.] Σειρὴν δὲ ζῶόν ἐστι κηροποιόν, μελίσσῃ παραπλήσιον· οἱ δὲ μέλη τινά, ὧν ὁ ἀκούσας οὐ ζήσεται· ἃ καὶ Σειρήνια καὶ Σειρῆνες λέγονται· οἱ δὲ μυθεύονται γυναῖκάς τινας εὐφώνους γενέσθαι· αἵ τινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι, οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος, εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ μηχανήματά τινα κατὰ γῆς μέλος ἄρρητον ἀναμέλποντα.

32. Σεισάχθειά σοι μηδέποτε γένοιτο.] Τοῦτ' ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς ὀφείλοντας, καὶ οὔπω τὸ δάνειον ἀποδόντας· λέγεται δὲ σεισάχθεια χρεοκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρόσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων, σώματι ἐργάσασθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δέ, οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι· ὡς Φιλοχώρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

33. Σίτον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν.] Ἐπισημαίνει γὰρ ὅτι εἰς πονηρὰν ψυχὴν ἀστεῖον λόγον ἐμβάλλειν, οὐ προσῆκον· ὁ μὲν γὰρ λόγος τροφὴ διανοίας ἐστὶ, τοῦτον δὲ ἀκάθαρτον ἡ πονηρία ποιεῖ τῶν ἀνθρώπων. Ἀνδοκύδου Πυθαγορείου.

34. Σεσέλλισαι κατ' Αἰσχίνην.] Ἀντὶ τοῦ μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου· ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν, ἔν τε τῷ διαλέγεσθαι, καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.

35. Σὲ δ' οἰωνίσαι τ' ἄν τις ἰδών.] Ἐπὶ τῶν εἰδεχθῶν· παρόσον οἱ παλαιοὶ οἰωνίζοντο ἐκ τοῦ συναντῆσαι πρῶτον ἐν τῇ ὁδῷ εἰδεχθεῖ καὶ εὐειδεῖ καὶ σκοτινδύτῃ ἢ λευχειμονοῦντι.

36. Σήπιναν γερόντιον.] Ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

37. Σήψει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὔτι σιδήρου φείδεται· ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.] Ἐξ ἐπιγράμματος.

38. Σικελὸς ὀμφακίζεται.] Ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη, μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δ' ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι.

39. Σικελὸς στρατιώτης μισθὸν διωθεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἀπωθεῖσθαι προσποιουμένων, ἃ μηδεὶς αὐτοῖς δίδωσι.

40. Σίτῳ ἄμμον ἐπέχρωσας.] Ἐκ στρατηγήματος. Ἐπὶ τῶν ἀπατώντων· ὁ γὰρ Μέροψ ἐν Ἀντιγονίᾳ τῇ πόλει πολιορκούμενος, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιλελοιπότων αὐτῷ, δύο τῶν μεγίστων πύργων ἄμμου πλήσας νυκτὸς, ἄνωθέν τε ἐπιχρώσας σίτῳ, τοὺς παρὰ τῶν πολεμίων ἀφικνουμένους παραλαβὼν πρέσβεις, καὶ παρὰ τῶν πύργων αὐτοὺς εἴσοδον στήσας μὴ ἀπατᾶσθε ἔφη, σπάνιν ἔχειν ἡμᾶς

33. *Cibum in matulam ne immittas.*] Significat animo improbo elegantem ſermonem non committendum. Pabulum enim mentis eſt ſermo, quem hominum improbitas impurum reddit. Andocydæ Pythagoræi.

34. *Sellisaſti vt Aeſchines.*] Hoc eſt, fruſtra efferris. ab Æſchine Sellæ filio, qui iactator ſui erat in diſſerendo arrogans, quique diuitem ſeſe eſſe aſſimularet. Lycophron autem reddidit vocem σελλίζεσθαι pro ψελλίζεσθαι. Hoc eſt, balbutire.

35. *Te conſpecto omen quis capiat.*] De deformibus. Quod veteres ex eo quem primum in via obuium habebant, ſiue turpis ille ſiue formoſus eſſet, ſiue nigra veſte ſiue candida indutus, omen caperent.

36. *Putridus ſeniculus.*] De infirmis.

37. *Conſumit lapidem longæuum tempus idemque.*] Ex epigrammate.

38. *Siculus immaturas vuas vindemiat.*] De ijs, qui propter parua quæ animo præceperant lucra, multum læduntur. Poteſt & de ijs qui pulcherrima quæque ſeligunt dici.

39. *Siculus miles mercedem repudiat.*] De ijs, qui aliqua rejicere ſe fingunt, quæ nemo illis dat.

40. *Frumentum arenæ obduxiſti.*] Ex ſtratagemate. De ijs, qui alios fallunt. Merops enim quum in Antigonia vrbe obſideretur, & neceſſaria illi defeciſſent de nocte, duas maximas turres arena complens, ſupra frumento arenam contegens, acceptis ab hoſte legatis, eiſq; ad ingreſſum turrium conſtitutis, ne fallamini, inquit, putantes nos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

rerum neceſſariarum inopia laborare: nam vt ipſimet videtis multorum annorum habemus annonam. Si ergo videtur, fœdere inito cum pace abite. Qua re legati conſpecta, ad pactionem protinus venerunt, & obſidionem libentiſsimè ſoluerunt.

41. *Ferrum natare doces.*] De impoſſibilibus.

42. *Sicula menſa.*] De valdè lautis.

43. *Silphium Batti.*] De rebus maximi pretij. Eſt enim ſilphium herba pretioſa. Cauſa autem parœmiæ hæc. Battus, qui & Ariſtoteles, ciuitatem in Lybia, nomine Cyrenem, condidit: Cyrenæi autem volentes regi ſuo gratiam referre pro beneficio, annulum confecerunt, in quo ciuitas illorum regi ſilphium offert: cuius & folium & fructus, & ramus, & ſuccus, magni eſt pretij.

44. *Sinopizas.*] Hoc eſt, laſciuus es ſiue intemperans: qualis fuit Sinope meretrix. Irridebatur enim illa quod in talem ſe habitum conformaret, vt ait Alexis.

45. *Vmbra pro corpore.*] De ijs, qui quum putent ſe aliquid comprehenſuros, non comprehendunt tamen.

46. *Scedaſi imprecatio.*] De ijs, qui quibus mala imprecantur, ea illos conſequuntur. Scedaſus enim Leuctrenſis quum tres haberet filias; & quidam Lacedæmonienſium apud ipſas excepti hoſpitio, vi illata illas contumelia affeciſſent; metuentes Lacædemonij ne libidinem ſuam patri indicarent, eas interficiunt. In ciuitatem autem ſuam Leuctras Scedaſus reuerſus, vbi facinus cognouit, imprecatus eſt omnibus Lacedæmonijs, apud ſepulchrum filiarum ſuarum infelicitatem. Vnde & accidit vt infortunium in Leuctris quoque Lacedæ-

τῶν ἀναγκαίων λογιζόμενοι· ὡς γὰρ καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, καὶ ἐπὶ πλείστοις ἔτεσι διαρκούσας τροφὰς ἔχομεν. εἰ γοῦν δοκεῖ σπονδὰς ποιησάμενοι, μετ᾽ εἰρήνης ὑποχωρήσατε. τοῦτο οἱ πρέσβεις ἰδόντες, πρὸς σπονδὰς αὐτίκα ἐχώρησαν, καὶ τὴν πολιορκίαν ἀσμενέστατα ἔλυσαν.

41. Σίδηρον πλεῖν διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

42. Σικελικὴ τράπεζα.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν.

43. Σίλφιον Βάττου.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν τιμωμένων· ἔστι βοτάνη πολύτιμος· ἡ δὲ αἰτία αὕτη. Βάττος, ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην ἔκτισεν· οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον· καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὀπὸς, πολλῆς ἄξιος τιμῆς.

44. Σινωπίζεις.] Ἀντὶ τοῦ ἀκολασταίνεις· τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις.

45. Σκιὰ ἀντὶ τοῦ σώματος.] Ἐπὶ τῶν δοκούντων κρατεῖν τι· οὐδὲν δ᾽ ὅμως κρατούντων.

46. Σκεδάσου κατάρα.] Ἐπὶ τῶν ἐπιτυχῶς καταρωμένων τισί. Σκέδασος γὰρ Λευκτραῖος ὢν, εἶχε τρεῖς θυγατέρας· τινὲς δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πάλαι παρ᾽ αὐταῖς ἐπιξενωθέντες, μίξει τὰς κόρας ἐνύβρισαν· φοβηθέντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, μή πως δημοσιεύσωσι τῷ οἰκείῳ πατρὶ τὴν ἀσέλγειαν, ἀναιροῦσιν αὐτάς· ἐπανελθὼν δὲ ἐν τῇ οἰκείᾳ πόλει τοῖς Λεύκτροις ὁ Σκέδασος, καὶ μαθὼν τὸ γεγονὸς, κατηράσατο πᾶσι Λακεδαιμονίοις, παρ᾽ αὐτὸν τὸν τάφον τῶν θυγατέρων αὐτοῦ ἀτυχῆσαι· διὸ καὶ ἡ ἀτυχία ἔφθασεν ἐν Λεύ-

κτροις

κτροις τοὺς Λακεδαιμονίους. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μετὰ τὸ κατὰ κράτος νικῆσαι τοὺς Ἀθηναίους, ἠβουλήθησαν καὶ τοὺς ἰδίους συμμάχους πολεμῆσαι. καὶ ὁρμήσαντες κατὰ Θηβαίων, πρὶν προσεγγίσαι τῇ πόλει, γενόμενοι ἐν Λεύκτροις· πόλις δὲ αὕτη Θηβῶν· συμβαλόντες, ἠτύχησαν· Ἐπαμινώνδου στρατηγοῦ Θηβαίων εὐδοκιμήσαντος· καὶ οὕτως ἀπέβη ἡ κατάρα τοῦ Σκεδάσου, καὶ γέγονε τὸ πάθος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Λεύκτροις, ἔνθα ἔφθειραν καὶ ἀπέκτειναν τὰς θυγατέρας αὐτοῦ.

47. Σκυθῶν ἐρημία.] Παρόσον οὐκ εἰσὶ γῆς ἐγκρατεῖς, ἀλλ' ἀεὶ φεύγουσι τὴν οἰκείαν.

48. Σκορπίον ὀκτάπουν ἀντεγείρεις.] Οἷον ἱκανὸν ἀμύνασθαι εἰς πληγὴν παροξύνεις.

49. Σκάνδιξ.] Λάχανον ἄγριον· διὸ καὶ σκανδοπώλης ὁ Εὐριπίδης.

50. Σκαριφίζεις ἄνθρωπε.] Ἐπὶ τῶν σκιωδῶς καὶ αἰνιγματωδῶς λεγόντων τι· σκαριφίζειν δέ ἐστι, τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυποῦν· σκάριφος δέ ἐστιν ἡ γραφὶς αὐτῶν.

51. Σπάρταν ἔλαχες, κείναν κόσμει· τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.]

52. Σπιθαμὴ τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

53. Σπερμολόγος ὢν λανθάνεις.] Λέγεται ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ εὐκαταφρονήτων ἀνθρώπων· καὶ ἴσως ἐπὶ τῶν ἀπ' ἀλλοτρίων διαζώντων· ἔστι δὲ μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες, σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν· οὗ μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν· ἐντεῦθεν οὖν ἡ παροιμία.

54. Σπόγγῳ πάτταλον κρούειν.] Ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἀνύοντος.

55. Σμικρῷ ποδὶ μεγάλα περιτίθης ὑποδήματα.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ῥητόρων μᾶλλον τῶν τὰ μικρὰ αὐξανόντων.

monios conſequeretur. Lacedæmonij etenim in bello Peloponeſiaco, quum Athenienſes viribus ſuperaſſent, etiam ſocios ſuos bello aggredi volentes, & aduerſus Thebanos exorſi, antequam ad ciuitatem accederent, Leuctris, quæ vrbs eſt Thebanorum, pugna commiſſa, infeliciter rem geſſerunt; Epaminonda duce Thebanorum ſplendidam victoriam referente: ſicque euenit imprecatio Scedaſi, & Lacedæmonijs illud in Leuctris infortunium, vbi filias eius violatas interemerant.

47. *Scytharum ſolitudo.*] Propterea quod dominio terram non poſſideant, ſed ſemper propriam fugiant.

48. *Scorpium octipedem contra te excitas.*] Hoc eſt, illum qui te vulnere illato vlciſci queat irritas.

49. *Olus ſylueſtre.*] A quo Euripides σκανδοπώλης.

50. *Rem adumbras, ô homo.*] De ijs, qui velut per vmbras & ænigmata aliquid loquuntur. Σκαριφίζειν enim eſt quando pictores quippiam delineant: σκάριφος autem penicillus pictorius.

51. *Spartam nactus es illam orna Mycenas autem nos priuatim.*]

52. *Palmus vitæ.*] Hoc eſt, minimum.

53. *Spermologum te eſſe patet.*] De vilibus & contemtibilibus hominibus dicitur. Et fortaſſis etiam de ijs, qui alieno victu viuunt. Eſt autem paruula auicula monedularum genere ſpermologus vocitata: eo quod ſemina ſublegat, vt videtur: cuius meminit Ariſtophanes in Auibus. atque hinc parœmia.

54. *Spongia clauum percutere.*] De eo, qui nihil proficit.

55. *Paruo pedi magnos calceos circumponis.*] De oratoribus dicitur, res paruas valdè exaggerantibus.

56. *Cati*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

56. *Cati tyranni, ſi catos iungant ſibi.*]

57. *Sabum feli.*] De ijs, qui quibus rebus gaudent, eas conſequuntur.

58. *Gutta vini, mille congijs aquæ non miſcetur.*] De ijs, qui aliquid diſſoluunt aut mutant.

59. *Stupeus ſeniculus.*] Hoc eſt, imbecillis.

60. *Duce belli præſente omne (aliud) imperium ceſſet.*]

61. *Etiam bibendæ ſunt ſimul feces tibi.*] De eo, qui negotium aliquod incipit, deinde in eodem negligentior eſt.

62. *Tu terra genitum argentum poſcis.*] Dicitur in argenti cupidos.

63. *Cum cane etiam lorum.*] De ijs, qui omnia amiſerunt.

64. *Suade non quæ ſuauiſſima, ſed quæ optima ſunt.*] Solonis præceptum.

65. *Ficum poſcis.*] De adulatoribus. Athenienſes enim agricolis adulabantur, illi autem eis hæc reſpondebant.

66. *Syracuſanorum menſa.*] Hoc eſt, ſumtuoſa. Habebantur enim Syracuſani in victu omnium delicatiſſimi.

67. *Syri cum Phœnicibus.*] Vtraque gens vafritiei notata fuit. Aut quod aſſiduè inuicem hoſtes eſſent, neque vnquam inter ſe fideliter reconciliati.

68. *Syllæ, & Metello quæ Pio concordia.*] De ſinceris amicis, quique ſine dolo ſe mutuo diligunt. Sylla enim cognomento Felix, inter maximas felicitates ſuas, duas ſtatuebat; Metelli Pij amicitiam & quod Athenas non euertiſſet, ſed vrbi pepercisſet.

69. *Syrbeneorum myſta.*] Hoc eſt, tumultuoſus: ductum ab ijs qui tibijs tumultuoſè canunt, quod tibiarum thecæ ſeu pharetræ inanes ſint, Et,

56. Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.]

57. Στέαρ γαλῇ.] Ἐπὶ τῶν οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβανόντων.

58. Σταλαγμὸς οἴνου, μυρίοις χοεῦσιν ὕδατος οὐ μίγνυται.] Ἐπὶ τῶν διαλυομένων καὶ μεταβαλλομένων.

59. Στύππινον γερόντιον.] Ἤτοι ἀσθενής.

60. Στρατηγοῦ παρόντος ἀρχὴ παυσάσθω.]

61. Συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.] Ἐπὶ τοῦ δεξαμένου τινὸς πράγματος, εἶτα ὀλιγωρήσαντος.

62. Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰτεῖς.] Λέγεται κατὰ φιλαργύρων.

63. Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα.] Ἐπὶ τῶν πάντα ἀπολωλεκότων.

64. Συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ ἄριστα.] Σόλωνος ἡ ὑποθήκη.

65. Σῦκον αἰτεῖς.] Ἐπὶ τῶν κολακευόντων. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς· οἱ δὲ πρὸς τούτους ἔλεγον ταῦτα.

66. Συρακουσίων τράπεζα.] Ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Συρακούσιοι ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.

67. Σύροι πρὸς Φοίνικας.] Ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε δι᾽ ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα, οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

68. Σύλλου φιλία καὶ Μετέλλου τοῦ Πίου.] Ἐπὶ φίλων, ἀκραιφνῶς καὶ ἀδόλως φιλούντων ἀλλήλους. Σύλλας γὰρ ὁ Εὐτυχὴς ἀναγορευθεὶς, τῶν μεγίστων εὐτυχιῶν ἐποιεῖτο δύο, τὴν Πίου Μετέλλου φιλίαν, καὶ τὸ μὴ κατασκάψαι τὰς Ἀθήνας· ἀλλὰ φείσασθαι τῆς πόλεως.

69. Συρβηνέων μύστης.] Ἀντὶ τοῦ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβων· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς εἶναι. καὶ,

70. Συρβη-

70. Συρβηνέων χορός.] Ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τῶν τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένων.

71. Σὺ ἐν σεαυτῇ φάρμακα ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν δι' ὥραν ἐπισπωμένων τοὺς ἄνδρας ἐφ' ἑαυτάς· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν· Φίλιππος γὰρ ἤρα Θετταλῆς γυναικὸς αἰτίας ἐχούσης καταφαρμακεύειν αὐτόν· ἐσπούδασεν οὖν ἡ Ὀλυμπιὰς λαβεῖν αὐτὴν ἄνθρωπον ὑποχείριον· ὡς δὲ εἰς ὄψιν ἐλθοῦσα, τό, τε εἶδος εὐπρεπὴς ἐφάνη, καὶ διελέχθη πρὸς αὐτὸν οὐκ ἀγεννῶς οὐδ' ἀσυνέτως, χαιρέτωσαν, εἶπεν ἡ Ὀλυμπιάς, αἱ διαβολαί· σὺ γὰρ ἐν σεαυτῇ τὰ φάρμακα ἔχεις.

72. Συβαρῖται διὰ πλατείας.] Ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων· Συβαρίτης ἐπιδημήσας Λακεδαίμονι, καὶ τὰ ἔθη ἰδὼν καὶ τὰς καρτερήσεις οἷς ἐκ παίδων ἀνατρέφονται, οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν αὐτοὺς ποιεῖν, ῥᾳδίως ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας, ὑπὲρ τοῦ μὴ οὕτω ζῆν.

73. Συστομώτερος σκάφης.] Τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγενὲς σιωπώντων, ἀπὸ τοῦ μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον, ἢ σκαφηφόρον. διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι, συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖν σκάφης.

74. Σύντομος ἡ πονηρία, βραδεῖα ἡ ἀρετή.] Παρόσον τὰ μὲν καλὰ δυσχερῆ· τὰ δὲ κακά, πρόχειρα. · · · · ·

75. Συνῆλθον Ἀτταγᾶς καὶ Νουμήνιος.] Ἐπὶ δύο κλεπτῶν τοῦτο.

76. Σὺ τὴν εὐγένειαν ἐν τοῖς ἀστραγάλοις ἔχεις.] Τοῦτ' εἶπεν Ἡρώδης πρὸς Βαδοῦαν τὸν ἀδελφὸν τῆς Ῥηδίλλης, γυναικὸς αὐτῷ οὔσης, ὅτε ἐκρίνετο περὶ φόνου· σύμβολον γὰρ εὐγενείας ἔφερεν ἐπηρτημένον τῷ ὑποδήματι, ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μηνοειδές.

70. *Syrbeneorum chorus.*] Conturbatus & ſuillus. ab ijs, qui ſuibus acclamant.

71. *Tu in te ipſa pharmaca habes.*] De mulieribus quæ propter formam viros ad ſe trahunt. Dicitur & de alijs virtutibus. Philippus enim Theſſalam mulierem adamauit, quæ accuſabatur quod ipſum veneficijs eo adegiſſet. Egit igitur Olympias vt vir ſuus mulierem coram ſe ad manum haberet, quæ vbi in conſpectum eius venit decenſque eius forma apparuit, & cum illo non inſcitè neque inſulſè locuta eſt; faceſſant, inquit, Olympias calumniæ: tu enim in teipſa pharmaca habes.

72. *Sybaritæ per plateas.*] De ijs, qui inſolenter egrediuntur. Sybarita quidam cum Lacedæmone peregrè ageret, & mores temperantiamque quibus à pueris innutriebantur videret, nihil mirũ facere aiebat, ſi in bello facile occumberent, ne ita viuere cogerentur.

73. *Taciturnior ſcapha.*] Ponitur de ijs, qui propter generis ignobilitatem tacent; eo quod inquilini in publicis pompis ſcaphas ferebant, & quãdo volebant inquilinum ſignificare, aut ſcapham vocabãt aut ſcaphæ baiulum. Vel quod id genus hominum nulla in dicendo libertate vtebatur. Hinc illa comminatio, Reddam te ſcapha taciturniorem.

74. *Compendioſa improbitas, tarda virtus.*] Eo quod pulchra difficilia, mala autem procliuia & per mille labores quæ pulchra ſunt comparantur.

75. *Conuenerunt Attagas & Numedius.*] De duobus furibus.

76. *Nobilitatem generis in talis geris.*] Hoc dicti Herodes ad Badnã Redillæ vxoris ſuæ fratrem cum cædis condemnaretur vſurpauit. Notam enim nobilitatis calceo innexam ſuper talare eburneum lunæ formam referens.

77. *Cum Minerua etiam manus moue.*] Quidam oraculum accepit, vt admota manu Deum inuocaret.

78. *Syncretiſmum habes.*] Dictum de ijs, qui propter neceſſitatem ſibi inuicem propugnant. Cretenſes enim inter ſe ſeditionem agitantes, cum viderent externum exercitum patriæ interim ſuæ bellum inferre, mutui auxilij inter ſe ſocietatem fœduſque inierunt, qui Syncretiſmus vocabatur.

79. *Ficulneum auxilium.*] Infirmum nempe & inutile. Ficus enim arbor mollis planta eſt, & ligna eius nullius vſus. Similis huic: *Ficulneus caculus.* &: *Ficulneus gladius.*

80. *Primùm experienti venia danda.*] De ijs, qui in re cuiuſpiam primo aggreſſu errant.

81. *Sphacelus tibi.*] Irriſio quæ fit oſtenſo medio manus digito. Nonnulli ſphacelum vocant, oſſium putrefactionem.

82. *Conſigna ſermones quidem ſilentio, ſilentium verò tempore.*] Solonis Execeſtidæ filij.

83. *Gygis annulus.*] Similis: *Galea Orci.* De ijs, qui obſcura quædam & tecta faciunt. Plato philoſophus in libro de Repub. ita fabulam effert. Gyges, inquit, paſtor erat in Lydia, qui quum oues in quodam monte paſceret, in ſpeluncam incidit: in quam ingreſſus inuenit equum æreum, in eoque hominem mortuum & annulum: cuius annuli pala, quam vocant fundam, mobilis erat. Accepto igitur annulo egreſſus eſt Gyges. Cæterùm quum annulus ille conſueto ſuo loco erat, ab omnibus videbatur: quando autẽ palam eius vertebat, inconſpicuus omnibus redditus eſt. Et Plato quidẽ ideo hanc infert fabulam, quod dicat virum iuſtum

77. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει.] Χρησμόν τις ἔλαβε, τὴν χεῖρα προσφέροντα θεὸν καλεῖν.

78. Συγκρητισμὸν ἔχεις.] Εἴρηται ἐπὶ τῶν δι' ἀνάγκην συμμάχων γινομένων ἀλλήλοις· οἱ Κρῆτες γὰρ καθ' ἑαυτοὺς στασιάζοντες, ὅτε στρατὸν ξενικὸν ἑώρων ἐπιστρατεύοντα τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, συμμαχίαν καὶ ὁμαιχμίαν ἠσπάζοντο· ὅπερ συγκρητισμὸς ἐκλήθη.

79. Συκίνη ἐπικουρία.] Ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς καὶ ἀνωφελής· ἡ γὰρ συκῆ χαῦνον φυτόν ἐστι καὶ ἀνωφελῆ ξύλα ποιεῖ. Ὁμοία τῇ· Συκίνη βακτηρία. καὶ· Συκίνη μάχαιρα.

80. Συγγνώμη πρωτοπείρῳ.] Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις ἁμαρτανόντων.

81. Σφάκελός σοι.] Ὁ διὰ τοῦ μέσου τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς γενόμενος χλευασμός· σφάκελον δ' ἔνιοι λέγουσι τὴν σῆψιν τῶν ὀστέων.

82. Σφράγιζειν μὲν λόγους σιγῇ, τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ.] Σόλωνος τοῦ Ἐξηκεστίδου.

83. Σφενδόνη Γύγου.] Ὁμοία τῇ Κυνῆ ἄϊδος. ἐπὶ τῶν ἀφανῆ τινα καὶ ἀπόκρυφα ποιούντων· Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν ταῖς πολιτείαις εἰςφέρει τὸν μῦθον τοῦτον· οὕτω λέγων. Ὅτι Γύγης ἦν τις ποιμὴν περὶ τὴν Λυδίαν· οὗτος ποιμαίνων ἔν τινι ὄρει τὰ πρόβατα, περιέτυχε σπηλαίῳ τινί· καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ εὗρεν ἵππον χαλκοῦν, καὶ ἔνδον τοῦ χαλκοῦ ἵππου νεκρὸν ἄνθρωπον καὶ δακτύλιον· οὗ δακτυλίου ἡ κεφαλὴ στρεπτὴ ἦν καὶ ἐστρέφετο, ἣν καλοῦσι σφενδόνην. ἔλαβεν οὖν ὁ Γύγης τὸν δακτύλιον καὶ ἐξῆλθε. καὶ ἡνίκα μὲν ἦν τῇ τάξει ὁ δακτύλιος, ἑωρᾶτο ὑπὸ πάντων· ἡνίκα δὲ τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου ἔστρεφεν, ἀφανὴς ἐγίνετο πᾶσιν. Ὁ οὖν Πλάτων εἰςφέρει τὸν μῦθον τοῦτον, ὅτι φησὶν, ὁ δίκαιος ἀνὴρ, κἂν τοῦ Γύγου λάβῃ δακτύλιον,

τύλιον, ἵνα μὴ ὁρᾶται ὑπό τινος, οὐδ᾽ οὕτως ὤφειλεν ἀδικεῖν· δεῖ γὰρ τὸ καλὸν, δι᾽ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἐπιτηδεύειν, καὶ μὴ δι᾽ ἄλλον τινὰ τρόπον.

84. Σχῆμα καὶ τριώβολον.] Ἐπὶ τῶν διὰ μικρὸν κέρδος σεμνότητα ὑποκρινόντων.

85. Σχῖνον διατρώγειν.] Ἐπὶ τῶν καλλωπιζόντων ἑαυτοὺς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι εἰώθασι σχῖνον διατρώγειν· ἕνεκα τοῦ λευκοὺς ὀδόντας ἔχειν· παρόσον καὶ τοὺς τοιούτους σχινοτρώκτας ἐκάλουν.

T.

86. TΑ᾽δ᾽ ἐκ τρίποδος.] Τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλεία γὰρ, τῇ Πυθίᾳ γενομένῃ, μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν ἀδελφὸν, καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτῆς μαντευομένων παρασημειοῦσθαι ὡς ἐκ τρίποδος.

87. Τὰ Νικησίου δρᾷ.] Ἐπὶ τῶν μαλακῶν· τοιοῦτος γὰρ ὁ Νικησίας ἦν.

88. Ταῦρος ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον, ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα ἔπιεν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· Γεράδας γάρ τις Σπαρτιάτης, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ξένου τινὸς, εἰ πάσχουσι παρ᾽ αὐτοῖς οἱ μοιχοὶ, εἶπεν, ὦ ξένε, οὐδεὶς γίνεται μοιχὸς παρ᾽ ἡμῖν· ἐκείνου δὲ ὑπολαβόντος, ἐὰν οὖν γένηται, ταῦρον, ἔφη ὁ Γεράδας, ἐκτίνει μέγαν, ὃς ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον, ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα πίεται· θαυμάζαντος δ᾽ ἐκείνου, καὶ φήσαντος· πῶς δ᾽ ἂν γένοιτο βοῦς τηλικοῦτος· γελάσας ὁ Γεράδας, πῶς δ᾽ ἂν, ἔφη, ἐν Σπάρτῃ μοιχὸς γένοιτο.

89. Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.] Κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπε-

etiamſi annulũ capiat, ita vt à nemine videri poſsit, ne ſic quidem iniuſti quicquam commiſſurum. Oportet enim virtutem propter ipſum bonum exercere, non autem alterius rei cauſa.

84. *Geſtus ſeu figura.*] De ijs, qui propter exiguum lucrum, grauitatem effingunt.

85. *Lentiſcum arrodere.*] De ijs, qui ſeſe exornant. Tales enim ſolent lentiſcum arrodere, vt candidos dentes habeant. Vnde factum, vt tales σχινοτρώκτας, hoc eſt lentiſci arroſores, appellarent.

T.

86. H*Aec ex tripode.*] Ponitur de admodum veris. Ferunt enim Ariſtocleæ ſacerdoti Pythiæ Pythagoram fratrem corpus commiſcuiſſe, & oracula quæ per illam reddebantur tanquam ex tripode edita conſignaſſe.

87. *Facit ea quæ Niceſias.*] De mollibus. Talis enim Niceſias fuit.

88. *Taurus vltra Taygetum proſpiciens, ex Eurota bibit.*] De impoſsibilibus. Geradas enim Spartiata ab externo quopiam interrogatus, ſi adulteri pœna aliqua apud ipſos afficerentur, Hoſpes, inquit, nullus apud nos adulter; illo autem ſuſcipiente, quid autem ſi aliquis ſit? Taurum, inquit, Geradas, magnum luit, qui vltra Taygetum ſeſe attollens ex Eurota bibit. Illo autem admirante, & quomodo talis taurus fieri poſſit quærente, ridens Geradas, Quomodo verò, inquit, Spartæ mœchus fieri poſſit?

89. *Hæc Medus non cuſtodiet.*] Sub expeditionẽ Xerxis, ferunt Græcos re-

bus deſperatis opes ſuas conſumſiſſe, addentes, Hæc Medus non cuſtodiet.

90. *Ad opus manum admouendo fortunam inuoca.*] Quod oporteat Deos inuocare, ſimul aliquid facere aggreſſus; non verò aliter.

91. *Inueniendæ viris virgines ſunt, vxores iam habentibus conſeruandæ.*] Ita Lacō quidā reſpondit, interrogatus cur virgines detectas, vxores autem contectas in publicum producant.

92. *Tænarium malum.*] Quando inſignis iniquitas in ſeruos committitur. Lacedæmonij enim Helotas, hoc eſt mancipia, in Tænarum confugientes interfecerunt.

93. *Cinyræ trutinæ.*] De ijs, qui æqualitatem & iuſtitiam ſeruant.

94. *Ad cribrum dicta.*] Quaſi omnino vera ſint.

95. *Quæſtor probus.*] De ijs, qui accuratè tum propria tum publica ſeruant. Fuerunt autem ταμίαι, magiſtratus Athenis, ex ijs quibus quinquaginta medimnorum cenſus erat, per ſuffragia electi, qui pecunias ſacras publicaſque in Mineruæ templo, quod in arce erat, conſeruabant, atq; inſuper ipſum Mineruæ ſimulachrum. Fuerūt & alij ταμίαι, ſeu magiſtratus, creati ad ſacras & publicas triremes curandas: hic quidem ad illam quæ πάραλος vocabatur, ille verò ad alteram quæ Iouis Ammonis dicebatur.

96. *Quæque in prora, quæque in puppi, omnia perierunt.*] De ijs, qui internecione pereunt.

97. *Priorum non memini, media non intelligo, vniuerſa non probo.*] In eos, qui multa loquuntur & omnia nullius rei. Similis huic parœmiæ: *Priorum obliti ſumus, poſteriora autem non intelleximus, quod priora obliuioni tradita ſunt.*

ρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

90. Ταὶ χεῖρα ποτιφέροντα, τὰν τύχαν καλεῖν.] Ὡς δέον ἐπικαλεῖσθαι τοὺς θεοὺς μετὰ τοῦ ἐγχειρεῖν τι καὶ πράττειν· ἄλλως δὲ μή.

91. Τὰς μὲν κόρας, ἄνδρας εὑρεῖν δεῖ· τὰς δὲ γυναῖκας σώζειν τοὺς ἔχοντας.] Λάκων τοῦτ' ἔφη ἐρωτηθείς· διὰ τί τὰς μὲν κόρας ἀκαλύπτους, τὰς δὲ γυναῖκας ἐγκεκαλυμμένας εἰς τοὐμφανὲς ἄγουσιν.

92. Ταινάριον κακόν.] Ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ παράνομον, εἰς οἰκέτας· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς εἵλωτας εἰς τὸ Ταίναρον, ἀπέκτειναν.

93. Τὰ Κινύρου τάλαντα.] Ἐπὶ τῶν τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον φυλαττόντων.

94. Τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ.] Λεγομένων δὴ, οἷον τ' ἀληθῆ πάντα.

95. Ταμίας ἀγαθός.] Ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς φυλαττόντων, τά τε ἴδια, τά τε δημόσια· ταμίαι δὲ ἦσαν ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις κληρωτικοὶ, ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια ἐφύλαττον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

96. Τὰ ἐκ πρώρας, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπόλλυται.] Ἐπὶ τῶν πανολεθρίᾳ φθειρομένων.

97. Τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς, οὐ μέμνημαι, τὰ δὲ μέσα, οὐ συνίημι· τὰ δὲ ἐπὶ πᾶσιν, οὐ δοκιμάζω.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ λεγόντων, καὶ πάντα οὐδενὸς ἄξια· ὁμοία τῇ, Τὰ μὲν πρῶτα ἐπιλελάθαμεν, τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνήκαμεν, διὰ τὸ τὰ πρῶτα ἐπιλελῆσθαι.

98. Τὰ

98. Τὰ Μέροπος δρᾷς.] Ἐπὶ τῶν τἀναντία πάντων ἢ δρώντων, ἢ λεγόντων· ὁ γὰρ Μέροψ τὸ ὄρνεον ἔμπαλίν φασι τοῖς ἄλλοις ἅπασι πέταται· τὰ μὲν γὰρ εἰς τοὔμπροσθεν ἵεται καὶ κατ᾽ ὀφθαλμούς· ὁ δὲ εἰς τοὐπίσω· λέγεται δὲ καὶ τοῦτο περὶ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἀναμένει τοὺς πατέρας, ἀλλ᾽ ἅμα τῷ φῦσαι τὰ ὠκύπτερα, τοῦτο ἐργάζεται.

99. Τὰ ἀπὸ Νανάκου ταῦτα.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. Νάννακος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν Δευκαλίωνος χρόνων.

100. Ταντάλου κῆπον τρυγᾷς.] Ἐπὶ τῶν μάταια ποιούντων· παρόσον σκιὰ καὶ ὄνειρα ταῦτα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι.

98. *Meropis more agis.*] De ijs, qui omnia ab alijs contraria dicunt & faciunt: Merops enim auis, vt aiunt, contrario modo quam reliquæ aues volat: illæ enim prorſum ſecundum oculorum aſpectum feruntur, hic autem deorſum: de quo & hoc dicitur, quod non expectatis parentibus, ſimul atque pennæ velociores innatæ ſunt, hoc faciat.

99. *Hæc à temporibus Nannaci ſunt.*] De rebus quæ ob vetuſtatem ſunt admirationi. Nannacus enim rex Phrygum ante Deucalionis tempora fuit.

100. *Tantali hortum vindemias.*] De ijs, qui ſtultè quid faciunt, quod omnes voluptates vmbra & ſomnium ſint.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΗ΄.

1. ΤΑ δ᾽ οὐ παρὰ τοῖσι κενταύροισι.] Λεγόμενόν τι ἦν· Τηλεκλείδης τισὶ τῶν δυναστῶν. * * *

2. Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ, οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν, τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν· τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν.

3. Ταυτόν ἐστι χιλίων προβάτων κρατήσαντα, πεντήκοντα λύκοις μάχεσθαι.] Ὅτι δεῖ κρατήσαντα μὴ αὖθις κινδυνεύειν.

4. Τὰ ἐν χερσὶ κρατούμενα, μείζονά ἐστι τῶν προσδοκωμένων.]

5. Τὰ ἐν ποσὶ οὐκ οἶδεν.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν.

6. Τὰ Μαγνήτων κακά.] Ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν· παρόσον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς θεοὺς, μεγάλων κακῶν ἐπειράθησαν.

CENTVRIA XVIII.

1. HAEc non fiunt apud centauros.] Dictum Theleclidæ ad potentes quoſdam.

2. *Ex plauſtris dicta.*] De ijs, qui apertè irrident. Athenis enim in feſto Choorum comeſſantes in plauſtris, obuios ſibi irridebant & conuicijs inceſſebant: idem quoque poſtea Lenæis ludis faciebant.

3. *Perinde eſt, ac ſi quis, poſtquam mille oues ſibi ſubiecit, contra quinquaginta lupos pugnet.*] Vbi quis victor euaſit, non amplius rem periculo committendam eſſe.

4. *Quæ manibus tenentur, meliora ſunt ijs quæ expectantur.*]

5. *Quæ ante pedes ſunt non nouit.*]

6. *Magnetum mala.*] De maximis ac miſerrimis malis. Quod illi impietate in Deos commiſſa, magna fuerint mala experti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

7. *Tantali pœnæ.*] In eos, qui licet bona conſequuti ſint, illis tamen frui non permittuntur. Ferunt enim ante Tantalum omnis generis arbores eſſe poſitas, & quando manum extendit, vt aliquid ex illis carpat, ab ipſo declinare: ſiue quod fons aqua plenus ſit, magnumque ſaxum ſupra caput ipſius impendeat, & quoties inclinat ſe ad bibendum; ſaxum illud cadat, nec vt ille bibat permittat, idque perpetuo. Tantalus filius fuit Tmoli & Plutus, Tantali verò & Euprytus reginæ, Pelops, Broteas, & Niobe: Pelopis & Hippodamiæ Atreus, Thyeſtes, Dias, Cynoſurus, Corinthius, Hippalmus, Hippaſus, Cleon, Argo, Alcatho, Heleius, Pittheus, Trœzen, Nicippe, Lyſidice, & ex quadam Axioche Chryſippus ſpurius, quem reliqui Pelopidæ inuidiâ proſequentes, quod à patre cæteris prælatus eſſet, perſuadent Atreo & Thyeſtæ vnà cum matre ſua iam maximè vetula, vt puerum de medio tollant, quem illi peremptum in puteum coniecerunt. Pelops autem filios ſuos ea de re ſuſpectos habens, mala illis imprecatus patria ejicit.| quorum alij alio habitatum iuerunt. Atreus autem & Thyeſtes in Triphyliam profecti, Meceſtum incoluerunt, ductaque in vxorem Cleola Diantis filia, Atreus Pliſthenem corpore debilem ex illa generauit, qui Eriphylem vxorem ducens, Agamemnonem & Menelaum cum Anaxibio poſtquam liberos ſuſtuliſſet, iuuenis obiens patri filios ſuos reliquit. Thyeſtes porrò Laodemiam in vxorem habens, liberos ex illa generauit, Orchomenem, Agauen & Calea. Cumque Heraclidæ Peloponeſum obtinuiſſent, oraculo Apollo edixit, vt illis Lacedæmone eiectis Pelopidæ regnarent.

8. *Ficos ficos dico, & panarium pa-*

7. Ταντάλειοι τιμωρίαι.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν μὲν ἐπιτυχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν. Φασὶ γὰρ τοῦ Ταντάλου ἔμπροσθεν εἶναι παντοδαπὰ δένδρα· καὶ ἡνίκα ἂν τὴν χεῖρα ἐκτείνῃ λαβεῖν τι τῶν δένδρων, ἐκκλίνουσιν ἀπ᾽ αὐτοῦ· ἢ ὅτι πηγὴ πλήρης ὕδατός ἐστι, καὶ ὑπὲρ κεφαλῆς λίθος μεγάλη κρέμεται· καὶ ἡνίκα ἂν κύψῃ τοῦ πιεῖν, πίπτει ἡ πέτρα· καὶ οὐκ ἐᾷ αὐτὸν πιεῖν. καὶ τοῦτο ἀϊδίως. Τάνταλος, υἱὸς Τμώλου καὶ Πλουτοῦς· Ταντάλου δὲ καὶ Εὐρυτοῦς ἀνάσσης, Πέλοψ, Βρότεας, Νιόβη· Πέλοπος δὲ καὶ Ἱπποδαμείας, Ἀτρεὺς, Θυέστης, Δίας, Κυνόσουρος, Κορίνθιος, Ἵππαλμος, Ἵππασος, Κλέων, Ἀργὼ, Ἀλκαθὼ, Ἑλεῖος, Πιτθεὺς, Τροιζὴν, Νικίππη, Λυσιδίκη, καὶ ἔκ τινος Ἀξιόχης νόθος Χρύσιππος· τοῦτον φθονοῦντες οἱ λοιποὶ Πελοπίδαι, ὡς προκεκριμένον ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἀναπείθουσεν ἅμα τῇ μητρὶ τῇ πρεσβυτάτῃ, Ἀτρέα καὶ Θυέστην, ἀνελεῖν τὸν παῖδα· οἱ δὲ ἀποκτείναντες, εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. Ὁ δὲ Πέλοψ ὑπόπτους ἔχων τοὺς παῖδας, ἐκβάλλει τῆς πατρίδος, ἐπαρασάμενος τούτους· ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλῃ ᾤκησαν· Ἀτρεὺς δὲ καὶ Θυέστης ἐλθόντες ἐν τῇ Τριφυλίᾳ, ᾤκησαν ἐν Μηκεστῷ· καὶ Ἀτρεὺς μὲν Κλέολαν τὴν Δίαντος ἀγαγόμενος, ἔσχε Πλεισθένην, τὸ σῶμα ἀσθενῆ· ὃς Ἐριφύλην γήμας, ἔσχε Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, καὶ Ἀναξίβιον· νέος δὲ τελευτῶν ὁ Πλεισθένης, καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας. Θυέστης δὲ λαβὼν Λαοδάμειαν, ἔσχεν Ὀρχομένην, Ἀγαύην, Καλέα· τῶν δὲ Ἡρακλειδῶν κατασχόντων τὴν Πελοπόνησον, ἔχρησεν ὁ θεὸς, τούτους μὲν ἀπωσθῆναι Λακεδαίμονος, τοὺς δὲ Πελοπίδας βασιλεῦσαι.

8. Τὰ σῦκα σύκα λέγω, καὶ τὴν κάρδο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

κάρδοπον.] Ἐπὶ τῶν τἀληθῆ λεγόντων ἀνεπιφθόνως.

9. Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει.] Ἐν ἀκμῇ γὰρ μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται, ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου.

10. Τὰ πέρυσι ἀεὶ βελτίω.] Ἐπὶ τῶν κατόπιν ἐν ταῖς χερσὶ γινομένων· ταπεινούμενοι γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰ Μακεδονικὰ, ἐπεφώνουν τὸ τοιοῦτον.

11. Τὰ τῶν φόρων κρείττω.] Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Εὐθυνογένους δευτέρῳ· παροιμία λεγομένη· πλείω δὲ φερόμενοι ὧν ἠδίκησαν.

12. Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις.] Αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους αἰκισμοὺς παθεῖν, ἕνεκα προδόσιος· παρῆλθε δὲ, ἀπὸ τῶν γινομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ Σάμῃ· ἥ ἐστιν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιξαν.

13. Ταρτησία μύραινα.] Ἐπ' εὐμεγέθους· ὡς ἐκεῖ γενομένων μεγίστων.

14. Τὰ Ταντάλου τάλαντα.] Πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διεβεβόητο· Πλούτους καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῃ· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται, Ταντάλου τάλαντα ταντελίζεται.

15. Τὰς δεσποίνας αἱ κύνες μιμούμεναι.] Λέγεται ὁπόταν καὶ οἱ ὑποχείριοι τοῖς ἄρχουσιν ἐπὶ κακῷ συμφωνοῦσι.

16. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια.] Ἐπὶ τῶν τελευταῖα ποιούντων.

17. Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας.] Τιμᾶται ἡ τριακὰς ἐν ᾅδου, διὰ τὴν Ἑκά-

narium.] De ijs, qui liberaliter vera loquuntur.

9. *Agina primùm liberos alit optimos.*] Vbi enim ad robuſtam ætatem peruenerunt, in peius ſeſe Æginetæ transmutant. Ab Achille, Patroclo, Aiace, Neoptolemo.

10. *Res præcedentis anni ſemper meliores.*] De ijs, qui ſequenti tempore in deteriora incidunt: Athenienſes enim bello Macedonico malis afflicti, tale quid dicebant.

11. *Tributis potiora.*] Hyperides oratione ſecunda contra Euthunogenem: plura vt habet parœmia ex ijs, quæ iniuſtè deliquerunt referentes.

12. *Samiorum mala vereris.*] Dicitur parœmia de ijs, qui ne immedicabiles cruciatus propter proditionem perpetiantur timent. Manauit porrò parœmia à cruciatibus quos Samij ab Athenienſibus ſubacti pertulerunt. Captos enim illos Athenienſes partim quidem occiderunt, partim verò notis punxerunt, quæ Samæ appellantur: ſpecies videlicet Samiæ calamitatis. Ob quod etiam Samij captos Athenienſes ſimiliter ſtigmatis notarunt.

13. *Harteſia muræna.*] De inſigniter magna, quod ibi magnæ murænæ gignantur.

14. *Tantali talenta.*] Tantalus Phryx ob diuitias celebris fuit, Plutus ſiue Opulentiæ & Iouis filius dictus. Vſus eſt etiam hac parœmia Anacreon in tertio. ducta autem ab hoc nomine dictio τάλαντα: vt etiam à Comico vſurpatur, Tantali talenta tantalizat, hoc eſt ferit.

15. *Dominas ſuas canes imitantur.*] Dicitur quando illi qui alijs ſubſunt, in malum illis conſentiunt.

16. *Hæc tibi Pythia & Delia.*] De ijs, qui aliqua poſtremum faciunt.

17. *Inferorum trigeſimos menſis dies.*] In honore eſt dies trigeſimus cuiuſq; mẽſis apud

apud inferos propter Hecatem: nam Minerua & Diana & Hecate idem eſſe videntur.

18. *Quæ vltra Gades, non ſunt penetrabilia.*] De longè ſitis & impoſſibilibus. Gades autem ſunt extra noſtrum oceanū, quem Andron Halicarnaſſenſis in vxores duxiſſe ait Pompholygen & Parthenopen, & ex Parthenope ſuſcepiſſe Europam, ex Pompholyge autem Aſiam & Libyam, vnde etiam nomen regiones illæ terrarum, nomen acceperunt.

19. *Iſta Cumanis, mihi autem ſit aſinus.*] De ijs, qui minimè formidanda formidant. Aiunt enim Cumanos aſinum tanquam feram beſtiam horrere, proinde agaſonem quum aſinus fugiens laſciuiret, illum verberaſſe, & præcedens dictum vſurpaſſe.

20. *Tria quæ ad mortem ſpectant.*] Hinc orta parœmia, quod quidam Apollinem Delphicum conſulens, obſignata oracula accepit, prædictumque illi fuit, ſi illa diſſolueret, pœnam illi trium eſſe luendam: aut enim oculis neceſſario, aut manu, aut lingua priuandum. Alij autem ab ijs, qui ad mortem condemnati erant, tractam aiunt, quibus tria hæc adferebantur, gladius, laqueus, cicuta.

21. *Opes amicos comparant mortalibus.*]

22. *Iuramenta celeriter incedentia.*] Ariſtarchus per antiphraſin capit, pro lentis ſiue tardis. Melius autem pro ijs, quæ in amore fiunt accipienda. extra pœnam enim ſunt qui ita periurarunt. Vnde & parœmia, *Venereum iuramentum, pœnæ ſubiectum non eſt.*

23. *Tauropola Diana velocior.*] Inſtar tauri enim illa omnia circuit. Sic Apollodorus. Iſtrus autem, quod taurum à Neptuno Hippolyto immiſſum occiderit. Eſt etiam Minerua Tauropola in Andro. Quum enim Anius taurum Atridis dediſſet, iuſſit vt vbi ex naue exſilijſſet, ædem Mineruæ conderent. atque ita proſperè nauigarent: ille autem in Andro exſilijt.

τὴν· καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἑκάτη ἓν εἶναι δοκοῦσι:

18. Τὰ πέρα Γαδείρων οὐ περατά.] Ἐπὶ τῶν πορρωτάτω καὶ ἀδυνάτων· τὰ γὰρ Γάδειρά ἐστιν ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης περὶ τὸν ὠκεανόν· ὃν Ἄνδρων ὁ Ἁλικαρνασσεύς φησι γήμαντα Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην, ἐκ μὲν Παρθενόπης σχεῖν Εὐρώπην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ὅθεν ὠνομάσθαι τὰς ἠπείρους.

19. Ταῦτα Κυμαίοις, ἐμοὶ δὲ ὄνος εἴη.] Ἐπὶ τῶν μετὰ δέους τἀνάξια δεδιότων· φασὶ γὰρ τοὺς Κυμαίους ὡς θηρίον δεδιέναι τὸν ὄνον· ὀνηλάτην οὖν φυγόντα ὄνον καὶ σκιρτῶντα παίειν καὶ λέγειν τὸ προκείμενον.

20. Τὰ τρία εἰς τὸν θάνατον.] Ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς. καὶ προείρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζημία τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης· ἄλλοι δέ φασιν ἐπὶ τῶν κατακρινομένων τῷ θανάτῳ προσεφέρετο τὰ τρία ταῦτα· ξίφος, βρόχος, κώνειον.

21. Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους.]

22. Ταχυβάμονας ὅρκους.] Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρῳ τινὶ γενομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες· ὅθεν ἡ παροιμία, Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

23. Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος ταχύτερος.] Ὡς γὰρ ταῦρος περίεισι πάντα· οὕτως Ἀπολλόδωρος. Ἴστρος δὲ, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἔκτεινε· καὶ ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ταυροπόλος ἐν Ἄνδρῳ. ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅλληται ναὸν ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶ· οὕτως εὐπλοήσειν. ὁ δ' ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο.

24. Τελευ-

24. Τελενίκου πενέστερος.] Ὅθεν καὶ τὸ κενῶσαι, τελενικῆσαι λέγουσιν οἱ Σερίφιοι, ἀπὸ τούτου, ὡς τὸ εἰκὸς, πένητος παντελῶς· λέγεται καὶ Τελενίκιος ἠχὼ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν μὴ ἐχόντων ἔνδον τι.

25. Τελμισσεῖς οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ.] Ἀντὶ τοῦ δοῦλοι παροικοῦσι δούλοις, καὶ πένησι πένητες· ἀπέχοντες στάδιον Ἁλικαρνάσσου, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ᾗ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλών. διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν κτίσεσιν.

26. Τενέδιος ἄνθρωπος, ἢ Τενέδιος πέλεκυς.] Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις, καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, ὡς πειρῶντα αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον, εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν· ἡ δὲ λάρναξ, ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκόφρυν ἠνέχθη, ὕστερον δὲ Τένεδον, ἀπ᾽ ἐκείνου· ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου, ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον, πέλεκυν ἐπηρμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τενέδιος ἄνθρωπος. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

27. Τέλος ὅρα τοῦ βίου.] Τοῦτο τὸ ἀπόφθεγμα Σόλων εἶπε τῷ Κροίσῳ.

28. Τενέδιος συνήγορος.] Ἀντὶ τοῦ ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέν τοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεος

24. *Telenico pauperior.*] Vnde pro euacuare τελενικῆσαι Seriphij vſurpant, ab eodem, tanquam à prorſus paupere. Dicitur & Telenicia echo per tranſlationem, à vaſis quæ nihil intus habent.

25. *Telmiſſenſes habitant in Caria.*] Quaſi dicas, ſerui cum ſeruis habitant, & pauperes cum pauperibus. Diſtant autem Telmiſſenſes ſtadio vno ab Halicarnaſſo, vt ait Polemon. Telmiſſus verò vrbs in Lycia, à Telmiſſo Apollinis filio, & vna Antenoris filiarum, cum qua rem habuit in catulum mutatus. quam ob cauſam illam etiam prodigiorum interpretem fecit, vt tradit Dionyſius in originibus.

26. *Tenedius homo, aut Tenedia ſecuris.*] Ferunt Cycnum Neptuni filium Hemiteæ & Teni patrem, illis alteram vxorem ſuperinduxiſſe, quumque Tenes à Nouerca accuſatus eſſet quod pudicitiam eius attentaſſet, Cycnum re credita iuuenem vnà cum Hemithea idem cum ipſo periculum adire volente, arcæ incluſos in mare præcipitaſſe: arcam autem ad inſulam, ante Leucophorum, poſtea Tenedum de eius nomine vocatam, fuiſſe appulſam, cuius ille regno poſitus, lege ſanxit, vt falſò accuſantibus à tergo adſtaret carnifex ſublata ſecuri: vt ſimul atque conuicti eſſent, occiderentur. à quo metuendo ſpectaculo dictum eſſe, Tenedius homo. Parœmia autem de ijs, qui terribili ſunt aſpectu, vſurpata.

27. *Finem vitæ conſidera.*] Apophthegmate hoc Solon ad Crœſum vſus eſt.

28. *Tenedius aduocatus.*] Hoc eſt aſper. Duas enim ſecures in ſacris donarijs venerantur Tenedij. Vnde & parœmia, Tenedia ſecuris. Ariſtoteles autem ait, Tenedium regem, cum ſecu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ri ius dicentem, qui iniuſtitiam commiſerant, protinus ſuſtuliſſe. Aut quod ſit locus Aſſerina nomine in Tenedo, vbi fluuiolus in quo cancri ſint, qui teſtas ſuperiores habeant ad formam nauis diſtentas & ſecuri ſimiles: aut quod rex quidam lata lege adulteros capite puniret, idque in ſuo filio obſeruaſſet. Vnde & in numiſmate ex vna parte ſecuris, ex altera verò duæ facies ex vno collo prodeuntes. Alij ideo, quod poſtquam talia à nouerca paſſus fuiſſet, cum ſecuri capitalia iudicia exerceret.

29. *Terebintho inſipientior.*] De fatuis ac ſtupidis. Eſt autem terebinthus, quercus.

30. *Termeria mala.*] Hoc eſt, magna, τερμία enim vltima vitæ dies: nempe qua vitæ finem quis ſit inuenturus.

31. *In nugis*, ſeu vt alij, *In argutijs viuis.*] Eſt enim funiculus quidam in nauibus exiguus, qui vocatur τέρθριον. Sunt qui dicant, ſuperiora foramina quæ ſunt in inſtrumento mali, vnde veli antenna dependet, ſic vocari. Alij quod mos eſſet, poſtquam adoleſcentes regionem luſtraſſent, militare quidem ſi bellum incideret, non tamen vnà cum alijs, ſed ſeorſim ea in parte, vbi periculum pugnæ abeſſet. Vnde etiam illud genus militiæ per partes vocitatum eſt. Significat autem & ſuperuacuam actionem.

32. *Cicadam ala corripuiſti.*] In eos, qui ora loquacium nequicquam obturant.

33. *Cicada Acanthia.*] De mutis atque indoctis: neque enim illic canunt cicadæ.

34. *Quarta luna natus es.*] De ijs, qui fruſtra laborant. Ferunt enim Herculem quarta luna natum, Euryſtheo laborioſe inſeruijſſe. Philochorus autem ait etiam de Mercurio dici poſſe. Herculi autem diem hunc aſſignatum, quod in eo ad Deos tranſierit.

δικάζων, τοὺς ἀδικοῦντας εὐθέως αἱρεῖ· ἢ ὅτι Ἀστερῖνα τόπος ἐν Τενέδῳ· ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκῖνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἔχοντες ἐπὶ πλοῖον, καὶ πελέκει ἐμφερῆ· ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεὶς τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι, ἐφ᾽ οὗ μὲν πέλεκυς ἐφ᾽ οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος· οἱ δ᾽ ὅτι γενναῖα ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

29. Τερεβίνθου ἀνοητότερος.] Ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀναισθήτων· ἔστι δὲ τερέβινθος ἡ δρῦς.

30. Τερμέρια κακά.] Τὰ μεγάλα· τερμία γὰρ ἡ ἡμέρα, ἐφ᾽ ἧς μέλλει τὸ τέρμα τοῦ βίου εὑρήσειν.

31. Τερθρεία συζῇς.] Ἀντὶ τοῦ, φλυαρίᾳ· οἱ δέ φασι λεπτολογίᾳ· ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθριον· φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρήματα τοῦ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ὀργάνου, ἀφ᾽ οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. οἱ δὲ ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν εἰ συμβαίη πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ᾽ ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι, τὴν ἐν τοῖς μέρεσι· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀπάτην καὶ περιεργίαν.

32. Τέττιγα τοῦ πτεροῦ ξυνείληφας.] Ἐπὶ τῶν τὰ στόματα τῶν ἀθυρογλώσσων πυλούντων.

33. Τέττιξ ἀκάνθιος.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων· οὐκ ᾄδουσι γὰρ οἱ ἐκεῖσε τέττιγες.

34. Τετράδι γέγονας.] Ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι. Διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν, ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

35. Τεττά-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

35. Τεττάρων ὀβολῶν ἄξιος.] Ὁμοία τῇ· Τεταρτημορίου ἄξιος· ἤτοι διχάλκου· ἐπὶ τῶν οὐ πολλῆς τιμῆς ἀξίων.

36. Τέττιγας ἐσθίεις.] Ἐπὶ τῶν διὰ λιχνείαν καὶ τὰ οὐδενὸς ἄξια ἐσθιόντων· ἐγὼ δὲ εἶδον καὶ τέττιγας εἴροντάς τινας καὶ πιπράσκοντας ἐπὶ δεῖπνον· τὸ γάρ τοι ζῶον τὸ παμβόρον τοῦτο· οὐδὲ ὑμῶν φείδεται. ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ταρίχους ἐργάζεσθαι τολμῶσι· καὶ ἐσθίειν ὑμῶν τῶν τεττίγων ἀφειδῶς ἔχουσιν· καὶ λελήθασιν ἑαυτοὺς ταῖς μούσαις τοῦ Διὸς θυγατράσι ταῦτα ἀπὸ θυμοῦ δρῶντες.

37. Τέττιγος τρόπον.] Ἐπὶ τῶν ποιούντων ἃ μὴ ὠφελοῦσιν αὐτοὺς, ἐώντων δὲ τὰ ὠφελοῦντα.

38. Τεττιγοφόρος εἶ.] Οἱ Ἀθηναῖοι τέττιγας ἐφόρουν χρυσοῦς· σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι, ἢ μουσικούς.

39. Τεττίγων ἀνάμεστοι.] Μωροὺς τοὺς τέττιγας παρέλαβεν Ἀριστοφάνης. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ, κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν, χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι. τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς οἱ τέττιγες. ψυχροί τινες τὴν φύσιν οἱ τέττιγες· διὸ μετὰ θερινὰς τροπὰς, ἀπάρχονται τῆς ᾠδῆς· καὶ ἡλίου ἀπερχομένου τῶν ἑαυτῶν μεθιᾶσι κέλαδον· ὥστε μεσημβρίας εἰσὶν ᾠδικώτεροι· τέττιξ γοῦν θῆλυς, κατὰ πολὺ ψυχροτέρα τοῦ ἄρρενος, καὶ φύσις αὐτῇ τὴν σιωπὴν ἐγκελεύεται, ἐπίτασιν ἐντιθεῖσα ψυχρότητος· διὸ κωτίλος τέττιξ, οὐκ ἔστι θῆλυς· ἀλλ' οἷά τις Θεανὼ σιωπῶσα τὰ ἄρρητα. Πλουτάρχου.

40. Τιτάζειν βούλει τὸν ἄνθρωπον.] Ἀντὶ τοῦ σκευωρεῖσθαι. ὁ δὲ Πλάτων, ἀντὶ τοῦ πραγματεύεσθαι· οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ στρατεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν· Δίδυμος δὲ, ἀντὶ τοῦ φροντίζειν· Λυκόφρων, ἀντὶ τοῦ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν ἐκλαμβάνει· σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν καὶ ἡσυχάζειν.

35. *Quatuor obolis dignus.*] Similis illi: *Quarta oboli parte dignus.* Nempe bino ære. In homines non magni precij.

36. *Cicadis veſceris.*] De ijs, qui propter gulam, etiam quæ nullius rei ſunt eſitant. Vidi enim qui cicadas connexas in prandium venderent: adeo homo animalium omnium voraciſſimum, neque vobis parcit bonæ cicadæ, ſed vos ſale condire audet, & guloſiſſimè deuorare. Fugitque ipſos, quod cum talia faciunt, Muſarum Iouis filiarum in ſe iram prouocant.

37. *Cicadæ more.*] Athenienſes cicadas aureas geſtabant: ſymbolum nempe indigenas illos eſſe, aut muſicæ deditos.

38. *Cicadas fers.*] Aureas apud Athenienſes geſtare ſolebant cicadas, in ſignum quod terrâ progeniti ſint, vel etiam quod in muſica ſcientia aliquid pollerent.

39. *Cicadis referti.*] Ariſtophanes cicadas pro fatuis accepit, quod veteres in capillorum cincinnis aurea cicada vtebantur, ad ſignificandum indigenas ſe eſſe, vt ſunt cicadæ. Cicadæ natura frigidæ ſunt: quo fit, vt poſt ſolſtitium æſtiuum canere incipiant, & ſole occidente cantionem ſuam intermittant, ſub meridiem autem vocaliores ſunt. Fœmina autem cicada maſculâ longè frigidior, vnde natura ipſi ſilentium imperat, propter nimiam illi frigiditatem inditam. Plutarchus: Cicada fœmina loquax non eſt, ſed tanquam Theano quæpiam quæ dicenda non ſunt tacens.

40. *Decipere vis hominem.*] Pro eo quod eſt, inſidioſe in eum aliquid moliri. Plato autē poſuit pro ſatagere. Alij pro militare, ſiue diu circa rem aliquam verſari. Didymus verò, pro rem quampiam curare. Lycophron, pro celeriter aliquid facere capit. Significat etiam, rei cuipiam ſtudere. Denique & quietem agere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

41. *Cineres euitans, in carbones incidi.*] De ijs vſurpatur, qui de meliori & lautiori ad tenuiorem & viliorem ſtatum deducuntur.

42. *Telmeſia vulpes & canis.*] De Telmeſia vulpe Thebanarum rerum ſcriptores abundè memoriæ prodiderunt, ſicut Chreſtodemus; immiſſam videlicet illam beſtiam à Dijs in Cadmeos, propterea quod Cadmi liberos regno excluſiſſent. Ferunt autem Cephalum Deinis filium Athenienſem, qui vxorem ſuam Procrin caſu interemerat, canem poſſediſſe, quem nulla ferarum effugere poſſet. Poſt cædem autem vxoris luſtratum à Cadmæis, vulpem cum cane ſuo perſecutum, quam cum propè Teumiſſum iam aſſequeretur, in lapidem & canem & vulpem fuiſſe conuerſos.

43. *Quarta & noua luna.*] De ijs, qui natura ſunt deſides.

44. *Semiramidis mœnia, & mœnia Iericunthia.*] De munitis & captu difficilibus, ſiue admirabilibus.

45. *Iracundiæ flos animi inſania.*] Apophthegma Apollonij Macedonis.

46. *Aceſæi lunam.*] De ijs, qui cunctantur & lentè quidpiam faciunt. Fuit autem Aceſæus gubernator Nelei.

47. *Præſentem mulge, ſequeris cur aufugientem?*]

48. *Manum admouet.*] De ijs, qui rerum optimarum participes ſunt. Mos enim quibuſdam fuit, quum alij ſacrificarent, ipſi hoſtiam contingerent ac participarent. Hinc Æſchines ait, nouiſſe tanquam illos qui vna ſacrificia tangerent.

49. *Eiuſdem figulinæ.*] De re ſimili, & proximè ad aliam accedente.

50. *Interdicto vnde vi conueniris.*] Qui iudicio obtinuiſſent vt aut locum aliquem caperent aut agrum, aut ali-

41. Τέφραν φεύγων εἰς ἀνθρακιὰν ἔπεσεν.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ ἡττόνων χείροσι περιπεσόντων κακοῖς.

42. Τελμησία ἀλώπηξ καὶ κύων.] Περὶ τῆς Τελμησίας ἀλώπεκος· οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες, ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Χρηστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις· διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας· Κέφαλον δέ φασι τὸν Δηΐονος, Ἀθηναῖον ὄντα, καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφυγε τῶν θηρίων, ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν· καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸ Τευμισσὸν, λίθους γενέσθαι, τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα.

43. Τετρὰς καὶ νουμηνία.] Ἐπὶ τῶν φύσει ἀργῶν.

44. Τείχη Σεμιράμιδος, καὶ τείχη Ἱεριχούντια.] Ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶν καὶ δυσαλώτων ἢ θαυμαστῶν.

45. Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία.] Ἀπολλωνίου Μακεδόνος τὸ ἀπόφθεγμα.

46. Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην.] Ἐπὶ τῶν διαμελλόντων, καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νηλέως κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος.

47. Τὴν παροῦσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;]

48. Τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλει.] Ἐπὶ τῶν μετεχόντων ἀρίστων καὶ καλῶν· ἔθος γὰρ εἶχόν τινες, ἄλλων θυόντων συνεφάπτεσθαι τῆς θυσίας καὶ κοινωνεῖν· καὶ Αἰσχίνης δὲ ἔφη, Γινώσκειν ὥσπερ τοὺς ἐφαπτομένους τῶν ἱερῶν.

49. Τῆς αὐτῆς κεραμείας.] Ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίου.

50. Τὴν ἐξούλης δίκην φεύγεις.] Οἱ δίκῃ νικήσαντες, ὥστε ἀπολαβεῖν τι χωρίον, ἢ ἀγρὸν, ἤ τι τοιοῦτον, καὶ μὴ ἐώμενοι, ἀνέτρε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἀνέτρεχον εἰς δικαστήριον αὖθις, καὶ εἰσῆγον δίκην· ἥτις ἐκαλεῖτο ἐξούλης. ἐξέλλειν γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ ἀπολαύνειν καὶ κωλύειν ἔλεγον. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξεῖναι τοῖς ἑλοῦσι κρατεῖν τῶν κεκτημένων·

51. Τὴν θύραν ἔχει τετριμμένην ὥσπερ αἱ ποίμναι.] Ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου.

52. Τὴν Χάρυβδιν ἐκφυγὼν, τῇ Σκύλλῃ περιέπεσον.] Ὁμοία τῇ· Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. λέγουσι περὶ Σκύλλης, ὡς ἦν ἐν Τυῤῥηνίᾳ, θηρίον τι, γυνὴ μὲν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, κυνῶν δὲ ἐντεῦθεν αὐτῇ προσπεφύκασι κεφαλαί· τὸ δ' ἄλλο σῶμα ὄφεως· τοιαύτην δὲ φύσιν ἐννοεῖν, πολὺ εὔηθες· ἡ δὲ ἀλήθεια, αὕτη· Τυῤῥηνίων νῆσοι ἦσαν, αἳ ἐλῄζοντο τὰ περίχωρα τῆς Σικελίας, καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον· ἦν δὲ ναῦς τριήρης ταχεῖα τότε, ὄνομα Σκύλλα· αὕτη ἡ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα, πολλάκις εἰργάζετο βρῶμα, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐτῆς πολύς· ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὺς, σφοδρῷ καὶ λαύρῳ πνεύματι χρησάμενος, διέφυγε· διηγήσατο δὲ ἐν Κερκύρᾳ τῷ Ἀλκινόῳ, πῶς ἐδιώχθη, καὶ πῶς ἐξέφυγε, καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ πλοίου· ἀφ' ὧν προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

53. Τὴν αὑτοῦ σκιὰν δέδοικεν.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.

54. Τὴν ἀμίδα σανδάλῳ ἐπιφράττεις.] Ἐπὶ τῶν μικροῖς μεγάλα ἐπιχειρούντων.

55. Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν.] Ἐπὶ τῶν ὠμῶς καὶ περιφανῶς ἀποκρινομένων. τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ Ἀνάχαρσις, Σκύθης ὤν.

56. Τὴν ἀρχὴν οὐ δυνήσῃ τῷ τέλει συνάψαι.] Ὁ μὲν Ἀλκμαῖος τοῦτ' ἔφη, τὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπόλλυσθαι, μὴ δυναμένους τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς τῷ τέ-

quid eiuſmodi, neque id facere permittebantur, ad iudicium recurrebant & cauſam ſuam proponebant, quæ vocabatur ἐξούλης; expulſionis ſiue vnde vi. Veteres enim expellere, ſiue prohibere, ἐξέλλειν vocarunt. Alij verò dicunt dictum eſſe, quod liceret ita prohibentibus rerum poſſeſſionem apprehendere.

51. *Oſtium attritum habet vt ouilia.*] In hominem inhumanum & acceſſu difficilem.

52. *Effugiens Charybdim, incidi in Scyllam.*] Similis huic: *Effugi malum, repperi melius.* De Scylla aiunt, in Tyrrhenia fuiſſe belluam, vmbilico quidem tenus fœminam, deinceps canum ipſi capita fuiſſe agnata; reliquum verò corpus habuiſſe ſerpentis. Talem autem naturam cogitare abſurdum eſt; veritas autem talis. Fuerunt inſulæ quædam Tyrrhenorum, quæ deprædabantur confinia Siciliæ, & ſinum Ionium, quæ habebant triremem velocem, cui nomen Scylla: ea cum reliquas naues interciperet, victum frequenter ex ijs ſibi comparabat, vnde multa de ipſa fama. Quam tamen nauem, Vlyſſes, vento vehementi & copioſo vſus, effugit, & Corcyræ Alcinoo, quomodo inſecuta illum fuiſſet, & quomodo ipſam euitaſſet, ipſam denique nauigij formam enarrauit. Ex quibus conficta eſt fabula.

53. *Vmbram ſuam metuit.*] De valdè timidis.

54. *Matulam ſandalio obſtruis.*] De ijs, qui rebus paruis res magnas aggrediuntur.

55. *Scytharum reſponſum.*] De ijs, qui crudeliter & clarè reſpondent: talis enim fuit Anacharſis Scytha.

56. *Principium non poteris cum fine connectere.*] Alcmæon hoc verbi vſurpauit, quod homines prius pereant quam principium vitæ cum fine coniungere poſſint. Circulus enim eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Ego autem de ijs dici puto, qui opera imperfecta & fine carentia faciunt.

57. *Toto die cribrat, qui fermentare non vult.*]

58. *Leoninam pellem indue.*] Perinde eſt ac ſi dicas, eſto ſtrenuus.

59. *Salſuginem miſces, antequam piſces ceperis.*] De ijs, qui longè ante quam oportet rei quippiam parant.

60. *A matre tanquam hædus appellatur.*] Hædi enim in caprilibus à matribus cognoſcuntur. nam à patribus nequaquam poſſunt.

61. *Turbinem tibi parem impelle.*] Pro eo quod eſt, cum mulieribus æqualibus conſueſce. Quidam à duabus mulieribus adactus, quarum altera diues erat & ipſo potentior, altera verò genere nobilis, dubitans vtrius maritus vocari vellet, ex Pittaco quæſiuit, vtra nam vxore vteretur, illo autem reſpondente, ad pueros propinquorum noſtrorum ito, qui turbines impellunt, ab illiſque diſces, qualis tibi vxor ducenda ſit, ille abiens pueros inter ſe dicentes audivit, parem tibi impelle, quo ſermone percepto, opulentiorem dimiſit, pauperioris autem quæque genere præſtabat coniugio vſus eſt. Dicitur autem in eos, qui maiora eligunt quam facultates ſuæ permittunt.

62. *Orphei citharam in ſermone redoles.*] Orpheus muſicus fuit, Thrax genere, qui ita ſuauiter cecinisse fertur, vt quercus cantum eius ſequerentur, & animalia rationis expertia, atque adeo lapides ac flumina. Hoc autem falſum eſt, & fabula. Videtur autem mihi tale quid ſubeſſe. Bacchæ furentes oues diſcerpebant in Pieria, aliaque multa violentè

λει προσάψαι. κύκλος γὰρ αὖ ἦν· ἐγὼ δ' ἐπὶ τῶν ἡμιτελῆ ἢ ἀτελῆ ἔργα ποιούντων.

57. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν σήθει, ὃς οὐ βούλεται ζυμῶσαι.]

58. Τὴν λεοντὴν ἐνδύου.] Ἴσον τὸ, γενναιάζου.

59. Τὴν ἅλμην κυκᾷς, πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν.] Ἐπὶ τῶν πρὸ πολλοῦ παρασκευαζομένων.

60. Τῆς μητρὸς ὡς αἴξ καλεῖται.] οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

61. Τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε.] Ἀντὶ τοῦ ἴσαις ὁμίλει. τὶς γὰρ Πιττακὸν ἤρετο βιαζόμενος ὑπὸ δυὸ γυναικῶν, τῆς μιᾶς οὔσης πλουσίας καὶ ὑπὲρ αὐτὸν, τῆς δὲ γένους ἀξίας, καὶ ἀπορῶν ποίας κληθείη ἀνὴρ, ἤρετο ποίᾳ γυναικὶ χρήσαιτο, τοῦδε εἰπόντος, μέτει πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῶν τοὺς βέμβικας παίοντας (ὅ ἐστιν οἱ στρόμβοι) καὶ παρ' αὐτῶν μαθήσῃ, ποίᾳ αὖ χρήσαιο γυναικί· ἀπελθὼν ἐκεῖνος, ἠκροάζατο τῶν παίδων λεγόντων πρὸς ἀλλήλους, τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε· καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου, τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικὶ, τῇ καὶ τοῦ γένους ἀξίᾳ. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μείζονα ἢ κατὰ αὐτῶν δύναμιν αἱρουμένων.

62. Τῆς Ὀρφέως ἀπόζεις κιθάρας ἐν τῷ λέγειν.] Ὁ Ὀρφεὺς γέγονε μουσικὸς, Θρᾷξ τὸ γένος, ὃς λέγεται, ὅτι οὕτως προσηνῶς ᾖδεν, ὥστε ἐπακολουθεῖν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ τὰς δρῦς, καὶ τῶν ζώων τὰ ἄλογα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τοὺς ποταμούς· τοῦτο δὲ ψευδὲς καὶ μῦθος· δοκεῖ δέ μοι ταῦτα εἶναι. Βάκχαι μανεῖσαι, πρόβατα διέσπασαν ἐν τῇ Πιερίᾳ· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα βιαίως ἐργα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἐργάζοντο. τρεπόμεναι δὲ εἰς τὸ ὄρος, διέτριβον ἐκεῖ τὰς ἡμέρας· ὡς δὲ ἔμεναν οἱ πολῖται, δεδιότες περὶ τῶν γυναικῶν καὶ θυγατέρων, μεταπεμψόμενοι τὸν Ὀρφέα, ἐδέοντο μηχανᾶσθαι, ὃν τρόπον καταγάγοι αὐτὰς ἐκ τοῦ ὄρους· ὁ δὲ συνταξάμενος τῷ Διονύσῳ ὄργια, κατάγει αὐτὰς βακχευούσας κιθαρίζων· αἱ δὲ, νάρθηκας τότε πρῶτον ἔχουσαι, κατέβαινον ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ κλῶνας δένδρων παντοδαπῶν· τοῖς δ' ἀνθρώποις θαυμαστὰ τότε θεασαμένοις, ἐνεφαίνετο πρῶτον τὰ ξύλα καταγόμενα, καὶ ἔφασαν, Ὀρφεὺς κιθαρίζων ἄγει τὴν ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ ἐκ τούτου ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη.

63. Τιθωνοῦ γῆρας.] Ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται· ἱστορεῖται γὰρ, ὅτι Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλλε.

64. Τιτᾶνας καλεῖν.] Ἐπὶ τῶν κεκραγότων τινὰς εἰς βοήθειαν.

65. Τί μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;] Ἐπὶ τῶν μανθανόντων τι, οὐκ αὐτοῖς χρειῶδες.

66. Τίς ἐν Κύδωνος;] Ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους, ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου, φιλοξένως διατεθέντος.

67. Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν;] Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν λόγον.

68. Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα;] Ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα ἀπορίᾳ ἰδίων προφερόντων.

69. Τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία;]

70. Τιμὴ γεράνης.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τιμωμένων. παρὰ τῷ τῶν Πυγμαίων ἔθνει, ἐκλιπόντος ποτὲ τοῦ γένους τῶν ἀρρένων βασιλέων, ἐκράτησέ τις βασιλὶς

perpetrabant, & in montes ſe recipientes, dies aliquot ibidem ſunt commoratæ. quas cum ciues diutius expectarent, malè vxoribus & filiabus metuentes, accerſitum Orphea rogauerunt, vt modum excogitaret, quo illas ex monte deduceret. Ille autem, orgijs Baccho conſtitutis, illas cithara pulſata bacchantes deducit, quæ tunc primum ferulas & ramos omnis generis arborum habentes, de monte deſcenderunt. Viris autem admiranda illa tunc videntibus, primum ligna deduci videbantur. Hinc Orphea citharæ cantu ſyluam ex monte deducere dixerunt. Atque inde fabula fuit conficta.

63. *Tithoni ſenectus.*] De ſupra modum longæuis ponitur. Memoriæ enim proditur, Tithonum ſenectutis exuendæ cupidine in cicadam fuiſſe conuerſum.

64. *Titanes aduocare.*] De ijs, qui aliquos in auxilium vocant.

65. *Quid mihi rhythmi ad farinas profuerint?*] In eos, qui aliquid ſibi minimè vtile diſcunt.

66. *Quis in Cydonis ædibus?*] De ijs, qui amicè hoſpites excipiunt. A Cydone Corinthio viro hoſpitali.

67. *Quid ad Mercurium?*] Hoc eſt, quid ad rem?

68. *Quis patrem laudet, niſi proles ſortis iniquæ?*] Fortaſſis de ijs, qui maiorum ſtrenuè facta propter inopiam propriorum venditant.

69. *Quid namque cæco cum ſpeculo eſt commercij?*]

70. *Honos Geranes.*] In eos, qui præter meritum honorantur. Cum Pygnæorum genti rex maſculus defeciſſet, regina quædam nomine Gerana,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Gerana, apud eos rerum potita eſt, quam etiam diuinis honoribus, vltra quam hominem par erat, affecerunt. Vnde illa animo inflata, Iunonem, Venerem, Mineruam, ne tantillum quidem cum forma ſua eſſe conferendas dictitabat. Eamque ob cauſam propter iram Iunonis in auem, adſpectu turpem, protinus eſt tranſmutata. Atque etiam nunc grus cum Pygmæis bellum gerit, quod illam nimio hoc honore delato, ad inſaniam perniciemque redegerint.

71. *Quis pilos pro lana totondit?*] Theocritus. in ſtolidos.

72. *Titanicè intuetur.*] Hoc eſt, horribiliter ac terrificè.

73. *Parit ſecuritas ferociam, quando malo viro adfuerit.*] De ijs, qui rebus ſecundis efferuntur.

74. *Quis aberret à ianua?*] De rebus facilibus.

75. *Quis ibi?*] Rem diuinam facientes ita loquebantur, perinde ac ſi dicerent, Quis adeſt? præſentes autem benè ominantes reſpondebant, Multi ac boni. Hoc autem ſacrificantes eo faciebant, vt ſi qui alicuius rei flagitioſæ ſibi conſcij eſſent, ex ſacrificijs diſcederent.

76. *Quid opus Sapragora? dos.*] In eos, qui ſeipſis minimè digna quærunt.

77. *Titanidem accolis.*] De ijs, qui Deos amant. Titanidem porrò alij terram vniuerſam, alij Atticam intelligunt; à Titenio quodam vno ex ſenioribus Titanibus, qui apud Marathonem habitabat, qui ſolus aduerſus Deos non belligerauit, vt ait Philochorus in Tetrapoli, & Iſter libro primo Rerum Atticarum.

78. *Appone iuxta aureum etiam figulinum poculum.*] Quod oporteat eum, qui feliciter agit, meminiſſe eorum quæ in paupertate ei acciderunt. Nam Agathocles, figuli filius, Siciliæ iam dominus

Γεράνη ὄνομα, ἥνπερ οὖν καὶ ἐκθειοῦντες οἱ Πυγμαῖοι, σεμνοτέραις ἢ κατ' ἄνθρωπον ἐτίμων τιμαῖς· ἐκ τούτων οὖν ἐκείνη τὴν διάνοιαν ἐξηνεμώθη, καὶ Ἥραν καὶ Ἀφροδίτην καὶ Ἀθηνᾶν, οὐδὲ ἴκταρ ἔλεγε βάλλειν πρὸς τὸ αὐτῆς κάλλος· οὐκοῦν κατὰ χόλον Ἥρας, εἰς ὄρνιν αἰσχίστην, τὸ εἶδος τὸ ἐξαρχῆς ἤμειψε· καὶ ἔτι νῦν ἡ γέρανος πολεμεῖ τοῖς Πυγμαίοις· ὅτι αὐτὴν ἐξέμηναν τῇ πείρᾳ τιμῆς καὶ ἀπώλεσαν.

71. Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο;] Θεόκριτος. ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

72. Τιτανῶδες βλέπει.] Καταπληκτικὸν, φοβερόν.

73. Τίκτει κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρείη.] Ἐπὶ τῶν ἐν εὐτυχίαις ἐπαιρομένων.

74. Τίς ἂν θύρας ἁμάρτοι;] Ἐπὶ τῶν ῥαδίων.

75. Τίς τῇδε;] Οἱ σπένδοντες ἔλεγον, Τίς τῇδε; ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν; οἱ δὲ παρόντες, ἐπευφημούμενοι ἔλεγον, Πολλοὶ κἀγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ σπένδοντες, ἵνα συνειδότες ἑαυτοῖς τι ἄτοπον, ἐγχωροῖεν τῶν σπονδῶν.

76. Τίς ἀνάγκη Σαπραγόρα; προῖξ.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ πρέποντα αὐτοῖς ζητούντων.

77. Τιτανίδα παροικεῖς.] Ἐπὶ τῶν φιλοθέων· Οἱ μὲν τὴν πᾶσαν γῆν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικήν φασιν, ἀπὸ Τιτηνίου, τοῦ Τιτάνων ἀρχαιοτέρου, οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχωρος ἐν Τετραπόλει, καὶ Ἴστρος ἐν πρώτῃ Ἀττικῶν.

78. Τίθει παρὰ χρυσοῦν κεραμεοῦν ποτήριον.] Ὅτι τὸν εὐτυχήσαντα δεῖ μεμνῆσθαι τῶν ὅτε ἦν ἐν πενίᾳ· καὶ γὰρ Ἀγαθοκλῆς, υἱὸς κεραμέως, γενόμενος δὲ κύριος Σικελίας, καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

θεὶς, εἰώθει κεραμεᾶ ποτήρια τιθέναι παρὰ τὰ χρυσᾶ. καὶ τοῖς νέοις ἐπιδεικνύμενος λέγειν, ὅτι τοιαῦτα ποιῶν πρότερον, νῦν ταῦτα ποιεῖ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀνδρίαν.

79. Τί τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τοῦ πύργου κρίνετε;] Ἐπὶ τῶν μὴ δοκιμαζόντων τὰ πράγματα ἀκριβῶς, ἀλλ᾽ ὡς ἐκεῖνοι βούλονται.

80. Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ;] Οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι, πολλῆς τιμῆς ἠξιοῦντο.

81. Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;] Ἐπὶ τῶν ἀσυνήθεις καταλαμβανόντων τόπους.

82. Τί μικρῶν πέρι, μεγάλα προοιμιάζῃ;] Ἐπὶ τῶν μακρολογούντων.

83. Τί μὴ διώκεις τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ πλανᾷ;] Ἐπὶ τῶν μὴ κατευθὺ βαδιζόντων.

84. Τίς χρεία πυθομένου κρομμύου;] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

85. Τί δ᾽ ἄλλο φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ;]

86. Τίς οὐ γενήσῃ, τυγχάνων εἰς Ἀρβέλας;] Ἀρβέλαι πόλις Σικελική. εὐεξαπάτητοι δὲ οἱ ἐνοικοῦντες ἐκεῖσε ἐδόκουν εἶναι.

87. Τιτυοῦ σε περιμένει καὶ Ἰξίονος κολαστήρια.] Ὁ Τιτυὸς, ἠράσθη τῆς Λητοῦς, καὶ ἐρασθεὶς ἐκράτησεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ κρηδέμνου· εἶτα Ἄρτεμις καὶ Ἀπόλλων παῖδες ὄντες τῆς Λητοῦς, κατετόξευσαν αὐτὸν καὶ ἀνεῖλον· καὶ νῦν φασιν τῷ ᾅδῃ ἔχειν τὰ βέλη ἐμπεπαρμένα, καὶ κολάζεται ἐκ τούτου. Ὁ δὲ Ἰξίων ἠράσθη τῆς Ἥρας, ἡ Ἥρα προσαγγέλλει τῷ Διΐ· ὁ δὲ Ζεὺς βουληθεὶς γνῶναι, εἰ ὄντως ἐρᾷ αὐτῆς, ἐξομοιοῖ Νεφέλην τῇ Ἥρᾳ, καὶ ἔστησεν. Ὁ δὲ Ἰξίων νομίσας αὐτὴν εἶναι τὴν Ἥραν, συμμίγνυται αὐτῇ τῇ Νεφέλῃ·

factus, & rex renunciatus, ſolebat figulina pocula iuxta aurea collocare, iuuenibuſque illa oſtendens dicere: Quod qui prius figulina feciſſet, nunc aurea faceret, idque ſe induſtria ſua & fortitudine conſequutum.

79. *Quid ex Achiuis iudicatis mœnibus?*] In eos, qui non accuratè res examinant, ſed pro libitu tantum.

80. *Quare te non ſuſpendiſti, vt Thebis heros fias?*] Thebis enim qui ſibiipſis mortem intulerant, multo honore afficiebantur.

81. *Quid cani commune cum balneo?*] In eos, qui loca inſueta occupant.

82. *Quid in re parua longa exordia facis?*] In loquaces.

83. *Sectare quid ni rectum, oberras ſed via?*] In eos, qui non rectè procedunt.

84. *Quæ vtilitas putridi cepis?*] De rebus inutilibus.

85. *Quid præter iſthæc vox & vmbra vix ſenex?*]

86. *Quis non futurus es, modò Arbelis agas?*] Arbelæ vrbs Siciliæ. Faciles autem ad decipiendum incolæ eiuſdem eſſe putabantur.

87. *Titÿ te & Ixionis ſupplicia manent.*] Tityus Latonam adamauit, & eiuſdem amore potitus eſt, cum ex mœnibus illam rapuiſſet: poſtea Diana & Apollo, Latonæ filij, illum ſagittis impetitum occiderunt. Quem etiam nunc apud inferos ſagittas illas transfixas habere aiunt, atque inde cruciari. Ixion autem Iunonis amore captus fuit, quod Iuno dū Ioui indicat, ille ſcire volens num reuera illam adamaret, nubem Iunoni adſimilat, illique anteponit. Iunonem igitur eſſe ratus, cum nube congreditur;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Iupiter verò iratus ita illum punit: in rota enim extendens illum perpetuo circũferendum affixit, ſicque illâ continuo circumdatus & circumactus, ſupplicium luit.

88. *Xenocratis caſeolus.*] De ijs, quæ multum durant nec citò conſumuntur. Xenocrates enim ſi quando vini ſeriam reſignaret, in aquorem illud prius vertebatur, quàm ab ipſo conſumeretur. Obſonia quoque ſua rancida facta ſæpius ejiciebat. vnde etiam orta parœmia.

89. *Meliaca nauis.*] De ijs nauigijs quæ valdè perſluunt. Refert Ariſtoteles, Hippotem in Coloniam miſſum, ijs qui ſecum nauigare nolebant, imprecatum fuiſſe ne vnquam ipſis nauigia bene obturata contingerent, & vt ſemper in mulierum eſſent poteſtate.

90. *Egregium fabulatorem.*] Rebus parem orationem habendam eſſe. Lacedæmonij Cephiſophonta ſeſe iactantem de re qualibet per totum diem poſſe diſſerere, eiecerunt: apophthegma vſurpantes.

91. *Bouem volentem age.*] Hoc eſt, mulierem amantem redama.

92. *Patris filiolus eſt.*] De ijs, qui parentes rebus quibuſque opportunis imitantur.

93. *Nemo futurum effugerit.*] Veram eſſe parœmiam tũ ex alijs tũ hinc clarũ eſt. Euechoro Babylonijs imperante, Chaldæi prædicunt, illum qui ex filia eius naſceretur, regnum auo ablaturum: quod quum ille horreret (vt aliquid iocoſè dicam) Acriſius erga filiam ſuam redditus eſt, illamque in arctiſſima cuſtodia adſeruauit: filia interim (vincebat enim Babylonij regis aſtutiam fatalis neceſſitas) ex quodam viro obſcuro, clã concepto

καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, κολάζει αὐτὸν οὕτως· τροχῷ διατείνας αὐτὸν, ἐποίησεν ἀεὶ φέρεσθαι τὸν τροχὸν, καὶ ἔστιν ἀεὶ οὕτως ἀνακυκλούμενος καὶ καταφερόμενος ταύτην τὴν τιμωρίαν.

88. Τὸ Ξενοκράτους τυρίον.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολὺ παραμενόντων καὶ μὴ ταχέως ἀναλισκομένων· ὁ γὰρ Ξενοκράτης εἴποτε στάμνον οἴνου ἀνοίξειεν, ἔφθανεν ὁ οἶνος τρεπόμενος πρὶν ἀναλωθῆναι· καὶ τὰ ὄψα πολλάκις ἕωλα ἐξέρριπτεν· ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία.

89. Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν εἰσρεόντων. Φησὶν Ἀριστοτέλης Ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν, καταράσασθαι, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

90. Τὸν ἀγαθὸν μυθητάν.] Δεῖν τοῖς πράγμασιν ἴσον τὸν λόγον ἔχειν. Λακεδαιμόνιοι Κηφισοφῶντα εἰπόντα περὶ τοῦ τυχόντος δύνασθαι ὅλην τὴν ἡμέραν λέγειν· ἐξέβαλον, φάμενοι τοῦτ᾽ ἀπόφθεγμα.

91. Τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε.] Ἤγουν τὴν ἀγαπῶσαν φίλει.

92. Τοῦ πατρός ἐστι τὸ παιδίον.] Ἐπὶ τῶν πατρῳζόντων εἴς τινας ἐπιτηδειότητας.

93. Τὸ μέλλον οὐδεὶς ἐκφύγοι.] Ὅτι ἀληθὲς, ἔκ τε ἄλλων, κἀντεῦθεν δῆλον· Βαβυλωνίων βασιλεύοντος Εὐηχόρου, Χαλδαῖοι λέγουσι, τὸν γινόμενον ἐκ τῆς ἐκείνου θυγατέρος, τὴν βασίλειαν ἀφαιρήσεσθαι τὸν πάππον· τοῦτο ἐκεῖνος πέφρικε, καὶ ἵνα τι ὑποπαίξας εἴπω, Ἀκρίσιος γίνεται εἰς τὴν παῖδα· ἐφρούρει γὰρ πικρότατα· λάθρα δὲ ἡ παῖς· ἦν γὰρ τοῦ Βαβυλωνίου σοφώτερον τὸ χρεών· τίκτει ὑποπλησθεῖσα ἔκ τινος

νος ἀνδρὸς ἀφανοῦς· τοῦτο οἱ φυλάσσοντες δέει τοῦ βασιλέως ἔρριψαν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως· ἀετὸς δὲ ἔτι τοῦ παιδὸς καταφορὰν ὀξύτατα ἰδὼν, πρὶν ἢ τῇ γῇ προσαραχθῆναι τὸ βρέφος, ὑπελθὼν αὐτῷ κατὰ νῶτα ὑπέλαβε, καὶ κομίζει εἰς κῆπόν τινα· ὁ τοίνυν τοῦ κήπου μελεδωνὸς, καλὸν παιδίον θεασάμενος, ἐρᾷ αὐτοῦ καὶ τρέφει, καὶ καλεῖται Γίγαλμος, καὶ βασιλεύει Βαβυλωνίων.

94. Τοῖς σίτου ἀποροῦσιν οἱ ὄροβοι.] Δήλη.

95. Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψε μὲν Ἱστιαῖος, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρας.] Ἐπὶ τῶν σκευωρούντων καὶ συρραπτόντων μηχανὰς κλεπτιστάτας. Ἱστιαῖος, Σάμιος μὲν ἦν τὸ γένος, φίλος δὲ γενόμενος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως, εἰλήφθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν Περσίδι· ἐκεῖ δὲ διαιτώμενος, ἐπετύμει ἰδεῖν τὴν οἰκείαν πατρίδα· μὴ ἀπολυόμενος, γράφει τῷ ἰδίῳ ἀνεψιῷ τῷ Ἀρισταγόρᾳ, μελετῆσαι ἀπόστασιν· καὶ πείθει καί τινας τῶν Ἰώνων ἀποστῆναι· πράττει δὲ οὕτως· λαβὼν πιστὸν οἰκέτην, καὶ τούτου τὴν κεφαλὴν ξυρήσας, ἐγχαράττει τῇ κεφαλῇ οἷον ἐβούλετο δηλῶσαι· εἶτα μέλανι ἐγκαυχτῷ τὴν χάραξιν μελαίνει· καὶ ἀφῆκεν ἀνενεγκεῖν τὰς τρίχας· καὶ μετὰ τὸ κομάσαι αὐτὸν, ἀποπέμπει· λέγων τῷ οἰκέτῃ, πάλιν ἐκεῖσε ἀποξυρηθῆναι, ἵνα ἀναγνῷ Ἀρισταγόρας τὰ γράμματα. ἀναγνοὺς τοίνυν ὁ Ἀρισταγόρας καὶ μαθὼν, ἐποίησε τὴν ἀπόστασιν σχεδὸν πάντων τῶν Ἰώνων· εἶτα μανθάνει ἐν Περσίδι ὁ βασιλεὺς, καὶ σύμβουλος γίνεται τῷ Ἱστιαίῳ ὡς Ἕλληνι, τί δεῖ ποιῆσαι· καὶ συμβουλεύεται παρ' αὐτοῦ Ἱστιαίου, αὐτὸν πέμψαι εἰς τὴν Ἀσίαν, ὡς ἱκανὸν ὄντα διαλῦσαι τὰ περὶ τῆς ἀποστάσεως.

fœtu parit. Quod natum fuit ob metum regis, cuſtodes ex arce vrbis eiecerunt; aquila autem infantis deiectionem acutiſſimè cernens, priuſquam terræ allideretur, ſubiens tergo ſuſcipit & in hortum quendam portauit: ille autem qui horti curam habebat tam pulchro conſpecto puerulo, illum amat alitque, Gigalmi nomine impoſito, ac Babylonijs imperat.

94. *Frumento indigentibus erui.*] Clara parœmia.

65. *Hoc calceamentum conſuit quidem Hiſtiæus, induit autem Anaxagoras.*] In eos, qui occultiſſimas ſutelas inſtruunt atque architectantur. Hiſtiæus Samius genere fuit, amicus autem Darij regis Perſarum effectus, ab eo in Perſide relictus eſt, vbi agens patriæ ipſum videndæ deſiderium ſubijt. Quum autem non dimitteretur, nepoti ſuo Ariſtagoræ ſcribit vt rationem defectionis miret, perſuadetque vt etiam Iones quidam deficerent: hoc modo rem agens fidum famulum capit, & capiti eius prius deraſo incidit quæ indicare volebat, deinde cauſtico atramento, quæ inciderat denigrat, & capillos rurſum prouenire ſinit. quos cum ille recuperaſſet, eum ablegat, eidem præcipiens vt illic rurſus tonderetur, quo Ariſtagoras litteras legeret: quibus ille lectis cognitiſque, defectionem excitauit ferè omnium Ionum: quam rem vbi rex in Perſide comperit, cum Hiſtiæo tanquam Græco conſilium init, quid facto opus ſit; ille vt ſe in Aſiam mittat perſuadet, vt qui defectionem illam poſſet diſſoluere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Veniens igitur Hiſtiæus in Aſiam, & de re tota ſuſpectus redditus, illa ab Artapherno Sardium præfecto audiuit. Calceum autem vocat totum rei apparatum.

96. *Viris beatis ſunt trimeſtres liberi.*] De opulentis. Tales enim laborare nolunt; ſed in luſibus & delectationibus verſari.

97. *Domeſticum theſaurum calumnians.*] De ijs, qui res ipſi ſuas traducunt.

98. *Carnem vili emptam canes edunt.*] In eos, qui ob vitandos maiores ſumptus,res vænum expoſitas deteriores emunt.

99. *Perdicis crus.*] In eos, qui quum ad conſilij inopiã redacti ſint, tamen eius ſibi copiam adeſſe fingunt.

100. *Tunc olores cantabunt,quando graculi tacebunt.*]

ἐλθὼν οὖν ὁ Ἱστιαῖος εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ὡς ὕποπτος γινόμενος ὅλου τοῦ πράγματος, παρὰ τοῦ Ἀρταφέρνου τοῦ ὑπάρχου Σάρδεων, ἤκουσε ταῦτα· ὑπόδημα δὲ λέγει τὴν ὅλην κατασκευὴν τοῦ πράγματος.

96. Τοῖς εὐτυχοῦσι τρίμην᾽ ἐστὶ παιδία.] Ἐπὶ τῶν εὐπορούντων· οἱ γὰρ εὔποροι κοπιᾶν οὐ βούλονται, ἀλλ᾽ ἐν παιδιαῖς καὶ τέρψεσι διάγειν.

97. Τὸν οἴκοι θησαυρὸν διαβάλλεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἴδια διαβαλλόντων.

98. Τὸ εὔωνον κρέας οἱ κύνες ἐσθίουσιν.] Ἐπὶ τῶν διὰ φειδὼ πλείονος δαπάνης φαῦλα ὤνια ἐωνημένων.

99. Τὸ πέρδικος σκέλος.] Ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίαν λόγου ὑποκρινομένων προσθήκην.]

100. Τότ᾽ ᾄσονται κύκνοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσιν.]

CENTVRIA XIX.

1. CVruum lignum nunquam rectum.] Vulgaris parœmia & clara. Vſurpatur de ijs, qui incurua ligna, ſiue alia quæpiã, conantur recta reddere; nihil tamen proficiunt.

2. *Tale quid Themiſtocles nunquam excogitauit.*] Quod Piræum ille mœnibus cinxit; aut quod ſapientiæ laudem ferret. Dicitur in illos, qui ob res paruas benè geſtas, vehementer ſe extollunt.

3. *Quod pulchrum eſt gratum eſſe.*] In eos, qui quod cõducit,ſolum ſectantur.

4. *Ignem ventus, amorem autem conſuetudo incendit.*] Socratiſ.

5. *Parni ſcaphula.*] De ijs, qui parua quærunt. Parnus enim quidam cùm ſcapham ſuam amiſiſſet, continenter populum poſcebat.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΘʹ.

1. Τὸ σκαμβὸν ξύλον, οὐδέποτ᾽ ὀρθόν.] Αὕτη δημώδης ἐστὶ καὶ φανερά· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διάστροφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων εὐθύνειν, καὶ μηδὲν ὠφελούντων.

2. Τοιοῦτο Θεμιστοκλῆς οὔποτ᾽ ἐνόησε.] Διὰ τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ· ἢ ὅτι σοφίας δόξαν Θεμιστοκλῆς ἀπηνέγκατο· λέγεται ἐπὶ τῶν ἄγαν ἐπαιρομένων, ἐπὶ μικροῖς κατορθώμασι.

3. Τὸ καλὸν φίλον εἶναι.] Ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἱρουμένων.

4. Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνεμος, τὸν δὲ ἔρωτα ἡ συνήθεια ἐκκαίει.] Σωκράτους.

5. Τὸ Πάρνου σκαφίδιον.] Ἐπὶ τῶν μικρὰ ζητούντων· Πάρνος γάρ τις τὴν σκάφην ἀπολέσας, συνεχῶς ᾔτει τὸν δῆμον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

6. Τοῦ Μορύχου Διονύσου.] Ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπραττομένων.

7. Τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς ἥλως.] Ἐπὶ τῶν τοῖς οἰκείοις ἐλεγχομένων λόγοις.

8. Τοῖς κακοῖς τρὶς τὰ κακά.] Ἡ παροιμία σαφής· γέγονε δ᾽ ἐντεῦθεν. Φασὶ τοὺς ἀτταγᾶς ὄρνιθας μετακομισθέντας εἰς Αἴγυπτον ἐκ Λυδίας, καὶ ἀφεθέντας εἰς τὰς ὕλας, τὰ μὲν πρῶτα, ὄρτυγος φωνὴν ἀφιέναι· χρόνῳ δὲ ὕστερον τοῦ ποταμοῦ κοίλου ῥυέντος, λοιμὸς ἐγένετο, καὶ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀπώλλυντο· οὐ διέλιπον οὖν οἱ ὄρνιθες οὗτοι πολλῷ σαφέστερον καὶ ἀναρθρότερον παιδίου, μεῖζον φθέγμα ἀφιέντες καὶ λέγοντες, Τρὶς τοῖς κακοῖς τὰ κακά· λέγει δὲ ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι καὶ συλληφθέντες, οὐ μόνον οὐ τιθασσονται, ἀλλ᾽ οὐδὲ φωνὴν ἀφιᾶσιν ἣν πρότερον ἠφίεσαν· ἡ δουλεία δὲ αὐτῶν καὶ ἡ κάθαρξις καταψηφίζεται σιωπήν· ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι καὶ ἐλεύθερον ἁπλώσωσι τὸ πτερὸν, πάλιν γίνονται ἔμφωνοι· ὁμοῦ καὶ τὸ φθέγμα καὶ τὴν παῤῥησίαν ἀπολαμβάνοντες.

9. Τοσοῦτον σχεδὸν, ὅσον ἐκ Διονυσίων.] Ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίας τυχόντων.

10. Τόλμα πρήξιος ἀρχή· τύχη δὲ τέλος κυρίης.] Δημοκρίτου ἡ γνώμη.

11. Τὸν οἴκοθεν βρεχόμενον, οὐδὲ Θεὸς οἰκτείρει.] Καὶ αὕτη δημώδης.

12. Τοὺς κενοὺς ἀσκοὺς, τὸ πνεῦμα διΐστησι· τοὺς δὲ ἀνοήτους τὸ οἴημα.] ἐξ ἀποφθέγματος.

13. Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκας.] Ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ βεβαίου ψήφου τάσσεται· δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συνήεσαν περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι· καὶ εἴποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιττὴν τὴν νικῶσαν ἐτίθεντο·

6. *Morychi Bacchi.*] De ijs, qui aliquid inepte faciunt.

7. *Tuiſmet pennis captus es.*] De ijs, qui ſuis ipſi ſermonibus conuincuntur.

9. *Malis ter mala.*] Clara parœmia eſt; hinc autem nata. Ferunt attagines aues ex Lydia in Ægyptios tranſportatas, & in ſyluas abire dimiſſas, primum quidem coturnicis vocem ediſiſſe: poſtea autem ex fluuij altius fluentis eluuie peſti enata, ac multis mortalibus illius regionis eo malo abſumtis, non deſtitiſſe illas aues longè clarius & articulatius quam vel puer poſſet, voce vehementius emiſſa dicere, *Ter malis ter mala.* Quin fama quoque eſt, eaſdem comprehenſas non ſolum non cicurari, ſed neque vocem edere quã anteà conſueuiſſent; ſeruitute & arctiori cuſtodia ſilentium ipſis inferente. Quod ſi dimittantur & liberas pennas extendere permittantur, rurſum vocales fiunt, ſimul & voce & libertate recepta.

9. *Tantum ferè quantum ex Bacchanalibus.*] De ijs, qui pro meritis excepti fuere.

10. *Rebus principium eſt audacia, perficit has ſors.*] Democriti ſententia.

11. *Qui domi compluitur, eius nec Deus miſeretur.*] Eſtque vulgaris hæc parœmia.

12. *Inanes vtres ventus diſtendit, inſipientes autem opinio.*] Ex apophthegmate.

13. *Colophonem impoſuiſti.*] De magnis rebus, & efficaci ſuffragio ponitur. Duodecim ciuitates Ioniæ conueniebant, de re communi conſilium capturæ, & ſi quando ſuffragia æqualia eſſe contingebat, Colophonij reliquum quod cætera vinceret apponebant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Smyrnenſes enim aduenas ſecum commorantes in ſua poteſtate habebant: pro quibus etiam ſuffragium ferebant. Vnde parœmia de potentiſſimo ac firmo ſuffragio vſurpatur.

14. *Fumum fugiens, in ignem incidi.*] De ijs, qui quum leuiora mala fugiant, in maiora ſe induunt.

15. *Per tenebras quæ apud quercum.*] De ſimplicioribus.

16. *Extra belluam ſaltarunt.*] De ijs, qui imprudentia ſua in bello victi ſunt. Sybaritas Italiæ populos, nimiam deliciarum in victu ſollicitudinem habuiſſe audio, & reliquarum quidem rerum ſeriarum ignaros fuiſſe, vitam autem vniuerſam in otio ac ſumptuoſo luxu tranſegiſſe. Erant ergo equi illorum edocti, tempore conuiuij numeroſe ad tibiam ſaltare. Quod quum ſcirent Crotoniatæ, illis bellum intulerunt, tubam quidem & omnem vehementiorem atque adhortatorium ad arma ſonum ſilere iubentes, tibiam autem ac tibicines adſumentes. Quumque iam propinqui ad ſagittarum ictum eſſent, ſaltatoriam illam modulationem cecinerunt: qua audita Sybaritarum equi, ob domeſticæ conſuetudinis memoriam, tanquam in medijs conuiuijs conſtituti, vectores ſuos excutiebant, & laſciuientes tripudiabant, ac denique ordinem confundentes extra bellum ſaltabant.

17. *Canis delictum ſus luit.*] Quum ob malum ab alijs commiſſum, alij pœnas dederunt.

18. *Vellus ouium tonderi volo: ſed non crudeliter illas radi uſque ad cutem.*] Tiberij Imperatoris Romani hæc parœmia. Vſurpatur in illos qui inclementer tributa exigunt.

19. *De lente fabulam.*] Supple, loqueris. Vſurpatur, quando quis alicuius

Σμυρναίους γὰρ ἐλθόντας συνοίκους ἐκέκτηντο· ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἔθεντο· ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατίστης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

14. Τὸν καπνὸν φεύγων, εἰς τὸ πῦρ ἔπεσον.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ τῶν δεινῶν φευγόντων, καὶ εἰς μείζονα ἐμπιπτόντων.

15. Τὸ παρὰ δρυῒ σκότος.] Ἐπὶ τῶν ἁπλουστέρων.

16. Τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.] Ἐπὶ τῶν ἡττηθέντων ἀλόγως ἐν τῷ πολέμῳ. Συβαρίτας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ τρυφῆς ἀκούω ποιήσασθαι φροντίδα ὑπερβάλλουσαν· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἔργων καὶ σπουδασμάτων, ἀμαθῶς ἔχειν· πάντα δὲ τὸν ἑαυτῶν βίον διάγειν ῥαστωνεύοντας ἐν ἀργίᾳ καὶ πολυτελείᾳ· ἐκδεδαγμένοι γοῦν ἦσαν αὐτοῖς οἱ ἵπποι παρὰ τὸν τῆς εὐωχίας καιρὸν ὀρχεῖσθαι πρὸς αὐλὸν τῷ ῥυθμῷ· τοῦτο οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, ἐπολέμουν αὐτοῖς· σάλπιγγα μὲν οὖν καὶ ἦχον σύντονον καὶ παρακλητικὸν εἰς ὅπλα κατεσίγασαν· αὐλοὺς δὲ καὶ αὐλητὰς παραλαβόντες, ἐπεὶ ὁμοῦ ἦσαν, καὶ τόξευμα ἐξικνεῖτο ἤδη, καὶ ἐνέδοσαν ἐκεῖνο τὸ μέλος τὸ ὀρχηστικόν· ὅπερ οὖν ἀκούσαντες οἱ τῶν Συβαριτῶν ἵπποι, κατὰ τὴν οἴκοι μνήμην, ὡς ἐν μέσοις ὄντες τοῖς συμποσίοις, ἀπεσείσαντο μὲν τοὺς ἀναβάντας, ἐσκίρτων δὲ καὶ ἐχόρευον· καὶ τῇ γε ἄλλῃ, τὴν τάξιν συνέχεαν, καὶ τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.

17. Τὸ κυνὸς κακὸν ὗς ἀπέτισεν.] Ἐπὶ τῶν ἄλλων μὲν ἁμαρτησάντων, ἄλλων δὲ δόντων δίκην.

18. Τὸν πόκον περικείρεσθαι βούλομαι τῶν προβάτων· ἀλλ᾽ οὐ ξυρᾶσθαι δυσμενῶς ἄχρις ἐπιδερμίδος.] Τιβερίου βασιλέως Ῥωμαίων αὕτη ἡ παροιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βαρέως φορολογούντων.

19. Τὸν ἐπὶ τῇ φακῇ μῦθον.] Λείπει τὸ λέγεις· λέγεται ὅταν τις μνηθῇ τινες εὐ-

τελοῦς

τελοῦς ὄντος, καὶ μεγεθύνῃ αὐτόν· ἄλλων πρότερον ὑπὲρ ἄλλων λεγόντων, ἀξίων ὄντων πολλοῦ.

Τὸ τ' Ἀμαλθείας κέρας.] Φιλήμονος.

Τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκεῖς εἶναι κέρας.
Οἷον γράφουσιν οἱ γραφεῖς, κέρας βοός.
Ἀργύριόν ἐστι· τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς, λέγε·
Πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει· πάντα σοι γενήσεται·
Φίλοι, βοηθοὶ, μάρτυρες, συνοικίαι.
Τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφημέρια φρονεῖ,
Καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ καπνοῦ σκιά.

20. Τοῦ Κροίσου παιδὸς σιγηλότερος.] Κροῖσος γὰρ ἐκέκτητο υἱὸν ἄφωνον.

21. Τὸν τρέχοντα ἐρέθιζε.] Πρόδηλος· καὶ οὕτω δεῖ τοὺς φρονίμους.

22. Τὸ ἀρνίον σου λελάληκεν.] Ἐν Αἰγίνῃ, ὥς φασιν, ἀνθρωπείᾳ φωνῇ ἐχρήσατο, καὶ εἶπε τὰ μέλλοντα.

23. Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον.] Ἐπὶ τοῦ Πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκεν ἓξ βοΐδια, πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος, ἐν τοῖς βασιλείοις μετὰ πάσης ἐπιμελείας προσέταξε τρέφεσθαι· χρήσῃ δὲ τούτῳ, ἢ ἐπὶ τῶν θεραπείας πολλῆς ἀξιουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων ἢ πολυτόκων.

24. Τὸ Δίωνος γρῦ.] Οὗτος ὁ Δίων, Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος· ἐπὶ φιλοσοφίᾳ δὲ περιβόητος· ἔχων δὲ ἀδελφὸν παλαιστὴν, Τόψιον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ, καὶ ἀκούων ἄρρητα ῥήματα, ἐπακολουθοῦντος καὶ ὄχλου πολλοῦ, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο,

vilioris mentionem facit, & valdè extollit, quum tamen alij prius de alijs longè magis dignis loquuti fuiſſent.

Cornu videtur eſſe Amalthea tibi,
Quale eſſe vates aſſerunt, cornu bouis:
Nummos ego eſſe deputo. num fortè habes?
Effare, namque hinc omnia obtingent tibi,
Teſtes, amici, res, opes domeſtica.
Genus diurna cogitat mortalium,
Quamque vmbra fumi cui fidendum ſit magis.

20. *Crœſi filio taciturnior.*] Mutum enim filium Crœſus habuit.

21. *Currentem incita.*] Clara. atque ita facere oportet prudentes.

22. *Agnus tuus locutus eſt.*] In Ægina, vt aiunt, agnus humana voce loquutus eſt, & futura prædixit.

23. *Regia bucula.*] Sub Ptolomæo bos ſex vitulas enixa eſt. Ptolomæus autem id quod eo omine ſignificaretur in melius interpretatus, in regia illas omni cura ali præcepit. Vſus erit parœmiæ aut de ijs qui multo cultu digni habentur, aut de felicibus ſeu fæcundis.

24. *Dionis gry.*] Fuit hic Dion Alexandrinus genere, philoſophia celebris, habens fratrem palæſtritem, Topſium nomine, conuicijs autem à quodam aduerſariorum imperitus, ab eoque audiens verba quædam minime offerenda, multitudine interim numeroſa illum ſequente, ipſe quidem nihil reſpondit,

ſapien-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ſapientiæ quam in ſe continebat præceptum obſeruans: in domus autem ſuæ veſtibulo iam conſtitutus, & nihil præ ſeſe iracundiæ ferens, ad iuuenem qui ſe laceſſiuerat ait, Ne gry quidem. Ille autem præ animi deſperatione ſeipſum ſuſpendit.

25. *Quod eſt in corde ſobrij, eſt in lingua ebrij.*] De ijs, qui ebrij veritatem loquuntur.

26. *Philoxeni non.*] De ijs, qui vehementer aliquid negant. Philoxenus Cytherenſis fugiens lapicidinas, in quas Dionyſius tyrannus illum coniecerat, quod tragœdias eius laudare nollet, Crotone Italiæ vrbe agebat. Quo intellecto Dionyſius, vt ſe Syracuſis ſiſteret petebat. Ille autem accepta charta, & in medio eius, dictionem, οὔ, hoc eſt, non, minori charactere conſcribens, propè eandem aliam, maioribus litteris eiuſdem formæ exarauit, ijſdemque totam chartam implens, illam Dionyſio miſit: oſtendens quod ille abs ſe fieri vellet, id ſe ei ſæpius ac vehementer negare.

O Taylor ad marm Sandv. p. g. 550 ita jam in Suid. v. Φιλόξενος et v. Kustor.

27. *Paſetis ſemiobolus.*] Paſes ille mollis fuit, magica arte excellens. Quoties enim ſemiobolum daret, toties apud ſe eundem reperiebat.

28. *Priùs pelagus vitem ferret quam hoc fiat.*] De impoſſibilibus.

29. *Hipparchi murus.*] De rebus magnæ impenſæ. Hipparchus enim, Piſiſtrati filius, circum Academiam murum conſtruxit, in quem Athenienſes multum ſumptus facere coëgit.

30. *Hylam inclames.*] De ijs, qui fruſtra laborant ac vociferantur, quod Hercules ex naui Argo deſcendens, Hylam poſtquam diſparuiſſet quæſiuit, nec inuenit.

31. *Conſilium quidem Dei fuit, factum autem meum.*] Hoc enim lepidiori ſermone reipub. præfecti vtebantur,

κατεσταλμένον, τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τηρῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑπομείνας, εἶπε πρὸς τὸν νέον, οὐδὲ γρῦ· ὁ δὲ ἀθυμήσας, ἀπήγξατο.

25. Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος.] Ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

26. Τὸ Φιλοξένου οὔ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλως ἀρνουμένων. Φιλόξενος ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς λατομίας, εἰς ἃς αὐτὸν ὁ Διονύσιος ὁ τύραννος ἐνέβαλεν, οὐκ ἐπαινοῦντα τὰς τραγῳδίας αὐτοῦ, διέτριβεν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας. πυθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος, ἠξίου αὐτὸν εἰς Συρακούσας παραγενέσθαι· ὁ δὲ πρὸς ταῦτα λαβὼν χάρτην καὶ κατὰ μέσον γράψας μικρὸν οὔ, περὶ τοῦτο μεῖζον περιεχάραττεν· ὥστε τὸ σχῆμα τοιοῦτον· καὶ πλήσας τούτων πάντων τὸν χάρτην, ἔπεμψεν, ἐμφαίνων ὅτι πολλάκις καὶ μεγάλως ἀρνεῖται.

27. Τὸ Πάσητος ἡμιώβολον.] Οὗτος μαλακὸς ἦν ὁ Πάσης ἐπὶ μαγείᾳ διενηνοχώς. τὸ γὰρ ἡμιώβολον διδοὺς, παρ' ἑαυτῶν πάλιν εὕρισκε.

28. Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἄμπελον, ἢ τὸ δέ τι γενέσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

29. Τὸ Ἱππάρχου τειχίον.] Ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων.] Ἵππαρχος γὰρ ὁ Πεισιστράτου, περὶ τὴν Ἀκαδημίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε· πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους ἀαγκάσας ἀναλῶσαι.

30. Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ κραυγαζόντων· ἐπεὶ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον, Ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς νεὼς Ἀργοῦς, ζητήσας οὐχ εὗρε.

31. Τὸ μὲν νόημα τοῦ θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.] Οὕτως γὰρ οἱ δημαγωγοὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

γοὶ ἀσεΐζόμενοι ἔλεγον· ὁ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δὲ, ἐγώ.

32. Τοῦ Διός τὸν σάνδαλον.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα δή τινα προβαλλομένων καὶ καινά.

33. Τὸ κανοῦν τῆς θεοῦ φέρει.] Ἐπὶ τῶν ἁγνῶν· αἱ γὰρ ἁγναὶ ἔφερον.

34. Τὸ Δωδοναῖον χαλκεῖον.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.

35. Τοῦ Βαῦνος χοροῦ.] Ἐπὶ τῶν ἁπλουστέρων καὶ ἀμαθῶν. παρόσον ὁ Βαῦν κακοὺς ἐποίει τοὺς μαθητάς.

36. Τὸν ἐν κάλυξι καθήμενον εἴρειν χρὴ στεφάνους.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἀργούντων.

37. Τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα.] Ἐπὶ τῶν ἀποθέτων· κατέκειτο γὰρ παρὰ τῇ Λακεδαίμονι τοῦτο.

38. Τὸ μὲν ἐμὸν ἀπ' ἐμοῦ γένος ἄρχεται· τὸ δὲ σὸν ἔν σοι παύεται.] Παραπλησία τῇ· Ἐμοὶ μὲν τὸ γένος ἄτιμον· σὺ δὲ τῷ γένει· Ἰφικράτης σκυτοτόμου υἱὸς πρὸς Ἁρμόδιον τὸν τοῦ παλαιοῦ Ἁρμοδίου ἀπόγονον, εἰς δυσγένειαν αὐτῷ λοιδορούμενον, ἔφη τόδε.

39. Τὸ Φρυνίχου πάλαισμα.] Κατὰ τῶν πανούργως σοφιζομένων· προδότης γὰρ οὗτος γέγονε τῶν Λακεδαιμονίων.

40. Τοῦ Μίδα πλοῦτον, καὶ Κροίσου καὶ Κινύρου.] Ἐν ὑπερβολῇ ταῦτα.

41. Τορώνη.] Δίδυμός φησιν, ὅτι παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία· Ἰσοκράτης δέ φησιν, πόλιν εἶναι ἐν Θρᾴκῃ.

42. Τοῦ σελίνου δεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς νοσούντων· καὶ γὰρ εἰώθασι στεφανοῦν σελίνοις τὰ μνήματα.

43. Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν.] Ἐπὶ τῶν βλαπτόντων ἢ ὠφελούντων τινάς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄνων· ἀλλήλους γὰρ ἀντικνήθουσιν.

pro eo ac ſi dicerent, Deus quidem rem ſuggeſſit, ego autem confeci.

32. *Iouis ſandalium.*] De ijs, qui magna quædam ac noua proponunt.

33. *Caniſtrum Deæ fert.*] De puris caſtiſque. Tales enim caniſtra ferebant.

34. *Aes Dodonæum.*] In garrulos & multùm loquaces.

35. *Ex Baynis choro.*] De ſimplicioribus atque indoctis. Quod Bayn ille malos diſcipulos redderet.

36. *Inter calices ſedentem coronam plectere oportet.*] De ijs, qui non ſunt ocioſi.

37. *Epimenidia cutis.*] De reconditis. Adſeruabatur enim illa Lacedæmone.

38. *A me quidem familia mea incipit, tua autem in te deſinit.*] Proxima huic parœmia: *Mihi quidem genus ignobile eſt, tu autem generi tuo.* Ephicrates cerdonis filius, Harmodio, vni ex veteris Harmodij poſteris, ignobilitatem ſibi exprobranti, hoc modo reſpondit.

39. *Phrynichi commentum.*] In eos, qui aliquid vafre comminiſcuntur. Proditor enim Lacedæmoniorum ille fuit.

40. *Midæ opes, & Crœſi, & Cyneræ.*] Per hyperbolen dicimus.

41. *Torone.*] Didymus ait parœmiam dici, de ijs, qui ſeipſos componunt & pulchre comparant contra aduerſa. Iſocrates autem, vrbem in Thracia eſſe, ait.

42. *Apio indiget.*] De periculoſe ægrotantibus. Solitum enim apio monumenta veſtire.

43. *Scabentem mutuò ſcabere.*] De ijs, qui ſe mutuo aut lædunt aut iuuant; tranſlatione ducta ab aſinis, qui ſe inuicem ſcabunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

44. *Senecta vt ara incommodorum eſt omniũ, Huc cuncta ferri, his occupatam cernere eſt.*] Antiphanis.

45. *Meum refers mihi ſomnium.*] De ijs, qui quæ alijs acciderunt, eadem paſſis narrant.

46. *Seruis quidem neceſſitas lex eſt, liberis autem lex eſt neceſſitas.*] Demadæ.

47. *Veritatem reticere, aurum eſt ſepelire.*] Alterius cuiuſdam.

48. *Mortuo ne maledicas, ſed beatum prædica.*] Chilonis.

49. *Tragicus Theocrines.*] De ijs, qui ſycophantas agunt. Demoſthenes oratione pro Cteſiphonte, Æſchinem conuicijs inceſſens, Theocrinem Tragicum appellat, ſycophantam illum dicere volens; qualis iſte fuit, vt conſtat ex oratione contra Theocrinem: ſiue illa Demoſthenis ſiue Dinarchi ſit.

50. *Extremum curriculum obit.*] De ijs, qui animam agunt.

51. *Triceps Mercurius.*] Quod oratio plurimum poſſit. Alij autem tricipitem illum eſſe aiunt, quod vias commonſtret, ſubſcriptionemque habeat, quo hæc, aut illa ferat: fortè etiam quod ad ſingulas ſingula capita haberet. Mercurium autem tricipitem, Proclides Hipparchi amator, ut Philochorus ait, dedicauit.

52. *Trochilus crocodilo medetur.*] De ijs, qui ob metum potentioribus obſequuntur, à quibus tamen ipſi quoque vtilitatem percipiant. Crocodilus hians natat, vnde ſanguiſugæ natanti in os incidunt. quod quum ſciat, trochilo medico indiget. Eſt autem trochilus, auis paludibus gaudens, & apud fluminum ripas oberrans; obuijs quibuſque eſcis collectis ſeſe paſcens. Crocodilus autem plenus ſanguiſugarum, ad ripam prodiens, adverſum ſolis radios hiat. cui trochilus immiſſo roſtro ſanguiſugas

44. Τὸ γῆρας, ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν· πάντ᾽ ἐς ἰδεῖν γὰρ εἰς τοῦτο καταπεφευγότα.] Ἀντιφάνους.

45. Τὸ ἐμὸν ἐμοὶ λέγεις ὄναρ.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἑτέροις συμβάντα, πρὸς τοὺς πεπονθότας διηγουμένων.

46. Τοῖς μὲν δούλοις ἡ ἀνάγκη νόμος, τοῖς δὲ ἐλευθέροις ὁ νόμος ἀνάγκη.] Δημάδου.

47. Τὸ σιγᾶν τὴν ἀλήθειαν, χρυσόν ἐστι θάπτειν.] Ἄλλου τινός.

48. Τὸν τετελευτηκότα μὴ κακολόγει, ἀλλὰ μακάριζε.] Χίλωνος.

49. Τραγικὸς Θεοκρίνης.] Ἐπὶ συκοφαντούντων. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, λοιδορούμενος Αἰσχίνῃ, φησὶ, Τραγικὸς Θεοκρίνης, τοιοῦτος· ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Θεοκρίνου· εἴτε Δημοσθένους ἐστὶν, εἴτε Δεινάρχου οὗτος ὁ λόγος.

50. Τρέχει τὴν ἐσχάτην.] Ἐπὶ τῶν τὰ λοίσθια πνεόντων.

51. Τρικέφαλος Ἑρμῆς.] Παρόσον ὁ λόγος μέγιστα ἰσχύει· οἱ δέ φασιν αὐτὸν τρικέφαλον, ὡς διδάσκοντα τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχοντα ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδὸς, ποῦ δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν· ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορός φησι, Προκλείδης ὑπάρχου ἐραστής.

52. Τροχίλος θεραπεύει κροκόδειλον.] Ἐπὶ τῶν φόβῳ τοῖς κρείττουσι δουλευόντων, ὅμως καὶ αὐτῶν ὑπ᾽ ἐκείνων ὠφελουμένων· ὁ κροκόδειλος νήχεται τε ἅμα καὶ κέχηνεν· ἐμπίπτουσιν οὖν αἱ βδέλλαι καὶ λυποῦσιν αὐτόν· ὅπερ εἰδὼς ἰατροῦ δεῖται τοῦ τροχίλου. ἔστι δὲ ὁ τροχίλος, ὄρνις τῶν ἑλείων εἷς· ὃς παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν ἀλᾶται, καὶ ὅ, τι ἂν τύχῃ παρεκλέγων, βόσκεται· πλήρης οὖν βδελλῶν γενόμενος ὁ κροκόδειλος, ἐπὶ τὴν ὄχθην προελθὼν, κατὰ τῆς ἀκτῖνος κέχηνεν· ὁ τοίνυν τροχίλος ἐκβα-

ἐκβαλὼν τὸ ῥάμφος, ἐξάγει τὰς προσηρημένας· καρτερεῖ δὲ ὠφελούμενος ὁ κροκόδειλος, καὶ ἀτρεμεῖ· καὶ ὁ μὲν ἔχει δεῖπνον τὰς βδέλλας· ὁ δὲ ὀνίναται· καὶ τὸ μηδὲν ἀδικῆσαι τὸν τροχίλον, λογίζεται οἱ μισθός· κειμένῳ δὲ καὶ ὑπνώττοντι τῷ κροκοδείλῳ, ἐπιβουλεύει ὁ ἰχνεύμων· καὶ ἐμφὺς τῇ δέρῃ, πολλάκις ἀπέπνιξεν αὐτόν· ἀλλ' ὅγε τροχίλος ὑπεραγρυπνῶν τοῦ τροφέως, βοᾷ· καὶ παίει κατὰ τῆς ῥινὸς αὐτὸν, καὶ ἀνίστησι, καὶ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ὑποθήγει.

53. Τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι.] Οἱ μὲν τρὶς ἓξ, νίκην· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοί.

54. Τριτογενείας ἔφυ παῖς.] Ἐπὶ τῶν ἐνδόξων καὶ φρονίμων· λέγεται δὲ Τριτογενὴς ἡ Ἀθηνᾶ, ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, φθίνοντος τρίτῃ, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι μετὰ Ἄρτεμιν τρίτη καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ὅτι τριτὼ τὴν κεφαλὴν Ἀθηναῖοι ἔλεγεν· ἢ ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς, ἃ πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει· τρία γάρ ἐστι δέσποτα δι' ὧν ἅπαντα γίνεται, ἢ κατὰ τὸν νόμον, ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ τρίτον ἔθει τινί.

55. Τρίτου κρατῆρος ἐγεύσω.] Ἐπὶ τῶν μεμυημένων τὰ τελειότατα καὶ σωτηριωδέστερα· τρεῖς δὲ ἦσαν κρατῆρες· καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἔλεγον Ὀλυμπίων· τὸν δὲ δεύτερον Ἡρώων· Πλάτων ἐν πολιτείᾳ, τὸν δὲ τρίτον· Ὀλυμπικῷ τῷ σωτῆρί τε καὶ Ὀλυμπίῳ· ἐλέγετο καὶ τριττὺς, ἡ ἐντελὴς θυσία, ἐκ συὸς, κριοῦ, καὶ τράγου· καὶ φυλῆς μέρος τρίτον.

56. Τρὶς τοῦ βίου λέλουται, ὥσπερ οἱ Δαρδανεῖς.] Ἐπὶ τῶν φειδωλῶν· οἱ γὰρ Δαρδανεῖς Ἰλλυρικὸν ἔθνος ὄντες, τρὶς ἐν τῷ βίῳ ἐλούοντο· ὅταν ἐγεννῶντο,

educit, idque crocodilus quietè ſuffert, ob vtilitatem ſuam. Et ille quidem prandium habet ipſas ſanguiſugas: hic autem ab eo iuuatur. Cui proinde hanc mercedem rependit, ne quid in trochilum iniuſtè committat. Crocodilo autem iacenti ac ſtertenti ichneumon inſidiatur, & collo eius inhærens ſæpius ipſum ſuffocat. Cæterùm trochilus pro ſuo nutricio vigilans, clamat, & naribus ipſius verberatis, excitat, inque hoſtem ſuum inſtigat.

53. *Ter ſex aut tres teſſeræ.*] Ter ſex victoriam denotabant, tres autem teſſeræ inanes erant.

54. *Tritogeneiæ puer eſt.*] De præclaris & cordatis. Dicitur autem Minerua Tritogenia, quod ex vtero, ex matrice, & ex Iouis cerebro prodijt. Aut quod apud Tritonem Lybiæ fluuium nata ſit, tertio die lunæ decreſcentis: quo die etiam Athenienſes feſtum eius agunt. Aut quod poſt Dianam & Apollinem, tertia in lucem edita ſit. Seu quod trito Athenienſis caput vocarent, quod tria ex illo oriantur quæ res omnes humanas continent. Tria enim ſunt quæ rerum omnium dominium tenent, & per quæ vniuerſa fiunt, aut lege, aut neceſſitate, aut tertio denique conſuetudine quapiam.

55. *Ex tertio cratere guſtaſti.*] De ijs, qui perfectiſſimis ac ſaluberrimis ſacris iniati ſunt. Tres autem fuerunt crateres, quorum primum quidem Olympiorum Deorum eſſe dicebant, ſecundum Heroum vt Plato in Republica, tertium Ioui Hoſpitatori Olympico ſeu Olympio dedicatum. Vocabatur & τριτὺς, ſeu ternio, ſacrificium perfectum, ex ſue, ariete, & hirco conſtans. Fuit & τριτὺς, pars tertia tribus.

56. *Ter lotus eſt in vita ad inſtar Dardanum.*] De parcis. Dardanes enim Illyrica natio, ter dumtaxat in vita lauabantur; quando naſcerentur,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

in nuptijs & in morte. Alij autem parœmiam accipiunt de generoſiſſimis & voluptatum contemptoribus.

57. *Tragicum malum.*] De pleno ærumnis malo. Pugnant hirci inter ſe pro vxoribus ſuis, tanquam pro formoſis mulieribus, & tauri contra tauros, & arietes pro ouibus aduerſus riuales. Feruntur etiam amore & zelotypia in fœminas veſpæ marinæ, generanturque in locis quæ vocantur Aſpra. Videas pugnam illorum pro fœminis vehementem, neque illam pro multis, vt Argiuis bellum fuit, ſed pro vxore priuata; ſicut Menelao contra Paridem.

58. *Tertio capiti & tertio cerebro.*] De onerum baiulis.

59. *Trophonÿ ſub terra luſus.*] Et parœmia: *In Trophonij vaticinatus eſt.* In Lebadia oraculum fuit, quod κατάβασιν, ſeu deſcenſum, vocabant: cuius adeo paruum os erat, vt extremos tantum pedes caperet. Proinde qui Dei oraculum conſulebant, ante omnia præſcripto quodam modo expiati, ſeque ipſos ſacro quopiam habitu exornantes, ambabus manibus placentas accipientes, ita ad os illud conſidebant, ac derepentè rapiebantur & terram ſubibant. Placentas autem illas eo accipiebant, ne quippiam moleſtiæ ab obuijs ſerpentibus paterentur.

60. *Vtris in morem ſitiens.*] De ijs, qui corruptis rationibus priuatis, aliorum conſulunt.

61. *Turture loquacior.*] Quod turtures, non ſolum ore, ſed & poſterioribus membris ſonum edant, adeoque ipſo podice loquantur, vt Ælianus ait. Qui turtures marinas, ſeu paſtinacas, venantur, ſaltantes, & ſuauiter muſiceque cantillantes, aſſiſtunt. Illæ autem, auditu oble-

καὶ ἐν γάμοις, καὶ τελευτῶντες· ἄλλοι δ' ἐπὶ τῶν γενναιοτάτων ἐκλαμβάνουσι ταύτην καὶ καταφρονούντων τῶν ἡδονῶν.

57. Τραγικὸν πάθος.] Ἐπὶ τῶν μεστῶν συμφορῶν· οἱ τράγοι μάχονται πρὸς τράγους ὑπὲρ τῶν θηλειῶν, ὥσπερ ὡραίων γυναικῶν· καὶ οἱ ταῦροι πρὸς ταύρους, καὶ ὑπὲρ οἴων οἱ κριοὶ πρὸς τοὺς ἀντερῶντας. ὀργῶσι δὲ ἐπὶ τὰς θηλείας, καὶ οἱ θαλάττιοι κάνθαροι· γίνονται δὲ ἐν τοῖς Ἄσπροις καλουμένοις χωρίοις. καί εἰσι ζηλότυποι, καὶ ἴδοις ἂν μάχην ὑπὲρ τῶν θηλειῶν, καρτεράν· καὶ ἔστιν ὁ ἀγὼν οὐχ ὑπὲρ πολλῶν· ὡς τοῖς Ἀργείοις ὁ πόλεμος· ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἰδίας γαμετῆς, ὡς τῷ Μενέλεῳ πρὸς τὸν Πάριν.

58. Τρίτῃ κεφαλῇ καὶ τρίτῳ ἐγκεφάλῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀχθοφορούντων.

59. Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια.] Καὶ παροιμία· Ἐς Τροφωνίου μεμάντευται. ἐν Λεβαδίᾳ χρηστήριον ἦν, ὃ κατάβασιν ἐκάλουν. στόμιον γάρ τι ἦν, ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι μόνον τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι, ἁγνεύσαντες πρῶτον ὡρισμένως, καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ τινὶ σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιτούττας λαβόντες, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ αἰφνίδιον ἡρπάζοντο, καὶ κατεδύοντο ἐπὶ τῆς γῆς· τὰς δὲ μελιτούττας, ὅ ἐστι μάζας, ἐλάμβανον· ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναυλούντων ὄφεων.

60. Τρόπον ἀσκοῦ διψηνῶν.] Ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα φθειρόντων, ἄλλους δὲ ὠφελούντων.

61. Τρυγόνος λαλίστερος.] Ἐπειδὴ καὶ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσιν ἠχοῦσιν, καὶ ἐκ τῆς πυγῆς λαλοῦσιν, ὡς Αἰλιανός φησι. Οἱ τὰς θαλαττίους τρυγόνας θηρῶντες, ἑστήκασιν ὀρχούμενοι καὶ ᾄδοντες εὖ μάλα μουσικῶς· αἱ δέ, καὶ τῇ ἀκοῇ θέλγονται.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

γονται, καὶ τῇ ὄψει τῆς ὀρχήσεως κηλοῦνται· καὶ προσίασιν ἐγγυτέρω· οἱ δὲ ὑπαναχωροῦσιν ἡσυχῇ καὶ βάδην· ἔνθα δήπου ταῖς δειλαίαις, πρόκειται δίκτυα ἐκπεπετασμένα, εἶτα ἐμπίπτουσιν εἰς αὐτὰ καὶ ἁλίσκονται· λέγει Λεωνίδης ὁ Βυζάντιος, ἰχθύων φύσεώς τε καὶ κρίσεως ἄπειρον ἄνθρωπον ἁρπάσαντα ἐκ δικτύου τρυγόνα· ᾤετο δὲ ἄρα ὁ δυστυχὴς, ψῆτταν εἶναι· φέροντα ὡς εἶχεν, ἐπὶ κόλπον βαλεῖν καὶ βαδίζειν· ἵνα λάθῃ, ὥς τι ἀγαθὸν εὑρών· εἶτα καὶ εἰς ἐμπολὴν κερδαλέον ἑαυτῷ ἔχει ἅρπαγμα· ἡ δὲ ἄρα ἤλγιζε πιεζομένη, καὶ παίει τῷ κέντρῳ διείρασα, καὶ ἐξέχεε τοῦ δυστυχοῦς κλέπτου τὰ σπλάγχνα, καὶ ἔκειτο παρὰ τῇ τρυγόνι νεκρὸς ὁ φώρ· ἐναργὴς ἔλεγχος ὧν οὐκ εἰδὼς ἔδρασε.

62. Τραγικὸς πίθηκος.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν σεμνυνομένων.

63. Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα.] Ἤγουν εὐμετάβολα.

64. Τρικέφαλε Γηρυόνη.] Ἐπὶ τῶν θηριογνωμόνων· φασὶ γὰρ Γηρυόνην, ὡς τρικάρηνος ἦν· ἀδύνατον δὲ, σῶμα τρεῖς κεφαλὰς ἔχειν· ἦν δὲ τοιόνδε τοῦτο· πόλις ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, Τρικαρηνία καλουμένη· ἦν δὲ Γηρυόνης ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις ὀνομαστὸς, πλούτῳ τε καὶ ἄλλοις διαφέρων· εἶχε δὲ βοῶν ἀγέλην θαυμαστήν· ἐφ᾽ ἣν ἐλθὼν Ἡρακλῆς, ἀντιποιούμενον Γηρυόνην ἔκτεινεν· οἱ δὲ θεώμενοι περιελαυνομένας τὰς βοῦς, ἐθαύμαζον· ἦσαν γὰρ τὸ μὲν μέγεθος, μικραί· ἀπὸ δὲ κεφαλῆς ἐπὶ τῇ ὀσφύϊ, μικραὶ καὶ σιμαὶ, κέρατα οὐκ ἔχουσαι· ὀστᾶ δὲ μακρὰ καὶ πλατέα. πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν ἔλεγόν τινες, Ἡρακλῆς ταύτας περιήλασεν, οὔσας Γηρυόνου τοῦ Τρικαρήνου· τινὲς δὲ ἐκ τοῦ λεγομένου ὑπέλαβον, αὐτὸν τρεῖς ἔχειν κεφαλάς.

ctantur, & adſpecta eiuſmodi ſaltatione demulcentur, propiuſque accedunt, quum interim hi ſenſim taciteque ſeſe ſubducunt ad eum locum, vbi retia ante eſcas expanſa iacent: in quæ illæ mox incidentes capiuntur. Leonides Byzantius refert, quendam piſcium naturæ ac diſcriminis ignarum, cum turturem marinam, ſeu paſtinacam, ex reti ſurripuiſſet (putabat autem miſer lingulacam eſſe) illam in ſinu conieciſſe, eoque pacto ne res manifeſta fieret abijſſe; tanquam boni neſcio quid, & lucroſum ſibi in venditionem furtum inueniſſet: illam autem compreſſam, præ dolore quem patiebatur, immiſſo ſtimulo hominem rupiſſe, miſerique viſcera effudiſſe, ſicque apud paſtinacam ſuam furem illum mortuum iacuiſſe; manifeſto indicio quidnam perpetraſſet neſciuiſſe.

62. *Simius Tragicus.*] In eos, qui nullius alioqui dignitatis, grauitatem ſeueritatemque ſibi adfingunt.

63. *Trochus res mortalium.*] Scilicet quæ mutabiles.

64. *Triceps Geryones.*] De ijs, qui efferatis ſunt animis. Aiunt enim Geryonem tricipitem fuiſſe, quod fieri nequit, vt vnum corpus tria capita habeat; tale autem quid fuit. Vrbs eſt Ponto Euxino Tricarinia appellata. Fuit autem Geryones inter homines tum celebris, opibuſque atque alijs rebus antecellens, qui & boum admirabilem gregem habuit, quem Hercules inuadens, Geryonem illi propugnantem occidit. Porrò qui videbant boues circumactas, admirabantur: nam habitu quidem paruæ erant, à capite vſq; ad ilia & inſuper parvæ & ſimæ, cornua non habentes; cæterùm oſſa longa lataque. Rei autem quidnam id eſſet interrogantibus, quidam reſponderunt, Herculem Geryonis Tricareni boues abegiſſe. Vnde nonnulli ex eo dicto, Geryonem tria capita habere ſunt ſuſpicati.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

65. *Talpa cæcior.*] Animal hoc oculis caret. Ait autem Steſimbrotus à terra excæcatum fuiſſe, quod fruges corrumperet. Habet enim dentes maximè noxios, roſtrum inſtar muſtelæ, pedes inſtar vrſi.

66. *Typhone multiplicius.*] Typhon fulmine ictus à Ioue fuiſſe fertur. Dicitur etiam, *Typhone magis varium.*

67. *Cæcum ſomnium.*] De fallacibus.

68. *Typhogeron.*] De ſenibus faſtu vecordibus.

69. *Qui amat, circa rem amatam cæcus redditur.*] Platonis dictum.

70. *Cæcutiunt aures tibi, mens, lumina.*]

71. *Audere multa, vt multa peccentur facit.*]

72. *Vernalibus folijs plures ſunt ſycophantæ.*]

73. *Quæ conſequi non poſſis, ne aggrediaris.*]

74. *Pulchrorum etiam autumnus pulcher eſt.*] Euripides pulchrum Agathonem in conuiuio amplexus, etiam barbeſcentem deoſculatus, Amici, inquit, ne mirum id vobis videatur. Deinde prouerbiale illud dictum adiecit.

75. *Nam laborantem etiam Deus iuuat ſimul.*] Euripidis ſententia.

76. *Ficulno folio anguillam.*] Aſperum enim ficulnum folium, anguillæ autem lubricæ: ad comprehendendas igitur illas aptum.

77. *De aſinis mihi non eſt curæ.*]

78. *Plurium calculus vincit.*]

65. Τυφλότερος ἀσπάλακος.] Τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φησὶ δ᾽ αὐτὸ Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὥσπερ γαλῆς, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

66. Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.] Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ τοῦ Διός· τούτου ποικιλώτερον.

67. Τυφλὸν ὄνειρον.] Ἐπὶ τῶν ἀπατηλῶν.

68. Τυφογέρων.] Ἐπὶ τῶν τυφομανῶν γερόντων.

69. Τυφλοῦται περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν.] Πλάτων τοῦτ᾽ ἔφη.

70. Τυφλὸς τάτ᾽ ὦτα, τόντε νοῦν, τάτ᾽ ὄμματ᾽ εἶ.]

71. Τὸ πολλὰ τολμᾶν, πολλὰ ἁμαρτάνειν ποιεῖ.]

72. Τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσιν οἱ συκοφάνται.]

73. Τῶν ἀνεφίκτων μὴ ἐπιχείρει.]

74. Τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστιν.] Εὐριπίδης τὸν καλὸν Ἀγάθωνα περιλαμβάνων ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ καταφιλῶν ἤδη γενειῶντα, πρὸς τοὺς φίλους εἶπε, Μὴ θαυμάζητε· τὸ παροιμιῶδες τοῦτ᾽ εἰπών.

75. Τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει.] Εὐριπίδου ἡ γνώμη.

76. Τῷ θρίῳ τὴν ἔγχελυν.] Θρίον τὸ φύλλον τῆς συκῆς. τραχὺ γάρ ἐστιν· αἱ δὲ ἐγχέλυς ὀλισθηραί· πρὸς τὸ λαμβάνειν οὖν αὐτὰς, κατάλληλον.

77. Τῶν δ᾽ ὄνων οὔ μοι μέλει.]

78. Τῶν πλειόνων ἡ ψῆφος νικᾷ.]

Υ.

79. Ὕβρεις ὕβριν ἔτικτε, καὶ ψόγος ψόγον.]

80. Ὑγρὰ νύξ.] Ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν.

81. Ὑγιέστερος Κρότωνος.] Ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων.

82. Ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος, ἢ φειδὼ βίου.] Εὐριπίδου.

83. Ὕβρις καὶ οἶνος ἀποκαλύπτειν εἰώθασι φίλοις τὰ ἤθη τῶν φίλων.] Μενάνδρου.

84. Ὕβρις μικρῶν κρατοῦντα, φύσασθαι μέγα.] Ἄλλου τινός.

85. Ὕδρας κεφαλὰς τέμνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων· ἱστορεῖται γὰρ ἡ Ὕδρα, ὡς ἐν τῇ Λέρνῃ ἦν, ἔχουσα κεφαλὰς ἑκατόν· ὡς δ᾽ ἐξ ἐπιταγῆς Εὐρυσθέως ἐκελεύσθη ὁ Ἡρακλῆς φονεῦσαι αὐτὴν, καὶ εἰς μάχην σταθεὶς καὶ τέμνων τὰς κεφαλὰς αὐτῆς, μιᾶς κοπτομένης, πολλαὶ ἀνεφύοντο· καὶ οὐκ ἂν νικητὴς ταύτης ἀνεφάνη· εἰ μὴ Ἰολάου, τυχόντος ἐκεῖσε, τὰς φυομένας κεφαλὰς κατακαίοντος· τοιοῦτον δ᾽ εἴτις πείθεται γενέσθαι, μάταιός ἐστι. τὸ δ᾽ ἀληθὲς ὧδε ἔχει. Λέρνος ἦν βασιλεύς· ᾤκουν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι κατὰ κώμας· ἦσαν δὲ βασιλεῖς ἐφ᾽ ἑκάστῳ τῶν χωρίων τούτων· Σθένελος δὲ ὁ τοῦ Περσέως, εἶχε τὸ μέγιστον καὶ πολυανθρωπότατον, τὴν Μυκήνην. Ὁ δὲ Λέρνος οὐκ ἤθελεν αὐτῷ ὑποτετάχθαι· ἐπολέμουν οὖν οἱ δύο διὰ τοῦτο. ἐν δὲ τῇ εἰσβολῇ τῆς χώρας· ἦν τῷ Λέρνῳ πολίχνιόν τι καρτερὸν, καὶ ἐφρούρουν αὐτὸ πεντήκοντα τοξόται ἀνδρεῖοι· οὓς ἐπῄεσαν ἐπὶ τῷ πύργῳ ἀδιαλείπτως νύκτα καὶ ἡμέραν· ὄνομα δὲ ἦν πολιχνίῳ, Ὕδρα.

Y.

79. *Iniuria ex iniuria, ex probro probrum.*]

80. *Humida nox.*] De aduerſis quæ accidunt.

81. *Sanior Crotone.*] De ijs, qui optimè valent.

82. *Ferociam gignunt opes, vita haud frugi.*] Euripidis.

83. *Iniuria & vinum, amicis amicorum mores detegere ſolent.*] Menandri.

84. *Spirare magnum turpe, ſi paruum premas.*] Alterius cuiuſdam.

85. *Hydræ capita ſecas.*] De rebus ſuperatu difficillimis. De Hydra enim proditur, in Lerna fuiſſe, habentem capita centum. Quum autem Hercules, ex præcepto Euryſthei, iuſſus eſſet illam interimere, in pugna cum illa congreſſus, & capita ei præſcindens, vno abſciſſo plura renaſcebantur: adeò vt nunquam de ea victor fuerit euaſurus, niſi Iolaus ſuperueniens, capita enaſcentia combuſſiſſet. Tale verò quid ſi quis accidiſſe credit, ſtolidus eſt. Res autem ita ſe habet. Lernus rex fuit eo tempore, quo homines vniuerſi vicatim habitabant. Fueruntque locorum illorum ſingulorum reges: inter quos Stenelus Perſei filius, Mycenas, locum maximum & hominum frequentia celeberrimum, obtinebat. Cui quum Lernus ſubeſſe nollet, inter vtrumque eſt bellum exortum. In ipſo autem aditu regionis, Lerno oppidulum bene munitum fuit, quod quinquaginta fortes ſagittarij cuſtodiebant, quos in turrim indeſinenter die ac nocte immittebant. Nomen oppidulo Hydra

Mittit

Mittit ergo Euryſtheus Herculem, oppidulumque illud obſidet. Qui autem in turri erant, ignem in illos qui ſubtus erant, eiaculabantur. Quando autem quis ex ſagittarijs illis ſaucius cadebat, duo loco vnius, quod qui ceciderat ſtrenuus fuiſſet, aſcendebant. Quum verò Lernus iam bello ab Hercule teneretur, externum militem conducit, ad quem Carcinus quidam exercitum ſecum ducens, venit; vir bellicoſus & viribus præſtans; cum quo Herculi reſtitit. Cui quoque Iolaus Iphiclei filius Herculis nepos, auxilio venit, ex Thebanis exercitum coactum habens, turrimque in Hydra conſtitutam accedens concremauit, hiſque cum copijs Hercules illos expugnauit, & deleta Hydra, exercitum internecione cædit. Quo ex facto fabula conficta eſt: ſcriptoreſque Hydram ſerpentem eſſe comminiſcuntur.

76. *Hydrophoriam agis.*] Feſtum erat lugubre Athenis, pro ijs, qui diluuio perierant, vt ait Apollonius.

77. *Aquam bibendo, nil boni produxeris.*] Aiunt epigrammatis eſſe partem. Hi quidem Aſclepiadis, illi verò Theæteti.

78. *Aqua influit.*] De ijs, qui ſe promittunt omni opera in rem aliquam incubituros: adeo, vt vel nauigia quæ perfluunt, conſcendere non cunctentur.

79. *Natum, tametſi pauper, educat ſuum.*]

80. *Natam, tametſi diues, exponit ſuam.*] Hermaphroditi.

81. *Vos neque tertij neque quarti.*] De hominibus nullius pretij.

82. *Vos dæmonem eligite, dæmon vos non deſeret.*] Humanas res pro animi cuiuſque deſtinatione, non fato, agi; iuxta Olympiodorum & Ammonium.

πέμπει οὖν Εὐρυσθεὺς Ἡρακλέα, καὶ πολιορκεῖ αὐτὸ τὸ πολίχνιον· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ πύργῳ ἐπυρπόλουν τοὺς κάτω· ὁπότε δέ τις πληγεὶς πέσοι, ἀνέβαινον δύο τοξόται ἀνθ' ἑνός. ἐπειδὰν ἀνδρεῖος ἦν ὁ προαναιρημένος· ἐπεὶ δὲ συνείχετο ὁ Λέρνος ὑπὸ Ἡρακλέους τῷ πολέμῳ, μισθοῦται ὀθνεῖον στρατόν· ἦλθε δὲ αὐτῷ ἄγων τὴν στρατιὰν, Καρκῖνος ὄνομα τῷ ἀνδρί· μέγας τὴν ἰσχὺν καὶ πολεμικὸς, καὶ σὺν τούτῳ, ἀντεῖχον πρὸς τὸν Ἡρακλέα· εἶτα βοηθεῖ ὁ Ἰόλαος ὁ Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς ὢν τῷ Ἡρακλεῖ· ἔχων στρατιὰν ἀπὸ Θηβῶν, καὶ τὸν πεφυκότα πύργον πρὸς τῇ Ὕδρᾳ προσελθὼν ἐνέπρησε· καὶ σὺν ταύτῃ τῇ δυνάμει ἐπόρθησεν αὐτοὺς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τὴν Ὕδραν ἀναιρεῖ, καὶ τὴν στρατιὰν ἀπόλλυσιν· οὗ γενομένου ὁ μῦθος ἀνεπλάθη· καὶ γράφουσι τὴν Ὕδραν ὄφιν, καὶ τὸν μῦθον ἀναπλάττουσιν.

76. Ὑδροφορίαν ἄγεις.] Ἑορτὴ ἦν πένθιμος Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολλυμένοις· ὡς Ἀπολλώνιος.

77. Ὕδωρ δὲ πίνων, χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.] Τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου, φασίν.

78. Ὕδωρ παραρρέει.] Ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάζειν· ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι, οὐκ ὀκνησάντων.

79. Υἱὸν τρέφει τις, κἂν πένης τις ὢν τύχῃ.]

80. Θυγατέρα δ' ἐκτίθησι κἂν ᾖ πλούσιος.] Ἑρμαφροδίτου.

81. Ὑμεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.] Ἐπὶ τῶν οὐδενὸς λόγου ἀξίων.

82. Ὑμεῖς δαίμονα αἱρήσεσθε, οὐχ ὑμᾶς δαίμων λήξεται.] Ὅτι ἐξ προαιρέσεως καὶ οὐκ ἐξ εἱμαρμένης τὰ ἀνθρώπινα, κατὰ τὸν Ὀλυμπιόδωρον καὶ Ἀμμώνιον.

83. Ὑπὲρ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

83. Ὑπὲρ τὸν κατάλογον.] Ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

84. Ὑπὸ τοῦ δικαίου δ' ἐστὶν ἡττᾶσθαι καλόν.]

85. Ὕπνοι καὶ κόποι μαθήμασι πολέμια.] Κατὰ Πλάτωνα.

86. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.] Ἐπὶ πλουσίων. πλούσιος γὰρ οὗτος ἐν Κορίνθῳ.

87. Ὑπεψενισμένη, ἀκμαία πρὸς τόκον.] Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων.

88. Ὑποβολιμαῖος εἶ.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων παιδίων καὶ χαμαιρρίφων· ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν, ἢ ὑποβάλλουσιν, αἱ γυναῖκες.

89. Ὑπερβερεταῖος.] Ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων· ὁ γὰρ τελευταῖος μὴν ἐστὶν οὗτος.

90. Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος.] Ὁ μὴ ἐκ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως· ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζουγιῶδες πρᾶγμα.

91. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος.] Λείπει τὸ εὕδει· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐριστικῶν.

92. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷς.] Ὅμοιον τῷ· ὑπὲρ βαθμὸν πόδα τείνεις. εἴρηται ὑπὸ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου· ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν ἐσκαμμένων, πρῶτος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασιν, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει.

93. Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος, δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

94. Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρρίπτεις κύβους.] Οἱονεὶ ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνίζῃ καὶ κινδυνεύεις.

95. Ὑπέρου περιστροφή.] Ἐπὶ τῶν τὰ

83. *Vltra catalogum.*] De perquam ſenibus.

84. *Ab æquitate vincier, pulchrum ac bonum.*]

85. *Somni & moleſtiæ diſciplinarum ſunt hoſtes.*] Platonis ſententia.

86. *Supra Callicratis facultates.*] De opulentis. Opulentus enim ille Corinthi fuit.

87. Ὑπεψενισμένη, *hoc eſt, Ad partum robuſta.*] Ducta tranſlatione à ficubus, quæ per pſenas vermiculos matureſcunt.

88. *Suppoſititius es.*] De vilibus. Ductum à pueris ſuppoſititijs & expoſitis, quos mulieres vel exponunt, vel ſupponunt.

89. Ὑπερβερεταῖος.] De valde longæuis. Hic enim vltimus menſis eſt.

90. *Subiugus homo.*] Qui aliquid non ex libera animi ſui electione, ſed aliorum iuſſu facit: ſicuti iumenta iugalia poſſes etiam dicere, negotium ſubiugale.

91. *Sub omni lapide ſcorpius.*] Deeſt, dormit. Dicitur de hominibus morum haud proborum, & contentioſis.

92. *Vltra foſſas ſaltas.*] Similis huic: *Vltra gradum pedem extendis.* Dictum à Crotoniata quinquertione, qui cum foſſæ antea eſſent pedum quinquaginta, primus illas ſaltu ſuperauit, vt ait epigramma.

93. *Quinquaginta pedes ſaltu olim & quinque Phayllus, Centum quinque minus diſco tranſmittere viſus.*]

94. *Super ſumma rerum aleas iacis.*] Quaſi dicas, de vniuerſis certamen inſtituis ac periclitaris.

95. *Piſtilli conuerſio.*] De ijs, qui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

eadem identidem faciunt ac nihil proficiunt.

96. *Piſtillo nudior.*] &c:

97. *Piſtillo multo caluior.*]

98. *Ob pudorem ſeruitutem amplector.*] De valde temperantibus. Euripides hoc in tragœdia Erechtidarum alibi vſurpauit, ad hunc modum:

Da nata dextram tangere: hoc ſat eſt patri:
Namque vt te amplectar arctius vetat pudor:
Cordatus haud vir fœminæ nimis fauet.

99. *Ventoſa ſomnia & laudum vmbræ.*] De fruſtra ſperantibus.

100. *Supra caput ſpuit.*] De elatis & ſuperbis.

CENTVRIA XX.

1. Aurum ſubæratum.] De fucatis.

2. *Subiectanea parit.*] Hoc eſt, falſa & imbecillia.

3. *Supra Hyperbolum.*] Litium iudicialium amans ille fuit.

4. *Super aſini vmbra.*] De ijs, qui ſuper re nullius momenti digladiantur. Ferunt Demoſthenem pro reo quodam periclitante defenſionem habiturum, iudicibus non ſatis attentis dixiſſe, Audite, viri, narrationem lepidam. Iuuenis quidam, Athenis Delphos vſque aſinum conduxerat; meridie autem iam inſtante, onus diſſoluens, ſub vmbram aſini ſubijt, repulſus autem ab agaſone; illum non etiam vmbram conduxiſſe dicente; ipſe cum altero in iudicium venit. quo dicto Demoſthenes ex ſuggeſtu deſcendit. Rogantibus autem iudicibus vt finem iudi-

αὐτὰ ποιούντων πολλάκις καὶ οὐδὲν ἀνυόντων.

96. Ὑπὲρ γυμνότερος.] Καί·

97. Ὑπὲρ πολλῷ φαλακρότερος.]

98. Ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν σωφρόνων, τοῦτ' ἔφησεν Εὐριπίδης ἐν τραγῳδίᾳ Ἐρεχθειδῶν, ὧδέ πη λέγων·

Ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χεῖρ', ὡς θίγῃ πατήρ·
Ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι·
Γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

99. Ὑπηνέμια ὀνείρατα καὶ ἐπαίνων σκιαί.] Ἐπὶ τῶν μάτην ἐλπιζόντων.

100. Ὑπὲρ κάρα πτύει.] Ἐπὶ τῶν ἐπαιρομένων καὶ ὑπερηφανῶν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Κ'.

1. Ὑπόχαλκον τὸ χρυσίον.] Ἐπὶ τῶν κεκιβδηλευμένων.

2. Ὑπηνέμια τίκτει.] Τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.

3. Ὑπὲρ τὸν Ὑπέρβολον.] Φιλόδικος οὗτος ἦν.

4. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλονεικούμενων. λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀναχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διήγημά τι τερπνοῦ· Νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο· μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας τὸν ὄνον, ὑπέδυ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον ἀμφότεροι· εἰπὼν ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν. ἐκ τοῦ βήματος· ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε, ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς, οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε· τούτῳ καθαψάμενος τῶν κριτῶν, τὸν κατηγορούμενον περιέσωσεν.

5. Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον.] Ἡ παροιμία παρὰ Δινολόχῳ· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλόντων· Δημόκριτος πολύγονα εἶναι ὗν καὶ κύνα· πολλὰς γὰρ ἔχειν λέγει τὰς μήτρας καὶ τοὺς τόπους τοὺς δεκτικοὺς τοῦ σπέρματος. ὁ τοίνυν θόρος, οὐκ ἐκ μιᾶς ὁρμῆς ἁπάσας αὐτὰς ἐκπληροῖ, ἀλλὰ δίς τε καὶ τρὶς ταῦτα τὰ ζῶα ἐπιθόρνυται· ἵνα ἡ συνέχεια πληρώσῃ τὰ τοῦ γόνου δεκτικά. ἡμιόνους δὲ λέγει μὴ τίκτειν, μὴ γὰρ ἔχειν ὁμοίας μήτρας τοῖς ἄλλοις ζώοις, ἑτερομόρφους δὲ, ἥκιστα δυναμένας γονὴν δέξασθαι· μὴ γὰρ εἶναι φύσεως ποίημα τὴν ἡμίονον, ἀλλ' ἐπινοίας ἀνθρωπίνης καὶ τόλμης, ὡς ἂν εἴποις, μοιχίδιον ἐπιτέχνημα τοῦτο καὶ κλέμμα.

6. Ὗς διὰ ῥόδων.] Ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀπαιδεύτων Κράτης. ὗν οὔτε ἄγριον, οὔτε ἥμερον ἐν Ἰνδοῖς γενέσθαι λέγει Κτησίας· πρόβατα δὲ τὰ ἐκείνων, οὐρὰς πήχεως ἔχειν τὸ πλάτος που φησί.

7. Ὗς ἐκώμασεν.] Ἐπὶ τῶν ἀσέμνως τι ποιούντων, καὶ παρ' ἀξίαν ἐπαιρομένων ἐπί τισι εὐπραγίαις.

8. Ὗς πότ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισεν.] Θεόκριτος· ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντων.

9. Ὗς ὀρίνει·] Ἐπὶ τῶν βιαίων λέγεται καὶ ἐριστικῶν.

10. Ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.] Ὅμοιον τῷ Κράτητος· ὗς ἐν βορβόρῳ ἰλυσπᾶται.

11. Ὑφάντου πταίσαντος * ὑπήτης ἐτύφθη.] Ὅτι πολλάκις ἄλλοι μὲν πταίουσιν· ἄλλοι δὲ ἀπολαμβάνουσι.

cij iſtius diſcere poſſent, conſcenſo iterum ſuggeſtu, De aſini, inquit, vmbra, viri optimi audire cupitis, homine autem de vita periclitante, ne vocem quidem noſtram audire ſuſtinetis. Quo dicto, tactis iudicibus, reum ſeruauit.

5. *Sus ſub fuſtem.*] Parœmia eſt apud Dinolochum; de ijs, qui ſeipſos in perniciem præcipitant. Democritus ait, ſuem & canem fœcundas eſſe, quod multas habeant vuluas, locaque ſemini concipiendo apta. Semen igitur non omnes illas vulnas vno impetu replet, ſed bis & ter illa animalia illud emittunt, vt continuatio emiſſionis, vaſa fœtus receptacula adimpleat. Mulas autem ideo non parere ait, quod matrices ſicut cætera animalia non habeant, ſed alterius formæ; minimè genitali ſemini recipiendo aptas. Neque enim mula naturæ opus eſſe, ſed humanæ ſolertiæ atque audaciæ adulterinum inuentum ac furtum, vt ita loquamur.

6. *Sus per roſas.*] De intractabilibus atque indoctis vſurpauit Crates. Suem neque feram neque cicurem in Indijs gigni Cteſias ait: oues autem, quarum caudæ cubiti latitudinem habeant, alibi quoque eſſe dicit.

7. *Sus laſciuit.*] De ijs, qui inconcinnè aliquid faciunt, quique præter dignitatem ob res aliquas bene geſtas efferuntur.

8. *Sus cum Minerua certamen ſuſcepit.*] Theocritus. De ijs, qui cum præſtantiori certamen ineunt.

9. *Sus turbat.*] Vſurpatur de violentis & contentioſis.

10. *Sus in cœni volutabro lota.*] Simile iſti quoque Cratetis: *Sus in cœno ſe prouoluit.*

11. *Textore errante Hypetes vapulauit.*] Quod ſæpenumero hi quidem delinquunt; illi verò luunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Φ.

12. **P**hallicum poëma.*] Hoc eſt, extemporaneum: quod ad phallum canebatur. Vſurpatur autem de amantibus. Phallus porrò erat pellis, ad modum membri virilis efformata; quam Græci cum cantu ſibi circumponebant in honorem Bacchi. Ille enim etiam tale membrum ex ficulno ligno dedolatum ex collo ſibi ſuſpendit, amaſij ſui, antequam eo potiretur mortui, amorem hoc modo expians.

13. *Phalaridis imperium & Echeti.*] De ijs, qui crudeliter imperant. Echetus enim Epiri tyrannus fuit, & quidem crudeliſſimus; qui omnis generis ſupplicia tormentaque inuenit. Ad hunc, ſi qui vellent aliquos inſigniter punitos, mittebant. Vt etiam poëta de ipſo ait:

Ad Echetum regem hominum interfectorem omnium.

Hunc Echetum ferunt, cum filiam ſuam à quodam corruptam didiciſſet; proprijs manibus oculos ipſi euulſiſſe, & ferrum inſtar hordei comminutum illam molere coëgiſſe, dixiſſeque, tum ſe illi oculos redditurum, quando ipſa ferrum iſtud farinam reddidiſſet. Corruptori autem puellæ Æchmodico, cum cætera corporis membra, tum verenda abſcidiſſe. Phalaris talis etiam quidam fuit, nouorum ſuppliciorum inuentor, natione Siculus. Hic Dionyſio tyranno, homini crudeliſſimo & ſuppliciorum inferendorum auidiſſimo, gratificatus, bouem æneum excogitauit, in quem puniendos conjici oportebat, & ignem ſuccendi: vt dum intus illi arderent clamarentque, voce per os tauri tranſcurrente, ipſe taurus exuri mugi-

Φ.

12. ΦΑλλικὸν ποίημα.] Ἤτοι αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενον· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐρώντων· ἦν δὲ φαλλὸς δέρμα ἐσχηματισμένον εἰς αἰδοῖον, ὅπερ ἀμφιετίθεσαν οἱ Ἕλληνες ἑαυτοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου καὶ ᾖδον· ὁ γὰρ Διόνυσος σύκινον αἰδοῖον πελεκήσας, περιῆψεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ τράχηλον· ἀφοσιούμενος τὸν ἔρωτα τοῦ ἐρωμένου, ὃς ἀπέθανε πρὸ τῆς μίξεως.

13. Φαλάριδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου.] Ἐπὶ τῶν ἀπηνῶς ἀρχόντων. Ἔχετος τῆς Ἠπείρου ὑπῆρχε τύραννος· οὗτος ὠμότατος ὤν, ἐπενόει παντοίας τιμωρίας καὶ κολαστήρια· πρὸς τοῦτον οἱ θέλοντες ἀφειδῶς κολάσαι διέπεμπον· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς περὶ αὐτοῦ·

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

Τοῦτόν φασι τὸν Ἔχετον, τὴν θυγατέρα ὑπό του φθαρεῖσαν ἐγνωκότα, ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἐκκεντῆσαι τὰς ὄψεις αὐτῆς, καὶ σιδηρᾶς ἀλήθειν κριθὰς ἀναγκάσαι· εἰρηκότα, τότε αὐτῇ τὰς ὄψεις ἀποδώσειν, ὅταν αὐτὴ τὸν σιδηρὸν ἄλευρον ποιήσῃ. τὸν δὲ φθορέα τῆς κόρης, Αἰχμόδημον τά τε ἄλλα μέρη περιτεμεῖν τοῦ σώματος, καὶ αὐτὰ τὰ αἰδοῖα· Φάλαρις τοιοῦτός τις ἦν· καὶ οὗτος καινοτέρων κολαστηρίων γέγονεν εὑρετής· ἦν δὲ τὸ γένος Σικελιώτης· οὗτος Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ χαριζόμενος, ὄντι ὠμοτάτῳ καὶ τιμωρητικῷ, ἐπενόησε βοῦν χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἔδει βάλλειν τοὺς κολαζομένους καὶ πῦρ ἀνακαίεσθαι· ἵνα ἔνδον ὄντες καιόμενοι καὶ βοῶντες, διατρεχούσης τῆς φωνῆς διὰ τοῦ σώματος τοῦ ταύρου, δόξῃ ὁ ταῦρος καιόμενος μυκηθμὸν ἀποτελεῖν·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

πλεῖν. τούτου δὲ τοῦ Φαλάριδος τὸ ἀπάνθρωπον θεασάμενος ὁ Διονύσιος, αὐτὸν τοῦτον ἐνέβαλεν εἰς τὸν βοῦν, καὶ καύσας ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μηχανήμασι· καὶ ταύτην μὲν οὕτως ἔχουσαν εὗρον τὴν ἱστορίαν, καὶ τῇ Ἰωνιᾷ, ὡς εἶχε, προσέθηκα· μὴ μέντοιγε ἀληθεύουσαν τοῖς προσώποις· οὐ γὰρ Φάλαρις ἦν ὁ τὸν βοῦν ἐπινοήσας τὸ κολαστήριον· ἀλλὰ Περίλαος ὁ Ἀθηναῖος· ὡς ἔστι γε τῷ θέλοντι καταιδεῖν ἐκ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἐπιστολῆς τοῦ Φαλάριδος, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογουμένου· ὃν ὁ Φάλαρις ἐκβαλὼν εἰς τὴν βοῦν κατέκαυσεν ἐλεεινῶς καὶ βύζην μυκώμενον. Περὶ Φαλάριδος καὶ Δωρόθεος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ Σικελικῶν, ᾧδέ πη λέγει· Φάλαρις Ἀκραγαντίνων τύραννος, ἀπότομος καὶ ἀπαθὴς ὑπάρχων, ξέναις καὶ παρευρημέναις βασάνοις ἔτρυχε καὶ ἐστρέβλου τοὺς ὁμοφύλους. Περίλαος δὲ, τῇ τέχνῃ χαλκουργὸς, κατασκευάσας δάμαλιν, ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ δῶρον· ἵνα τοὺς ξένους εἰς αὐτὴν βάλλων κατακαίῃ ζῶντας. μυκηθμὸν δ᾽ ἡ δάμαλις ἀνεδίδου τῷ φυσικῷ παρόμοιον· Φάλαρις δὲ τότε μόνον γενόμενος δίκαιος, αὐτὸν τὸν τεχνίτην πρῶτον ἐνέβαλεν· ἤπουγε ἐς τὸν Ἀρχέλαον Ἀθηναῖον τὸ τοῦ Ἡσιόδου ἠλήθευσεν ἔπος, Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

14. Φασηλιωτῶν θῦμα.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται· Φασηλιώτας γὰρ τάριχον τῷ Κολάβρῳ θύειν φησὶν ὁ Καλλίμαχος.

15. Φάων ὑπάρχεις τῷ κάλλει καὶ τὸν τρόπον.] Ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι τὴν Σαπφώ· οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ τὴν Λεσβίαν· καὶ ἀποτυγχάνουσαν ῥίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας. τῷ δὲ Φάωνι βίος ἦν περὶ πλοῖον εἶναι καὶ θάλατταν· πορθμὸς ἦν θάλασσα. ἔγκλημα δὲ οὐδὲν παρ᾽ οὐδενὸς ἐνομίζετο. ἐπεὶ καὶ μέτριος ἦν, καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον

tumque efficere videretur. Dionyſius autem conſpecta Phalaridis huius immanitate, ipſummet in taurum coniecit, incenſumque ſuis artibus interemit. Quam hiſtoriam ita ſe habentem inueni, & Ioniæ noſtræ eodem modo adiunxi; non tamen veram, ſi perſonas ſpectes. Neque enim Phalaris bouem illum ad ſupplicia excogitauit: ſed Perilaus Athenienſis, vt volentibus videre licet, ex epiſtola Phalaridis ad Athenienſes miſſa, dum ſeſe illis ſuper hac re purgat. quem Phalaris in bouem conjiciens exuſſit, miſerabiliter & multum mugientem. De Phalaride etiam Dorotheus libro primo rerum Sicularum ita refert. Phalaris Acragantinorum tyrannus, crudelis & immanis quum eſſet, nouis excogitatiſque ſupplicijs contribules ſuos attriuit diuexauitque. Perilaus autem, arte faber ferrarius, iuuencam à ſe confectam donum regi obtulit, quo hoſpites in illam coniectos viuos exureret. Mugitum autem iuuenca illa reddebat naturali adſimilem. Phalaris porrò tunc ſolum iuſtus redditus, ipſum artificem primum in illam iniecit. Nimirum illud Heſiodi in Archelaum Athenienſem verum extitit: *Qui damno imminet alterius, ſibi comparat ipſi.*

14. *Phaſeliotarum ſacrificium.*] De vilibus ponitur. Phaſeliotas enim ſalſamentum Colabro, ſeu Porcello, Deo, ſacrificare, Callimachus ait.

15. *Phaon es & forma & moribus.*] De amabilibus quidem ſed tumidis. Ferunt enim Sappho, non poëtriam illam, ſed Leſbiam, Phaonis amore fuiſſe captam, votoque ſuo deſtitutam, ex Leucade ſaxo ſeſe præcipitaſſe. Phaoni autem hoc vitæ genus colebatur, vt apud nauem & mare, quod illic fretum erat, verſaretur; ea animi modeſtia, vt à nemine vllam reprehenſionem reporta-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ret: quod ab ijs ſolum, quibus ſuppeteret pretium tranſuectionis acciperet. Vnde admirationi mores eius Leſbijs fuerunt. Laudat hominem dea Venus, quæ cum formam humanam ſub mulieris vetulæ ſpecie induiſſet, cum Phaone de nauigatione colloquitur, cui ille celeriter ſubſeruijt & traiecit, nullum præmium ab illa petens. Quid porrò poſt hæc dea in hominem hoſtimenti contuliſſe fertur? ſenem iuuenili ætate & pulchritudine remuneratur. Hic ille Phaon eſt, in quo Sappho amorem ſuum ſæpius ſanguinem reddidit.

16. *Gerit & gallina lac.*] De valdè fortunatis.

17. *Solatium adfert dolore affecto, eodem dolore laborantium participatio.*]

18. *Tactus Pheraulas neutiquam ceſſit retro.*] De maxime difficilibus & conſtantiſſimis ad ea in quibus ſibi elaborandum ſtatuerunt. Cyrus enim poſt Babylonicam expeditionem victimaſque holocauſtas cum Ioui tum alijs Dijs immolatas, cum amœna eſſet regio ex qua exercitum educebat, metam ad quinque ferè ſtadiorum ſpatium deſignauit, & vt fortiter equos ſuos tributim emitterent, edixit. Ipſe cum Perſis inuectus, victoriam adeptus eſt. Maximè enim ipſi res equeſtris curæ fuerat. Artabazus verò quem equo Cyrus donauerat, inter Medos vicit: inter Syros omnes, Gadates filius Hipparchi: inter Sacas denique, equo ſuo cæteros equites poſt ſe dimidij ferè curriculi ſpatio reliquit. Ibi Cyrus ab adoleſcentulo quæſiuiſſe fertur, num pro equo regnum habere vellet; illum autem reſpondiſſe, regnum equidem accipere nollem, verùm beneficium apud virum probum collocare mallem. Cui Cyrus, Ego verò, inquit, tibi oſtendere locum volo, vbi ſi vel conniuentibus oculis ferias, non aberres à viro probo. Cui Sacas, oſtende ergo mihi,

ἐδέχετο· θαῦμα ἦν τὸ τοῦ τρόπου παρὰ τοῖς Λεσβίοις· ἐπαινεῖ τὸν ἄνθρωπον ἡ θεός. Ἀφροδίτην λέγουσι τὴν θεόν, καὶ ὑποδῦσαν θεὰν ἀνθρώπου γυναικὸς ἤδη γεγηρακύας μορφὴν τῷ Φάωνι διαλέγεσθαι. ταχὺς ἦν ἐκεῖνος καὶ θεραπεῦσαι, καὶ διακομίσαι, καὶ μηδὲν ἀπαιτῆσαι· τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἡ θεός; ἀμεῖψαί φασι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀμείβεσθαι νεότητι καὶ κάλλει τὸν γέροντα. οὗτος ὁ Φάων ἐστὶ ἐφ' ᾧ τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἡ Σαπφὼ πολλάκις αἷμα ἐποίησεν.

16. Φέρει καὶ ὄρνις γάλα.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐδαιμόνων.

17. Φέρει παραμυθίαν ὀδυνωμένῳ κοινωνία τῶν στεναγμῶν.]

18. Φεραύλας βληθεὶς, οὐδαμῇ μετεστράφη.] Ἐπὶ τῶν σπουδαιοτάτων καὶ ἐπιμονωτάτων, οἷς εἵλοντο κοπιᾶν· ὁ γὰρ Κύρος μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐξήλασιν, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ὁλοκαύτωσιν, καλοῦ ὄντος ἐν ᾧ ἐξήλασεν χωρίου, ἔδειξε τέρμα ὡς ἐπὶ πέντε σταδίων χωρίου, καὶ εἶπε κατὰ φῦλα ἀνακράτος ἐνταῦθα ἀφιέναι τοὺς ἵππους· σὺν μὲν οὖν τοῖς Πέρσαις αὐτὸς ἤλασε, καὶ ἐνίκα. πολὺ μάλιστα γὰρ ἐμεμελήκει αὐτῷ ἱππικῆς· Μήδων δὲ Ἀρτάβαζος ἐνίκα (Κύρος γὰρ τὸν ἵππον ἐδεδώκει αὐτῷ·) Σύρων δὲ τῶν πάντων Γαδάτας ὁ υἱὸς τοῦ Ἱππάρχου· Σακῶν δὲ, ἰδιώτης ἀνήρ. ἀπέλιπε δὲ τῷ ἵππῳ τοὺς ἄλλους ἱππεῖς, ἐγγὺς τὸ ἥμισυ τοῦ δρόμου· ἔνθα δὴ λέγεται ὁ Κύρος ἐρέσθαι τὸν νεναίσκον εἰ δέξαιτ' ἂν βασιλείαν ἀντὶ τοῦ ἵππου· τὸν δ' ἀποκρίνασθαι, ὅτι βασιλείαν μὲν οὐκ ἂν δεξαίμην, χάριν δὲ ἀνδρὶ ἀγαθῷ καταθέσθαι δέξαιμι ἄν· καὶ ὁ Κύρος εἶπε· καὶ μὴν ἐγώ σοι δεῖξαι θέλω, ἔνθα κἂν μύων βάλῃς, οὐκ ἂν ἁμάρτοις ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. πάντως ὁ Σάκας ἔφη, δεῖξόν μοι·

ὡς

ὡς βαλῶν γε ταύτῃ τῇ βώλῳ ἀνελόμενος· καὶ ὁ μὲν Κῦρος δείκνυσιν αὐτῷ ὅπου ἦσαν πλεῖστοι τῶν φίλων· ὁ δὲ καταμύων ἵησι τῇ βώλῳ, καὶ παρελαύνοντος Φεραύλα τυγχάνει. ἔτυχε γὰρ ὁ Φεραύλας παραγγέλλων τι ταχθὲν ὑπὸ Κύρου· βληθεὶς δὲ, οὐδὲ μετεστράφη, ἀλλ' ᾤχετο ἐφ' ὅπερ ἐτάχθη· ἀναβλέψας δὲ ὁ Σάκας, ἐρωτᾷ τίνος ἔτυχεν· οὐ μὰ τὸν Δία ἔφη ὁ Κῦρος οὐδενὸς τῶν παρόντων· ἀλλ' οὐ μέν τοι, ἔφη ὁ νεανίσκος, τῶν γε ἀπόντων· ναὶ μὰ Δία, ἔφη ὁ Κῦρος, σύ γε ἐκείνου τοῦ παρὰ τὰ ἅρματα ταχὺ ἐλαύνοντος τὸν ἵππον· καὶ πῶς, ἔφη, οὐ δὲ μεταστρέφεται; καὶ ὁ Κῦρος ἔφη· μαινόμενος γάρ τίς ἐστιν, ὡς ἔοικεν· ἀκούσας ὁ νεανίσκος, ᾤχετο σκεψόμενος τίς εἴη· καὶ εὑρίσκει τὸν Φεραύλαν, γῆς τε κατάπλεον τὸ γένειον καὶ αἵματος· ἐρρύη γὰρ αὐτῷ ἐκ τῆς ῥινὸς βληθέντι· ἐπεὶ δὲ συνῆλθεν, ἤρετο αὐτὸν εἰ βληθείη· ὁ δὲ ἀπεκρίνετο, ὡς ὁρᾷς· δίδωμι τοίνυν σοι, ἔφη, τοῦτον τὸν ἵππον· ὁ δ' ἐπήρετο ἀντὶ τοῦ· ἐκ τούτου δὴ διηγεῖτο ὁ Σάκας τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος εἶπεν· οἶμαί γε οὐχ ἡμαρτηκέναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. καὶ Φεραύλας εἶπεν· ἀλλὰ πλουσιωτέρῳ μὲν ἂν εἰ ἐσωφρόνεις ἢ ἐμοὶ ἐδίδως· νῦν δὲ κἀγὼ δέξομαι. ἐπεύχομαι δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, οἵπερ με ἐποίησαν βληθῆναι ὑπό σου, δοῦναί μοι ποιῆσαι, μὴ μεταμέλειν σοι τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, καὶ νῦν ἔφη ἀπέλασον ἀναβὰς ἐπὶ τόνδε τὸν ἐμὸν ἵππον· εὐθὺς δ' ἐγὼ παρέσομαι πρός σε.

19. Φιλεῖν ἀκαίρως, ἴσον ἐστὶ τῷ μισεῖν.]

20. Φιλοτιμοῦνται ὡς Μεμφῖται τοῖς τῆς Ἴσιδος πλοκάμοις, καὶ Θηβαῖοι τοῖς τοῦ Γηρυόνου ὀστοῖς, καὶ Τεγεᾶται τῷ τοῦ Καλυδωνίου δέρματι.

21. Φιλία παρδάλεως.] Ἐπὶ τῶν πιστοτάτων φίλων· Πάρδαλιν γὰρ ἐκ νηπίου-

inquit, quomodo ſublata hac gleba ita ferire poſſim. Tum Cyrus ei commonſtrat, quo loco multi amici ſimul erant. Ille autem ſemiclauſis oculis cum gleba pergit, & illa Pheraulam præteruectum attingit. Nam ille à Cyro quippiam ſibi iniunctum, nunciatum ibat: percuſſus autem, nec ſe conuertit quidem, ſed quo illi præſcriptum erat perrexit. Apertis mox oculis, Sacas quemnam contigiſſet interrogat. Per Iouem, inquit Cyrus, neminem eorum qui hic præſentes ſunt. Sed nec abſentium quenquam, inquit adoleſcens: imò verò, Hercle, inquit Cyrus, illum qui propè currus illos equum velociter agitat: Et qui fit, inquit, quod ſe non conuertit? Cui Cyrus, nimirum furioſus quiſpiam eſt, vt apparet. Quo audito adoleſcens, viſurus quiſnam eſſet abiuit, & Pheraulam reperit: cui barba terræ ac ſanguinis, qui ipſi ſauciato ex naribus effluebat, plena erat. Ad quem cum acceſſiſſet, num à ſe percuſſus eſſet quærebat. Vt vides reſpondit ille; Ergo, inquit, tibi equum hunc dono. Cuius, inquit, rei gratia? Hic iam Sacas deinceps rem totam illi enarrabat, ac tandem, Non puto me, ait, à viro bono aberraſſe. Pheraulas autem At, inquit, ditiori me, ſi ſaperes, illum dediſſes, nunc verò & ego accipio & Deos omnes rogo, quibus volentibus factum eſt, vt abs te ferirer, facultatem vt mihi dent efficiendi, ne te huius doni tui pœniteat. Et nunc age, meum equum conſcendens diſcede; ego verò ſtatim me tibi ſiſtam.

19. *Amare ineptè, nil ab odio diſcrepat.*]

20. *Gloriantur tanquam Memphitæ Iſidis cincinnis, Thebani Geryonis oſſibus, Tegeatæ apri Calydonij corio.*]

21. *Pardalis amicitia.*] De maximè fidis amicis. Pardalin enim à paruulo venator

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

nator cum cicuraſſet, eius amaſij curam gerebat. Proinde allatum hœdum viuum illi obiecit, præter cibum etiam voluptatem aliquam illi feræ ex dilaniatione hœdi excogitare cupiens; dum illa non antea extinctum quid aut morticinum ſibi edere videretur. Apportato igitur hœdo ille abſtinuit, quod propter expletionem inedia vti neceſſe haberet; idemque etiam poſtera die fecit, quod etiam tum fame tanquam pharmaco indigeret. Tertio autem iam die eſuriebat quidem, idque conſueta voce indicabat, hœdum tamen illum, cui ille biduo duntaxat amicus fuerat, nondum tangere voluit: ſed illo omiſſo alium ſumpſit. Homines interim etiam fratres produnt & parentes ac veteres amicos. Ferunt pardalin, admirabilem quandam odoris ſuauitatem in ſe habere, nobis quidem occultam, ipſe autem muneris ſibi dati præſtantiam nouit, quam nec cætera animalia ignorant. Vnde & capiunt hoc modo. Pardalis cibo egens, in loco fruticibus aut folijs denſo ſeipſum occultat, ita vt conſpici nequeat, ac ſolum reſpirare poſſit: tum hinnuli capræ ſilueſtres, & id genus animalia ſuauitate odoris, tanquam illecebra capta, proprius accedunt, quibus illa inſiliens, venatione ſua potitur. Pardalis Carica & Lycia non eſt quidem iracunda & ſaltui admodum apta: quippe corpore oblongo: haſtis tamen ac lanceis vulnerata reſiſtit, neque facilè ferro cedit. Iuxta Homericum illud:

Fixa etiam ferro, non pugnam Iuno relinquit.

22. *Amans quæ non oportet, non amabis quæ oportet.*] Inexplebilis enim libido, ac proinde etiam indigens, dubiaque. Clitarchi.

23. *Philippi gallus gallinaceus.*]

θηρατὴς ἀνὴρ, ἡμερώσας οἷα φίλην ἢ ἐρωμένην περιεῖπεν· οὐκοῦν ἔριφον αὐτῇ φέρων, ζῶντα ἐδίδου, τροφὴν ἐν αὐτῷ, καὶ ἡδονήν τινα ἐπινοήσας τῷ θηρίῳ ἐν τῷ διασπᾶν τὸν ἔριφον, ἀλλὰ μὴ δοκεῖν ἐσθίειν κενέβρειόν τε καὶ θνησείδιον· καὶ δὴ κομισθέντος ἐρίφου, ἡ δὲ ἐγκρατῶς εἶχε, δεομένη ἀπόσιτος εἶναι διὰ πλησμονήν· ἔδρασε δὲ καὶ τῇ δευτέρᾳ τοῦτο· ἐδεῖτο γὰρ ἔτι ὡς φαρμάκου τοῦ λιμοῦ. τῆς δὲ τρίτης ἐπιστάσης ἡμέρας, ἐπείνα μὲν καὶ συνήθως ἐπεδείκνυτο τοῦτο τῷ φθέγματι· οὐ μὴν τοῦ ἐρίφου γενομένου δύο ἡμερῶν φίλου, ἐπι προσήψατο· ἀλλὰ ἐκεῖνον μὲν εἴασεν, ἄλλον δὲ ἔλαβεν· ἄνθρωποι δὲ καὶ ἀδελφοὺς προὐδόσαν, καὶ τοὺς γειναμένους καὶ φίλους ἀρχαίους, πολλοὶ πολλάκις. εὐωδίας τινὸς θαυμαστῆς τὴν πάρδαλιν μετειληφέναι φασὶν, ἡμῖν μὲν ἀπορρήτου· αὐτὴ δὲ οἶδε τὸ πλεονέκτημα τὸ οἰκεῖον, καὶ μέν τοι καὶ τὰ ἄλλα ζῷα συνεπίσταται τοῦτο, καὶ ἁλίσκεται τὸν τρόπον τοῦτον· Πάρδαλις τροφῆς δεομένη, ἑαυτὴν ὑποκρύπτει, ἢ λόχμῃ πολλῇ, ἢ φυλλάδι βαθείᾳ, καὶ ἐντυχεῖν ἐστιν ἀφανὴς, μόνον δὲ ἀναπνεῖ· οὐκοῦν οἱ νεβροὶ καὶ δορκάδες, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ζώων, ὡς ὑπό τινος ἴυγγος τῆς εὐωδίας ἕλκεται, καὶ γίνεται πλησίον. ἡ δὲ ἐκπηδᾷ καὶ ἔχει τὸ θήραμα. Πάρδαλις Καρικὴ καὶ Λυκιακὴ οὐκ ἔστι μὲν θυμικὴ· οὐδὲ οἷα σφόδρα ἁλτικὴ εἶναι, τὸ σῶμα δὲ μακρά· τιτρωσκομένη δὲ καὶ δόρασι καὶ αἰχμαῖς, ἀντίτυπός ἐστι, καὶ οὐ ῥαδίως τῷ σιδήρῳ εἴκει. τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν δρῶσα,

Ἥρα τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει.

22. Φιλῶν ἃ μὴ δεῖ, οὐ φιλήσεις ἃ δεῖ.] Ἀπλήρωτον γὰρ ἡ ἐπιθυμία, διὰ τοῦτο καὶ ἄπορον.

23. Φιλίππου ἀλεκτρυών.] Ὄνομα στρατη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

στρατηγοῦ ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

24. Φιλέψιος ὅδε τὸν τρόπον.] Ἐπὶ τῶν φιλοπαιγμόνων· οὗτος γὰρ μεταξὺ τῶν δημηγορικῶν μύθους ἔλεγε· κεκωμῴδηται δὲ εἰς πανουργίαν.

25. Φιλέει γὰρ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν.] Ἡροδότου.

26. Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.] Εὐριπίδου ἡ γνώμη.

27. Φοινίκων συνθῆκαι.] Οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νυκτὸς καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ δ᾽ ὅμοια καὶ Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

28. Φόνου πτερὸν ἢ θανάτου πτερόν.] Ὁ οἰστὸς λέγεται.

29. Φοινικήϊα γράμματα.] Ἤγουν ἀρχαιότατα. Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος Ἀγήνορος τοῦ εὑρόντος λέγουσι. τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες, ὡς εὑρέθη ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐκ φοινίκων πετάλοις. Κάμων δ᾽ ἐν δευτέρα τῶν εὑρημάτων, ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ᾽ οὗτος, ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαις· γενέσθαι δὲ αὐτῷ θυγατέρας, Ἀγλαύρην, Ἕρσην, Πάνδροσον· τήν τε Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα γράμματα τὸν Ἀκταίωνα εἰπεῖν· βουλόμενος τινὸς τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατέρι.

30. Φορμίωνος στιβάς.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.

31. Φοινίκων αὖθις ἐπιθυμεῖ.] Ὅτι τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνεται. ὁ Φοίνιξ τὸ ζῶον ἄνευ λογικῆς οἶδε

Nomen exercitus ductoris. Competit in eos, qui ob res parvas bene geſtas glorioſiùs ſeſe efferunt.

24. *Philepſius hic moribus eſt.*] De ijs, qui ludicris gaudent. Hic enim in medio concionum fabulas narrabat; notatus interim etiam vafritiei.

25. *Amat enim Deus omnia eminentia deprimere.*] Herodoti.

26. *Deus laborantes ope adiuvat ſua.*] Euripidis ſententia.

27. *Phœnicum pacta.*] Phœnices qui Carthaginem condiderunt, navigatione Africam attingentes, incolas rogarunt, ut ſe per diem noctemque reciperent, quo obtento diſcedere noluerunt: quippe qui pactos aſſererent, ut ibidem dies noctesque manerent. Vnde in illos uſurpatur, qui inſidioſè paciſcuntur. Similia autem Demon de Metapontinis narrat.

28. *Cædis penna aut mortis penna ſagitta dicitur.*]

29. *Phœnices litteræ.*] Hoc eſt, antiquiſſimæ. Lydij & Iones litteras à Phœnice Agenoris filio inventore eſſe aiunt. Quibus Cretenſes contradicunt; inde illis nomen inventum aſſerentes, quod in palmarum ramis conſcriberetur. Camon autem libro ſecundo de inventionibus, à Phœnice Actæonis filia appellatas ſcribit. Narratur autem hic ſobole maſculina caruiſſe, filias autem illi natas, Aglauren, Erſen, Pandroſon: Phœnicem autem adhuc virginem mortem obijſſe: unde & Actæonem Phœnicias litteras appellaſſe; filiam honore aliquo afficere volentem.

30. *Phormionis torus.*] De tenuibus.

31. *Palmulas iterum cupit.*] Quod mala hominibus ſint diſciplinæ. Phœnix animal ſine calculi arte numerum quin-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

gentorum annorum coniectore nouit, non indigens digitis ad hanc numerandi facultatem. Sacerdotes quidem ab ipſius abitu numerantes annos expectant, partimque etiam litterarum exercitijs vacando, totos dies ad ſolis occaſum vſq;, diſceptationibus ſuis impendunt, & tamen quanta aues norunt, illi non aſſequuntur. An non per Deos illa ſcire ſapientia eſt? Vbinam Ægyptus ſit, vbi Heliopolis, ad quam venire, & ibi patrem recondere, & quibus in loculis fato ipſi conſtitutum eſt. Hæc ſi non admirabilia videntur, num negocia forenſia ac militaria ad mutuas inſidias comparata, ſapientiam appellabimus? Mihi ſanè non videtur; o Siſyphorũ, Telchinũ, & Cercopum æmulatores. Porrò cum illis mihi ſermo eſt, qui talia indagant probantque.

32. *Phœbo haud volente liberos ſeuit ſibi.*] De ijs, qui deformoſiſſimas filias habent.

33. *Excubiarum cauſſa cantans.*] De vigilantibus.

34. *Narrabo veſpertilionibus veſaniam tuam.*] In eos, qui morte digna perpetrant.

35. *In Naupacto præſidiarius eris.*] Vel quod paruum ſtipendium daretur Naupacti præſidiarijs militibus, neceſſaria autem magno venderentur: vel quod Philippus, capto Naupacto, ex Achæorum ſententia præſidiarios omnes occidit.

36. *Phryx non minus quam Spintharus.*] Spintharus ille ridetur, tanquam barbarus & Phryx, in comœdijs.

37. *Cæſus eſt Phryx melior, atque ad ſeruiendum promtior.*] Quia videntur deſidiores & tardiores eſſe Phryges ſerui.

38. *Mortalem exiſtentem non oportet altum ſapere.*]

39. *Alter Phrynondas.*] De improbis. Ariſtophanes in Amphiarao: *Impure*

συμβάλλειν ἀριθμὸν πεντακοσίων ἐτῶν· οὐ δεδεημένος δακτύλων εἰς ἐπιστήμην ἀριθμητικῆς· καὶ οἱ μὲν ἱερεῖς περὶ τῆς ἀφίξεως ἀριθμοῦντες τὰ ἔτη προσδέχονται· ὁ δὲ πάρεστιν· οἱ δὲ θύουσι καὶ σχολὴν ἄγουσι τοῦ ἡλίου ἐν ταῖς λέσχαις καταδύοντος, ὅσα δ' ὄρθνιτες οὐκ ἴσασιν. ἐκεῖνα δέ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, οὐ σοφὰ εἰδέναι; ποῦ μὲν Αἴγυπτός ἐστι, ποῦ δὲ Ἡλιόπολις, ἔνθα αὐτῷ πεπρωται ἥκειν, καὶ ὅποι ποτὲ τὸν πατέρα καταθέσθαι χρή, καὶ ἐν θήκαις τίσι; ταῦτα δὲ εἰ μὴ δοκεῖ θαυμαστά, ἆρά γε τὰ ἐνόπλια καὶ ἀγοραῖα, καὶ τὰς κατ' ἀλλήλων ἐπιβουλὰς ἐροῦμεν σοφίαν; ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ· ὦ Σισύφων καὶ Τελχίνων καὶ Κερκώπων ζηλωταὶ ἄνθρωποι. λέγω δὲ πρὸς τοὺς ἀκριβοῦντας ταῦτα.

32. Φοίβου πότ' οὐκ ἐῶντος, ἔσπειρεν τέκνα.] Ἐπὶ τῶν ἐχόντων θυγατέρας ἀμορφοτάτας.

33. Φρουρᾶς ᾄδων.] Ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων.

34. Φράσω σου τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν.] Ἐπὶ τῶν ἄξια θανάτου πραττόντων.

35. Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ.] Ὅτι ὀλίγος μισθὸς ἐδίδοτο τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσι, τῶν ἐπιτηδείων πολλῶν πιπρασκομένων· ἢ ὅτι Φίλιππος ἑλὼν Ναύπακτον, Ἀχαιῶν γνώμῃ τοὺς φρουροὺς αὐτὸς ἀπέκτεινε πάντας.

36. Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου.] Οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ.

37. Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς, ἀμείνων καὶ διακονέστερος.] Ἐπεὶ δοκοῦσι ἀργότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκέται.

38. Φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.] Εὐριπίδου ἡ γνώμη.

39. Φρυνώνδας ἄλλος.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ, Ὦ

μιαρὲ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

μιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα, καὶ πονηρὲ σύ. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μάγων, ὡς Εὔδημός φησι.

40. Φρυνίχου πάλαισμα.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ δολίων. Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων, οὗ στρατηγοῦντος, Ἀθηναῖοι ἡττήθησαν, καὶ πολλὰ αὐτῷ ὡς προδόντι τὸν πόλεμον προσεκρούσθησαν.

41. Φυλακὴν γυμνῷ ἐπιτάττεις.] Παροιμία. τίς γὰρ γυμνὸς φυλάττων, ὑποσταίη βέλη, καὶ λίθους, καὶ ξίφη;

42. Φύσει γὰρ ἐχθρὸν τὸ δοῦλον τοῖς δεσπόταις.

43. Φύσει γυνὴ δυσήνιόν τι καὶ πικρόν.] Μενάνδρου.

44. Φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.] Συνεσίου.

45. Φώκου ἔρανος.] Ἐπὶ τῶν εὐωχίας συντελούντων, ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπίγαμον, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον· ἐφ᾽ ᾧ ὀργισθέντες οἱ μνηστῆρες, ἀπέκτειναν αὐτόν.

46. Φωνά τοι τις, καὶ οὐδὲν ἄλλο.] Ἐξ ἀποφθέγματος· τίλλας γὰρ Λάκων εἶπε τοῦτο ἀηδόνα λαβὼν, καὶ βραχεῖαν σάρκα ὁρῶν.

X.

47. ΧΑλεπὰ τὰ καλά.] Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν, πρὸς τοὺς θαυμάζοντας, εἰπεῖν φασὶ, Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα, φάναι, Χαλεπὰ τὰ καλά. Φασὶ δὲ Περίανδρον τὸν Κορίνθιον εἶναι δημότην, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα, τυραννικὸν γενέσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία· οἱ δὲ τὰ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν, ὡς μηδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

tu Phrynonda tu, & merum ſcelus. Dicitur & de magis, vt Eudemus ait.

40. *Phrynichi aſtutia.*] De improbis & doloſis. Phrynichus exercitus dux apud Athenienſes fuit, quo exercitum ducente, Athenienſes victi fuerunt, multaque illi tanquam bellum prodenti crimina impegerunt.

41. *Nudo cuſtodiam iniungis.*] Parœmia. Quis enim nudus excubias agens, tela, lapides, enſes ſuſtineat?

42. *Naturâ ineſt ſeruo in ſuos mala mens heros.*]

43. *Effræne quid naturâ & acre eſt fœmina.*] Menander.

44. *Praua indoles mores parit nunquam probos.*] Syneſij.

45. *Phoci conuiuium.*] De ijs, qui conuiuia inſtruunt ſuo malo. Phocus enim quidam filiam habens nubilem, nuptias differebat; qua re offenſi proci, illum trucidarunt.

46 *Vox nempe es & nihil aliud.*] Ex apophthegmate. Lacon enim captam luſciniam deplumans, exigua adeò eius carne reperta, hoc verbi vſurpauit.

X.

47. D*Ifficilia quæ pulchra.*] Pittacum magiſtratu ſe abdicantem, rem admirantibus, dixiſſe fertur, Difficile eſt bonum eſſe: Solonem verò mollitiem eius reprehendentem, dixiſſe, Difficilia quæ pulchra. Aiunt autem Periandrum Corinthium, initio quidem populi ſtudioſum fuiſſe, poſtea autem mutato inſtituto, tyrannum euaſiſſe. Vnde & parœmia. Alij verò difficilia, pro impoſſibilibus ponunt, vt nec ille ſuam ſententiam tueri potuerit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

48. *Difficile eſt ſapere.*] Apophthegma Pittaci.

49. *Difficile eſt deterioris ſubeſſe imperio.*] Democriti ſententia.

50. *Difficile eſt ſeipſum noſſe, at verò beatum.*] Talis enim ſecundum naturam viuit.

51. *Salue Hypſipyle chara: meos corymbos plecto: non de eo tibi loquor: meorum aliquis huc veniat.*] Parœmia vſurpatur de ijs, qui diſſonantia & malè inter ſe cohærentia loquuntur. Similis huic:

52. *Ego de allijs tibi loquor, tu autem de cepis reſpondes.*]

53. *Chamæleonte mutabilior.*] Chamæleon animal non vno quopiam proprio colore gignitur, quo aut videatur aut cognoſcatur. Furto autem ſeipſum ſubtrahit oberrans & intuentium oculos fallens. Si enim formam eius nigram conſpicias, ille eam in viridem conuertit, & tanquam veſtem mutans, alius deinde apparet, albedinem ſubiens; tanquam perſonam ſiue indumentum aliud effingens. Dixerit ergo aliquis, naturam eius, licet neminem recoquat, neque veneficijs inſtar Medeæ ac Circes immutet, ipſam quoque tamen veneficam eſſe. Quin & hoc de ipſo fertur, feſtuca lata firmaque mordicitus tenentem huc illuc ſeſe reflectere, & ſerpenti ex aduerſo obuiam ire. quem ille comprehendere non poteſt, quod feſtucæ latitudinem hiatu ſuo complecti nequeat. Vnde fit vt ſerpens impranſus, quod ad ipſum quidem attinet, maneat.

54. *Vallus vitem.*] Quando à ſeruante res ſeruanda læditur.

55. *Soluam ſacram anchoram.*] De ijs, qui in periculis ad aliquem, qui tueri ſe poſſit, confugiunt.

56. *Periculoſum eſt, canem fœtus inuolucrum guſtare.*] In eos, qui à paruis

48. Χαλεπὸν τὸ εὖ γνῶναι.] Τὸ ἀπόφθεγμα Πιττακοῦ.

49. Χαλεπὸν ἄρχεσθαι ὑπὸ χείρονος.] Δημοκρίτου ἡ γνώμη.

50. Χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γνῶναι, ἀλλὰ μακάριον.] Τοιοῦτος γὰρ κατὰ φύσιν.

51. Χαίροις Ὑψιπύλη φίλη· τοὺς ἐμοὺς κορύμβους πλέκω· οὐ σοι λέγω περὶ τούτου· οὑμός ἥκοι τις ἐνταῦθα.] Ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν λεγόντων ἀσύμφωνα καὶ ἀκατάλληλα. ὁμοία τῇ·

52. Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυα ἀποκρίνῃ.]

53. Χαμαιλέοντος εὐμεταβολώτερος.] Ὁ Χαμαιλέων τὸ ζῶον εἰς ἰδίαν μίαν χρόαν οὐ πέφυκεν, οὔτε ὁρᾶσθαι, οὔτε γνωρίζεσθαι· κλέπτει δ' ἑαυτὸν πλανῶν τε καὶ παρατρέπων τὴν τῶν ὁρώντων ὄψιν· εἰ γὰρ περιτύχοις μέλαν τὸ εἶδος, ὁ δὲ ἐξέτρεψε τὸ μόρφωμα εἰς χλωρότητα· ὡς οὖν μεταμφιασάμενος, εἶτα μέντοι ἀλλοῖος ἐφάνη, λευκότητα ὑποδύς, καθάπερ προσωπεῖον ἕτερον ἢ στολὴν ὑποκριθεὶς ἄλλην· φαίη ἂν οὖν τις, καὶ τὴν φύσιν μὴ καθέψουσαν μηδὲ ἐπιχρίουσαν φαρμάκοις, ὥσπερ Μήδειαν ἢ Κίρκην, καὶ ἐκείνην φαρμακίδα εἶναι. λέγεται καὶ τοῦτο περὶ αὐτοῦ, ὅτι κάρφος πλατὺ καὶ στερεὸν ἐνδακὼν, ἑαυτὸν ἐπιστρέφει, καὶ ἀντιπρόσωπος ὁμόσε χωρεῖ τῷ ὄφει· ὁ δὲ αὐτοῦ λαβέσθαι ἀδυνατεῖ, τοῦ κάρφους τὸ πλάτος οὐκ ἔχων περιχανεῖν· οὐκοῦν ἄδειπνος τό γε ἐπ' ἐκείνῳ μένει ὁ ὄφις.

54. Χάραξ τὴν ἄμπελον.] Ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον πάθῃ.

55. Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν.] Ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις φευγόντων εἰς τὸν ἀδύνατον.

56. Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῶν κακῶν χωρούντων

εἰς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

εἰς μεγάλα. τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χορίον καλεῖται· οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου, καὶ τοῖς ἐμβρύοις διὰ τὸ λιχνὸν ἐπιβουλεύονται.

57. Χαίρει ταῖς κατάραις τὸ κύμινον.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀπὸ κατάρας βλαπτομένων.

58. Χαραδριὸς ἕτερος.] Ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων. ἐπεὶ γὰρ οὗτος τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὀφθείς, τοῦτο οἱ πωλοῦντες κρύπτουσιν· ἵνα μή τις πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι ἰαθῇ. οἱ δέ φασιν, οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριόν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας, τῆς νόσου παύεσθαι. ἀλλ' οὗτοι μὲν οὕτως. ὁ δέ γε Αἰλιανὸς οὕτω περὶ χαραδριοῦ φυσιολογεῖ· χαραδριοῦ ἦν ἄρα δῶρον τοῦτο, οὐ μὰ Δία ἀτιμάζειν ἄξιον· ἤν γοῦν ὑποαναπλησθεὶς τὸ σῶμα ἰκτέρου τις, εἶτα ὀξὺ ἐνορῴη, ὁ δὲ ἀντιβλέπῃ μάλα ἀτρέπτως, ὥσπερ οὖν ἀντιθυμούμενος, καὶ ἡ τοιάδε ἀνάβλεψις ἰᾶται τοῦ προειρημένου πάθους τὸν ἄνθρωπον.

59. Χάρητος ὑπόσχεσις.] Ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων, μηδαμῶς δὲ ἢ δυσκόλως παρεχόντων. Χάρης γὰρ ὁ στρατηγὸς Ἀθηναίων, εὐχερής τε καὶ ἑτοιμότατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις ἐγένετο μέν, οὐκ ἐπιτέλει δέ γε.

60. Χαῖρ' ὦ φίλον φῶς.] Γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν, σβέσασαν τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν· ἕτεροι δὲ γραῦν.

61. Χαιρεφῶν αὐτόχρημα.] Ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν· καὶ ἐπὶ τῶν διεστώτων ἐκ τῶν ἀδελφῶν σφίσιν· οὗτος γὰρ σφόδρα ἤχθραινε τῷ ἀδελφῷ· οὓς ὁ Σωκράτης συνῆγε, λέγων, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν.

62. Χάρωνος θύρα.] Δι' ἧς οἱ κατάδικοι ἐπὶ τῷ θανεῖν ἐξήρχοντο.

malis ad maiora procedunt. χορίον fœtus inuolucrum appellatur; quo canes guſtato, etiam infantibus præ auiditate inſidiantur.

57. *Cuminon execrationibus gaudet.*] De ijs, qui maledictis non offenduntur.

58. *Charadrius alter.*] De ijs, qui ſe abſcondunt. Quandoquidem enim charadrius icterio morbo laborantibus conſpectus prodeſt, idcirco, qui illum vendunt, abſcondunt, ne quis alius prius ab ipſo ſanetur, quam fuerit emptus. Alij verò aiunt, non illos qui charadrium intuentur; ſed qui illo veſcuntur, morbo liberari. Et illi quidem hoc pacto. Ælianus verò ſic de charadrij natura philoſophatur: charadrij hoc beneficium eſt, minimè per Iouem vili faciendum. Si quis enim corpus ictero plenum habeat, fixeq; illum intueatur, & ille contra fixis oculis in illum adſpiciat, tanquam viciſſim ei ſuccenſus, talis mutuus adſpectus hominem prædicto morbo ſanat.

59. *Charetis promiſſio.*] De ijs, qui promptè aliquid promittunt, nullo modo autem, aut difficulter, præſtant. Chares enim Athenienſium belli dux facilis & promptiſſimus fuit ad quælibet promittenda, non autem ad re & facto exhibenda.

60. *Vale charum lumen.*] Mulierem libidini indulgentem, lucernâ extinctâ, aiunt hoc dixiſſe. Alij dicunt anum fuiſſe.

61. *Reipſa Chærephon.*] De pallidis & macilentis, & de fratribus inter ſe diſſidentibus. Hic enim maximus hoſtis fratris ſui fuit. quos inter ſe Socrates reconciliauit, dicens, nullum oculorum eſſe vſum, neque manuum, neque pedum, niſi inter ſe conſentirent.

62. *Charontis ianua.*] Per quam cōdemnati ad mortem exibant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

63. *Chares carmen orthium canens.*] De vocalibus. Chares enim Thebæus tibicen erat. Orthius autem tibiæ quidam tonus fuit valdè elegans, & intenſionem quandam habens. Homerus:

64. *Conſtitit & magna Dea voce affatur Achæos.*

65. *Gaudes pyrauſtæ gaudium.*] De ijs, qui ob exiguam voluptatem ſeipſos perdunt. Pyrauſta enim animal eſt, fulgore ignis gaudens, quodque lucernas circumuolitat, quando flamma vehementior eſt; putans ſe aliquid inde accepturum. Magno igitur impetu in illam incidens, deinceps concrematur. Meminit etiam eius Æſchylus, dicens:

Stultum pyrauſtæ metuo mihi fatum nimis.

66. *Teſtudo muſcas.*] De ijs, qui quempiam negligunt. Agamemnoni maledicentia Therſitæ minus curæ erat, quam teſtudini muſcæ. Teſtudo vbi ſerpentem edit, origanum ſupermanducans, immunis noxæ redditur; alioqui ex tali eſu peritura. Teſtudines marinæ in terra pariunt, & arena oua ſua obruentes, recedunt: adeo numerandi peritæ, vt à ſeipſis quadraginta dies ſupputent, quibus ouorum collocatorum fœtus generantur. Ad locum ergo illum redeuntes, in quo fœturam ſuam abſconderant, terram iniectam effodiunt, pulloſque iam ſe mouentes & ſequi illas valentes, abducunt.

67. *Hyems Ornithias.*] Hoc eſt, vehemens, qua aues emoriuntur. Dicitur & ventus Ornithias.

68. *Chironium vlcus.*] Hoc eſt, inſanabile.

69. *Labra modò adſperſit, non*

63. Χάρης ᾄδων ὄρθιον.] Ἐπὶ τῶν εὐφώνων· ὁ γὰρ Χάρης αὐλητὴς Θηβαῖος ἦν· ὄρθιος δὲ, αὐλητικὸς νόμος οὕτω καλούμενος ἔντονος, καὶ ἀνάτασιν ἔχων· καὶ Ὅμηρος·

64. Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν.

65. Χαρὰν πυραύστου χαίρεις.] Ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰν ἡδονὴν ἑαυτοὺς φθειρόντων. ὁ γὰρ πυραύστης, ζῶόν ἐστιν, ὅσπερ οὖν χαίρει μὲν τῇ λαμπηδόνι τοῦ πυρὸς, καὶ περιπέταται τοῖς λύχνοις, ἐν ἀκμαζούσῃ ἔτι τῇ φλογί· καὶ δοκεῖ τι λήψεσθαι· ἐμπεσὼν δὲ ὑπὸ ῥώμης, εἶτα μέντοι καταφλέγεται· μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Αἰσχύλος λέγων·

Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.

66. Χελώνη μυῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀφροντίστων τινός· τῷ γὰρ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παῤῥησίας ἔλαττον ἔμελλεν, ἢ χελώνῃ μυῶν. Φαγοῦσα ὄφεως χελώνη καὶ ἐπιτραγοῦσα ὠριγάνου, ἐξαυτῆς γίνεται τοῦ κακοῦ. Ὃ πάντως αὐτὴν ἐκ τῆς τροφῆς ἀναιρεῖν ἔμελλε· Αἱ χελῶναι αἱ θαλάττιαι ἐν τῇ γῇ τίκτουσι, καὶ καταχωννύουσιν ἐν αὐτῇ τὰ ᾠὰ, καὶ ὑποστρέφουσιν· εἰσὶ γὰρ ἐς τοσοῦτον λογιστικαὶ, ὡς ἀφ' ἑαυτῶν ἐκλογίζεσθαι τὰς ἡμέρας τὰς τεσσαράκοντα, ἐν αἷς τὰ ἔκγονα αὐταῖς τῶν ᾠῶν συμπαγέντων, ζῶα γίνεται· ἀποστρέψασαι δὲ εἰς τὸν χῶρον, ἐν ᾧ ἔκρυψαν τὰ ἑαυτῶν βρέφη, ὀρύσσουσι τὴν γῆν ἣν ἐπέβαλλον, καὶ κινουμένους ἤδη τοὺς νεοττοὺς καὶ ἕπεσθαι δυναμένους αὐταῖς, ἀπάγουσι.

67. Χειμὼν ὀρνιθίας.] Σφοδρὸς, ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθείρεται. λέγεται καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας.

68. Χειρώνειον ἕλκος.] Ἤτοι ἀνήκεστον.

69. Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην
δ' οὐκ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

δι' οὐκ ἐδίηνε.] Ἐπὶ τῶν σμικρὰ δῶρα διδόντων.

70. Χειμάσει ποτὲ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἡ ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλη.] Ἐπὶ τῶν προσδεχομένων τινὰ κακὰ μετ' ὀλίγον ἐλευθησόμενα. Φάβιος Μάξιμος Ἀννίβα μάχεσθαι μὴ βουλόμενος, ἀλλὰ τρίβειν χρόνῳ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ χρημάτων ἐνδεᾶ καὶ σιτίων οὖσαν, ἐπηκολούθει διὰ τῶν τραχέων καὶ ὀρεινῶν ἀντιπαρεξιών· καταγελώντων δὲ τῶν πολλῶν, καὶ παιδαγωγὸν Ἀννίβα καλούντων, μικρὰ φροντίζων, ἐχρῆτο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς· καὶ πρὸς τοὺς φίλους ἔλεγεν, ὅτι τὸν σκώμματα φοβούμενον καὶ λοιδορίας, δειλότερον ἡγεῖται τοῦ φεύγοντος τοὺς πολεμίους. ἐπεὶ δὲ τοῦ συνάρχοντος Μινουκίου καταβαλόντος τινὰς τῶν πολεμίων, πολὺς ἦν λόγος, ὡς ἀνδρὸς ἀξίου τῆς Ῥώμης, μᾶλλον ἔφη τὴν εὐτυχίαν ἢ τὴν ἀτυχίαν τοῦ Μινουκίου φοβεῖσθαι· καὶ μετὰ μικρὸν ἐνέδρᾳ περιπεσόντος, καὶ κινδυνεύοντος ἀπολέσθαι, μετὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως, ἐπιβοηθήσας, τῶν τε πολεμίων πολλοὺς διέφθειρε, κἀκεῖνον ἔσωζεν. ὁ μὲν οὖν Ἀννίβας εἶπε πρὸς τοὺς φίλους, οὐ πολλάκις ὑμῖν προέλεγον ἐγὼ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλην, ὅτι χειμάσει ποτὲ ἐφ' ἡμᾶς.

71. Χεῖρας ἔχει Φιλοποίμην καὶ σκέλη· γαστέρα δὲ οὐκ ἔχει.] Ἐπὶ τῶν πολλοὺς μὲν ἱππεῖς καὶ ὁπλίτας ἐχόντων, χρημάτων δὲ οὐκ εὐπορούντων. Κοΐντος εἶπε πρὸς Φιλοποίμενα, καὶ γὰρ καὶ τῇ φύσει τοῦ σώματος, τοιοῦτος ἐτύγχανεν.

72. Χελώνην Πηγάσῳ συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια συγκρινόντων.

73. Χθόνια λουτρά.] Τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκόμιζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.

74. Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.]

integra proluit ora.] De ijs, qui exigua dant.

70. *In nos etiam aliquando nubes illa à montibus hyemabit.*] De ijs, qui mala aliqua metuunt paulo poſt aduentura. Fabius Maximus, cum Annibale pugnam inire nolens, ſed vires eius, pecuniæ & annonæ inopes, tempore conterere, per aſpera ac montoſa exaduerſum ſequutus eſt hoſtes. Quumque multi id factum riderent, & pædagogum Annibalis vocitarent, parum id curans, ſuo conſilio vſus, amicis ait, ſe illum qui ſcommata & conuitia metuit, timidiorem exiſtimare eo, qui bellum fugit. Cum autem collega ipſius, ex hoſtibus aliquot cæcidiſſet, multuſque de illo iam ſermo eſſet, tanquam de viro Româ digno: magis ſe dixit proſperam quam aduerſam fortunam Minutij timere. Quumque non diu poſtea in inſidias ille incidiſſet, & de internecione cum copijs ſuis periclitaretur; Fabius ſuppetias ferens, multis hoſtium interemtis, eum ſeruauit. Tum Annibal amicis ſuis, Nonne, inquit, vobis prædixeram, nubem illam à montibus aliquando in capita noſtra hyematuram?

71. *Philopœmen manus quidem habet & tibias, ventrem autem non habet.*] De ijs, qui numeroſum quidem equitatum ac peditatum habent, pecunia autem non abundant. Quinctus hoc de Philopœmene vſurpauit. Habitudine enim corporis talis ille fuit.

72. *Teſtudinem Pegaſo comparas.*] In eos, qui inæqualia inter ſe contendunt.

73. *Inferorum lauacra.*] Quæ vita functis adhibentur. Ferebant enim lauacra ad ſepulturas.

74. *Chilon ait magna ex Lacedæmone, noſce teipſum.*]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

75. *Chlamys Syloſontis.*] In eos, qui veſtitu ſuperbiunt. Hic enim chlamydem habuit, quam cum Dario, priuato adhuc, dono dediſſet, ab eodem reditum in Samum impetrauit.

76. *Choas ſex capiet.*] Nempe cerebrum eius. tanquam de dolio aut vtre dictum, qui ſi inungatur, capacior fit; impedimentis quæ obſtruxerant diſiectis. In homines deliros.

77. *Chorus ocioſiorum.*] De ijs, qui abſurda aliqua agunt.

78. *Χοῖνιξ κνωδάλου.*] De ijs, qui magnis menſuris vſi ſunt.

79. *Chorum do.*] Perinde ac ſi dicas, laudem ac victoriam conſequor. Apud Athenienſes enim chorum conſequebantur comici & tragici poëtæ; non omnes, ſed clari probatique.

80. *Terrigenis anima eſt congeſta pecunia cunctis.*] Heſiodi.

81. *Tuamet lyra vtitor, non proximi.*] In eos, qui rerum ad alios pertinentium ſatagunt.

82. *Non res rapta bona eſt, ſed Diuûm munere parta.*] Heſiodi.

83. *Pecuniæ ſunt vir: malus autem nunquam bonus.*] De ijs, qui propter opulentiam ſuauiter viuunt. Eſt autem apophthegmatica parœmia, vt & hæc:

84. *Magiſtratus virum demonſtrat.*] Et:

85. *Non conuenit malum malo vlciſci.*] Amilcas quum qui fratrem ſuum occiderant, comprehendiſſet, & ſingulorum colla conculcaſſet, deinceps dimiſit, hoc verbo vſurpato: abundè ob fratris necem vindictæ ſe ſumſiſſe addens.

86. *Tacere oportet, aut ſilentio potiora loqui.*]

87. *Ex cute manifeſtum.*] Aiunt Pherecyden, ſapientem, morbo pediculari

75. Χλαμὺς Συλόσοντος.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπ' ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Δαρείῳ ἰδιωτεύοντι δωρησάμενος, ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.

76. Χοὰς ἓξ χωρήσει.] Ἐπὶ τῶν παραπλήγων. τουτέστιν ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ· ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ· ὃς ἐὰν σμηχθῇ, πλέον χωρεῖ· τῶν ἐμπεφρακότων ἀποβεβλημένων.

77. Χορὸς ἀργούντων.] Ἐπὶ τῶν ἄτοπά τινα διαπραττομένων.

78. Χοῖνιξ κνωδάλου.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις μέτροις κεχρημένων.

79. Χορὸν δίδωμι.] Ἐν ἴσῳ, τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾷν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγχανον κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας ποιηταί· οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

80. Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.] Ἡσιόδου.

81. Χρῶ τῇ σεαυτοῦ λύρᾳ, μὴ τῇ τοῦ πέλας.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὰ ἀλλότρια σπουδαζόντων.

82. Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.] Ἡσιόδου.

83. Χρήματ' ἀνὴρ πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων· αὕτη δὲ ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς καὶ ἡ·

84. Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.] Καὶ ἡ·

85. Χρὴ μὴ τὸ κακὸν διὰ κακὸν ἀμύνασθαι.] Ὁ Ἀμίλκας, τοὺς τὸν ἀδελφὸν ἀνελόντας συλλαβών, εἴς τε τὸν ἑκάστου πατήσας τράχηλον, εἶτα μέντοι ἀπολύσας, ἔφησε τοῦτο, ἀποχρῶσαν δίκην λαβεῖν· ἐπειπὼν ταύτην, ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ φόνῳ.

86. Χρὴ σιγᾷν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν.] Πυθαγόρου ἡ παραίνεσις.

87. Χροῒ δεῖλα.] Φασὶ Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθειριάσει τελευτῆσαι· Πυθα-

γόρου

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

γόρου γὰρ παραγενομένου καὶ πυνθανομένου πῶς διακέοιτο, παραβάλλοντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον, εἰπεῖν· χρόι δῆλα. καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι διαμαρτάνουσι.

88. Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ λεγόντων.

99. Χρυσὸς Κολοφώνιος.] Οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάζοντο· καὶ γὰρ πολύ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.

90. Χρυσοῦ λαλοῦντος, πᾶς ἀπρακτείτω λόγος,
Πειθεὶν γὰρ οἶδε καὶ πέφυκε μὴ λέγειν.]

91. Χρυσοχοήσειν ᾤου σύ.] Κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Πλάτων. τί δὲ, ἦδ' ὅς, ὁ Θρασυμάχου χρυσοχοεῖ; ἔλαβε δ' ἀρχὴν ἐντεῦθεν. ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐν Ὑμηττῷ χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ φανείη, καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων· οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὅπλα, ἐξέθεον ἐπ' αὐτοὺς· ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες, καὶ μάτην κακοπαθήσαντες, ἔσκωπτον ἀλλήλους· λέγοντες, σὺ δὲ ᾤου χρυσοχοήσειν· ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾤου ψῆγμα πολὺ συλλέξας, χρυσοχοήσειν, ἤγουν πλουτήσειν· ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν· Εὔβουλος γοῦν φησίν·
Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν,
Λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα
Καὶ σῖτον ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν·
Ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος.

92. Χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις, ἢ σοφός.] Εὐριπίδου.

93. Χρυσῷ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ λοιδορουμένων· ἐπιφέρει γὰρ, νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστί μοι.]

94. Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις.] Ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων.

perijſſe, Pythagora autem accedente, & quomodo ſe haberet interrogante, digito per ianuam extenſo dixiſſe, *Ex cute patet.* Et hinc deinceps apud philoſophos illa locutio vſurpata. Vſurpatur de rebus peioribus, peccant qui de melioribus.

88. *Momenta temporis tibi ſermo auferat.*] In eos, qui multa loquuntur.

89. *Aurum Colophonium.*] Colophonij optimum aurum, efficiebant. Colophonium enim aurum, multum à reliquo differre aiunt.

90. *Auro loquente ſermo inanis omnis eſt,*
Perſuadet aurum quidlibet, ſilens tamen.]

91. *Aurum te fuſurum putabas.*] Vtitur ea parœmia Plato. Quid autẽ, nunc ille Traſymachi filius aurum fundit? Origo parœmiæ hæc. Fama aliquando apud plebem Athenienſem inualuerat, Hymetto multa auri ramenta apparuiſſe, eaque à formicis bellacibus cuſtodiri. Contra quas illi correptis armis exierunt: re autem infecta redeuntes, & fruſtra magna moleſtia ſuſcepta, ſeſe mutuo irridebant, dicentes: *Tu aurum te fuſurum putabas.* Perinde ac ſi dicerent, Tu multo auri ramento collecto, aurum te fuſurum, hoc eſt, opulentum euaſurum, exiſtimabas. Quo nomine etiam à Comicis inceſſebantur, ſicque Eubulus:
Nos Atticis quondã viris perſuaſimus,
Hymettum vt armis conciti, raptis petant,
Contraq; formicas cibi multũ petant,
Auri velut ramenta adeſſent fuſilis.

92. *Quis tardus aut cordatus, vſus edocet.*] Euripidis.

93. *Inaurare te nos nõ animaduertis.*] In eos, qui temerè conuiciantur. Infert enim, mihi hoc ornamento eſt.

94. *Ollis lippire & cucurbitis.*] De cæcutientibus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

95. *Ollam variegare.* Siue : *Ollam ornare.*] De impoſſibilibus.

96. *Ollaris Deus.* Seu : *Ollaris vir.*] Hoc eſt, teſtaceus ; nempe vilis.

97. *Phrygum procul ſunt & Myſorum termini.*] De rebus inter ſe contrarijs. Huic ſimilis : *Seiuncta ſunt Mirrhæ & Siloes flumina.*

98. *Regio & lex.*] Similis huic: *Vrbs & locus.*

99. *Pugnat,ſimul multa & probanda dicere.*]

Ψ.

100. P*Saphonis aues.*] De ijs,qui ſibi maximam exiſtimationem venantur. In Lybia vir eiuſdem regionis fuit,Pſaphon nomine, qui quum felicitatem,non hercle humilem aut fluxam quampiam,ſed vt Deus haberetur,affectaret, comprehenſis canoris aliquot auibus, multas ex illis canere docuit, *Magnus Deus Pſaphon*, ſicque edoctas in montes remiſit: illæ verò & aliæ, eidem voci adſuetæ, idem canebant. Libyes autem diuinam eſſe vocem opinati, Pſaphoni deinceps,tanquam Deo, auium ſibi ſuffragijs denunciato,rem diuinam facere cœperunt.

CENTVRIA XXI.

1. P*Robrum artis medicæ imperitorum, manifeſta laus eſt medicorum.*]

2. *Guttæ imbrem generantes aquæ ſtagnare faciunt.*] De ijs, qui à paruis ad maiora progrediuntur.

3. *Referta mendacijs Atraphaxis.*] Hoc eſt, vanis fallacijs plena. Atraphaxis

95. Χύτραν ποικίλλειν. καὶ, Χύτραν κοσμεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

96. Χυτρεοῦς θεός. καὶ· Χυτρεοῦς ἄνθρωπος.] Ὀστράκινος, εὐτελής.

97. Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα.] Ἐπὶ τῶν ἐναντίων· ὁμοία τῇ· Χωρὶς τὰ Μέῤῥας καὶ Σιλωὰμ ῥεύματα.

98. Χώρα καὶ νόμος.] Ὁμοία τῇ· Πόλις καὶ τόπος.

99. Χωρὶς τὸ, τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὸ καίρια.]

Ψ.

100. ΨΑ'φωνος ὄρνιθες.] Ἐπὶ τῶν μεγίστην ἑαυτοῖς δόξαν θηρωμένων. ἐν Λιβύῃ, ἀνὴρ Λίβυς, Ψάφων ὄνομα, ἐρασθεὶς εὐδαιμονίας, οὐ ταπεινῆς μὰ Δία, οὐ δὲ τῆς περιθεούσης ταύτης· ἀλλὰ ἤθελε γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν· ξυλλαβὼν οὖν τῶν ᾠδικῶν ὀρνίθων πολλοὺς, ἐδίδασκεν ᾄδειν τοὺς ὄρνιθας, Μέγας θεὸς Ψάφων, καὶ ἠφίει αὖθις ἐπὶ τὰ ὄρη· οἱ δὲ αὐτοί τε ᾖδον καὶ οἱ ἄλλοι ὄρνιθες, ἐθιζόμενοι, τῇ φωνῇ Ψάφωνι. Λίβυες δὲ θείαν νομίσαντες εἶναι τὴν φήμην, ἔθυον· καὶ ἦν αὐτοῖς θεὸς ὑπὸ ὀρνίθων χειροτονούμενος.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Κα'.

1. ΨΟ'γος ἀνιάτρων, ἔπαινος ἄντικρυς ἰατρῶν.]

2. Ψεκάδες ὄμβρον γεννῶσαι.] Ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν ἐπὶ τὰ μείζω χωρούντων.

3. Ψευδῶν πλέε Ἀτράφαξις.] Ἀντὶ τοῦ, πλήρης ψευσμάτων. Ἀτράφαξις δέ

ἐστιν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἐστιν εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν μετεωριζομένων καὶ ὑψουμένων.

4. Ψεκὰς ἢ δρόσος.] Οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος, πτυελώδης ὤν· οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διότι προσέῤῥαινε τοῖς ὁμιλοῦσιν διαλεγόμενος.

5. Ψύχος φυγὼν, εἰς βόρβορον ἔπεσον.] Ἐπὶ τῶν φευγόντων μικρὰ κακὰ, καὶ εἰς χείρονα ἐμπιπτόντων.

6. Ψευδόπυρα, οἷον τὰ σά.] Ταῦτα διὰ νυκτὸς γίνεται πρὸς τὴν τῶν πολεμίων κατάπληξιν.

7. Ψύρα τὸν Διόνυσον.] Τὰ Ψύρα, εὐτελὴς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ, πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. Λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν, ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων, καὶ μὴ πινόντων. Λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

8. Ψωριῶσα κάμηλος, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.] Ἐπὶ τῶν ἐν γήρᾳ μὲν ὄντων ἢ δυστυχίαις, πολλῶν δὲ ἄμεινον ἐχόντων.

Ω.

9. Ὦ γάμοι, γάμοι.] Ἐπὶ τῶν δυστυχούντων.

10. Ὦ Ἡράκλεις, ἀπόλωλε ἀνδρὸς ἀρετά.] Ἀρχίδαμος Ἀγησιλάου, ἰδὼν βέλος, τότε πρῶτον ἐκ Σικελίας κομισθὲν ἐς Λακεδαίμονα, ἀναβοήσας, ἔφη τοῦτο. Τί δ' ἂν φαίη, εἰ τὴν νῦν βολίδα ἑώρακει;

11. Ὦ Λακιάδαι.] Ἐπὶ τῶν μοιχῶν.

12. Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέκτεκεν.] Ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα, μικροῖς ἐντύχῃ, ταύτην φαμέν.

autem ſpecies eſt oleris, quod quàm citiſſimè in altitudinem excreſcit. Parœmia verò in tumidos atq; elatos vſurpatur.

4. *Aut gutta, aut ros.*] Sic Antimachus, melicus poëta, vocabatur; quòd ſputo abundaret, eoque, cum diſcipulis diſſerens, identidem roris inſtar inſpergeret.

5. *Frigus fugiens in cœnum incidi.*] De ijs, qui dum parua & exigua mala declinare volunt, in maiora præcipites feruntur.

6. *Mendaces ignes, vt tua ſunt.*] Hi ignes nocte exſtruuntur, ad terrorem hoſtibus incutiendum, copiaſque numeroſas eſſe, oſtendendum.

7. *Pſyra Bacchum.*] Pſyra (multitudinis numero) exilis inſula eſt & parua, propè Chium, vini haud ferax. Vſurpamus ergo parœmiam de ijs, qui conuiuio aſſidentes, non bibunt. De ijs quoque qui vile neſcio quid præ ſe ferunt.

8. *Scabioſa camelus, multorum aſinorum onera in ſe recipit.*] De ijs, qui licet ſenes ſint vel viſco aduerſæ fortunæ inhæreant, multis tamen meliùs agunt & præſtantiùs.

Ω.

9. O *Nuptiæ, nuptiæ.*] De infelicibus.

10. *O Hercules, perijt viri virtus.*] Archidamus, Ageſilai filius, conſpecto telo quod tum primùm ex Sicilia Lacedæmonem portatum fuerat, vehementer exclamans, hoc dicti vſurpauit. Quidnam autem dixiſſet, ſi quod nunc eſt iaculatoriæ genus machinæ, conſpexiſſet?

11. *O Laciadæ.*] De adulteris.

12. *Mons parturiuit, deinde murem enixus eſt.*] Quando quis magna ſperans, parua conſequitur, uſurpanda parœmia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

13. *Crudiuorus Bacchus.*] In eos, qui crudeliſſima quæque atque immaniſſima perpetrant. Huic enim viuos homines veteres immolabant.

14. *O quale caput, & cerebrum non habet.*] De hominibus, corpore quidem decoris, ſed animo inſulſis.

15. *Cui nihil ſatis, huic etiam nihil turpe.*] Timotheus, Cononis filius, ad Ariſtophontem Azenienſem, acri quidem præ cæteris ingenio hominem, ſed luxu diſſolutum, eo dicto eſt vſus.

16. *Tace puer, multùm boni in ſilentio.*] Menandri admonitio.

17. *Heus tu, vel ſi ſaccus fias, non te accedam.*] De ijs, qui ſemel improbitatem aliquorum experti, non amplius illorum impoſturis decipiuntur.

18. *Ex ouo prodijt.*] De formoſiſſimis. Iupiter enim olori aſſimulatus, cum Leda rem habuit, quæ duo oua peperit, quorum ex altero Caſtor & Pollux procreati ſunt, ex altero verò pulchra prorſus Helena. Vnde hoc adagij: *Ex ouo progenitus eſt.*

19. *Hyacintho formoſior.*] Hic Amyclæus adoleſcentulus fuit, formoſus: quo conſpecto, Apollo & Zephyrus, vterque forma eius capti ſunt. Ipſe autem ſtudioſè per ea, quibus vterque præſtabat, fouebatur. Apollo ſagittabat, Zephyrus ſpirabat: ab illo cantus & voluptas; ab hoc non niſi timor ac perturbatio ſuppeditabat. Dat ſeſe igitur Apollini adoleſcens, & Zephyrum præ æmulatione in bellum contra ſe armat. Poſthæc quum adoleſcens exerceretur, Zephyrus exercitium illi in perniciem vertit; diſco necis cauſam ſubminiſtrante, qui ab hoc proiectus, ab illo in eum retortus, mor-

13. Ὠμηστὴς Διόνυσος.] Ἐπὶ τῶν ὠμότατα καὶ ἀπανθρωπότατα πραττόντων. τούτῳ γὰρ ζῶντας ἀνθρώπους ἔθυον οἱ παλαιοί.

14. Ὦ οἵα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.] Ἐπ' ἀνδρῶν μεγαλοπρεπῶν μὲν τῷ σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλογίστων.

15. Ὧι ἱκανὸν οὐδὲν, τούτῳ γε αἰσχρὸν οὐδέν.] Τιμόθεος ὁ Κόνωνος εἶπε τοῦτο πρὸς Ἀριστοφῶντα Ἀζηνιέα, πάντων ἄριστα ἔχοντα λόγον, πλήν γε ἄσωτον ὄντα.

16. Ὦι παῖ, σιώπα, πόλλ' ἔχει σιωπὴ καλά.] Μενάνδρου ἡ παραίνεσις.

17. Ὦ οὗτος, κἂν θύλαξ γένῃ, οὐ προσελεύσομαί σοι.] Ἐπὶ τῶν ἅπαξ πειραθέντων μοχθηρίας ἐνίων, οὐκέτι δὲ ἐξαπατωμένων τῇ πείρᾳ ταῖς αὐτῶν ὑποκρίσεσιν.

18. Ὠοῦ ἐξῆλθεν.] Ἐπὶ τῶν ὡραιοτάτων. Ὁ γὰρ Ζεὺς ὁμοιωθεὶς κύκνῳ, ἐμίγη τῇ Λήδᾳ, καὶ ἐγέννησε δύο ὠά. ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς ὠοῦ οἱ Διόσκουροι ἐγεννήθησαν, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου, ἡ Ἑλένη ἡ πάγκαλος· ὅθεν τὸ, Ἐξ ὠοῦ ἐγεννήθη.

19. Ὡραιότερος Ὑακίνθου.] Οὗτος Ἀμυκλαῖον ἦν μειράκιον καὶ καλόν. εἰς τοῦτον εἶδε μὲν ὁ Ἀπόλλων, εἶδε δὲ ὁ Ζέφυρος, καὶ ἄμφω κατείχοντο τῇ μορφῇ. καὶ φιλότιμος ἦν ἀφ' ὧν εἶχεν ἑκάτερος· ἐτόξευε μὲν ὁ Ἀπόλλων, ἔπνει δὲ ὁ Ζέφυρος. μέλη μὲν ἦν τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ἡδονή· φόβος δὲ τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ταραχή. ῥέπει πρὸς τὸν δαίμονα τὸ μειράκιον, καὶ Ζέφυρον ὑπὸ ζηλοτυπίας ὁπλίζει πρὸς πόλεμον. μετὰ ταῦτα ἦν γυμνασία τῷ μειρακίῳ καὶ τιμωρία παρὰ Ζεφύρου. Δίσκος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν ἐκείνου διακονήσας, ὑπὸ τούτου μὲν ἀφε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἀφεθεὶς, ὑπ' ἐκείνου δὲ ἐνεχθείς· καὶ ὁ μὲν ἐτεθνήκει. Τὴν γῆν δὲ οὐκ ἦν ἔρημον ὑπὸ μνήματος ἀφεῖναι τὴν συμφορὰν, ἀλλὰ τὸ ἄνθος αὐτὴ τοῦ μειρακίου γίνεται, ὃ τοὔνομα δέχεται. λέγουσι δ' ὅτι καὶ ἡ προσηγορία ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται.

20. Ὥσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι.] Λέγεται ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετούντων.

21. Ὦσὶν ἑστῶσιν.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι τὰ ὦτα εὐτρεπιζομένων.

22. Ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί.] Ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς διακειμένων.

23. Ὡραιότερος Πορφυρίωνος.] Ὁ Πορφυρίων ὡραιότατός τε ἅμα καὶ φερωνυμώτατός ἐστι ζώων, καὶ χαίρει κονιώμενος. καὶ πρότερον δὲ ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι κονίστραις καὶ λουτροῖς, πρὶν ἂν βαδίσαι ἀριθμὸν βαδίσεως ἀρκοῦντά οἱ. σιτούμενος δὲ ἐπὶ μαρτύρων, ἄχθεται, καὶ διὰ ταῦτα ἀναχωρεῖ, καὶ ὑπολανθάνων ἐσθίει. ζηλοτυπώτατος δέ ἐστιν ἰσχυρῶς, καὶ τὰς ἀνάνδρους τῶν γυναικῶν παραφυλάττει· τὸν ταὼν μὲν οὖν ὡραῖον ὄντα, καὶ καταθύουσι καὶ σιτοῦνται οἱ ἄσωτοι· τοῦ γὰρ ὄρνιθος τὰ μὲν πτερὰ κόσμος ἐστὶ, τὸ δὲ σῶμα ἦν τι οὐδέν. Πορφυρίωνα δὲ οὐκ οἶδα καταθύσαντα οὐδένα ἐπὶ δεῖπνον, οὐ Καλλίαν, οὐχ Ὁρτήσιον τὸν Ῥωμαῖον.

24. Ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καίεται.] Ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν καὶ ξηρῶν καὶ φθειρομένων ταχέως. Ἡ δὲ νέα εἰρεσιώνη θαλλὸς ἦν ἐλαίας, ἐστεμμένος ἐρίοις, καὶ προσκρεμαμένους ἔχων παντοδαποὺς τῶν ἐκ γῆς καρπῶν. τοῦτον δὲ ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλὴς καὶ τίθησι πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν, τοῖς Πυανεψίοις. Λέγεται γὰρ, Θησέα, καθ' ὃν καιρὸν εἰς Κρήτην ἔπλει,

tem illi conciliauit. Non conueniebat autem, vt terra hoc infortunium memoriæ expers relinqueret: quare florem pro adoleſcente producit, idem cum ipſo nomen ſortitum: idque folijs eiuſdem inſcriptum fabulantur.

20. *Tanquam heros, in ſcuto hoſpitio excipere volo.*] Dicitur de ijs, qui amicos ſuos ex ſuiſmet rebus beneficio afficiunt.

21. *Arrectis auribus.*] De ijs, qui ad audiendum, aures componunt.

22. *Vt puerum amatores amant.*] De ijs, qui amore tenentur.

23. *Porphyrione formoſior.*] Porphyrio, animal eſt inter cætera pulcherrimum celeberrimumque. gaudet puluere inſpergi: non prius tamen ſe arenæ & lauacris committit, quam paſſuum numerum ſufficientem ingrediatur. ægrè coram teſtibus cibum capit, ideoque ſe ſubtrahit, & ſecretò veſcitur: maximè autem zelotypia laborat, & fœminas viro carentes obſeruat. Pauonem autem, formoſiſſimus cum ſit, mactant ceduntque homines lurcones. Nam pennæ quidem huius auis ornamento ſunt, corpus autem ipſum nullius exiſtimationis. Porphyrionem autem à nemine in conuiuium mactatum noui; neque a Callia, neque ab Hortenſio Romano.

24. *Tanquam veterem oleæ ramum comburit.*] De rebus exilibus & ſiccis, quæque celeriter conſumuntur. Noua autem Eireſione ramus erat, oleæ lana coronatus, ex ſe pendentes omnis generis terræ fructus habens. Hunc autem effert puer cui vterque adhuc parens ſuperſtes, & ante fores templi Apollinis ludis Pyanepſijs reponit. Fertur enim, Theſeus, quo tempore in Cretam nauigauit,

Delo ob tempeſtatem appulſum, Apollini vouiſſe, oleaginis ſe ramis coronatum, ſacra illi facturum, quando occiſo Minotauro ſeruari contigiſſet, & ſupplice illo ramo ita coronato, ollas ptiſanæ triticeæ pultiſque ex freſis leguminibus factæ, plenas elixaſſe, aramque conſtituiſſe. Vnde & Pyanepſia dicta videntur, tanquam *κυαμέψια*, hoc eſt, fabarum elixarum feſtum. Nam olim *κυάμους*, *πυάμους* vocabant. Porrò feſtum hoc ad peſtem repellendam agebant, in quo pueri verſiculos hoſce canebant:

Ficus ac pingues panes fert Eireſione:
Et mel in cotyla, ac munus præpinguis oliuæ,
Atque meri calicem, quo carpas ebria ſomnos.

Feſto autem finito, extra agros ad ipſas fores hunc ramum collocant. Crates autem Athenienſis, in libro de Athenienſium ſacrificijs, author eſt, quum ſterilitas aliquando vrbem occuparet, ramum lana coronantes, ſupplicationem Apollini inſtituiſſe.

25. *Tanquam Phinei vitam.*] De ijs, qui malè res ſuas amittunt. De Phineo, quod Harpyæ victum eius corrumperent, fabulantur, putantque nonnulli illas feras quaſdam volucres eſſe, quæ ex menſa Phinei prandium raperent. Res autem ita ſe habet. Phineus rex fuit Pæoniæ, quem vbi ſenem viſus defeciſſet, & liberi eius maſculi mortem obijſſent, filiæ Pyria & Eraſia, patris rem familiarem deſtruxerunt. Hinc ciues, miſer, inquiebant, Phineus, cuius vitam Harpyæ corrumpunt. Zethus autem & Calais, vicini ipſius, Boreæ, viri non incelebris, filij, hominis commiſerti, auxilium tulerunt, & filias vrbe repellentes, opibuſque eius recollectis, inſpectorem ſeu curatorem quēdam illi Thracem appoſuerunt.

προσχόντα Δήλῳ διὰ χειμῶνα, εὔξασθαι τῷ Ἀπόλλωνι, καταστέψασθαι κλάδοις ἐλαίας, ὅταν σωθῇ μετὰ τὸ τὸν Μινόταυρον ἀποκτεῖναι, καὶ θυσιάσειν, καὶ τὴν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψας, ἑψῆσαι χύτρας αἰθάλης καὶ ἔτνους, καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι· διὸ καὶ Πυανέψια δοκεῖ λέγεσθαι, οἷον κυαμέψια· τὸ γὰρ πρότερον τοὺς κυάμους, πυάμους ἐκάλουν. ἦγον δὲ ἔσθ᾽ ὅτε, ἐπὶ ἀποτροπῇ λοιμῶν· ᾖδον δὲ παῖδες οὕτως·

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει, καὶ πίονας ἄρτους·
Καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι,
Καὶ κύλικ᾽ εὔζωρον· ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃς.

Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν, ἔξω τῶν ἀγρῶν τιθέασι παρ᾽ αὐτὰς τὰς θύρας. Κράτης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν, ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης τὴν πόλιν, θαλλὸν καταστέψαντας ἐρίοις, ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι.

25. Ὡς τοῦ Φινέως τὸν βίον.] Ἐπὶ τῶν κακῶς ἀποβαλλομένων τὰ ὄντα. ἱστοροῦσι περὶ Φινέως, ὡς διέφθορουν Ἅρπυιαι τὸν βίον αὐτοῦ· δοκοῦσι δὲ ἔνιοι, θηρία καὶ πετεινὰ εἶναι ταῦτα· ἁρπάζοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ Φινέως τὸ δεῖπνον. ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτως. Φινεὺς ἦν Παιονίας βασιλεὺς, ὃν γέροντα γεγονότα ἡ ὄψις ἀπέλειψεν· οἵ τε ἄρρενες παῖδες ἀπέθανον· θυγατέρες δὲ ἦσαν αὐτῷ Πυρία καὶ Ἐρασία, αἵ τινες τὸν τοῦ πατρὸς βίον διέφθειρον· ἔλεγον οὖν οἱ πολῖται, δύστηνος ὁ Φινεύς. ὅτι αἱ Ἅρπυιαι τὸν βίον αὐτοῦ διαφθείρουσιν· οἰκτείραντες δὲ αὐτὸν Ζῆθος καὶ Κάλαϊς, ἀστυγείτονες αὐτῷ, Βορέου παῖδες ἀνδρὸς, οὐκ ἀσήμου, βοηθήσαντες αὐτῷ, τὰς θυγατέρας ἐξήλασαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὰ χρήματα συναθροίσαντες, ἐπίσκοπόν τινα κατέστησαν τῶν Θρακῶν.

26. Ὥσπερ

26. Ὥσπερ ἑωλοκρασίαν μου καταχέεις.] Τάττεται ἐπὶ ὕβρεως. οἱ γὰρ νέοι ἑωλοκρασίαν κατεσκεύασαν ἀνδρῶν φιλοσόφων, ἡνίκα συνέπινον ἀλλήλοις παρ᾽ Ἀθηναίοις· ἐπὶ ἑκάστου κρατῆρος οἶνος ἐτίθετο, καὶ εἴ τις ἐκάθευδε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωῒ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἑωλοκρασία· κυρίως δὲ χθιζὸν βρῶμα.

26. *Tanquam heſterna potione me perfundis.*] De contumelia illa ita vſurpatur. Iuuenes enim Athenienſes pridiana potione viros philoſophos conſpergere ſolebant. Ea potio erat, quãdo ſimul compotantibus, in ſingulis crateribus vinum ponebatur: & ſi quis dormiens craterem ſuum non ebibiſſet, die ſequenti in caput eius effundebatur, idque ἑωλοκρασία vocabatur: propriè tamen ea eſt pridianus cibus.

27. Ὠτίων πιστότεροι ὀφθαλμοί.] Ἐπὶ τῶν ἀλόγως τὰ κρείττω τοῖς μείοσι παραβαλλομένων.

27. *Auribus oculi fideliores ſunt.*] In eos, qui inconſideratè præſtantiora cum deterioribus comparant.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΠΟΣΤΟ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΥΛΛΕΓΕΙ-ΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

πατριάρχου κυροῦ Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου κατὰ ἀλφάβητον.

Α

Αὔτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.] Ἀπὸ τῶν ἀλιευόντων τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων εἴρηται.

Ἀφροδίσιος ὅρκος.] Οὐκ ἐμποίνιμος.

Ἀγορὰ Κερκώπων.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γάρ τινες ἀπατεῶνες ἐγίνοντο ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης.]

Ἀγαθὰ Κιλίκων.] Ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων. προδότης γὰρ Κίλιξ τὶς Μίλητον προδοὺς εὐπόρησεν.

Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.]

Ἀδώνιδος κῆπος.] Ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων.

Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι.] Ὅτι προσήκει τί γὰρ ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῶν πόλεων καὶ τόπων ἐν οἷς ἂν γένοιτο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων.

Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε.] Ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων δώζειν ἔτι τὴν αἴτησιν εἰωθόσι λαμβάνειν.

Ἄδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.] Ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως καὶ φιληδόνως βιούντων.

Ἅλα καὶ κύαμον.] Ἐπὶ τῶν μὴ εἰδότων καὶ προσποιουμένων. οἱ γὰρ μάντεις ἅλα καὶ κύαμον τιθέασι.

Αἴρειν μασχάλην.] Ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι. εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὀρχουμένων.

Αἶξ τὴν μάχαιραν.]

Ἄδακρυς πόλεμος καὶ καθεύδοντος τρόπαιον.] Ἐπὶ τῶν ῥᾷστα καὶ παρ' ἐλπίδα κατορθούντων.

Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιόν.] καὶ, Ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς πρὸς ὁμοῖον.

Ἀμαλθείας κέρας.] Ὅτι τῇ τροφῷ αὐτοῦ Ἀμαλθείᾳ ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τρεφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρας αἰγός· δι' οὗ ἐπέβλυζεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ᾐτήσατο.

Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.]

Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων.

Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φιλία.

Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.] Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων.

Ἀληλεσμένος βίος.] Ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ ἀπόνου.

Ἀνάγυρον κινεῖς.] Ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς κακά. Ἀνάγυρος γάρ τις ἥρως ἐκάκου τοὺς γείτονας.

Αἰεί με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν.] Ἐπὶ τῶν καταπεφρονημένων καὶ οὐδενὸς ἀξίων.

Ἀετὸς θρῖπας ὁρᾷ.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν.

Ἅλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.] Ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς.

Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται.] Ἐπὶ τῶν οὐ ῥᾳδίως ἁλισκομένων.

Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐξευρισκόντων τι νέον κακόν.

Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί.] Ἐπὶ τῶν ἐναντίων λεγομένων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Ἀεὶ ὁ πόρνος λέγει τὸν σώφρονα πόρνον.]

Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ἐμφανιζομένων ἢ εὐημερούντων.

Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἄλευ', ἤτοι φυλάττου, Ἰωνικῶς.]

Ἀῤῥάβιος αὐλητής.] Ὃς ηὔλει μὲν δράχμης, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.

Ἀΐδιος κυνῆ.]

Ἄκρῳ ἅψασθαι δακτύλῳ.]

Αἵματι κλαίειν.] Καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα δακρυόντων.

Αἱ χάριτες γυμναί.] Οὐ δεῖ δωρεὰν εὐεργετεῖν.

Ἀκόνην σιτίζεις.] Ἐπὶ τῶν τρεφομένων, καὶ οὐκ ἐπιδιδόντων.

Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ ἀλλότρια κληρονομούντων.

Ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.] Ἐπὶ τῶν μὴ συμφωνούντων ἀλλήλοις.

Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.

Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι.] Ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων.

Ἀνδρὸς γέροντος σταφὶς τὸ κράνιον.] Ἐπὶ τῶν εἰς οὐδὲν χρησιμευόντων.

Ἄλλα μὲν λύκων, ἄλλα δὲ λύκων ὄνος.] Ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοῖς λόγοις ἀσύμφωνα τὰ ἔργα.

Ἄλλην μὲν ἐξαντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρεῖ.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Ἄμας ἀπήτουν οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.

Ἀμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχῳ στερκτέον.] Οὐ δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

Ἄμμες ποτ' ἦμεν.] Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.

Ἀνὴρ ὁ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας.] Ἐπὶ τῶν ταχέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.

Ἀνδρεῖ λυθῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων.

Ἄπληστος πίθος.]

Ἀνέμους γεωργεῖν.] Ἐπὶ τῶν πονούντων, καὶ μηδενὸς μεταλαγχανόντων.

Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.]

Ἀντὶ πέρκης σκορπίον.] Ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων.

Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει.] παθὼν δὲ τε νήπιος ἔγνω.

Ἄλλοι σπείρουσιν, ἄλλοι δ' ἀμήσονται.

Ἄρκτου παρούσης, ἴχνη ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν προδήλων.

Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται.] Ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐλαχίστων ἀτελῶν παθόντων· ὁ γὰρ κάνθαρος τὰ τοῦ ἀετοῦ ὠὰ ἀφανίζει κυλίων.

Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.]

Ἀνδρὸς καλῶς πράσσοντος ἔγγιστα φίλοι.]

Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.]

Ἀλώπηξ τὸν νοῦν ἐλαιών.] Ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων ἄφρονας.

Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.] Ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δὲ δυσημερούντων.

Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε.] Ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν.

Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς γέγονεν.] Ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων.

Ἀπὸ τῶν βραδυσκέλων ὄνων ἵππος ὤρουσεν.]

Ἅπαντα τοῖς σοφοῖς εὔκολα.] Ἐπὶ τῶν διὰ φρόνησιν πάντων περιγινομένων.

Ἀργυρέαις λόγχαις μάχου καὶ πάντων κρατήσεις.]

Ἅπας ἐχῖνος τραχύς.]

Ἀσκὸν δέρεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.

Αὐλητοῦ βίον ζῇς.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων.

Ἀπιστεῖς

Ἀπολίσας χοῖρε γίγαρτα.] Ἤ γ' ἃ ἔφαγες ἀποδώσεις.

Ἀπήντησε κακοῦ βουλὴ πρὸς ὑπερτάτην ἄτην.] Ἐπὶ τῶν παθόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.

Ἄθως καλύπτει πλευρὰ λημνίας βοός.]

Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα.] Ἐπὶ τῶν ἀθρόως μεγίστοις ἐγχειρούντων.

Αὐτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις.] Ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν· ἄλλους δὲ ἐπαγγελλομένων.

Ἀλῶν μέδιμνον ἀποφαγών.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

Ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει.] Ἐπὶ τῶν αὐτιστρόφως τι ποιούντων.

Ἀμαξιαῖα ῥήματα.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων.

Ἄνθρωπος εὔελπις, καὶ ψυχὴ, καὶ διάνοια, καὶ τρόπος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳστα μεταβαλλομένων.

Ἀπόλωλεν ἡ ὗς καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ἡ γνάθος]

Ἄκλητοι κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι.] Ὅμοιον καὶ τὸ, αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτα ἴασιν.

Ἀνεῳγμέναι μουσῶν θύραι.]

Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν.]

Ἀλῶν δὲ φόρτος, ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη.] Ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων, καὶ ἀποληθέντων. ἔμπορος γὰρ ἅλας ἐπιφερόμενος ἐν νηῒ, κλύδωνος ἐπιγινομένου, τοὺς ἅλας ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέβαλεν.

Ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκότει φωτεινός.]

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν.]

Ἂν τῇ λεοντῇ μὴ ἐξίκηται, τῇ ἀλωπεκῇ πρόσαψον.] Ἐπὶ τῶν φανερῶς μὲν βλάπτειν μὴ δυναμένων, πανουργίᾳ δὲ χρωμένων.

Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως τι ποιούντων.

Αὐτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην.

Αὐτοῦ ῥόδος, αὐτοῦ πήδημα.

B

Βοιώτιος νοῦς.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. εἰς τοῦτο γὰρ ἀεὶ ὠνειδίζοντο οἱ Βοιωτοί.

Βοιώτιος νόμος.] Ἐπὶ τῶν κατ' ἀρχὰς ἠρεμούντων, ὕστερον δὲ ταρασσόντων.

Βάσανος λίθος.] Ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις, παρόσον ἡ λυδία λίθος τὸν χρυσόν.

Βοιώτια αἰνίγματα.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. Βοιωτὴ γὰρ ἡ σφίγξ.

Βοῦς ἐπὶ γλώσσης.] Ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων. διὰ τὸ τῶν ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν.

Γ

Γόνυ κνήμης ἔγγιον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων.

Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσῃ.]

Γλυκεῖα ὀπώρα, φύλακος ἐκλελοιπότος.] Ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

Γραῦς βακχεύει.] Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι διαπραττομένων.

Γραῶν ὕθλοι.]

Γαστέρα μοι προφέρεις κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων, Ἣ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρα, κενεὰ δὲ βαρεῖα.]

Γῆς βάρος.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.]

Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει.] Ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

Γύγου δακτύλιος.] Ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Γυμνότερος παττάλου.]

Γυνὴ στρατηγεῖ καὶ γυνὴ στρατοπεδεύεται.] Ἐπὶ τῶν παραδόξων.

Γυναικὶ μὴ πίστευε μηδ᾽ ὅταν θάνῃ.]

Γέλως Ἰωνικός.] Ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων. εἰς τοῦτο γὰρ Ἴωνες διεβάλλοντο.

Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται.]

Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.] Ἐπὶ τῶν ἐπιδεδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασι. ὅτι πολλαὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες.

Γέρων βοῦς ἀπένθητος ἐν δόμοισιν.]

Δ

Δίκην ὑφέξει καὶ ὅνος δάκνῃ κύνα.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῷ συκοφαντουμένων.

Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην.] Ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συναιρούντων δίκαις δίκας. καὶ ἐπὶ τῶν πυκναῖς περιπιπτόντων συμφοραῖς.

Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.]

Δωδωνεῖον χαλκεῖον.] Ἐπὶ λάλου.]

Δακτύλῳ δεῖ σε ἑλκυσθῆναι.] Ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην ἰσχνῶν γενομένων.

Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.]

Δεινοὶ πλέκειν μηχανὰς Αἰγύπτιοι.]

Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα.]

Δεύτερος πλοῦς.]

Δελφῖνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.]

Ε

Ἐπιμενίδου ὕπνος.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων. πεντήκοντα γὰρ ἔτη ἐκάθευδεν.

Ἐς Τροφωνίου μεμαντεύσαι.] Ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὠχρῶν.

Ἔναλ δρασκάζεις, ἢ κρύπτῃ.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.

Ἔσω ταμίας τἄλλα δ᾽ εἰ βούλει κύων.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν εὐημερούντων, καὶ μάλιστα εὐνούχων.

Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γίνοιτο.] Λέγεται ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐτελῶν. εἰς χρείας δὲ ἀναγκαίων.

Εἰς ἀρχαίας φάτνας.] Ἐπὶ τῶν ἐλθόντων εἰς ἅπερ πρότερον ὄντες ἐξέπεσον.

Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις.] Ἐπὶ τῶν ἄλλα αὐτ᾽ ἄλλων ὁρώντων.

Ἐκπερδικίσαι καὶ ἐκκλινίσαι.] Ἐπὶ τῶν διαδιδρασκόντων τοὺς θηρευτάς.

Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ.

Ἐμαυτῷ βαλανεύσω.] Ἐμαυτῷ διακονήσω.

Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶς ἐλήλυθας.] Ἐπὶ τῶν ὅμοια πασχόντων.

Εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων.

Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολή.] Ὅτι μηδὲ τοῦ μικροῦ δεῖ καταφρονεῖν.

Ἑρμῆς ἀμύητος.]

Ἐκτετρυμένης κύλικος πιεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἐψευσμένων φίλων.

Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις.] Ἐπὶ τῶν συζώντων ἡδυπαθείαις.

Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.]

Ἐνδυμίωνος ὕπνον ὑπνώττει.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων.

Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.] Ἐπὶ τῶν ὀξέως ἁλισκομένων.

Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀπορούντων.

Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι.]

Ἐκδεδαρμένον δέρεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων· βέλτιον δὲ ἐπὶ τῶν κακούντων τοὺς ἐν συμφοραῖς.

Ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ᾽ ἥδεται φακῇ.

κῇ. περὶ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας πάντ' ἤσθιεν.]

Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις.] Ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

Ἔνθ' οὔτε πλεῖν ἄνεμος, οὔτε μίμνειν ἐᾷ.] Ἐπὶ τῶν δυχρήστοις περιπεσόντων.

Ἐλέφας μυὸς οὐκ ἀλεγίζει.]

Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων ὄντων.

Ἐκ τριχὸς κρέμαται.] Ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων. ὅμοιον τῷ, Ἐπὶ ξυροῦ.

Εὐγενὴς ἐκ Βαλαντίου.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον τιμωμένων.

Ἔγχος ἐπὶ τῷ ἔγχει.] Γραῦν φασὶ τοῦτο εἰπεῖν, καπήλῳ ἐνεχυράζουσαν ἔγχος.

Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρου.] Ἐπὶ τῶν βάρους ἀπηλλαγμένων.

Εἰς κόλπον πτύεις.] Ἀντὶ τοῦ, Οὐ μεγαλορρημονεῖς.

Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ τρόπον τοῖς μαθήμασι προβαινόντων.

Ἐν σκότει ὀρχεῖσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρως μοχθούντων.

Z

Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μοῖραν λαβών.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένων.

Ζῶμεν οὐχ' ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.]

Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα.] Ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

H

Ἧλος τὸν ἧλον. καὶ πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουσεν.] Ἐπὶ ἰωμένων δι' ἁμαρτημένων ἁμαρτήματα.

Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ.] Πρὸς τοὺς μήτε ἑαυτοῖς χρωμένους, μήτε ἄλλους ἐῶντας. παρόσον ἡ κύων κριθὴν οὐκ ἐᾷ μένουσαν ἐν φάτνῃ· καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἐᾷ.

Ἦσαν πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.]

Ἠλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξιτέλους.] Ἄδωνις γάρ τις Πραξιτέλους υἱὸς ἀποθανὼν, καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τῶν ἐν ᾅδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν, ἀπεκρίνατο ἥλιον, σελήνην, σῦκα, μῆλα. ἔδοξε γοῦν ἠλίθιος ταῦτα ἐξισῶν ἡλίῳ.

Ἡρακλέους θυσία.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ ταῖς θυσίαις χρωμένων.

Ἡ ἀφύη τὸ πῦρ.] Ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων· παρόσον ἡ ἀφύη ταχέως ἕψεται.

Θ

Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει.] Λέγεται διὰ τοὺς πρεσβυτέρους. ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι.

Θαλάττης ἐκ χαράδρας ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων.

Θάσος ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδεῖξαι τι γὰρ ἐπαγγελλομένων.

I

Ἱερὰ ἄγκυρα.] Ἡ μεγάλη βοήθεια.

Ἰσότης φιλότης.]

Ἴσος πόλεμον οὐ ποιεῖ.]

Ἰλιὰς κακῶν.]

Ἱππόλυτον μιμήσομαι.] Ἐπὶ τῶν σωφρόνως βιούντων.

Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ.] Ὅπερ ἐστὶ, τοὺς εὐδοκιμοῦντας, εἰς ἅπερ εὐδοκιμοῦσιν ἔργα.

K

Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν.]

Κόσμει σπάρταν ἣν ἔλαχες.] Ὅτι δεῖ στέργειν τῇ δεδομένῃ τύχῃ καὶ ἀνέχεσθαι.

Καδμεία νίκη.] Ἡ ἐπὶ κακῷ τῶν νενικηκότων.

Κύκνειον ᾆσμα.] Ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτου ὄντων· οἱ γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ᾄδουσιν.

Κορώνη τὸν σκορπίον.] Ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

Κιλίκιοι τράγοι οἱ δασεῖς.] Ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν ἱμάτια κιλίκια λέγονται.

Κρητίζειν ἀντὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν.] Τοιοῦτοι γὰρ οἱ κρῆτες.

Καθώσπερ αἱ ἴτθαι στίζεις κακῶς.]

Κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.]

Κἂν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ κερδαίνειν.]

Κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις.] Ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος ἀπολιμπανομένων.

Κολοφῶνα ἐπέθηκας.] Ἤτοι τὸ τέλειον καὶ πλῆρες.

Κατὰ νοῦν φέρεται.]

Καρκίνος λαιμὸν αἴρει.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Κενοὶ κενὰ βουλεύονται.]

Κεστρεὺς νηστεύει.] Ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἄπληστον δὲ τὸ ζῶον.

Κηλὸς τροφεῖα ἀπέτισεν.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. οἱ γὰρ κηλοὶ καὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς θρέψαντας.

Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δ' ἶπες.] Ἄμφω γὰρ λυμαντικοί. καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ κέρατα ἐσθίουσιν.

Λ

Λήμνια κακά.] Ἀπὸ τῶν ἐν λήμνῳ γυναικῶν· αἳ τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπέκτειναν.

Λαγωὸς περὶ κρεῶν.] Ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων καὶ ἀγωνιζομένων, ἐπειδὴ κἀκεῖνος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει.

Λύκος μάτην χανών· ἢ λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Λύκου πτερὸν ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Λίνον λίνῳ κλώθεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων ἢ λεγόντων, ἢ τῶν κατάλληλα.

Λύκος ἀετὸν φεύγει.] Ἐπὶ ἀφύκτων.

Λύδιον ἅρμα.] Ἐπὶ τῶν ταχυτάτων. Καὶ Παρὰ λύδιον θέεις.

Λευκῷ λίθῳ, λευκὴ στάθμη.]

M

Μία λόχμη δύο ἐριθακοὺς οὐ τρέφει.]

Μηδικὴ τράπεζα.]

Μέλιττα μύστιλον.] Ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἡδέους.

Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας.] Ἐπὶ τῶν παραιτουμένων ἀγαθόν τι παθεῖν διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ἐν αὐτῷ.

Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχῃ.]

Μυσῶν λεία.] Οἱ γὰρ περίοικοι τοὺς μυσοὺς ἐλῄιζον.

Μὴ κίνει καμάριναν.] Λίμνη ἣν ἀπηγόρευεν ὁ χρησμὸς μετοχετεῦσαι· οἱ δὲ χρησάμενοι παρακούσαντες ἐβλάβησαν.

Μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Μὴ παιδὶ μάχαιραν.]

Μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρίζειν πράγματα.]

Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, οὐδὲ μέλισσα μέλι.]

N

Νεκρῷ μῦθον εἰς οὖς ἔλεγεν.] Ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαΐοντος· καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

Νεφέλας ξαίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Ναῦς ἱκετεύει πέτραν.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων.

Ξ

Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.]

Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.] Ἐπὶ τῶν ἀδιορθώτων.

O

Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας.] Ὅτι περὶ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλεύεσθαι, καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς. ὥσπερ καὶ οἱ τὰ ἱερὰ προσάγοντες, οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλεύονται περὶ αὐτῶν.

Οὐκ ἂν αὖθις ἀλώπηξ.] Λείπει τὸ, ἁλώσεται. αὕτη γὰρ ἅπαξ διαφυγοῦσα τὰς πάγας, οὐ δεύτερον ἁλίσκεται.

Ὄνος ἄγει μυστήρια.] Ἐπὶ τῶν ἀναξίως τι ἐμπεπιστευμένων.

Οὐ γνάθοι.] Εἰς πολυφάγον.

Ὅπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι, τόποι δύσβατοι.] Ἐπὶ τῶν ἐργῶδες εὑρεῖν τὰς διατριβὰς ποιουμένων. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

Οἴκοι τὰ μιλήσια, μὴ γὰρ ἐνθάδε.] Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει ἐπιδεικνυμένων τὰ ἤθη, ἢ ἐπιτηδεύματα διαβεβλημένα. Μιλήσιος γὰρ παρὰ Λακεδαιμονίοις δημηγορῶν, καὶ τὴν οἴκοι τρυφὴν ἐπαινῶν, ἤκουσε ταῦτα.

Οἶνος, ὦ παῖδες, ἀλήθεια.]

Ὄνος εἰς ἄχυρα.]

Οὔθ' ὕεται οὔθ' ἡλιοῦται.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ παρὰ δεῖπνα.] Ἐπὶ τῶν φαυλοτάτων καὶ οὐδενὸς ἀξίων. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀποθανόντων δείπνοις, αὐτοὺς ἐπαινεῖν, κἂν ἔτυχον ὄντες φαυλότατοι.

Οἴκοθεν ὁ μάρτυρ.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας.

Ὄνος ἐν μελίσσαις.] Ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περιπεσόντων.

Ὄνος λύρας ἀκούων.] Ἐπὶ τῶν ἀξυνέτων.

Ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει.]

Π

Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συνήγαγον.]

Παρὰ κωφῷ διαλέγῃ.]

Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίει.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων.

Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.] Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων.

Πρὶν τοὺς ἰχθῦς λαβεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς.] Ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων.

Πολλαὶ κυνὸς ἄῤῥενος εὐναί.] Ἐπὶ τῶν καταφερῶν εἰς τὰ τῆς ἀφροδίτης ἔργα.

Πολλάκι μωρὸς ἀνὴρ κατὰ καίριον εἶπε.]

Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.]

Πλίνθον πλύνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται.] Ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

Ποικιλότης ὕδρας.] Ἐπὶ τῶν δολερῶν.

Πολλοί σε μισήσουσιν ἂν σαυτὸν φιλῇς.]

Πῦρ

Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν.]
Πολλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.]
Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.]
Πρὸς κέντρα λακτίζειν.]
Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία.]
Πρὸ τῆς νίκης ᾄδεις ἐγκώμιον.]
Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.]
Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα ψόφους.]
Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἔρχεται.]
Πενίη σοφίην ἔλαχεν.]
Παντα πέτρον κινήσω. παντα κάλων.]
Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας.]

Ρ

Ρόδιοι τὴν θυσίαν.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασφημούντων.]
Ραχίας λαλίστερος.] Ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων. ψόφον γὰρ ἀποτελεῖ βαλλομένη τοῖς κύμασιν.
Ραδαμάνθιος κρίσις.] Ἡ δικαιοτάτη.
Ρόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.]
Ρεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.]
Ρηγίνων δειλότερος.]

Σ

Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει.]
Συνῆλθεν ἀτταγᾶς Νουμηνίῳ.]
Σύμβουλός ἐστιν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων.]
Συγγνώμη πρωτοπείρῳ.] Ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις ἁμαρτανόντων.
Σαρδώνειος γέλως.] Ὁ προσποιητὸς, καὶ μὴ ἐκ χαρούσης καρδίας.
Σικελικὴ τράπεζα, καὶ Συβαριτική.]
Σοφία μωροῦ.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτως λαλούντων.
Σέ δ' οἰωνίσαιτ' ἄν τις ἰδών.] Καὶ τὸ, Τὸν δὲ ἡ νεότης ἐμίσουν τι καὶ οἰωνίζοντο.

Τ

Τοιοῦτον Θεμιστοκλῆς οὔποτ' ἐνόησε.] Σοφίας γὰρ δόξαν οὗτος ἀπηνέγκατο.
Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.]
Ταλάντου τάλαντα.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.
Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκας.] Ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων. καὶ ἐπὶ βεβαίου ψήφου.
Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος.]
Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσεν.]
Τὸ κοινὸς κακὸν ὗς ἀπέτισεν.] Ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁμαρτόντων, ἄλλων δὲ δόντων δίκην.
Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν.] Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄνων. ἀλλήλους γὰρ ἀντικνήθουσιν. Ἐπὶ ὠφελούντων ἢ ἀντιβλαπτόντων ἀλλήλους.
Τοῦ Κροίσου παιδὸς σιγηλότερος.]
Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ.] Οἱ γὰρ ἑαυτοὺς διαχειρίζοντες ἐν Θήβαις ἐτιμῶντο.
Τὸ Ἱππάρχου τειχίον.] Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου περὶ τὴν Πυθίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε. πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους εἰς τ' ἀναλώματα ἀναγκάσας.
Τὸν ἐγκέφαλον κατασεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.]
Τὸ μὲν νόημα τοῦ θεοῦ· τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.] Οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστειζόμενοι ἔλεγον. ὁ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν· ὁ ἐργασάμενος δὲ ἐγώ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

τοῦ σελίνου δεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς νοσούντων· εἰώθασι γὰρ στεφανοῦν σελίνοις τὰ μνήματα.

Τραγικὸς πίθηκος.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν σεμνυνομένων.

Υ

Ὕβρις ὕβριν ἔτικτε καὶ ψόγος ψόγον.]

Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδὲν πονούντων.

Ὑπὸ παντὸς λίθου σκορπίος εὕδει.] Ἐπὶ κακοήθων.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν.] Ὅμοιον τῷ, ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναῤῥιπτεῖς.] Οἷον ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνίζῃ καὶ κινδυνεύεις.

Ὑπηνέμια τίκτει.] Ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.

Ὕδραν τέμνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

Ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.]

Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

Φ

Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς, ἀμείνων καὶ διακονέστερος.] νωθροὶ γὰρ δοκοῦσιν οἱ Φρύγες οἰκέται.

Φρυνώνδας ἄλλος.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μάγων.

Χ

Χαλεπὸν χορίου κύνα γεῦσαι.]

Χρήματ᾽ ἀνήρ· Πενιχρὸς δ᾽ οὐδέποτ᾽ ἐσθλός.

Χωρὶς τῶν Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὁρίσματα.]

Χροῒ δῆλα.] Φασὶ Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθειριασίᾳ τελευτῆσαι· εἰπεῖν δὲ πρὸς Πυθαγόραν περὶ τούτου πυνθανόμενον προβαλόντα τὸν δάκτυλον, χροῒ δῆλα.

Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις.] Ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων.

Χρυσῷ κατάπαττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις.] Ἐπὶ τῶν εἰκῆ λοιδορουμένων. ἐπιφέρει γὰρ, νῦν δὲ κόσμος τοῦτ᾽ ἐστί μοι.

Ω

Ὡς ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι.] Λέγεται ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετούντων.

Ὦσιν ἐσῶσιν.]

Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν.] Παρεκτόξευσις ἢ ἔξω τοῦ σκοποῦ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

IN PAROEMIAS MICHAELIS APOSTOLII BYZANTI NOTÆ

PETRI PANTINI Tiletani, Flandri.

PAg. 1. verſ. 1. Α῎ μὴν ὑπέϛην.] Id eſt, ὑπεσχόμην. *Quæ promiſeram tibi Romæ.* Euripid. Alceſtide: ἥ τόδ᾽ ὑπέϛη, *quæ hoc promiſit.* Syneſius Epiſt. 145. ὑπέϛη δὲ τὴν ὑπηρεσίαν αὐθαίρετος ὁ σύσκηνος ἡμῶν. *Recepit in ſe.* &c.

P. 2. v. 21. Λόγος ὠφέλιμος.] Etymologicum magnum copioſius PROVERBIVM definit, λόγον ὠφέλιμον μετ᾽ ἐπικρύψεως μετρίας αὐτόθεν ἔχων τὸ χρήσιμον, καὶ πολλὴν τὴν ἐν τῷ βάθῳ διάνοιαν. *Sermonem vtilem ſub integumento mediocri, ſuum hinc ſecum fructum habens, multumq́ in imo reconditum ſenſum.* Codex noſter Etymol. vetus calamo exaratus breuius: λόγον ὠφέλιμον, ἤτοι βιωφελῆ, παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενον: vt & Heſychius, qui tamen, οἷον παροδίαν, dici ait. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. *Sermonem vitæ conducibilem, à via ſic nominatum.* Infra itaque forte leg. ἡ δὲ Παροιμία ἐκ τῆς παρὰ προθέσεως καὶ τοῦ οἶμος ἡ ὁδός· Παροιμία, καὶ Παροδία.

V. 25. Διαφέρει δὲ τοῦ Αἴνου.] Ex Euſtathio in Hom. Iliad. λ΄. niſi quod hic fuſius rem explicet ex Herennio Philone. Male autem ab illo Scholiaſte prænomen Λυκίλλου Tarrhæo tribuitur, pro Λυκίου. Male forte & hic in Callimachi verſu, Τμώλῳ pro Πύλῳ Videndus de hiſce copioſius diſſerens idem Euſtathius in Odyſſ. ξ΄. qui teſtatur & μάλῳ vel δάλῳ legi pro Δήλῳ. M. Fabius Quinctilianus eandem indicat *Aeni & Parœmiæ* differentiam lib. v. Inſtitut. Orator. cap. 11.

P. 3. v. 10. ἐπὶ τὸ χεῖρον.] Quid ſi ἐπὶ τὴν χεροῖν, & mox ἐνδέχοται, pro ἐνδέχονται, legas?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

CENTVRIA I.

ADag. 2. Ἄβυδος ἐςίν.] Sic Euſtathius diſertè in Iliad. β΄. Ἰςέον ὅτι καὶ ὅτι τὸ Ἄβυδος ὕςερον ἐπὶ συκοφάντε ἐτέθη παροιμιακῶς, διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνούς. ὅθεν καὶ Ἀβυδοκόμοι οἱ ἐπὶ συκοφαντίᾳ κωμῳδοῦντες. τίθεται δέ φασιν ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ εἰκαίου καὶ οὐδενὸς ἀξίου· κωμῳδοῦνται δέ φασι καὶ εἰς μαλακίαν οἱ τῆς Ἀβύδου· Παυσανίας δὲ καὶ παροιμίαν εἶναι λέγει, Μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον· ᾗ ἐχρῶντο, φησὶν, ἐπὶ τῶν εἰκαίων καὶ οὐδαμινῶν. *Sciendum poſtea,* Abydvm *pro ſycophanta prouerbij vice adhibitum, quòd ſycophantæ eſſe Abydeni exiſtimarentur. Hinc &* Ἀβυδοκόμοι *dicti, qui impoſturis ſeſe venditant. Quin & pro homine vano ac nullius pretij eandem vocem poſitam aiunt. Imo & ob mollitudinem Abydenos comico ſale exagitatos ferunt. Addit Pauſanias etiam Adagio dici:* Ne temere Abydum. *Quo vtebantur in homines futiles ac prorſus nihili.* In Heſychio etiam Ἀβυδηνὸν ἐπιφώνημα, ἀπὸ τοῦ ὑπ᾽ αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους. *Abydena acclamatio, quod hoſpites ab illis deciperentur.* In Zenobio vero Parœmiographo ἐπιφόρημα lego, rectius, vt opinor.

8. Μυρμηκιά] Sic cod. ſcriptus, & Lucianus, cui etiam μυρμηδών.

Ibidem: Φασὶ δὲ αὐτοὺς] Ex Æliano deſumptum lib. VI. Hiſtoriæ Animalium cap. 43. ſed decurtatum ex Epitome huius, & Variæ hiſtoriæ operis, quod in bibliothecis aſſeruari credimus. Quod ne pleniluniis quidem otio ſe dare refert, confirmat & Plinius lib. VIII. cap. 29. & epiphonemati adde & Salomonis illud Prouerb. 6. *Vade ad formicam ô piger,* &c.

9. Diogenianus pro χαλαρὰ χλιαρὰ non recte. Deſiderius ait recte *de oratione blanda magis quam frugifera* dici: ſi Apoſtolio aſſentiare, potius *de oratione aptè contemperata* accipiendum videtur.

10. Ἀγαθὴ καὶ μάζα] Heſychius τὴν μάζαν interpretatur, farinam aqua & oliuo maceratam, ſeu ſubactam. Suidas etiam lac addit. Pane deteriorem fuiſſe vel ex Athenæi lib. 6. Δεῖπνος. & Xenophontis item 6. Cyropædiæ conſtat. Diogenianus μετ᾽ ἄρτων alio legiſſe ſenſu videatur.

11. Ἀγαθὸς ψάλτης] Archidami dictum eſt apud Plutar. in Laconicis.

12. Καὶ ἐν Θήβαις τὸ ἡρῷον Ἀγαθοῦ δαίμονος] Pauſanias in Bœoticis prope Trophonij oraculum ædiculam ponit, in qua Δαίμονός τε ἀγαθοῦ καὶ τύχης ἱερὸν ἀγαθῆς eſſe ait. Euſtath. quoque Odyſs. γ΄. ex Ælio Dionyſio poculum fuiſſe ἀγαθοῦ δαίμονος appellatum, quod menſis iam ſublatis circumferebatur.

17. Ἀγαθῶν ἀγαθίδες] Eſt apud Pollucem lib. VII. cap. 10. & Heſychium, à quo ἀγαθὶς exponitur δέσμη ῥάμματος καὶ σήματος: pro quo malè in Etymologico γράμματος pro ῥάμματος editur.

21. Ἀγορὰ Κερκώπων] Aliter paulo Euſtath. Ἀθήνησι πλησίον Ἡλιαίας eſſe forum ait, ἔνθα τὰ κλοπιμαῖα ἐπωλοῦντο. τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ Κέρκωπες περιάδονται, κλέπται δηλαδὴ καὶ πανοῦργοι. Idem alibi Κερκωπίζειν prouerbiale agnoſcit, & Heſychius locum Athenis prope Heliæam agnoſcit. Chryſippus ab animalibus cauda adulantibus dictum putat. Quomodo autem Cercopes Iouem fallere aggreſſi in ſimias mutati, refert Naſo, lib. XIV. Transformat. ver. 91. & ex Callimacho Natalis lib. II. Mythologic. & Had. Iunius in Adagijs.

Ibid. Λύκων δεκάς] Ex Zenobio, Heſychio & Suida malim λύκου. Origo Parœmiæ hinc ducta, quòd Athenis ad forum iudiciarium ſtatua Lyco heroi dicata eſſet lupi forma, apud quem ſycophantæ & quadruplatores, genus hominum peſſimum, maximeque inuiſum verſaretur, & triobolum illi cotidie penderent. Suidas alibi in decem, quæſtui muneribuſque inhiantes, qui inibi verſarentur, iactatum ait.

Ibid. Κροβύλου ζεῦγος.] Ita rectius, quam in vet. cod. Apoſtolij Κρομύλου, vel, vt in Suida, Κροβύζου, vitioſe. Fuit leno improbiſſimus, cui ſcorta duo, quibus iuuentutem ad ſe pellectam compilabat. Hinc & *Crobyli par*, ſiue iugum aut bigam appelles, de duobus ſcelere paribus.

22. Ἀγύῤῥιός ἐστι] Apud Ariſtophanem legitur in ....

Ἀγύῤῥιος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων λέληθε.

Agyrrius autem neſcit ſe Pronomi barbam habere.

In Suida eſt Ἀγύῤῥιος, & pro ψηφιζομένων rectius forte ψηνιζομένων, turpi quidem, ſed quam ſenſus & dictio ſequens expoſcat, notione. Vitioſe etiam ſcriptum erat Πατρονόμου, nato, vt fit, è compendijs aut notis, errore, vt hic ſæpe πρὸς pro πατρὸς, & contra, editum Baſileæ ab Heruagio memini. Solent enim ſcribæ Græci, nomina propria, vt agnoſcas, tranſuerſa linea ſignare. hinc ex Προνόμου, Πατρονόμου alius deſcripſit.

23. Ἄγουσι ἑορτὴν] ἑορτῶν reſcribendum videtur, reclamante licet vtroque & edito Baſil. & manuſcripto cod. Eſtque eadem apud Plat. alibi in lib. de Repub. phraſis.

24. Διὰ φρατόρων κύων.] Addit Suidas μαστιγοῦται. Euſtath. in Iliad. β'. è lexico refert apud Athenienſes aliquando quatuor duntaxat Tribus fuiſſe, ad ſimilitudinem quatuor anni tempeſtatum ſeu partium. In ſingulis porro Tribubus tres φρατρίας, quaſi curias ſeu conſortia contribulium, ad numerum XII. anni menſium. Atque illas rurſum in XXX. familias ſeu cognationes diuiſas pro ratione 360. dierum, quot annus conſtat, &c. Φράτορες etiam dicti, vel antiquitus Φράτερες. Qui præerant Φρατρίαρχοι: templum in quod convenie-

 bant

bant φεάτειον. hoſtia,ſiue ouis ſiue caprea, φεατήρ. Plura Iulius Pollux lib. III. Onomaſt. cap. 4. Canes autem idcirco ab eorum arcebantur conuentu, ne latrando ſacra conſultationeſque turbarent.

26. Ἀγροῦ πυγή.] Ex Apoſtolij interpretatione ſic reſcribendum videatur, vt cenſet quoque doctiſſimus vir contra Eraſ. allata Euſtathij auctoritate Iliad. β'. qui πυγὴν ἀγροῦ dici ait παροιμιακῶς ducta ἐκ τῆς σαρκικῆς πυγῆς tralatione, pro parte agri pinguiſſima. Addit tamen, capi & pro ijs qui otioſè rei cuipiam adſident: tertio deniq; in valde agreſtes iactatum. Appendix Vaticana ad Zenobium (quam Schotto debemus cum reliquis Adagiorum ſcriptoribus extra Apoſtolium) præfert τὸ πηγὴν, vt & bonus auctor Heſychius; valde opulentos ἀγροῦ πηγὰς, ruris ſiue agri fontes appellatos docens.

28. Ὑποθετική.] Id eſt, παραινετική, νουθετική. Hoc enim ὑποθῆκαι ſignificant.

29. Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις.] Affine huic Prouerbium, Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει.

30. Ἀγναπτόπερος.] In Suida ἀγναπτότατος. Alibi: Ἀγεαπτότατος βάτος αὐτός. Eraſm. probat ἀγναμπτότατος, *maxime rigidus atque inflexibilis*. niſi cui magis placeat ἀκαμπτότατος. Sic in Heſychio male poſitum opinor ἀγναπτοπόλεμος pro ἀγναμπτοπόλεμος, *bello inſuperabilis*; & ἄγναπτον ἱμάτιον, pro ἄγναπτον, *non interpellata veſtis*.

35. Περιπέσῃς.] Erat in ſcripto cod. περιπατήσῃς, vel περιπάσῃς: ambiguum enim erat, vertendúmne eſſet, *Orci podicem conculces*, pro περιπατήσῃς, licet hoc rarum. Diogenianus clare: Ἅδου πρωκτῷ περιπέσοις, *Orci incidas pod.* ſenſu contrario.

37. Ἀδικείτω ἐμοὶ] Forte leg. ἀδικεῖτ' ἐμὲ ὁ πλοῦσιος.

41. Ἄδεις ἔχων.] Sic Ariſtoph. in Auibus Ληρεῖς ἔχων. Attica phraſi.

42. Ἄδεις πρὸς μυῤῥίνην.] Plutar. lib. I. Sympoſiac. Dec. I. hic conſulendus. Torqueri autem poteſt in imperitos, in cœtu doctorum, aliis loquentibus, obmuteſcentes.

43. Ἀδώνιδος κῆποι.] Sic Plutarch. & Heſychius, additque hic in Adonidis feſto ſimulacra quædam duci, & hortos in teſtis, atq; omnis generis fructus, vt ſunt fœniculum, lactucæque. In ſcripto tamen Apoſtolio, κῆπος lego, vt & in Suida editur, & à Nazianz. in Carm.

44. Κατὰ φιλαργύρων] Reſpicit locum qui eſt in Axiocho, ſiue is Platonis, ſeu potius Æſchinis Socratici Dialogus eſt: vbi Socrates Prodici Sophiſtæ auaritiam taxans, qui gratis doceret neminem, hominis verſiculum ſemper in ore habentis:

Ἡ δὲ χεὶρ τὴν χεῖρα κνίζει· δός τι καὶ λάβοις τι.

Confricat manum manus: da quidpiam, & ſimul cape.

Trochaicus eſt verſus, ſi adijcias ἂν particulam: quæ metro & Epicharmum

mum Siculum poëtam delectatum ferunt, & hunc eidem fere attribuunt. Simile eſt Adagium: Ἀνάδιδου, καὶ λάμβανε. Nec abludit hoc Sophocleum, ἡ χάρις χάριν φέρει. Et alibi, ἡ χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.

45. Ἐπὶ τῶν φιληδόνων] Cauſam Zenobius Cent. II. Ad. 37. hanc reddit. Facilis enim erat Athenis in Delum nauigatio: quique eò tenderent, otioſe nauigantes cantillabant.

46. Ἀδελφὸς ἀνδρὶ] Citat ex Homero Socrates apud Platonem in Protagora. Innuitur autem hoc Prouerbio fratrum auxilium tutiſſimum eſſe, quod etiam alibi Homerus oſtendit ..... Et in ſacris litteris Salomon Prouerb. cap. XVIII. ver. 19. *Frater qui adiuuatur à fratre, quaſi ciuitas firma.*

50. Εἰώθεσαν ἔδμεναι ἄδδην, κατὰ τὸν ποιητήν.] Homerus, Iliad. ε. v. 203.

54. Ἀεὶ κολοιὸς παρὰ κολοιὸν] Ælianus lib. XVII. hiſtoriæ Animal. ex Theopompo: ſed, vt hic ſolet, ex compendio. vbi pro βούλεται, melius eſt βεβούλευται, & pro λίγματα, μειλίγματα. Quæ porro de volatu adfert ex eo ipſo Æliano ſunt lib. VII. cap. 7.

60. Εἰς τοὺς κρατῆρας ἔρριψεν] Significari puto Leontinos aliquot à Phalaride deuictos, in Ætnæ crateres iniectos. Ita enim vocantur. Ouid. alibi, *Et pronos currus medio cratere recepit.*

Plin. lib. III. cap. 8. de Ætna agens: *Crater eius patet ambitu ſtadiorum* XX. Eadem notione lib. III. Antholog. de Empedocle, cuius calceos ferreos crater eiecit, dum ſe in Ætnam, teſte Horatio, præcipitat:

Πῦρ ἀπὸ κρατήρων ἔκπιες ἀθανάτων.

62. Quæ hic rurſum de aquila recitantur, ex Æliano ſunt lib. II. Hiſtor. Animalium cap. 26.

67. Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν.] Ex Ariſtotele lib. IX. Animalium cap. 28. vltima vox in καινὸν mutanda videatur, aſtipulante Plin. lib. VIII. Natur. hiſtor. cap. 16. *Vulgare*, inquit, *Græciæ dictum*, *ſemper aliquid noui Africam adferre.* Cum tamen Apoſtolij interpretatio eò ducat. Quid ſi illa retenta, & hac præpoſita Iambico ſenario legamus?

Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη καινὸν κακόν: vel κακὸν νέον.

69. Ἄζηλος πλοῦτος ὅτι τυφλὸς, *Diuitiæ vt cœcæ non expetendæ*] Huc pertinet quod Plutar. in vita Lycurgi ex Theophraſto refert, maximum in eo viro fuiſſe τὸ τὸν πλοῦτον ἄσυλον, μᾶλλον δὲ ἄζηλον, καὶ ἄπλουτον ἀπεργάσασθαι τῇ κοινότητι τῶν δείπνων, καὶ τῇ περὶ τὴν δίαιταν εὐτελείᾳ. χρῆσις γὰρ οὐκ ἦν οὐδὲ ἀπόλαυσις, οὐδὲ ὄψις ὅλως ἢ ἐπίδειξις τῆς πολλῆς παρασκευῆς, ἐπὶ ταυτὸ τὸ δεῖπνον τῷ πένητι τοῦ πλουσίου βαδίζοντος. ὥστε δὴ, τοῦτο τὸ θρυλλούμενον, ἐν μόνῃ τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον πόλεων τῇ Σπάρτῃ σώζεσθαι τυφλὸν ὄντα τὸν Πλοῦτον, καὶ κείμενον ὥσπερ γραφὴν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον: *quod diuitias inuiolabiles, ſeu potius deſpectas red-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

diderit communi menſa & victus frugalitate. Neque enim illarum vſus vllus aut fruitio, vel omnino adſpectus aut oſtentatio maioris apparatus fuit, cum ad idem conuiuium pauper iuxta ac diues conuenirent. Vt iuxta tritiſſimum illud, in ſola ciuitatum omnium quæ ſub ſole ſunt, Lacedæmone, Plutus cæcus adſeruaretur inſtar picturæ, inanimis atque immobilis iacens. Conſonat parœmiæ huic Horatianum illud in Odis.

Nullus argento color eſt auaris
Abditæ terris inimice lamnæ,
Criſpe Salluſti, niſi temperato
Splendeat vſu.

Huc pertinet & illud de Sparta datum oraculum, teſte Plutar. in Laconicis Apophth. à Cicerone II. Offic.

Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλει, ἄλλο δὲ οὐδέν·
Sola fames nummi Spartam expugnabit habendi.

Item: τῆς ἀπορρήτου καὶ ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς οὐδὲν ὄφελος. *Occultæ & abſconditæ muſices nulla vtilitas*, vt eſt apud Lucian. in Harmonide. Obſeruat hic Dauid Hœſchelius, Philonem lib. de Ioſepho iubere, τὸν γνήσιον περὶ τοῦ νόθου πλούτου, καὶ τὸν βλέποντα περὶ τοῦ τυφλοῦ θαυμάσαι.

72. Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι.] Probatur doctis viris, vt vox λέσχη, pro confabulatione, ſeu loco, in quem ad confabulandum conuenitur, potius quam pro nugis, vt Chiliaſtes voluit, hic vſurpetur. Ἀηδόνες autem ἀλληγορικῶς viros doctos ſuaui ſermocinatione tamquam auicula illa luſcinia, dulciſſimo cantu audientium aures animoſque demulcentes, accipiamus. Sic Palamedes philoſophus inſignis, nec minor poëta, vt ferunt, apud Euripidem ἀηδὼν μουσῶν appellatur. ſic Pindarus de ſe, ὄρνις φύεσθαι βούλομαι λιγύμυθος ἀηδών, ait.

77. Αἰθέρα νήνεμον αἰρήσεις] Ita vet. cod. nec ineptè, ad explanationem. Quando enim æther omnis eſt venti expers? In Zenobio tamen ἐρέσσειν vel ἐρέσσεις eſt, quod eſt, aerem remo remigantium more diuerberare.

79. Ἔφιππος εἰς τὸν τόπον.] Simile exemplum apud Rom. Q. Curtij, vt T. Liuius refert.

80. Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι] Zenobius refert Cent. I. Ad. 48. Ægienſes cum in Achaia Ætolos deuiciſſent Pythiam conſuluiſſe, quinam eſſent Græcorum præſtantiſſimi, & reſpondiſſe, *Vos Aegienſes, neque tertij eſtis neque quarti.* Suidas copioſius. Diogenianus vt Apoſtolius. Aliæ ab aliis auctoribus parœmiæ huius origines referuntur.

82. Πύελον ἀνθρώπου] Ex Æliano ſumptum & illud lib. VII. Animal. cap. 6. vt & de muſica qua oues pingueſcunt, ibidem cap. 27. vocula tamen λέγοντες, παρέλκει.

83. Ἀνατρέπουσι τὰ ἀγγεῖα] Recte itaque Suidas, ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων, de iis qui beneficia ſua corrumpunt, dici ait: ab aliis

vero

vero in ijs adhiberi ex quibus inſignis aliqua capitur vtilitas, ob copiam lactis qua Scythiæ capræ abundant, teſte Æliano lib. III. Animalium cap. 34.

86. αὐλικινεμένων] Malim αὐλικειμένων. Eraſ. poſt πλῆκτρον, adjicit, ἀμυντήριον, & à gallis gallinaceis tralationem ductam.

89. Αἰδὼς γὰρ] Geminum illud Homeri Odyſſ. ρ΄. & alibi:

Αἰδὼς δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.

Et Heſiodio illi:

Αἰδὼς δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ κομίζειν.

Vtilis haud pudor eſt homini quem vexet egenus.

Eraſ. Chil. II. Cent. VII. Ada. 2. *Verecundia viro egenti inutilis.*

90. Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω] Zenobius ait Athenienſes re male contra Macedones geſta, huiuſmodi dictum vſurpaſſe: itemque Diogenianus, ſed hunc emendandum cenſeo. Tentabam, ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς χείροσι κατόπιν γενομένων. Cent. II. Ada. 54.

91. Αἴτει καὶ τοὺς ἀνδρ.] addo ſyllabam αἴτει γε καὶ, vt Senarius conſtet. In principes adeo immiſericordes, & populum expilantes, vt ex re qualibet, etiam ſacra, tributum, quod etiam *farinæ* nomine deſignatur, exigant. Huic par: Ἀπὸ νεκροῦ φορολογεῖν: *A mortuo tributum cogere.*

92. Αἰξωνιεὺς ἄλλος] Platonis locus in Lachete eſt: οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτα ἔχων εἰπεῖν, ἵνα μή με φῇς ὡς ἀληθῶς Αἰξωνέα εἶναι. Forte leg. οὐδὲν ἐγὼ πρὸς ταῦτα ἔχω εἰπεῖν. Reponendumque hic Αἰξωνεύς, καὶ Αἰξωνεύεσθαι: quod etiam Heſychius interpretatur κατηγορεῖν. & pro Αἰξωνίης δῆμος, Αἰξωνεῖς δῆμος, vel Euſtathio teſte Iliad. θ΄. Lege & de vrbibus Stephanum, Etymologum, & Suidam: niſi quod apud hunc pro Αἰξωνὴ legitur Αἰξωνῆις recte: vt & in veteri Inſcriptione Græca apud nobiliſſ. Marcum Velſerum Auguſtæ Vindelicor. & habet I. Gruterus in Opere vaſto, & vtiliſſ. iuxta.

97. Αἰσχρόν τοι] Homeri eſt Iliad. β΄. v. 298. neque eſt παροιμιακὸν, ſed γνώμη. Nam & plurimæ Gnomæ in eodem Apoſtolij opere, & Apophthegmata admiſta: vnde & Ἰωνιὰν, quaſi *Violarium* dicas, inſcribendum curauit, ut initio ex epiſt. Ariſtobuli, eius filij clarum eſt. Germani hodieque, vt Hœſchel. annotat, de ijs, qui cœlum non animum peregrinando mutant, vulgo iactant *Anſerem tranſuolaſſe mare, eundem remeaſſe.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

CENTVRIA II.

ADag. 4. Ἀἰγιθαλοῦ τολμηρότερος] Hæc Ælianus, è quo tamen legi videatur αἰγοθήλου, lib. III. Animal. cap. 3. & Ariſtotele Hiſt. animal. lib. IX. cap. 30. & in Admirandis Audit. à quo mutuatus ſua eſt Ælianus, Auem eſſe ait montanam, paulo merula maiorem, de die parum cernere. Latini *Caprimulgum* nominant. C. Plinius nocturnum furem, capriſque, quas ita mulſere, cæcitatem adferre, lib. X. Nat. Hiſtor. cap. 40. Quæ hic è Menandro adducta ab Apoſtolio, ad Gnomas referenda, quas Adagijs cum Apophthegmatis in *Ionia*, ſeu *Violario* opere, miſcuerat.

6. Ἀετοῦ χάριν ἐκτίσω] Quæ de aquilæ in hominem ſeruatorem gratitudine referuntur, ex eodem hauſta Æliano lib. XVII. Animal. cap. 37. in quo pro ἐνκαίδεκα eſt ἑκκαίδεκα. Mox noſter, οὐδὲ τῆς ἐπιβολῆς κρείττων γενόμενος ἐγένετο. Epitome penes me m. ſc. præfert, οὐδὲ τῆς ἐπιβολῆς κρείττων ἐγένετο. Ælianus tamen, οὐδὲ τῆς ἐπιβολῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο.

Καὶ πολλὰς] κύλικας πολλὰς legit C. Geſnerus, Epitome tamen. vt hic, legit.

Ibid. τὸν χρυσαίετον] Idem Ælianus lib. II. De Animalib. cap. 39.

8. Ἄϊδος κυνῆ.] Heſychius interpretatur νέφος τι σκότους, caliginis nubem. Etymologus, νέφος τι καὶ ἀορασίαν· ἢ περιφραστικῶς τὸ πρόσωπον ἔκρυψεν ἡ Ἀθηνᾶ διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τοῦ Ἄρεος. Fabulam benè longam leges in Zenobio Cent. I. Adag. 41.

14. Ἴβυκος γὰρ] Refert Plutar. lib. de Garrulitate, & innuit verſu Auſonius Gallus.

16. Αἴαντος γέλως] Res tota vel è Sophoclis Aiace lorario nota, vbi Aiax de Vlyſſe & Menelao ſumere ſeſe ſupplicium putans, συνθεὶς γέλων πολὺν inducitur. Vide Zenobium Cent. I. Prou. 43. Mox 17. pro καὶ τὰ τῶν τελειῶν, malim, ἢ τὰ τῶν λεγόντων, aut quid ſimile.

21. Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ] Priores duas voces explendo verſui ex Zenobio addidimus.

22. ὃν τετράχειρα καὶ τετράωτον] Hac forma Apollini ſtatuam Lacedæmonij poſuerunt, teſte Soſibio. Vide Zenobium Cent. I. Prou. 54.

23. Ἰάσαιτο]. Suidas Ἰάσατο.

24. Ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρά.] Neſcio an hæc ſit quam Theocritus in Meſſoribus appellat καλαμαίαν μάντιν. In Heſychio eſt Καλαμαία, εἶδος ἀκρίδος, ἣν καὶ μάντιν καλοῦσιν. Plura Gilb. Cognatus Centur. I. Adag. 6.

25. Ἄκις ποταμὸς] Male inf. repetebatur Ἄκις ποτός. Eſt porro

hic

hic fluuius in Sicilia à cuſpide ſagittæ dictus ὀξυῤῥίας, teſte Euſtathio.

27. Ἀκεσαίου] Ἀκέσεως eſt apud Zenobium Cent. 1. Adag. 56. Ἀκεσαίου in Diogeniano.

31. ἀπὸ Ἑκαδήμου] Sic Suidas per ſecundam, non primam vocalem, & mox Ἑκαδημία: quomodo etiam appellatam ait Laet. in Platonis vita. Statimque, Ἀκαδημίαι τρία, vox prior forte inducenda vt ſuperuacanea. & αὐτὴν pro αὐτοῦ malim. Sed vide, inquit Hœſchelius, an è Plutarchi Theſeo ſubſtituendum ſic ſit, Ἐχεδημία. Ita enim prius appellatam fuiſſe Academiam ibi legitur. Apud Stephanum de vrbib. Ἀκαδήμεια, & Ἑκαδήμεια. Ariſtophanis autem locus ἐν νεφέλαις.

32. Ἀκέφαλον καταλίποιμι] Platonis locus integer ſexto de Legibus: οὔκουν δήπου λέγων γε αὖ μῦθον ἀκέφαλον καταλίποιμι. *Quando igitur dicere cœpi, nequaquam fabulam ſine capite reliquerim.* Et in Gorgia: ἀλλ᾽ οὐδὲ μύθους φασὶ μεταξὺ θέμις εἶναι καταλείπειν, ἀλλ᾽ ἐπιθέντας κεφαλὴν, ἵνα μὴ ἄνευ κεφαλῆς περιίῃ. quia nec fabulas interim deſerere fas eſſe aiunt, ſed caput illis imponendum, ne ſine capite oberrent.

33. Τύμβους μηδὲ τάφους] Malim è Zenobio: ὅτι οὐ δεῖ κινεῖν μήτε βωμοὺς, μήτε τάφους ἢ ἡρῷα: *non oporteret aut aras, aut ſepulcra, aut heroum ſacella mouere.* In Diogeniano & Suida, tantum duo priora legas.

34. Ἀκιστὸς μετ᾽ ἀνθεστήρια] Heſychius ἀνθεστήρια recte Διονύσια interpretatur: in quibus quòd hedera coronari mos eſſet, etiam κιττοφόροι vocabantur. Simile huic Prouerb. μετὰ ἑορτὴν, *Poſt feſtum*: & illud, θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ᾽ ἀνθεστήρια.

37. Ἄκων] vitioſe ſcriptum erat ἀκούων. Diogenianus recte Ἄκων.

40. τις ἄλας] vocula φασὶ deeſſe videtur.

43. ἀλεκτρυόνες γε μὴν] Ex Æliano lib. VII. Hiſt. animal. cap. VII. Initio ſcriptum repperi Ἐπὶ τῶν ἀγενῶν. εὐγενῶς repoſui, & verti: Dauid Hœſch. ἀγεννῶς leg. coniecit. Lector arbitrabitur.

44. Ἁλμυρὰν] Vtitur hoc Adagio Libanius Orat. funebri in Iulianum Apoſtatam, vt nos Hæſch. monuit.

48. Ἀλώπηξ δωροδοκεῖ] Ita excuſus Apoſtolius, ablata negationis particula, vt etiam mox ante ῥαδίως. Mox verò: καὶ τὸ ἀνάπαλιν ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως πειθομένων. quæ male abſunt in excuſo ab Heruagio Baſileæ. Statim, τοὺς χερσαίους ἐχίνους, ex Æliano deſumpta lib. VI. Animal. cap. 24. ſed ἐν ἐπιτομῇ, & quædam variant. ἔρχονται enim repoſitum pro ἔρχεται, & ἐνισχόμεναι in Epitoma, prætulerim tamen ex Æliano αἰσθόμεναι. Quæ verò de vulpina aduerſum veſpas aſtutia referuntur, ex eodem Æliano hauſta lib. IIII. cap. 34. Animal. & de marina vulpe ex lib. IX. cap. 12. paulo tamen aliter.

51. Παλλήνη] Vitioſe ſcriptum erat Παλίνη. Vide Steph. de Vrbibus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

bus. Ἀλκυονίδες à Luciano etiam hi dies tranquilli nominantur.

54. Ἐστὶ δὲ ἡ λέξις Πλατωνικὴ] Platonis eſt lib. de Legibus quarto, initio: Πρόσοικος θάλαττα χώρᾳ, τὸ μὲν παρ' ἑκάστην ἡμέραν ἡδύ· μάλα γε μὴν ὄντως ἁλμυρὸν καὶ πικρὸν γειτόνημα. *Mare terræ proximum, iucundum quid eſt quotidie, nimis tamen ſalſuginoſum & acerba vicinia.* Lucretius libr. II. *Suaue mari magno &c.* Et Horatius lib. I. Epiſt. XI. v. 10. *Neptunum procul è terra ſpectare furentem.* Sic Menander in Traſyleonte: Ὡς ἡδὺ τὴν θάλατταν ἀπὸ γῆς ὁρᾶν; Et Catonis dictum illud, de tribus. Inter alia, pœnitere ſi nauigio, quo pedibus potuiſſet, iter feciſſet, aliaque huc faciunt Adagia.

58. Ἄλλων ἰατρὸς] Alijs medetur, ipſus hulceribus ſcatens. Legitur in Iambis Nazianzeni, & in Plutarchi Ethicis opuſculis.

60. Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων] In eos etiam quadrat, qui cum ſæpius cuiuſpiam menſa vſi ſint, ingratos ſe oſtendunt. Hoc enim per ſalem innuitur. Aliud eſt tritum Prouerbium τῶν ἁλῶν μέδιμνος apud Plutar. libr. περὶ πολυφιλίας. Ariſtot. in Ethicis, & Cicer. libr. de Amicitia.

63. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων] Zenob. rationem reddit, quòd rimas agente naue, vt maxima ſentina exhauriatur, noua ſemper affluente aqua irritus labor reddatur.

70. καρπουμένων] legendum & καρπούντων.

72. λέγεται γὰρ μῦθος] Ex Palæphato περὶ ἀπίστων deſumptum de Alceſtide, niſi quod hic eſt ἀναβιῶσαι, ibi vero ἀναβιῶναι: aliaque notata vix digna.

73. Πολύποδος πολυχρόου] Theognidis eſt hemiſtichium: in quo hodie editur ver. 215. Πουλύποδος νόον ἴσχε πολύφρονος: in alijs Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου. Illo modo Plutar. libr. περὶ πολυφιλίας. De polypo piſce Athenæus lib. VII. Plinius lib. IX. cap. 24. & 30. & Chiliaſtes, *Polypi mentem obtine.* In edito Baſil. Apoſtolio, loco ἅπτεσθαι, ἕπεσθαι legitur: Eraſ. χώρου ἕπεσθαι, forte χώρας melius. Apud Nazianz. in carm. Prouerbium ſimile. Πουλύποδος χροιή.

74. ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς] Theſeo id cognominis tributum teſtatur Plutar. & Euſtathius ex Ælio Dionyſio Iliad. ε'. apud quem plura leges. Fuit & Varronianæ Satyræ ἐπιγραφὴ, in Nonio Marcello frequens.

81. Ἄλλη τορέλλη] Sic & in Diogeniano, niſi quod mox σορὸς pro σωρὸς ſcribitur melius. ac ne illud Heſychij quidem capio: τορελλῆ, ἐπιφώνημα θρηνητικὸν, σὺν αὐλῷ θρηνικόν.

84. ματαιοπονούντων] Sic in edito, vt putem addendum: ἢ ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων: quo ſequentia pertinent.

86. ἡ δὲ μὴ ἔχουσα] Deeſſe puto γάλα, vt ſit, γάλα μὴ ἔχουσα. Proxima

ſunt

ſunt è Palæphato περὶ κέρατος Ἀμαλθείας. Scribitur & Ἀμαλθαίας, vt etiam in edit. Bibliorum Græca. Iob cap. 42. v. 13. & Stobæi λόγῳ πθ′. ex Eurip. Phœnice. Et Ἀμαλθίας, vt lib. III. Biblioth. Diod. Siculi: & Ἀμαλθείας, vt eiuſdem Diodori lib. V. (vbi nominis adfertur etymon.) Apud Syneſium Epiſt. CLIIII. & apud Lucian. duobus locis ſcriptum reperio: vt lib. de Sacrificijs.

93. Ἄμυρις μαίνεται] Inf. eſt Θάμυρις, & è ſimili Parœmiæ explicatione vnum eundemque duplici fuiſſe nomine nuncupatum apparet: quod præter Diogenianum, & hunc Michaelem, Euſtathius teſtatur in lib. Iliad. β′. ver. 595. Ἰστέον ὅτι καὶ Ἄμυρίς τις εὕρηται δίχα τοῦ Θ ἐν ταῖς τῶν παροιμιῶν ἀναγραφαῖς, εἴτε μουσικὸς, εἴτε καὶ ἕτερος. Διὸ καὶ ἐν τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ, Θάμυρις μαίνεται, τινὲς Ἄμυριν ἔγραψαν δίχα τοῦ ἐν ἀρχῇ Θ. Cætera ad verbum pæne ab Apoſtolio inde exſcripta è Lexico Pauſaniæ. Hiſtoria eſt in Athenæo lib. XII. ſimul cum oraculo Apollinis, quo Sybaritis interitus prædicebatur, vbi hominem Deo præferrent.

94. Πηλουσιωτῶν] Sic lego. vitioſe enim πλουσιωτῶν ſcriptum erat. Caſium autem montem & ciuitatem eiuſdem nominis in Ægypto iuxta Peluſium, Stephanus etiam agnoſcit. Vide & Prou. *Caſioticus nodus.*

96. Ἄμας ἀπήτουν] Legitur & apud Plutar. alibi.

97. Ἁμαρτεῖν] Lamachi dictum apud Plutar. Apophth.

98. Tauri dictum Parœmiam non ſapit, ſed Gnomen.

99. Ἀμνία θερίζειν] In Euſtathio Odyſſ. λ′. male eſt ἀμνεῖν θερίζειν, vt poſterior vox ſit prioris interpretatio, vt & in Heſychio: quam tamen lectionem neſcio quomodo vir doctus probet, cum Euſtathius diſertim Parœmiam eſſe affirmet: neque quidquam minus tamen hæc vel illa vox præferat. Lego itaque cum Michaele ἀμνία, vel cum Diogeniano ἄμνια, προπαροξυτόνως. quam lectionem etiam ipſe Euſtathius adſtruit his verbis: τὰ γὰρ ἄρνια ἐν ἔαρι ἄκαρτα (male ἄκαρπα editum) ἐᾶται: quod hic & in Diogeniano eſt, ὅταν γὰρ ἀμνία ᾖ, οὐκ ἀποκείρεται. Quin ea quæ in Euſtathio præcedunt omnia, huc faciunt. Nam de muſco Eraſmi nihil attinet dicere.

CENTVRIA III.

ADag. 9. πᾶσι ταύτην ἐδείκνυ] Puto rectum ἐνδεικνύς.

14. Ἀνδρὸς μείζονος] Melius ἀνδρὶ μείζονι. Sumptum autem è Siracide cap. XIII. ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ μὴ κοινώνει. Et Prou. aliud: Ἀλλ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρός.

19. Ἀνδραποδώδης θρίξ] Platonis locus eſt in priore Alcibiade: ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη, φαῖεν ἂν αἱ γυναῖκες, τρίχα ἔχοντες ἐπὶ τῇ ψυχῇ ὑπ' ἀμουσίας.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

22. Ἄνθρακές μοι] Luciani hic locus in Philopſeude, ſed aliter paulo: τὸ τοῦ λόγου ἐκεῖνο, ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. *Iuxta id quod dici conſueuit, tu nobis carbones pro theſauro apparuiſti.* In Hermotimo eſt: ἀποφήνας, οἷά με εἰργάσω;

32. ἀνερρίφθω κύβος] à Cæſare vſurpatum Prouerbij vicem tranſituro Rubiconem, *Iacta eſto*, vel *eſt, alea.* Sueton. Cæſ. cap. 32. & Plutar. in vita.

33. Ἂν χαλῶ] Plutar. lib. de educandis liberis.

34. ἀνίπτοις χερσίν.] Hinc Hector ille Homericus Iliad. ζ'.

> Χερσὶ δ' ἀνίπτοισι Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον Ἅζομαι---
> *Illotis manibus vinum libare Tonanti. Nempe pudet---*

Heſiodus Ἔργοις:

> Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
> Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισι.
> *Nunquam mane Ioui libes nigrantia vina*
> *Illotis manibus, neue immortalibus vllis.*

Sic Virgilianus Æneas lib. VIII.

> *Surgit & ætherei ſpectans orientia Solis*
> *Lumina, rite cauis vndam de flumine palmis*
> *Suſtulit ---*

Et lib. IX.

> *--- ad vndam*
> *Proceſſit, ſummoq; hauſit de gurgite lympham,*
> *Multa Deos orans, onerauitq; æthera votis.*

Contra Cynicus Diogenes quendam conſpicatus luſtralibus vndis ſe aſpergentem, vt Laërtius refert; O miſer, ait: neſcis vt erratis in Grammatica admiſſis nulla aſperſione queas liberari; ita nec vitæ maculas vlla luſtratione poſſe elui.

35. Ἀναγυράσιος δαίμων] Eadem Diogenianus Cent. III. Ada. 31. Suidas ex Hieronymi cuiuſdam Comm. de Tragœdiæ ſcriptorib. indicat Agyrum, ſiue Agyraſium, genium quendam fuiſſe: cuius cum quidam lucum excidiſſet, ſcorto illius imponentem erga filium eius amorem immiſit: cumque ille importune illius libidini obtemperare nollet, ſtupri ab illo ſibi intentati apud patrem eſt criminata. Quem ille oculis orbam carceri incluſit, ac mox ſe ſuſpendit. Illa vero in puteum ſe præcipitauit.

37. Ἀνοίκειον] Sumptum ex illo Siracidæ cap. XXII. v. 6. Μουσικὰ ἐν πένθει, ἄκαιρος διήγησις.

41. Ἀνὴρ εὐρετὴς] εὐτεχνὴς ſcriptus cod. ἀτεχνὴς in excuſo & m. ſ. Bongarſiano. Illa bona lectio, opinor, quòd inſignium artificum opera aſſidue ab omnibus requiratur.

43. Ἀνακυμβαλίζεις] Euſtath. Odyſſ. α΄. ἀνακυμβαλιάζειν, ab Homero in Iliade dici ait, ὅτι ἅρματα κτυποῦσιν ἀνατρεπόμενα, *quando currus ſubuerſi ſonitum edunt.*

45. οἱ δὲ ἀγκύλοι] Forte leg. ἀγκύλη, & mox loco προμαχόμενοι, προμαχομένη, vt ἀγκύλη capiatur, ἀντὶ τῶν ἀγκυλιστῶν, pro ipſis iaculatoribus, quos ante equites collocari, eiſque propugnare ſolitos, non uno loco inuenias.

48. ἀσθενὲς τὸ κράνιον] Zenobius & Diogenianus ἀσταφὶς, rectius forte. Certe Lucianus in Tyranno de ſenibus: ἐπεὶ ἀσταφίδες γε πάντες ἤδη εἰσι: *quando iam omnes vuæ paſſæ ſunt.* Lucilius huc reſpexit apud Nonium:

Rugoſi paſſiq; ſenes, eadem omnia quærunt.

51. Ἀντὶ πέρκης σκορπίον] Huc pertinet illud Euangelicum Lucæ XI. V. 12. ἐὰν αἰτήσῃ ὠὸν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

65. ἀποδιδόντων] Rectius fortaſſe, vt in Suida, ἀπαιτούντων.

67. Ἂν μὴ λεοντῇ] Lyſandri dictum apud Plutar. in eius vita, & alibi.

71. τοῦ θρόνου] βρώματος, Suid. & κατ᾽ ἀξίαν.

72. Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθὸς] Interpretatur Suidas, ἄξιός ἐστιν ὁ μισθὸς ὥστε λαβεῖν αὐτόν.

73. Ἀριστοφάνης] In Pluto: vbi Scholiaſtes eadem quæ hoc loco.

74. καὶ ἀγὼν] male in Suida ἀγαθῶν. Δόρπιαν vero pro Δορπίαν, Scholiaſtes Ariſtoph. in Acharnenſ. & Suidas bis. Apud illum vitioſè ἀνάρρυσιν, & ἀνάρουσιν apud Suid. quem vide in Ἀπατούρια, & Ἀνάρρυσις.

Ibid. Ξάνθιος ijſdem, ſed Ξάνθος eſt Photio in Cononis narratione 39. Eadem lectionis varietas apud Ariſtoph. qui mendoſe Θυμότην pro Θυμοίτην.

78. τοῖς καλοῖς] vt Senarius numeris conſtet, καλοῖσιν lego.

79. καὶ ἁβρότητος] cuiuſmodi eſt Ἰωνικὴ apud Maximum Tyrium.

82. Κίνναβος] Eadem apud Suidam αὐτολεξεὶ leguntur. Poſt non longe: Καὶ ὁ ποιητὴς, Ἀντικλείας, deeſt περὶ Ἀντικλείας, quomodo Suidas. Locus poëtæ eſt Odyſſ. λ΄. ver. 206. vbi Vlyſſes matris vmbram ſuæ Anticleæ amplectitur. Sic enim ait: τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ ἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ. Ἔπτατ᾽---- Quem locum Maro in re ſimili lib. VI. Æn. expreſſit, ver. 702.

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago,
Par leuibus ventis, volucriq; ſimillima ſomno.

84. Ἀπόλογος Ἀλκίνου] Sic & in Ariſtotele eſt Rhetoric. lib. III. cap. 6. non Ἀλκινόου. Deſiderium legiſſe video: nec ſatis commode, vt arbitror, ad ſermones Vlyſſis apud Alcinoum, Odyſſ. η΄. θ΄.

85. Ἀπίδων πανδαισία] De Api boue Ægyptio pro Deo culto

Pomp.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Pompon. Mela lib. 2. Herodotus lib. III. Strabo lib. XVII. Plinius lib. VIII. cap. 46. Ἄπις βοῦς, qui & μεμφίτης ταῦρος Luciano.

86. ἐπιφάνης] ἐπιφανεὶς leg. putabam. Ellipſis tamen vſitatior, vel ἐπιφάνη reponendum. & mox ante ἐφαίνοντο præponenda vox θεοί. Suidam lege.

87. Ροδῶπις ἡ καλὴ] De hac Æſopi conſerua Herodot. lib. 2. Plutar. lib. 36. cap. 12. & A. Schottus ad Suidæ Collectanea Adagiorum Cent. III. Adag. 7. & Cent. XI. Adag. 6. Hic Senarius eſt Iambicus: *Sors vna cunctis, vel pulcræ Rhodopidi.*

89. ἀποστερούμενος] præmittit Suidas: τυπτόμενος ἐπίβαλλε, *verberatus adjicias.*

90. ἡ τρόπων διδάσκαλος] Rectius fortaſſe τροφῶν, vt in prologo Perſius poëta.

94. ἡ ἄφεσιν καὶ βαλβίδα] Lucianus ἀφετηρίαν καὶ βαλβίδα. Vide Pet. Fabri IC. Agoniſticῶν libros eruditos.

95 Ἀπόλεμος] Suidas integrum adfert Cent. III. Adag. 28. ne tamen vox vnica Parœmiam efficiat, addi queat πολεμεῖ. *Imbellus pugnat.* vel quid non abſimile.

97. * τετράδι * δὲ φασὶ] Aſteriſci mutilum eſſe arguunt locum; ita forte ſupplendum: τετράδα πρώτην, δευτέραν· φασὶ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον· διὰ τὸ οἷον ἀποφράττεσθαι. Heſychius, niſi deprauatus & ille locus, ſeptem nefaſtos fuiſſe hoſce dies ait. Integre autem hic locus apud Etymologum legitur.

98. θήρας] θύρας Eraſ. vt & in noſtro cod. ſcripto & excuſo Suidas. ἀπὸ λύκου θήρας, *à lupi venatione*, Cent. III. Prou. 30.

CENTVRIA IV.

ADag. I. Ὁ δὲ Πλάτων] aut mutilus locus, addendumque ἀπὸ νοῦ, οὐκ ἀπ' ὄνου καταπεσών, aut delenda illa ἀπ' ὄνου καταπεσών, vt ſuperuacanea.

2. τετρημένος γὰρ ἦν ἐφ' ᾅδου] vel, ὁ ἐν ᾅδου πίθος. Suidas enim recte Danaidum hic fabulam tangi ait.

3. ἀνδρὸς ἄλει] ἀλλ' pro ἀλλοῦ, Diogenianus, Suidas, & Vaticanæ ſcidæ: ille παροιμιακὴν facit Παροιμίαν, vt hic etiam ἠθικὸν pro Ἰωνικὸν reponendum videatur. Hinc ſimile: Ἀνδρὸς μείζονος μὴ κοινώνει.

4. ἵππος ἔρησεν] Sic excuſus Apoſtolius: ſcriptus vero ἔρουσεν· neuter bene, vt opinor. Forte ὤρουσεν. Suidas ἵππους, omiſſa ſequenti vocula.

6. τὸν μόθωνα] Suidas turpis & ſeruilis ſaltationis genus facit. Pollux vero φορτικὸν ὄρχημα καὶ ναυτικὸν, *moleſtam & nauticam ſaltationem.*

9. Ἀπὸ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

9. Ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον] De Harmonijs ſeu Νόμοις Iul. Pollux lib. IIII. cap. IX. Dorium autem tonum temperatum fuiſſe ex hoc conſtat ἀδήλου exemplo: *Victus* inquit, *rationem* ſortitus eſt temperatam, non fractam, neque ab inopia deteriorem, neque ab opulentia delicioſum, ſed mediam quandam ac Muſicam, ad Doricum modum verè contemperatam. Phrygiam porro Harmoniam Ariſtoteles lib. de Repub. VIII. cap. vlt. ait vim habere ad animos Bacchico furore concitandos, & affectus commouendos. Ibidem Doriam maxime ſedatam ait, & ad mores maxime pueris aptam. Plutar. lib. de gerenda Republ. Phrygiam, τὸ θρηνῶδες καὶ φιλοπενθὲς ἡμῶν ἐγείρουσαν τῆς ψυχῆς.

11. καλὸν εἶναι δεῖ] Aſſutum hoc neſcio vnde: neque Suidas agnoſcit.

12. τῆς ἀληθείας ἔφυ] Manuſcr. τὴν ἀλήθειαν ἔφη, nec amplius. Eraſ. vero alterum ſic legit: δεῖ τ' ἀνδιχ' ἑρμηνευμάτων, id eſt, τὰ ἔνδικα.

15. ἀπήντησε κακοῦ βολῇ] βουλῇ fortaſſe leg.

18. Ἀπόλωλεν ἡ ὗς] Iambico verſu legit Eraſ.

Ἀπόλωλεν ἡ ὗς καὶ τάλαντον καὶ γάμον.

Perijt mihi ſus, & talentum, & nuptiæ.

24. Ἀρχομένου δὲ] Vide Ariſtotel. Problemat. ſect. 26. Problemat. 44.

25. ἄλλοις ἀλλοιπορούντων] Suid. ἑτέροις πονούντων. neque aliter inf. M.S. Cod. quod Ἀρκάδας μιμήσομαι: ibi præferat.

Ibid. καὶ λυπηρά] adde ex Suida: λυπρά (id eſt ſterilis) καὶ διὰ τοῦτο πενιχρὰ ἡ Σκῦρος, οὐδὲν φέρουσα λόγου ἄξιον· οἱ δὲ ἀπὸ Θησέως.

33. Ἁρμόδιον μέλος] Sic Diogenianus & Heſychius alibi. Suidas ἁρμοδίου. Τὰ σκολιὰ μέλη συμποτικὰ eſſe ait Etymologus maior. Heſychius παροίνιον ᾠδήν: & σκολιὸν dictum, non à verſus ratione, tamquam tortuoſus ſeu flexuoſus eſſet, ſed quòd à ſolis doctis caneretur. Verum accuratius id carminis genus Athenæus deſcribit lib. XIII. Dipnoſoph. Triplex eſſe ait, aliamque etymi adfert rationem, allato prolixo etiam huiuſmodi carmine ex Carcino, vbi Harmodij, Ariſtogitionis, & Admeti fit mentio. Interpretatur Adagium Diogenianus, quaſi Harmodius talia cantare carmina ſolitus fuiſſet: σκολιὰ γὰρ Ἁρμόδιος μέλη ᾖδε. In Suidæ Collectaneis male ἐπὶ τῶν δυσκόλων, pro ἐπὶ τῶν σκολιῶν editur. Heſychius, vt Apoſtolius, de Harmodio carmina illa obliqua facta fuiſſe, vt à Calliſtrato.

34. Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς] Oraculi Spartanis redditi integer eſt apud Suidam verſus ex Herodoto lib. I.

Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς, οὔτι γε δώσω.

Eius veſtigium apud Diogenianũ & M. Tullium lib. X. ad Attic. epiſt. 5. vt quidem legit Turnebus lib. XVIII. Aduerſar. cap. 10.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

36. Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι] Citatur ab Athenæo lib. III. ex Theognide & Alexide Comico: ex Cratete & Metrodoro, alijſque Deſiderius Chiliaſtes in Adagio: *Optimum non naſci*: quæ non deſcribo. Suidas verſum addit Theognidis. exſtantque num. 452.

40. ἡ γὰρ ἄρκτος] Sumptum ex Æliano lib. VI. Animal. cap. 3. ſed integrum, ſi placet, inde locum apponam Latinè tamen: Καὶ τρόπον τινὰ τὴν ἕξιν ῥινᾷ· καί. &c. *Et ſingulari quodam modo corporis habitudinem extenuat, idq́ per dies quadraginta. Ex quibus, auctore Ariſtotele, quatuordecim immobilis manet; alijs duntaxat mouetur. Cæterum totis quadraginta mediam tolerat, dextrum pedem tantum lingere ſatis habens; cumq́ hinc inteſtinum illi conglutinetur & adductum cohæreat, eius rei gnara, progreſſa arom agreſtem edit. quippe natura ventoſa cum ſit, inteſtinum diducit ac dilatat, eoq́ facultatem receptandi ſibi conciliat; quod cum cibis rurſum repletum fuerit, formicis veſcitur ac facillime euacuatur*. Locus autem Ariſtotelis, quem Ælianus citat, lib. VIII. eſt Hiſt. Animal. cap. 17. Quis autem formicarũ ſanare ſe vrſum refert Plinius lib. XXIX. cap. VI. Longe porro aliam interpretationem adferunt Diogenianus & Suidas huius Parœmiæ. Ille, *in timidos venatores, qui cum vrſum ad manum habeant & inuadere poſſint; in veſtigijs eius indagandis occupatos ſe ſimulant*. Hic breuius: ἐπὶ τῶν τὰ παρόντα ζητεῖν προσποιουμένων: *qui ea quæ præſentia habent, quærere ſe fingunt*. Hic etiam pro ἐξαγάγῃ, legi poteſt ἐξαγάγοι.

41. Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον] Hinc Perſius: *venienti occurrite morbo*. Et Naſo:

Principijs obſta: ſero medicina paratur,
Cum mala per longas inualuere moras.

42. Ἀργυρέαις λόγχαισι] E Suida leg. vt verſus conſtet, καὶ πάντα νικήσεις. *Argenti pugnato haſtis, atque omnia vinces*. Philippi Regis, cui hoc datum oraculum, leges apud Tullium lib. I. ad Attic. de aſello auro onuſto, omnes inuadente arces. Et Auguſti dictum ſæpe apud Plutar. *Proditionem amo, odi proditorem*.

44. Ἄρξεται χωλὸς οἰφεῖν] Sic Scholiaſtes ad 4. Eidyll. Theocriti, quem vide. Explicat enim ibidem eandem Parœmiam. Male vero ſcriptus cod. ὑφεῖ.

44. λαλοῦσιν] καλοῦσιν vitioſe erat ſcriptum, ſed recte è Suida λαλοῦσιν.

47. Ἀρχαιότερα τῆς διφθ.] Diogenianus in eos vſurpatum ait, qui putida quædam vetuſtaque deliramenta narrant. Ita & Suidas.

51. πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς] Suidas ad eundem modum. Simplicius tamen Diogenianus, ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ οἷοι εἰσι φαινομένων. *De ijs qui quales ſint magiſtratu declarant*. Hinc illud, ſiue Pittaci ſeu Solonis: Ἀρχὴ τὸν ἄνδρα δείκνυσιν. *Imperia demonſtrant virum*, Iambico dimetro. & Prouer-

bium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

bium Plutarcho in vita Ciceronis. Ariſtot. v. Ethic. & in Parœmijs Theophraſtus Bianti tribuunt id apophthegma.

52. Ἀρχίλοχον πατεῖς] H. Iunius ita reſtituit, cum antea legeretur in Diogeniano & Apoſtolio ſcripto Ἀρχιλόχου πατεῖς, vt & Eraſ. edidit. In eos autem apte dicitur qui conuicijs prouocati, probe ſe de prouocante conuicijs viciſſim vlciſcuntur. nam

Archilochum proprio rabies armauit Iambo

ait Q. Flaccus. Ducta ab ijs tralatione, qui anguem vel ſcorpium ſuo damno calcantes laceſſunt. Eandem obſeruaui phraſim in Æliano lib. XVI. Animal. cap. 5. ex Ariſtophane in Auibus:

Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κ' οὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας.

62. ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ] Addit Diogen. à nauigantibus ductam metaphoram. Suidas ab ijs qui longum & deſertum iter faciunt, & ex ſtellis locorum ſitum conjiciunt.

65. ἐκ μόνης τῆς ἁφῆς φασὶν] Hactenus Ælianus lib. I. cap. 54. Animal. Quæ vero de Libyca aſpide commemorat, hauſta è libr. III. cap. 34.

71. λέγουσι γὰρ ὅτι οὗτος] Palæphati ſunt de Cæneo.

73. εἰς αὐλῶν ἀβλαβοῦς] Rectius puto τῆς ἀβλαβοῦς, quomodo Suidas.

74. ἐπὶ τῶν τὰ ἀπόρρητα μυουμένων] Zenobius & Diogenianus de illis dici autumant, qui clanculum inter ſe coeunt, & ſecretè quid agunt: quòd occulte ſacra illa Eleuſinia peragantur.

78. ἐπὶ τῶν πιθανῶν] Suid. ἐπὶ τῶν βέβαιον φυλαττόντων πίστιν.

79. βαρὺ συμφορωτάτων] malim per ὑφὲν, βαρυσυμφορωτάτων, id eſt δυστυχῶν.

86. Αὐτὸν κέκρουκας] Vide Suidam.

91. πιτύαν] ita etiam in m. ſ. Sed Gaza mauult πητύαν, cum ſit verbale à πήσσω. itaque ſcriptum apud Suidam.

96. Αὐτὸς ἔφα] Suidas à Pythagora manaſſe recte ait, qui quo in congreſſibus orationi ſuæ autoritatem conciliaret, id vſurparet de Deo: innuens quæ diceret, non à ſe, ſed à Deo profecta. Vſi poſt & hoc dicto Pythagorei de præceptore, contenti eius auctoritate, iuſſi quinque annorum tenere ſilentium, quam ἐχεμυθίαν nominarunt. Sed hæc diſerte, vt omnia, Clemens Alexandrinus lib. II. Stromat. pag. 159. CHRISTO attribuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

CENTVRIA V.

ADag. 1. Τὴν παρȣ̃σαν] Lego τοῖς παρȣ̃σιν. Zenobius τοῖς παρȣ̃σιν: qui cum Diogeniano amplius legit,

> Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε, ὅπερ εἵλετε:
> *Teſtudines cepiſtis: hic veſter cibus.*

Addit Diogenianus, iactari in illos, qui quum temere aliquid facere ſunt aggreſſi, mox aliorum ope indigent.

2. Αὐτὰ δι' αὐλῶν] Aliter τ' αὐτὰ διὰ τῶν αὐλῶν.

4. ὢν τῷδε] εἶναι Suidas, & recte opinor: ſcriptus tamen Apoſtolius ὤν. Eſt autem explicatio breuioris iſtius Atticæ parœmiæ.

6. τῶν ἐρωτικῶς] Vet. cod. Bongarſij, καὶ ἐρωτικῶς, quem ſequor: & περὶ pro παρά.

8. τὸν πόδα διώκει] De nautico fune res eſt, quo vela vel intenduntur, vel relaxantur: & ad imam mali partem (qui & ipſe pes nominatus eſt) alligatur. Seruius in illud lib. v. Æneidos: *Vna omnes fecere pedem.* Sophocles in Antigona: πόδα τείνας. Sic Euripides in Oreſte:

> Καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρεσβίαν ποδὶ
> Ἔβαψεν· ἔστη δὲ αὖθις ἢν χαλᾷ πόδα.
> *Nauis pede incitato fortius perit:*
> *Seruatur eadem ſi relaxaris pedem.*

10. τῶν πυρῶν] alias τοῖς πυροῖς. & in ſequ. pro ἔλοι Plutar. ὀλεῖ præfert.

11. Ἁ φιλοχρηματία] Oraculum Spartianis datum, teſte Zenobio & Diogeniano, quo indicatur tum eos perituros cum aurum argentumque in precio haberent. nempe

> --- τοῦτο καὶ πόλεις
> Πορθεῖ, καὶ ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων.
> *Hoc ſternit vrbes, & viros pellit domo.*

Recte igitur Lyricus:

> --- *diffidit vrbium*
> *Portas vir Macedo, & ſubruit æmulos*
> *Reges muneribus.*

Memor ſcilicet Philippus oraculi ſibi dati, argenteis pugnabat haſtis: de quo iam diximus.

15. Ἀφροδίσιος ὅρκος] Plato alibi: Ἀφροδίσιον γὰρ ὅρκον οὔ φασιν εἶναι. *Venerium iuſiurandum omnino eſſe negant.* Et Naſo alibi:

> *Iuppiter è cælo periuria ridet amantum.*

19. Ἀφύων τιμὴ] addenda vox ἔλαιον è Suida: vt ſit: *Aphyarum precium oleum,* quod cum eo optime coquantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

29. ὅτι ἄχρι κόρυ] Forte, οἷον: ἄχρι κόρυ. & ἕτερος. alterum exemplũ, vt & apud Suidam.

29. Ἀχνυμένη σκυτάλη] *De Laconica Scutale* copioſe Agellius libr. XVII. Noct. Attic. cap. 9. & Plutarc. in Lyſandro. Suidas item, Heſychius, & Etymologus, Gr. Mox, οἱονεὶ ἀπειλοῦντες, ex Diogeniano lego ἐπ' ἀφειλοῦντες: & ſtatim pro αὐτὰ ἀπειλοῦντες potius αὐτὰ ἀφειλοῦντες. noſtra enim lectio alium prorſus ſenſum conſtituit, qui huc non pertineat.

31. Βαθεῖαν αὔλακα] Alias ἄλοκα. Ab agricolatione ducta tralatio. Eſt enim ἡ αὔλαξ στίχος γῆς ὑπὸ ἀρότρου, *ſulcus terræ aratro factus.* Vel, vt Euſtathius Odyſſ. χ΄. ἡ τοῦ ἀρότρου εἰς μῆκος τομὴ, *terra ab aratro in longitudinem proſciſſa.* At eruditiſs. Hœſchelius Æſchyli locum indicauit de Amphiarao prolatum in ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας:

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενῶν καρπούμενος,
Ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.

Hoc ſenſu: Eum virum optimum, eſſe malle quam videri: cuius animus, tamquam ager fœcundus & probe ſubactus, conceptis virtutum ſeminibus honeſtorum conſiliorum, &, quæ inde oriuntur actionum, quandam quaſi ſegetem proferat.

32. Βαλανεῦσιν ἔοικας] In Heſychio, Diogen. & Suida, tantum eſt Βαλανεύς: ſtatimq; expoſitio additur: quem Suidam vide in Βαλανειώτης.

34. Βάκηλος εἶ.] Zenob. & Diogen. Prouerbij originem hinc repetunt, quòd οἱ βάκηλοι, hoc eſt exſecti, ſiue eunuchi, molles ſint ac viribus deſtituti. Apud Suidam & Heſychium vtraque expoſitio eſt.

37. ἀσχημοσύνην] H. Wolf. hic in Suida, εὐσχημοσύνην leg. cenſebat.

38. ἀντὶ τοῦ, μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω] Ariſtophanis hic verſus præmittendus in Acharnenſib.

Ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδινιακόν.
Ne te linam colore Sardiniaco.

Cui interpretatio accommoda eſt, alioqui ſine ſenſu futura.

39. Βατακάρας] in Suida male pro ἀδυνάτων, δυνατῶν eſt. qui & diuiſim Βάτα κάρας. Monet Heſychius τὸ βατὸς, καταφερῆ, hoc eſt pronum & procliuem ſignificare. Κάρα autem caput denotat. In Acceſſionib. ſeu Appendice Zenobiana legitur Βαλουκάρας. additurque, exiſtimaſſe nonnullos vnum id nomen videri. In Iſæo tamen ſcriptum, Caram Bati filiam fuiſſe.

40. ἐνὶ τῶν βάτων] Sic editus, & aſteriſco notabat Wolf. Batti mentionem facit Pindarus Pythiacis Ode IIII. & V.

42. Βάτραχοι Σερίφιοι] Ex Æliano lib. III. Animal. cap. 37. Et mox de ranis Cyrenenſibus eodem lib. cap. 35.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

43. βάτραχος τὸν ὕδρον μισεῖ.] Ex Æliano lib. XII. cap. 15.

44. βαβαὶ] Eadem Suid. & Sylloge Prouerbiorum Tarrhæi & Didymi.

51. βάλλειν μήλοις] Suidas ſimpliciter exponit de ijs qui quæ amant conſequuntur. Ita etiam Acceſſiones Romanæ ad Zenobium.

52. Abominatio deſolationis, eſt in S. Scriptura frequens. Daniel. 11. & 12. Math. 24. 15. Marc. 13. 14. Locum autem aſteriſco notatum è Suida ſuppleo: νύκτωρ ἐς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγών.

54. ἀπὸ τοῦ βέκκος] Lydorum lingua panem ſonare Herod. ait lib. II. initio, & in Becceſelenis, ſeu Originibus Antuerp. Io. Goropius Becanus lib. V. pag. 552. ex Ariſtophane in Nebulis, Socrate ſale perſtringente Strepſiadem: καὶ πῶς ὦ μωρὲ σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέληνε. *Quomodo tu fatue & Lunatice, qui Saturnia oles.* Vbi Scholiaſtæ multa de Arcadibus προσελήνοις, & βεκ *Phrygum* lingua panem ſignificare: pag. 149. & 150. vbi de Phrygia lingua, & Paphlagonum agit: vt hic Apoſtolius *Lydorum* nominat.

55. Phocylidæ dicto geminum illud Euripidis: Σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ.

56. Βησᾶς ἔστηκεν] Puto addendum è Suida & Zenobiano Append. οἷον ἀχανής: ac deinde: οὗτος γὰρ ἔστηκεν ἀχανὴς καὶ πατταγώδης καὶ ὑπόμωρος.

57. τι πράττειν] E Diogeniano lego ἕτερόν τι πράττειν.

60. ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζόντων] Diogenianus exponit, ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου βιούντων: de ijs qui ex parato & facili viuunt. In Acceſſionib. Zenobianis notatur etiam ſcribi βίος ἀληλεσμένος, *molita vita*, & in ijs adhiberi qui felicitatem oſtentant ſuam.

66. Βοῦς Κύπριος] Eſt & in Heſychio, vt in ſtolidos atque impuros vſurpari ſolitum. Sic enim ait: Σημαίνει δὲ ἀτοπίαν τῶν Κυπρίων (forte addenda dictio βοῶν:) καὶ Εὔδοξος ἀφηγεῖται ὅτι κοπροφαγοῦσιν. Quod Plinius lib. XXVIII. cap. vlt. contra tormina illos facere ſcribit.

67. ἐν ταῖς ἑορταῖς] Suidas & Zenob. in fœderibus iureiurando firmandis Moloſſos hunc morem ſeruaſſe tradunt. Diogenian. vt Apoſtolius. Suid. τοῖς ὁρκωμοσίοις, pro his, ἐν ταῖς ἑορταῖς.

70. Βοιώτιος νόμος.] Zenob. clarius exponit, ductamque Parœmiam hinc eſſe ait, quòd Bœoti prius liberam vitam quietamque agebant, poſteaque mortuo Laio in varias inciderunt calamitates.

72. Βότρυς πρὸς βότρυν] Huc reſpexit Iuuenalis Satyra 2. ver. 81.

Vuaque conſpecta liuorem ducit ab vua.

74. Βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει.] Demoſtheni hanc ipſam ob cauſſam obiectum, quod ἀργυράγχην pateretur, teſte Agellio lib. XI. Noctium Atticarum cap. IX. & anteceſſit ſimile, 68. Βοῦς ἐπέβη, & alibi, Βοῦς ἐν

γνάθοις

γνάθοις φέρῃ: apud Suid. qui & recto caſu, βοῦς ἐπὶ γλώττης.

75. Βυλείας δικάζει.] Immodicus hic in caſis ampliandis, vt nullam tota vita ſententiam pronunciarit. Apud Zenobium Cent. II. Parœm. 67. ſimilis eſt, ſed Βύνας nomine, & 86. Adag. ibid.

76. Ἡ βοῦς, ἔνθα] Ex Æliano de Animal. lib. VI. cap. X. Cæterum vbi hic θέλοντες, ibi μέλλοντες editur, & mox; προστερνίδια καὶ προμετωπίδια θεάζεται. Infra, βοῦς δ' ἦν καταπίῃ, ex eodem lib. cap. 35.

77. Βοῦς εἰς ἄμητον] Amplius Diogen. βοῦς ἄμητον ἐπιτηρῶν. *Bos meſſem obſeruans.* vt hæc lectio eſt, putem ἐπέμφθη, quidue ſimile exaudiendum. Quæ de Ptolemæo ſecundo referuntur, ea deprompta ex Æliano lib. III. de Animal. cap. 34.

78. Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων] Heſychius de inutilibus Cratinum in Deliacis interpretari ait: itaque Suid. cum ea explicatione. Editus tamen Baſ. Apoſtolius κάθη pro γέρων.

79. Βοῦς ἐπὶ σωρῷ] Diuerſam Suidas expoſitionem attulit, de ijs, qui propoſitis bonis frui non poſſunt: ducta à bobus triturantibus tralatione, qui camo impediuntur quo minus ex aceruo quem triturant, edere poſſint.

80. Βοιωτία ὗς] Sic inf. & apud Pindarum Olymp. Ode 6. & Suidas. Βοιώτιος etiam rectam.

86. Βρασίδας μὲν γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς] De eo Plutarch in Lycurgo: & in Apophth. Laconicis.

87. Βώμαξ εἰ καὶ βωμολόχος] Clarius Heſychius explicat. Βωμολόχος, σκώπτης, ἱερόσυλος, παρὰ τὸ λοχᾶν εἰς τοὺς βωμοὺς, ὅ ἐστιν ἐνεδρεύειν· πανοῦργος ἀσεβὴς, ἀπατῶν. *Irriſor, fur, ſacrilegus, ab inſidiando altaribus, vafer, impius, impoſtor.* Suidas videtur ſtatuere Synonyma: alij vt nomen proprium lineolâ notant.

88. Βώλοις] Βῶλος Suidas, & mox 89. Βρώτειον ſcriptum erat pro Βοιώτιον.

92. Γαλῇ χιτών] I. f. eſt 96. γαλῇ χιτώνιον, vbi cum dicat Apoſtolus ex Eudemi ſententia, Parœmiæ huic ſimilem eſſe, οὐ πρέπει γαλῇ κρόκωτος, non video quomodo Apoſtolij interpretatio hiſce Prouerbijs quadrare poſſit. Quid enim vel hic vel ibi quod iniuſtis vel nihil remittentibus conueniat? Adeoque inclinat animus, vt pro ἀδίκων legatur ἀνοικείων, vel, vt in Suida eſt, ἀνομοίων: & pro ἀνιέντων, ἀνυόντων aperto ſenſu, de rebus quæ alicui minime aptæ ſunt, aut vtiles, vt nec feli tunica, aut crocotum. Ibid. Φασὶ τὴν γαλῆν, ſumptum id vt alias ſæpe, ex Æliano lib. VI. de Animal. cap. 27.

96. ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἑαυτῶν] negatio acceſſit è Diogeniano Schotti, rectè. Malim etiam pro ἐσθιόντων, ἠσθημένων, niſi legas ἐσθιόντων: quaſi ab inuſitato ἐσθίω. De reliquis ſupra in Γαλῇ χιτών.

97. Γαστὴρ]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

97. Γαστὴρ] Eſt apud Chryſoſt. & Nazianz. in Iambis, cui forte tribuendus, quod hoc ordine metri legatur. Heracliti illud apud Plut. & alios: Αὔη (id eſt, ξηρὰ) ψυχὴ σοφωτάτη, quod Cicero alibi expreſſit.

100. Γέλως συγκρούσιμος] Suidæ eſt συγκροτούσιμος.

CENTVRIA VI.

Proverb. 3. Γέραιρε σαυτὸν] Agnoſcit & Suid. parœmiam, omiſſo tamen ἐν πλήθει: exponitque, ἀντὶ τοῦ εὔφραινε σαυτὸν μεγαλοῤῥημονῶν. vt & inf. illud: γνῶθι σεαυτὸν expoſitum: Parœm. 42.

4. οὐχ ἁλίσκεται] acceſſit vocula πάγῃ è Suida.

8. αἱ γὰρ γέρανοι] Ex Æliano lib. III. de Animal. cap. 13. & 14. deſumptum illud in extremo: Κυβερνήτης ἢ ἰδών.

9. καθ' ὥραν] Hinc corrigendus Suidas, apud quem καθαρᾶς pro καθ' ὥραν vitioſe legitur, ideoque ſtellula ab Hier. Wolf. Suidæ interprete notatum.

17. Γῆρας λεόντων] Affine huic ſuperius poſitum: Αετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης.

18. γῆ καὶ θάλαττα] Suidas γῆν θάλατταν συναναμίγνυσι, *Cælum terræ miſcet*, cum eadem, quæ hic ponitur, expoſitione.

20. γῆς βάρος] Sic Hom. Iliad. σ'. ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης. Et Odyſſ. υ'. ἄχθος ἀρούρης.

Γηρᾷ] Vt ſit Senarius Iambicus, lego: Γηρᾷ μὲν ὁ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοΐ. In ſcripto cod. mendoſe erat τῷ βίῳ.

Ibid. οὐ τοῦ Σισύφου. de hoc enim præcedente Adagio, ἀλλὰ τοῦ Μίνωος, vt ex Palæphato conſtat, vbi eadem memorantur. Mox malim ὑπὸ τοῦ μέλιτος, vt ſub narrationis finem.

31. Φασὶν οὗτος] Ex Palæphato, de Glauco Siſyphi: ex quo addo, καὶ μεγάλας δαπάνας ποιούμενος.

32. Γλαύκου ἀποθανόντος] ex eiuſdem proximo cap. vt & ſequentia: Τῶν πολιτῶν, de Glauco marino: τῶν ἐν τῇ πόλει &c. Glaucum autem Chium, non (vt Suidas ſcribit) Samium, ferruminationis inuentorem fuiſſe, auctor eſt etiam Pauſanias in Phocicis.

41. Γλαὺξ ἐπὶ ἵνα πράξιν] Ex Æliano lib. x. Animal. cap. 37. vt & illud: ἐν τῇ Κρήτῃ, ex lib. v. cap. 2. & 5. illa, τὸν ἄῤῥενα: ſed hic male, & quæ alio pertineant. Additumque ex eodem ὁ τράχηλος αὐτῆς, & mox pro κάλλη puto leg. κάλλαια etiam in ipſo Aeliano. Εἰς ἀθήνας autem Ἀθήνησι vel ἐν Ἀθήναις. Sæpe enim εἰς pro ἐν vſurpatur.

42. Γνῶθι σεαυτὸν] In ſcripto Apoſtolio legitur diſtichon ἄδηλον:

Γνῶθι σεαυτὸν, ἄριστε πόθεν καὶ ὅστις ἐτύχθης;
ῥεῖα μὲν ὧδε τύχης κάλλεος ἀρχετύπου.

44. τὸν

44. τὸν ὀφθαλμὸν] Ex Palæphato. porro ἔχουσιν τὸν ὀφθαλμὸν ἕ, τὸ ξίφος γυμνῶσαι φησὶ δεῖ. Et mox Palæphatus, μιᾶς ἦρχε νήσου. Inf. κατὰ τὸ εἰρημένον. & hæc è Palæphato, quem cum his comparato.

47. Γραῦς βακχεύει] Suid. χορεύει.

49. Γραίες κωθονιζόμεναι] Eraſ. interpretatur de vetulis indecore laſciuientibus. Credam potius in anus bibaces & temulentas dici poſſe. Sic Heſychius: Κωθονίσαι, μεθύσαι. Κώθων, ἄβακτος, μέθυσος. Μόνωπον, ποτήριον, κεράμεον εἶδος ποτηρίου.

50. Γραῶν ὕθλοι] apud Suid. leg. videtur ὕθλος. Cyrillus: ταυτὶ γὰρ ὕθλος, καὶ ἕτερον οὐδέν.

51. Γρῦ τὸ Δίωνος] Alibi auctor originem Parœmiæ indicat. Dionem Alexandrinum cum quidam probris oneraſſet, nihil ille reſpondens ſe domum recepit. quò poſtquam perueniſſet, intra veſtibulum conſiſtens hoc ſolum ait: οὐδὲ γρῦ, *ne gry quidem.* Quo facto ad tantam animi impotentiam conuiciator ille adactus eſt, vt ſeipſum ſuſpenderit. τὸ γρῦ porro ſunt qui vnguium ſordes interpretantur, & proinde pro re nihili accipiunt. Alij à grunnitu porcorum deriuant. De his latius Suidæ collectanea.

52. ἀνακροτήσασα] Sic & Suidas. Vide ibi Notas Andr. Schotti.

54. Γυμνότερος Ἰαλέμου] Adfert Heſychius aliam interpretationem. Ἰάλεμος υἱὸς Καλλιόπης. Et Ἰαλέμου ᾠδὴ ψυχρά, οὐδενὸς ἀξία, καὶ παροιμία, Ψυχρότερος καὶ οἰκτότερος Ἰαλέμου. *Ialemi cantilena, frigida ac nihili. Et Prouerbium, Frigidior & luctuoſior Ialemo.* Meminit & Euſtathius Iliad. ζ.

56. Ἐχόρευον] Subijciendum putaui γυμνόποδες, vel potius γυμνοί. Vide Plutar. in Lycurgo. quamquam hoc Adagium non ex inſtituto Lycurgi ſed aliunde, vt apparet, petitum eſt. Mox pro ἐν Θυρέᾳ, in excuſo Apoſtolio Θυρεαῖς. at ſcriptus cod. & Suidas Θυρεαιαῖς.

57. Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ] Rectè interpretatur. Sic Plautus Captiuis, impudentiam duorum volens exprimere. Act. III. Sc. I.

Ipſi de foro tam aperto capite ad lenones eunt,
Quam in tribu aperto capite ſontes condemnant reos.

Socrates contra in Phædro Platonis contra minores verba facturus, præ pudore caput tegit. Et Cicero de Catone minore, capite obuoluto, ebrio exiſtente, in Fragmentis.

58. Γύργαθον φυσᾷς] Heſychius vas plexum interpretatur, in quod piſtores panes conjiciunt. Suidas lecticam in qua paralyticos & furioſos vectabant.

60. Γύγου δακτύλιος] Eſt apud Platonem lib. VI. de Rep. & Ciceronem III. Officiorum: & Lucianum. Suidas hic πανούργων habet, noſter πολυμηχάνων: & ſtatim ὑπὸ σεισμοῦ. pro quo hic, τῆς γῆς ῥαγείσης.

71. λέγεται γὰρ] Ex Palæphato περὶ ἀπίστων, de Dædalo.

76. Δαΐύπους κρεῶν] Terentianum illud huic par: *Tute lepus es, & pulpamentum quaeris?* Mox παρ' ἄλλα, eſt in Suida.

77. Δακτύλιος ἡμέρα] Sic alij. Suidæ Δακτύλου.

80. Δευτέρων ἀμεινόνων] Explicat & Zenob. Cent. III. Parœm. 15. & Diogen. IV. Parœm. 15. Mox, ἱερὰ μὴ καυθῇ, ex Heſychio reſtituendum opinor, μὴ καλὰ ὀφθῇ.

85. Δεκάπους] Vide Ariſtophanem.

89. Δέκα τοῦ ὀβολοῦ.] Male in Heſychio Δεκάτου βόλου, οὐδενὸς ἀξίου, qui hinc eſt corrigendus: Δέκα τοῦ ὀβόλου, ἐπὶ οὐδενὸς ἀξίου.

94. κακουργοτάτων] κακουργόωτων, Suidas.

95. Λέγεται περὶ δελφίνων] Ex Æliano lib. VIII. Animal. Hiſt. cap. 6. ſed ἐν ἐπιτομῇ, vt in m. ss. habemus. Mox: λέγεται καὶ, ex eodem lib. XI. cap. 22. φυσικὴ δέ. Eadem inde lib. XV. cap. 17.

98. Δελφῖνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.] Amphecratis Rhetoris Athenienſis arrogans dictum, qui cum Seleuca ad Tigrin exſularet, ciueſque cum rogarent, vt oratoriam apud ſe doceret, cum faſtu, Delphinis patinam capacem eſſe reſpondit. Plutar. Illa Apoſtolij apud Ælianum ſunt lib. XII. de Animal. cap. 6. niſi quod pro Ὀλυμπίῳ Διΐ, legendum, Ὀλυμπιὰς δὲ, vt hic.

99. Δηλίου κολυμβητοῦ] Supple δεῖ. Suid. Adagij vſum indicat. Cum enim Euripides Socrati librum quendam ab Heraclito Epheſio, cui ab obſcuritate σκοτεινοῦ cognomen adhæſit, editum tradidiſſet, & poſt, quid ipſi videretur, quæſiſſet: Præclarum quidem ſibi viſum, ſed Delio opus eſſe natatore, ne quis in eo mergeretur, reſpondit. Diog. Laërtius in Heracliti vita, Crateti hoc dictum attribuit.

CENTVRIA VII.

ADag. 1. ῥίπτειν δεῖ] Adde σε δεῖ, vt numeris metrum conſtet.

3. ὁ Μήλιος] Male in edito Apoſtolio μιλήσιος. Suida μήλιος quoq; in quo pro μετὰ, ſubſtitue, κατὰ τὸν Πίνδαρον: & pro ἀρετῆς, repone ἑορτῆς.

4. Διακωδωνισθέντες] Heſychius exponit διαφημισθέντας. hoc eſt infames. Etymologus magnus etiam de ijs dictum, quorum fit periculum, ſiue qui examinantur, ducta metaphora à tintinnabulo, cuius ſonitu equi probantur, num generoſi ſint: ſiue ab ijs qui volæ ſonitu excubias explorabant.

5. ἀνεπτέρωκεν] Ἀναπτερόω, velut alis motis attollo. Heſychius: ἀναπτερώσω, μετέωρον ποιήσω. In ſcripto libro eſt, ἀναπέπλωκεν: in excuſo vero Apoſtolij, ἀνεπίτρωκεν, male. Cum Suida itaque & ſcripto Bongarſij cod. ex Ariſtophane lego, ἀνεπτέρωκεν.

10. Διὸς κώδιον] In Heſychio deprauate editum, Διοσκώλιον, οὕτως ἔλεγον

γον ὅτοι ἱερεῖον, ἐτίθετο: Reſcribendum Διὸς κώδιον, οὕτως ἔλεγον ὅ τὸ ἱερεῖον ᾗ τέθυται, aut ἐθύετο.

15. αἰσχρᾶς ὅσαις] ita & Suid. non vt antea editum αἰσχρῶς. & ἀλληγορεῖ, addit idem εἶτα αὐνήρ.

21. Θῶκοι] alias θάκοι. θῶκος Suidæ, τὸ θᾶκος apud Lucianum, & οἱ θάκοι in Concil. Epheſino. Vtroque igitur genere vſitatum. Forſan etiam θάκοι hoc loco legendum, vel θᾶκος.

22. Διὰ δακτυλίε] Supra in excuſo eſt & Bongarſiano M. S. Δακτυλίῳ δεῖ σε ἑλκυσθῆναι, addita interpretatione.

33. Δουλότερος Μεσσηνίων] Μεσσήνης Zenob. legit, hincq; fluxiſſe oſtendit, quod Lacedæmonij Meſſenias ſæpe ab ipſis deſciſcentes durius quam alios ſeruos tractarint.

34. Δόρυ κηρύκειον] Sic Suidas. In M. S. noſtro eſt δορύκειον. In Heſychio δόρυ καὶ κηρύκειον. Luciano κηρυκεῖον, & in Zenobio, & Euſtathio. Huc facit Virgilianum illud:

Pacem ferre manu; præfigere puppibus arma.

30. Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις] Comam alere apud Spartanos ingenuis tantum conceſſum ex Lycurgi inſtituto, quod dicerent comam formoſos formoſiores reddere; deformes magis formidabiles. Plat. in Lyſandro. Et Charillus interrogatus cur Spartani comam alerent, quod hic ornatus omnium minimo conſtet, reſpondit. Idem in Apophth. Imo Græci vniuerſi factitabant, & cicadas capillis illigabant: vide Commentarium de Coma Had. Iunij.

37. Σωσικράτης] Sic & Suidæ. Σωσιστράτης in excuſo erat & ſcripto Apoſtolio: vitioſe opinor. Decimuſ-tertius vero hic Philippicarum Theopompi liber, etiam in membraneo citatur, non tertius, vt in Baſilienſi editum mendoſe. Sequens Prou. Δρυὸς πεσούσης, eſt apud Gr. Theocriti interpretem: Senarius, *Cadente quercu, ligna quiſque colliget.*

39. Δραχμῆς μὲν ηὔλει.] Recte Horatius lib. II. Serm. Satyra III.

Omnibus hoc vitium cantoribus, inter amicos
Vt nunquam inducant animum cantare rogati:
Iniuſſi nunquam deſiſtant. ---

Demoſthenis huc pertinet ad Ariſtodemum fabularum actorem dictum: *Talentum accipis mercedi vt agas: plus ego, vt taceam*, lib. XI. cap. IX. Agellij Noct. Atticar.

42. Δωδεκαμήχανον] Sic omiſſo Κυρήνη Suidas Prouerbium recenſet, vt & m. ſc. codex Apoſtolij.

44. Dodonæum æs] Vtitur Themiſtius Orat. I. philoſophica. & in Suida pro μικρολογούντων leg. μακρολογούντων. Hic enim πολλὰ λαλούντων præfert diſerte Apoſtolius: Ariſtotelis locum & Suidas, ſed non indicato loco, laudat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

50. Θαλῆς] At idem Suid. τὸ, Ἐγγύα, πάρα δ᾽ ἄτα, Χίλωνός ἐστι μᾶλλον, recte affirmat. Vide Laërt. & Auſonium.

52. Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης] Plautus in Sticho Act. IIII. Sc. I. *Eccum tibi lupum in ſermone*. Terentius eius æmulus Adelph. Act. IIII. Sc. I. *Lupus in fabula* dixit, & Cicero ad Attic.

55. ὁ Σωτάδης] Plutar. libr. de inſtituendis liberis, huius importunæ ipſum loquacitatis pœnas haud indignas dediſſe ſcribit: τῆς ἀκαίρου λαλιᾶς οὐ μεμπτὴν ἔδωκε δίκην.

56. * αἰτάνοφρυν] Aſteriſco locum, quòd ſtigmatias ſit, merito ſignam. Neſcio equidem quo pertineat. An καλαίνοφρυν, aut μελαίνοφρυν, ſeu αἰθίνοφρυν. Res plane obſcura. Quid ſi ita? καὶ ἀν᾽ ὀφρύν· vt ſit: *Anum in faſtigium & ædium vocant ſupercilium*. Iudicent acutiores. Dauus enim hic, non Oedipus videri volo. Nam vt Prouerbio dicitur, forte ex Euripide, εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ᾽ ὁρᾷ.

59. Πρὸς κέντρα λακτίζειν] Eſt Act. Apoſtol. cap. IX. v. 5. & cap. XXVI. v. 14. Simile Io. Chryſoſtomi de clauis: Λακτίζειν κατὰ τῶν ἥλων.

67. Εἰς κόλπον πτύω] Ita & Suidas Cent. VI. Adag. 10. In Diogeniano eſt, Εἰς κόλπον οὐ πτύεις, ἐπὶ τῶν μεγαλαύχων: neque amplius. Suidas ante μεγαλορρημονῶ, addit particulam ἀρνητικὴν, οὐ. In ſinum deſpui ſolitum inuidiæ auerruncandæ, oſtendit etiam Theocritus Eidyllio VI.

ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.

Ibi vetus interpres, mulierculas etiam refert ſua ætate, hanc ob cauſam in ſuum ſinum deſpuere conſueuiſſe; adducto Callimachi verſu:

Δαίμων, τί κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες;

O fortuna, ſinum mulier cur deſpuit omnis?

Huc & Plinij illud facit lib. XXVIII. cap. 4. *Veniam quoque à Deis ſpei alicuius audacioris petimus in ſinum ſpuendi.*

69. εἰς Κυνόσαργες] Euſtathius Odyſſ. ζ'. Κυνόσαργες locum Athenis fuiſſe ait, ſic appellatum ab albo cane, qui ex ſacrificijs aliquid rapiendo fugiſſet, additque: αὐόσιον πρόσρημα τὸ εἰς Κυνόσαργες, ἀλλὰ ἴσον τῷ Ἐς κόρακας· vbi forte ἀίσιον leg.

71. Εἰς Μασσιλίαν. Suid. & M. ſc. Apoſtolij, Μασαλίαν præfert.

72. αἱ μέλιτται] Ex Æliano de Animal. lib. V. cap. 10. & ſequ. vbi pro Πείσανδρον legitur Πεισίστρατον, etiam in Epitome M. S. quam fere deſcripſit Apoſtolius. Statim τὸ σκοπεῖν etiam ſupra ex ora irrepſiſſe videtur. Mox ante hæc verba ἐπειδὰν δὲ, Ælianus eiuſque Epitome ſcripta, hæc præmittit: αἱ χαδόνες ἐφ᾽ ἑαυτῶν εἰσίν: apum ſoboles etiam ſeorſum. Et illud: οὐκ ἂν πάσαιτό ποτε, ſic repoſitum ex Æliano eiuſque abbreuiatore ſcripto, cum in MS. eſſet, non recte, οὐκ ἂν σπάσαιτο πρότερον.

76. εἰς λιμένα] Integra Parœmia eſt, ſupra allata: Ἀττικὸς εἰς λιμένα.

84. Εἰς

84. Εἰς κενεὸν πιϊὄντων] Malim πινόντων. Id enim ματαιοπονεῖν Ariſtophani, ἐτώσια μοχθίζειν Theocrito: μάταια μοχθεῖν Scholiaſtæ Eccleſiaſtæ. Et ſupra eſt πεπρημένον, & πεπριμμένον. vtrumque recte. Illud enim Prouerb. cap. 23. Hoc apud Chryſoſtomũ & Lucianum: apud hunc etiam πεπυπημένων.

91. Εἰς θέρος ὥραις] Legend. εἰ θέρους. Sunt enim formicarum ad cicadam apud Æſopum.

95. Ἐκκάρζατα βοῶν] Tineſis eſt pro κάρζα ἐκβοῶν. Videtur aliquid ſimilitudinis cum illo: Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

98. Ἐκ τοῦ εἰσφρᾶν] Habet Clemens Alexand.

CENTVRIA VIII.

ADag. 2. Ἐκ τῶν ὀνύχων] Chryſoſt. & Procopius efferunt, ἀπὸ τοῦ ὄνυχος.

Ἐκ παντὸς] Sic & Suid. ἐλλείπει τὸ, κύφων (in edito vitioſe legitur κοσφον) γένοιτ᾽ ἄν. vbi aliam huius Adagij adfert explicationem.

5. Ἐκ ποδ] Suid. ἐκτὸς π. π. ἔχειν.

6. Ἐκπερδικῆσαι] Ita cod. ſcriptus: Ariſtoph. tamen Auibus, ἐκπερδικίσαι habet. Quam auem perdicem πανοῦργον vocat, de ea Baſil. Magn. Homilia VIII. in Hexaëm. & in ſanctum Baptiſma, vbi ὄρνις εὐμήχανος dicitur.

10. Ἐπὶ ξυροῦ] Hoc Adagium in Suida alieno legitur loco, in parœmia: Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν.

12. Ἐλευθερολώτερος] Sic Suidas. Cæteroquin maluiſſem, ἐλευθερώτερος, vna minus ſyllaba.

13. Ἐλέφαντος πωλίον] Ex Æliano de Animal. lib. VI. cap. 46. vt in Epitoma eſt m. s. Mox ἐλέφαντες οἱ νέοι. Ex eiuſdem lib. VI. cap. 61. & lib. 7. cap. 15. συναγωνιζόμενοι, reponendum ex eodem συναγελαζόμενοι.

15. Λόγος ὗς ἐστιν] Ex Æliano lib. XVII. cap. 7. de Animal. In Prouerbio autem pro οὐ δάκνει, οὐκ ἀλεγίζει habet excuſus & Bongarſianus m. s. cod. Apoſtolij. Zenobius & Diogenianus, μῦν οὐχ ἁλίσκει.

16. ὥσπερ ὁ καικίας] Plutar. ὥστε ὁ κ. νέφη, & lib. de vtilitate ex inimicis. Ariſtot. Problem. ſect. 26. quæſt. 1. & Olympiodorus in 1. cap. Meteor.

19. τὴν ἱερωσύνην] Hæc apud Suidam, & aliter paulo in Append. Vaticana, niſi quod male hic τὴν δικαιοσύνην pro ἱερωσύνην legatur. Euſtathius porro Iliad. β΄. ait, Embarum hunc non filiam immolaſſe, ſed illa in templo abſconſa capream decenter ornatam pro ea ſubſtituiſſe. Hinc natam Parœmiam, Ἔμβαρος εἶ, τουτέστι συνετὸς, φρόνιμος. Em-

barus es, hoc eſt, cordatus ac prudens, contrario plane ſenſu à noſtro. Hiſtoriam ex Pauſania deſumpſit Euſtathius.

24. καὶ Καρκίνος] Κάρκινος lege. Apud Plutar. vero lib. περὶ φιλαδελφίας, & in Vitis verſus ſic citatur:

Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.

Mox pro κόρυδος in m. ſc. vitioſe κόροικος legitur. Vtitur Prouerbio Euſtath. Iliad. π′. ad Hom. verſum 492. & repetitur inf. totidem verbis in cod. vetere Apoſt. calamo exarato.

25. ἐν Πυθίῳ] Suidas ſic: ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι.

31. Λάμων βασιλεύει] Alijs λάμων vel γλάμων. pro quo apud Scholiaſten Homeri Iliad. ψ′. hoc legitur acroteleution: ἐν τυφλῶν πόλει Γλαμυρὸς βασιλεύει.

34. αἴσῃ] μοίρῃ erat in vet. libro ſcriptum, ſed gloſſema eſſe conſtat iſtius vocis, vel ex vno Heſychio, qui interpretatur Ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἐν θανατηφόρῳ μοίρᾳ. Κῆρες γὰρ αἱ θανατοφόροι μοῖραι, pro mortifero fato. Κῆρες enim, inquit, Parcæ mortiferæ. Atque ita alteram ſic habes explicationem. Vtramque etiam agnoſcunt Gloſſæ Gr. ad Homeri hunc verſum Iliad. ι. ver. 378.

Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ

Inuiſa mihi huius dona: honoro vero eum æque atq; Carem.

Adagium autem ex Platonis Lachete & Euthydemo. Ita enim in illo: μὴ οὖν ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος κινδυνεύεται. In hoc vero: ὥσπερ ἐν Καρὶ ἐμοὶ ἔστω ὁ κίνδυνος, ὡς ἐγὼ ἐπειδὴ καὶ πρεσβύτης εἰμὶ, παρακινδυνεύειν ἕτοιμος. Homeri locus eſt Iliad. ι. v. 378. Ἐν Καρὸς μοίρᾳ adhibet ſæpe Syneſius, Epiſt. 79. & Orat. in Pœonium. Sequ. Adagio pro κλωνὶ, Suidas κλάδῳ habet: & pro ῥίψαντες H. Wolph. κρύψαντες repon. cenſebat.

38. Ἐν Σπάρτῃ Plutar. in Laconicis.

40. Ἐν πίθῳ] Plato in Gorgia, & in Lachete Adagium adhibet; quæ verba non deſcribo, indicaſſe contentus.

47. Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις.] In acceſſionibus ad Zenobium è bibl. Vaticana, in Diogeniano & Suida, eadem fere explanatio. Alij tamen tradunt, Endymionem à Luna fuiſſe adamatum, & à Ioue obtinuiſſe, vt in Latino Cariæ monte, omnis ſenij expers perpetuo dormiret. M. Tullius Tuſcul. I. à Luna conſopitum ait, vt eum dormientem oſcularetur. Lucianus in Dialog. Veneris & Lunæ.

52. Ἐν νυκτὶ βουλή] Quæ nox ideo εὐφρόνη dicitur, vt alibi adnotatum.

54. Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν] In Diogeniano eſt ἐνδύετέ με, alibi μοι. non male Apoſtolius. Zenobius recte, metaphoram eſſe ab Herculis facto, qui leonis induebatur exuuijs, monet.

60. Ἀίδου πᾶσιν] Fortè ἀίδους, vel magis ad explicationis ſenſum, ἀίδουσι.

61. Ἐξ

61. Ἐξ οἰκείων κακῶν εὖ παχόντων] Forte Ἐξ οἰκείων καλῶς παχόντων.

63. Ἐξὸν φυγεῖν] Plutar. Alcibiadæ dictum in Apophthegmatis ſic refert: Καλούμενος ἐπὶ κρίσιν θανατικὴν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ Σικελίας, ἔκρυψεν ἑαυτὸν, εἰπών· εὐήθη εἶναι τὸν δίκην ἔχοντα ζητεῖν ἀποφυγὴν ἐξὸν φυγεῖν: vel, ζητεῖν μὴ ἀποφυγεῖν, ἐνὸν φυγεῖν. *Cum ab Athenienſibus in iudicium capitis arceſſetur, abdidit ſeſe: ſtultum eſſe reum dicens, cui cum, fugere liceret, defenſionem ſui quæreret.* Idem Plutar. vt hic, τῇ μητρί. Ælianus lib. XIV. Variæ Hiſtor. cap. 38. μητρίδι habet.

66. Ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων] Addendum arbitror negationem, vt explicationi conueniat, οὐκ ἀποπλανηθέντων.

67. οὓς φασι τῇ ἑαυτῶν οὐρᾷ] Ælianus lib. VI. Animal. Hiſtor. cap. I. robur ſibi cauda leones excitare ait, idemque lib. XIII. cap. XIV. & Plinius lib. VIII. cap. 16. Homer. Iliad. υ΄. ver. 170. Theocrit. Idyl. 32. Pro φέρεται, χωρεῖ, habet Baſilius Magn. pag. 176. Vtitur Nazianz. Homil. in S. Baptiſma, & Chryſoſt. Orat. in Lazarum.

69. ὁ ἰχθὺς ὁ Γλαῦκος] Ex Æliano libr. Animal. I. cap. XVI. Mox pro τὸν καταφύγοντα, melius forte, τὸν καταφαγόντα: & pro φανερᾷ, φοιδρᾷ Ælianus.

77. Ἐπιφυλλίδες] Vide Ariſtoph. ἐν βατράχοις, quæque ad Suidam Cent. VII. Prou. 6. notata.

79. Ἐπὶ πόδα] Vtitur Adagio, Polybius, & Lucianus.

81. Προέστησαν] Suidæ προεστήκεσαν. quem cum his componito.

83. Ἐπὶ καλάμης] ἐπὶ καλάμῃ Suid. & contrariam omnino adfert explicationem. Morem enim eſſe ait agricolis, agros alternis annis à ſatione vacuos relinquere, quo fructus ferant vberiores, ne ſingulorum annorum ſatione illos exhauriant. Allata & Lyſiæ auctoritate, Orat. ad Polemonem. vbi quendam auidum nimis ruſticum, hanc ob cauſam reprehendens ait: οὗτος δὲ πυροὺς ἐπὶ καλάμης ἀροῖ. *Hic frumenti arationem in ipſa ſtipula facit.* hoc eſt, perpetuo ſerens nullam remiſſionem terræ concedit. Iac. Bongarſij cod. ſcr. pro γεωργούντων, λεγόντων præferebat.

84. Τὰ δὲ ἐξ ἐκάθευδε] Peccatum opinor in numero, reſcribendumque πεντήκοντα ἕξ, auctoritate Diogenis Laërtij, in quo etiam amplius eſt infra: ὅθεν ἔτι καὶ νῦν ἔστιν εὑρεῖν κατὰ τοὺς δήμους τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς ἀνωνύμους, ὑπόμνημα τῆς τότε γενομένης ἐξιλάσεως. *Ex eo iam hodieque per Athenienſium populos aras inuenire eſt ſine nomine, in eius quæ tunc facta eſt expiationis memoriam.* Ἀγασιάρχου autem infr. eſt Suidæ & Appuleio, pro Ἀγησάρχου. Mox quoque κατεκοιμήθη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα ἔτη, ſcribit & Apollonius Hiſtor. Mirabil. I. ex Theopompo. Hic ἕξ tantum animaduerto καὶ πεντήκοντα.

85. περὶ τοῦ Ἰνδοῦ] Ex Æliano lib. XVI. Animal. cap. 5. ἐν ἐπιτομῇ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

89. Ἐπὶ χοίνικος] Inter Pythagoræ Symbola numerat in eius vita Laërtius, Suidas & Plutar. lib. de liberis educandis, & Sympoſiac. lib. VII. quæſt. 4. quas legito.

91. Homeri locus Iliad. κ'. ver. 173.

93. Ἐπαινῶ] Huic apophthegmati verius quam Adagio alterum ex Ariſtot. addit Apoſtolius in Ionia : Ἐπιήδειος πρὸς φιλίαν, ὁ πλεῖστα ἀδικεῖσθαι δυνάμενος. Vide Ethic. ad Nicomac. lib. VIII.

CENTVRIA IX.

ADag. 3. Ἔρως θάλλει] additur in ſcripto: Διοτίμας ἀπόφθεγμα. cognata illi Adagio : *Sine Cerere & Baccho friget Venus*: & Euripidis illud:

Ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ.

11. Ἕρμαιον κοινὸν] Eadem apud Suidam, vt pleraque.

12. Λελυμένος] malim ἑλκυόμενος.

13. κατὰ χάριν] in Suida & edito ἐν ἐπιτομῇ Apoſtolio Baſileæ aliter : ἢ καὶ ἀνάγκην διδομένη.

15. Ἔρως Δημονίκης] Apud Plutarchum in Parallelis minorib. Hiſtoria XV. Δημολικὴ legitur, forſan vitioſe, vt Hœſchel. obſeruauit: & recte, cum hic τῶν ἐπισήμων τις παρθένος fuiſſe ſcribatur.

16. γυψωθέντας κόρακας] Locus mutilus etiam in m. ſcr. Apoſtolio, qui è Suida ſuppleri poteſt. Mox lego, δυζωνιστικοῦ.

17. Ἔστι καὶ σιγῆς] Plutarc. lib. περὶ ἀδολεσχίας, & Horat. Oda 2. lib. III. Carm.

Eſt & fideli tuta ſilentio
Merces ---

& ibi interpretes, vetus, Lamb. Cruquius, & Torrentius.

21. Ἑστία θύειν] Suid. θύομεν, additque : ἐφ' ὧν οὐκ ἀποφέρονται ἀπὸ τῆς ἑστίας : Rurſum alterum ſimile Prouerbium ſubjicit: Αὐτοῖς γλάροις ἐσθίεις τὸν τυρόν. omiſſa ἀττικῶς præpoſitione σύν.

26. μὴ βρεχθείη] Legi etiam poſſet βραχείη, cum huius veſtigia ſint in edito Apoſtolio, qui βραχθείη præfert.

28. Ἀπραξίας] Ex Herodoto deſumptum.

37. Λίκνον βαστάζοντα] Sic & Suidas: qua voce Clemens Alexand. & Themiſthius vtuntur. Apud Callimachum λεῖκνον eſt.

38. Ἐφόδιον τῆς ἀσιτίας] Apud Plutar. in præceptis tuendæ valetudinis (quare hic παραγγελμάτων leg. potius quam ἀποφθεγμάτων, vt ab auctore, cenſeo) contra prorſus, ſed vero ſenſu, eſt pro ἀσιτίας, ἀπληστίας. Verum quando Michael noſter in parcos iactatum ait Parœmiam, ſcribendum ſtatim videatur, τὴν ἀπεψίαν οὐκ ἔχουσι. iuxta Catullianum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

lianum illud, in illos qui vel ſilicem comeſſe poſſent:

Eſt pulcrè tibi cum tuo parente,
Et cum coniuge lignea parentis.
Nec mirum, bene nam valetis omnes,
Pulcrè concoquitis. ---

39. ὁ δὲ Διογενιανὸς] In Diogeniano quo vtimur, è duobus M. SS. Palatino, & Pantiniano nuper edito, nuſquam extrema hæc apparent, ſed habet vt hic lego: Centur. IIII. Adag. 78. Aſſentior itaque Eraſmo non integrum illum ſed ἐν ἐπιτομῇ duntaxat haberi. & alia de his ipſis *Epheſijs litteris*, quaſi à Magicis ſignis non abhorrentia, addidit, emendauitque in Varijs Theod. Canterus libr. I. cap. 18. ex Clemente lib. V. Strom. quomodo & Vaticanæ Acceſſiones Cent. I. Adag. 95. Suidas Cent. VII. Adag. 29. & Euſtathius in Odyſſ. φ'. Dianæ autem Epheſiæ ſtatuas in nummis ſpectari docuit in Antiquitatum Dialogis Ant. Auguſtinus V. C.

41. ἠθημένα hic repoſitum, etſi cod. ſcriptus ἠσθημένους præferret. Quodque μονήμερον animal, ἐφήμερον rectius eſt, vt in Prouerb. lemmate, in Ariſtot. ipſo libr. V. Animal. Hiſtor. cap. 19. Legend. Ælianus libr. 2. de Animal. cap. 4. & lib. V. cap. 43.

44. τοὺς ἐχίνους] Ex Æliano lib. IX. Animal. cap. 47. De terreſtri verò, libr. IIII. cap. 17. & libr. VI. cap. 54. De marino vero lib. eodem IIII. cap. 4. de Animal.

47. τῷ πτωχῷ] In edito Apoſtolio τῷ πτωκὶ, quod leporem ſignificat apud Theocritum & Nazianz. in Carminib.

52. Ζεῦγος Κροβύλου] Ita & ſcriptus Apoſt. cod. ſed vitioſe: Suidas & Etymologus Κρωβύλου. apud illum in Κρώβυλος ἀνεκδιήγητος, parœmia.

54. Ζεῖ χύτρα] In m. s. eſt ζῇ χύτρα, non recte, ſed bene ζῇ φιλία.

57. καὶ Θεόκριτος] Eidyllio XIII. ver. 36.

58. Κρατῖνος φησὶ] Hic reddi debuit: *Cratinus ait Zopyrum Perſam, ob affectum,* &c. nam non recte hic inculcatũ: *quod cum eſſet apud Philippum.*

59. μετρίως] addit Suid. ταπεινῶς, & pro διατριβὴ, καταγωγή.

61. Ζυγὸν] Pythagoricum eſt, & Phocylidæ.

62. Κρομμύου μοῖραν] Pro μοῖραν, Suid. μόνου habet.

63. Ζῶμεν] Plato in Hippia maiore: οὐχ οἷα βούλεταί τις, φασὶν, οἱ παροιμιαζόμενοι, ἀλλ' οἷα δύναται. Et Terent. Andr. Act. IIII. Scena 4. *Vt quimus, aiunt, quando vt volumus, non licet.*

64. οἱ Πέρσαι] Σκύθαι reſcribendum cenſeo, vt & in Diogeniano correctum à Schotto, annotatumque ex Zenobianis acceſſionibus, & Suida, & Luciano varie: vt à Scythis reſponſum datum Dario, vt ſibi parerent imperanti, *ploraret.* quod & Græcis familiare pœnas minando οἰμώζειν iubere: vt Ariſtophani, οἴμωζε, *non feres impunè.* Et Antigo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

nus maior, murmurantib. iuxta tentorium militibus penuria laborantibus: Οἰμώξετε, εἶπεν, εἰ μὴ μακρότερον ἀποστάντες λοιδορήσετε ἡμᾶς. *Flebitis, niſi longius remoti male nobis dicetis.* Plutar. Apophth.

65. ἡ ἀφύη πῦρ] Exaudiendum puto εἶδε, *vidit.* Sic enim Clearchus apud Athenæum lib. VII. Δειπνοσοφ. εἶδε πῦρ ἀφύα: *Vidit ignem aphya.* Zenobius Cent. II. Adag. 32. Ἀφύας πῦρ: Cent. IIII. Prou. 25. & Append. Vatic. & Diogenianus, vt hic. Suidas in Collectaneis: Ἀφύα εἰς πῦρ, explicans ἐπὶ τῶν τέλος ταχέως (vel ὀξὺ) λαμβανόντων. Vide in Ἀφύα. Tale illud Auguſti apud Suetonium: *Citius quam coquantur aſparagi.*

66. λείπει τὸ, ἕλκει] Vel deeſt è Luciano, τὸ πολλάκις ἐκφέρει. Vide Suid. in Ἅμαξα.

67. Ἢ δόλῳ] Heroicus eſt verſus ex Homeri hemiſtichio Odyſſ. ξ′. concinnatus. Affine Maronianum illud: *Dolus an virtus, quis in hoſte requirat?* Hic Antigonus Philippi F. malis præſentib. rogante quando caſtra moturus eſſet, Τί δέδοικας εἶπε, μὴ μόνος τῆς σάλπιγγος σὺ ἀκούσῃς; *Vereris, ne tubam ſolus non audias?* Plutar. in Apophth.

68. Ἡδὺ] Videor alibi Adagium hoc legiſſe, ait Hœſchel. hoc modo: Δεῖ τὰς χελώνας ἢ φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν. vt Ἡδὺ hic corruptum ſit, & Ἢ δεῖ cum Suida legendum.

71. καὶ τὸν ἵππον] ὕπνον erat in excuſo. Suidas κωλύει ſcil. ἐσθίειν vel ἐσθίειν: quæ verbi ellipſis & elegans eſt, & vſitata.

73. ἢ κολοκύντην] ἢ κολοκύνθα. Suid. in Κρίνον. Quid ſi hinc Parœmia apud eundem? Κολοκύντης ὑγιέστερος. Bifariam enim ſcribitur, Κολόκυνθα Baſilio M. & Luciano: Κολοκύντης Hippocrati, Aretæo, & Æliano. Apud Suidam vtrumque.

76. Ἢ λέγε] Εὐριπίδου ἡ ὑποθήκη. Vide Plutar. de Nugacitate, & inf. 89.

78. ὁ Πλάτων] Locus in Phædro, ſeu de Pulcro. mox leg. παρέχει.

80. Poſt ἁμάρτημα, addatur, ὁμοία τῇ. Ἀνόητερος Λιβύκου καὶ Κορύκου ἢ μελιτίδου. Sed corrige: Ἀνοητότερος Λιβύκου καὶ Κοροίβου. Hanc enim & Melitidem coniungit Lucianus in Amoribus, vt & Euſeb. libr. XIIII. Euang. Præparat. cap. Aduerſus Scepticos: niſi quod apud hunc quoque Κόρυβον vitioſé legitur. Vide Scholiaſten Ariſtoph. in Ranas, vt nos Hœſchel. monuit.

81. ὁμοία τῇ, Ἀνόητερος] ἀνούστερος malim.

82. περιστερά] Huc magis pertinent, quæ Ælianus habet Animal. lib. III. cap. 15. Quo libro & de palumbe cap. 44.

86. ἢ Μορσίμου] Morſimum Tragicum fuiſſe, & ſubfrigidum, auctor eſt Suidas.

90. ἢ ψέλλη] Hinc origo Adagij: Cum blæſa ſe blæſam eſſe negaret, pronunciatione ipſa dum πτλδίει pro πτσδίει effert, prodidit. Per-

inde

inde ac ſi dicas: *balba non chedit*, pro *credit*.

91. ἡ Παναγαῖα] ἡ Περγεία, ſic Suidas, Strabo lib. XIIII. Geogr. Pompon. Mela lib. I. cap. 14. At Περγασία, Steph. de Vrbib. In excuſo Baſileæ Apoſtolio Περγαία editum video, & ἀγυρτῶν καὶ πενήτων, pro quo Suid. πλανήτων rectius. & ἀγυρτεύειν, pro quo hic ἀγείρειν.

96. Ἡράκλειος λίθος] Zenobius & Diogenianus duplicem faciunt lapidem: Vnum magnetem, ab Hercule, qui ferrum attrahat; alterum ab Heraclea, vrbe Lydiæ, argento ſimilem, teſte Zenobio. Pro quo facit etiam Plinius lib. XXXIII. cap. 8. & *coticulam* vocat. De *Lydio lapide*, aurum etiam probante, elegans eſt Bacchylidis lyrici Carmen apud Stobæum, Serm. περὶ ἀληθείας, dialecto Dorica.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσὸν,
Ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε
Παγκρατής τ' ἐλέγχει ἀλάθεια.

Cæterum, de Magnete ſeu lapide Herculeo, eiuſque in nauigando vſu, multa præclare, emendato etiam Ptolemæi in Geographia loco, colligit Nicol. Fullerus Miſcellan. Sacror. lib. IIII. cap. XIX.

98. ἤσαν ποτε ἤσαν] Diogenianus & Suid. clarius: ἐπὶ τῶν ποτ' εὖ, εὖ τ' ἑτέρως γεγονότων (ita enim in Diogeniano quoque leg.) *De ijs quibus quotidiana proſpere, & deinde ſequius ſeſe habuere.* Tale & illud Virgilianum: *Fuimus Troes.*

99. ἡ σιγὴ καίριον] Refer huc Apollonij ſententiam, ἡ πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει. τὸ σιγᾶν ἀσφαλέστερον. Vide ſupr. Adagio 69. & 76. Pythagoricum.

100. Συλοσῶντος] alij ſic efferunt. Vide Herodot. lib. III.

CENTVRIA X.

ADag. I. Ἡ συκάμινος] Prouerbij originem eò referre poſſe videmus, quod maculæ ex moro maturo contractæ, ſucco viridis eluantur. quò facit C. Plinij locus libr. XV. Natur. Hiſtor. cap. 24. *Tingunt manus ſucco matura, eluant acerba.*

3. ἢ τρὶς ἕξ.] Vtitur Parœmia Plato lib. XII. extremo de Legibus: ſignificans omnia tentanda eſſe vel cum periculo, ad iuſtam de Republ. tractationem inſtituendam.

4. ἤτοι τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα] Male in vet. cod. ſcriptum, ἤτοι τεθναίναι διδάσκει.

5. ἡ Φανοῦ θύρα] Sic cod. ſcriptus & Suidas: in Zenobio eſt Φανίου.

7. ἡ Ἡφαίστου δεσμὸς] Nota eſt fabula, qua Vulcanus Martem & Venerem vinculis ſubtiliſſime factis concluſiſſe legitur, ex Ouidio lib. IIII. Metamorph. tabula V.

13. οἱ γὰρ ἐν τῇ μαυρουσίᾳ γῇ πίθηκοι] Ex Æliano lib. v. de Natur. Animal. cap. 54. ſed iuxta Epitomen calamo exaratam.

14. Θαλάττιον] Rectius θαλάττη in Suida, quem conſule.

17. Θετταλικὸν σόφισμα] Aliam longè huius Prouerbij explicationem Zenobius & Suidas adferunt: quos cenſeo conſulendos. Meminit & Euſtathius Iliad. β'. & eodem dici modo ait, quo θετταλὸν πάλαισμα, & θετταλὸν πήδημα.

19. Θάσος ἀγαθῶν] Calliſtratus Rhetor Athenis euectus, perſuaſit ciuibus vt in agrum ex aduerſo ſitum habitatum irent, tamquam auri feracem, & alioqui vberrimum optimumq́ue, & verbo *Thaſum bonorum* appellans. Hinc Parœmia. Sic Zenob. Centur. IIII. Ad. 34. alibi Δάτος ἀγαθῶν, apud eundem Zenob. & Suidam Cent. v. Adag. 23.

28. Θεῶν ἀγορὰ] Aliter Suidas explicat.

29. Θηρίκλειος] Θηρικλείου alij, ſcilicet ποτηρίου.

30. Θηραμβώης] Vide Suidam in ἀγχίστροφον, in Δέξιος, in Ἀργέου υἱός, & in Θηραμβώης.

32. οὐκ ἐπίστανται] Scriptus cod. abſque negatione: Suidas cum negandi particula, οὐ, adfert ex Menandro, quem vide Θρᾷκες ὄργια. In eodem cod. Θρᾷκες ὄργια ἐπίστανται, *Thraces orgia norunt*, repugnante explicatione quam noſter adfert & latius Zenobius, & ex illo Suidas. Hinc enim dictum ait, quod ab illis legatus quidam ſpiculo traiectus perierit.

33. Θρὶξ ὕστριχος] Plutar. libr. περὶ τύχης. Cicero lib. 2. de Natur. Deorum. Mox, τρίχας οἱονεὶ βέλη, Ariſtoph. ἐν εἰρήνῃ. De vrſorum, luporum, pardorum, ac leonum armis, dentibus videl. diſſerit Plinius, Lactant. Oppianus, alij. Plinius libr. VIII. cap-35. *Ora vrgentium figit canum, & paulo longius quam herinacei iaculatur.* vide Ælianum lib. I. cap. 31.

34. συναπακούεται] Scriptus lib. συνεπακούεται τὸ, φιλεῖ.

38. φασὶ δὲ] Idem Ælianus lib. IX. Animal. cap. 4.

39. Ἰαλέμου] Lucianus in Pſeudologiſta. Quod ait φασὶ θρῆνον. vide Theocritum Idyll. XV. ver. 98.

40. Ἴαννος ἄλλος] Suidæ Ἴανος, Xiphilino Ἰανός.

42. ἰδοὺ Ῥόδος] Adoleſcenti Thraſonicè ſe iactanti, quòd Rhodi ingentes fecisset ſaltus, quidam ex aſtantibus hoc illi dictum regeſſit.

48. ἱμαντισμὸς Διονυσίου] Apophthegma eſt in Laconicis Plutar.

50. ἵνα γὰρ δέος] Eſt in Platonis Euthyphrone.

51. ἵππῳ γηράσκοντι τὰ κύκλα ἀντὶ κύκλου] Vſurpari etiam monuit Euſtathius ad Iliad. quintum librum, ibi;

Ἥ ση

Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι βάλε καμπύλα κύκλα.

Vbi & Iliad. σ', & Odyſſ. ζ'. pro rota currus capi ait. Quomodo & hic fortaſſe, diſſentientibus nonnullis.

52. Ἱππόλυτον μιμήσομαι] De inceſto Phædræ in Hippolytum priuignum amore, habes in Euripide, & Seneca Tragicis, & libr. XV. Transformationum Ouidij, & apud eundem Epiſt. Phædræ ad Hippolytum: & alibi paſſim. In Suida loco βουλομένων eſt ἐπαγγελλομένων.

54. εἰς πεδίον] ad hanc Parœmiam alluſit Horat. lib. I. Serm.

Infelix operam perdas, vt ſi quis aſellum
In campum doceat parentem currere fræno.

Alij ſic: Ἵππον εἰς πεδίον ἄξεις, ἀντὶ τοῦ ὅπου μοι ἐστὶ λυσιτελές. Suidas.

55. Ἵππος με φέρει] Tangit idem Horatius Epiſt. XVIII.

Splendidius multo eſt, equus vt me portet, alat rex.

Pro eo autem Ἰκοῤῥαῖον nomen proprium, Diogenianus Κοῤῥαῖον habet, vt hic.

56. Ἱππέας εἰς πεδίον] Malè ἵππους à librario ſcriptum erat, pro ἱππέας, & eſt infrà, & apud Diogenianum, *Equites in planiciem*, vt exaudiatur προσκαλεῖς ſeu προκαλεῖς: prius illud Luciani; hoc in Syneſio Epiſt. quadam. nec illud λεῖον in alterutro eſt. Suidas Prouerbij rationem reddit.

58. Δαίμονος οὐκ οἶδε] Puto legendum δαιμονίως οἶδε (*mirifice nouit*) vt ſibi auctor conſtet. Mox οὐ μόνον δὲ φαλ. Ex Æliano lib. VI. Animal. cap. 57. & lib. I. Variæ Hiſtor. cap. 2.

59. ἴσα πόλεμον] ἴσον eſt apud Plutarc. in Solone, cuius hoc dictum eſt.

63. Adijci è Luciano poſſet Ἰχθύων ἀφωνότερος, ſed in Adagijs iam exſtare opinor.

64. Ζιλίας] Τισίας eſt in Zenobio, Suida, & Diogeniano: & in eius vita Syracuſani. Statim, Λίβυες δὲ κόρακες, deſumptum ex Æliano lib. 2. Animal. cap. 48. & 49. Διλημμάτῳ recte quoque in Apoſtolio edito, & in Bongarſij cod. Tertia ratio quæ in M. S. eſt redditur ab eod. Æliano lib. III. cap. 53.

67. Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον] Diogenianus dictionem λίθον omittit, Prouerbio Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, vt & Suidas, aitq; tranſlationem ductam vel à ſacræ anchoræ fune, vel à teſſara, quæ in ſacra linea, quæ eſt in ludo calculorum, de quo Iulius Pollux lib. IX. Onomaſt. *Vterque*, inquit, *ludentium quinque calculos habet, in lineis quinque collocatos, quarum linearum media* SACRA *dicta, à qua dum ludens calculum moueret, locum Prouerbio fecit.* Quod Diogenianus Prouerb. *Moueo à ſacra linea*, tum demum fieri ſolitum ait, cum ad extremum ventum eſſet periculum. Cæterum cum non habeatur hic τὸ ἱερᾶς, non de ſacra, ſed de

prima linea, vnde ludum auſpicabantur, intelligendum: cùm quo etiam auctoris facit explicatio.

68. Καλοὶ πίνουσι] Exſtat quoque apud Suidam. & pro τὴν πιτύαν, πητύαν leg.

74. ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῶον] Ex Æliano lib. x. Animal. cap. xv.

75. Κάμηλος] Vtitur in Epiſt. Syneſius.

77. Κατὰ μυὸς ὄλεθρον] De muris interitu eadem Ælianus lib. XII. de Animal. cap. x. vbi ex Menandro huius etiam Prouerbij meminit. Ibidem, κατάρατος vocem, ex Cratini verſibus, ut temere intruſam, furcis ejiciendam duximus.

79. Διεχρεμέσαντο] Legi etiam διεχρήσαντο poſſet. Idem enim vſus eſt verbi vtriuſque apud probatos auctores.

80. Δωδεκάτην] δεκάτην Suidas tantum, idque opinor verius.

81. Καλὸν Τενέδιον] Ductam puto Parœmiam ab immanitate Tenis regis, qua in ſumendo de reis ſupplicio vtebatur. Vide & *Tenedia bipennis*, *Tenedius homo*, *Tenedius aduocatus* etiam in Had. Iunij Adagijs, & in Vrbibus Stephani: atque in Suida dict. Τένης.

84. Καὶ Ἡρακλῆς] Fabula quæ tangitur, ignoro. An illa vt infra exponam, qua Hercules mortuus ex nidore perdicis aſſæ reuixiſſe dicitur? an potius de cornu Amaltheæ capiendam?

84. Καρικὴ μοῦσα] Καρικὸν μέλος eſt in Iambis Platonicis apud Athenæum lib. x. pro triſti, inamœna, ac lugubri cantione, quòd tali Cares in luctu vterentur: vel, vt Heſychius ait, Cares fœminæ, vt in funeribus præficas agerent, conducebantur. Euſtathius ad hæc Iliad. β', καρίζειν pro βαρβαρίζειν vſurpari ait. In Heſychio eſt καρικάζειν. Refert Pollux lib. 4. Phryges tibiam lugubrem inueniſſe, eiuſque vſum poſtea ad Cares tranſijſſe; proinde luctuoſum eſſe cantus genus. In Diogeniano poſt vocem σκυθῶν additur καὶ γραμμάτων; an forte γαραμάντων leg. Simile huic refert Apoſtolius excuſus Καρικὸς τράγος, vt recte in Bongarſij ſcriptum cod. Suidas vero ſimile apponit: Καρικὸν θῦμα.

86. Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης] vide ſup. Βελλεροφόντη τὰ γράμματα ἐκόμισεν.

89. ἀντὶ τοῦ ἐγκαίρως] alius cod. εὐκαίρως: quamquam tolerari illud poteſt, cum ἐγκαιρότατα vſurpet Themiſtius pro εἰς καιρόν.

90. Κατὰ βοὸς εὐχοῦ] Miror equidem Eraſ. ex Diogeniano citare μὴ εὔχου, cum tale nihil M. SS. duo codd. præferant, & omnino Diogeniana explicatio repugnet. Noſter potius in alterius expoſitionis membro eò accedit, vt quidem habet codex ſcriptus. Excuſus enim omittit. itaque εἰρωνικῶς legendum.

91. ἡ ἀδελφὴ] Βύβλις nomine, teſte Suida in Β. & in Κ.

92. ἐν νυκτὶ βουλὴ] Ita & in Diogeniano. male in iſto λύκος οἶν ποιμαίνει:

μαίνῃ: quam Parœmiam Diogenianus melius iſti ſubijcit καρκῖνος λαγὼν αἱρεῖ.

99. Κάλλιπος τρέχει] melius Κάλλιππος.

100. Καὶ φιλεῖν] Contra Scipio apud Ciceronem negabat vllam vocem inimiciorem Amicitiæ potuiſſe reperiri: nec adduci potuiſſe, vt hoc, quemadmodum putaretur, à Biante dictum eſſe crederet. Videndum itaque an hic pro Κάτωνος ſit Βίαντος reſcribendum. Vide & Agellium lib. I. Noctium Atticar. cap. III. de Chilonis ſuper Amicitia dicto.

CENTVRIA XI.

Ad Dag. 6. Κατὰ πυρὸς ξαίνεις] In vet. cod. κάπυρος, ſed vox nihili, niſi ſi pro *ignito* tolerari queat. Sed κατὰ πυρὸς eſt in Acceſſionib. è Vaticana Zenobianis, & Diogenianus, καθ' ὕδατος γράφειν.

7. Κασιωτικὸν] Suidas: Κάσιοι πηλουσιῶται φυσικῇ τέχνῃ ἅμματα ἔπλεκον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες· καὶ Κασίτη ἴσον ἅμματι δεσμά, ἐν Ἐπιγράμματι. Hæc ille.

8. Κακὴ πρόσοδος] πρόδοσις Diogenianus, male.

9. Καὶ ἅμμα λύεις] lego κάθαμμα ex Zenobio, Diogen. & Suida. Midæ autem currum accipio, de quo oraculum Phrygibus datum fuerat, qui vinculum eius diſſoluiſſet, illum Aſia potiturum. Diſſoluit autem Alexander Magnus. Sic Zenobius, & Plutar. & Q. Curtius Rufus libri tertij initio rerum ab Alex. geſtarum.

10. Καὶ δρῦς] Citat hoc Suidas carmen:

Οὐκέτι θελγομένας Ὀρφεὺς δρύας, οὐκ ἔτι πέτρας,
Ἄξει. ſua ſcilicet cithara, per quam Nazianzen. eloquentiam intelligit: Ὀρφείῃ κιθάρῃ μῦθος πέλε, id eſt, ἡδυέπεια.

11. ἡ πίννα.] Ælianus lib. III. Animal. cap. 29.

15. Καλαμαράδικρος Γάδαρος] Portenta verborum, mihi quidem.

25. ἐπὶ τὴν νύσσαν] Vtitur Greg. Nazianzen. pag. 332. nuperæ editionis. Mox pro ὁ καμπτὸς, malim καμπτήρ. Ariſtotel. lib. III. Rhetor. cap. 9. ὁ δρομεῖς ἐπὶ τοῖς καμπτῆρσιν ἐκπνέουσι καὶ ἐκλύονται. Idem erat in m. ſc. mendum. Rurſum εἰς τὴν ὕσπληγγα, Plato in Phædro, Ὥσπερ ἀπὸ ὕσπληγγος πεσών.

30. Κέρδος αἰσχρὸν] Periandri eſt apophthegma.

31. Πολλοὶ δὲ] Homeri locus eſt Iliad. λ'. ver. 159.

32. Κεραμεῦς] Κεράμειος Eraſ. legit, aut κέραμος, rectius opinor. Diogenianus tamen vt hic. Simile huic illud M. Tullij in Verrem in Frumentaria: *Deinde in hoc homo luteus, etiam callidus & veterator eſſe vult.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

33. ὅτι ἡ μορφὴ] τροφὴ eſt in Palæpharo libro περὶ ἀπίστων, cap. I. de Centauris. vnde hæc deprompta: non rectè tamen. De quibus Centauris legé Diodorum Sicul. lib. IV. & Apollodorum lib. II. Biblioth. Κενταύρων παροινία, dixit Lucian. lib. De ſaltatione: apud quem & *Lapitharum conuiuium.*

35. κατὰ τὴν συντροφίας ἐπιθυμίαν] Ælianus lib. XVI. de Animal. cap. 3. vbi legitur τοῦ κατὰ τὴν συντροφίαν ἐπιθυμίᾳ. Κερκιόνων quoque hic legi malim, ab aui Indica.

36. Κεστρεὺς νηστεύει] Diogen. ad illos refert, qui cum voraciſſimi ſint, ieiunare tamen ſe fingunt. Aliter Zenobius, de illis, qui cum iuſtitiam colant, nullum tamen ea ex re fructum reportant, idq; quòd cum alij piſces inuicem deuorent, ſolus ceſtreus à tali abſtinens immanitate, ac cœno potius veſcens, nullum inde precium faciat operæ, ſed miſere ſemper viuat.

37. Κηρὸν τῆς ὠσὶν] Hiſtoria nota ex Hom. odyſſ. μ'. de Vlyſſis facto, quo Sirenum euaderet inſidias.

44. ὁ κίγκλος] Et hoc ex Æliano lib. XII. de animal. cap. 9.

45. Κλάει ὁ νικήσας] Sic Zenobius & Diogenianus. apud Plutar. vero in Demoſth. vita contrà:

κλάει ὁ νικηθεὶς, ὁ δὲ νικήσας ἀπόλωλεν.

46. Κλιτοριάζειν] Ita & Etymologus Gr. τὸ αἰσχρῶς ἅπτεσθαι. Suidas vero & Diogenianus κλειτοριάζειν. Ad Zenobium acceſſiones Vaticanæ κλητοριάζειν. Pollux lib. II. Onomaſt. cap. 9. κλητορίζειν. Significat autem ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου, teſte Suida.

47. Κνὶψ ἐκ χώρας] Κνὶψ Heſychio animalculum ligna erodens. Iulio Polluci, in ficubus generatum, eaſque depaſcens. Diogen. παχυπόδων habet- Vide inf. notata ad ὁ κνὶψ ἐν χώρᾳ.

48. Κνωδάλου χοῖνιξ] Sic & Diogenian. ſcribit. Κωδάλου Heſychius, & ad ædilem quendam, qui maiores menſuras induxerat, refert. Suidas Κοδάλου.

51. Κοσκίνῳ μαντεύεται] Theocrit. Eidyll. γ'.

Εἶπε δὲ Ἀγροιὼ τ᾽ ἀλήθεα κοσκινόμαντις.

Vera mihi ad cribrum diuinans dixit Agræo.

52. Κορυδέως] Κορύδου Diogen. Zenobius vero Κορύθεως, additq; non ſolum parentem, ſed & liberos ob deformitatem celebres fuiſſe.

53. Κολοφῶνα κακῶν ἐπέθηκας] Originem Parœmiæ Strabo oſtendit hanc fuiſſe lib. XIV. Geogr. quod cum olim Colophonij non ſolum naualib. copiis, ſed & equitatu ſic præſtarent, vt quocumque loco bellum eſſet quod profligari non poſſet, Colophoniorum equitum auxilio conficeretur: inde vulgo dictum Κολοφῶνα ἐπέθηκε. Eſt & Prouerb. κολοφωνία ὕβρις, *Colophonia contumelia*, de quo Acceſſiones ad Zeno-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ad Zenobium è Vaticana bibl. à Schotto noſtro editæ nunc primum. Heſychius etiam pro magnitudine, ſummitate, ac fine cuiuſque rei vſurpatum ait, atque etiam pro rebus maxime aduerſis, vt & Etymologicus Græcus.

57. Κότλυ ἰσχυρώτερος] Et illud ad verbum è Palæphato.

59. Κρητίζειν] Notum illud Epimenidis Cretenſis in Cretenſes, etiam à Diuo Paullo ad Titum Cretenſium Epiſc. allatum:

Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.
Cres ſemper mendax, mala beſtia, venter inerſq.

61. Κρείσσων Ζώπυρος] Herodot. lib. III. Muſarum, & Plutarch. in Apopthegmatis.

63. Κελτὴς κάκιστος] Qualis Pyrrhus fuit, quando & amici hoſtiliter eum illo, & contra hoſtes amice egerant. Plutar. in Pyrrho, & ſcriptor de Viris illuſtr. Quod autem prius editum φανερκίῳ, pro φαβερκίῳ, hinc error eſt ortus quòd in codd. ſcriptis ϐ pingitur fere vt u Latinorum.

64. Κύκνειον ᾆσμα] Vide Ælianum lib. II. cap. 32. Et lib. V. c. 34. Et X. cap. 36. Ariſtotelem de Hiſt. animal. lib. IX. cap. 12. Plato in Phædone rationem addit cur cygni canant, cum ſibi moriendum eſſe videant: & Zephyro tantum flante cantum audiri ferunt.

66. ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους συντελεῖν] Immo Suidas contrà, locum illum ſpuriis, quique nec patris nec matris nomine ciues cenſeri poterant, exercendis fuiſſe deſtinatum. Quam infamiam Themiſtocles tollere volens, ingenuos ac nobiles iuuenes eò induxit, ſeque ibidem cum illis vnxit. Eoque facto callidè ſpuriorum & legitimorum diſcrimen ſuſtulit. Plutar. in Themiſtocle. Quod hic autem ἄγαλμα, in Suida eſt βωμὸς, & alio apud eundem loco ἱερόν. Qui εἰς καὶ ἐς Κυνόσαργες extulit Prouerbium, quem & in Κυνόσαργες lege.

69. ἄφωνον] Hanc retineo vocem non κωφὸν, quod alibi legitur. quia ſurdum & mutum etiam deſignat, vt Sapient. 10.

71. Λαγωὸς καθεύδων] Lepus patentib. dormit oculis. Plin. lib. XI. cap. 37. Ælianus lib. XIII. cap. 13. cætera leporis membra ſomnum capere ait, oculis tamen proſpicere videri. Proinde recte excuſus addit, ἢ πανουργευόμενον, ad finem explicationis, de iis qui dormire ſe fingunt, malive quid machinantur. Diogen. de iis qui agere quid ſimulant, reuera tamen nihil agunt. Suidas, vt & Apoſtolius, duabus illis carent vocibus.

73. ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας] Lacones de vxoribus cuſtodiendis nihil admodum ſollicitos fuiſſe etiam in Lycurgi vita Plutar. innuit. Ariſtophan. Theſmophor. Λακωνίζειν etiam τὰ τῶν Λακώνων φρονεῖν ſignificat, item βραχυλογεῖν. De qua βραχυλογία Laconica exſtat epiſt. Greg.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Nazianz. ad Nicobulum. Exempla item Laconiſmi duo apud Plutarch. lib. περὶ ἀδολεσχίας. Vide eiuſdem, παραμυθίαν, ad Apollonium, Platonis Protagoram, & Clem. Alex. Strom. I.

74. Λακκόπλουτος] Vtitur Alciphron Epiſt. IX. de Callia Themiſtius Orat. IV. Philoſophica: narranturque eadem à Suida.

75. Λαμίας] Meminit Diod. Sicul. lib. XX. Biblioth. Lucianus in Philopſeude: Scholiaſtes Ariſtoph. ἐν Εἰρήνῃ: & ad verbum eundem apud Suidam, niſi quod Δῶρις, ibi pro Δοῦρις vitioſe legitur: qui hiſtoricus & alibi frequenter laudatus. Legendum quoque apud hunc, Μένανδρος ἐν Ἀνδρογύνῳ, confirmante Io. Stobæo.

76. Λαρινεύειν γὰρ] Eadem Athenæus lib. IX. Δειπνοσοφ. Παραπλησίως τῷ Ἀχαιῷ καὶ Ἐρατοσθένης (ἐν Ἀντερινύϊ) τοὺς σύας Λαρινοὺς προσηγόρευσε, μεταγαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν· οἳ οὕτως ἐκλήθησαν, ἢ ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι, ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι, ἢ ἀπό τινος κώμης ἠπειρωτικῆς, Λαρίνης, ἢ ἀπὸ τοῦ βουκολοῦντος αὐτοὺς· Λάρινος δ' οὗτος ἐκαλεῖτο.

77. κλεπτῶν] ab auis nimirum natura.

79. Γυμνότερος] Hinc forte Suidas rurſum corrigendus, vbi τυφλότερος male legitur. Ibidem: ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις, Ioſephus lib. III. Antiquit. cap. 8. Iſidor. Peluſiota lib. II. Epiſt. 175. τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τουτέστι τὴν κακίαν, ὥσπερ λεβηρίδα ἀποδύσασθαι. Quod idem lib. I. Epiſt. 126. τὴν παλαιότητα ἀποδύεσθαι, & τὸ γῆρας ἀποτίθεσθαι, de ſerpente dicit. Lucianus τοῦ ὄφεως τὸ σῦφαρ pro ſerpentis exuuiis in Hermotimo ait.

80. Λείβηθρα] Pauſaniæ Λίβηθρα in Bæoticis, & Λιβήθριοι ibidem. Τὰ Μακεδονικὰ, τὸ ὄρος, οὗ τοπικὸν οἱ βάρβαροι Λιβήθριοι, οἷς ἐνδιατρῖψαι ποτὲ ὁ Ὀρφεὺς λέγεται. Sic Euſtath. in Iliad. Hom. φ'. ibidemque eſſe τῶν διπρογραφομένων docet.

82. Λευκώλενον λίνον] Fuit cum exiſtimarem τὸ λίνον conflatum videri è duabus antecedentibus vocis ſyllabis. Et quid lino ſimilitudinis cum vxore λευκωλένῳ? & ſi quis argutetur, & eſſe aſtruat, quid ſaltem turpitudinis illi ineſt. vt περὶ τῶν αἰσχρὰς γαμούντων adhibeatur? Adde quod illud κερδογαμεῖς (ſic enim in ſcripto eſt Apoſtolio, ac Diogeniano) magis me in illa opinione confirmat, & vt res eſt fatear, eo inclinat animus, vt credam ita ſcribendum: λευκώλενον κερδὼ κερδογαμεῖς, *albiulnam vulpeculam ducis vxorem lucri gratia.* Vulpi porro Simonides in Iambis mulierem comparauit. κερδῶν eſt in Vaticanis ad Zenobium additamentis, & poſt αἰσχρὰς, additur, ἢ τὰς γεγηρακυίας.

84. De Leocorio, fame laborante vide quæ inf. Cent. XII. Adag. 2. adnotabimus.

85. Λέοντα ξυρᾷν] niſi in explicatione mendum eſt initio, ita accipio vt in eos iactetur homines, qui facile ſe ad quid agendum patiendumve obſequentes præſtent, vt nec leo manum radentis admiſerit. Suidas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

das de iis adhiberi, qui res factu impoſſibiles ſuſcipiant. Diogenianus, & Acceſſiones ad Zenobium, de iis qui ſibi noxia aggrediuntur. Dau. Hœſchelius κρύπτειν leg. coniectabat, quod æquè τῶν ἀδυνάτων, atque τὸν λέοντα ξυρεῖν. Sic & Plato vſurpat lib. I. de Rep. M. S. hic ξυρᾶν. vtrumque vſitatum. Suid. ξυρεῖς habet. Quid vero κυρίττειν, notum è Plutarchi Quæſtion. Rom. 71. & è vita Craſſi. In ſcripto vero κηρύττειν mendoſe legitur, pro quo ὀρύττειν multo malim.

88. ἡ Λέρνη πηγή] Meminit Lucianus Dialogo I. marino. At Strabo lib. VIII. Ποταμὸς ἡ Λέρνη καλουμένη, ὁμώνυμος τῇ λίμνῃ (ſcilicet τῆς Ἀργείας καὶ τῆς Μυκηναίας,) vt eodem ſcribit lib. allata etiam Parœmia Λέρνη κακῶν. Quod ait ex aliorum ſententia διὰ τὴν Ὕδραν: eam ibi fabulantur fuiſſe, vt idem affirmat Strabo. Vnde illud Luciani quoque: κάρηνα λερναῖα, τῆς παλιμφυοῦς ὕδρας πολυπλοκώτερα, in Dialogo Θεομνήστου.

89. Λεσβίων ἄξια] ἀξία eſt in excuſo Apoſtolio. ἀξίαν Zenobius. vbi Schottus noſter adnotat in Vaticanis eſſe membranis Λεσβίων ἄξια, & Λέσβιος δεξιά.

90. καὶ οἱ τόποι] De λέσχῃ varij. Euripidi λέσχης ἀπείρων. plura Lucianus ἐν εἰκόσιν.

91. φυρῶσιν] In vet. Diogeniano ſcripto φυρῶσι, & ſupra φυρῶσαι. vt hinc Suidas corrigendus videatur, apud quem φυρῶ σοι legitur, vt & in Heſychij Lexico φυρᾷ σοι. De μάζα Theocriti Scholiaſtes. ἡ μάζα νεομάλακτον καὶ νεοφύρατον ψωμίον. Baſilio autem Cæſarienſi τροφὴ ἐξ ἄρτου, ἢ ἀλεύρου γάλακτι δεδευμένη κυρίως· ἀλλὰ γὰρ καὶ πᾶσα ἀρτώδης βρῶσις, ὑγρῷ τινὶ μεμαγμένη, μάζα εἴρηται.

93. Λευκὰ ψῆφος] A Scytharum more ſumptum, qui ſingulos dies qui proſpere ipſis ceſſerunt, iniecto albo in pharetram calculo, notabant; ſequiores dies nigro notabant. Vide inf. μία τῶν εἰς φαρέτραν.

95. Λευκὴ στάθμη] Præter has duas voces nihil eſt in Zenobio, Diogeniano, & Suida: ſequentes tamen addi recte, clarum vel ex Zenobij explicatione, in quo vbi legitur, καθάπερ ὁ τοῦ μίλλου, reponendum ἢ διὰ τοῦ μιλλ. περὶ στάθμης.

96. ἦν Μύρσιλος] in Suida lego Μυρτῖλος. Ad illud: τὰ Λήμνια κακὰ, pertinet illud Herodoti Erato extremo: νενόμισται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ σχέτλια ἔργα πάντα, Λήμνια καλέεσθαι.

98. πάσας ἀνδροκτανεῖν] inde Λημνιάδες ſiue Λήμνιαι iſtæ γυναῖκες à Pindaro ἀνδροφόνοι dicuntur Pythionicωn Oda 4. & Ὑψιπύλη, eidem Olympionicωn Oda 4. vocatur Ὑψιπύλεια. Ad illam autem Veneris indignationem alluſit & Syneſius Epiſt. IV. μήνιμα Ἀφροδίτης, ὡς εἰκάσαι, κατέχει τὴν χώραν. δυστυχοῦσι γὰρ ὥσπερ αἱ Λήμνιαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

99. τὸ Λήμνιον πῦρ] Ariſtophan. Lyſiſtrate: ἔστιν ἀναφορὰ ἐν Λημνίῳ πυρὸς χαλεπὴν. & Suid.

100. ad ποιήσῃ] Adiicit ſcriptus Apoſtolius, ſed ad grammaticam verius quam Parœmias pertinentia. Ἰστέον ὅτι αἰθάλην λέγομεν τὸν ἀπὸ λίθων καπνὸν, &c. vt apud Latinos quoque, *fumus à nidore* differt.

CENTVRIA XII.

2. Λιμοῦ πεδίον] *Campus* verti, ſecutus Heſychij, Diogeniani, Zenobij & Suidæ lectionem. Παιδίον tamen in ſcripto cod. bis: quæ lectio forte non reiicienda ſecundum expoſitionem Prouerbij 84. ſuperioris Centuriæ, Λεωκόρειον οἰκεῖς. Sic enim ait: ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττική, καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγή.

3. Λιμὸς Μηλίων] Sic & Zenobius, Μηλιαῖος. Legendus Thucydides extremo lib. v. Pelopon. belli. Initio, pro κατὰ πάντων in Suida, vbi eadem leguntur, H. Wolf. leg. cenſebat κατὰ τῶν ἀποστάντων, *contra eos qui defecerant*. Infra vero pro ἐπείσθησαν, vt in ſcripto etiam libro eſt, atque Suida, reponebat Hœſchelius ἐπιέσθησαν.

4. Λίνδιοι τὴν θυσίαν] Eadem Zenobius in Adagiis.

7. Λίνον λίνῳ] Zenob. & Heſychius, in iis adhibendum putant, qui agunt dicuntque eadem. Diogen. in iis, qui fragilibus fragilia aptant. Suidas denique in iis, qui ſimilia miſcent ſimilibus.

7. Λιτυέρσαν] Pollux cap. 1. Onomaſt. Λιτυέρσην ſcribit, carmenque foſſorum & agricolarum eſſe ait. Libro tamen 4. cap. 7. eſt Λιτυέρσας, & Phrygium eſſe carmen dicit. Lityerſam quoque primum apud ſe agriculturam eſſe inuentam gloriari commemorat. De hoc Athenæus lib. x. qui & Κελαιναῖς habet, vt & Suidas: qui ὑποδεχόμενος legit pro ὑποσχόμενος & δράγμασιν, vt noſter, ſed in m. ſcr. δέρμασιν obſeruo ſcriptum, in quo & ὑποκόπτων pro ἀποκόπτων. Denique in extremo pro θερικὸς, vt & in noſtris membranis eſt, malit Hœſchel. cum Suida legere θεριστικός: neque enim alterius exemplum habetur.

9. Λέγει ὁ Εὔδημος] Ex Æliano lib. IIII. cap. 53. vt in Epitoma, & M. S. Pro σωιέντα, quod etiam vitioſe eſt in ſcripto, repono σωιόντα. Et ſequ. Prouerb. in Zebonio eſt σωθημα pro σωθήματα.

11. Λύσαιο τὸν Πελίαν] Fabula eſt apud Diod. Siculum lib. v. & Zenobium hoc ipſo Adagio. Eius vſus eſſe poſſe videtur, ſi dum quid reſtituere conamur, prorſus deſtruamus, vt Peliæ recoquendo accidit.

13. Λέγουσι τὸν λυγκέα] Ex Palæphato deſumptum. vbi tamen illa non comparent verba, καὶ χρυσόν. Vitioſe autem hic λυγγέως ſcriptum etiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

etiam in antiquo cod. vt & in Plutarchi Theſeo etiam Aldinæ editionis ac Florentinæ. Alius vero λυγγοὺς apud Scholiaſten Theocriti Idyl. IIII. Natum, vt fieri amat, mendum è vitioſa pronunciatione, γ ante κ, vt n & g vulgo efferentium.

14. Αἰλιανός φησι] Locus eſt lib. VIII. cap. 14. Hiſt. Animal.

15. Λυδὸν εἰς πεδίον] Equitatu Lydos valuiſſe auctor Herodot. lib. I.

16. Ὡσαύτως καὶ] Recte Suidas: ὡς ταύταις ταῖς ὥραις τῶν Λυδῶν ἀκολασταινόντων.

17. Λυδὸς καπηλεύει] Herodotus lib. I. refert.

18. Λύκος αἰετὸν φεύγει] Explicat Heſychius de fugientibus. Diogenian. vt hic & Ælianus lib. IV. cap. IIII. Animal.

19. Λύκος ἔχανεν] Idem Ælianus parœmiæ meminit lib. VII. Animal. cap. XI. vbi de aquila agens: καὶ χαίνων λύκος, ὡς ἂν εἴποις, εἶτα μὲν τοι νεκρὸς ἐπενήχετο τῇ θαλάττῃ ὁ αἰετός. *Et aquila deinceps lupus hians* (vt ita dicam) *mortua in mari fluctuabat*. Leg. hic autem μὴ λάβῃ, quando negatio ab operis eſt omiſſa contra membranas.

21. Λύκῳ συνωνόμῳ] Sumſit & hoc Prouerb. ex Æliano, ſiue confinxit, è lib. IIII. Animal. c. 3. Quod vero de lupo refert, idem lib. X. de Animal. cap. 26. Qui loco priore pro οὐκέτι, οὐκ ἔστιν habet. Sophocles tamen dixit in Philoctete pag. 431. edit. H. Steph. Ἀλλ᾽ ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον, &c. Homeri vero locus eſt Iliad. η'. ver. 433.

Ἦμος δ᾽ οὔτ᾽ ἄρπω ἠώς, ἔτι δ᾽ ἀμφιλύκη νύξ.

23. Λύκος ἐμπλησθεὶς] Narrat Ælianus lib. IIII. Animal. cap. XV. Ipſum autem prouerbium adhibet Virgilius Ecloga IX.

--- vox quoque Mœrim
Iam fugit ipſa. lupi Mœrin videre priores.

Vbi Seruius Honoratus conſulendus ex Theocriti Idyllio XIIII. adferens:

οὐ φθέγξῃ, λύκον εἶδες;

27. Pro καταστάζεσθαι, quod & apud Suidam eſt, in I. Bongarſij vetere cod. legitur καταστοιβάσασθαι.

32. Λυσικράτης εἶ] Sic in Apoſtolio typis ab Heruagio in vulgus edito: M. ſcr. ἕτερος præfert.

35. Λύσιοι τελεταὶ] Hic pro διελύθησαν· οἱ καὶ Διονύσου, legit Suid. ἔλυσαν ἀλλήλους, καὶ Διονύσου Λυσίου. aliaque è Suida intruſa, quem etiam cum his comparare graue ne ſit.

36. Λυδία] De Lydio lapide aurum explorante aliud ab Apoſtolio adfertur: Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν, παγκρατής τ᾽ ἐλέγχει ἀλάθεια, ἀνδρῶν δ᾽ ἀρετὰν σοφία. Quod Bacchylidæ eſſe notat, ſed vitioſe ſcriptum πλέθει: recteq; attulit Stob. Ser. περὶ ἀληθείας, ἐκ τῶν Ὑπορχημάτων. Vitioſa etiã eius interpretatio ibid. Eſt & apud Theocrit Idyl. XII. verſ. 36. 37. Hæc Λυδὴ

λίθος Clementi Alex. Strom. I. Quidam male cum Heraclea confundunt, quæ eſt μαγνῆτις λίθος. eidem Clementi Stromat. VII. Ἀκόνη autem (contra quam ſentit Theophraſtus libr. de Lapidib.) cui addit Epitheton λιθίνη Photius Epiſt. I. eſt ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσὸν, ἢ δοκιμάζεται ὁ χρυσός. Hinc & βάσανος dicta Pindaro Pythion. Oda X. *Coticula* Plinio lib. 33. cap. 8. Quæ Hœſchelius recte à ſe obſeruata per nos publici eſſe vult iuris.

38. Παρὰ Λύδιον ἅρμα θέειν] Euſtathius ad Hom. verſum 431. Iliad. κ΄. Μήονος, οἱ καὶ Μαίονες, καὶ Λυδοὶ, ἐπρώτευον κατὰ τὸ ἱππεύειν· ὅθεν ἡ παροιμία, τὸ παρὰ Λύδιον ἅρμα, ἐπὶ τῶν πολὺ ὀπίσω λειπομένων. Et Anna Comnena, edente Heſchelio, lib. VI. extremo Alexiados: ἀλλὰ πεζὸς, φασὶ, παρὰ Λύδιον ἅρμα. Quod Pindaricum eſt, Plutarcho teſtante in Nicia, παρὰ λύδιον ἅρμα πεζὸς ἰχνεύων: nam in ipſo Pindaro non exſtat.

39. Λύπης δὲ πάσης] Diphili Comici eſt dictum, eſtque apud M. Tullium frequens. vt lib. XII. ad Atticum: & lib. III. *Dolores vetuſtate mitigantur.* Et initio lib. V. ad Famil. Vti & lib. IIII. Famil. Ser. Sulpicius: *Nullus dolor eſt, quem non longinquitas temporis minuat atque molliat.*

40. Λήθην ἐμποιοῦν τῷ φαγόντι] Homerus Odyſſ. lib. IX. v. 94.

Τῶν δ᾽ ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν
Οὐκ ἔτ᾽ ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι,
Ἀλλ᾽ αὐτοῦ βούλοντο μετ᾽ ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.

C. Plinius idem teſtatur lib. XIII. Naturalis Hiſt. cap. XVII.

41. οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας] Solonis id memorabile dictum à Latinis poëtis, vt Ouidio, vſurpatum: item à Tragicis Græcis. Euripides in Andromache verſ. 100.

Χρὴ δ᾽ οὔποτ᾽ εἰπεῖν οὐδέν᾽ ὄλβιον βροτῶν
Πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς, &c.

Sophocles: μηδέν᾽ ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ---

42. Μασχαλίσματα] Etymologus Græcus: μασχαλίσματα τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριάσματα· ἦν γάρ τι νόμιμον τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον, διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ· τὰ δὲ ἀκρωτήρια εἴροντες καὶ συρράπτοντες διὰ τῶν τοῦ νεκροῦ μασχαλῶν, καὶ τοῦ τραχήλου, παρετίθεντο τῷ νεκρῷ. *Maſchaliſmata*, inquit, *ſunt interemptorum mutilationes. More enim erat receptum, vt qui aliquem dolo occiderant, cædem illam tali admutilatione eius, qui dolo interemptus fuerat, expiarent. Extremaſque cadaueris partes inter ſe connectere, & ſecundum axillas & collum cadaueris adſutas illi apponere.* Addit Suidas id factum, quo ſcilicet interempti omnibus viribus deſtituerentur ad vlciſcendum homicidam. Refert idem ex Apollonio partes illas truncatas ſibi ipſis homicidas impoſuiſſe, ne quid dein-

ceps

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ceps ab occiſis grauius paterentur. Abſtergebant etiam enſes in capitibus interfectorum, quaſi remouentes à ſe cædis piaculum. Quin & ſanguinem illorum bibebant. Prouerbij vſus eſſe videtur poſſe, ſi quando necem alicui comminemur, aut ominemur. Aliud vero Zenobio, Diogeniano, & Suidæ Cent. IX. Adag. 70. μαχαίρας αἴρεις, *Maxillam tollis*: de quo & Heſychius: & hic inf. 47.

43. μαχαίρᾳ] Σιδήρῳ Suidas, vt Latinis ferrum ſæpe pro enſe. Lucianus in Veris narrationibus. Pythagoricum hoc Symbolum, vt infr. 84. 85.

45. οὐκ ὀλίγον χόρ.] Lege Plutar. lib. περὶ ἀοργησίας, Clemen. Alexandrin. lib. II. Pædag. cap. 2. & Euſtathium in Hom. Iliad. σ΄. ad ver. 495.

46. μαργίτης εἶ] Suid. etiam meminit *Margitæ*, qui vltra quinque, alij centum referunt, numerare nequiret: item Euſtathius in Odyſſ. κ΄. addens ridiculum quid. Hinc μαργαίνειν τοῦτ᾽ ἔστιν μωραίνειν, vide Heſych. Et Homeri interpret. qui Μαργίτην ſcripſiſſe referunt Homerum; Camerar. & Io. Spondanus. Sed Homericum ne ſit dubitant. Clemens Alexandr. Stromat. I. & Baſilius M. Homilia ad iuuenes de vtilitate è Gentium ſcriptis: Suidas Pigræ Cari adſcribit.

48. μακραὶ τυρ. χεῖρες] Naſo, etiam manib. attribuit:

An neſcis longas regibus eſſe manus?

Nos de *auribus* vulgi ſermone vſurpari audimus: vt auritus Midas, aſini auriculis.

49. μάστιξ ἐλαύνει] Diogen. μία μάστιξ ἐλ. Suidas adijcit πάντας.

50. ματιολοιχὸς] Quæ in explicatione ſunt ex Euſtathio fere Iliad. ε΄. deſumpta. vide & Suidam, qui μάτη habet, vt & Varinus pro μάτιον: idemque ματιολιχὸς in tribus diuerſis editionibus.

55. μέγας κελέστης] Plutarch. in Laconic. Apophth. cui ſi τῷ addes Iambicus erit Senarius. In edito & ſcripto cod. Apoſtolij κηληκτὰς erat. Pro quo leg. Hœſchelio videbatur potius μελικτὰς, id eſt, *cantor*: quo vtitur Theocritus Idyl. IIII. ver. 30. & Moſchus Idyl. 3. ver. 7. -- καλὸς τέθνηκε μελικτάς. Tale quid parœmiæ dictat expoſitio, facta ψάλτου mentione. Plutarchi verba apponam. Sic enim in Eudamidæ apophthegmate: ψάλτου τινὸς εὐημερήσαντος, ἠρώτησαν αὐτὸν [Εὐδαμίδαν] ποδαπός τις αὐτῷ δοκεῖ εἶναι μέγας, ἔφη, κηληκτὰς ἐν μικρῷ πράγματι. Dorice autem pro κηληκτὴς, quod in vulgatis exſtat Lexicis; ſed mavult Heſchelius κηλήτης, qui & κηλήτωρ, *delinitor*, cuius fæmininum ἡ κηλήτειρα. Et Varino ſeu Phauorino, κηλησμὸς, ἡ μετ᾽ ᾠδῆς τέρψις, & κήλησις, θέλξις μετὰ μέλους, & Pindaro κῆλα, τὰ τῆς μουσικῆς κηλήματα, Pythionicωn Oda I. Alius vero ὁ κηλήτης, *hernioſus*, epiſt. IV. Syneſij ab ἡ κήλη, & apud Xiphilinum in vita Pertinacis Aug. Eraſmus vulgata ſecutus Lexica

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

κυλικτὴς, quod æque mendoſum eſt, legit, & cum ijs *verſator* reddit.

58. μεῖζον φρονεῖ] μέγα Diogenianus: μέγα φρονεῖ μᾶλλον Suid. & Zenobius.

60. μελαμπύγων] μελαμπύγου è Zenobio & Diogen. legend. Suidas & Apoſtolius excuſus, μελαμπύγων τύχης, abſque negatione.

61. ὡς ὁ ποιητὴς] Ex Palæphato, ſed hæc nullo ſenſu; repono ὡς ὁποσάκις βούλοιτο. In extremo ὁ μῦθος, addendum προσανεπλάσθη.

62. γάρ τοι μέλει] Ælianus lib. VIII. de Animal. cap. 24.

66. μεθυσοκότταβος ἐγγὺς πλάταξ] Reſcribo: μεθυσοκότταβος, ἤτοι λάταξ ἐγγύετο χαλκῇ φιάλῃ. Κότταβος, λάταξ, χαλκῇ φιάλη. Lucian. in Lexiphane: λαταγεῖν κοττάβους. idem in Philopatri. οἱ γάρ σου θεοὶ κότταβος τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐγγύοντο. Plutar. in vita Periclis, νεανίαι μεθυσοκότταβοι, ex Ariſtophanis Acharnenſib. *Iuuenes cottabis madidi.* Vide Suid. in κότταβος & μεθυσοκότταβος, vbi eadem repetit. ἡ λάταξ itaque ſonus ille, qui effuſo in pateram ſeu peluim vino excitabatur. Vide & Athenæum lib. 13. & Euſtat. in Iliad. τ'. & in κοτταβίζειν Suidam (qui tamen variat) exceptum ex Scholiis Ariſtophanicis in Eirenen. vbi & Septimius Florens multa diſerte in noua Ariſtoph. editione pag. 644. 645. poſt Cælium Rhodiginum & Ia. Parrhaſium.

68. μετάδος μοι πηγάνου] Cur ruta contra faſcinum remedio adhibeatur diſputat Ariſtotel. Problem. 34. Sect. XXI. De eo pluribus Plinius lib. XIX. & XX. Natur. Hiſt.

69. Μερὶς οὐ πνίξ.] Suid. etiam ſcribi admonet, Μερὶς οὐ πνίγει, *Portio non iugulat.* Sic & Zenobius, quem conſulas licet.

71. μετὰ Μουσῶν κόρυδος] In Acceſſionib. ad Zenobium, ſeu Vaticana Appendice, eſt & hæc Parœmia: Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται. *Inter indoctos etiã Corydus loquitur.* Suidas hic, vt in edito eſt exemplari.

72. μετὰ γραμμάτων Ἐφεσίων] Vide ſuprà Ἐφέσια γράμματα. Quænam illæ fuerint litteræ, quidque ſignificarint, & quidẽ plures quam triginta, recenſet Heſychius: quem emendat è Clem. Alex. Theod. Canterus in Variis. Apoſtolius hæc ex Euſtathio in Odyſſ. τ'. deſcripſit. Lege Mart. Delrium Magicarum Diſquiſit. lib. II. queſt. 12. & de Epheſiis nominib. in conuiualib. Plut.

79. Εὐμένης γὰρ] Plutarch. hoc factum narrat lib. περὶ φιλαδελφίας, & ad verbum in Eumenis Apophth.

80. Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ] Suid. Cent. X. Ad. 6. Μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἕξης. vbi forte leg. è Diogeniano εὔξῃς. *Ne omnia contra bouem optes.* Supra: Κατὰ βοὸς εὔχου, vbi particulam negantem male abeſſe puto, vt parœmiæ huic reſpondeat: vel μετὰ βοὸς leg. Vide H. Iunium Cent. V. Prou. 50. Huc faciunt Parœmiæ: *Dij facientes adiuuant.* Et: *Cum Minerua manum quoque admoue.*

81. μητέ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

81. Μὴ τέφραν] Epiphanius lib. II. contra Meletianos, φεύγοντες τὸν καπνὸν εἰς πῦρ ἐνέπεσον.

84. 85. 86. 87. Μὴ παντὶ ἐμβάλλειν] Hæc & ſequ. tres Parœmiæ cum explicationib. ex Plat. de liberis educandis ſumptæ, ſuntque Pythagoræ dicta, cuiuſmodi ibid. plura: & ſup. 43. Ignem gladio fodere nefas eſſe. Explanauit hæc ſymbola, Plut. & Iamblycus: de recentioribus Lilius Gyraldus, Beroaldus, Eraſ. in Chiliadib. & Alexan. Braſſicanus: alij.

87. μὴ ἐπιστρέφεσθαι] Hoc apud Cicer. M. Cato, de ſenectute diſſerens eleganter ſic extulit: *Quod ſi quis Deus mihi largiatur, vt ex hac ætate repueraſcam, & in cunis vagiam, valde recuſem. Nec vero velim quaſi decurſo ſpatio à calce ad carceres reuocari.*

88. Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων] Heſiodi eſt in ἔργοις ver. 747.

Neu comede ex illa quæ non benedicta patella eſt.

89. μηδὲ δίκην δικάσῃς] Heſiodo & illud, ſed falſo, adſcriptum: hinc ψευδησιόδειον nominat M. Tullius Epiſt. 17. lib. VII. ad Atticum. Plutar. lib. de Stoicor. pugna & Lucian. de Calumnia ſine auctoris citant nomine. Phocylidis autem eſſe vidit Eraſ. Adag. *Ne de lite pronuncies.* & cod. vetus Auguſtanæ biblioth. locum illi tribuit, vt verſus ſit 84. Geminum eſt illud Ariſtoph. in Veſpis:

Ἦπου σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν ἀκούσῃς,
Οὐκ ἂν δικάσαις. Simile eſt: *Alteram audi partem.*

90. θήκας ἐκίνεις] Extremo deeſſe hanc video quæ repones, ἐντεῦθεν οὖν ἡ νουθετικὴ παροιμία ἤχθη. Leguntur autem hæc totidem verbis apud Plutar. in Apoptheg. & apud Stobæum λόγῳ I. niſi quod pro διελὼν λαμβανέτω, infinita locutione vtuntur διελόντα λαβεῖν. Maxim. Tyrius λογῳ ι'. epigramma intra ſepulcrum hoc ait fuiſſe: Ὦ πάντων ἀνθρώπων ἀπληστότατε, ὃς ἔτλης νεκροῦ θίγειν, διὰ ἔρωτα χρυσοῦ.

91.] Μήλῳ βάλλειν] Suidas μήλῳ βληθῆναι, *malo peti.* Pomum, amoris ſymbolum, ac Veneri ſacrum. Virg. Ecl. *Malo me Galatea petit, laſciua puella.* Plura congerit Eraſ. hoc ipſo Prouerbio, & Maronis interpretes eruditiſſ.

97. μὴ πῦρ] Alio ſenſu accipi Adagium illud etiam queat, vt notat Hœſchelius accuratiſſimæ vir diligentiæ in recenſendis priſcis Græcis ſcriptorib. ad cap. VIII. Siracidæ ver. 4. Μὴ ἐπισωρεύσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα: ibidemque D. Druſius multa colligit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

CENTVRIA XIII.

ADag. 5. Μή τι γράμματα] Suidas adiicit ἐπίσταται. De hac H. Steph. Notis ad Dicæarchum.

8. Λέγουσι ὅτι γυναῖκές τινες] Ex Palæphato, in quo mox pro περιεργάσαις legitur περιελάσαις. Ἑσπερίτιδες rectè. nam & Ἑσπερῖτιν χώραν, dixit Diod. Sicul.lib.1. Biblioth. ſed ἑσπερίδες Palæphatus, & Photius in excerptis ex Helladij Chreſtomathia pag. 170. & ibid. Diod. Sicul. neque hoc vitioſè. Ibidem Μῆλα, τὰ πρόβατα. Sic Heſiod. lib. ἔργων, v.162. Vnde μηλονόμος Nonno in Dionyſiacis, idem qui ὁ τῶν ποιμνίων ἐπιμελητὴς eidem Diod. Siculo. οἴων ἐπίουρος Homero.

10. Μισῶ μνάμονα] Citat in Lapithis Lucianus, & ποιητικὸν λόγον ait: cuius rationem explicat Plut. initio Συμποσιακῶν, vbi ferulam & obliuionem Baccho dedicatam refert. Idem Adagium infra in ſcripto Apoſtolio repetitum, niſi quod vitioſe legitur μνημοσύναν ποτὰν, pro μνάμονα συμπόταν, cum hac explicatione: διὰ τὰ ἀπ' αὐτῶν γινόμενα· ὁ δ' Εὐριπίδης τῶν ἀτόπων τὴν λήθην, σοφὴν εἶπε.

14. ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου] Ex Æliano hæc tria exempla lib. 10. Animal. cap.34. illud μία χελιδὼν, vſurpat Ariſt.1. Ethic. Nicomach. c.7. Greg. Nazianz. Homilia in 5. lumine, Stobæus Serm. 95. ex Telete.

15. Μίνθην ἐν πολέμῳ] Reddit huius dicti rationem Ariſtot. Problem. 2. Sect. XX.

17. εἶχεν] ἔχων Suidas.

19. Maximi Tyrij locus eſt orat. περὶ Μίδου τοῦ Φρυγός: quem elegantiſſimum ſuauiſſimumque ſcriptorem Philoſophum, nuper denuò Latine redditum debemus elegantiſſimo doctiſſimoque Heinſio. Mox pro οὐχ ὧν εὔξαιτο recte ſine negante particula Tyrius: vt hic fort. leg. videatur: καὶ ὧν εὔξαιτο. Refert Adagium Clemens Alex. lib. III. Pædagog. cap.6. & Ariſtoph. in Pluto, & Lucianus in Votis.

22. Μικρὸς, ἡλίκος Μόλων] Euſtath. in Odyſſ. σ'. τοὺς Μόλωνας πλημμελεῖς interpretatur; contraria prorſus à noſtra ſententia. Suidas tamen nobiſcum, & duos fuiſſe ait: ad hæc apud Ariſtophanem Parœmiam exiſtere.

23. Μικρὸν τὸ ὀβολοῦ τίμιον] E Suida potius leg. μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον.

25. 26. De Cameli memoria Ælianus lib. IV. Animal. cap. 37.

29. Μολὼν λάβε] Plutarch. in Laconicis Apophth.

30. Μόναι λάκαιναι] Idem Plut. in Lycurgo.

32. Μυκώνιος γείτων] Euſtath. in Odyſſ. ρ'. Μυκώνιος ἀνὴρ, παροιμιακῶς vſurpari ait de homine parco ſordidoque, quòd propter paupertatem inſulæ quam incolunt, ſterilitatem cupidi auarique Myconij

eſſe

eſſe cenſerentur. Citat Cratini auctoritatem, quam plenius Athenæus adfert principio libri I. δειπνοσοφ.

33. Hoc Adagium cum ſuperiore videtur in Suida confundi.

35. οἱ μύες] Ex Æliano lib. 9. cap. 3. de Animal. & cap. 41. de marinis muribus: τῶν γε μὴν οἰκετῶν θρασύτεροι οἱ θαλάττιοι. De Braſida Plutar. in Apophthegm. Regum & Imperatorum: Βρασίδας ἐν ἰσχάσι συλλαβὼν μῦν καὶ δηχθεὶς, ἀφῆκεν, εἶτα πρὸς τοὺς παρόντας, Οὐδὲν οὕτως, ἔφη, μικρόν ἐστιν, ὃ μὴ σώζεται τολμῶν ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιχειροῦντας. Idem ſcribit libro Πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ.

36. κατ' ἐκεῖνον] lege è Suida: οἱ γὰρ πάροικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον.

37. Μυσὶ κανθαρίς] Sic eſt in Diogeniano & Suida.

39. Μυόλεθρος] Supra, Κατὰ μυὸς ὄλεθρος, quod in Æliano eſt lib. XII. cap. X. & à Menandro in Thaide vſurpari ait. Quod autem Michael interpretatur, vt & Diogen. ἐπὶ τῶν ἡσύχων, puto reſcribend. ἐπὶ τῶν ἡσύχως φθειρομένων, *de ijs qui ſenſim pereunt*.

46. Μὴ θεᾶς ἄνθρωπον] τῶν κρειττόνων τὰ ἥττω. præmittendum videtur πρό. Sic ἡσυχίαν πρὸ τιμῆς αἱρεῖσθαι dixit Plutarch. in Numæ vita. Φρύξον etiam ſcriptus cod. cum υ. pro quo apud Suid. in Ἀθάμας legitur Φρίξον, per ι, vt etiam apud Diod. Siculum lib. IV. & Pauſaniam in Bæoticis, & in Luciani libro de Aſtrologia; idem tamen per υ Dialogo marino I. & apud Ariſtophanis Scholiaſten, nec non alibi, vt ſit τοῦ ἀστρογραφουμένων. ſed quod ſubijciat ab eo Phrygiæ nomen prouinciæ datum, rectius per υ ſcribitur. Alias eſt *Phrixus* Maciſti frater, & Cytori pater, apud Steph. de Vrbibus. Mox, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος κέκληται, refert Dial. I. marino Lucianus & Siculus lib. IV. Biblioth. qui & Marti oblatum arietem ait: Mercurio alij. quibus addi poſſet ἢ τῷ Φρυξίῳ Διΐ ex Euſtathio, quem vide ad ver. 86. Iliad. η. vbi ſimiliter Φρίξος legitur & lib. I. Bibliothecæ Apollodori Athenienſ. & lib. I. Argonaut. Apollonij Rhodij v. 256. Infra σφαγιαζόμενος in Bongarſij etiam cod. erat: malit tamen Hœſchelius cum Ariſtophanis Scholiaſte in Nubibus legere σφαγιασθησόμενος. & ſupra paullo pro μεταπέμπεσθαι, μεταπέμπεται idem reponit. Et hæc quidem ad Argonauticæ expeditionis pertinent exordia.

47. Μῦς ἄρτι πίσσης γεύεται.] Diogenianus accipit de iis, quibus recens obuenit malum. Suidas, de iis, qui à malo non abſque labore liberantur. Heſychius pro eodem interdum Μῦς ἐν πίσσῃ vſurpari ait: ſed hoc à Mure Tarentino athleta, qui ſe ab Olympico certamine male expediuit. Vtitur Adagio Photius Epiſt. CII. & abſque ἄρτι, Theocritus Idyll. XIV. v. 51. cuius expoſitionem Scholia continent. Vtriuſque & apud Suidam, vt dixi, reperitur: alterius explicatio hinc redintegrari poteſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

48. μῦς γαλῆν ἐλέγξει] Tangit fabulam, qua Venus dicitur felem in puellam mutaſſe, & decenti veſte ornaſſe: quæ mure conſpecto ad ingenium rediens reiecta veſte murem inuaſit. Vide Prou. *Feli crocoten.*

50. ἀπὸ τοῦ μολωνέας] In Zenobio eſt μορύξαι. Fort. Apoſt. ſcripſit, ἀπὸ τοῦ μορύξαι τοῦτ' ἐστι μολωνέας. μόρυχον per ο Suidas rectius nominat, quam per ω membranæ noſtræ, qui etiam nominis inibi reddit rationem.

51. Μωρὸς σιωπᾷν οὐ δύναται] In promptu cauſa eſt: ἄνους γὰρ καὶ ὀλιγόφρων, διὰ τοῦτο καὶ πολύφωνος. Vt rectè Nicoſtratus dixerit:

Εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ, καὶ ταχέως λαλεῖν,
Ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες
Ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ.

Et Plutar. alibi: ἀγγεῖα κενὰ, ἦχου μεστά.

52. Κορύβου] Sic quidem M. ſcr. leg. tamen Κοροίβου, quo de Suidas in Κόροιβος.

53. Μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται] Senarius Apollodori pectoris apud Plut.

57. Ναῦς παλαιά] Fort. Ναῦς ἡ παλαιὰ, quo Senarius conſtet. Alij οὐχὶ πλεύσει efferunt. Suidas πλώσει.

58. Νάνος ὢν ὕπεικε] In Suida Νᾶννος ἐπὶ τῶν μικρῶν. δοκεῖ, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν ἄνω. Emendo: Νᾶνος ἐπὶ τῶν μικρῶν· δοκεῖ δὲ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν ἄνω εἰρῆσθαι ἡ λέξις. Quem vide, & in Καρκῖνος Scalig. Stromateo v. 1315. Νᾶνος ὢν ὕπεικε. *Nanus cede cum his.* Luciano etiam ναννοφυὴς & ναννώδης τὴν φύσιν dicitur ſimplici ν littera in m. ſcr. & in Ariſtotele 4. de partib. animal. cap. 10. inde Νανίον Senecæ Rhetoric in Controuerſ. Lat. edit. Andr. Schotti.

59. ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων] Interpretatio eſt in Suida ex Ariſtoph. non in Auibus, vt citat Suid. Cent. x. Adag. 46. Sed ex Equitibus: Ἐξηπάτων, &c. vbi interpres Græcus παροιμιῶδες dici ait, pro, ἐστὶν ἔαρος ἀρχή. vt Latinis Adag. *Vna hirundo non efficit ver.*

63. Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων] Malim equidem ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων, *de ijs quæ nihil conducunt*, ſeu inefficacia ſunt. cuiuſmodi, mortuos vngere.

65. Νεκρὸς οὐ δάκνει] Dictum eſt Theodori Chij, qui in concilium vocatus Pompeium victum in Ægypto interficiendum cenſebat: hoc dicto addito, vt in Pompeio Plut. refert.

68. Νεοττὸς γὰρ] Sext. Empiricus lib. 1. contra Logicos: Ὠῷ φασὶ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι παραπλήσιον. ἐῴκει γὰρ τῇ μὲν λεκίθῳ, ἥν τινες νεοττὸν ὑπάρχειν λέγουσι, τὰ ἠθικά· τῷ δὲ λευκῷ, ὃ δὴ τροφή ἐστι τῆς λεκίθου, τὰ φυσικά· τῷ δὲ ἔξωθεν ὀστρακώδει, τὰ λογικά. Vide Laërtium in vita Zenonis Cittienſis. Mox ὀνειροκρίτης, *ſomniorum interpres* etiam Theocrito Idyllio XXII. ver. 33.

ὁ ὀνειρο-

ὁ ὀνειροκριτικὸς eſt Philoni lib. de Ioſeph: ὁ ὀνειροσκόπος Baſilio M. in Pſal. XLV. Ibidem νοττοῦ habet cod. Bongarſij pro νεοττοῦ: Νοσσὸς, pullus eſt auis, Deuteron. cap. XXII. v. 6. edit. Rom.

73. αὐτὴ γὰρ ζῶσα] Sic in Palæphato in Niobe: in ſcripto Apoſtolio tamen ζῶα pro ζῶσα, vbi & quædam hic poſita non agnoſcit. Meminit Niobes fabulæ Lucianus lib. de Saltatione, & in Philopatri, & Theophylact. Epiſt. 26.

75. Νοῦς ὁρᾷ] Epicharmi hoc dictum eſt apud Clement. Alexan. Strom. II. & Phutarchum.

76. νοῶ τὸν ξένον] Sequor hîc Vaticanam Appendicem, ſeu Acceſſiones ad Zenobium. nam ſcriptus hic liber, Νοῶν τὸν ξένον præfert.

88. Θεῷ ἕπου] Clem. Alexand. Strom. II. Τίς τῶν παρ' Ἕλλησι σοφῶν τὸ Ἕπου θεῷ ἀπεφθέγξατο; eſtque inter VII. Sapientum dicta hoc primum apud Soſiadem. *Vetus præceptum,* DEVM SEQVERE, inquit Seneca, lib. de vita beata cap. XV. Plutarcho lib. de Auditione, idem eſt quod τὸ πείθεσθαι λόγῳ, *Rationi parere.* qui & in Homeri vita ſumptum exiſtimat ex illo Homeri verſu 218. Iliad: α΄.

Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

93. ξὺν τῷ θεῷ] Sophoclis hic verſus in Aiace Lorario. Cui ille Euripidis in Iphigenia Aulidenſi geminus eſt:

Δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·
Θνητὸς γὰρ ἔφυς· κἂν μὴ σὺ θέλῃς,
Τὰ θεῶν οὕτω βουλόμενα ἔσται.
Neceſſe eſt vt & gaudeas & doleas.
Mortalis enim natus es. Et vt nolis,
Deorum tamen ea voluntas fuerit.

97. Ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν] Sic & Zenobij Acceſſiones Vaticanæ hinc ortam volunt Parœmiam, quod cum Corinthij in cauſæ cuiuſpiam diſceptatione cum Megarenſibus nihil haberent quod allegarent, tantumque contra nitentibus Megarenſibus ſubinde repeterent, *Non feret Iouis filius Corinthus*: illi reſponderunt: *Cæde cæde Iouis filium Corinthum.* Recte proinde in eos adhiberi Prouerbium, qui eadem ſæpius repetant. Vbi fort. leg. pro ἐχόντων εἰπεῖν, ſic: ἔχειν εἰπόντων.

98. φύσει] οἴσει, ex Suida fortaſſe rectius.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

CENTVRIA XIV.

ADag. 2. ὁ ἥλιος τὸν ὀυκ ἀετιδέα] Auctor eius rei præter alios Plinius lib. XXIX. Natur. Hiſt. cap. 6. & lib. x. cap. 3. Quo reſpiciens Tertullianus lib. de Anima: *Solem*, inquit, *noctuæ neſciunt oculis. Aquilæ ita ſuſtinent, vt natorum ſuorum generoſitatem de pupillarum audacia iudicent: alioqui non educabunt vt degenerem, quem Solis radius auerterit.*

14. μάρτυρας] Sic ex Appendice Vaticana ad Zenobium lego. Suidas in eos dici ait, qui poſtquam mendacio vſi ſunt, ad veritatem tamen denique confitendam adiguntur; in dict. Ὅικοθεν.

19. Οἱ φῶρες προσεγκαλοῦσιν] H. Iunius in eos dici poſſe ait, qui ridiculo aliquo prætextu culpam ſuam excuſant, cumque iuſtæ reprehenſioni ſubiaceant, in alios crimen deuoluunt. Ariſtides aduerſus eos qui taciturnitatem ipſi reprehendebant, idipſum Adagium in ſimili re vſurpat.

20. Ὅις τὴν μάχαιραν] Diogenianus: αἲξ τὴν μάχαιραν. Apoſtolius ſupr. Αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν, vbi Adagionis vide originem, vt & in Zenobij Acceſſionib. vbi de ijs dici ait, qui rebus inutiliter vtuntur. Fertur enim Medea cum ſuoſmet liberos interemiſſet, ac gladium prope templum Iunonis defodiſſet, Athenas abijſſe: poſt aliquod vero tempus, cum ſacrificium eſſet faciendum, ouis pedibus terram fodicans, gladium detexit, quo etiam mactata fuit.

21. Ὅινος καὶ παῖδες] Plato in Sympoſio. Ὅινος αὐτὸ τε παίδων καὶ μὴ παίδων ἀληθής. In Diogeniano, Ὅινος καὶ ἀλήθεια, vt & in Suida, corrupte opinor: ille addit ab Euandro (fort. *Menandro*) proditum, apud Perſas quæſtiones non per tormenta, ſed per ebrietatem haberi. Quo & Flaccus, ſed de Siculis tyrannis, reſpexit; verum de Inuidia loquens:

Inuidia Siculi non inuenere tyranni,
Maius tormentum. ---

24. Οἴῳ με ὁ δαίμων] Zenobius refert *Cyclopem* drama fuiſſe Philoxeni poëtæ, in quo Vlyſſes in antro Cyclopis detentus hanc parœmiam vſurparit.

25. Ὅιος τοι πέπνυται] Ita M. ſc. ſumptum autem è verſu Homeri 495. Odyſſ. κ'. Οἴῳ πεπνύσθαι, &c.

28. Κνὶψ γὰρ θηρίον] Addit Suid. etiam ſignificare τὸν ὀλίγα δαπανῶντα, *pauca inſumentem, paruos ſumptus fouentem.* Zenobius vero animalculum illud, huc illuc tranſilire, eiuſque Stratidem meminiſſe. Vide & ſup. Κνὶψ ἐκ χώρας.

30. Ὁ κ᾽ ἀργύρου] Locus haud dubie corruptus. Quid ſi ita legerent?

ὁ γὰρ

οὐ γὰρ οὐρεὶη πάντως θεῖ οὐ κ' ἐλαύνεται, nempe ἡ ναῦς. Certe quid ſimile reponendum.

31. τὸν πόντον] τὴν θάλασσαν Zenobius, Diogenianus, & Suidas. ſupr. 11. ὁ Κρὴς τὸν Κρῆτα.

34. Ὁ καλῶς ἄγων] Plutarchi eſt in Lycurgi vita.

35. Ὅλῳ ποδί.] Videtur poſſe explicari per illud Socratis in Gorgia Platonis: Σωφροσύνην μὲν διωκτέον καὶ ἀσκητέον, ἀκολασίαν δὲ φευκτέον, ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν. *Temperantia quidem ſectanda atque exercenda: intemperantia vero fugienda nobis, quantum quiſque pedibus valet.* Suid. tamen paulo aliter ὅλῃ δυνάμει, hoc eſt, *totis viribus* exponit.

40. ἣν περιφῆτιν] Puto deeſſe φασίν. Et Ariſtophanis locus ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν.

44. Ὁ μὲν λόγος θαυμ.] Eudamidæ eſt Apophthegma, apud Plutar. in Apophth. Laconicis.

45. ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων] num ſatis ex vero hæc explicatio equidem dubito.

47. Ὁ μὲν ἑκάτερος ἀμφότερος] Plutar. refert in Apophth. Philippi regis Macedonum.

49. Ἐπὶ τῶν ἀπίστων] Forte Ἐκ τῶν ἀπίστων. Deſumptum enim ex Palæphato, cuius ſyntagma ſic inſcriptum.

53. Μηδὲ ἐπαινούντων] Suid. ἐπαινούντων: neutrum verum eſt. reſcribendum ἐπαϊόντων. Ridiculum quod Suidas de Ammoniano fabulatur, aſinum habuiſſe Philoſophiæ auditorem, vt de Buridani aſello in ſcholis nugantur.

57. Ὄνους ἀγρίους] Ex Æliano de Animal. Hiſt. lib. IV. cap. 52.

59. Ὄνος εἰς μάρτυν ὀγκᾶται] Verti, quaſi eſſet, Ὄνος εἰς σπάρτον ὀγκ. dum melius quid occurrat.

61. Ὄνος κάθου.] Euſtath. in Odyſſ. ζ'. Metaphoram ab ijs ductam ait qui ſphæra ludunt, inter quos victor Rex, victus vero ASINVS vocabatur. Clarum id ex Platonis Theæteto: Ὁ δὲ ἁμαρτὼν καθεδεῖται, ὥσπερ φασὶν οἱ σφαιρίζοντες, ὄνος· ὃς δ' ἂν περιγίνηται ἀναμάρτητος, βασιλεύσει ἡμῶν. Pollux etiam lib. IX. Onomaſt. hunc tangit ludum, & οὐρανίαν vocat: in quo quod victor imperabat, victus facere cogebatur.

62. Ὄνος εἰς Κυμαίους] εἰς Κυμαίαν eſt in ſcripto & excuſo Baſileæ Apoſtolio. Equidem Suidæ ſecutus ſum lectionem, qui refert aſinum Cumanis adeo formidabilem fuiſſe, vt illum magis quam terræ motum aut grandinem extimeſcerent. Addit & illud: apud Parthos nudum aſino vectari ignominioſiſſimum videri.

65. Ὄνου παρακύψεως] Zenobius in illos dici ait, qui ridiculè aliquem calumniantur: remque inde ductam, quòd cum figulus plurimas in officina gallinas aleret, & aſinus illac præteriens, obſeruante negli-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

te negligentius agaſone per feneſtras introſpiciens eam turbaret, vaſa eius confregerint. Qua de cauſa officinæ dominus agaſonem in ius vocauit: qui ab obuijs interrogatus, quanam de cauſa in ius vocaretur, ob aſini, inquit, proſpectum. Sic fere Suidas vno loco: alibi vero, vt Apoſtolius noſter.

66. Ὄνου πόκαι] πόκαι eſt in Diogeniano: vtrumque rectum. Zenobius Ὄνου πόκους ζητεῖς, *Aſini vellus quæris*, dicique etiam ait Ὄνον κείρεις *Aſinum tondes*, in eos qui res aggrediuntur inutiles.

Ibid. Καὶ τὸν νοῦν] καὶ τὴν χεῖρα Plutar. lib. de Garrulitate.

75. Ὅπου μὴ ἐφικνεῖται] Dictum Lyſandri Plutar. in vita & Apophthegmatis refert. Pro προσραπτέον alibi eſt προσαπτέον.

76. Ὅπου αἱ ἔλαφοι] Quæ de ceruis occulto loco cornua ponentibus dicuntur, tradit etiam Ariſtot. lib. IX. Animal. cap. V. vbi & Prouerbij huius meminit. De dextro duntaxat affirmat Ælianus lib. III. cap. 17. de Animal. Vide & Plinium lib. VIII. Natur. Hiſt. cap. 33.

79. θηρεύοντας] Malim θηρεύοντες.

80. Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα] Hinc parœmiæ origo. Cum Hercules Tyrius à Typhone eſſe interfectus, populuſque omnia ſedulo ageret quo illum in vitam reuocaret, coturnicem quem ille in delicijs habere ſoleret, viuam cremauit. Ex cuius ille nidore reuixit, Zenobio teſte Athenæus libr. IX. ab Iolao coturnicem mortuo admotam, eiuſque adoratu in vitam refert redijſſe.

81. Ὁ Ῥῆνος ἐλέγχει] Meminit huius rei Ariſtot. lib. VII. Politic. cap. 17. Iulianus Apoſtata ad Maximum: Galenus quoque de ſanitate tuenda. Denique ſic alibi Gregorius Nazianzenus de Celtis in Epigrammatis: ὡς νόθον ἐκ γενέως Ῥῆνος κρίθέντα ῥεέθροις. Hinc etiam ἐλεγχίγαμος Rhenus in Epigramm. dictus, & in lib. Antholog. Virgilius ſimile quid fortaſſe canit:

--- *natos ad flumina primum*
Deferimus, rigidoque gelu duramus & æſtu:

Claudianus:

--- *naſcentes explorat gurgite Rhenus.*

Valerius Flaccus ad Scythiam & Phaſim transfert:

--- *ſubitam ſæui durauimus amne*
Progeniem, natoſque rudes. ---

Plura ad Nonni Panopolitani Dionyſiacῶn libr. XLVI. Gerar. Falkenburgius, Nouiomagus, homo Græce doctiſſ. ad pag. 477.

82. Ὄρος ὄρει] Adagium noſtris etiam familiare, *Montes ſibi non occurrere, ſed homines.*

83. Ὄστις δὶς] Hieronymus Epiſt. quadam: *Fruſtra Neptunum accuſet, qui iterum naufragium facit.*

84. ὁ Πλά-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

84. ὁ Πλάτων] in Phædro. Dio. Chryſoſt. Orat. 4. de Regno, Lucianus Apologia, De mercede conductis.

87. ἀγκιστρεύειν] Suidas contra γαληνῶσαν, & Zenob. ἐν τῇ γαλήνῃ.

92. Θεσσαλονίκη] Refert Ælianus lib. xv. Animal. cap. 2.

94. Οὐ δ' ἂν Ἐξηκεστίδης] Ariſtoph. in Auibus locis aliquot.

96. μυθεύεται ὅτι] Ex Palæphato in Paſiphaë. Cæterum de Dædalo Philo libr. περὶ τῶν ἐν εἴδει νόμων, Diod. Siculus libr. IIII. Biblioth. Greg. Nazianz. Carmine κατὰ γυναικῶν καλλωπιζ. verſ. 165. Clemens Alexandr. Protreptico, Apollodor. lib. III. Biblioth. Lucianus lib. de Aſtrologia: Plutar. libr. γαμικῶν παραγγελμάτων. quem etiam lege in vita Theſei.

CENTVR. XV.

ADag. I. Οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν] Plutar. lib. Quomodo quis ſentiat ſe in virtute profeciſſe: & M. Tullius Tuſculana IV. Meminit & Orat. pro Sextio.

2. Οὐ δύνῃ Φωκίωνι] idem Plut. de adulatoris & amici diſcrimine.

5. Ψελλίζεται, ἄλλοι βινιᾷ] Vtitur illa voce Syneſius Epiſt. CIV.

10. οὐ μάλα κυκᾷς] Κυρᾷς erat in MS. Apoſtolij: monſtrum verbi. Lego igitur ex Diogeniano κυκᾷς, niſi ex Heſychio κιρνᾷς malis.

12. Οὐκ οἶμαι οἱ τρέφοντες] Ex Æliano lib. IV. Animal. cap. I. vt in Epitoma eſt m. ſ.

21. ἀσυνὸς ἀνὴρ] ἐσυνκὼς legit H. Iunius ex Euſtathio ad ſenarij numeros ſtabiliendos. Quam lectionem ſi ſequamur, pulcre quadrabit illa M. Catonis apud Ciceronem ſententia: *Libidine dominante, temperantiæ locum non eſſe omnino: & in Voluptatis regno Virtutem non poſſe conſiſtere.*

22. οὐχὶ καὶ αἱ χελῶναι] adde negationem, οὐχ αἱ χελῶναι.

23. ἐστὶ ἢ ὅμως] Ex Æliani lib. V. Animal. cap. 38. vbi φιλόδοξος lego, pro quo Apoſtolius φιλόξενος. vtrunque verum.

24. οὐκ ἔστιν] Plutar. in Apophthegmatis.

26. Τί οὐ γενήσῃ;] Eraſ. interpretatur de eo qui peregrè proficiſcens, ingentia ſibi pollicetur, fretus gentis ad quam it, inſcitia barbarieque.

28. οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς] Eſt in extrema orat. Demoſth. ſed ibi ὁρμᾷ legitur, quomodo noſter forte ſcripſerat, aut alioqui ὁρμῇ Doricè.

29. ὅτι χθὲς τὸ χρυσίον] Factum narrat Plut. in Pyrrhi vita, quem ait Fabricio legato inter ceteros ad ſe miſſo aurum obtuliſſe, nullam ob rem turpem, ſed amicitiæ tantum & juris hoſpitalis gratia. Quo recuſante, poſtero die, quo virum perterrefaceret, elephantem derepente, quo loco colloquebantur, induci iuſſiſſe. At illum viſa bellua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

abſque vllo metu hanc ſententiam protuliſſe; niſi quod in Plutar. pro ἐξέπληξε legatur ἐκίνησε.

32. Ἐπὶ τῶν πειθηνίων] De inobedientibus dictum noſter ait. Exiſtimem tamen hac parœmia innui, non temere arma mouenda, ſed per caduceatores, adhibito ſapientum virorum conſilio omnia prius eſſe tentanda, vt Comicus ait Latinus, quam armis agendum.

34. φωτὶ μάχεσθαι] id eſt, ἀνδρί.

35. Οὐχ ὁ τόπος] Secundum illud Damonidæ dictum apud Plutar. Δαμωνίδας γὰρ ταχθεὶς εἰς τὴν τελευταίαν τοῦ χοροῦ τάξιν, ὑπὸ τοῦ τὸν χορὸν ἱστάντος, Εὖγε, εἶπεν, ἐξεῦρες πῶς καὶ αὕτη ἔντιμος γένηται.

36. ἐν ὕδατι] Mutilus locus. Lego ἐν ζέοντι ὕδατι. ſic optime quadrat Charmidæ dictum, vel potius ἐν ὕδατι.

38. ὅτι Ῥώμη πεσεῖ)]Plut. Apophthegmate vltimo P. Corn. Scipionis.

39. Οὔ τύ ἐσσι Καλλιπίδας] Ageſilai magni dictum Plutarcho in Laconicis. Δεικηλίσταις habet Euſtath. in Iliad. λ΄. & apud Lacones Comicos ſic dictos. Heſychius vero Δεικηλίκτας, μιμητὰς, imitatores ſeu pictores ſic apud Lacedæmonios appellatos ait.

41. ἀνδράσι] πατράσι reponendum cenſeo.

44. οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ] Ex Herodoto lib. 6. Muſarum & Athenæo lib. XIV. deſumpta hiſtoria. Suidas tamen ex Hermippi Δημόταις, *Agariſtam* non Cliſthenis, vt hic, ſed Agathoclis Sicyoniorum tyranni filiam fuiſſe, ſiue memoria lapſus, ſiue alios ſecutus Annales, ait. Diogenianum noſtrum hic in eo ipſo Adagio ſic emendat vir omni eleganti politus eruditione J. Rutgerſius, Regius Conſiliarius, libro I. Variar. Lect. cap. 9. legitque pro Καλλισθένους, Κλεισθένους εἰπόντος, Ἐξορχῆ τὸν γάμον, οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, ἀπεκρίνατο.

46. Οὐκ ἀεὶ] Vide Phrygij fabulatoris Æſopi fabellam ξυλευόμενος καὶ Ἑρμῆς.

47. πανοῦργον εἶναι] Ælianus lib. IX. Animal. cap. XII.

50. Οὔτε γὰρ ἐκ] Theognidis eſt, verſus 537. Gnomologiæ.

51. Οὐδ' ἴσασιν] Heſiodi ver. 40. ἔργων. Verſus integer:

Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός.

53. Ὀψ' ἦλθες,] Κολωνὸν Euſtath. in Iliad. ν΄. exponit locum altiorem, nec prorſus acutum, ſed latitudinem aliquam in ſummitate habentem. Jul. Pollux, duo eiuſmodi loca Athenis fuiſſe tradit: alterum ἵππιον, quò Oedipus exilio deiectus confugit. vnde nomen Tragœdiæ apud Sophoclem, vbi interpres Gr. legendus. Alterum ἀγοραῖον, hoc eſt in foro conſtitutum, ad quem conuenire ſoliti, qui operam ſuam mercede aliis locarunt. Vnde κολωνῖται dicti. Male autem in Polluce, ὅτι ἦλθες pro ὄψε aut ὀψ': & ἴες pro ἴεσο. Male denique vox ἀλλ' ab eodem omiſſa. Heſychius parœmiam

miam explicat ἐπὶ τῶν μισθωτῶν οὓς (non recte in illo τοὺς) ἐπὶ τὸ ἔργον ἐλθόντας ὀψὲ ἀπέλυον πάλιν εἰς τὸ μισθωτήριον: *De mercenarijs quos ſerius ad opus venientes rurſum in locum mercenariorum dimittebant.* Recte igitur Suidas ad verba quæ Apoſtolius habet, etiam iſta addidit, καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρνέντων.

54. Ὀφθαλμὸς φιλίας] Hinc illud: ἐκ τοῦ ὁρᾶν γίγνεται τὸ ἐρᾶν. Et verſus ille: γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσι βέλος: & verſibus aliquot eleganter deſcribit Muſæus ille de amore eius & Leandri.

59. Φασὶ τοὺς ὄφεις] Æliani ſunt lib. VI. cap. 18. de Animal.

59. Πάλαι ποτ' ἦσαν] Diogenianus geminat: ἦσαν ποτ' ἦσαν. Illud, τὰ δέ μιν ἐν καρὸς ſimile illi ſupra: Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον. Infra, παρ' Ἱστιαίου καὶ Ἀρισταγόρου Herodoti eſt lib. V. Muſarum. Antea pro καὶ κατεσφάγη, quod mendum etiam in cod. ſcripto hæſit, repone κατεσκάφη. Sic Syneſius Epiſt. LVII. τὴν πόλιν κατέσκαψε. Prouerb. cap. II. v. II. στόμασι δὲ ἀσεβῶν πόλις κατεσκαφη. *Ore impiorum vrbs euerſa eſt.* Jo. Xiphilinus in Adriani vita. Πόλιν αὐτοῦ ἀντὶ τῆς κατασκαφείσης οἰκίσαντος. Euripid. Hecuba: Πατρῷα θ' ἑστία κατεσκάφη: *patrij lares euerſi ſunt.* Dau. Hœſchel.

60. ἐπὶ τῶν ἀπόρων· παραξορούσιν.] Poſtremam vocem opinor corruptam, mutandamque in παροξυνοῦσιν: pro quo excuſus Apoſtolius ἀναξορούσιν, nullo, vt arbitror, ſenſu.

61. Παρεξηυλημένος] Recte Heſychius, metaphoram ductam ait à tibiarum linguis, quæ vbi detritæ, nullus tibiarum eſt vſus.

68. ἐπὶ τῶν ζηλοτυπέντων] Plutarch. in vita Timoleontis, & alibi vſurpat eo ſenſu, vt oſtendatur, nullum eſſe humanum ingenium adeo præclarum, cui non ſit innatum aliquod vitium, nempe iuxta Horatianum illud: *Nam vitijs nemo ſine naſcitur.* Et illud Cratetis apud Laërtium, malum Punicum non eſſe, cui non inſit aliquod granum putre.

69. Μισήτη γυνὴ] ἡ μάχλος, quaſi μισγήτη, παρὰ τὸ μίσγεσθαι, ἢ εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορος. Vnde ἡ μισητία apud Ariſtoph. in Pluto. Aliud eſt μισητὸς, ἡ, ον, Prouerb. 30. cap. Pro παρὰ σφυρὸν legitur περὶ σφυρὸν apud Euſtath. in verſ. 113. odyſſ. κ'. & apud Scholiaſt. Ariſtoph. in Auibus, vbi etiam copula καὶ redundat, obſeruante eadem Hœſchelio: qui & ὀλίσβοισι emendat, quod in Cratini verſu corruptum erat in ὀλίσβωσι· in Baſilienſi Apoſtolio Heruagij, item in Suida & Heſychio mendoſum eſt.

72. Πάντα εἴσω πτήδ] Refert Eraſ. ex Theocriti Scholiaſte hanc parœmiam: Πᾶσαι ἔνδοι, *Omnes intus.* quem conſulas licet.

74. Πατροκλέως] Editus Παρακλέους. Ariſtophanis locus in Pluto eſt, cuius vide ibid. Græca Scholia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

79. Πάντα ἀπὸ μιᾶς Μυκώνου] Strabo lib. x. Geogr. interpretatur de iis qui res natura diuerſas eodem complectuntur titulo. vide & Plut. 1. Sympoſ. qu. 2. Themiſtium orat. 1. Clem. Alexan. Strom. 1. Prouerbij originem vide apud Zenobium & Strabonem. Eſt autem *Mycone* inſula Cycladum vna.

85. Πατρόκλειος] Sumptum è verſu 302. Iliad. τ'. cuius Adagij rationem reddit Euſtath. Vtitur illo Plutarch. lib. περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως. &, quem locum Hœſchelius ſuggeſſit, Anna Comnena lib. III. Alexiados.

86. Πάθος] βορὰν ἐπιήσατο. hic βίαν eſt in edito, vt & in Suida in Adagio Πάριππον ἡ κόρη, vbi ſcriptus cod. noſter Πάριππος præfert. Vide apud eundem ἱππομανής.

91. Πάντα κινήσω πέτρον] Heſychius πτέρον, male, opinor.

93. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης] Lib. IX. de hiſt. animalium cap. 13. in quo non ἀερόποδες, vt hic, ſed μέροπες idem cum ciconiis facere dicuntur. Suidas tamen noſtram agnoſcit lectionem. Statim: λέγεται περὶ πελαργῶν ex Æliano eſt lib. III. cap. 24. Et: οἱ ἐν τοῖς ποταμοῖς, idem Ælianus lib. V. cap. 35. Animal. vt & ſtatim: Ἔτι φασὶν ἐν ex eodem lib. VIII. Animal. hiſt. cap. 20. Meminit & Baſil. M. Homil. VIII. in Hexaëmeron. Priora itaque Prouerbij huius verba, ſcholiaſtæ ſunt apud Ariſtophanem in Auibus, quem hic etiam auctorem laudat: in quo & in Suida reponendum μέροπας pro ἀερόποδας. De *Hippopotamo*, animali, vt ait, iniuſtiſſimo, Horapollo lib. I. Hieroglyph. cap. LVI. Porphyrius lib. III. περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, & indice Hœſchelio, Photius C.P. in Excerptis è vita Iſidori. Ὁ ἱπποπόταμος, ἄδικον ζῶον· ὅθεν καὶ ἐν τοῖς ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν ἀδικίαν δηλοῖ· τὸν γὰρ πατέρα ἀποκτείνας, βιάζεται τὴν μητέρα.

94. Ἐπὶ τῶν παλαιὰ φερόντων] Mirum, cum teſte Heſychio & Suida, Pellenææ veſtes eſſent præ ceteris præſtantiores; adeo vt etiam iis qui in certaminibus vicerant, præmij darentur loco. Proinde cum irriſione pronunciandum cenſeo, quaſi minime Pellenæa tunica, ſed potius vilis ac vetuſta.

95. Πεινῶντος] Senarius eſt verſus, Parœmiam comprehendens.

CENTVRIA XVI.

ADag. 1. Περιστίαρχος] περιστίαρχοι in Heſychio & Suida.

3. Λέγεται καὶ περίψημα] Huc pertinet locus S. Paulli 1. Cor. 4. 13. ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Vulgatus interpres: *Purgamenta huius mundi facti ſumus, omnium peripſema vſque adhuc*: vbi plurib. Eraſ. Heſychius autem interpretatur περικατάμαγμα, niſi

niſi forte leg. περικατάπασμα, & in Apoſtolio pro ἔμπεγμα, ἔμπασμα, ἀπὸ τοῦ πάσσω *inſpergo*: niſi malis ἔμπαιγμα, *omnium ludibrium.* Legitur & in Tobia cap. v. Περίψημα τοῦ παιδίου ἡμῶν γένοιτο. Euſebius] Eccleſ. hiſt. lib. VII. cap. XXII. Τὸ δημῶδες ῥῆμα, μόνης ἀεὶ δοκοῦν φιλοφροσύνης ἔχεσθαι, ἔργῳ δὴ τότε πληροῦντες, ἀπιόντες αὐτῶν περίψημα.

7. Πενίη] Euripidis eſt in Polyide Tragœdia, quæ de multis intercidit, apud Stobæum Sermone XCIII.

10. Ἐμοὶ δὲ ἵππος] Ex Palæphato de Bellerophonte. Et mox ex Heſiodo reponendum:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα.

Prima leo, poſtrema draco, media eſtq́; capella. Et ſtatim:

καὶ αἶγα, hæc male deſunt Palæphato. Rurſum ὅμοιον δὲ δοκεῖ πλοῖον μᾶλλον, ἢ ὄνομα ἵππῳ, idem Palæph. legit, μᾶλλον δὲ δοκεῖ πλοίῳ ἢ ἵππου ὄνομα εἶναι. Noſtri cod. lectio, ſi πλοίῳ legatur, non eſt contemnenda. *Chimæra* vero αἲξ eſt Apollodoro lib. II. Biblioth. εἶχε δὲ κεφαλὴν μέσην αἰγός, δι᾽ ἧς πῦρ ἀνίει. quæ inde χίμαιρα πνείπνους eidem lib. I. dicitur. Vide Homeri interpretes.

11. Πηνικίζειν] Iul. Pollux τὴν πηνήκην (ita enim excuſum video) galericulum vocat ex capillis confectum in virorum ac fœminarum vſum, qui comis carerent. Quinetiam φενάκην appellari ſolitum addit. Inde autem metaphora ducta, quod aſcititium illud capillamentum quaſi à natura eſſet, imponere ſoleat. Hinc Cratinus: τοῦτον μὲν καλῶς διεπηνίκισας λόγον. *Egregiè hunc ſermonem fucaſti.* Pro τριχασῇ, Suidas τριχωτῇ habet. Lucianus vero, τὴν πηνίκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς. Et, τὴν πεννίκην ἐπέθετο: ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες.

13. ὁ τοῦ Ὑῤῥα] Sic & vetus Apoſtolij codex. Ὑῤῥαδίου Laertius & Suidas. vterque etiam hoc illi apophthegma adſcribunt.

16. Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ] Greg. Nyſſenus lib. de profeſſione Chriſtiana ad Harmonium: Οὐκ ἂν ἑλοίμεθα μὴ εἶναι τοῦτο, ὅπερ τὸ ὄνομα ὑπὲρ ἡμῶν ἐπαγγέλλεται· ὡς ἂν μὴ τὸ περὶ τοῦ πιθήκου διήγημα τὸ παρὰ τοῖς ἔξω περιφερόμενον καὶ ἡμῖν ἐφαρμόσῃ. Dixit τοῖς ἔξω, vt Lucianus lib. περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων, & Dialogo, Ἁλιεὺς, ἢ ἀναβιοῦντες.

17. Πίθηκος ὁ πίθηκος] Lucian. lib. aduerſus indoctum, & Nazianzenus Carmine Nicobuli ad patrem, ver. 173.

Τίς χάρις, ἣν σὺ πίθηκον ἔχῃς βροτοειδέα λώβην,
Χρυσείοισι βρόχοισι δέρην περιγυρωθέντα;

18. Πλίνθον πλύνεις] Theocrit. Idyll. XVI. v. 62.

19. Πλείους προσκυνοῦσι] Plut. in vita Pompeij: qui Sullam iuſſit cogitare, ὅτι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πλείονες, ἢ δυόμενον, προσκυνοῦσιν: ὡς αὐτῷ μὲν αὐξανομένης, μειουμένης δὲ καὶ μαραινομένης ἐκείνῳ τῆς δυνάμεως.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

20. 21. Πλατάγη] Idem accentus contra atque alibi in m. ſc. noſtri Apoſtolij, & lib. IV. Biblioth. Diodori Siculi. verum hac ſignificatione apud hunc κροτάλου, *crepitaculi*, addito χαλκῆ epitheto. In altera enim ſignificatione τοῦ φύλλου πλαταγῶν Ioſepho lib. III. Antiquitat. cap. 8. & πλαταγώνιον vſitatius dicitur. Theocrit. Idyll. XI. ver. 57. παρὰ τὸ πλατάσσειν, τὸ ἠχεῖν. Suid. Statim τῆς μήκωνος *papaueris*, Aretas, Dioſcorides, Aëtius, Lucianus. alii genere femin. τοῦ μάκωνος idem Ioſephus ibidem, haud ſcio an vitioſe. Addit editus Apoſtol. ἢ ἀνεμώνης: de qua herba Theocr. Scholia.

25. ἄλις αὐτῷ γίνεται ἀθηρία] Ex Æliano lib. I. cap. 27. & lib. XIV. de Animal. cap. 26. Ex hoc facto alia etiam Parœmia apud Heſychium: Πολύποδος δίκην ἑαυτὸν καταφάγων: *Polypi more ſeipſum edens.* Rurſum Πολύπους πότε ex eodem deſumpta lib. VII. cap. XI. vt & illud: ὁ Καμβύσης legit idem ὁ Καμβύσου Κῦρος ὁ ἕτερος. Videndus Herodot. lib. III. Ibidem: Καὶ ἄλλος τεύχων, in Plut. lib. de audiendis Poëtis, ita carmen legitur:

Ὅς δ᾽ ἄλλῳ κακὰ τεύχει ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

Damna ſtruens alijs, proprium hepar læſerit ipſe.

28. μεταξὺ πέλει] πέτει Henric. Steph. Gellius lib. XIII. cap. 17. Et pro κύλικος κοτύλης Athenæus lib. XI. Δειπνοσοφ. Originem Adagij pete ex Scholiaſte ad verſum 188. libri I. Argonaut. Apollonij Rhodij περὶ Ἀγκαίου.

30. λαφυραγωγεῖ] ita leg. Operarum enim σφάλμα aberrauit. Stilponi dictum attribuit Plutarch. lib. de Inſtitutione puerorum. At in libro περὶ εὐθυμίας, hoc ait Stilponem Demetrio dixiſſet inter cætera: τῆς τύχης πάντα τ᾽ ἄλλα λεηλατούσης καὶ περιαιρουμένης, ἔχομεν τι τοιοῦτον ἐν ἑαυτοῖς,

Οἷόν κ᾽ οὔτε φέροιεν Ἀχαιοὶ, οὔτ᾽ αὖ ἄγοιεν.

Homeri Iliad. έ. v. 484. In edito tamen poëta,

Ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἤκεν ἄγοιεν, quia negandi particula in verſu priore.

38. Ποῖόν σε ἔπος] Homero frequens carmen: vt Iliad. δ'. v. 350. Vtitur & Ælianus alibi: Ἄδηλα γὰρ εἶναι τὰ ἀνθρώπινα, ἕως ἂν ἑκάστῳ ἡ ψυχὴ εἴσω τοῦ τῶν ὀδόντων ἕρκους. *Mortalia omnia obſcura eſſe, quam diu anima cuique intra ſeptum dentium verſatur.*

39. Πολυγνώτου λαγώς] Polygnoti meminit etiam Heſychius: Πολυγνώτου τοῦ ζωγράφου ὄνος (male excuſum ὁ νοῦς) ἐστὶ γεγραμμένος

ἐπαυτίως

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ἐναντίως (ſic malim, quàm vt nunc editur ἐναντίος) ἐπεστραμμένος κομίζων σκευοφόρον, χ' καὶ τὴν μυρσίνην καὶ τὸν λαγωὸν, καὶ ἀνάκειται ἐν τῷ ἀνακείῳ. *Polygnoti*, ait, *pictoris aſinus pictus eſt, in partem aduerſam conuerſus, calonem ſeu ſarcinam militarem ſuper ſe portans, & myrtum, & leporem: poſituſque eſt in fano Caſtoris & Pollucis.*

40. Πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται] Iuxta Perſij illud:

Quis expediuit pſittaco ſuum χαῖρε;
Magiſter artis ingeniíque largitor
Venter, negatas artifex ſequi voces.

Supra Adag. 7. Πενίη σοφίην ἔλαχεν.

41. Δούρειον ἵππον] Ἱπποκόμῳ legend. pro Ἱπποκόμος) εἴρηκε τοῦτο Θεμιστοκλῆς, ex Plutar. in eius vita. Porro Troiam equus ille ligneus ab Epeo fabricatus, militibus callidæ ſuffertus per dolum occupauit, ſiue equus ille, ſiue machina fuit bellica; ab Ariſtophane *Durius*, ab Homero δουράτεος dictus libr. VIII. Odyſſ. & à Lucretio libr. I. vt à Valerio Flacco libr. 2. Argonauticων ex Apollonio Rhodio *Duria caſtra*, quæ *Doria* vulgo: vt Politanus cap. V. Miſcellan. obſeruat.

50. Πολλά με διδάσκεις] Philemon hic Comicus fuit: qui poſtquam magnum Regem ſuo illo ſale perſtrinxiſſet, caſu ab illo captus, pila ac talis tamquam puerulus mentis expers donatus, ab eodem impunè dimiſſus eſt. Plutarchus libr. de ira cohibenda. Idem in ſcena certans obijt. vt refert idem Plutar. libr. An ſeni gerenda Reſp. Vide & Girald.

51. Ἐπὶ τῶν ἐπιβούλως] In Suida mendoſe legitur ἐπιβούλης.

56. Πολύποδος ὁμοιότης] ὁμοιότροπος eſt in Vaticana Appendice ad Zenobium, at perperam. Hic ex Æliano de Polypo deeſſe Græca videantur.

57. Τοῦτο τὸ ζῷον] Ex Æliano libro XVI. de Animalibus capite XI. vbi legit aliter paulo: καὶ μέλαιναν ἀκρότητα. χρόαν, pro μελαίνης χρόας.

58. Ὁ γὰρ δρυοκολάπτης] Ex eodem Æliano libro I. capite 45. de Animal.

60. Τινὲς τὸν ὤνιον οἶνον πραμνόνιμον] Legend. ἢ πραμνόμιμον, aut πραμνόνειον, vt Etymologiſta habet. alias πραμνόμιμον. Homerus vero Πράμνειον vocat vinum. Τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου, vt apud Athenæum Didymus. apud quem, vt & Suidam, φαρμακίτην nominari video, pro φαρμακίτην. Eadem Euſtathius in Iliad. λ'. verſ. 638. ex Athenæi lib. I. Δειπνοσ.

62. Προ-

62. Προδίκου τοῦ Κίου] Ita vitioſe etiam ſcriptus cod. μονοφθόγγως. Repone Κέου. Clemens Alexand. eius meminit lib. 2. Pædag. cap. 10. Xenophon, Cicero 1. offic. Suidas & alij.

64. Πρὸ ποταμῶν] Prouerbium vnde ſumpſerit ignoro: aperta ſententia. Non eſſe ſubſtringendas veſtes antequam flumen adſit, quod vadetur. Huc refer ſuperiora: 61. Πρὶν ἢ πλεῦσαι &c. Et 78. Πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς. Et Latinis: Ne triumphum ante victoriam.

65. Πρύμναν ἐκρ.] Greg. Nazianz. Orat. funebri in laudem Baſilij M. πρύμναν ἐκρούσατο. De ἀνακρούεσθαι Herodot. Vrania: οἱ μὲν δὴ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο. Et: ὦ δαιμόνιοι, μέχρι κόσου ἔτι πρύμναν ἀνακρούεσθε; Ibidem.

68. Λέξῃς] alias ζῇς.

69. Ἱεροῦ γὰρ] Idem mendum in cod. ſcripto. Repone Οὐέρρου ex Plutarch. in Apophth. Rom. Vide & Ciceronis loca lib. 2. de Oratore, apud Macrob. lib. II. Saturnal. & Senecam Rhetorem. Verrinis orat. nihil notius, dicteriis in illum iactatis.

71. ἄκοντα] Puto ἀκόντια: & forte commiſſum vitium è ſcribendi modo, quo ι litteræ τ includebant. Suidas tamen & Diogenianus, vt noſter & Heſychius, ἀκόντων, ἀκοντίων, δοράτων. Ceterum de Procridis iaculo Cephalo dato Ouid. etiam lib. VII. Metamorph. Fab. XXVI. ver. 684.

Conſequitur quodcumq́ petit, fortunaq́ miſſum
Non regit, & reuolat nullo referente cruentum.

In quem locum Mariangelus Accurſius in Diatriba, adfert C. Plinij è lib. XXIV. cap. 13. de aquifolia factum baculum: pro quo *iaculum* reponendum cenſet. Porro Suidas Cent. XII. Adag. 17. Ἐπὶ τῶν πάντων τυγχανόντων exponit, pro quo hic τῶν πάντα νικώντων: & mox, pro πάντα ἐνίκα, ibi πάντα ἔθηρα. Euſtathius in Odyſſ. λ΄. explicat ἐπὶ τῶν εὐστόχως ἀκοντιζόντων, καὶ μὴ ἀποτυγχανόντων. Suid. hic pro τοῦτον γὰρ, habet τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις, πάντα ἐνίκα.

73. Πρὸς Κώρυκον γυμνάζεται] Hinc apud Hippocratem περὶ διαίτης, κωρυμαχίη, exercitationis genus cum folle vel pila. de hac ſingulari libello Galenus: de illa in Gymnaſticis Hieron. Mercurialis. Suidas etiam reticulum pane excipiendo interpretatur. Heſychio vas coriaceum, ſimile vtri: alij etiam eodem teſtante, nauigium & lanceam exponunt. Sed Κόρυκον in ſcripto Apoſtolio eſſe poteſt deprehendi, quem ἀθλητὴν facit Ariſtot. 3. Rhetor. cap. 17. Apud Suidam mendoſe quoque Κόρικον editur.

75. Πρὸ τῆς] Plato vtitur in Lyſide, & in Theæteto: Πρὶν νενικηκέναι ᾄδειν ἐγκώμιον.

79. πρὸς

79. πρὸς κενὸν ψάλλεις] Suid. πρὸς κενὴν. Diogenian. vt noſter. Huic ſimile ait Suidas, Πρὸς ἐῤῥωγυῖαν ἄδεις, *Ad fractam canis*, ſiue chordam ſiue citharam. Nota è Strab. fabula cicadæ aduolantis, & ex Alciati ICti. ſummi Emblemate.

80. Εἰς φιλίαν ἔλθητον] Deſider. legit ἔλθοιεν. Mox pro χερσαίυ, Diogenianus χέρσυ, vitioſe opinor.

86. Πρὸς κέντρα λακτίζειν] Supra quædam attulimus Cent. VII. 59. quæ non repeto, ex Actis Apoſt. 9. cap. v. 9. Vtitur Eurip. in Bacchis, Pindarus Pythiacis, Oda 2.

87. συνάπτουσι μάχας] ἅπτουσι μάχην Suid.

90. Πτωχότερος Κιγκάλυ] Cincalus ſiue Cinclus, auicula eſt, teſte Heſychio, & Suida, valde exilis, caudam continuo motitans: à quo & κιγκλίζειν pro *concutere*. Hinc nonnulli etiam σεισοπυγίδα vocant. Ælianus lib. XII. Animal. cap. 9. adeo debilem eſſe, vt nidum ſibi conſtruere nequeat, & propterea in alienis oua ponere. Hinc etiam bonorum omnium inopes, ruſticorum Prouerbio *Cinclos* nominari, vt hodie vagos homines & agyrtas *Cingalos* Itali hodieque appellant. Menander in Thaide eſt vſus:

Πτωχότερος εἶ λεβηρίδος καὶ κιγκάλυ
Mendicior leberide atque Cincalo.

91. Τὸν ἀετὸν] Ex Æliano lib. IX. cap. 2. Quod porro de *aquilæ plumis* dicitur, etiam Theophylactus Simocatus verum eſſe teſtatur Problemate 2. Et C. Plin. lib. X. cap. 3. Aquilarum pennæ miſtas reliquarum alitum pennas deuorant.

92. Πτίσσε πτίσσε] Anaxarchum Democritium à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus, ait M. Tullius 3. de Natur. Deor. & Tuſcul. 2. Val. Max. lib. III. cap. 3. & in Ibin Ouidius. Citat Dion Chryſoſt. orat. Corinthiaca: Nazianz. Steliteut. 1. & Epiſt. 2. ad Eudoxium Rhetorum. item ad Philagrium, 59. Clemens Alex. 4. Stromateo. Philo breuius: Πτίσσε τὸν Ἀναξάρχυ ἀσκόν· Ἀνάξαρχον γὰρ οὐκ ἂν δύναιο. *Archelaum* hic tyrannum Cypri nominat, Cicero ibid. *Nicocreonta*, & Plutar. lib. de Virtute morali. *Ariſtocreontem* vero Origen. contra Celſum. Πτισάνην autem ἐκ τῦ πτίσσειν καὶ αὐεῖν deriuat Euſtath. in Iliad. κ'. pag. 301. Rom. edit. & pag. 437. ab αὐεῖν ait, è Pauſaniæ Lexico. Πτισάνη etiam vnico σ ab Areta ſcribitur lib. 1. cap. 10. Therapeut. acutor. morb. vt me doctiſſime monuit, amice datis Auguſta Vindelic. litteris, Hœſchelius.

98. κυάμυς] Fabis cur abſtinendum, Plutar. de liberis educandis, & Quæſt. R. 92. Clem. Alex. lib. 3. Strom. fuſe: Agellius, c. 11. Laërt. in Pythagoræ vita. Suid. καὶ κυαμοτρώξ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

99. ἐπὶ δαλῷ] Sic noſter ſcriptus. Aliter Diogenian. & Acceſſiones Vaticanæ ἐπὶ δαλόν

100. Πυλωρὸς κακὸς] Malim πυλωροὶ κακοί. Ita enim Plutar. in Problematis.

CENTVRIA XVII.

AD Dag. 1. Πυγμαῖα] Suid. Πυγμαίων, & Euſtath. in Odyſſ. τ'. Ἀκροθίνια autem hic pro ſpolijs ſiue exuuijs hoſti detractis accipi videntur potius quam pro frugum primitijs, vt vult Eraſ. Legendi Heſychius, Suidas & Euſtath.

3. Πῦρ ἐπὶ πῦρ] ἐπὶ πυρὶ Suid. melius. Heſych. vt noſter. Platonis autem locus 2. de Legib.

4. Πῦρ εἰς ἀκάνθας] ὑπ' ἀκάνθαις Diogenianus. Par huic: Πῦρ ἐπὶ δαλὸν, καὶ πῦρ ἐγγὺς καλάμης.

6. Ἐπὶ τῶν γυμναζομένων] Tradit Euſtath. in Iliad. ν'. Perſas non ſecus tripudiare quam equitare didiciſſe, quod vtroque corporis robur exerceri arbitrarentur. Addit & hoc: Antiocho magno moris fuiſſe in conuiuio ad arma vna cum amicis ſaltare: eratque hæc πολεμικὴ ὄρχησις καὶ πυῤῥίχη: quam licet proprie pueri armati ſaltabant, tamen Polyſperchon vir bellica laude & dignitate nemini ſecundus, etiam ſenex, exercebat. Fuit etiam χειρονομία appellata, eodem teſtante Euſtathio, diuque apud Lacedæmonios durauit. Vide & Heſychium & Suidam copioſe de triplici tripudij genere agentem, & poſt Lucianum etiam περὶ ὀρχήσεως noſtra ætate doctiſſ. Io. Meurſium.

7. ἢ κυνὸς] per canem iurat Socrates in Phædone Platonis.

8. Ὄνειον γὰρ ὄρος ἐστί] Strabo libr. VIII. Geogr. τὰ ὄνεια ὄρη vocata ait, & à ſaxis Scironijs & itinere, quod ab his in Atticam & vſque in ipſam Bœotiam protendi. Suidas male τὸ ὄρειον. Heſychius vt hic, & Corinthi montem facit.

9. -- ῥανὶς ἐνδελεχοῦσα κοιλαίνει πέτραν] Quid ἐντελέχεια in Animi definitione, diſputant Philoſophorum filij. Themiſtius libris de Anima, Budæ. Comm. Ling. Græc. Baſilius Cæſar. alibi, τὸ γὰρ ἐνδελεχὲς τὸ πυκνὸν καὶ συνεχές. Plura ad Cicer. 1. Tuſcul. & Politianus, ac denique libr. IIII. Tullianar. Quæſt. Schottus noſter. Vtitur Prouerbio Nazianz. orat. funebri in parentis laudem, Iſid. Peluſiota lib. II. epiſt. 284. Zonaras prooemio Hiſtor.

10. Ῥαμνουσία Νέμεσις] In Rhamnunte tribu dicata, ait Heſych. idque è ſolido lapide. Noſter è Suida deſcripſit, vt pleraque alia Prouerbia. Euſtath. in Iliad. β'. meminit Adagij. Suidas pro βασιλεύουσαν, βασιλεύζουσαν habet, & μετάρχης pro Ἐπάρχης.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

11. Ῥαμνούσιος εἶ] male in Suida Ῥαμνὸς legitur: qui addit, in Rhamno pago (Plutar. in x. Oratorib. *tribu Rhamnuſius* dixit) Antiphontem vnum è decem Græciæ Oratoribus floruiſſe: quem multi imitantes Prouerbio huic occaſionem dederint, vt *Rhamnuſij* viri boni vocarentur.

12. Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω] Menelai dictum apud Homerum Iliade ρ΄. verſ. 32. vbi Euſtathius conſulendus, qui ex huius Parœmiæ fonte manaſſe ait dictum illud neſcio cuius:

> Ἔγνωκα δ᾽ ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο·
> *Noui miſella iam meo docta ex malo.*

19. Ῥόδα μ᾽ εἴρηκας] Eadem tranſlatione qua Plautus in Pœnulo vſus, *mulſa loqui.*

21. Ῥόδον παρελθών] Vitam roſæ comparatam fugacem ait. Iuxta illud diſtichon;

> Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθοι,
> Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.
> *Verna breui roſa flore nitet: ſimul ille receſſit,*
> *Non roſa quærenti, ſed rubus aſper erit.*

Et de vitæ fragilitate:

> Τῆς ὥρας ἀπόλαυε, παρακμάζει ταχὺς αἰών·
> Ἓν θέρος ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον.
> *Vtendum eſt ætate, cito pede labitur ætas:*
> *Aeſtas ex hœdo fecerit vna caprum.*

22. Ῥόδιοι τὴν θυσίαν] Vide Prouerb. Λίνδιοι τὴν θυσίαν. *Lindus* enim Rhodi vrbs eſt.

23. Ῥωπικὸν ὤνιον] Ῥῶπος, inquit Euſtathius Iliad. ν΄. λεπτὸς καὶ ἀτελὴς φόρτος, *parua atque exiguæ rei ſarcina*, ex varijs tamen conſtans: quam veteres γέλγην appellabant. Hinc ῥωπικὰ, teſte Heſychio, τὰ παρεμπορεύματα, *rei emptæ additamenta.*

24. Σαλαμινία ναῦς] Harum duarum nauium frequens mentio in Thucydide, vt lib. III. Locus de Alcibiade eſt lib. VI. Peloponn. belli. Heſychius, *Salaminiam* ait fuiſſe vnam duarum ſacrarum navium. An forte & illa quæ eodem die, quo Socrates eſt condemnatus, appulerat. Vide Phædonem, Platonis initio. De *Paralo* Suid. copioſè.

25. ὡς πολυγράμματος] Hac notarum ſeruis inuſtarum inſcriptione Theophanes & Theodorus ab impio Theophilo affecti, teſte Georgio Cedreno in Annalibus. Vnde illi ad Methodium ab eodem carceri ſubterraneo incluſum, his Iambis lepide luſerunt.

> Τῷ ζῶντι νεκρῷ καὶ νεκρῷ ζωηφόρῳ
> Ναίοντι τὴν γῆν, καὶ πολοῦντι τὸν πόλον
> Γραπτοὶ γράφουσι, δέσμιοι τῷ δεσμίῳ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Viuo cui mors, cuique vita eſt mortuo,
Cui terra ſedes, & ſimul polus, notant
Vincto reuincto has litterati litteras.

Quibus ille eadem reſpondet venuſtate:

Τοὺς ταῖς βίβλοισιν οὐρανοῦ κλυσιγράφους,
Καὶ πρὸς μέτωπα σωφρόνως ἐστιγμένους
Προσεῖπεν ὁ ζώθαπτος ὡς συνδεσμίους.
Quorum libris iam nomina in cæleſtibus,
Quorum exarata frons decentibus notis,
Viuus ſepultus alloquor vinctos ſimul.

M. Plautus in Caſina eâdem tranſlatione: *Si hic litteratus me ſinat.* Porro ex Plutarcho in Pericle & Heſychio, legendum: Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν ὡς πολυγράμματος, *Samienſium quam litterata eſt ciuitas.* Ibidem: Σαμαία δὲ Heſychius, niſi ſubſit mendum, Σαμίας ναῦς appellat, totaſque conſtratas fuiſſe ait, & peculiarem quampiam ab alijs conſtructionem habuiſſe, teſte Didymo; alueo nempe laxiore, roſtris in ſimilitudinem roſtri porcini, prora in modum piſcis conformatis. De quibus hunc citat verſum:

Ναῦς δέ τις ὠκύπορος Σαμία, ὑὸς εἶδος ἔχουσα.

26. Σὺ δὲ ἔσθιε] Suid. σὺ δὲ ὦ ξένε ἔσθιε, καὶ πίνε, καὶ παῖζε. Plutar. lib. II. de fortuna Alexandri & virtute, hoc pacto eius monumento inſcriptum fuiſſe ait:

Ταῦτ᾽ ἔχω ὅσσ᾽ ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα.

Duo integri verſus ab alijs referuntur.

Κεῖν᾽ ἔχω ὅσσ᾽ ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ σὺν ἔρωτι
Τέρπν᾽ ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται.

Quos Tullius lib. v. Tuſculanarum ita vertit:

Hæc habeo quæ edi, quæque ex ſaturata libido
Hauſit: at illa iacent multa & præclara relicta.

Multa de hoc monſtro Iuſtinus lib. 2. & Lælius Biſciola Tom. I. Subſiciuar. horarum. Ἀγχιάλην autem rectius in M. ſc. quam in edito Ἀγχίαλον, ex auctoritate Athenæi lib. XII. Strabonis lib. XIV. & Steph. de Vrb.

27. καὶ πέλαγος] de Saronico mari Strabo lib. VIII. Geogr. Σάρων, regionis nomen, I. Paral. 27. Ibidemque & Iſaiæ 33. Σαρωνίτης.

28. Σαρδώνιος γέλως] Sic Procopius lib. IV. de bellis Gothicis: Σαρδιανὸς Plutar. Et ἡ Σαρδονία λεγομένη πόα, Dioſcorides lib. 6. cap. 14. καὶ ὁ Σαρδόνιος γέλως, ibidem. multaque Heſiodi Scholiaſtes Tzetzes. Καὶ λίθος Σαρδῷ Luciano lib. de domo, & compoſitum σαρδόνυξ, ὄνυξ ὁ σαρδῷος eidem Sophiſtæ: vt monuit Hœſchelius Auguſtanus. Dioſcoridi

ridi ergo per ο μικρὸν, & Platoni lib. I. de Repub. ἀνεκάγχασε μάλα Σαρδόνιον. Hic vero in cod. ſcripto per ω, σαρδώνιον.

29. ἐν θεάτρῳ] Hic præmittenda vocula φασί, etiam in Suida, vnde hæc fere deſcripta. Porro in Zenobio eſt pro σαυτὸν σαυτὴν, & loco vltimæ dictionis ποτὲ habet γυναῖ.

31. ἐν νησίῳ] νησιδίῳ lego. Verſus Prouerbialis etiam apud Heſychium legitur. Porro quod ait antea, etiam animalculum eſſe, confirmat & Euſtath. in Odyſſ. μ΄. Ariſtotelis lib. IX. Animal. cap. 40. auctoritate. Vocem vero habere præſagam atque vaticinam à ſacro quodam ſapiente aſſeri ait, credo à Iob. cap. 30. v. 29. Syneſius Epiſtola 146. Nam de Sirene machina, ſuauiſſimam ſub terra vocem edente, Archimedis inuentum, ſunt, qui locum Plutarchi in Marcello capiant: qua ita ille delinitus fuit, vt ne corporis quidem vitæque curam habuerit. Ibidem: εἶχον ἢ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος: ex Suida malim: εἶχον ἢ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω εἶδος γυναικῶν· τὰ ἢ κάτω στρουθῶν.

32. σισύχθεια] Plutar. in Solone ſub finem: idem in Politicis præceptis. vide Heſychium, & in Comment. Ling. Græcæ G. Budæum. Χρεωκοπίαν vocat & Philo Iudæus, Cyrillus χρεῶν ἀποκοπήν.

36. Σήπινον γερόντιον] Alias στυππεῖον γερόντιον. *Stuppeus ſeniculus*. Diogen. στύππινον vt inf. Adag. 59.

37. ἐξ ἐπιγράμματος] Apud Latinos Auſonij Galli eſt epigramma de lapidibus:

Mors etiam ſaxis marmoribusq́ue venit.

Vel reſpexit ad illud Adagium ſup. 9. de gutta, cauante lapidem.

38. ὑποπεπλωμένα] Male in Suidæ collectaneis ὑποπεδούμενα editum,

39. Σικελὸς στρατιώτης] Zenobius & Heſychius, nihil amplius. in expoſitione tamen Prouerbij, Heſychius cum noſtro facit, vt & Zenobius, ſed dimidia parte hic mutilum eſſe conſtat, ex Heſychioque reſtituendus eſt, atque adeo ipſe eſt emendandus: Σικελὸς στρατιώτης, παροιμιῶδες· ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις, ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ περὶ τὸν Ἱέρωνα τὸν τύραννον. Hactenus recte. Sequitur: ὡς διορθουμένων αὐτῶν, τὸν μισθὸν μηδενὸς δὲ αὐτοῖς διδόντος.

42. Σικελικὴ τράπεζα] *Siculas dapes* alibi Horatius celebrat. legend. Athenæus lib. XII. Siculas menſas & Syracuſanas taxat Plato lib. III. de Rep. Meminit Cic. lib. II. de Finib. & V. Tuſculana.

43. Σίλφιον Βάττου] Sup. *Batti Silphium*: vbi exponitur de iis qui raros honores conſequuntur.

45. Σκιὰ ἀντὶ σώματος] Huic parœmiæ explicandæ facit Apologus de cane fruſtum carnis geſtante, eiuſque vmbra in aqua conſpecta id dimittente, quo maius ſcilicet conſequeretur. Fabula item illius qui pro Iunone nubem amplexus eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

48. ἀντεγείρεις] ἐγείρεις eſt in Heſychio, αἰεγείρεις in Diogeniano in Suida: quem vide in Ὀκλώπων. Σκορπίοις etiam editum pro Σκορπίον video.

49. Σκανδοπώλην] Euripidis mater vendidiſſe fertur olera; vt Demoſthenis patrem cultellos venditaſſe omnium pene doctorum litteræ loquuntur, ait Val. Maximus lib. III. cap. IV. extremo, & Suid. de Euripide, & Agellius lib. XV. Noct. Attic. cap. XX. & Schottus in Vitis parallelis Ariſtotelis ac Demoſthenis.

51. Τὰς δὲ Μυκλώας] Alterum hoc membrum nuſquam alibi, quod ſciam, legi. Prouerbij tamen concinnam reddit ſpeciem, iuxta illud Terentij noſtri: *Curemus æquam vtrique partem, tu tuam, ego meam.*

53. Σπερμολόγος ὢν λανθάνεις] οὐ λανθάνεις erat in ſcripto Apoſtolio. Euſtath. in Odyſſ. έ. τὸν σπερμολόγον σπερμονόμον appellari, auiſque genus eſſe ſatis infeſtum. Inde Atticis *Spermologos* dictos, qui circa fora & mercatus verſantes, ſublegebant quæ ex ſarcinis forte decidebant, atque inde vitam tolerabant. Hinc ita vocari cœpti homines nullius pretij. Dicitur etiam, teſte Suida, *Spermologus*, φλυαρολόγος καὶ ἀκριτόμυθος, *loquax futiliſque*. μικρὸν ὀρνιθάριον refert Ariſtot. lib. VIII. Hiſt. animalium cap. 3.

54. Σπόγγῳ πύτιαλον] Ab Acco muliere fatua id factum Suidas refert.

59. Στύπινον] Sic ἀρχαὶ στύπιναι Diodoro Siculo lib. I. Biblioth. à ſtupa στύπη, quæ & στύππη. Veluti στυπεῖον & στυππεῖον dicunt. Quinetiam στυππίον Iudicum cap. XV. & XVI.

69. Διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας] τὸν συρβηνέα Heſychius ex Cratino αὐλητὴν *tibicinem* interpretatur: & σύρβην αὐλοθήκην, tibiarum thecam.

72. Συβαρῖται διὰ πλατείας] Refert Heſychius, Acopum quendam in Italiam veniſſe, operamque dediſſe vt dicendi genus quod profitebatur exquiſitum lautumque eſſet. atque hinc alteram dimanaſſe Parœmiam, Συβαριτικοὶ λόγοι. Et apud eundem ac Suidam, συβαρίζειν, τρυφᾶν.

75. Συνῆλθεν Ἀτταγᾶς] Laërtius in Timone Niceo hoc refert Prouerbium. Meminit vero & Theophanes, Græcæ ſcriptor hiſtoriæ, de Conſtantino agens Copronymo, creante in antiſtitem Conſtantinopolitanum profligatiſſimæ vitæ Cauſtinum. Oſtenditque Prouerbij vſum cum duo nequiſſimi inter ſe coijſſent. Lege clariſs. Baronium in Eccleſiaſt. Annalib. ad annum Chr. 754. Suidas rurſus hic corruptus mutiluſque habet Ἀτταγᾶς Νουμηνίᾳ, leg. forte Νουμενίῳ συνῆλθε. *Attagas cum Neomenio ſocietatem iniit*, & cetera ex Apoſtolio addenda. In Diogeniano Ἀτταγᾶς lege. Ioſ. Scaliger ἰαμβικῶς in Adagiorum Stromateo:

Συνῆλθον

Συνῆλθον Ἀτταγᾶς τε καὶ Νουμήνιος,

Coniunctus eſt ſuo Attagas Numenio.

76. Τοῦτο εἶπεν Ἡρώδης] Herodes ſophiſta Atticus ad Braduam leuirum magnificentius ſe de nobilitate ſua iactantem dixiſſe fertur, auctore Philoſtrato lib. II. Sophiſtarum, Romanos nobiliores calicis ſuis Arcadum exemplo (qui ſe Luna priores iactabant) lunulas aſſutas habuiſſe. cauſam tradit in Quæſt. Rom. Plutarchus. Hinc Iuuenalis Sat.

Appoſitam nigræ Lunam ſubtexit alutæ.

77. σὺν Ἀθηνᾷ] Suidas explicat quod non oporteat ſola ſpei in numine collocatæ fiducia otioſos deſidere: ductumque ait à mulieribus, iiſque maximè quæ labori ſunt obnoxiæ, citatque in hanc ſententiam Senarium itidem Prouerbialium:

Αὐτὸς τοίνυν τι δρῶν, εἶτα σὺν θεοὺς κάλει.

Aggreſſus ipſe opus, dehinc Deos voca.

Plutarch. in Laconicis Apophthegmatis: Ἐπιλέγουσι δὲ καὶ οἱ παροιμιαζόμενοι, τὰν χεῖρα ποτιφέροντα, τὰν τύχαν καλεῖν· ὡς δέον τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν μετὰ τοῦ ἐγχειρεῖν τι καὶ πράττειν· ἄλλως δὲ μή.

78. Συγκρητισμὸν ἔχεις] Refert Prouerb. Plutar. lib. περὶ φιλαδελφίας. Simile illud Ariſtotelicum: συνάγει τοὺς ἀνθρώπους τὰ κακά: *Aerumnæ homines inter ipſos conciliant.* συγκρητίσαι idem, teſte Suida & Etymologo.

81. Σφάκελός σοι] τὸν σφάκελον vocant Medicorum filij gangrænam, vnde inchoat ſphacelus, teſte Athenæo: Galeno eſt partis alicuius inflammationem perpeſſæ mortificatio. Nemo, quod ſciam, interpretatur irriſionem quæ fit per medium digitum. Niſi forte ad Romanorum reſpexerit morem, quibus talis irriſio ſupremi contemptus in vſu. Hinc Martialis lib. II. Epigr. *& digitum porrigito medium.* Perſius vocat *infamem.* Cum autem etiam oſſium ſeu medullarum putrefactionem ſignificet, quid ſi vſus Parœmiæ fuerit, vt id malum alicui imprecarentur.

83. Κυνῆ Ἄϊδος] Vide Zenobium, ibidemque à Schotto noſtro notata, & Platonem lib. x. de Rep. At quem hic Platonis laudat locum, is eſt lib. II. indeque Cicero lib. III. de offic. Nazianz. Orat. I. Steliteutica in Iulianum, & Orat. in laudem Baſilij Magni, & Carmine περὶ ἀρετῆς.

84. Σχῆμα καὶ τελώβολον] Mirifice illuſtrat hoc Adagium Euſtathius in Iliad. ν΄. ἰστέον ὅτι ἐπαινετῆς ὀρχήσεως, &c. Latine apponam à me conuerſam: *Sciendum ſaltationis in laude poſitæ ſpecies non ſolum illas eſſe quæ in Curetum hiſtoriis traditæ ſunt, ſed etiam Tragicam, in quam Tragœdi ſummo ſtudio incumbebant, vt & Parœmia indicat: Habitus aut figura.* Ferunt Phrynichum Tragœdiarum ſcriptorem tantæ

curæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

tantæ curæ Tragicam hanc ſaltationem habuiſſe, vt quiſquis nouam aliquam ſpeciem inueniſſet, triobulum illi daret. Ceterum ſcimus ex Iamblici ſcriptis, à Pythagoræ facto ſumptam eſſe Parœmiam, qui diſcipulo, ſollerti alioquin, ignauo tamen ad diſciplinas addiſcendas, ob quamlibet figuram Mathematicam, numerauit triobulum. hoc pacto diſcipulorum ſuorum ad litteras hauriendas diligentiam emercatus. Vide Iunij Cent. VIII. Prou. 14. Apoſtolij itaque noſtri explicationem neſcio an probare debeam.

85. σχῖνον διατρώγειν] *Lentiſcum* dentibus mundandis aptum etiam Martialis oſtendit in Apophoretis:

Lentiſcum melius, ſed ſi tibi frondea cuſpis
Defuerit, dentes penna leuare poteſt.

Bibebant etiam lentiſci oleum comptuli hi eodem fine. Porro pro σχινοτρώκτας, quod noſter habet, Suidas σχινοτρῶγας. Verbum eius σχινίζεσθαι.

86. τὸν ἀδελφὸν] Deeſt vocula φασὶ. notat etiam hic Suidas, *Tripedem* Apollini ſacrum propterea, quod nota illi ſint,

Quæ ſunt, quæ fuerint, quæ mox ventura trahentur.

Athenæus lib. 11. καὶ γὰρ ἐκ τρίποδος λέγειν φαμὲν τοὺς ἀληθεύοντας. Ariſtoph. in Pluto de Apolline: ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου. De tripode à piſcatorib. inuento ſcribit Laertius in Thaletu, Plut. in Solonis vita, Sueton. de claris Rhetor. τετρίπος αὐτοβόητος dicitur Nonno lib. XIII. Dionyſiacῶν.

90. τὴν χεῖρα] Sup. paulo, Prou. 77. σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει. In Suida ſic: τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν. vbi lepidam adfert fabellam, bubulco currum agente, eoque in foſſam delapſo, Herculem nequidquam otioſe inuocantem, τὴν χεῖρα προσφέροντα δεῖ τὸν θεὸν καλεῖν.

94. λεγομένον τι] Melius λεγόμενά τινα. Vide ſupra: κοσκίνῳ μαντεύεται. Suid. τἀπὶ pro τὰ ἐπί.

97. τὰ μὲν] Cleomenes Anaxandridæ F. Samiorum legatis prolixa nimis oratione Polycrati bellum vt inferret, hortantibus, ſic reſpondit: teſte Plutarch.

98. ὁ γὰρ μέροψ] Ex Æliano lib. 1. cap. 49. de Animalibus. Mox: τοῦτο ἐργάζεται, id eſt, ἀντιπελαργεῖ τοὺς γονεῖς: Ariſtot. lib. IX. Hiſt. animal. cap. 13.

100. Κῆπον] κήπους Suidas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

CENTVRIA XVIII.

ADag. I. Λεγόμενόν τι] Legit Suidas, & interpungit. Λεγόμενόν τι ἦν Τηλεκλείδης· ἴωσι τῶν δυνατῶν ἤ κέλευε· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι. I. Diuerbium quoddam erat Teleclides. Potentium aliquibus quid iube: non enim ſimilis apud Centauros.

2. Ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ] Χοαὶ feſtum ait Suidas eſſe quod Athenis agebatur die x. menſis Nouemb. iuxta Gazæ calculum, hinc ortum, quod cum Oreſtes matrem occidiſſet, ab Athenienſibus quidem ſuſceptus fuerit, & conuiuio exceptus, ſed cum eo vinum bibere noluerunt, ſed ſeorſim illi populus vini certam menſuram, χοαὶ vocabant, appoſuit. vide latius apud eundem. Plutarchus lib. 2. Sympoſ. qu. I. indicat Oreſtem etiam muto conuiuio tum exceptum fuiſſe.

4. Τὰ ἐν χερσὶ κρατούμενα] Facit huc lepidus ille Apologus: Cum accipiter cibi indigens philomelam cepiſſet, & illa jam vnguibus diſcerpenda dimitti rogaret, exiguam ſe eſcam fore dictitans ad tantum ventrem implendum: ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων, reſpondit ille, ἂν εἴην εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἑτοίμην τροφὴν ἀφεὶς τὰ μὴ φαινόμενά πω διώκοιμι. Simile quid Heſiodus initio ἔργων καὶ ἡμερῶν.

5. Τὰ ἐν ποσὶ οὐκ οἶδεν] Idem Thaleti cum aſtra contemplaturus in foueam incideret dictum: Τὰ ἐν ποσὶν οὐ δυνάμενος ἰδεῖν τὰ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴει γνώσεσθαι. Laërtius in ejus vita, & epiſt. Anaximenis ad Pythagoram. Plato in Theæteto: ὡς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο εἰδέναι· τὰ δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας, λανθάνοι αὐτόν. Lucianus in Pſeudologiſta: Καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν. *Communia hæc & quæ ante pedes ſunt ignorans.* Hinc Terentius eleganter in Adelphis. *Iſthuc eſt ſapere, non quod ante pedes modo eſt videre, ſed etiam illa, quæ futura ſunt, proſpicere.* Act. III. Scena 3.

8. Καὶ τὴν κάρδοπον] Sumptum ex Ariſtophanis nubibus. Apud eundem & alterum eſt τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγω: *ficuſq; ficus & rutrum rutrum voco.*

9. Ἐν ἀκμῇ γὰρ] Sic fere & Diogenian. De his qui initio quidem probi ſunt, & compoſitis moribus, poſtea vero inſolentes euadunt.

11. Ὑπερείδης] Suidas nihil tale, ſed ſtatim explicat; Παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ vel ἐπὶ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἠδίκησαν.

12. Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις] Suidas ἀποπτεύεις. Noſter melius, ex quo etiam in reliquis Suidas corrigendus videtur. Mox, τῇ καλουμένῃ. Ego vero σαμαίνη ἥ ἐστιν εἶδος σκάφους, vel ex ipſa Suidæ dictione Σαμαίνη, vbi hanc ipſam Parœmiam retulerat, ſed quæ male ſuo loco excidit, forte deſcribentis incuria. Vbi enim dixerat Samænem præter nauigij

quoddam genus, etiam nomiſma eſſe: πέτλεται δὲ, ait, ἐπὶ τῶν δεδιώτων ἴινας αἰηκέςυς συμφορὰς, nempe eodem, quo hic, ſenſu. Notas igitur illas ab Athenienſibus illis inflictas, & ſtigmata ad nauigij ſpeciem factas fuiſſe arbitror, vt quibus Athenienſes à Samijs affecti fortaſſis ad vlulæ formam. Heſychius Σάμαινα legit, & nauigium ad ſuilli roſtri ſimilitudinem roſtra habens, & mox σαμαίνεται, σφραγίζεται, παρὰ Ἐπιχάρμῳ.

15. Τὰς δεσποίνας] Simile illi: Οἷά γε δέσποινα τοιάδε χ᾽ ἁ κύων. M. Tullius lib. v. ad Atticum Epiſt. 11. Clemens Alexand. lib. III. Pædagog. cap. 11. Vide Prouerb. metricum in Stromateo Scaligeriano 725. Οἵαπερ ἁ δέσποινα, τοιάδ᾽ ἁ κύων. *Qualis domina, catella talis eſt quoq;.* Quod autem Eraſ. adfert è Cicerone, *talis pediſequa*, id in eo non exſtat.

16. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια] Vide ſupra: Πύθια καὶ Δήλια, & corrigo in Suida, vt & in Diogeniano πονέντων in ποιέντων.

17. Τὰς ἐν ἅδυ τριακάδας] Explicat Suidas de hominibus qui nimis curioſe res abditas noſſe ſtudent. Corrige porro & hic Diogenianum mutilum ἵμᾶται.] Ἡ τριακὰς ἐν ἅδυ διὰ τὴν Ἑκάτην. Copioſius Vaticana Appendix exponit Cent. III. Prou. 16. Quod autem Mineruam ijdem, eandam cum Diana & Hecate putari aiunt equidem dubito, & auctoritatem quæro. In Heſychio quidem eſt Ταυροπόλας Dianam & Mineruam dici, ſed id non ſatis probat, pro vna vtramque ſumi. De Diana & Hecate non item dubito. Virgilius

Tergeminamq; Hecatem, tria virginis ora Dianæ.

Triceſimum porro cuiuſque menſis diem, vita functis dicatum eſſe, idem alibi refert.

18. Τὰ γὰρ Γαδείρων] Lego τὰ πέρα Γαδείρων: pro quo excuſus ſenſu eodem τὰ ἐπέκεινα Γαδείρων. Facit ad explicationem Parœmiæ Pindari in Nemeonicis locus:

Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον ὀ περατόν.
Non eſt acceſſus ad Occidentem vltra Gades.

Et alibi --- οὐκ ἔτι πόρσω
ὑπὲρ Ἡρακλέους περᾶν εὐμαρὲς
Ναυτιλίας ἐσχάτας. --- *non vlterius*
Supra Herculis extremas columnas penetrare
Nauigando facile eſt. ---

Rurſum in Olympionicis Hymno III. --- τὸ πόρσω δ᾽ ἐςὶ σοφοῖς ἄβατον κ᾽ ἀσόφοις. Hinc, ἐσχατόων τὰ Γάδειρα poetis dicta.

19. μετὰ δέυς τ᾽ ἀνάξια] Suidas τὰ δέυς ἀνάξια. Tollo itaque τὸ μετὰ vt τὸ δέυς ad ἀνάξια referatur.

20. Τὰ τρία εἰς τὸν θάνατον] Suidas duplici modo habet Prouerbium: τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον, vtque noſter excuſus τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

νατον. Zenobius vero, vt noſter. Mox ἐν Δέλφοις rectum, etſi vitioſe ſcriptum ἐλφέλφοις, vocis monſtrum. Et εἰλύσει idem Suid. & ſcriptus noſter cod. Editus enim mendoſe, εἰλήσει. Quid ſi ἀνειλήσει, ſenſu eodem, quo noſter codex? Subiungit huic Parœmiæ Suidas alteram: Τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. *Tria quæ apud Prætorium*: quam etiam habes in Appendice Prouerbiorum ad Zenobium à doctiſſimo, & in bonum rei litterariæ, vt Lipſius noſter identidem prædicare ſolet, nato, And. Schotto, primum edita. Qui copioſe ibidem de more obſtruendi os eorum qui ad mortem condemnati, raperentur ad ſupplicium, poſtquam cibo potuque repleti tria, quæ libitum fuiſſet, liberius prolata eſſent, præbita occaſione ſigilli cuiuſdam antiqui, quod apud V. C. & omnibus doctrinæ humanitatiſque dotibus ornatum, Marcum Velſerum, patricium Auguſtanum viſebatur: videſque ibidem à Schotto additum. De quo, vt quod ſentiam ipſe quoque aperiam, putarem ad Midam Phrygum Regem non incommode poſſe referri: qui, quod inter Apollinem & Pana, cantu decertantes, ad Tmolum iudex electus, pro Pane contra Apollinem ſententiam tuliſſet, aſininæ illi aures ab Apolline ſint additæ. Faſcia autem ſeu vinculum ori obiectum fortaſſis ſignificet, oris ſeu linguæ intemperantiam omnino cauendam. Fertur idem etiam, cum Bacchum hoſpitio excepiſſet, iuſſuſque ab eo eſſet, petere quod libitum cumque animo eſſet, ſtulte optauit, vt, quidquid attingeret, in aurum verteretur. Vnde factum vt mox miſer inedia eſſet periturus, niſi Bacchus hominis miſertus illum à voto male concepto obtentoque in integrum reſtituiſſet, ad quam hominis ſtoliditatem linguæque intemperantiam ſignificandam, fortè illi camus in os additus, vt aures aſininæ adiunctæ. Tertia denique de hoc fabula, quod cum Bacchi aſinos forte prætereuntes iniuria affeciſſet, ab illo hoc infortunium nactus ſit. Nam de Marſya, quod amicus quidam ait, cum fabula pugnat. Venio ad alteram coniecturam. Quid ſi caput iſtud tali ſchemate efformatum Iudæum aliquem ſignificet ad mortem damnatum? (vt tempore Claudij & Neronis multa millia fuerunt:) cui præter camum ori obditum etiam aures aſininæ additæ in ludibrium gentis, irriſæque religionis, quod aſinum vulgo adorare exiſtimaretur. Cui etiam ſimulacro Chriſtianos initiari creditos, vt eidem religioni propinquos, Tertullianus tradit, Apologetic. aduerſus Gentes. Vide & Tacitum lib. v. Hiſtor. & Octauium Minucij Felicis: qui ait mentitos eſſe Poſſidonium & Apollonium Molonem, qui caput aſini à Iudæis in ſacrario collocatum fuiſſe confinxiſſent. Legendus & Ioſephus lib. II. contra Apionem. Tertia ad hæc coniectura arridet magis, quo exiſtimem Romani hominis eſſe effigiem, ob paricidium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

commiſſum iam capitis dānati, cui folliculus lupinus more maiorum eſſet inditus mox perituro. Elegans ea de re locus lib. I. Rhetoricorum ad Herennium. *Malleolus*, inquit, *iudicatus eſt matrem necaſſe. Ei damnato ſtatim folliculo lupino os obuolutum eſt, & ſoleæ ligneæ pedibus ſunt inductæ, & in carcerem ductus eſt.* Et lib. II. de Inuentione: *Quidam iudicatus eſt parentem occidiſſe.* Et ſtatim: *Quod effugiendi poteſtas non fuit, ligneæ ſoleæ in pedes inductæ ſunt. Os autem obuolutum eſt folliculo & præligatum. Deinde eſt in carcerem deductus, vt ibi eſſet tantiſper, dum culeus, in quem coniectus in profluentem deferretur, appararetur*: Videlicet ad ſignificandam parricidij immanitatem lupinus ille folliculus: quòd lupi ſæuientes nec à mutua laniena abſtineant, teſte Æliano præter cæteros lib. VII. de Animalib. cap. XX. Fortean vtrique rei exactius exprimendæ auriculæ lupinæ illi folliculo additæ.

21. Τὰ χρήματα] Sic Prouerb. 14. cap. Salomon: Πλουσίων πολλοί. Et cap. 19. Πλοῦτος προστίθησι φίλους πολλούς.

22. Βέλτιον ἢ τοὺς ἐν ἑτέρῳ τινὶ γνωμιδίους νοεῖν] Ex Suida hoc noſter eſt mutuatus, ſed corruptè vterque; reponendum enim vel ἐν ἑταίρῳ vel ἐν ἔρωτι, vt ex Heſychio clarum, & ex ijs quæ conſequuntur.

23. Ταυροπόλου] Scriptus cod. Ταυροπόλας. Suidas etiam Doricè ταυροπόλαν τὴν Ἄρτεμιν dicit.

24. Ὅθεν καὶ τὸ κενῶσαι] Corrige hic Heſychium hac ipſa dictione, auferendo particulam μὴ. Statim: μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν. Ab eadem tranſlatione Perſius Satyra V. v. 25.

Quid ſolidum crepet ---

Et forte Euripides:

Σύ δε εὔτροπον μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
Ἐν τοῖσι λόγοισι δ᾽ οὐκ ἔνεισί σοι φρένες.
Volubilem linguam quidem vt prudens habes,
Mentis ſed omnis ſermo inanis eſt tuus.

Hinc Zenon recte diſcipulos quoſdam ſuos φιλολόγους, alios λογοφίλους eſſe aiebat.

25. Τελμίσσεις οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ] Suidas explicationem non adhibet: tempus forte abſtulerit, aut deſcribentis oſcitantia. C. Plinio lib. V. cap. 27. *Telmeſſus Lyciam finire dicitur.* Telmeſſum Cariæ ab Alexandro M. tributum idem auctor eſt, & Steph. περὶ πόλεων. Τελμισσὸς πόλις Καρίας· ὡς ἢ Φίλων, καὶ Στράβων, Λυκίας. Vide & Etymologicum Magnum. Ibidem: ἀπέχοντες στάδιον, leg. è Suida, ἀπέχοντες ξ΄. στάδια, hoc eſt, ſtadia LX. Et mox in ſcripto cod. εἰς κύλικα erat, idem Suidas rectius, εἰς σκύλακα·

26. Τενέδιος πέλεκυς] Hic pro Τέννιον, melius Suid. rurſum τὸν Τέννην. Strabo legendus lib. XIII. Geogr. vbi & fabulæ huius mentio. Vide Heſy-

Heſychium Τενέδιον βέλος: qui hanc parœmiam vſurpari ait in eos qui rigide, ſeu præciſe, aliquid agunt, adfertque neſcio cuius auctoritatem: ἔτι ἄρα τὸ πρᾶγμα Τενεδίῳ πελέκει συνέκοψαν: *rem Tenedia amputarunt bipenni.* Vide & Diogenianum Cent. VIII. Ada. 58, & Zenobium Cent. VI. Ad. 9.

28. οἶδ' ὅτι γυνὴ σοι] Suidas nullo pœne ſenſu: οἶδ' ὅτι γυναῖκα ἔπαθεν. Puto reſcribendum. οἶδ' ὅτι μετὰ τὸ γυνὴ σοι τὰ ἔπαθεν. Lege Steph. de Vrbibus.

29. Τερέβινθος] Φυτὸν ἐστιν ἐν ξηροῖς τόποις φυόμενον, κλάδους ἔχων κατεσκληκότας. Scholion Eſaiæ cap. I. Τερέβινθος ἄπλατος Diod. Siculus lib. II. Biblioth.

30. Τὰ μεγάλα] Plutar. in Theſëi vita ex communi opinione deducit à Termero, qui quod obuios capite feriens necaret, ipſe quoque ab Hercule talium monſtrorum domitore de medio ſublatus fuit. Suid. à caſtello quodam inter Melum & Halicarnaſſum ſito, quo tyranni pro carcere vſi ſunt. Ex quo cum etiam latrones loca circum circa depopulantes non facile capi poſſent. Hinc etiam ductam parœmiam ait. Malè autem in Suida editum τερμέρεια σὺν καὶ pro κακά, Statim pro εἰς ἣς μέλλει τῇ, lege ἐφ' ἧς μέλλει τις το. quæ omnia tamen ad parœmiam nihil pertinent.

31. Τέρθρον] Τέρθρον Suidas: vbi eadem leguntur. Heſychius artemonem interpretatur, vel vt alij extrema cornua antennarum: tectum ædium, vel, vt nonnulli, ſummum rei cuiuſque culmen. Addit: περθροὶ οἱ εἰς τὸ κέρας τοῦ ἱστίου ἑκατέρωθεν δεδεμένοι (fortè excidit vox σχοῖνοι, κάλω, ſiue πόδες) ἐν οἷς ἄρμενον ἕλκουσι: *funes vtrimque religati ex cornibus antennarum, quibus vela trahunt.* Τέρθρειαν porro interpretatur λογομαχίαν, ἀπάτην, φλυαρίαν, φληναφίαν, *verborum contentionem, imposturam, loquacitatem, nugas.*

32. Τέττιγα τοῦ πτεροῦ] Archilochi poëtæ dictum, quo reſpondet cuidam à quo conuitio fuerat laceſſitus. Nota animalis illius natura, cuius quo magis alas preſſeris, eo magis eſt ſtreperum. Infra: πυλούντων, putò rectum πιλούντων, *obturantium, coarctantium, & comprimentium.*

33. Τέττιξ ἀκάνθιος] Tradit Ælianus lib. V. cap. 9. Hiſt. animal. cicadas Rheginenſes in Locrenſi agro mutas eſſe, & Locrenſes in Rheginenſi. Plinius lib. XI. cap. 27. Vide & Strab. lib. VI. Geogr. In Suida & Heſychio eſt ἀκανθίας. Hic ſpeciem certam cicadæ eſſe ait: iſte negat, ſed epitheton duntaxat. Steph. περὶ πόλεων vtroque habet modo, & à loco deducit, non à ſpinis, vt Suidas: in quo cum legitur ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις: puto particulam οὐ negatiuam addendam.

34. Τετράδι γέγονας] Eadem ferme Euſtathius in Odyſſ. ε. Pro ἄλλως vero ἄλλοις malim, vt & in Heſychio. Corrigendus & Suidas in

τετραδισαί. Vbi enim legitur: οἱ ἐπὶ τὸν βίον διάγοντες, legendum omnino, οἱ ἐπίπονον βίον διάγοντες: vel ἐπιπόνως, vt Schottus noſter in Suidæ Adag. Cent. XIII. Prou. 45. idque Heſychij auctoritate.

36. ἐγὼ ᾗ εἶδον] Ex Æliano lib. XII. Animal. cap. 6. apud quem εἴραντας pro εἴροντας legas. Teſtatur idem Plinius lib. XI. cap. 26. Quod ait: ταῖς Μούσαις, Plutarch. quoque lib. VIII. Quæſt. Conuiualium, cicadas Muſis ſacras ait.

38. τεττιγοφόρος εἶ] Puto in hominem ſibi ob familiæ antiquitatem nobilitatemque, aut etiam Muſicam artem nimium placentem poſſe torqueri. Illarum enim rerum indicium cicadas aureas comarum cincinnis illigatas Athenienſes geſtaſſe auctor eſt Thucydides initio libri I. cuius apponam verba: χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. Scholiaſtes ibi legendus, & locus aſteriſco notatus ſic è membranis Auguſtanæ bibliothecæ, quod Hœſchelius ſuggeſſit, eſt reſtituendus. ὑπέρβατον, διὰ τὸ ἁβροδίαιτον χιτῶνας λινοῦς φοροῦντες. Teſtantur & Suidas atque Heſychius, & Euſtathius in Iliad. γ'. Adde & Clem. Alexandr. lib. II. Stromat. cap. 10. & de τεττιγοφόροις Ariſtoph. in Equitibus. Sequitur ἢ μουσικούς. τέττιξ enim Ariſtophani ἀχέτας in Auibus, id eſt, vt Scholiaſtes in Nubibus exponit, μουσικὸς: ideoque ἀνακείμενος τῷ Ἀπόλλωνι, idem Schol. ibidem.

39. Τεττίγων ἀνάμεστοι] Sumpta & hæc ex Ariſtophane parœmia eſt. Sic enim in Nubibus: Ἀρχαῖά γε, καὶ διπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. *Priſca hæc, cana, & cicadis repleta.* Suidam denuo corrige, qui nullo alioqui ſenſu mutilus eſt, addita ex noſtro, voce μωρούς. Mox: ὡς οἱ τέττιγες ψυχροί τινες τὴν φύσιν. Vide Ariſtotel. lib. IV. de partib. animalium cap. 5. & lib. de animal. inceſſu cap. 9. & lib. IV. Hiſtoriæ animal. cap. 7. Plinium lib. XI. cap. XXVI. & Ælianum lib. I. cap. 10. & III. de Animalib. cap. 38. vbi etiam de ſilentio feminæ. Quod in meridie potiſſimum canant cicadæ refert & Baſilius M. Homilia VIII. in Hexaemeron.

40. ἀντὶ τοῦ σκευωρεῖσθαι] Vide Suidam, vnde hæc in partem deſumpta legendumque in eo πεττακότι. (Legunt alij hic σκευωφορεῖσθαι) Capi autem aliquando pro re militari ſatis indicat vox τευασμὸς apud Heſychium pro στρατηγία. Quin & eadem ſæpius verba iterans, πεττάζειν dicitur. Vide Etymologum, & Euſtathium Iliad. ξ'. Quam vocem πεττάζειν eo ſignificatu vſurpauit Origenes lib. V. contra Celſum: μὴ πεττάζειν περὶ τὰ ἀγάλματα. Et Euſebius prooemio libri IV. Euangel. Præparationis: Περὶ τὴν κακότεχνον ταύτην διατριβὴν πετταζόντων. At πεττάζεσθαι Luciano in Lexiphane, ἀπόβλητον: quod recte Hœſchelius obſeruauit. Platonis autem in Timæo locum qui aduocatur, reperias.

42. Τελ

42. Τελμησίας ἀλώπηξ] Legendum hic & apud Suidam, vt eſt recte in edito Apoſtolio Τελμησία, pro Τελμισία. & Πρόκριν in Græco, pro Πρόκνην & Τελμησσὸν pro Τελμισσὸν, cum Etymologo, (qui & Τελμησίας ἀλώπηξ, θηρίου meminit) vel Τελμησσὸν cum Pauſania, Strabone lib. IX. Geogr. Stephano de Vrbib. qui huius vulpis ipſe quoque mentionem facit. Quod ait in extremo λίθους γενέσθαι, eadem Pollux lib. V. Onomaſtici cap. 5. & in Bœoticis Pauſanias pag. 296. Canis iſte Procridi Erechthei filiæ à Diana legitur dono datus, & fera vulpes Teumeſia, in Thebanorum perniciem ἐκ μηνίματος Διονύσου, enutrita eſſe. Cæterum Prouerbij vſum non indicat Apoſtolius, Ex Palæphati autem narratione capi poſſe videatur de homine aſtuto, aliorum res deprædante, mox tamen ſceleris ſui pœnas luente.

44. Τείχη Σεμιράμιδος] Iuſtinus ex Trogo Pompeio lib. I. & Suid. in *Semiramis*. Et Herodotus lib. I. qui oppidum ſitum in planicie ingenti forma quadrata deſcribit, magnitudine quoquouerſum centenûm vicenûm ſtadiorum: in ſumma quadringentorum & octoginta in circuitu quatuor laterum vrbis. Deinde murum fuiſſe quinquaginta cubitorum regiorum craſſitudine, ducentorum celſitudine. De eadem Babylone Aſſyriæ vrbe ad Euphratem à Semiramide condita, & muro latericio circumdata, longitudinis ſtadiorum trecentorum, ſexaginta; latitudinis tantæ, vt ſex currus iunctim per eam agi poſſent: altitudinis denique incredibilis refert Diodorus Sicul. initio lib. II. Syneſius Epiſt. ad fratrem de ſuo naufragio. ait inter viros & mulieres, quæ in eadem erant naui, laceri veli partem interiectam fuiſſe, addit σωφρονοῦσιν ἀνθρώποις τὸ τεῖχος τὸ Σεμιράμιδος. Cæterum de muris Hierecuntinis nihil ſingulare legere memini, præter ea quæ in ſacris ſunt libris, ſed è quibus nihil de altitudine, latitudine, aut longitudine elicitur.

50. Τὴν ἐξούλης] Suidas dict. ἐξούλης tribus locis copiosè, Heſychius ac Iulius Pollux lib. VIII. Onomaſt. cap. I. Etymologus & G. Budæus Comment. ling. Græcæ accuratè, & Iureconſulti recentiores, De interdicto *Vnde vi*: & in Orat. Ciceronis XLI. pro A. Licinio Cæcina Ibidem ἐξέλειν melius forte ἐξείλλειν, ἐξίλλειν, aut ἐξούλλειν.

51. Τὴν θύραν ἔχει πετριμμένην] Ironice pronunciandum, quod ouilium fores minime attritæ ſint adeuntium frequentia. In Suida eſt πετρυμμένον, quod idem eſt. Fortaſſis non male legeretur πετροπημένον, *foraminatum*: Quòd paſtores, hominum genus agreſte, & inſociabile ferme, non temere oſtium aperire aduenientibus ſoleant, ſed per foramen loqui: forte etiam ob inſidias luporum id frequentius clauſum habentes, vel ne oues foras proruant. Suidas autem ἔχων habet.

52. Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον] Hoc ἀπροσδιόνυσον exemplum, niſi addatur

datur particula negans οὐχ: aut loco ἄμεινον legatur κακίον, ſeu κάκιςον: vel denique χείριςον, quomodo in excuſo Apoſtolio deprehendi. Quæ autem hic de Scylla, ea ad verbum ex Palæphato ſunt. De Charybdi quoque nota res, vt exponere neceſſe non ſit. Mox pro λαύρῳ malim equidem λάβρῳ. Sæpe enim inter ſe confunduntur à Græcis librarijs υ & β: & in membranis β ita ſcriptum obſeruo υ. Verbi gratia in Xiphilini Seuero, ὑετὸς λαῦρος, & λάβρος habent editiones variæ. Sic Iliad. ψ'. v. 479. λαβραγόρης, qui Pſalmo CXXXIX. ver. 25. Apollinarij λαυραγόρης, in edit. Pariſ. & Commelini, ſed per β codex M. SC. Boicus, quem Dauid Hœſch. inſpexit.

55. τοιοῦτος γὰρ Ανάχαρσις] Ex eodem etiam fonte Laertius Diogenes in Anacharſidis vita Parœmiam deriuat. Alij à reſponſo quo Scythæ Dario οἰμώζειν iuſſerunt. Denique ſunt qui τὴν ῥῆσιν *iuſſionem* ſeu *præſcriptionem* interpretentur: quòd Scythæ quos ſubegerant, crudeliter immaniterque tractarent.

56. τὴν ἀρχὴν] Affertur ab Ariſtotele Problem. III. Sect. 17. Non abludit illud poëtæ veteris:

Naſcentes morimur, finiſque ab origine pendet.

57. τὴν ἡμέραν πᾶσαν σήθει] id eſt κοσκινίζει. Dictum Prouerbium de ignauis, & ne ſerium quidpiam & ad rem faciens aggrediantur, in friuolis ſeſe occupantibus.

61. τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε] Suid. τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα, eodem ſenſu, & ab oraculo deductum: interpretaturque, Qualis es talis appare, ex Epigrammate Callimachi apud Laërt. in vita Pittaci. Mox, τοὺς βέμβηκας Callimachus in eadem re βέμβικας per ι. appellat: & fortaſſe pro παίζοντας rectius ſubſtituatur παίοντας. Statim: τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλα Plutar. lib. περὶ παίδων ἀγωγῆς ſic extulit: Τὸ γὰρ τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα, σοφόν: ὡς οἵγε μακρῷ κρείττους ἑαυτῶν λαμβάνοντες, οὐ τῶν γυναικῶν ἄνδρες, τῶν δὲ προικῶν δοῦλοι λανθάνουσι γινόμενοι.

62. τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ] id eſt, τῇ ἴυγγι τῶν αὐτοῦ λόγων ἢ ἐν ἀτάκτῳ καὶ θηριώδει βίῳ καθεστῶτας. Eam enim vim tribuit Eloquentiæ Cicero lib. I. de Inuentione, & lib. I. de Oratore: hancque eſſe intelligendam per Orphei citharam docet Nazianzenus quoque Carmine Nicobuli ad filium v. 193. & Carmine filiorum ad Vitalianum v. 213. Mox: καὶ μῦθος, de eo Clemens Alexand. initio Protreptici, vbi Orpheum Θρᾴκιον σοφιστὴν appellat. Quod ait τῷ Διονύσῳ ὄργια, habet Lucianus de Aſtrologia. Supra verò Δοκεῖ δέ μοι ex Palæphato ad verbum deſcriptum. Mox: περπόμεναί τε malim στρεφόμεναί τε in Palæphato reſcribi vel τερπόμεναι.

63. εἰς τέττιγα μετέβαλε] Euſtath. in Iliad. γ' hinc fictam fabulam opinatur, quòd Tithonus quo magis ſenex, eo loquacior reddebatur.

Ad eam

Ad eam fabulam Horatius alluſiſſe videri poſſit, Oda XVI. lib. II. Carm. *Longa Tithonum minuit ſenectus.* Eſt enim ſenectus naturâ loquacior, vt ait M. Tull. in Catone maiore: & ſola fere vox in ſenibus, debilitatis organis cæteris, remanet, vt Servius notat ad illum Virgilij verſum Æneid. IV. *Tithoni croceum linquens aurora cubile.* Euſtathius quoque ad primum verſum Hom. Iliad. λ'. Tithoni nomen vſurpari ſolitum ait de ſenibus infelicibus & laborioſis.

64. Τιτᾶνας καλεῖν] Suidas legend. Tractum fortè à fabula quæ Saturnus dicitur Titanum opera vſus in filijs ſuis perdendis, ne patris imperium, vt fato conſtitutum erat, ipſo expulſo inuaderent. Aſſidentes enim illi Rheæ parturienti, ſimul ac prolem maſculam enixa erat, illam diſcerpebant. Suid. idem alibi indicat hinc profluxiſſe, quod Titanes hominibus ſeſe inuocantibus opem ferrent.

65. Τί μ' ὠφελήσουσι] Hinc illud Naſonis de ſe dictum:

Sæpe pater dixit: Studium quid inutile tractas:
Mæonides nullas ipſe reliquit opes.

66. Τίς ἐν Κύδωνος] Melius Suid. Ἀεί τις ἐν Κύδωνος: *Semper aliquis in Cydonis ædibus.*

69. Τίς χὰρ κατόπλεω] Epicharmi eſt apud Stobæum λόγῳ πή.

70. Ἐκλιπόντες ποτὲ] Ex Æliano per cõpendium lib. XV. & XVI. cap. 29. de Animal. in quo præ his in extremo τῇ πείρᾳ τιμῆς legitur non male τῇ πέρα τιμῇ. Ibidẽ: οὐδ' ἴκταρ ἔλεγε βάλλειν, Platonis id Prouerb. eſt in Cratylo.

71. Τίς τρίχας] Ex Theocriti Hodœporis Adagium, Eidyll. V. ver. 26. Sic Latinè redditum:

Quis vice lanarum ſetas detondeat? aut quis
Primipera præſente capra vilem velit amens Emulgere canem.

72. Τιτανῶδες βλέπει] βλέπεις, alias. Lucianus Timone vſurpat, quod in Icaromenippo, τιτανῶδες εἴς τινα ἀπιδεῖν. Et δριμὺ καὶ τιτανῶδες ἐνιδεῖν, in eiuſdem Philopatri. Similes aliorum locutiones & hic obſerua, & notauit ad librum I. Hieroglyph. Horapollinis cap. 27. doctiſſ. Hœſchelius.

73. Τίκτει κόρος ὕβριν] Theognidis eſt, ſed verſus integer eſt:

Τίκτει τοι κόρος ὕβριν ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
Ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτω μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

Naſcitur è luxu præceps iniuria, quando eſt
Mentis inops magnus vir malus inter opes.

Malè ergo ac mutilè in Diogeniano editum, explicatumq́ue ab Eraſ. vt ab alijs notatum. Τίκτει κόρη, ὅταν κακῶς ἀνδρὶ παρείη: quod vel explicatio ſtatim indicat, & verſiculi defectus: vt & Notis eruditis ad Baſilij M. Homilias docuit P. Fronto Ducæus, Soc. Ieſu, pag. 30. & 31. Pindarus Oda XIII. Olympionicῶn ὕβριν κόρου ματέρα dicit, quem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ſecuti legemus Τίκτει τοι κόρον ὕβρις ſed prior lectio veriſimilior. Solon apud Laërtium: Τὸν μὲν κόρον ὑπὸ τοῦ πλούτου γεννᾶσθαι ἔφη, τὴν δὲ ὕβριν ὑπὸ τοῦ κόρου. Et Philo lib. de Agricultura, κόρου γὰρ ὕβρις ἔγγονον γνήσιον: & lib. de Abraam, ac lib. II. de Moſe, κόρος ὕβριν ἐγέννησεν. Idem alibi: οἱ δὲ τὸν κόρον ἀδυνατοῦντες φέρειν, ἐξυβρίζουσι. Plutar. qu. 71. Roman. Διὰ κόρον καὶ πλησμονὴν ἐξυβρίζουσι καὶ βόες, καὶ ἵπποι, καὶ ὄνοι καὶ ἄνθρωποι. Homerus quoque Prouerbiali ſpecie omnium eſſe ſaturitatem ait, Iliad. ν' verſ. 636.

Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος.
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.

Huc pertinet Salluſtianum illud: *Res ſecundæ mire ſunt vitijs obtentui,* vt alibi expoſitum: & poëtæ neſcio cuius illud: *Luxuriant animi reb. plerumque ſecundis.* Chariclεæ quoque illud inf. ab Apoſtolio allatum: φιλεῖ γὰρ ἡ εὐημερία παράλογος ὕβρεως ἔργα προκαλεῖσθαι.

77. Τιτανίδα παροικεῖς] Eadem Suidas habet.

78. Ἀγαθοκλῆς υἱὸς κεραμέως] Plutarch. in Apophthegmatis Regum & Impp. qui lib. de Sui laude citra inuidiam in hunc recitat modum: Ἀγαθοκλῆς χρυσᾶ ποτήρια καὶ τορευτὰ τοῖς νέοις προπίνων, ἐκέλευσε καὶ κεραμεᾶ κομισθῆναι. καὶ τοιοῦτόν ἐστιν ἔφη, τὸ ἐνδελεχὲς καὶ φιλόπονον καὶ ἀνδρεῖον· ἡμεῖς πάλαι ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα ποιοῦμεν. Ἐδόκει γὰρ ἐν κεραμείῳ τετράφθαι διὰ δυσγένειαν καὶ πενίαν ὁ Ἀγαθοκλῆς: εἶτα συμπάσης, ὀλίγου δεῖν, ἐβασίλευσε Σικελίας. Auſonius Epigram. VIII.

Fama eſt fictilibus cenaſſe Agathoclea regem, &c.

Recte itaque hic διὰ τὴν ἐπιμέλειαν emendaui, etſi ἀμέλειαν ſcriptum eſſet.

79. Τί τοὺς Ἀχαιοὺς] Apparet verſum ex antiquo Tragico eſſe. Tangitur autem furtum Priami, Iliad. γ'. qui Helenam in mœnib. interrogat, quinam præcipui ſint in Græcorum exercitu.

80. πολλῆς τιμῆς ἠξιοῦντο] Negat hoc Suid. & παρ' ἱστορίαν eſſe affirmat: negat & Zenodotus, qui κατ' εὐφημισμὸν dictum putat. Ironicè itaque efferendum.

81. Τί κοινὸν κυνὶ] Luciani eſt libro Aduerſus indoctum libris tumentem: Idem in Paraſito: Καὶ ἔμοι γε δοκεῖ (inquit) ἐν συμποσίῳ φιλόσοφος τοιοῦτόν ἐστι, οἷον ἐν βαλανείῳ κύων. Parœmiæ autem ratio ex arte medica forte deducenda. Solebat à cane rabioſo morſis, ex eo vulnere, vbi parum occurſum eſt, aquæ timor innaſci, ὑδροφοβίαν Græci appellant, miſerrimum morbi genus: in quo ſimul æger & ſiti & aquæ metu cruciatur. Quo oppreſſis in anguſto ſpes eſt: ſed vnicum tamen remedium eſt, nec opinantem in piſcinam non antea prouiſam projicere: & ſi natandi peritiam non habet, modo merſum bibere pati, modo attollere. Si natare norit, interdum deprimere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

mere, vt vel inuitus aqua ſatietur. Sic enim ſimul & ſitis, & aquæ metus tolluntur. Hactenus Corn. Celſus, auctor elegans, lib. v. rei medicæ cap. 27. quem gentilis meus ac ciuis Gulielmus Pantinus, Medicus præſtantiſſimus, luculentis Commentarijs illuſtrauit. Cum ergo quidam hoc morbo laborans, in balneo, quo morbi leuandi cauſa deductus erat, canem vidiſſet, aut videre ſe putaſſet (imaginoſus enim ille morbus) eius ſimul & aquæ aſpectu territus, Parœmiam vſurpauit.

85. τίδ᾽ ἄλλο] Deeſſe videtur aut addendum ἢ *quàm*: ſed tum Senarius claudicabit. Vide inf. Cent. XIX Adag. 19. Philemonis verſus. Senes decrepitos præter vocem nihil retinere Sup. Adag. 63. expoſui. Et de omni hominum genere Flaccus: *Puluis & vmbra ſumus.* Quodque noſtra memoria ſæculi ac Belgij decus, Iuſtus Lipſius noſter tumulo viuus inſcribi voluit:

> HVMANA *cuncta fumus, vmbra, vanitas:*
> *Et ſcenæ imago, &, verbo vt abſoluam,* NIHIL.
> *Et nihil hic Orbis, quod perennet, poſſidet.*

89. εἰσρεόντων] ῥεόντων Suidas, additque εἴρηται τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας τινός, quæ noſtro deſunt. Mox pro φησὶν Ἀριστοτέλης ἱππότην, idem habet φασὶ γὰρ Ἀριστοτέλην ἱππότην quē lege in Μηλιακὸν, & in Parœmia τὸ Μηλιακὸν πλοῖον.

93. Βαβυλονίων βασιλεύοντος Εὐηχόρου] Ex Æliano lib. XII. de animal. cap. 21. in quo Σακχόρου legitur: & pro ὁ πόιξας male ibi ὑποπτεύσας & rurſum ὑπῆλθεν αὐτὸ καὶ τὰ νῶτα ὑπέβαλεν : rectius hic : ὑπελθὼν αὐτῷ κατὰ νῶτα ὑπέλαβε. Qui in extremo Γίγαλμος, alibi Γίλγαμος, Æliano eſt Τιλγάμος, affinitate literarum Γ & Τ.

95. Ἱστιαῖος Σάμιος μὲν] Hiſtoria eſt apud Herodotum, lib. v.

96. τοῖς εὐτυχοῖσι] Parœmia hinc nata, quòd cum Auguſtus Cæſar Liuiam Druſillam matrimonio Tiberij Neronis abduxiſſet, intra menſem tertium, Druſum peperit, fuitque ſuſpicio ex vitrico per adulterij conſuetudinem procreatum, ſtatim certe vulgatus eſt verſus. Sueton. initio vitæ Claudij & ſub finem Auguſti: in quo legitur, καὶ τρίμηνα παιδία: & ita Xiphilinus: proinde Apoſtolij non ſatis ſunt apta, vt à Græco rerum Romanarum non ſatis gnaro, allata. Videtur enim vitioſam ſecutus ſcripturam, quam & membranæ hic præferebant: τρίμηνες παιδιά.

99. Τὸ πέρδικος σκέλος] Citat Suidas περδίκειος κάρα καὶ περδίκειος πούς: vbi neſcio an pro κάρα ſit leg. καπηλεῖος. vt eſt in Appendice Zenobiana. Vide Ariſtophanis interpretem in Auib. qui Perdicam cauponem claudum fuiſſe ait miræ aſtutiæ. Quid ſi porro Parœmiam à Perdice aue aſtutiſſima deducamus: qua de Plinius lib. x. cap. 33: *Si ad nidum is* (auceps) *cœperit accedere, procurrit, ad pedes fœta, prægra-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

uem aut elumbem ſe ſimulans: ſubitoq́; in procurſu, aut breui aliquo volatu cadit, vt fracta aut ala aut pedibus: ac procurrit iterum iam iam prehenſurum effugiens, ſpemq́; fruſtrans, donec in diuerſum abducat à niais. Quæ Plinius ex Ariſtot. ferme deſumpſit lib. 9. Hiſt. animal. cap. 8. vt & Ælianus lib. III. cap. 16. de Animal. Sed Apoſtolij expoſitio huic rei non perinde eſt apta.

100. Τότ' ἄσοντῃ] Parœmia à Greg. Nazianzeno vſitata, Epiſt. ad Celeuſium Præſidem, cuius principio leg. ὦ λάλε, cum M. Sc. Auguſtano, pro καλέ, vt monuit Hœſchelius.

CENTVRIA XIX.

Ad Dag. I. Τὸ σκαμβὸν ξύλον] Plutar. lib. de Inſtitut. liberor. Οἱ ἁρμάτειοι τροχοὶ πόνῳ καμφθέντες, οὐδ' αὖ, εἰ τι γένοιτο, τὴν ἐξ ἀρχῆς δύναιντο αὖ λαβεῖν εὐθυωρίαν. Τὰς γε μὴν καμπύλας τῶν ὑποκειτῶν βακτηρίας ἀπευθύνειν, ἀμήχανον.

2. Τοιοῦτο Θεμιστοκλῆς] Themiſtoclea vafricies etiam Prouerbio celebrata. Sic Eunapius Sardianus: Ὀδύσσειόν τινα καὶ Θεμιστόκλειον παρεληλυθὼς πανουργίαν. Eluxit autem potiſſimum, quando ſpuriorum & legitimorum diſcrimen ſuſtulit: de quo Plutar. & parœmia ſup. εἰς Κυνόσαργες. Item, quando Xerxem aſtutia ſua in fugam conuertit. Ariſtoph. in Equitib. Prouerbio vſus, quod Piræeum muro circumdari voluit, Sapiens verò habitus propter interpretationem Oraculi Delphici de muro ligneo.

3. τὸ καλὸν φίλον] Verba ſunt Platonis in Lyſide: Καὶ κινδυνεύει κατ' ἀρχαίαν παροιμίαν, καλὸν φίλον εἶναι: Et videtur iuxta vetus verbum, quod pulcrum, idem carum eſſe. Theognis:

Ὅττι καλὸν, φίλον ἐστί: τὸ δ' οὐ καλὸν, οὐ φίλον ἐστί:
Τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.
Quod pulcrum, carum eſt: quod non pulcrum, nec amicum:
Hoc Superum æterno venit ab ore melos.

5. Μικρὰ ζητούντων] Suidas: Μικρὰ πολλάκις ζητούντων. Fortè πολλάκις αἰτούντων. Mox Suidas: Πάρνος γὰρ κυβερνήτης σκάφος ἀπώλεσε, καὶ συνεχῶς ἠνόχλει.

6. τοῦ Μορύχου Διονύσου] Sic & Suid. in Μόρυχος. Cæterùm Zenobius, Cent. V. Adag. XIII. Μωρότερος εἶ Μορύχου -- *ſtultior es Morycho*: qui quæ intus ſunt, relictis, extra domum deſidet. Vide Apoſtolium ſup. hoc ipſo Prouerbio Μωρότερος Μορύχου, qui id ibi ad alium quam ad Bacchum refert; fortè ad Tragicam illum poëtam, cuius Suidas ab Ariſtophane fieri mentionem putat. Zenobius autem hinc interpretationis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

tationis ſuæ cauſam ſumpſit, quod vindemiatores Dionyſiacæ ſtatuæ faciem muſto & viridibus ficis inficerent.

7. Τοῖς σωτῆ πτεροῖς] Ex Ariſtophanis Auibus.

8. Τοῖς κακοῖς] Fortè τοῖς τρὶς κακοῖς τρὶς τὰ κακά: Athenæus lib. I X. Δειπνοσοφ. τρὶς τοῖς κακέργοις κακά: vbi quoque leg. cenſeam τρὶς τοῖς πανέργοις τρὶς κακά. nam verſum redolere dimetrum mihi perſuadeo. Ibidem addit φασὶ τοὺς ἀτταγάς: id ex Æliano ad verbum, lib. XV. de animalib. cap. 27. & pro ἀπολαμβάνοντες melius ἀναλαβόντες,

9. Τοσοῦτον σχεδὸν] Refert Suidas integrè, hoc pacto: Ἐξ αὐτοῦ σχεδὸν, ὅσον ἐκ Διονυσίων: *Ex ipſo tantum fermè, quantum è Bacchanalibus.* idemque interpretatur, quidquid contra Eraſmum argutetur H. Steph. ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων, *de rebus dignis quæ excipiantur*: quomodo & in noſtro legi malim. Quæ verba ſi ex H. Stephani ſententia ad Parœmiam hanc non referuntur, quidnam interpretationis Suidas ad Parœmiam adfert? Nam Prouerbium eſſe diſertim affirmat, & infra αὐτὶ τοῦ ἡδέσθαι interpretatur τὴν Διονυσίων πανήγυριν. Ego hunc ſenſum eſſe exiſtimo, ex ipſo tantum iucunditatis fermè percepi, quantum ex Bacchanalibus. Huc enim faciunt duo auctorum loca quæ producit.

10. Τόλμα πρήξεως ἀρχά,] Hexameter fuiſſe videtur, quem ſic libēs numeris reſtituam: τόλμα πρήξεως ἀρχά, τύχη δ' τέλεος κυρία.

13. Τὸν Κολοφῶνα] Platonis eſt in Euthydemo. Infrà, ὅθεν ἐπὶ τὸ &c. capi etiam pro graculo, teſtis Heſychius, atque pro piſce marino. Quin & pro calamitatibus: pro capite denique, fine, ac termino cuiuſq; rei.

15. ὁ παρὰ δρυῒ σκότος] Longè aliam adfert Plutar. interpretationem, & originem aliam dicti oſtendit, in Græcis Quæſtionibus: Quod nimirum cum Samij & Prienates, alternante ſæpius fortuna ac victoria, inter ſe bello decertaſſent, tandem ad locum, cui *Quercus* nomen, pugna congreſſis optimos quoſque ciues Prienenſium cecidiſſe. Vnde & Prienates mulieres tanta calamitate percuſſas hoc iuramentum Per tenebras apud quercum, pro eo quod fit de rebus, deinceps vſurpaſſe. Deſiderius de ingēti ac fatali calamitate interpretatur: quod vnde hauſerit diuinare equidem non poſſum: certè Plutarchi locus nihil tale indicat. Fortè quod τὸ σκότος in ſacris litteris accipi ſciebat pro rebus aduerſis, vt Suidas locum illum Pſalmi XVII. verſ. 29. capit. ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου. *Deus meus illuminas tenebras meas.* Clarius Iſaias, cap. 8. extremo: Καὶ ἰδοὺ ἀπορία στενὴ καὶ σκότος, θλίψις καὶ στενοχωρία, καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ. Vulgatus interpres ſic: *Et ecce tribulatio & tenebræ, diſſolutio & anguſtia, & caligo perſequens: & non poterit auolare de anguſtia ſua.* Eadem tralatione M. Tullius Orat. poſt reditum: *Ex ſuperioris anni caligine & tenebris lucem in Rep. reſpicere cœpiſtis.* Et pro domo ſua: *Quæ tu in illis*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Reip. tenebris, cæciſque nubibus & procellis conſtituiſti. Sic & ἡ ὁμίχλη pro Reip. ſtatu perturbato, apud Ariſtoph. in Equitib. & ibi Scholiaſtes pag. 337.

16. Τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο] Operæ hic turbarunt *belluam* pro *bellum* excudendo. Et pro ἑαυτὸν βίον etiam ἑαυτῶν legi poteſt, vt pro ἐναργία, diuiſim ἐν ἀργία: vt in extremo ἀναβάτας repoſui, etſi ſcriptum eſſet mendoſe ἀναβάντας, ſumptum autem ex Æliano, ἐν ἐπιτομῇ vt ſolet, lib. XVI. Animalium cap. 23. Habes eandem Hiſtoriam in Athenæo, lib. XII. de Sybaritis atque Cardianis ex Charone Lampſaceno, lib. II. de Finib. ac Limitibus. Ex hac fortaſſe ductum & illud Adagium: Ἐξορχῇ τὸν γάμον: Nuptijs exſilijſti, cui reſponderit Cliſtheni Hippoclides: οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ: Quod & in Diogeniano iam à V. Cl. Iano Rutgerſio emendatum, lib. I. Variar. Lect. cap. IX. ex Herodoto, lib. VI. Muſarum, & Suidæ collectaneis.

18. Τιβερίου βασιλέως Ῥωμαίων] Suetonius lib. III. cap. 32. Præſidibus onerandas tributo prouincias ſuadentibus reſcripſit: Boni paſtoris eſſe tondere pecus, non deglubere. Et Dio, lib. LVII. κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐκ ἀποξύρεσθαι βούλομαι: quod Suid. extulit οὐ ξυρᾶσθαι. Verſus autem hos politicos auctor hic ex Conſtantino Manaſſe, vbi de Tiberio Imp. agit, deſcripſit: quem Manaſſem & antiquiſſimum penes me habeo, & elegantibus nuper characteribus Græcis euulgandum curauit Io. Meurſius, homo doctiſſ. deque Græcis litteris tam meritus, quam qui maximè.

20. τοῦ Κροίσου παιδὸς] Hiſtoria eſt apud Herodotum, lib. I. & apud Agellium, lib. V. Noct. Attic. cap. 9.

22. τὸ ἀρνίον σοι λελάληκεν] ita corrigendum hic operarum vitio σφάλμα contractum, cum λελάχηκεν excuderint. Mox pro ἐν Αἰγίνῃ Suidas ἐν Αἰγύπτῳ habet in dict. ἀρνίον, & in Parœmia: τὸ ἀρνίον σοι λελάληκεν.

24. ὀργῆς ὑπομείνας] Suidas idem ὑποφήνας rectius.

25. Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ] Huc pertinet parœmia ἐν οἴνῳ ἀλήθεια: & Senarius ille ab Athenæo ex Euripide citatus:

Κάτοπτρον γὰρ εἴδους χαλκός ἐς', οἶνος ἢ νοῦ.
Forma ære lucet, vina produnt pectora.

26. γράψας μικρὸν ΟΥ.] In Suida male in Adagio Φιλοξένου γραμμάτιον, τὸ οὐ omiſſum. Male quoque in Diogeniano, Cent. VIII. Adag. 54. Φιλόξενος γὰρ Διονύσιον καλῶν: lego, Φιλόξενον γὰρ Διονυσίου καλοῦντος, vel, vt Schottus noſter emendat: Φιλόξενον γὰρ Διονύσιος καλῶν, ex hiſtoria, & Suida, qui ait μεταπεμπομένου ἢ Διονυσίου αὐτὸν. Huius autem Philoxeni & latumiarum meminit & Ælianus lib. XII. ποικίλης ἱστορίας cap. XLIII.

27. Τὸ Πάσητος] Suidæ in dict. Πάσης ἡμιωβόλιον eſt: qui de hoc homine plura narrat magicis ſuis incantationibus effeciſſe, vt & con-

niuia ſplendida apud ipſum & miniſtrantes quidam conſpicerentur. Pro παρ' ἑαυτῶν autem lego παρ' ἑαυτῷ.

28. Τὸ πέλαγος πρότερον] Hexameter propemodum verſus paucis demptis videatur.

29. περὶ τὴν Ἀκαδημίαν] Male anteà in noſtro cod. περὶ τὴν παιδείαν αὐ.

30. Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις] Miſerat Hercules Hylam ad fontem aquatum, quem poëtæ fabulantur à Nymphis raptum. Ille diu quæſitum magnoque clamore vocatum, nec inuentum diu luxit. Apollonius Rhodius Polyphemo hanc tribuit inquiſitionem lib. I. Argonautic. extremo, & ibi Scholiaſtes ἄδηλος, & Demetrius Chalcondyles, qui penes nos eſt calamo exaratus καὶ ἀνέκδοτος. Maro fabulam tangit Ecloga VI. poſt Theocritum, Eidyll. XIII.

His adiungit Hylam nautæ quo fonte relictum
Clamaſſent: vt littus Hyla Hyla omne ſonaret.

31. Τὸ μὲν νόημα τοῦ θεοῦ] τῆς θεοῦ Suidas. Mox pro ἔλεγον, ὁ μὲν idem legit: ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ. ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, recta ſententia ſermone ſollertiam ſuam Deæ adſcribentes, quod illa quidem tale conſilium ſuggeſſiſſet: ipſi vero rem aſſecuti fuiſſent. Hœſchelio videbatur, ſi ὁ μὲν θεός legas, vt editum, Ἑρμῆς ὁ λόγιος καὶ διάκτωρ intelligendus: ſin ἡ μὲν θεὸς cum Suida legas ἡ Πειθὼ poſſit intelligi.

33. Τὸ κανοῦν τῆς θεοῦ] Philochorus, Suida teſte, dict. Κανηφόροι, refert Erechtheo regnante primùm virgines nobiles inſtitutas, quæ Minervæ caniſtrum ferrent, quibus impoſita erant, quæ ad ſacra Panathenæorũ & aliarum pomparum pertinerent. Idem dict. Κανοῦν eundem morem Athenis fuiſſe ludis Dionyſiacis, additque caniſtra illa ex auro fuiſſe facta, & libamina, cultrumque ad hoſtias mactandas corollis obuincta geſtari ſolita. De caſtris igitur recte parœmia, non de ijs quæ iam caſtitatis pertœſæ hoc facto Dianæ fidem facerent, vt in Rob. Conſtantini Lexico, neſcio è quo auctore, legitur. Nota autem τὴν θεὰν abſolutè pro Minerua ferè accipi, vt τὸν θεὸν pro Apolline.

34. Τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον] Themiſtius Orat. I. Ἀλλ' εὐθὺς ὑπηχεῖ τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον. Eiuſdem fit mentio apud Theodoretum, lib. X. Therapeut. de Oraculis. Mox: ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων, Suidas, ἐπὶ τῶν μικρολογούντων, *de futilibus.* Noſter ex Diogeniano habet. Vide ſup. Δωδωναῖον χαλκεῖον, vbi clarius ἐπὶ τῶν ἀναπαύστως καὶ πολλὰ λαλούντων: *de ijs qui continuo & multa garriunt*: vbi & de lebete copioſe.

35. Τοῦ Βαύνου χοροῦ.] Suid. legit. τοῦ Βάβυος χορός.

37. Ἐπὶ τῶν ἀποθέτων] Sic in Epimenide Suid. nam in ſcripto Apoſtolio ἀποθέντων erat.

38. Τὸ μὲν ἐμὸν] Soſtratus auloedus apud Stobæum ſerm. 84. expro-

probrante quodam quod ignobili eſſet genere natus: id magis inquit, admirandum, quod à me genus incipit, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἄρχεται. Et C. Lælius, cum ei quidam malo genere natus diceret, indignum eſſe ſuis maioribus: *Vt Hercule*, ait, *tu tuis dignus*. M. Tullius lib. II. de Orat. ad Q. fratr. Et in reſponſione ad Salluſtium falsò illi adſcripta: *Ego meis maioribus virtute mea præluxi: & ſi prius noti non fuerunt, à me accipiant initium memoriæ ſuæ. Tu tuis vita, quam turpiter egiſti, magnas offudiſti tenebras; vt etiam ſi fuerint egregij ciues, certè venerint in oblivionem.* Hæc igitur Parœmia è Plutarchi Apophthegmatis ſumpta, vt de Iphicrate in Apohth. Regum & Impp. de quo & idem Stobæus Serm. eodem: Ἰφικράτης ὀνειδιζόμενος εἰς δυσγένειαν, Ἐγὼ ἄρξω, εἶπε, τοῦ γένους.

39. Προδότης γάρ.] Suid. in Φρυνίχου πάλαισμα. De huius autem quo aduerſum Alcibiadem eſt aſtu vſus, vide Thucydidem lib. VIII.

40. De Mida & Cræſo peruulgata res eſt. De Crœſo quidem etiam Theocritus Eidyllio X. ver. 32. De Cynera non perinde notum omnibus eſt. Fuit ergo Eurymedontis, vti quidam volunt, F. Cypri rex opulentiſſimus, qui Achiuos ad ſe venientes, quo tempore Troiam obſeſſum ibant, hoſpitio excepit, & ſe illis neceſſaria ſubmiſſurum promiſit. Quod cum facere neglexiſſet ab Achille diris devotum ferunt, perijſſeque dum cantu cum Apolline certat. Vnde & Cyneram à cyniro inſtrumento Muſico appellatum. Plura de hoc eiuſque hoſpitalitate ac fraude, qua Græcos deluſit, apud Euſtathium leges, Iliad. λ'. Meminit eiuſdem vt opulenti & Pindarus, Νεμεονίκαις, Oda β'. Ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἐν ποτε Κύπρῳ: *Quæ felicitas cum Deo etiam Cinyram auxit diuitijs marina olim in Cypro*. Celebrat & in Πυθιονίκαις. Huius porrò Prouerbij Plato meminit lib. II. de Legibus: ἐὰν δ' ἄρα πλουτῇ μὲν Κινύρα καὶ Μίδα μᾶλλον, ᾖ δὲ ἄδικος, ἄθλιός τε ἐστι καὶ ἀνιαρῶς ζῇ. *Quod ſi opulentior Cinyra aut Mida fuerit, iniuſtus autem ſit, miſer eſt & inſuauiter viuit*. Plura Ouidius lib. X. Metamorph. & Veneris Cypriæ ſacerdotem etiam fuiſſe auctor Tacitus, lib. XVIII. Annalium.

41. Τορώνη] de Torona Chalcidica vrbe, quam Athenienſes tum tenebant, à Braſida per proditionem intercepta, eadem ab Athenienſibus per vim recepta, ciuibuſque partim interfectis, partim in ſeruitutem cum vxoribus ac liberis redactis, multa quidem Thucydid. lib. IV. belli Peloponn. nihil tamen quod magnoperè parœmiam illuſtret, originemue eius indicet: neque quæ apud Herodotum lib. VII. leguntur. Quidquid eſt, ab inſigni Toronæorum in aduerſis tolerantia manaſſe conſtat. In extremo hic pro ἐν Θρᾴκῃ, Θρᾴκης habet Steph. de Vrbibus.

42. ἰσχυρῶς νοσούντων] ἀσφαλῶς eſt in Plutarchi Timoleonte: vnde locus deſcriptus.

45. Τὸ

45. Τὸ ἐμὸν] Platonis eſt lib. VIII. de Rep. ſic alibi Sophocles, teſte Euſtathio Iliad. ε΄. τοὐμὸν ὄνειρον φρονῶν.

48. Τὸν τελευτηκότα] Eidem Chiloni tribuit Laërtius: Τὸ μὴ κακολογεῖν τοὺς πλησίον. Sed τὸν τεθνηκότα μὴ κακῶς ἀγορεύειν inter leges Solonis commendat Plutar. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν, ait Suidas: *moris antiqui fuiſſe non maledicere mortuis.* ἐπὶ γὰρ τοῖς κειμένοις οὔ φασι δεῖν Lucian. in Nerone.

49. Τραγικὸς Θεοκρίνης] Locus Demoſth. eſt in extrema orat. pro Cteſiphonte: Ἡνίκα αὖ εἰπεῖν τι κατὰ τούτων δέοι ἐν τούτοις λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἄριστος, τραγικὸς Θεοκρίνης. *Si quando aliquid contra iſtos dicendum eſt, hic tu voce es maxime ſonora, memoria ſumma, optimus hiſtrio, Tragicus Theocrines.*

50. Τρέχει τὴν ἐσχάτην] Eadem ſuprà phraſis, τὴν περὶ κεῶν τρέχει, vt ſubaudias ὁδὸν. vt τὸν ὑπὲρ ψυχῆς θέειν eſt in Syneſio Epiſt. ad Euoptium fratrem de ſuo naufragio: νῦν σαφῶς τὸν ὑπὲρ ψυχῆς θέομεν: *nunc planè de vita periclitamur*, vt ſubintelligas τὸν δρόμον, quæ dictio alias additur. Sic Ariſtophanes in Auibus, καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον δραμεῖν. Et Greg. Theologus ad Cæſarium fratrem: τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον τρέχοντες ἄνθρωποι. Simile autem huic noſtræ Parœmiæ exemplum apud Suidam è neſcio quo auctore: ἐὰν τὸ δὴ λεγόμενον, τρέχωσι τὴν ἐσχάτην ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους καταφεύξονται. *Quod ſi iuxta id, quod dici ſolet, vltimum decurrendum ſit curriculum ad Ramanas confugient.*

51 Τρικέφαλος Ἑρμῆς] Oſtendit ſua explicatione Suidas, exemploque Iſæi, compendio dictum τρικέφαλος, ſubaudito τῷ Ἑρμῆς. Exemplum Iſæi Orat. de Euclide: Μικρὸν δ᾽ ἄνω τοῦ τρικεφάλου παρὰ τὴν ἑστίαν ὁδόν. *Paulo ſuperius æde Mercurij tricipitis ad Veſtæ viam.* Eraſ. parœmiam in vehementer aſtutos, ſiue etiam ambiguos ancipiteſque competere videri ait, ita efformatus forte, quòd in triuijs viarum index collocaretur. Fuit Τετρακέφαλος Ἑρμῆς, cuius ſtatua in Ceramico dedicata ſtabat, Teleſarchidis opus, cum hac inſcriptione: Ἑρμῆ τετρακέφαλε καλὸν τελεσαρχίδου πανθ᾽ ὁρᾷς propter quadruplicem Philoſophiam rationis, vt ait Euſtathius Iliad. ώ. & fuſius Iliad. ε΄. Fuit denique ἀμφιπρόσωπος, inſtar Iani, in homines ſubleſtæ fidei, qui aliud verbis, aliud factis oſtenderent. Greg. Nazianz. Epiſtola ad Nemeſium, Ἀμφιπρόσωπος ἑρμῆς, δίγλυφος, οἷα πρόσσω τὸ μὲν, ἄλλο δ᾽ ὄπισθεν. *Bifrons Mercurius dupliciter ſculptus, quaſi aliud ante ſit, aliud retrò.* Loco autem Προκλείδη, quod eſt in noſtro auctore & in Suida, Etymologicus legit Πατροκλείδης fort. melius, item ſup. eadem varietas. Et pro ὑπάρχου Ἱππάρχου habet idem Suid. vt ἱὸς Attico exaudiatur more.

52. Ὁ κροκόδειλος] Leguntur hæc in Æliano, lib. III. de Animal.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

cap. XI. vt in trochilo in eodem lib. VIII. cap. 25. Legend. & Plutar. libro de ſollertia animalium.

53. οἱ μὲν τρὶς ἓξ, νίκην] Clarum id ex Æſchyli Agamemnone, vbi excubitor ſtatim initio ſic loquitur, vt rectiſſime Iunius & Canterus emendant: nam Suidas hic prorſus in vitio cubat:

Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας,
Feliciter caſurum herilem rem dabo,
Fax iſta quando iecerit ter ſex mihi.

Eſt in Suida altera huic gemina Parœmia: τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς οἶναι. Sic enim duæ vltimæ dictiones legendæ. In Zenobio pro εἶναι nullius rei οἶναι. τὴν οἴνην, porro pro vnione iactu damnoſo capi teſtis etiam Heſychius. Οἴνη inquit ἄμπελος καὶ κυβευτικὸς βόλος ὁ κενὸς καὶ ἀντικείμενος τρὶς ἕξ. ita enim lego, pro τὴν ἔξω peſſime excuſo. Agnoſcit & Iulius Pollux τὴν οἰνὴν pro vnionis iactu. Vbi enim excuſus habet lib. VIII. Onomaſt. ἔστι δὲ καὶ οἴνη παρὰ τοῖς Ἴωσι μόνοις. Codex Pollucis M. Sc. qui fuit aliquando Demetrij Chalcondylæ, habet μονάς pro μόνοις. In eod. cod. verba illa excuſi, καὶ οἰνὸν, καὶ οἴνην deſunt, legitque ἐκδιώων καὶ Χίη, ὃν καὶ Χῖον ἐκάλουν. ἔστι δὲ καὶ μονάς &c. Hinc & ὀνίζειν pro μονάζειν apud Heſychium.

54. Τριτογενείας ἔφυ παῖς] Non ita capiendum quaſi Minerua aliquando pepererit, quæ poëtis ἀνύμφευτος, φυγάδεμνος, καὶ ἄγαμος nuncupatur, ſed quod illam, teſte Suida, ἀνδρόδην veteres exiſtimabant, quod pueros maſculos præſtaret. Qua phraſi dicitur quis Ἄρεος νεοττός: niſi forte quis cum Iunio potius τριτογενὴς παῖς legere malit, iuxta παροιμιώδη verſiculum ab eodem Suida allatum:

Παῖς μοι τριτογενὴς εἴη, μὴ τριτογένεια
Tritogenes mihi naſcatur, non Tritegenea.

Quod votum videtur optantis maſculam prolem, vt altero illo ſexu ſequiore nobiliorem. Ibidem φθίνοντος τρίτῃ. ſecunda vox in Suida deſideratur. Aliam præterea huius epitheti Mineruæ rationem adfert Diodorus Siculus lib. I. Euſtathius ad Homeri verſum 515 Iliad. δ'. & ad verſ. 39 Iliad. θ'. Etymologus denique, vt Hœſchelius nos monuit.

55. Ἐπὶ τῶν μεμνημένων] vt inf. probat τὴν τριττὺν, ſeu, vt alij ſcribunt, τὴν τριττὺν, vel τριττύαν perfectum ſacrificium fuiſſe, quod ex ſue, ariete, & hirco conſtabat; ita hic oſtendit libationis in conuentu eius abſolutum modum fuiſſe, vbi primus calix Dijs Olympi incolis, ſecundus Heroibus, tertius ipſi Ioui ſoſpitatori, qui & ipſe Olympius Pindaro dicitur, miſceretur, ac proinde non male, vt videtur, Apoſtolius noſter interpretatur de ijs qui res ſacrorum abſolutiſſime ac pro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

ac proſperrime edocti ſunt. Eraſmus tamen Adagij vſum eſſe poſſe putat, cum ſignificabimus nos ad id quod in negotio poſtremum ac præcipuum eſt; ac cetera: quem vide copioſe ac docte de hac re diſſerentem. Ibidem Ὀλυμπικῶς, reſcribendum puto Ὀλυμπικῷ. vt Plato lib. de Repub. IX. De hoc vide Pindarum Iſthmionicarum initio Odæ VI. & ibi Scholiaſten pag. 469. edit. nouæ Pauli Steph. Vnde locum hunc, vt & apud Suidam, corrigendum Dau. Hœſchelius exiſtimabat. Sic enim Græcus ille interpres. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον, Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίρνασαν. τὸν δὲ δεύτερον, ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος. De hoc tertio Plato in Charmide, & in Philebi epilogo, τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι. Et Epiſt. VII. ad Dionis propinquos & amicos: οἶνος ὕδατι κεκραμένος, Διὸς σωτῆρος. Diodorus Siculus lib. IV. Biblioth. pag. 189. Hoc autem πλήρωμα Διὸς σωτῆρος dixit Archeſtratus Dipnologus lib. I. apud Athenæum. Heſychius vero: τρίτος κρατὴρ: Σοφοκλῆς ναυπλίῳ καταπλέοντι. ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκιρνῶντο κρατῆρες τρεῖς· καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου, καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον. τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος. *Tertius crater. Sophocles in Nauplio in portum appellente. In conuentibus tres calices miſcebantur, quorum primum Iouis Olympij & Deorum Olympiorum appellabant: ſecundum Heroum, tertium ſoſpitatoris.* Hunc vltimum perfectum fuiſſe habitum Suidas tradit. Prouerbium porro ex Pindari Iſthmionicarum principio Odæ VI. vt dixi, concinnatum. Sic enim canit olor ille Lyricus:

-- Εἴη δὲ τρίτατον Σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν καταστένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς. *Contingit tertium Seruatori parantes Olympio AEginam perfundere melliſonis carminibus.* Vouet itaque tertiam victoriam Olympicam Ioui ſacram: ſicut in conuiuijs tertium poculum eſt Iouis Seruatoris. De tribus autem hiſce Crateribus, qui ſapientum ſunt, vt & reliqui, qui furentium fiunt, inſignis eſt apud eundem Athenæum locus lib. II. Deipnoſoph. ex Eubulo, Bacchum loquentem introducente: Τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω, &c.

56. οἱ Δαρδανεῖς] Articulum tollo, vt trimeter conſtet.

57. Ἐπὶ τῶν μεστῶν συμφορῶν] Malim μεστοῦ συμφορᾶς ex Heſychio & Suida nota res, à Tragœdia deducta: licet quæ Apoſtolius adfert, alio detorquere videatur, vt *Hircinum malum* vertendum eſſe videatur, vt ſequentia docent: & τράγος *hircum* ſonat, vt vel pueri norunt. Quæ ſubijcit: οἱ τράγοι, ea ex Æliano, lib. I. de Animal. ſumpta, cap. 26.

59. Τροφωνίου μεμαντεῦσθαι] Vtitur Maximus Tyrius diſertus philoſophus, Diſſertatione XXVI. Mox pro κατίδον, Suidas κατιδύοντο præfert. Infra: ὡς τοῖς Ἀργείοις, male in Æliano ὡς τοῖς σύργοις, niſi forte ex eodem lib. cap. 4. σκάφαις leg. ſit, qui pro gregalibus ſuis pugnant. Idem mox: ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἰδίας συννόμου ὡς ὑπὲρ γαμετῆς. ſed noſter compendio fere, vt ſæpe iam admonui, ſua ex Æliano deſcripſit.

61. ὡς Αἰλιανός φησι] Verba Æliani ſunt lib. XII. cap. 10. Τρυγόνος λαλίστερον ἔλεγον. ἡ γάρ τοι τρυγὼν καὶ διὰ τοῦ στόματος μὲν ἀπαύστως φθέγγεται, ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν, ὥς φασι πάμπλειστα. Μέμνηται δὲ καὶ ταύτης τῆς παροιμίας ἐν τῷ Πλοκίῳ ὁ αὐτὸς (Μένανδρος) καὶ Δημήτριος μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ τῷ δράματι μέμνηται, ὅτι ἐν τῇ πυγῇ λαλοῦσιν αἱ τρυγόνες. *Turture loquaciorem quempiam dicebant. Turtur enim & ore ſemper, & poſtica etiam parte, vt aiunt, plurimum garrula eſt. Meminit huius parœmiæ idem etiam* (Menander) *in Plocio, & Demetrius in Sicilia fabula, turtures poſtica parte loquaces eſſe commemorat.* Ibidem, οἱ τὰς θυλακίας, eadem rurſum fere Ælianus lib. XVII. cap. 18. Animal. Quæ autem de paſtinacæ fure Leonides Byzantius tradit, ex eodem Æliano ſunt libro II. de Animalib. cap. 50.

62. Τραγικὸς πίθηκος] Ita vocat Æſchinem Demoſthenes Orat. pro Cteſiphonte de Corona: ad quem locum Hier. Wolfius vir doct. ἔοικε λέγειν τοῦτο ὁ Ῥήτωρ, ὡς καὶ παρὰ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου. Quamquam ibi non Τραγικὸς ſed αὐτοτραγικὸς, etiam in M. Sc. noſtro ſatis vetuſto ſic legitur: αὐτοτραγικὸς πίθηκος ἀρουραῖος Ὀνόμαος παράσημος ῥήτωρ. Idem ſcomma in Chriſtianos ab Ethnicis iaci ſolitum, perinde quaſi vultu habituque pietatem profiterentur, & ſcelerati alioqui haberentur, B. Hieronymus alibi in Epiſtolis teſtatur.

63. Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα] id eſt, ὁ βίος τροχός. *Vita inſtar rotæ*, vt Phocylides ait verſ. 25.

Κοινὰ πάθη πάντων, ὁ βίος τροχὸς, ἄστατος ὄλβος.

vel κύκλος τὰ ἀνθρώπινα, circulus eſt rerum humanarum, vt in Herodoti Clio, & exponunt Ariſtotel. lib. IV. Phyſicæ auſcultationis cap. 14. & Problem. III. Sect. 17. & Greg. Nazianz. Oratione ad ciues trepidantes, & De pauperum amore. Siue ergo *rotam*, ſiue *trochum* vertas, perinde parœmiæ quadrat. De priore ſignificatione multa Eraſm. Chiliade IV. Cent. VIII. Adag. 26. De rotæ ſimilitudine vt alia omittam, locus ille inſignis apud Zonaram in vita Baſilij Imp. Macedonis, vbi deuicto Agarenorum exercitu captus illorum Imperator, quem Sultanum vocabant, à Rege Francorum, cum toto biennio riſu abſtinuiſſet, tandem ridere viſus eſt. Cuius rei cauſam interrogatus, reſpondit ſe rotas in curru vidiſſe: quarum nunc vna pars terræ allideretur, nunc eadem ſurſum attolleretur, nunc rurſum ea quæ in ſublimi fuerat deprimeretur. Vnde argumento capto mobilitatis rerum humanarum, ſe in riſum erupiſſe, ſperareque fieri poſſe vti ſuarum quoque rerum ſtatus eandem mutationem admitteret: vt qui nunc ex edito loco in humilem adeo deiectus eſſet, in priſtinum denuo erigeretur. Eadem hiſtoria eſt in Theophane apud me M. Sc. at breuius, qui barbarum hunc ἀγέλαστον Σουλδάρους, non Σολδένου, vt hic,

cogno-

cognomentum tribuit. Simile in Nicephoro eſt de duob. Regib. currum triumphantis Seſoſtris pro iumentis trahentibus, libro XVIII. Hiſt. Eccleſ. cap. 29.

64. Τρικέφαλε] Themiſtius Orat. IV. & Iuſtin. Martyr. Epiſt. ad Zenam. Quod de amicorum conjunctione accipit Lucianus in Toxari. Philo Γηρυόνην τὸν τρισώματον appellat, libro aduerſus Caium, vt & Diodorus Siculus libro IV. Biblioth. Quod ait: φασὶ γὰρ Γηρυόνην, id ex Palæphato deſumptum.

65. In extremo: πόδας ὡς ἄρκτου, male in Heſychio eſt ἄρκου.

66. Τυφῶνος πολυπλοκ.] Parœmia eſt ex Phædro Platonis, qui eſt de pulcro: quem locum etiam Plutarchus deſcripſit libro Aduerſus Colotem. Verba Platonis ſunt: Σκοπῶ οὐ ταῦτα, ἀλλ᾽ ἐμαυτόν, εἴτε τι θηρίον ὂν τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον, καὶ μᾶλλον ἐπιτετυφωμένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἁπλούστερον ζῶον θείας τινὸς καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον. *Non iſta, ſed meipſum conſidero. Nam bellua quædam ſim Typhone multiplicior iactantiorque, ſiue manſuetius aliquod & ſimplicius animal diuinæ cuiuſdam ab omni faſtu alienæ ſortis naturæ particeps.* Quæ Socratis verba non ad ſubuertendam vitam, ſed ad faſtum ſtuporemque moleſtaſque & nimias illas hominum de ſeipſis opiniones atque iactantiam inde expellendas Plutarchus facere ait: quæ ipſa quoque hanc parœmiam ſatis explicant. De *Typhone*, ſeu, (vt Latini poëtæ, eorumque princeps ſemper appellant. Τυφῶν quoque Τυφῶς Pindaro Pythionic. Od. I.) *Typhoeo* ἑκατογκεφάλῳ, quomodo Tellus ob cædem gigantum irata, Iouem apud Iunonem calumniata ſit: illaque rem Saturno aperuerit, & ille duo oua ei dederit terra occultanda, vnde naſceretur qui Iouem regno detruderet, aliaque id genus ληρώδη, longa eſt fabula: quam vide apud Euſtathium in Iliad. β´. eiuſque allegoricum ſenſum. Malim autem in Apoſtolio & Suida legi Τυφῶνος πολυπλοκώτερον θηρίον, *Typhone multiplicior bellua*, ex Platone & Plutarcho: quo vſus & Sextus Empiricus lib. I. contra Logicos, cap. de homine. aut Τυφῶνος πολυπλοκώτερος, & τυφ. ποικιλώτερος, *Typhone multiplicior, & magis varius.*

67. τυφλὸν ὄνειρον] Melius fort. τυφλοὶ ὄνειροι. Nimirum hæc illa ſunt Inſomnia, quæ per portam elephantinam ab inferis mitti dicuntur, teſte Marone extremo lib. VI. Æneid.

Sunt geminæ ſomni portæ, quarum altera fertur
Cornea, quà veris facilis datur exitus Vmbris:
Altera candenti perfecta nitens elephanto:
Sed falſa ad cælum mittunt inſomnia Manes.

Qui locus haud dubie ex Homero expreſſus Odyſſ. τ´. hoc initio:

Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων, &c.

Vbi pro ἀμενηνῶν, Suidas ψευστῶν legit. De quinque porro Somniorum

 generib.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

generib. legend. Macrobius, cap. III. lib. I. in Somnium Scip. M. Tullij. τοῦ ὀνείρου quoque & ἐνυπνίου diſcrimen apud Suidam dict. ὄνειρος, & Euſtathium dicto loco.

69. τυφλοῦται] Plutarch. in Quæſtion. Platon. pag. 406. edit. Xylan. & pag. 30. ἐπιτυφλοῦται περὶ τὸ φιλούμενον τὸ φιλοῦν.

72. Τῶν ἐαρινῶν] Hexameter erit ſi legas

Πλείονες εἰαρινῶν φύλλων εἰσ' οἱ συκοφάνται.

Plures quam vernæ frondes nunc ſunt ſycophantæ.

74. Τῶν καλῶν] Ex Plutarchi Apophthegmatis.

76. Τῷ θριῷ] Parœmiam eſſe arbitror adhibendam cum quis hominis lubrici fallacem doloſumque ſermonem dicat validis argumentis reuincendum.

77. Τῶν δ' ὄνων] Alluſum videtur ad verſum antiquum

Ἀπονέμου τῆς σῆς ἁμάξης: τῶν δ' ὄνων οὐδὲν μέλει.

Tu tuo curru vtere, & nil curæ aſelli ſint tibi:

Cum quis rebus priuatis acquieſcit, relictis alienis.

78. Τῶν πλειόνων ἡ ψῆφος νικᾷ] Ductum à iudicijs, vbi maior pars in ſuffragijs ferendis vincebat minorem. Hinc formula illa apud Romanos in renunciandis ſuffragijs: HÆC PARS VIDETVR ESSE MAIOR. Vide Briſſonij Formulas.

81. ὑγιέστερος Κρότωνος] Poteſt dictum videri vel ab vrbe Crotone omnium ſaluberrima, teſte Strabone, lib. VI. Geogr. vel ab inſecti genere boues caneſque infeſtante: de quo Suidam lege. Vel denique à Crotone gummi Ægyptij ſpecie, cuius varius in medicina vſus. vide Heſychium, & copioſe Eraſmum. Strabo tamen à Crotone vrbe, vt dixi, deriuare mauult, & ab eodem fonte hæc quoque deriuat: Κροτωνιατῶν ἔσχατος πρῶτος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. *Crotoniatarum poſtremus, primus eſt aliorum Græcorum.*

85. ὕδρας κεφαλὰς τέμνεις] Ex Palæphato, in quo tamen Hydræ quinquaginta duntaxat capita tribuuntur.

86. ὑδροφορίαν ἄγεις] Poteſt Parœmia, ſi modo Parœmia eſt, in eum iaci, qui triſtitiæ ſeu affectui nimium ſe tradit, idque publice præ ſe fert.

87. ὕδωρ ᾖ πίνων] Suid. legit: ὕδωρ ᾖ πίνων καλὸν οὐ τέκοις ἔπος. *aquam bibens carmen bonum non panxeris.* Hinc ſcite Demetrius, ſeu Niceratus Halicarnaſſeus, vinum poëtarum equum ſic appellat:

Egregio vati vinum fit Pegaſus ales.

Ferunt Æſchylum nobiliſſimum poëtam non niſi inter calices Tragœdias ſuas ſcripſiſſe: & *Ennius ipſe pater nunquam niſi potus ad arma Proſilÿt.* Plura Had. Iunius Emblemate XXXIV. ad illud: *Vinum ingenÿ fomes.*

90. ὑμεῖς] Integer verſus oraculo redditus:

Ὑμεῖς δ᾽ Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.

Vide Suidam & hic, & Scholiaſten Gr. in Theocritum.

91. ὑμεῖς δαίμονα] Si mendo locus vacat, λήξεται Fut. I. Medium dixerim verbi λαγχάνω.

94. ὕπνοι καὶ κόποι] Legitur apud Platonem lib. VII. de Rep.

95. ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους] De hoc Prouerbio copioſius Zenobius, qui pro ἐν Κορίνθῳ legit ἐν Καρύστῳ. Suidas quoque, qui etiam aliam parœmiæ originem facit, à Callicrate Athenienſi quodam, qui iudiciarias mercedes in immenſum auxerat.

96. ὑπεψηνισμένη] ἐπίτεξ Lucian. clarius Suid. ἀκμαῖα πρὸς τόκον τὸν ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα ὃν οἱ γεωργοὶ ἐφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀποῤῥέῃ. *mulier partui apta ſiue prægnas, à pſene vermiculo, qui in groſſis generatur: quem agricolæ ramis ficulneæ illigant, ne fructus illarum diffluat.* Et dict. ψῆνες. κωνώπια interpretatur, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα οἷς (male excuditur οἵ) τινες καὶ τῶν ὀλύνθων περιαπτομένων ταῖς συκαῖς πεπαίνουσι τὰ σῦκα. *Culices groſſis innatos, quibus quidam etiam ipſos groſſos ad ramos ficulneæ adaptatis, ficus maturas reddunt.*

98. ὑπερβερεταῖος] Ioſephus lib. III. Antiquitatum ſeu Originum, cap. X. Τῷ δ᾽ ἑβδόμῳ μηνὶ, ὃν Μακεδόνες Ὑπερβερεταῖον καλοῦσι. Meminit eiuſdem menſis & lib. VIII. cap. 7. Zonaras in expoſitione Canonis Apoſtolorum XXXVII. Ο᾽ μὲν παρὼν κανὼν, καὶ ὁ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου κανὼν κά. τὴν τετάρτην ἑβδομάδα τὴν μετὰ τὸ Πάσχα ὁρίζουσι, καὶ τὸν τοῦ μετοπώρου καιρὸν, ἤγουν τὸν Οκτώβριον. οὗτος γὰρ ὁ Ὑπερβερεταῖος.

99. Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος] Ex Etymologo Græco deſumptum.

100. λείπει τὸ, εὕδει] Suidas exaudit ὕπεστι.

CENTVRIA XX.

TUrbant hic numeri Adagiorum, denario operarum ῥαθυμίᾳ interiecto. nos rectam ſeriem calculumque quâ poſſumus, ſequemur.

Paral. Cent. IX. Adag. 33.

Ἐυρύβατος] De hoc plura notabam ad lib. II. de vita Teclæ protomartyris, vt à Baſilio Seleucienſi deſcripta typis exijt Plantinianis.

Adag. I. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷς] Sic Lucianus in Gallo: ſed ἅλλεσθαι Plato in Cratylo.

2. ὑπὲρ τῶν ὅλων] ἐκκυβεύειν Polybius dixit. τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναρρίπτειν κύβον, Suid. Prouerbium autem hoc Iulio Cæſari Rubiconem tranſeunti vſurpatum: qui conſecutus ad Rubiconem Fl. qui prouinciæ eius finis erat, paullum conſtitit, ac reputans quantum moliretur,

conuer-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

conuerſus ad proximos: Et iam nunc, inquit, regredi poſſumus. Quod ſi ponticulum, tranſierimus, omnia armis agenda erunt. Et mox: Eatur, inquit, quo Deorum oſtenta & inimicorum iniquitas vocat: IACTA EST ALEA. Sueton. Eadem imagine Petronius Arbiter:

Iudice fortuna cadat alea -- Et Lucanus: *-- ruit alea fati*
Alterutrum menſura caput. vt erudite Læuinus Torrentius adnotauit.

3. ὑπέρυ περιστροφῆ.] Sic etiam Heſychius & Zenobius. Suidas ſemel περιτροπὴ, & alias περίτροφον: ſed hoc vltimum minus rectè:

6. ὑπ' αἰδοῦς] Ad numeros conſtituendos mallem legere:
ὑπ' αἰδέους ἢ οὐ λίαν ἀσπάζομαι,

7. ὑπονέμια] Leg. forte ὑπηνέμια vt mox 10. Iliad, ἐπαύνων σκιαὶ, non ſatis concoquo. Quid ſi ſcriptum fuerit, καὶ ὕπνων vel κάπνου σκιαί.

9. ὑπόχαλκον χρυσίον] Themiſtius Orat. 1. ἢ περφύρειν, ἐψευσμένον αὐθις, εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσάγειν.

10. ὑπηνέμια τίκτει] Ab auibus ducta Parœmia, quæ deſiderio maris, cuius vocem forte audierant, aut pulueris affrictu, aut vento, aut mutuo denique initu oua ſubuentanea pariunt, ex quibus nullus fetus generatur. Non longe hinc abit illud Homeri: κακὸν δὲ ἀνεμώλια βάζειν: *malum eſt ventoſa loqui.*

11. ὑπὲρ τὸν Ὑπέρβολον] In homines litium iudiciariarum amantes. Hinc Ariſtophanes Suida citante: οὐ συντυχὼν σ' ὑπέρβολος δικῶν ἀνατλήσει. Hyperbolus δημαγωγὸς, de quo Thucydides lib. VIII.

12. ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς] Celebris Parœmia & à Zenobio copioſe enarrata. Alij περὶ ὄνου σκιᾶς, Plato in Phædro: Origines lib. III. contra Celſum, Lucianus in Hermotimo, additque hic μάχεσθαι.

13. Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον] Ex Diogeniano. Addit Heſychius δραμεῖται. Mox quæ ex Democrito, ea ex Æliano deprompta lib. XII. Animal. Hiſt. cap. 16.

14. Ὗς διὰ ῥόδων] Ita Suidas: Eraſmus ῥοΐδων haberet quod noſter ῥοίδων, diminutiuo ἀπὸ τῆς ῥοίας, à malo Punico. Pro ἀπαιδεύτων ἀναγώγων in Suida legitur: qui etiam Cratetem ἐν γείτοσι citat. Statim ὗν οὔπ' ἄγριον, verſum ex Æliano lib. II. Animal. cap. 3.

16. Θεόκριτος] Locus eſt in Hedœporis, vbi Scholiaſtes ait ſic vulgo Parœmiam efferri ὗς ὢν πρὸς Ἀθηνᾶν ἐρίζεις.

19. ὑπήτης ἐτύφθη] ὑπηρέτης Eraſ. non male opinor. Olethacr. Parœmia œrem vulgi, & in ἀπολάμβανουσι aliquid deſidero, forte πληγὰς τινὰς, aut quid ſimile deeſt.

20. φάλλικον] Ita emendo, cum antea φαλέκιον legeretur. In Heſychio eſt φαλλίκων ὄρχημά τι. οἱ δὲ μέλος ἄλλος ᾠδὴν ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδομένην. Emenda φάλλικον, vt & in Polluce: vtrobique enim corruptum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Qui plura de abominando hoc myſterij ritu cognoſcere volet, adeat Plutarchum, lib. de Iſide & Oſiride: Euſtathium in Iliad. λ'. Iulium FirmicumMaternum De myſterijs & erroribus profanar. Religionum, Suidam, & alios. Ithyphallica quoque ne Latinis quidem ignota, ſed reiecta, & à ſacris aliena.

21. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς] Homer. Odyſſ. σ'. verſ. 84. 115. Et φ'. verſ. 308. Euſtathius ad verſ. 84. & Scholia parua hoc ipſo loco, qui corruptoris filiarum Metopæ & Amphiſſæ, nomen non αἰχμόδημον, vt noſter, ſed αἰχμόδικον appellant. Addunt eadem Scholia Echetum filium fuiſſe Bucheti, à quo & in Sicilia *Buchetus* vrbs condita fertur: ita enim meus Homeri cod. cum ſcholijs antiquis, non *Bucetus*, vt excuſum video, ſcribit cum ſpiritu. Addit Apoſtolius: Καὶ τῇ Ἰωνιᾷ, id eſt, τῇ συναγωγῇ τῶν Παροιμιῶν. Phalaridis autem, quam hic laudat, epiſtola eſt inſignis CXXIV. ad Athenienſes: item ad Teleclidem, Epiſt. LXV eadem de re: idemque notum etiam è Luciani Phalaride I. Vide Pindari Græcum interpretem ad Pythionicor. Odam I. extremam, & Io. Stobæum, Serm. XLVII. & Plutarchum Parallelis Græc. & Rom. nu. XXXIX. apud quem Πέριλλος dicitur, non, vt hic, Περίλαος ὁ Ἀθηναῖος. Et Plinius, lib. XXXIV. cap. 8. *Perillum*, inquit, *nemo laudat ſæuiorem Phalaride tyranno, qui taurum fecit, mugitus hominis pollicitus igne ſubdito : & primus eum expertus cruciatum iuſtiore ſæuitia.*

22. Φασηλιώτων] Zenobius Φασηλιτῶν, cuius & ſcriptus Vaticanus codex Calabrum nominat, qui hic Colaber eſt, de qua nihil equidem comperi: habetque τοῖς θεοῖς Eraſ. vero *Dio Capro*. Heſychius Κόλαβρον χοιρίδιον (male vulgo χοιλίδιον excuſum) interpretatur. Proinde *porcello Deo* potius dicendum fuerat. Sed quis ille tam ſordidus Deus? Forte ducente eodem nos Zenobio legendum eſt: Φασηλιώτας, aut Φασηλίτας γὰρ τάριχον σὺν τῷ κολάβῳ (offæ ſeu placentæ id genus) τοῖς θεοῖς θύειν φησὶν ὁ Καλλίμαχος.

23. τῷ ἢ Φάωνι] Exſtat fabella in Æliani Varia Hiſt. lib. XII. cap. 18. De Sappho vide Ouidij ſub eius nomine ad Phaonem epiſtolam in Heroidib. Pro ἐσομίζετο, ἐκομίζετο mallem. De Leucade ſaxo, quo ſe amantes præcipitarint, Photius in Biblioth. commemorat.

24. Φέρει καὶ ὄρνις γάλα] Eſt in Athenæo, lib. IX. Dipnoſoph. hic verſus ex Mneſimachi Philippo: Ἀνιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα. *Gallinæ adeſt lac, ecce, quod rariſſimum.* Et lib. II. ait Anaxagoram in libris De natura, auctorem eſſe lac gallinæ album oui vocari. Quem locum Euſtathius citat Odyſſ. δ'. ſed male omiſſa hac dictione. Legend. enim opinor: ὡς καὶ ὀρνίθων γάλα κατὰ Ἀναξαγόραν ἐν τοῖς ὠοῖς λευκὸν ὁ Ἀθήναιος παραδίδωσιν: atq; de inſigni felicitate vſurpari ait, vt & hæc: Διὸς γάλα. *Iouis lac*, quod eſt in codẽ Athenæo, lib. XIV. & Διὸς ἐγκέφαλος *Iouis cerebrum.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

26. φερούλας] Concinno locum metri lege Iambici: βληθεὶς φερούλας, οὐδαμῆ μετεστράφη. Porro factum hoc generoſiſſimum apud Xenophontem leges lib. VIII. περὶ Κύρου παιδείας. Mox ἐν ᾧ.. ἐξήλασεν Xenophonti hæc deſunt. pro ἀφιέναι, ἀφεῖναι Leunclaij Xenophon, idemque legitur. σύρων δὲ ὁ προεστατῶν. ἀρμενίων δὲ Τιγράνης. ὑρκανίων δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἱππάρχου. Rurſum pro δέξαιμι ἄν, δεξαίμην ἄν Xenoph. in quo edito male omiſſum ὁ Κῦρος. & προσῆλθεν pro συνῆλθεν.

28. Τοῖς τῆς Ἴσιδος πλοκάμοις] Apud Plutar. Ἴσιδος τρίχες ſunt plantæ marinæ genus lib. De facie in orbe Lunæ. De eiuſdem Iſidis crinibus in luctu euulſis, vide Etymologum in Κοπτός. Illud: φιλοτιμοῦνται ὡς Μεμφῖται ſumptum videtur è Luciano. Sic enim ille lib. aduerſus indoctum libris tumentem: Ἔχει μὲν τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου· καὶ Μεμφῖται τῆς Ἴσιδος τοὺς πλοκάμους. Meminit & in Arcadicis Pauſanias.

29. Πιστότατα] πιστοτάταν rectius fort. aut πιστότατα φιλούντων. Eſt hæc hiſtoria ſeu fabula ex Æliano, lib. VI. de Animal. cap. 2. Illud, οἷα φίλην ἢ ἐρωμένην προλείπειν, οὐκοῦν. Ælianus ſic: εἶχεν οἷα δήπου φιλ' ἢ ἐρωμ. ἀγαπῶν καὶ προλείπων ἰσχυρῶς οὐκοῦν. Et pro κενέβρειόν τι, Ælianus νενεκρωμένον τι. Rurſum. ἐδωδιάς τινος ex eo ipſo Æliano, lib. V. de Animal. cap. 4. in quo ſtatim pro μετειληφέναι, μετειληχέναι eſt. Homericum illud: Ἦρά τε καὶ περὶ δουρὶ, in Hom. aliter Iliad. Φ. verſ. 577. Ἀλλά τε καί.

32. φιλέψιος] in Heſychio eſt φιλέθεος.

33. Φιλέει γὰρ θεὸς] Verba ſunt ex Artabani apud Herodot. lib. VII. oratione.

34. Φιλεῖ δὲ] Vide ſup. Prouerb. Σὺν Ἀθηνᾷ δὲ χεῖρας κίνει.

35. νυκτὸς καὶ ἡμέρας] Schedæ Vaticanæ apud Schottum noſtrum νύκτα καὶ ἡμέραν, & Suid. itaque Eraſmus, recte. Similes ſupra fraudes, & de Didone fundum Carthagine coemente. P. Maro: *Taurino quantum poſſent circumdare tergo.*

37. Φοινικήια γραμ.] Non ἐπιθετικῶς, ſed ex ipſis litteris interpretari videtur Heſychius, aliamque aſſignat cauſam quare Cadmus è Phœnicia illas reportaſſet. Herodotus Terpſichore eas nominat, & Καδμήια γράμματα ibidem. Suidas Cadmum litteras in Græciam primum intuliſſe ſcribit, quas Phœnices primi inuenerint, allato hoc Zenonis Epigrammate, vt vir clariſs. Io. Goropius Becanus Belgij, dum vixit, decus emendavit:

Ἐστὶ πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; εἰμὶ δὲ Κάδμος
κεῖνος, ἀφ' οὗ γραπτὰν Ἑλλὰς ἔχει σελίδα.

Id eſt, eodem interprete:

Sum patria Phœnix, quis liuor? ſum tamen ille
Cadmus, cui debet Gracia tota libros.

38. Φορμίων@ ϛιβάς] De hoc Phormione militiæ duce fortiſſimo laboriſque patientiſſimo copioſe Suidas, τὴν ϛιβάδα autem Heſychius interpretatur τὴν ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων ϛρῶσιν, καὶ τὴν φύλλων χαμευνητοκοίτην: *Ex ramis & viridibus herbis ſtratum, ſiue quæ humi fit inter folia cubationem*: qualis fere militum eſſe lectus ſolet.

39. Φοινίκων αὖθις ἐπιθυμεῖ] aut mendoſus locus vt mutilus, aut ego fallor. Videtur germana illa Parœmia: οἶδ᾽ ὃ θέλεις, σῦκα θέλεις. *Scio quid petas, ficos petis.* Vide & Σικελὸς θάλασσαν, *Siculus mare.* Quæ de Phœnice aue ſuntque ex Æliano, lib. 6. de Animal. cap. 58. nihil huc admodum pertinent, niſi ἔτη pro αὖθις vel ἐνιαυτοὺς potius legas. Fallit multos φοίνικ@ vocis ἀμφιβολία, in palma arbore & in aue longæua, ſi vera eſt fama: qualia exempla collegit M. Ant. Muretus, lib. XIII. Variar. Lect. cap. XII. Prouerbij & illud ſpecie aut γνώμης ſic dictum: τὰ παθήματα μαθήματα. Mox pro λογικῆς, λογιστικῆς rectius videatur, vt in Æliano eſt, quem hic denuò ἐν ἐπιτομῇ deſcripſit.

41. Φρουρᾶς ᾄδων] Eſt in Ariſtophanis nubibus: Φρουρᾶς ᾄδων ὀλίγου φροῦδ@ γεγένημαι: *Excubiarum cauſa cantans pæne perij.* Admonet Eraſ. etiam legi φρουρὸς ᾄδων, *Excubitor cantans.* Scholiaſten Græcum adito.

43. Τοὺς φρουροὺς αὐτὸς] Suid. αὐτῆς melius, niſi forte malis αὐτοῦ.

47. Φρυνώνδας ἄλλ@] De hoc Euſtathius in Odyſſ. κ΄, & copioſius Suidas hac dict.

48. Φρυνίχου πάλαισμα] De huius aſtu Thucydides, lib. VIII. & Suid. hac parœmia.

53. Φώκου ἔραν@] Conſtat ex Zenobio Phocum ſymbolas in conuiuium frequenter Procos filiæ ſuæ popoſciſſe. Vnde veriſimile eſt illos perditæ rei, & ſpe nuptiarum diutius delata impatientes hominem de medio ſuſtuliſſe.

54. Φωνά τοι ὗς] Plutar. in Apophthegm. Lacon. φωνά τύ τις ἐσσι. Et mox pro ὁρῶν, legi queat εὑρών. Et in editis libris Τίλας ſimplici λ legitur.

55. χαλεπὰ τὰ καλὰ] Platonis eſt in Cratylo, in Hippia maiore, & lib. IV. de Rep. Pittaci quoque dictum χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι apud Laertium eſt in vita Pittaci: qui è Simonide quoque Πιττάκειον eſſe probat. Refert illud etiam lib. de liberis inſtituendis Plutar. Pro θαυμάζοντας malè in Suida ἀκμάζοντας, qui hinc corrigendus, & δημοτικὸν Suidas non male. Lege Zenobium Cent. VI. Adag. 38. & Heſychium dict. χαλεπά: qui hinc Prouerbium ortum ait, quòd cum Solon facta Periandri cognoſſet, hæc verba pronunciarit. Sed mutilus fortaſſe is locus, & è Zenobio explendus.

59. χαίροις Ὑψιπύλη] Quæ Luciano Ὑψιπύλη lib. de Saltatione, illa Pindaro ὑψιπύλεια Olymp. Ode 4. vt ſit ἀκατάληκτον, quemadmodum

Περσεφόνη & Περσεφόνεια apud eoſdem, atque alia non nulla id genus nomina propria θυλικά. Eſt, vt apparet, locus vbi mulier colloquens cum alio, viſo marito, non reſpondet amatori ſuo ad rem. Simile huic alterum etiam Adagium: Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας, apud Plat. lib. περὶ ἀδολεσχίας. Pro ἤκοιτις legit Eraſ. ἀκοίτης, rectius, vt opinor.

60. ὁ χαμαιλέων] Ex Æliano ad verbum lib. II. cap. 14. de Animal. tranſcripta: vbi in editis legendum τὴν τῶν ὁρώντων ὄψιν, & περιτύχοις μέλανι. Et mox ex eodem lib. IV. Animal. cap. 33. & in album etiam verti colorem ait. Excuſus vero Apoſtolius omnem] colorem præterquam album induere aſſerit, quod & Plutar. aſſerit lib. de amici atque adulatoris diſcrimine. Et Plinius lib. VIII. cap. 33. *Reddit colorem, quemcumque proxime attingit, præter rubrum candidumque.* Idem lib. XXVIII. cap. 8. *Nullum animal pauidius exiſtimatur, & ideo verſicoloris eſſe mutationis*: Διὰ γὰρ τὸν φόβον πολύμορφος, Ariſtot. lib. IV. de partib. animal. cap. XI. In Æliano quoque emendandum, vt hic, ὑποκριθεὶς, pro ὑποκριτής.

61. χάραξ τὴν ἄμπελον] Eſt & apud Zenobium, qui integre efferri ait ab Ariſtophane in Veſpis nimirum: Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. *Vallus fefellit funditus vitem ſuam.* Trochaicus eſt integer Εἶτα νυνὶ ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον *Nempe nunc prorſus fefellit vineam palus ſuam.* In Heſychio pro πάθη, quod Zenobius, Suidas & noſter habent ἀπατηθῆ legitur, non male. Lege Euſtathium ad verſ. 563. Iliad. σ'.

62. χαλάζω τὴν ἱερὰν] Metaphora à nautis, qui inter ceteras anchoras vnam habent omnium firmiſſimam, quam ἱερὰν, hoc eſt ſacram nominant, quam non niſi in extremo conſtituti periculo laxare ſolent. Pro validiore igitur auxilio ſumitur. ἄκουσον δὴ ἱερὰν φασὶν ἄγκυραν, καὶ ἣν οὐδεμία μηχανῇ ἀπορρήξεις. *Audi igitur ſacram, vt aiunt, anchoram, quam nulla vi abruperis.* Lucian. in Ioue Tragœdo. Et in Hecuba Euripides ab eadem tralatione:

Ἄγκυρα δή μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη. *Nituntur vna res meæ nunc anchora.*

Niſi ad alterum reſpexit Adagium ἐπὶ δυεῖν ὁρμεῖ, *Duab. nixus anchoris in portu ſedet.* Quomodo & Pindarus Lyricus *Bonum eſſe duabus fulciri* dixit.

63. χορίου κύνα] χορίον vt Galen. definit, proprie inuolucrum ſeu tunica fœtus ante puerperium. Sic appellatum ait, quod χώρημα, locum nempe & ſpacium præſtet fœtui. Pollux lib. II. duplici tunica ſeu inuolucro obuolui fœtum tradit: altero tenuiore ac molliore, quod ob id agninum ab Empedocle vocetur. Quod autem exterius, chorion vocari, cui vmbilicus ſit fœtus connexus. Vide Anatomicos & Læuinum Lemnium de occultis Naturæ miraculis. Eraſ. minus

proprie,

proprie, inteſtinum χορίων dixit. Eſt & in Suida, ſed ex Theocrito, Eidyllio x. χαλεπὸν χορίου κυνὶ γεῦσαι.

Inteſtina canem ſemel adguſtaſſe periclum eſt.

64. χαίρει ταῖς κατάραις] Probat hoc Theophraſtus, lib. VIII. de Plantis: ἴδιον δὲ καὶ ὃ λέγουσι κατὰ τοῦτο· φασὶ γὰρ δεῖν καταρᾶσθαί τε καὶ βλασφημεῖν σπείροντας εἰ μέλλει καλὸν ἔσεσθαι καὶ πολύ. *Peculiare eſt quod de eo commemorant. Aiunt enim execrationibus & maledictis opus habere, qui id ſerunt, ſi id pulcrum copioſumq́ prouenire cupiunt.* Idem de ocimo tradit Plinius, lib. 19. cap. 7. *Nihil ocimo*, ait, *fœcundius, cum maledictis ac probris ſerendum præcipiunt, vt lætius proueniat.*

65. ὁ δὲ Αἰλιανὸς] Libro XVII. Hiſt. animalium cap. XIII. Pro ὑπόσχεσις, ὑποσχέσεις Suidas.

67. ἕτεροι δὲ γραῦ] Suid. οἱ δὲ αἰσχρὰν ἄλλοι γραῦ. Addit etiam Diogenianus id à muliercula factum, ne corporis ſui fœditatem proderet. Puto porro in vſu olim fuiſſe vt illato lumine ijs vterentur verbis, aut potius χαῖρε ἀγαθὸν φῶς, vt & in Coniectaneis Varronianis Scaliger obſeruat: quod & inter Chriſtianos poſtea obtinuit.

68. χαιρεφῶν αὐτοσχέδημα] Suid. hoc pacto effert: ait οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος. Quod autem hic de Socrate dicitur, Suidas apud Xenophontem eſſe ait. Vide in ἀπομνημονεύμασιν.

69. Χάρωνος θύρα] Iulij Pollucis verba ſunt in Onomaſtico: τοῦ δὲ νομοφυλακίου θύρα μία Χαρώνειον ἐκαλεῖτο, δι' ἧς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπήγοντο. Heſychius magis aperte: Χαρώνιον, θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου, δι' ἧς οἱ καταδίκοι τῆς ἐπὶ θανάτου ἐξήγοντο, pro ἐξήργοντο, Zenobius Diogenianus & Suidas ἐξήγονται. Χαιρώνιος Zenobius habet, Χαρονεῖος Suidas. qui & alteram refert Parœmiam ex Ariſtophanis Pluto:

ὁ δὲ χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν. *Charon Symbolum dat*, hoc eſt, morieris.

70. Χάρης ᾄδων.] Hoc Prouerb. nuſquam alibi exſtare memini. Ceterum νόμον ὄρθιον Euſtathius etiam agnoſcit Iliad. λ'. ad verſ. 10. qui à noſtro & Suida citatur: Τὸ δὲ ὄρθια, εἴρηται μὲν Ἀττικῶς, ἀντὶ τὸ ὄρθιον, ὁποῖα καὶ ἄλλα τοιαῦτα προγέγραπται. ἑρμηνεύεται δὲ ἀπὸ τοῦ -- μέγα τε, δεινόν τε. τοιοῦτον γὰρ ὁ παρὰ τοῖς Μουσικοῖς Ὄρθιος νόμος, ἤγουν τρόπος ἐκεῖνος ᾠδῆς εἰς πόλεμον ἐρεθιστικός. Τὸ ὄρθια, inquit, *Attice dictum pro* ὄρθιον: *cuiuſmodi etiam alia id genus ante ſcripta. Interpretantur autem quid ſit, illa verba*: Μέγα τε δεινόν τε magnum, validumq́ue. *Talis enim apud Muſicos* Orthius cantus, *nempe cantionis genus quod in pugnam incitabat.* Addit deinde, Timotheo hoc cantu vtente ita Alexandrum M. fuiſſe commotum, vt ſtatim ad arma proſilierit. Terpandri eſſe inuentum, vt & Trochæi, Pollux auctor eſt. Sed de nomi ſignificat. pluribus Schottus noſter ad Procli Chreſtomathiam poëticam ab illo egregie cum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Obſeruationum humanarum libris illuſtratam, editamque. Nos ad finem properamus σὺν Θεῷ.

71. Χαρὰν πυραύστου χαίρεις] Æſchyli Tragici Senarius eſt:

Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον. quem ſic H. Iunius in Emblemate vndequinquageſimo reddidit: *Pyrauſtæ inertem pertimet necem nimis.* Quomodo & in Suida hinc eſt corrigendus. Euſtathius in Iliad. ψ. ab αὔω, quod eſt exuro, incendo, dici oſtendens adiunxit: ἐξ οὗ καὶ πυραύστης ζωΰφιον καταπετόμενον φλογὸς, καὶ οὕτως ὀλλύμενον· ὅθεν παροιμία τὸ, Πυραύστου μόρος, ἐπὶ τῶν ῥαδίως καὶ ἑκουσίως θνησκόντων ἀγεννῶς καὶ ἐξ ἀφροσύνης. *Pyrauſta animalculum circum flammam volitans, ſicque periens. Hinc Prouerbium*: Pyrauſtæ interitus: *de ijs qui facile ac ſponte, idque abiecte & imprudenter, moriuntur.* Suidas etiam de ijs qui ſunt breuioris vitæ interpretatur. In quo tamen male ſecunda dictione μορὸν pro μωρὸν excuditur. Addit Apoſtolius: ὁ γὰρ πυραύστης, ex Æliano, lib. XII. Animal. cap. 8. id deſumptum.

72. Τῷ δ' Ἀγαμέμνονι] E Suida præmittendum: οὐκ οἶσθα ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαῤῥησιάζετο. Deinde: Τῷ δ' Ἀγαμ. Quæ porro de teſtudine origanum contra ſerpentis morſum adhibente refert, ex Æliano ſunt, lib. III. cap. 5. Hiſt. animal. Vide & lib. VI. cap. 12. & Plutarc. in Problemat. Phyſicis extremo, & de ſollertia animalium. Quæ vero de teſtudinis marinæ partu, ex eiuſdem Æliani ſunt lib. I. cap. 6. ſed variæ Hiſtoriæ, paucis mutatis: quem librum Æliani rariſſime Michael adhibet; de Animalibus, omnibus pæne paginis.

73. Χειμὼν ὀρνιθίας] Ariſtophan. in Acharnenſibus, Act. IV. Sce. I. Mox: Καὶ ἄνεμος, Ariſtoteles meminit lib. de Mundo ad Alexandrum: οἱ ὀρνιθίαι καλούμενοι ἐαρινοί τινες ὄντες ἄνεμοι Βορέαι ἐπὶ τῷ γένει.

74. Χειρώνιον ἕλκος] Suid. latius deſcribit, quod ex crebra ſtatione conciliatum continuo humorem excernit. Euſtath. in Iliad. α'. interpretatur ὅσα δυσαλθῆ ὄντα δέοιντ' ἂν ἰατροῦ τοῦ χείρωνος, *incurabilia, quæque Chirone indigeant medico.* Et in Iliad. δ'. Χείρων δὲ εὑρετὴς ἰατρικῆς καὶ λυρικῆς, υἱὸς Φιλύρας καὶ Κρόνου ἐκ τῶν Κενταύρων. ἐξ οὗ Χειρώνεια ἕλκη, τὰ δυσαλθῆ· ἃ δηλαδὴ Χείρων κατέδειξε θεραπεύεσθαι. *Chiron artis medicæ & Lyricæ inuentor, Philyræ & Croni F. vnde & Chironia vicera, quæ nimis ægrè curentur, quorumque medicationem Chiron oſtendit.* Talia etiam ſunt Τηλέφεια τραύματα, *Vulnera Telephia.* Vlceres autem Chironij curationem deſcribit Cornelius Celſus libro VI.

75. Χείλεα μὲν τ' ἐδίην] Sic leg. ex Homeri Iliad. χ'. verſ. 495. Non recte enim ſcriptus cod. χείλεα μὲν τ' ἐδίνηεν· ὑπερῷον οὐδ' ἐδίνηεν. vbi ὑπερῷον quidem certe in ὑπέρον mutandum. Euſtathius quoque Prouerbij vicem adnotauit. *Tractus* inquit, ſi Latine reddam, *verſus iſte in Adagium, de ijs qui parua quædam donant, eo quod labra quidem hume-*

ctentur,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

clentur, liquor autem ad ipſum oris palatum minime peruenit. Sumitur & de ijs, qui verbis quidem promittentes oblectant, at vero id minime faciunt ſyncero animi affectu.

76. Φάβιος Μάξιμος] Omnia ex Plutarcho in Apophth. Fabij, & in vita eiuſdem: T. Liuius eadem lib. XXII. vbi inter cetera ait: *Annibalem quoque ex acie redeuntem dixiſſe ferunt, tandem eam nubem, quæ ſederet in iugis montium, ſollicitatum procella imbrem dediſſe.*

77. χεῖρας ἔχει] T. Quinctij Flaminini Apophthegma hoc apud eundem Plutarchum.

78. χθόνια λουτρὰ] Eraſ. vſurpari poſſe opinatur, cum quis ſerum & nequidquam profuturum remedium adfert: vt ſi quis poſt prælium amiſſum ſuppetias adferat. Eſt apud Zenobium, Heſychium, & Suidam.

80. Χίλων] ita in ſcripto Apoſtolio, & Clemens Alexandr. Stromat. I. nec non Suidas, Plutarchus, & Ælianus. Laertius vero Χείλων. Illud autem. Noſce teipſum. Γνῶθι σεαυτὸν, ibidem Clemens: τὸ, Γνῶθι σαυτὸν, οἱ μὲν Χίλωνος ὑπειλήφασι. Χαμαιλέων δὲ, ἐν τῷ Περὶ θεῶν, Θαλοῦ. Ἀριστοτέλης δὲ (καὶ Πλάτων, Νόμων ια.) τῆς Πυθίας. Et Laërtius in vita Thaletis: τούτου ἐστὶ τὸ Γνῶθι σαυτὸν: ὅπερ Ἀντισθένης ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, Φημονόης εἶναί φησιν. Ἐξιδιοποιήσασθαι δὲ αὐτὸ Χείλωνα. Vide Stobæum Sermone XXI. Michael hic Apoſtolius in Ioniâ Sententiarum, & Apophthegmatum ſic ait: Χίλων ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτατον, τὸ γινώσκειν ἑαυτὸν, ἔφη. Χρήσιμον γὰρ εἰς νουθεσίαν τῶν ἀλαζόνων, εἰ ὑπὲρ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν φλυαροῦσι. Reſpondit vero Chryſoſtomus alibi. Quid difficillimum? γνῶναι αὐτὸν. Plato vero in Philebo, μὴ λανθάνειν αὐτὸν. Idemque in Phædro: οὐ δύναμαί πω, κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα γνῶναι ἐμαυτὸν. Τὸ ἐν Δελφοῖς γράμμα vocat etiam in Alcibiade priore, in Hipparcho, in Charmide, & in Protagora. Plutarchus item in Conſolat. ad Apollonium: quæ obſeruauit accurate Hœſchelius è Græcis ſcriptoribus: nam de M. Tullij locis eadem repetentib. in Tuſcul. & de Legibus, pleni libri, vt inculcare non ſit precium operæ.

81. Χλαμὺς Συλοσῶντος] Hiſtoria eſt apud Herodot. lib. III. Licet porro noſter de ijs interpretetur qui veſtitu efferuntur: credam non male adhiberi quoties indicare volumus paruum munuſculum ſeu officium ingenti beneficio remuneratum eſſe. Quale Homericum illud: χρύσεα χαλκείων.

83. Ἐπὶ τῶν ἄτοπα] Nempe verum illud Menandri:

> Δειλῶν γὰρ ἀνδρῶν δειλὰ τὰ φρονήματα.
>
> *Ignauo ineſt ignaua cogitatio*

Item illud eiuſdem: ὡς πολλὰ θνητοῖς ἡ σχολὴ ποιεῖ κακά.

> *Quam multa ſuadet otium multis mala.*

Hinc

Hinc præclarum illud Demonactis conſilium

χρόνος δ' ἐκφυγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός.

Nullum tibi labatur vmquam iners tempus.

84. Χοῖνιξ Κνωδάλου.] Heſychius Κωδάλη χοῖνιξ, male pro Κωδάλου additque dictum à quodam Ædili, qui maioribus vteretur menſuris. Suidas Κοδάλου, Diogenianus m. ſc. meus diſertim vt hic Κνωδάλου. Eandem parœmiam ſupra habes: Κνωδάλου χοῖνιξ.

85. Χορὸν δίδωμι] Diogenian. & Heſych. exponunt de ijs qui ſcommatis certantes viciſſent, vt etiam Vaticana Appendix. Suidas vt noſter.

88. Χρήματ' ἀνήρ] Ariſtodemi ſententia, quam Alcæus & Pindarus ab ipſo ſunt mutuati. Hic in Iſthmionicis Hymno 2. ille alibi, vt his verbis refert Pindari interpres: Χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πέλει ἐσθλός. Vide Suidam. Pecuniæ vim etiam veteres hi Senarij indicant ἀδήλου, vt ab Apoſtolio noſtro allati:

Χρυσοῦ λαλοῦντος, πᾶς ἀπρακτείτω λόγος:
Πείθειν γὰρ οἶδε, καὶ πέφυκε μὴ λαλεῖν.

89. Ἀρχή] Refert Laërt. in Pittaco. Ibidemque illud: Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

92. Φθειριάσει] Hæc è Laertio in Pherecydis vita, vbi pro χροῒ, χρωτὶ legitur, habetque διαβαλόντα, pro quo hic προβάλλοντα. Latius omnia Ælianus, lib. IIII. Variæ Hiſt. cap. 28.

96. Τί δὲ. ἦ δ' ὅς] Platonis locus initio lib. V. de Repub. hic & in Suida corruptus, reſcribendus hoc modo: Τί δέ; (ἦ δ' ὃς ὁ Θρασύμαχος) χρυσοχοήσοντας οἴει, τοὺς δὲ νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι, ἀλλ' οὐ λόγων ἀκουσομένους. *Quid vero, inquit Thraſymachus? hoſce modo huc veniſſe exiſtimas aurum fuſuros potius quam ſermones audituros?* Male item hoc loco in Suida χρυσοχοεῖον. pro χρυσοχοεῖν. Infra, ad ὅπλα, duos ex Eraſ. verſus adieci, male hic, & à Suida prætermiſſos.

97. Καὶ βραδύς τις ᾖ, σοφόν] Suidas aliter paullo: καὶ ἄμουσος ᾖ. Cum quo Jambico Senario conſentit ille ſiue Archytæ, ſiue alterius hexameter; χρειὼ πάντ' ἐδίδαξε, τί δ' οὐ χρειὼ κεν ἀνεύροι; Quem è Plutarcho adfert Stobæus λόγῳ νή & ϛγ', Vide quæ περὶ τῆς τῶν χρειῶν ἐνδείας ſcribit Origenes lib. IIII. contra Celſum, pag. 220. edit. Auguſt.

98. Νῦν δὲ κόσμος] Amplius Suid. νῦν δὲ κόσμος τοῦτο ἐστὶ τὸ τοιαῦτ' ἀκούειν.

100. Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων] addit rurſum Suid. rectè; καὶ ἀνηνύτων, quæ nihil proſunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

CENTVRIA XXI.

AD Dag. 1. Ὀστράκινος, εὐτελής.] vilis, nempe à materiæ vilitate, vt terrea.

2. Χωρὶς τὰ Μυσῶν] Idem Prouerbium legitur apud Suidam & explicatur, in οὐδὲν ἧττον, & in χωρίς. Legitur etiam in Excerptis è vita Iſidori apud Photium, tam in Bibliotheca, quam Epiſtola eius 244. vt doctiſs. obſeruauit Hœſchelius, noſque monuit per epiſtolam. Paulo aliter in Nazianzeni Jambico XVIII. χωρὶς τὰ Μήδων καὶ Λυδῶν ὁρίσματα. Infrà, Merrhæ ſtagni mentio Exodi XV. v. 23. & Pſalmo XCIII. v. 9. Siloæ vero Eſaiæ VIII. v. 6.

3. Πόλις καὶ τόπος] ita plane in MS. Legam lubens vertamq́ue τρόπος: vt nos Belgice vulgo efferimus: **Elck ſtede heeft ſijn ſede.**

5. Ψάφωνος ὄρνιθες] ὄρνεις ponit metri Jambici gratia Joſ. Scaliger in Stromateo, v. 1184. ψάφωνος ὄρνεις. Mox: ἀλλὰ deeſſe puto μείζονος. ἤθελε γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν. Vni Apoſtolio hæc parœmia accepta eſt referenda, & vnde hauſerit, mihi quidem incertum. Simile quid cum auibus tentauit Annon, ſiue Hanno quidam Carthaginenſis, (niſi eius nomen in illud tranſmigrauit:) ἐκθεοῦν καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν βουλόμενος, ſed impari euentu, vt Ælianus refert lib. XIV. variæ Hiſtor. cap. 30. Aues enim illæ dimiſſæ ad conſuetum ſibi victum libertatemq́ue reuerſæ naturalem cantum ediderunt. Plane vt illi in auibus illis docendis vſu venerit quod alteri cuidam æuo Auguſti, in re ſimili vt opera & impenſa illi perierit. Qua de re vide Macrobium lib. II. Saturnal. cap. 4. vbi de alio refertur, qui Auguſti poſt Actiacæ pugnæ victoriam pari aſtu ſibi liberalitatem eſt venatus. Mox ex Joniâ Apoſtolij in littera X. additum, Λίβυες γὰρ: & emendo τὴν φωνὴν ψάφωνι ἔθυον καὶ αὐτοῖς θεός, &c. pro quo φήμην editur.

8. Ψευδῶν πλέ' Ἀτράφαξις] Edidimus vt in m. ſcr. reperimus. Vereor tamen vt ſatis attente Apoſtolius Ariſtophanis locum, qui eſt in Equitibus, legerit, adeoq́ue Chiliaſtæ noſtro impoſuerit. Verba enim Cleonis falſo Equites accuſantis populumq́ue ob nimiam in credendo illi facilitatem reprehendentis hæc ſunt:

Πιθανώτατα δ' ἡ βουλὴ γ' ἅπασ' ἀκροωμένη
Ἐγένετ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξιος πλέα:
Oratione concio hac probabili
Pſeudatraphaxi plena ſtatim eſt reddita.

Eleganter & more ſuo Ariſtophanes, nos docet concionem à Cleone mendaciis fuiſſe repletam ſed ψευδατραφάξι. quaſi dicat, inania falſaq́ue Atraphaxi. Proinde Parœmia de homine vano ita efferri poſſe,

ψευδατραφάξιος πλέος. Vetus Gr. Scholiaſtes ψευδατραφάξιος, πλήρης ψευσμάτων. Ἀτράφαξις ἢ, εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. Eſt in Heſychio ψευδαδάμαξυς, εἶδος ἀμπέλου, ἤγουν εἰς ἀναδενδράδα εὔθετος ἄμπελος, καὶ ὁ ψευδόπλουτος, *ſpecies vitis quæ in arbuſti formam facile diffunditur: & homo mendacijs diues.* Videndum cum ſignificatio pænè conueniat an non & ibi ψευδατράφαξις leg. vt & in Suida, dict. eadem, vbi & eadem quæ Scholiaſtes adfert.

9. Ἀντίμαχος] Quattuor Antimachorum meminit Ariſtophanis interpres in Nubibus. Vide & Suidam dict. Ἀντίμαχος.

12. Ψύρα] Inſula iuxta Chium parua, hodie *Pſara* vocatur, & onagros ſeu aſinos ſylueſtres alit, ab Aſſyriis diuerſos. Vino carere hinc apparet. Vide Stephanum de Vrbibus.

14. ὦ γάμοι, γάμοι] Reponendum arbitror, ὦ γάμοι ἄγαμοι, vt Latinis Nuptiæ in-nuptæ, & Sophocli etiam παροιμιακῶς, ἐχθρῶν δῶρα ἄδωρα. & Q. Ennio in orat. Appij Claudij Cæci, emendante Lambino, *Mentes dementes. Quo vobis mentes*, &c.

16. ὦ Λακιάδαι] Λακίδαι alij ſcribunt. Apud Plutarchum à mollicie notatur Lacydes Argiuorum rex: Λακύδην τῶν Ἀργείων βασιλέα κόμης τῆς διαθέσεως, καὶ βάδισμα τρυφερώτερον, εἰς μαλακίαν διέβαλε. Λακίδαι, δῆμος, ἀπὸ Λακίου ἥρωος ὀνομασθείς. Pauſanias in Atticis.

17. Ὤδινεν ὄρος] Simile illud Flacci: Parturiunt montes, &c.

19. Ὦ οἵα κεφαλή] Ex Æſopo Phrygio fabulatore ſumptum.

23. Ὡς οὐ ἐξῆλθεν] De hoc Flaccus lib. Sermon II. Satyra I. v. 26.

Caſtor gaudet equis, ouo prognatus eodem Pugnis.

24. Ἀμυκλαῖον ἰὼ] Hyacinthus ab Apolline dilectus, diſco ictus & interemptus, in ſui nominis vertit florem. Ouidius x. Metamorph. Fab. v. qui *Amycliden* patronymicῶs nominat, v. 162.

Te quoque Amyclide, poſuiſſet in æthere Phœbus.

In quem florem etiam mutatus poſtea Aiax Telamonius, vt lib. XII. v. 396. Et lib. x. v. 205. & 215.

26. Ὦσιν ἑστῶσιν] *Arrectis auribus* Latinis, vt Comicus: *Arrige aures:* vbi Donatus. Lucianus in Timone: ὄρθιον, ἐφιστάντες τὸ οὖς. Philo vero in expoſitione Decalogi: ἀνωρθιακότες τὰ ὦτα. Et libro de ſomniis diuinitus immiſſis: τὰ ὦτα ἀθροίσαντες, vel vt m. ſc. Auguſtano legi affirmat Hœſchel. & rectius quidem ἀνορθιάσαντες.

27. ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί] Heroicum eſt ἀκροτελεύτιον, neſcio è quo poëta ἐρωτικῷ.

29. ἀποψήσασθαι] Sic Etymologus, ſed ἀναψήσασθαι Plut. in vita Theſei, & Clemens Alexand. Stromat. lib. IV. ἐπικρήσασθαι Euſtathius ad v. 496. Iliad. χ'. Supra: μέλι ἐν κοτύλῃ. Sic Plutarch. & Clem. Alex. ſed μέλιτος κοτύλην Etymologus & Euſtathius. Statim: κύλικ' εὔζωρον, ἵνα μεθύουσι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

μεθύουσι καθεύδῃ Euſtath. ὡς αὖ habet Scholiaſtes in Ariſtophanis Equites. Εὐζώρου οἴνου μεθύουσι καθεύδει, Etymologus: & tertius verſus in Clemente omiſſus eſt. Quæ ſubijciuntur: Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν, eadem ad finem vſque Euſtathius ibidem & Scholiaſtes Ariſtophanis. De εἰρεσιώνῃ pluribus And. Schottus in Procli χρηστομαθίαν poëticam ex Strab. lib. I. Geogr. Suida, & Herodoto in vita Homeri, itemq́ue Marone libro VII. Aeneid. v. 128.

Et vitta comptos voluit prætendere ramos:
Lib. VIII v. 116. *Paciferæque manu ramum prætendere oliuæ.*
Rurſum lib. VII. v. 153. *Centum Oratores auguſta ad mœnia Reges*
Ire iubet, ramis velatos Palladis omnes.
Et lib. XI. v. 100. *Iamq́; Oratores aderant ex vrbe Latina*
Velati ramis oleæ, veniamq́; rogantes.
Ibidemq́ue v. 331. *Centum Oratores prima de gente Latina*
Ire placet, paciſq́; manu prætendere ramos.

30. Τοῦ Φινέως] De quo Diodorus Siculus lib. IV. & Apollodorus lib. I. Biblioth. Mox: ἱστοροῦσι. verba ſunt Palæphati, apud quem τὸν νοῦν vitioſè pro τὸν βίον legitur. Statim; ἡ ὄψις ἀπέληψεν. notus eſt Timoclis verſus apud Athenæum initio lib. VI. Δειπνοσοφ. Ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί. Quamquam & alij ſic verſum hunc addunt:

Ὀφθαλμιᾷ τις; Οἰδίπουν ἔνιδε τυφλόν.

31. Ἑωλοκρασία] ἡ ἐκ τοῦ οἴνου, ſic Clem. Alex. lib. II. Pædag. cap. 2. Ibidem κατεσκεύαζον, ita m. ſ. ſed legendum κατεσκέδαζον. Sic Lucian. in conuiuio Lapitharum: πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν κατασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων.

32. Ὤτων πιστότεροι ὀφθαλμοί] Similia ſuggeſſit Hœſchelius, vt erat multæ vir accuratæque lectionis. Herodotus Clio: ὦτα τυγχάνει ἀνθρώποισιν ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. Quod Philo Iudæus cum explicet lib. περὶ δεκαστοῦ, vel vt in m. ſ. eſt πρὸς δικαστὴν, eius verba ſubſcribere non grauabor: Ὦτα, ὥς ἔφη τις οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τῶν προτέρων (Herodot. lib. I. nimirum) ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα. πράγμασι μὲν οὐκ ἐντυγχάνοντα, ἑρμηνεῦσι δὲ πραγμάτων λόγοις, οὐκ ἀεὶ πεφυκόσιν ἀληθεύειν, παρελκόμενα. Διὸ καὶ τῶν παρ' Ἕλλησιν ἔνιοι νομοθετῶν, μεταγράψαντες ἐκ τῶν ἱερωτάτων Μωσέως στηλῶν, εὖ διατάξασθαι δοκοῦσι, Μὴ μαρτυρεῖν ἀκοήν: ὡς δέον, ἃ μὲν εἶδέ τις, πιστὰ κρίνειν. ἃ δὲ ἤκουσε, μὴ πάντως βέβαια. Idem libro περὶ τῶν μετονομαζομένων: Ἀκοὴ δὲ, inquit, ὁράσεως τὰ δεύτερα φέρεται. Vide & Plautinum Adagium: *Pluris eſt oculatus teſtis vnus, quam auriti decem.* Et Horatianum illud, ad Piſones de arte poëtica v. 180.

Segnius irritant animos demiſſa per aurem,
Quam quæ ſunt oculis ſubiecta fidelibus: & quæ
Ipſe ſibi tradit ſpectator. ------

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

INDEX
RERVM ET VERBORVM.

Prior numerus centuriam, poſterior Proverbium indicat.

A.

ABydeni Sycophantæ 1, 2
Abydenorum in conuiuiis mos 1, 1
Acaſtus Peliæ fil. ſorores perſequitur. 2, 72. Alceſtin capit. ib. ab Hercule vincitur. ib. Pheræ urbs 2, 72
Academia quid; unde dicta, & quomodo olim appellata 2, 31
Acco, Samia fatua 1, 71. 8, 78
Aceſæus Nelei gubernator ignavus 2,19.18, 46
Aceſias medicus imperitus 2, 23
Acis fl. gelidiſſimus 2, 25
Admeti & Alceſtidis fabula 2, 72
Adonis Praxelles filius. item eius ſtupiditas 9, 81
Adonidis fabula 1, 43
Adraſtea Diana unde dicta 1, 40
Adraſtea Nemeſis unde ibid.
Adraſtus ibid.
Aegialeus Adraſti filius ibid.
Aeginetæ 2, 26. quo ætate maiores, eo peiores 18, 9
Aegiſtei præcipitatio in voraginem 1, 79
Aegyptios ἀχθοφοροῦντας Poëtæ vocant 5,22
Aenus, urbs Thraciæ 6, 84
Aeolia inſula 9, 22
Aeolus ventorum deus 2,12. Teleporam ducit, & eius liberi. ibid.
Aeſchines qualis fuerit 17,34
Aezones δῆμος τῆς Κεκροπίδος 1, 92
Africa ſemper aliquid mali 1, 67
Agamedes Trophanij frater 7, 88
Agamemnon filiam immolat. 1,32. puteos per totam Græciam fodit. 1, 33. ſacrificans 14, 15
Agaſicles Lacedæmoniorum rex, item eius dictum 10, 69
Agathocles rex. eius dictum 18,78
Agathones in convivio amplexus 19,74
Agathonia modulatio 1, 9
Ageſarchus Epimenidis pater 8, 84
Ageſilai de Callipede dictum 15, 39
Agnus humana voce locutus 19, 22
Agyrrhius imperator militum Lemni. 1, 22. poëtarum mercedem accîdit. ib. primus concionalem præbuit ibid.
Alceſtidis fabula 2, 72
Alcinoë adultera à ciconia cæcata 15, 93
Alcmæonidæ Lipſydrij præfecti 8, 81
Alcyoneus gigas. 2, 51. eius filiæ ſe in mare præcipitant, & in aues Alcyones vertuntur. ib.
Alcyonij dies. 2, 51
Alexander Pyrrhi filius. 13, 14
Amæa Ceres. 2, 87
Amalthea cornu & fabula. 2, 86
Amazones maſculos filios muitlant. 4, 43
Ambe urbs. 15, 59
Amilcas vindex fratris ſui. 20, 85
Amiſodarus Rex. 16, 10
Ampeliotæ ſilphij ſcapum Delphis conſecrant. 5, 40
Ampelum Thebani à Naxijs liberant. 12, 35
Amphictyon Deucalionis fil. 3, 4. indè Amphictyones. ib. congregabantur ad Thermopylas. ibid.
Amphion Antiopes fil. 3, 44
Amphoterus ſtultus. 14, 40
Amyclæi adoleſcentis formoſiſsimi hiſtoria. 21, 19.
Amyntæ dolium pertuſum. 7, 84
Amyris ſtulti ſapiens imitator. 2, 93. à Sybaritis Delphos miſſus. ibid.

Anagyra-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Anagyraſius homo crudeliſſimus. 3, 35
Anagyrus flos. 11, 41.
Anagyrus nomen Herois. & eius hiſtoria. 11, 41
Anaxagoræ & Hiſtiæi hiſtoria. 18, 95
Anaxarchus ab Archelao in mortario ligneo vecte tunſus. eiuſque reſponſum. 16, 92
Ancæus ab apro interfectus. 16, 28.
Anchiala nunc Zephyrion 17, 25
Anchora ſacra quæ 10, 44
Andocydes Pythagoræus 17, 33
Andron 17, 25
Andulus Cercops 11, 24
Angæus Trophanium perſequitur 7, 88
Anguillæ lubricæ 19, 76
Annibalis prædictum 20, 70
Antagoras 5, 82
Antaphraxis ſpecies oleris 21, 3
Antia Bellerophontis amore capta 6, 46
Antiope Nyctei filia, Zelli & Amphionis mater. 3, 44. eius caſus. ib.
Apathuria feſtum apud Athenienſes 3, 74
Aphyæ coctio 5, 16. 9, 65
Apides Aegyptiorum dij 3, 85
Apium hiſtoria 7, 72
Apollinis Delphici oraculum. 18, 20. feſtum 21, 24
Apollo quadrimanus, & quadriauris 2, 22.
Aquila à ſerpente circumplicata, & ferè ſuffocata, agricolæ beneficio liberatur. 2, 6. Iouis ales. 9, 51. tauris inimica 2, 6
Aquilæ amor in pullos 2, 6. natura. 1, 62. pullos explorant. ibid. *obliquitate roſtri moriuntur 1, 63. nidificatio* 2, 6
Aquilæ Cornices contemnunt 1, 59
Aquilam reliquæ aves extimeſcunt 16, 91
Aquilinarum pennarum natura ibid.
Araneæ ſubtilitas 10, 58
Arbelæ urbs Siciliæ 18, 86
Arcades bellicoſi. non ſibi, ſed aliis 4, 25
Archidamium bellum 4, 30
Archilochus maledicus 4, 52
Archiuus Athenæi filius 17, 25
Archytas faber 16, 21
Areopagus iudicii locus apud Athenienſes, & unde dictus 7, 80
Argi funeſtus cædibus locus 4, 27
Argivus clypeus 3, 70
Argo navis 11, 98
Arictis ingratitudo 11, 60
Arietum pugna 19, 57
Ariſtii Κύκλωψ 4, 7
Artaba ſus 20, 18
Aſia unde dicta 18, 18
Aſini gibboſi apud Myſos 13, 43. in Antrone magni & ignavi 3, 26. onus portantes 14, 50
Aſinorum ſylveſtrium magnitudo. cornu. velocitas 14, 57
Aſinus piſcis 14, 57
Aſpides in Aegyptiorum reg. diademate 4, 65
Aſpides Libycæ halitu homines cæcant 4, 65
Aſpidis morſus inſanabilis 4, 65
Aſſerina locus in Tenedo 18, 28
Aſtydamas Morſimi filius 17, 29
Atalantæ curſus 5, 51
Atalantus Cercops 11, 24
Athamas Phryxi pater, & eius fabula 13, 46
Athenienſes ἀπόγλουτοι *vulgò dicti.* 3. 81. *à Samiis ſamæna notabantur 17, 25. 18, 12. devicti. 11, 45. in Eleuſine Cereris ſacra peragere ſoliti. 4, 74. in bellum profecturi quid facere ſolebant. 4, 72. lucri avidi.* 4, 82
Athenienſium adulatio 17, 65
Athenienſium cum Bœotis bellum ob Melaniæ tractum. 3, 74. fames. 2. 50. mos in compotationibus. 21, 26. poſt cœnam 13, 12. ritus 9, 37
Athos mons 1, 76
Atrei iniuſtitia 4, 67
Attaginum avium hiſtoria 19, 9
Atticus aſpectus, id eſt, multum ſapientiæ præ ſe ferens 4, 69
Augurium è papaveris folio 16, 20
Aunon fl. propè Carthaginem 6, 44
Azane locus aſper & ſterilis 1, 70
Azeſia Amææ filia 2, 87

B.

Babylonii notis compuncti 17, 25
Bacchæ ſilent 5, 35
Bacchi liberatoris templum 12, 35

Bacchus crudivorus, 21,13
Bacchylides 3, 82
Bacelus magnus & inſulſus 5, 34
Bæotorum ſtupiditas 5, 80
Bætulus lapis 10, 71
Balneatores in otio maximè negotioſi. 5, 53. rerum alienarum curioſi 5, 32
Battus. 5, 40. Cyrenenſis urbis conditor 17,43
Bayn malos reddens diſcipulos 19, 35
Bias. 6, 36. unus ex ſeptem Sapientibus. Iudex acerrimus. eius mors & ſepultura. 5,58
Bibendi mos in conviviis apud veteres 1, 12
Bellerophontes natura filius Neptuni, adoptione Glauci, & unde ſic dictus. anteà Hipponus dictus. à Iove in Lyciæ campum deturbatus 6, 46
Bellerophontis fabula 16,10
Bellerus interfectus ibid.
Bellum Archidamium 4, 30
Bellum Athenienſis plebis cum formicis auri ramenta cuſtodientibus 20, 91
Bellum inter Athenienſes & Bœotos de Melænis 3, 74
Bellum Crotoniatarũ contra Sybaritas 19,16
Bellum Lacedæmoniorum cum Athenienſibus 17, 46
Bellum inter Mycenam & Lernum 19, 85
Bellum gerentibus qui mos fuerit olim, 4, 45
Belonopeles Pamphili paraſitus 15, 78
Bendia, Diana Thracibus 6, 44
Beſas homo ſtupidus 5, 56
Blacia locus prope Cumas 5, 65
Bœoti à Thracibus capti ſomno moniti Thraces ebrios cædunt 12, 35
Bos, animal manſuetum 5, 71
Bos Cyprius, id eſt, ſtercore veſcens 5, 66
Bos Molottorum 5, 67
Bos ſeptimus quid 5, 7
Bovis cornu ſex amphoras capiens 5, 77
Bovis ſub Ptolemæo fœcunditas 19, 23
Brachmanes 8, 85
Brennus Gallorum rex 9, 15
Briarens centimanus 11, 57
Britomartis à Diana liberata 7, 12
Bulias judex 5, 75
Bupreſtis animal bovi mortiferum 5, 76
Butes, eius poſteri illuſtres Athenis, & ſacrorum præfecti 8, 62

C.

CAenei invulnerabilis hiſtoria 4, 71
Calculi candidi & calculi nigri 13, 12
Callias dives 11, 74
Callicrates dives 19, 86
Callippus qualis 10, 99
Calliſtratus litterarum XXIV inventor 17, 25
Camarina palus 13, 1
Camelus animal memor. 13, 25. præſertim injuriarum 13, 26
Canaſtræum Pallenæ promontorium 2, 51
Cancer 11, 11
Canes Melitenſes 12, 67
Canis animal fœcundum 20, 5
Canis in præſepi 9, 71
Candaules rex à Gyge occiſus 6, 60
Cantare ad myrtum, unde dictum 1, 42
Cantharus animal fœminã non habens 10, 74
Cantharus vir parvus 10, 74
Capræ Scyriæ 1, 83
Caprarum fabulæ 1, 82
Caprarum ubera exſugit & obſtruit parus 2, 4
Carcinus vir bellicoſus & virib. præſtans 19, 85
Cares & Mileſii primi mercede in bello auxiliatum venerunt. 15, 59. Cares milites mercenarii 8, 34
Carpathiorum ſegetes lepores perdunt 14, 32
Caſſandra Bellerophontis uxor 6, 46
Caſſiotarum nodi 11, 7
Caſtor & pollux ex ovo procreati 21, 18
Catana urbs 15, 67
Caucaſus 11, 96
Caunus à ſorore Biblide adamatus 19, 91
Centauri, & eorum mythologia 11, 33
Cephali fabula 18, 42
Cercopes Epheſini impoſtores 1, 21
Cercopes peſſimi, ab Hercule cæſi 11, 24
Cercyon avis in Indiis. unde dicta 11, 35
Cercyræi grandia flagella habebant 11, 29
Cerebrum Iovis cibi delicati Perſis 7, 19
Ceres Homoloia Thebis 14, 40
Cerui cornua in occultis locis abjiciunt 14, 76
Chærephon maximus fratris ſui hoſtis, 20, 61
Chamæleontis mutabilitas 20, 53
Charadrii fabula 20, 58
Chares Athenienſiũ dux, qualis fuerit 20, 59
Chares tibicen 20, 63
Charetis promiſſa 1, 79

Chelidon

Chelidon Theologus 17, 2
Chimæra fabula 16, 10
Chorum quinam ſequi ſoleant apud Athenienſes 20, 79
Chromius Aſinorum imperator 13, 43
Cicada 18, 36. eius natura, cantus 18, 39
Cicada Acanthia 2, 30. 18, 33
Cicadæ aureæ 18, 37. 38, 39
Cicadæ muſicæ amantes 18, 37, & 38
Cicadarum cantus 2, 43
Ciconia cur in ſceptris 3, 39. 15, 93
Ciconiarum natura & indoles 15, 93
pietas 3, 39
Cilicon proditor 1, 13
Cincalus avis nudæ 16, 90
Cinclus quale animal 11, 44
Circe veneſica 4, 65
Clava pro malo utitur Hercules 2, 80
Cleomenes miles Athenienſis, & ſtimulator maximus 3, 58
Cleonymus pavidus 15, 19
Clypeus Argivus 3, 70
Cnips animal veloci ſaltu 11, 47
Codrus rex 16, 59
Codrus Melanthi Meſſenii fil. Medontis & Nelei pater. pro patriâ ſe devovet 9, 27
Cœranus à Delphinis ſervatus 6, 95
Colophonium aurum 20, 89
Columbarum hiſtoria 9, 82
Convitia commeſſantiũ in feſto Choorũ 18, 2
Convitium Demoſthenis in Aeſchinem 19, 49
Convivium 8, 3
Convivium apud veteres 61, 85
Corax & eius hiſtoria 10, 64
Core locus 15, 86
Corinthii à Megarenſibus pulſati 7, 17
Cornices aquilas provocant 1, 59
Cornu Amaltheæ 2, 86
Corvus animal impudens & ominoſum 9, 16
Corybus homo ſtultus 13, 52
Corydon avis & fabula 8, 85
Cothurnus 9, 29
Cottabus 12, 66
Cottus Centimanus 11, 57
Cranon Theſſaliæ urbs 15, 93
Crateres tres 19, 55
Crates Bœotus Cynicus 11, 58
Cretenſes litterarum inventores 20, 29
doloſi 11, 59
Crius Phryxum ſervat 13, 46
Crobulus leno 9, 52
Crocodili hiſtoria 19, 52
Crœſus bellandi avidus 3, 36
Crœſi filius mutus 19, 20
Croton fortis & felix Italiæ urbs 12, 65
Crotoniatarum bellum contra Sybaritas 19, 16
Cucurbita 9, 73
Cumanorum fabula 18, 19
Curetes vates 11, 54
Curiales φράτορες 1, 24
Cyanippus eiuſque fatum 11, 83
Cycni fabula 18, 26
Cydon Corinthius 18, 66
Cyndalus aviculæ ſpecies 11, 79
Cynoſarges. locus Athenis 7, 69. 11, 66
Cyrenæi Batto ſilphium dederunt 5, 40
Cyrene meretrix, & δωδεκαμήχανος vocitata 7, 42
Cyri victoria 20, 18

D.

DActylus ad ſummos honores evectus 6, 77
Dædali fabula 6, 71
Danaidum pertuſum dolium 7, 84
Danaus 11, 88
Darius auri cupidine Semiramidis ſepulchrum aperit 12, 90
Dardanes ter lavari ſoliti 19, 56
Datus urbs 6, 74
Debitores apud Athenienſes in ſeruitutem addicti 17, 32
Deianira Herculem peplo exurit 2, 9
Delphi Aeſopum interficiunt. 2, 1. inopes 6. 93
Delphini mobilitas 6, 84
Delphinorum natura 6, 98
Delphinus captus & vulneratus 6, 84
Democritus 7, 14. 10, 16. 12, 63, & 64, & 89. 15, 77. 19, 10. 20, 5, & 49.
Demonica barbari amore capta. eius avaritia, & mors 9, 15
Demoſthenis convitium in Aeſchinem 19, 49
Diana eadem quæ Hecate 7, 12
Diana Dictynna 7, 12. Munychia 8, 19
Dianæ tauropolæ velocitas 18, 23
Dictynna, Diana Cretenſibus 6, 44
Dies trigeſimus in honore habitus. & quare. 18, 17

Diomedes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Diomedes & Vlyſſes fures 7, 15
Diomedes lunæ ſplendentis beneficio à morte liberatur ibid.
Dionyſia feſtum Athenis 7, 16
Dionyſii e ſorte omen ad imperium. 8, 17. *ſitus* 10, 48
Dionyſius ineptus poeta. 7, 70. *à Syracuſanis eiectus* 7, 72
Diogenis in dolio habitatio 9, 59
Diphthera Iovis 9, 53
Dirce Lyci uxor. 3, 44. *à Zetzo & Amphione occiſa, & quare* ibid.
Diſſocritus 6, 19
Dithyrambus unde Bacchus dictus 7, 16
Draco herba 6, 32

E.

Echeti crudelitas 8, 19. 20. 13
Echini aſtutia 3, 75
Echinorum terreſtrium & marinorum hiſtoria 9, 44
Eireſione ramus 21, 24
Elephantum hiſtoria 8, 13. 84. 15
Embaras filiam Dianæ immolat 8, 19
Endymionis ſomnus 8, 47
Epeus ignavus 8, 80
Ephemeri vita 9, 41
Epheſiæ litteræ 9, 39. 12, 72
Epheſius à Mileſio ſuperatus 12, 72
Epigenis Sicyonii Tragœdia de Baccho 15, 13
Epimenides Ageſarchi fil. Cnoſſius, & eius fabula 8, 84.
Epops Indus, & eius fabula, 8, 85
Equi in Acharnis magni & ignavi 3, 26
Erechtei filiæ & illarum nomina 15, 84
Eriſichthon Metræ pater 12, 61
Erithacus avis 13, 21
Eteoclis & Polynicis bellum 10, 79
Eubule Lei filia à patre cæſa 11, 84
Euclides prætor 17, 25
Euechori imperatoris hiſtoria 18, 93
Euenus qua matre natus 11, 98
Eumenes mortuus putatus 12, 79
Eumolpus Athenienſium rex 7, 34
Eunomus aſinorum imperator 13, 43
Eupalami liberi 15, 96
Euripides à Promeri canibus diſcerptus, 16, 70
Europa unde dicta 18, 18
Eurybatus Epheſius. 9, 33. *cum pecuniis ad conſcribendum militem à Crœſo miſſus, ad Cyrum deficit* ibid.
Eurycles vates 7, 48. 9, 35
Euryſthei bellum cum Athenienſibus. 5, 36
Execeſtides diuturnus peregrinator 14, 94

F.

Faba in vaticiniis 2, 75
Fabella de umbrâ aſini 14, 71
Fabii Maximi timiditas. & eius dictum 20, 70
Fabis olim loco calculorum uſi ſunt judices 16, 98
Fabricius medicum Pyrrho prodit 11, 63
Fabula de Mercurio & piſcatoribus 5, 1
Fabula de ruſtico & flumine 15, 46
Feſtum Apollinis 21, 24
Feſtum celebratum quinto die poſt natos infantes 2, 89
Ficulnum folium aſperum 19, 76
Ficus arbor 17, 79
Formicarum claſſes tres, induſtria, ſepultura 1, 8

G.

Gades 18, 18
Galli muti 14, 92
Gallorum cantus 2, 43
Geometriæ æqualitas ac juſtitia 1, 25
Geophanium metalli genus 8, 85
Gephyræi decimati ab Athenienſibus 7, 34
Gerana regina in avem tranſmutata 18, 70
Geryones triceps quid. item eius hiſtoria 19, 64
Gigantum vecordia 6, 26
Glandes veterum cibus 2, 47
Glauci amor in pullos 8, 69
eius mors 6, 32
Glaucus ab equis devoratus 6, 31
Glaucus ad paupertatem redactus 6, 31
Glaucus Chius ferri conglutinationem reperit 6, 27
Glaucus exſtinctus in vitam revocatus 6, 32
Glaucus Marinus immortalis factus 6, 32
Glaucus piſcator. & genere Anthedonienſis 6, 32
Glaucus piſcis marinus 8, 69

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Gorgo, Pallas Cyrenæis 6, 44
Gorgonis caput. 6, 44. coma 16, 22
Graculus 9, 16
Græcorum opes conſumptæ 17, 89
Gratiæ tres, & earum nomina 2, 10. nudæ 2, 11
Gruum hiſtoria 6, 8
Gyges paſtor 17, 83
Gygis annulus. 17, 83. fabula 6, 60
Gymnaſia tria, & eorum nomina 2, 31

H.

Habro diues lautus 1, 4
Halirrhotius Neptuni filius, à Marte cæſus 7, 81
Haletes Corinthios in civitatem coëgit. cives in octo tribus, civitatem in octo partes dividit 15, 67
Hecaterus prudens 14, 40
Hecatoncheria urbs Oreſtiadis 11, 57
Helena ex ovo procreata 21, 18
Helleſpontus ab Helle Athamantis filia.
Helotes Lacedæmone 7, 62
Helus Peloponnenſis urbs ibid.
Hercules Acaſtum vincit. Alceſtin Admeto reddit. 2, 52. Cercopas occidit 11, 24. cum Hydra in pugna congreſſus 19, 85. Hylam quærens non invenit. 19, 30. in Erythræam navigat ad abigenda armenta. 2, 80. quarta luna natus. 18, 34. vorax 9, 92. epilepticus 9, 93. à Vulcano balnea accipit 9, 95. & 97
Herculis genealogia. 15, 3. Molioniadas fugit 15, 3
Herculis & Omphales hiſtoria 14, 49
Hermon Lemni rex. ab Athenienſibus eiectus. ſponte ſe cedere ſimulat 6. 13
Heſperidum fabula. earum mythologia 13, 8
Hipparchus Piſiſtrati filius. 19, 29. interfectus 8, 35
Hippoclides Tiſandri filius matrimonium deſultat 15, 44
Hippomanis coitus cum filia ſua 15, 86
Hippomenis curſus 5, 51
Hippopotami iniuſtitia. cur in ſceptris 3, 39. 15, 93
Hippocrates victus ſcribit Mindaro 9, 2
Hippotes in Coloniam miſſus 18, 89
Hircorum pugna 19, 57
Hircus Cilicius 11, 39
Hirundo prænunciare ſciens 13, 14
Hiſtiæi & Anaxagoræ hiſtoria 18, 95
Hædi à matribus cognoſcuntur, à patribus nequaquam 18, 60
Homoloia Ceres Thebis 14, 40
Homoloia vates Enyus filia 14, 40
Hyantes Bœotianum incolæ 5, 80
Hydra ab Hercule poſt certamen deleta. eius capita centum 19, 85
Hydra oppidulum 19, 85
Hydria 8, 90
Hydrophoria feſtum lugubre 19, 76
Hylæ raptus 9, 57
Hyperbolus litium amans 20, 3
Hyſtricis natura 10, 33

I.

Ialemus 10, 39
Ianus qualis 10, 40
Iaſonis cum Hypſipyle conſuetudo 11, 98
Iberorum de uxorum lanificio mos 9, 60
Ibyci interitus, & vindicta. 2, 14. ſtultitia 4, 35
Icari fabula 6, 71
Ichneumon hoſtis aſpidis. mas ſimul eſt & femina 4, 65
Iocaſtus qui & Oedipus 3, 44
Iolaus Iphiclei filius 19, 85
Iovis cum Leda coitus 21, 18
Iudicium Rhadamanti 17, 7
Iupiter Aeginchus appellatus. 2, 86. Milichius & Cteſius. victimæ illi immolatæ. 7, 10. olori aſſimilatus 21, 18
Iuramentum Rhadamanti 17, 7
Iuramentum Socratis ibid.
Iurandi mos apud Scythas 8, 87
Ixionis fabula 18, 87

L.

Labrax piſcis 11, 70
Lacedæmonii ab Athenienſibus occupantur. ridiculè Samum ſui iuris relinqui petunt: ac ob id ab Athenienſ. ridentur 14, 8
Lacedæmonii interfectores 17, 9

Lacedæmoniorum chorus triplex in ſollennitatibus 3, 6
Lacones uxores ſuas minime cuſtodire ſoliti. 11, 73
Lachrymæ Megarenſium 12, 51
Lamiæ pulchritudo in deformitatem mutata. eius interitus 11, 75
Larinus bubulcus Herculis boves furatus 11, 76
Latona 12, 18
Leberis corium 11, 79
Lebetum ſonus 7, 44
Lemnij raptores mulierum ex Athenis, ab uxoribus ſuis interfecti 11, 96
Lentiſci arroſores 17, 85
Leo animal audaciſſimum 12, 21
Leo cicuratus 11, 92
Leocorion locus 11, 84
Leonis exuviis pro velo Hercules uſus eſt 2, 80
Leontini ebrioſi. crateribus Aetnæ injecti. 1, 60
Lepores Carpathiorum ſegetes perdunt 14, 32
Lepus animal timidum. 11, 72. *Carpathiis rarum* 11, 18
Lerna 11, 88
Lerni regis bellum cum Mycena 19, 85
Libethra locus 11, 80
Libethrij fatui 11, 80
Libethrus Pieriæ mons 3, 1
Libya unde dicta. 18, 18. *ferarum ferax* 12, 9
Libycarum ferarum natura 12, 9
Lindij bos ab Hercule devoratus 12, 4
Lineam curſorum, olim carcerem ſeu repagula appellabant 3, 94
Lipſydrium locus prope Parnethem ab exulibus muro cinctus. à Piſiſtrato expugnatus 8, 81
Litteræ Epheſiæ 12, 72
Litterarum inventores 17, 25
Lityerſes ſpurius Midæ. eius immanis crudelitas. hymnus meſſorius honori Mydæ dictus 12, 7
Leucon ruſticus 2, 68
Leucone zelotypa à mariti canibus diſcerpta 11, 83
Leus Orphei filius. Cylanthi pater. filias immolat 11, 84
Locrenſes fœdifragi. 12, 10. *ligneum bovem ob defectam vivi immolant* 12, 12
Locrorum bellum cum vicinis, & victoria 2, 42
Locuſtæ motum agricolæ vaticinantur 2, 24
Lotus oblivionem generat 12, 40
Luſcinia à Lacone deplumata 20, 46
Luſcinia muſices amans. eius vigilantia 15, 23
Luparum partus 12, 18
Lupi hiantes 12, 19
Lupi ſubtilitas 12, 14
Lupi tyrannorum ſtipatores 12, 25
Luporum viſus 12, 21
Lupus. 12, 20. *animal rapax* 12, 28
Lupus ad ſatietatem repletus. 12, 23. *Rheginus* 11, 76
Lyciæ campus Aleïus vocitatus 6, 46
Lyci ſtatua 12, 26
Lycus Antiopes frater 3, 44
Lycus heros Athenis 9, 77
Lydiorum libido & intemperantia. 12, 16. *victi à Cyro caupones eſſe juſſi* 12, 17
Lyncei perſpicacia 12, 13
Lyſiæ bos 5, 85
Lyſicrates medicamento capillos tingebat 12, 32
Lyſiſtratus pauperrimus 12, 34

M.

Macaria Herculis filia, pro civibus ſe devovet 5, 36
Magnanimitatis exemplum 15, 19
Magnetum mala 18, 6
Mandrabolæ ſacrilegum perjurium 8, 95
Mandron navium præfectus 7, 46
Manum tollendo victos ſe teſtantur 2, 3
Mare Saronicum 17, 27
Margites homo fatuus 12, 46
Marſyas ruſticus, muſicus factus. certator glorioſus 12, 45
Marſyas fluvius 12, 45
Mauſoli ſepulchrum 11, 14
Medea venefica 4, 65
Medon Codri filius 9, 27
Meduſa Gorgonis filia 6, 46
Megarenſium lachrymæ 12, 51
Megarica comœdia 6, 2
Melampigi improbi Limnæ filij. & earum fabula 12, 60

Melania

Melania 3, 74
Melanion homo temperans 12, 59
Melanthus Athenienſ. Rex. Xanthum interficit. 3, 74. Codri pater. exul. à Doribus excipitur 3, 27
Meliaca navis 18, 89
Melij ab Athenienſibus obſeſſi 12, 3
Melon exiguæ ſtaturæ 13, 22
Melos civitas Theſſaliæ 12, 3
Meniades animalia 11, 12
Mercurius triceps 19, 51
Merops avis 17, 98
Meropis ſabula 17, 40
Metra Eriſichthonis filia in quaſlibet formas ſe convertens. eius mythologia 12, 61
Metragyrti mors 12, 77
Midæ aures, & opulentia 13, 19
Midas lapis in India 13, 34
Mileſij & Cares primi mercede auxilium in bello tulerunt 15, 59
Mileſius orator quidam 14, 8
Miletus urbs. everſa à Perſis 15, 59
Militidis ſtultitia 5, 99
Miltiadis trophæa Themiſtoclem excitant 15, 1
Minerva eadem & Diana & Hecate 18, 17
Minerva Tritogenia, & quare 19, 54
Monedulæ pluuiam & frigus volatu ſuo pronunciant 1, 54
Monedularum confœderatio cum Venetis. legatio 1, 54
Monedulis dona miſſa à Venetis 1, 54
Morychus, Siculis, Bacchus. eius ſtultitia 13, 50
Mos circumducendi folijs & floribus 15, 97
Moſchus citharœdus malus 13, 27
Mugil animal inexplebile 3, 6
Mulas non parere, & quæ ſit cauſa 20, 5
Muræna Tarteſia 18, 13
Murem fœminam in libidinem inſanire 10, 77
Mures agreſtes, domeſtici & marini 13, 35
Muris albi intemperantia 13, 41
Muris interitus 10, 77
Mus animal fœcundum. 13, 35 ſalaciſſimum 10, 77
Muſtelam & felem omnia graveolentia odio habere. mas ſalaciſſimus. Femella prolis amans. coitus 5, 92
Mycenæ bellum cum Lerno 19, 85
Mycon inſula parva. eius incolarum paupertas, ac ex eâ impudentia 13, 32
Mylus poëta comicus 13, 36
Myrtis coronabantur Magiſtratus 13, 40
Myſcellus ſanitatem diuitiis præponit 13, 45
Myſi deprædati 13, 36
Myſia 9, 22
Myſorum aſini gibboſi 13, 43
Myſteria 14, 50
Myxus ſacerdos Dianæ glorioſus 5, 44

N.

NAnnacus rex 17, 99
Navis Meliaca 18, 89
Naupactus à Philippo captus 20, 35
Nefaſti dies, quos ἐπφκάδας veteres vocant 3, 97
Neleus Codri fil. 9, 27
Nemeſis Dea 13, 67
Neoclides homo furaciſſimus 13, 61
Nephele Athamantis uxor 13, 46
Nibas vicus 14, 92
Niceſias homo mollis 17, 87
Nicias Nicerati fil. 8, 84
Nicon Imperator 14, 16
Niobes fabula 13, 73
Noctuæ volatus Athenienſibus victoriæ ſignum. 6, 40. earum copia Athenis. minoſa. in Cretâ nulla. noctuæ feminæ natura 6, 41
Nudipedalia Spartanorum 6, 56
Numerus ſenarius in honore habitus. 15, 84.

O.

OCuli Regis Præfecti Provinciarum 5, 46
Oedipus. 3, 44. eius imprecationes 1, 84
Oenæi ſubmerſi 14, 22
Oeneis tribus Athen. 8, 80
Olea agreſtis ſterilis 1, 27
Olympias inſepulta 6, 98
Olympiodorus 19, 82
Omen apud veteres ex primis in via obviis 17, 35

Onium, mons 17, 8
Onoſcelia puella pulcherrima ex aſina nata. 14, 70
Oracula incerta 11, 66. 12, 70. 13, 45. 15, 67. 17, 77
Oraculum Apollinis 31, 1.
Oraculum Apollinis Aeginetis datum. 2, 26. Athenienſibus, 12, 2. Chiloni Lacedæmonio 6, 36. Græcis 9, 22. Lacedæmoniis. 18, 7. Philippo 4, 42. Rhodiis, 17, 17. Telepho, Myſiæ regi. 13, 36. Spartiatis. 10, 8
Oraculum Apollinis Deliaci, Pericli Sami tyranno datum 16, 95
Oraculum Apollinis Delphici. 18, 20. Amyri Sybaritæ datum. 2, 93. Gephyræis. 7, 34. Sybaritis 2, 93. 12, 74
Oraculum Athenienſibus datum 12, 77. Bœotis. 9, 16. Lacedæmoniis. 1, 38. Midæ regi. 1, 79. Polycrati Thebano 15, 65
Oraculum in Lebadia, quod καταβάσιν vocant 19, 59
Oraculum Pythiæ 2, 22. 17, 86. Athenienſibus datum 8, 84
Orci Galea 2, 8
Oreſtes ſub inſani ſpecie fur fuit 14, 78
Oreſtis & Pyladis amicitia 15, 27
Ornithias ventus 20, 67
Orphei cantus. & eius fabula 18, 62
Orthius tibiæ tonus 20, 63
Oſtraciſmus 14, 84
Ovis animal ſimpliciſſimum 16, 68

P.

Palladium tribunal Athenienſ. eius origo. Ephetæ 8. 42
Pamphilus tribunus pleb. eius furtum 15, 78
Panathenæa, Ludi apud Athenienſes 15, 80
Panides Chalcidis ad Euripum Rex Heſiodum Homero præfert 13, 88
Parii quales fuerint 3, 62
Parippus locus 15, 86
Parni ſcapha amiſſa 19, 5
Parrhaſius pictor 15, 13
Parus avis audaciſſima 2, 4
Paſes homo molli & magica arte excellens 19, 27
Paſiphaës fabula 14, 98
Paſtinacarum, ſeu turturum marinarum hiſtoria 19, 61
Patacion calumniator 15, 90
Patroclus dives, & avarus 15, 74
Pavo animal formoſiſſimum 21, 23
Pauſon pictor & pauper 15, 76
Pegaſus, equus alatus, Auroræ à Iove datus 6, 46
Pegaſus Bellerophontis 16, 10
Pelias à filiabus ſuis interemptus 2, 72
Pelops Oenomaum vincit 12, 38
Peluſiotæ Caſſii incolæ artificiosè vincula nectunt 2, 94
Perdalis aſtutia. 10, 13.
eiuſdem hiſtoria 20, 21
Perdix à Dædalo occiſus 15, 96
Perdix animal vafrum 8, 6
Perdicis hiſtoria 15, 19
Periander medicus peritiſſimus 3, 16
Periander tyrannus 20, 47
Pericles Sami tyrannus 16, 95
Periclis dona hoſtibus data 7, 79
Perithoi & Theſei hoſpitalitas 15, 98
Perithoidæ 15, 98
Perſei fabula 6, 44
Phalaridem bovem illum ad ſupplicia non excogitaſſe; ſed Perilaum Athenienſem 20, 13
Phalaridis crudelitas 20, 13
Phalaris Leontinos vincit. Aetnæ injicit 1, 60
Phallus pellis 20, 12
Phanus fœnerator publicus. eius Ianua 10, 5
Phaſeliotarum ſacrificium 20, 14
Phaſithea Lei filia à patre Cæſa 11, 84
Pheraula 20, 18
Pherecydis morbus pedicularis 20, 87
Phidiæ ſtatua 17, 12
Philepſius qualis fuerit 20, 24
Philippi amor 17, 71
Philippus à Pauſania interemptus 11, 45
Philonidis ſtupiditas 3, 73
Philopœmenes qualis fuerit 20, 71
Philoxenis hiſtoria 19, 26
Philoxenus Dithyrambus in lapicidinas à Dionyſio truſus 7, 70
Phinei hiſtoria 21, 25
Phoci convivium 20, 45
Phocion inſepultus 9, 98

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Phœnicis cognitio in arte numerandi 20, 31
Phœnicis mors 20, 29
Phœnicum aſtutia in pacto cum Africæ incolis faciendo 20, 27
Phœnix Actæonis filia litterarum inventrix 23, 29
Phœnix Agenoris filius litterarum inventor 26, 29
Phorcyn Cyrenæus columnarum Herculis rex. Palladi aureæ ſimulacrum facit 6, 44
Phorcynis tres filiæ, & earum fabula. nomina 6, 44
Phrygum ſervorum tarditas 20, 37
Phrynichus Lacedæmoniorum proditor. 19, 39. eius aſtutia 20, 40
Phryx Phrygiæ cantionis inventor 13, 27
Phryxi & Helles fabula 13, 46
Picea ſemel caſa non repullulat 16, 6
Picus avis 16, 58
Pilatus Cæſ. ſtatuam in templo noctu ponit. 5, 52
Pinna animal marinum 11, 11
Piræeus inſula 8, 19
Piſander ab Athenienſibus ejectus. 7, 72. pavidus 15, 19
Pithecuſæ à Pithecis Cercopibus dictæ 11, 24
Pittaci mollities 20, 47
Pœphagus animal, eiusque deſcriptio & natura 16, 57
Pollux viſo Gorgonis capite lapeſcit 6, 44
Polycrates Thebanus loco, in quo Mardonias tabernaculum habuerat empto aurum invenit 15, 65
Polygnotus excellentiſſimus pictor 16, 39
Polynicis & Eteoclis bellum 10, 79
Polypi hiſtoria. 16, 25. natura 16, 56
Polypodis natura 2, 73
Polypus 7, 24
Pompeius inſepultus 6, 98
Porphyrionis formoſitas. & eius natura 21, 23
Pramnia vitis 16, 60
Pramnium vinum ibid.
Proclides Hipparchi amator 19, 51
Procridis jacula 16, 71
Prodicus Cius judex ſapiens & exactus 16, 92
Prœtus rex 6, 46
Promerus immiſſis canibus Euripidem occidit 16, 70
Pronomus tibicen ingenti barba 1, 22
Pſaphonis aves 20, 100
Pſyra inſula 21, 7
Ptolemais vetula litibus gaudens 16, 89
Ptolemæus Philadelphus ſororem ducit. Sotades 7, 55
Pumilio 13, 58
Purpuræ optimæ in Sardinia 5, 38
Pyanepſia dicta tanquam κυαμέψια 21, 24
Pyrander homo improbus 17, 5
Pyrauſta animal parvum. 16, 96. fulgore ignis gaudens 20, 65
Pyrrhus Achillis filius 17, 6
Pyrrichius pes, quid & unde 17, 6
Pyrrichus Pyrrichem primus invenit ibid.
Pythagoricorum ænigma 16, 98
Pythia & Delia 16, 95
Pythia. 16, 97. vide Oraculum Pythiæ.

Q.

Quercus amore Orphei capta 11, 10

R.

Rana hydri hoſtis 5, 43
Ranæ Seriphiæ mutæ. item Cyrenææ. 5, 42. Reſponſa vide Dicta.
Rhadamanti juramentum 17, 7
Rhamnus pagus Atticæ 17, 11
Rhamnuſia Nemeſis. quomodo hæc primum dedicata fuerit. item, à quo 17, 12
Rhegini timidi 17, 15. 11, 72
Rhenus ſpurios arguit 14, 8
Riſus Megaricus 6, 2. Sardonius 17, 28. Syncruſius 5, 123
Ruta contra faſcinum 12, 68

S.

Sacer quid 5, 14
Sacerdotes igniferi 14, 98
Sacrificia quando iterari ſolita 6, 80
Sacrificium. 11, 96. Veſtæ 9, 21
Sagra locus Locridis 2, 42
Sal in Vaticiniis 2, 75
Samæna navigium & numiſma 17, 25
Samænæ primus inventor & conſtructor 17, 25

Samij ab Athenienſibus notis compungebantur 17, 25. 18, 12
Samij ad Saltationes apti, 8, 39
Samiorum ſervi civitate donati 17, 25
Sanguine flere 1, 85
Sappho capta amore Phaonis 20, 15
Sardanapali duo 17, 26
Sardanapali ſtatua. eius in ſepulchro inſcriptum 17, 26
Sardinia inſula 5, 38
Sardium herba 17, 28
Sardonium lapis 17, 28
Sardonius riſus 17, 28
Saron rei nauticæ addictiſſimus 17, 27
Saronicum mare 17, 27
Scaphæ taciturnitas 17, 73
Scarabæus aquilæ ova perdit 1, 68
Scedaſi filiæ à Lacedæmoniis quibuſdam interfectæ 17, 46
Scolion 8, 81
Scylla bellua. item: eius fabula. navis 18, 52
Scyrus petroſa & difficilis 4, 31
Scytharum ſolitudo 17, 47
Selinum 17, 30
Semiramidis ſepulchri inſcriptio 12, 90
Sententiæ. vide Dicta. Sepulchrum Mauſoli 11, 14
Seriphij in lapides converſi 6, 44
Serpens Acontias, ſeu jaculum appellatus 15, 56
Silentium agere qui ſoleant apud Athenienſes 5, 68
Silphium herba pretioſa 17, 43
Simiorum fabula 10, 13
Simon Imperator 14, 16
Sinope Meretrix 17, 44
Siren animal 17, 31
Sirenum fabula 17, 31
Siſymbro coronabantur ſponſi 13, 81
Sitias Coracis diſcipulus. præceptorem eludit. 10, 64
Socratis reconciliatio 20, 61
Somnij explicatio 13, 68
Sordes pro illiberalibus 5, 23
Spartani inſuperabiles & generoſi 8. 12
Spermologus avicula 17, 53
Sphacelus quid 17, 81
Spintharus 20, 36
Sphinx Bœotica 5, 81
Steneleus Perſei filius 19, 85
Sternutatio. & ex eâ augurium 13, 94
Steſichoriæ portæ Catanæ 15, 67
Steſichorus Catanæ ſepultus 15, 67
Sus, animal fœcundum, 20, 5. Veneri ingratum 5, 18
Sus Indica 20, 6
Sybaritæ injurioſi 12, 74
Sybaritarum bellum cum Crotoniatis 19, 16
Sybaritarum vita delicata ac ſumptuoſa 19, 16
Syllæ felicitates 17, 68
Syloſontis chlamys. 20, 75. hiſtoria 9, 100
Silphium. Silphij ſcapum Ampeliotæ Delphis conſecrant 5, 40
Syncretiſmus quid 17, 78
Syracuſani delicati 17, 66
Syricum Phœnicibus perpetui hoſtes 17, 67
Syroperdix 8, 6

T.

Talpæ cæcitas, dentes, roſtrum, pedes 19, 65
Tanagra locus 7, 34
Tantalus dives. 18, 14. eius fabula 8, 71. 18, 7
Taurorum pugna 19, 57
Taurus 2, 98
Telenica echo 18, 24
Telenici paupertas 18, 24
Telephus Myſiæ rex ab Achille vulneratus 13, 36
Telepora Aeoli uxor 2, 12
Tellen tibicen 1, 34
Telmeſiæ vulpis fabula 18, 42
Telmiſſenſium diſtantia ab Halicarnaſſo 18, 25
Telmiſſus urbs. ubi & unde dicta 18, 25
Telmiſus mons 16, 10
Templum boni ingenij 1, 12
Templum Fidei ab Athenienſibus exſtructum 4, 78
Tenedia ſecuris 18, 28
Tenedij regis pœna in injuſtos 18, 28
Terebinthus, quercus 18, 29
Termeria mala quid 18, 30
Terpander Bœotiæ cautionis inventor 13, 27
Terpander ob cædem Antiſſæ exul. à Lacedæmonijs revocatur. cantu eos tumultuantes ſedat 12, 70
Teſtudines marinæ numerandi peritæ 20, 66
Teſtudinis caro 9, 68

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Teſtudo 15, 22. 20, 66
Teuthrania 9, 22
Thales Mileſius 13, 11
Thamyris inſania 10, 10
Theagenes πλωχαλάζων 10, 22
Thebæ à quibus conditæ 3, 44
Themiſtoclis adoleſcentia perdita. æmulatione Miltiadis ad virtutem excitatur 15, 1
Theope Lei filia à patre cæſa 11, 84
Theramenes unus è triginta Athenienſ. tyrannis. cothurnus dictus 9, 29
Thericles poculi repertor 10, 29
Theſeus natium partem apud inferos relinquit 3, 81. *præcipitatus propter inſidias* 4. 31
Theſſalæ magæ 8, 98
Theſſalorum veſtes alatæ 10, 27
Theſſalus machinæ cuiuſdam repertor 10, 17
Thracum mulieres interfectæ 11, 96
Thyeſtes, ejus uxor, & liberi 18, 7
Thynni hiſtoria 10, 38
Titanides quid, & unde dictæ 18, 77
Timothei, Cononis filij dictum 21, 15
Tithonus in cicadam converſus 18, 63
Tityi fabula 18, 87
Topſius Dionis frater. convitijs impetitus. minimè iracundus 19, 24
Torone urbs in Thracia 19, 41
Tranſmittendi literas mos apud antiquos 5, 29
Tribus apud Athenienſes decem, & totidem tribunalia 2, 85
Triremes ἀδδήφαγος 1, 51
Trochili hiſtoria 19, 52
Trophonij hiſtoria. 7, 88. *templum* 12, 35
Turdi ſurditas 11, 69
Turturis loquacitas 19, 61
Turturum marinarum ſeu paſtinacarum hiſtoria 19, 61
Typhon fulmine ictus 19, 66

V.

Vates coronatus antè aciem ibat 15, 89
Veſparum & Vulpium hiſtoria 2, 52
Veſparum marinarum amor. item: pugna 19, 57
Veſtæ ſacrificium 9, 21
Veſtitus Dionyſij 10, 48
Virgines ereptâ virginitate zonam Dianæ conſecrant 12, 30
Vita Apoſtolica. 3, 89. *ſpinoſa* 1, 61
Vlyſſes & Diomedes fures 7, 15
Vpis, Diana Lacedæmoniis 6, 44
Vrbs ἱεροδȣ́λων 7, 37
Vrſæ fabula 4, 40
Vulpanſer 2, 52
Vulpes Marinæ 2, 52
Vulpes terreſtris animal vafrum 15, 47
Vulpis aſtutia 2, 48. 2, 52
Vulpis Marinæ aſtutia 15, 47
Vulpium & Veſparum hiſtoria 2, 52
Vxor qualis ducenda 18, 61

X.

Xanthus Thebanus à Melantho occiditur 3, 74
Xenocrates. obſonia ſua ſæpius ejecta 18, 88
Xerxes victus 11, 74

Z.

Zaleucus Locrorum legiſlator 9, 50
Zenonis continentia 9, 55
Zethus Antiopes fil. 3, 44
Zethus & Amphion Thebas condiderunt 3, 44
Zopyrus truncatâ nare &c. Babylonem fraude capit 9, 58. & 11, 61

INDEX DICTIONVM GRÆCARVM.

Ἁβροδίαιτος 1, 4
Ἀγκύλοι 3, 45
Ἄχους avis. eius natura 12, 62
Ἄγριππος, olea agreſtis 1, 27
Ἀεροπόδων pietas 3, 39
Ἀετὸς· τὸ κατὰ τὸν ὄροφον τῶν οἰκοδομημάτων 1, 61
Ἀέτωμα, idem ibid.
Αἰόλος, *pravus. varius.* nomen viri, *Aeolus* 2, 12
Αἰζωνεύεσθαι, maledicere 1, 92
Ἀλιτήριος, *ſceleſtus.* & unde 2, 50
Ἀμελοῖς γωνία, locus in Libya 3, 3
Ἄμμες pro ἡμεῖς, Lacon. 3, 6
Ἀμφίθετος, quid 2, 90
Ἀνάῤῥυσις 3, 74
Ἀποφράδας, appellari homines improbos 3, 97
Ἀρκλοφώλεια 4, 40
Ἄτυφος, quid 4, 73

B.

Βατακάρας 5, 39
Βατταρίζειν 5, 45
Βεκκεσέληνος 5, 54
Βέκκος ibid.
Βλακεννόμιον 5, 65
Βωμολόχος 5, 87

Γ.

Γεράνδρυον 6, 5

Δ.

Δασύπρωκτος 12, 60
Δεικηλόκτας, Lacedæmoniis quid 15, 39
Διὸς ψῆφος, locus Athenis 7, 20
Διφθέρα Iovis 4, 47
Δορπίας 3, 74
Δουλόπολις 7, 37
Δρῦς 6, 5

E.

Ἐγκεντρὶς, quid 13, 44
Εἴδωλον 3, 82
Ἐντελέχεια & ἐνδελέχεια quomodo differant 17, 9
Ἔντειχον, quid 16, 11
Ἐξαμυστῆσαι 2, 95
Ἐξέλλειν, quid 18, 50
Ἐπαύλια 8, 76
Εὐρυκλέα, unde dicatur 7, 48
Ἑωλοκρασία, quid 21, 26

Θ.

Θαργηλιών, menſis Athenienſ. in eo feſtum Apollinis & Dianæ Thargelia dictum 3, 74
Θυμάλωπες, carbones 4, 73

I.

Ἴκταρ *propè* 15, 6

K.

Κατάβασις, quid 19, 59
Κίνναβος 3, 82
Κνίψ, Vermis 14, 28
Κουρεῶτις 3, 74
Κρίνον 9, 73
Κυάμους & πυάμους, quid veteres vocent

vocent 21, 24
Κωπέαι 13, 70

Λ.

Λακωνίζειν 11, 73
Λαρκνδίζειν 11, 76
Λεβηρίς, ſerpentis exuuiæ 6, 55
Λέσχαι, quid 11, 90
Λυκόποδες 12, 25
Λυκόφως 12, 21

M.

Μαχαλίσματα quid, & unde 12, 42
Ματιολοιχός 12, 50
Μάτιον, menſuræ genus ibid.
ματιόν, paruum ibid.
Μισγήτη, quid 15, 69
Μισήτη, quid ibid.
Μόθων, ſaltationis genus 4, 6
Μονήμερον, quid 9, 41
Μορίαι, oliuæ Mineruæ ſacræ 13, 28. unde dictæ. ibid. Panathenaicis victoribus earum oleum diſtributum ibid.
Μυωξία 13, 41
Μύωψ, œſtrum 13, 44. ſolea ferrea equorum ibid.

N.

Νεοττός 13, 68
Νήϊα 13, 70

Ξ.

Ξύμβολος, quid 13, 94

O.

Οἰνόσπονδα 13, 71
Ὅμολος, Æolibus concordia 14, 40
Ὀξεῖα 7, 25
Οὔριοι 8, 67

Π.

Παρά, præpoſitionis vis 12, 38
Παρακῆται 15, 18
Πάραλος, nauis apud Athenienſes 17, 24
Παραμόνιμον 16, 60
Περιαγειρόμενος 15, 97
Περιέστια 16, 1
Περιεστίαρχοι ibid.
Περίψημα 16, 3
Πλωΐκη, quid 16, 11
Πλάταξ 12, 66
Πονηρόπολις 7, 37
Προκόμιον, quid 16, 11
Πλίσσεσθαι, quid 16, 92
Πύθω 16, 97
Πυρφόροι 14, 98
Πώγων, Trœzeniorum portus 7, 92

P.

Ῥυποκονδύλοι 5, 23

Σ.

Σαλαμινία, nauis apud Athenienſ. 17, 24
Σεισάχθεια, quid 17, 32
Σελλώη 5, 54
Σελλίζεσθαι, quid 17, 34
Σκανδοπώλης 17, 49
Σκαριφίζειν 17, 50
Σκάριφος ibid.
Σκιμαλίσαι 9, 18
Σκολιά 4, 33
Σπαχάνη, quid & unde 7, 7
Στερνόμαντις 7, 48

Συνεπιχειρίζειν 8,67
Σχινοτρώκται 17,85

T.

TΑ'λαντον, vnde 18,14
Ταμίαι, quid 17,95
Τέθεια 3,80
Τελενικῆσαι. Seryphiis quid 18,24
Τέρθριον, quid 18,31
Τερμία, quid 18,30
Τριττὺς, quid 19,55

Υ.

Υ῾περβερεταῖος, quid 19,89
Υ῾πεψενισμένη, quid 19,87
Υ῾πέραι 5,8

Φ.

Φαρμακιστή 16,60

X.

XΕλιδὼν, hirundo 17,2
Χοιρίον, quid 20,56

Ω.

Ω῎γιον 16,60

F I N I S.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

2: 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
186 C 5